ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVII

A. MOLDOVA

VOL. II (1606—1610)



EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1953

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACŢIE
ION IONAŞCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA

VOL. II (1606—1610)



EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1953

PREZENTUL VOLUM A FOST INTOCMIT DE COLECTIVUL SECŢIEI DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ŞI FILOZOFIE DIN IAŞI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚĂ

In volumul de față prezentăm un număr de 457 documente din Moldova (anii 1606—1610), care se găsesc în Biblioteca Academiei R.P.R. și la Arhivele Statului din București și Iași. Din aceste documente, 323 sunt traduceri după originale slave, 17 după copii slave; 39 sunt transcrieri de originale românești, iar 73 sunt transcrieri de traduceri vechi românești sau de rezumate după originale ce nu mai există. Se publică aparte un număr de 5 documente de autenticitate îndoielnică.

La sfârșitul volumului se reproduc fotocopiile unor documente originale.



In documentele publicate în acest volum apare zapisul postelnicului Alexa Arapul din orașul Iași, scris în românește la 25 Dec. 1610, prin care acesta face danie m-rii sf. Sava « un loc de casă, ce e pre ulița Armenească », fiind « la această bună tocmală și dare ... oameni buni și bătrâni anume Isac Arapul, starostea de negutători, ... Toader vătah de cărăuși și Câr<s>tea croitorul » (Doc. Nr. 452). Istoriografia burgheză susținea inexistența vreunei bresle în Moldova înainte de 1632. Documentul acesta arată că funcționa în târgul Iași, la începutul sec. XVII, o breaslă de negutători, de cărăuși, de croitori.

Documentele din volum mai arată existența unui grup de prăvălii cu caracter statornic în partea centrală a orașului Iași. Astfel, documentul din 31 Oct. 1606 arată că Simion Movilă a miluit « pe Nicula dascăl, cu un loc de casă în dughene, în târgul Iași, lângă dughenile călugărilor dela Sinai » (Doc. Nr. 79), iar un altul din 24 Dec. confirmă m-rii sf. Sava « un loc de casă în dughiane în târgul Iași lângă dughenele călugărilor dela Sinai, care acest loc de casă l-a dat Nicula dascăl la moartea lui ... să-și facă călugării case acolo » (Doc. Nr. 88).

Iașul se lărgește în ciuda greutăților pe care le întâmpină. Se desvoltă târgul nou (Doc. Nr. 450).

In partea centrală a târgului Iași, se ridicau prăvăliile negutătorilor și meșteșugarilor, desemnate « în dugheane », ceea ce corespunde « bazarului » din orașul București,

semnalat documentar la 13 Mai 1563 în colecția pe care o publicăm (cf. Documente privind Istoria României, B. Țara Românească, vol. III (1551—1570), Nr. 212, p. 177).



Documentele din volum ne arată efortul făcut de domnitori pentru a-și asigura sprijinul bisericii, în vederea cuceririi, păstrării și prelungirii domniei.

De pildă, Simion Movilă poruncea, la 30 Oct. 1606, urednicului, șoltuzului și pârgarilor din Iași, cum și tuturor dăbilarilor « a lăsa foarte în pace de toate dabilele și angheriile chervăsăria » m-rii sf. Sava din târgul Iași, « nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie, nimic să nu tragă, . . . să nu le ia cai în olacărit, nici de podvoade . . ., pentrucă m'am milostivit . . . cu acea chervăsărie și am iertat-o de toate dabilele » (Doc. Nr. 78). Privilegiul este reconfirmat de Const. Movilă la 29 Iunie 1608 (Doc. Nr. 208), adăugindu-se încă unul din aceeași zi, prin care toți dregătorii domnești sau municipali sunt obligați « a lăsa foarte în pace de toate dabilele și de camene mare și mică, dela pivnița lor dela chervăsărie, . . . Voi, cămănari, să nu învăluiți de camene pivnițele dela acea chervăsărie, nici pecetluituri să nu cereți dela ei » (Doc. Nr. 209).

Grijă manifestă Constantin Movilă față de episcopia Romanului, când poruncește, la 25 Apr. 1610, « marilor cămănari și slugilor lor, care vor merge la camănă în târgul Roman . . . să aveți a lăsa în pace de camănă 2 crâșme mari și 2 cojocari și 2 mesercii și 2 goștinari . . . și de cai de olac să nu-i învăluiți » (Doc. Nr. 385).

Documentul din 21 Dec. 1610 arată că domnia, după ce confirmă închinarea m-rii sf. Paraschiva din Iași la muntele Sinai, smulge dela văduva și fiicele unui târgoveț decedat, locul din centrul orașului Iasi, în care construește o biserică de piatră (cuvioasa Paraschiva), câte locuri apoi a lărgit locul sf. biserici « dinspre toate părțile, mai întâi în fruntea târgului, cu locuri de dugheni și le-a îngrădit cu îngrădituri tari . . . și au dat-o în întregime m-rea, cu toate câte trebuesc în ea, și cu dughenile și cu toate câte se văd, și cu viile și satele și vitele » (Doc. Nr. 450).

Domnia îi mai confirmă mânăstirii Secul la 30 Iulie 1606 (Doc. Nr. 58) locul de casă din Târgul Frumos, cu prisacă, eleșteu și mori, întărește case cu dughene (Doc. Nr. 115-116), iar la 7 Iulie 1608 hotărăște ca niște poslușnici ai ei, din acel oraș, « să aibă slobozenie de toate podvoadele și de angherii, pe care le vor da alți oameni mișei ai noștri deacolo și de prin alte târguri din țara domniei mele » (Doc. Nr. 200).

Același domn rupe o parte din braniștea târgului Piatra în folosul m-rii Bistrița (Doc. Nr. 202, 241) și la 27 Iulie 1609 se adresează rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamț « să aveți a lăsa în pace de lucru și de iliș 4 poslușnici » ai m-rii Pângărați « și să aveți a-i scrie deosebit cu alte slugi boierești și vi se va ține în samă » (Doc. Nr. 308).

Măsurile luate în aceşti ani de domnitori trebue să fie atent studiate pentru a putea vedea în ce direcţie ele au influenţat desvoltarea generală a Moldovei.



In documentele din acest volum întâlnim ecoul luptei duse de Mihai Viteazul în Mai-Iunie 1600. La acţiunea oştilor lui Mihai Viteazul s'au asociat şi Moldoveni, aşa cum reiese din documentul Nr. 169, care relatează că o fostă slugă a cămăraşului Sechil anume «Dumitru Popoţea s'a sculat cu alţi haiduci şi i-a îndreptat până la sf. mânăstire ..., unde a ştiut el că sunt acolo bejeniile cu toată agonisita credinciosului nostru Sechil cămăraş ... şi i-au luat cu totul până la 1000 ughi».

«In acele răsmeriţe», cum glăsuieşte documentul din 28 Martie 1609 (Nr. 262), urmate de altele (Doc. Nr. 304, 425 şi 445), iobagii au folosit prilejul răzbunării pe boieri, «când au venit Mihai Vvod. asupra pământului nostru» şi « le-au prăpădit acele dresă de mult preţu» (Doc. Nr. 293 din Iunie 1609), fiind aici vorba de hrisoavele domneşti prin care li se răpiseră ocinile de către boieri şi li se fixase situaţia de şerbi pe vecie.

După alungarea conducerii puse de Mihai Viteazul în Moldova, marii feudali care apărau fărâmiţarea feudală au pornit o acţiune şi mai violentă pentru întărirea poziţiilor lor, mai ales în perioada luptelor pentru domnie, purtate de urmaşii nevârstnici ai lui Ieremia şi Simion Movilă.

In anii care au urmat decesului lui Simion Movilă (24 Sept. 1607), se desfăşoară lupte feudale în Moldova între tabăra boierilor sprijinind pe Mihăilaş vodă susţinut de Otomani şi cealaltă tabără care sprijinea ocuparea domniei de către Constantin Movilă, fiul lui Ieremia, susţinut de feudalii poloni. Aceste lupte feudale apar şi în unele documente din acest volum. In documentul din 27 Nov. 1607, emis de Const. Movilă din cetatea Hotin, acesta îşi arată recunoştinţa, după înfrângerea suferită în bătălia dela Mălăieşti din partea aderenţilor lui Mihăilaş vodă, ce domnea la Iaşi, faţă de marele său vistier Isac Balica, dăruindu-i satul domnesc Iubăneşti «pentru credincioasa lui slujbă ..., când a mers domnia mea la scaunul domniei mele la Iaşi din cetatea Hotinului» (Doc. Nr. 168). Un alt document, din 20 Aug. 1608, când domnia Moldovei era în seama lui Const. Movilă, informează de pierderea unui uric «de Tătari, când am venit domnia mea în ţara domniei mele din cetatea Hotin cu oşti leşeşti, atunci când au prădat Tătarii ţara noastră» (Doc. Nr. 222 şi 332). Este vorba aici de altă luptă dată de cele două tabere, una susţinută de Poloni, alta de Turco-Tătari, la Ştefăneşti (Dec. 1607).

Tot pentru merite obţinute în luptele feudale, Dumitrache Chiriţă Paleologul este ridicat la marea postelnicie de Ieremia Movilă în anul 1606, pentru «slujba credincioasă» şi primeşte în dar satele domneşti: Horilcani, Vânătorii de Piatra (pe Bistriţa) şi Şencăuţi, la care adaugă, în anii 1607—1610, într'un ritm vertiginos, încă 13 sate

şi 4 selişti (Doc. Nr. 101, 106—107, 127, 158, 211, 239, 245, 313, 326—327, 339, 348, 386—387, 392—394, 445 şi 450).

Marii boieri, care au decis prin lupta lor alături de feudalii poloni soarta domniei tânărului Constantin Movilă, îşi satisfac pofta înghiţirii ocinelor ţăranilor istoviţi, ale micilor boiernaşi sau chiar ale marilor boieri din cealaltă tabără. Astfel se explică faptul că în câţiva ani, de pildă, boierul Prăjescul îşi desvoltă domeniul feudal cu încă 25 sate, 5 selişti şi o vie la Cotnari (cf. Doc. Nr. 2, 16, 21, 29, 54, 84, 135, 182, 252, 259, 268, 296, 338, 353, 377, 416, 420, 432—433).

Pe baza acestei documentări va trebui să adâncim latura reprezentată de luptele feudale şi urmările lor în desvoltarea generală a Moldovei.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

<1606 Ianuarie-Iunie>. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ion Ciot părţi din satul Tălpijani.

2

1606 (7114) Ianuarie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Voico fost pârcălab un loc în pustiu « unde se cheamă Popeşti », pe Căinar.

3

<1606—1609> Ianuarie 16, Iaşi. — Marghita din Cotnari împrumută dela Nicoară logofăt 150 taleri, pentru care îşi pune via zălog.

4

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Dragotă mare vătaf de Cârligătură, partea Greacăi din satul Vilneşti şi partea lui Mănăilă din satul Grauri, zălogite mai înainte de aceştia la socrul lui Dragotă, pentru nişte bani împrumutaţi.

5

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Todosiei, soţia lui Toader vistiernicel, părţi cumpărate din satul Paşcani pe Miletin, ţinutul Hârlău.

6

1606 (7114) Februarie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic satul Lieşti, ţinutul Neamţ, cu locuri de iazuri şi de mori pe Topoliţa.

7

1606 (7114) Februarie 15, Iaşi. — Ghenghea vornic şi alţi boieri mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat o parte din satul Cârligi, ţinutul Neamţ, dela Seachil pitar.

8

1606 (7114) Februarie 18, Târgul Trotuş. — Grozav şoltuz şi cei 12 pârgari din Trotuş mărturisesc că Marta, fiica Negrileasei, a vândut lui Tamaş partea sa de ocină din satul Hilipeşti, cu silişte şi vad de moară.

9

1606 (7114) Februarie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă scuteşte pe oamenii străini, sau din ţară « nescrişi », care se vor aşeza în satul Priseaca, al m-rii Pobrata, de toate muncile şi dările, pe timp de trei ani.

10

1606 (7114) Martie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Bucium vornic părţi din satul Medeleni, ţinutul Tecuci.

11

1606 (7114) Martie 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Leanţă staroste şi lui Bobric mare vătaf de Cernăuţi, ca să cerceteze pricina dintre Onciul staroste şi Miron din Cernăuca pentru nişte hotare.

12

1606 (7114) Martie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos, părţi din satul Lieşti, cu loc de moară pe Topoliţa.

13

1606 (7114) Martie 15. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco vătah de vistiernicei şi surorii lui, Anisia, părţi din satele Obârşia şi Măleşti, ţinutul Neamţ. Deasemeni numai lui Ionaşco părţi din satul Ghigoeşti şi Corutchieşti, pe Topoliţa.

14

1606 (7114) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băseanul uricar părţi din satul Boţeşti, în urma unei judecăţi.

15

1606 (7114) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt partea din satul Cârligi, ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi cu moară, cumpărată dela Seachil pit ar.

16

1606 (7114) Martie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic părţi cumpărate din satele Roşiori, Rădeni şi Bălăceni.

17

1606 (7114) Martie 22. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco păhărnicel părţi din satul Ludeşti, ţinutul Vaslui, cu loc de moară şi prisacă.

18

<1606> Martie 26. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier părţi din seliştea Brânzeni, părţi de moară şi locuri de moară pe Răut.

19

1606 (7114) Martie 30. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Chiriac mare căminar părţi cumpărate din satele Clopoteni, Mastatici, Picigani, Borăşti şi seliştea numită Iapa, cu loc de moară pe Bârlad.

20

1606 (7114) Aprilie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Băcea vătaf din Uricheni ca să oprească pe Boul vistier de a ara o ocină din Rădeni, deoarece a cumpărat-o fără ştirea rudelor vânzătorilor, iar acestora să le fixeze zi de judecată.

21

1606 (7114) Aprilie 2. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Voruntariu Prăjescu comis satul Negriteşti, ţinutul Neamţ, cu loc de heleşteu şi de mori, deoarece acesta a dat domnului, «în triaba ţării», 4 cai turceşti.

22

1606 (7114) Aprilie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod hotăreşte ca Haraţul diac să piardă partea sa de ocină din satul Răteşti, pusă zălog pentru nişte bani la Boul vistier, dacă nu-i va plăti acestuia datoria până la 23 Aprilie.

23

1606 (7114) Aprilie 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Ponici, surorii sale Agafiia şi rudelor lor satele: Voroana, Sfetcăuţi, Hriţini, Blicinăuţi, cu mori.

24

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ion stolnicel şi rudelor lui ocină în Bahnă.

25

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Urzică aprod să pună la jurământ mai mulţi oameni, care s'au judecat înaintea domniei, pentru parte din moşia Avereşti.

26

1606 (7114) Aprilie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihalcea vatag şi Măciucă vătag o parte de ocină în satul Ostăpceni dela Turia, ţinutul Iaşi.

27

1606 (7114) Aprilie 13. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescu logofăt părţi din satele Steţcani şi Oboroceni; iar din târgul Scheia, ţinutul Romanului, se dărueşte un loc lui Nicoară logofăt şi Gligorie Scheian, căci au dat 6 cai buni «în treaba ţării».

28

1606 (7114) Aprilie 13. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt şi lui Gligorie Şcheianu o bucată de pământ în hotarul târgului Şchei, deoarece aceştia i-au dat domnului, „în treaba ţării", 6 cai bun .

29

1606 (7114) Aprilie 13. — Vasile paharnic, fiul lui Dura din Icuşăni, vinde partea sa de ocină din Băloşeşti fratelui său Toader paharnic.

30

1606 (7114) Aprilie 22, Iaşi. — Dumitru fost pitar vinde partea sa de ocină din satul Băloşeşti lui Nicoară armaş.

31

1606 (7114) Aprilie 24, Iaşi. — Cneaghina Maria, mama şi Ilisafta, doamna lui Ieremia Movilă voevod, scriu dregătorilor din târgul Hârlău ca să lase în pace un om al m-rii Neamţ, pe care îl are m-rea acolo ca morar şi berar.

32

1606 (7114) Aprilie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nechita diac, Donici comis şi Urîtei, fiii lui Andreica fost pârcălab, satul Vârtop, pe Cracău, cu loc de mori .

33

1606 (7114) Aprilie 28. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Oana sluger, lui Matei spătar şi Oprinei ocine în satul Cudreşti.

34

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Lazea, Toader şi Istratie părţi cumpărate din satul Borceşti.

35

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Marco păhărnicel şi Todosii patru pământuri cumpărate în hotarul satului Tescani, ţinutul Iaşi.

36

1606 (7114) Mai. — Ştefan din Valeva şi Gafiia vând partea lor de ocină din satul Sănăuţi, ţinutul Suceava, cu vad de moară şi iazuri, lui Mitraşco Dracea şi soţiei lui, Nastasca.

37

<1606 Mai>. — Lupul, fiul lui Fartuga din Soci, zălogeşte pentru 25 taleri partea de ocină din Bodeşti la Pătraşco Başotă.

38

1606 (7114) Mai 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte m-rea Bistriţa ca ţăranii din satele ei să nu dea vite pentru alte sate, poruncind dăbilarilor din ţinutul Neamţ să nu cuteze a nesocoti cartea domnească.

39

1606 (7114) Mai 5. — Hărbor cel bătrân din Dumbrăviţa dăruieşte ocina sa din Dumbrăviţa nepotului său Gheorghiţă.

40

1606 (7114) Mai 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Bolea jumătate din satele Grumăzeşti şi Fauri pe pârâul Vaslui, iar lui Crasnăş vatag de hânsari şi fraţilor lui cealaltă jumătate.

41

1606 <înainte de Mai 8>, Iaşi. — Boul vistier şi Solomon vistier mărturisesc că răposatul Drăgan Ciolpan pârcălab şi-a zălogit părţile lui de ocină din Bodeşti şi Dănceşti la Pătraşco Başotă, pentru o datorie la bir de 57 galbeni.

42

1606 (7114) Mai 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco Başotă diac părţi de ocină în Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ, foste ale lui Drăgan Ciolpan fost pârcălab, pe care Pătraşco Başotă l-a plătit de o datorie la vistierie.

43

1606 Mai 8, Cameniţa. — Luca Stroici mare logofăt scrie frăţiei din Liov că Ieremia Movilă voevod i-a trimis prin Nicolae Lucaşovici 1500 de zloţi polonezi, pentru terminarea unei biserici.

44

1606 (7114) Mai 10, Iaşi — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iosip vistiernicel ocina din satul Şoldana pe Jijia, pentru care a întors banii lui Ionaşco aprodul.

45

1606 (7114) Mai 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul din satele domneşti, două sate din Moldova, cu populaţie ungurească, Săbăoani şi Berendeşti, ţinutul Roman.

46

1606 (7114) Mai 17, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Dumitru uricar şi Sechil cămăraş pentru o parte din satul Seliştea din Ruşi, pe Oarbic, ţinutul Neamţ.

47

1606 (7114) Mai 19, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte pe cei care se vor aşeza în seliştea Dobrăcina, ţinutul Iaşi, a m-rii Pobrata, de toate dările şi muncile pe timp de trei ani.

48

1606 (7114) Mai 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod reconfirmă închinarea la m-rea Zograf dela Athos a m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor, cu toate satele ei.

49

1606 (7114) Iunie 13. — Gheorghe comişel din Pleşeşti vinde partea sa de ocină din Leucuşeşti lui popa Toader, popa Lupul şi Drăghici.

50

1606 (7114) Iunie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia Mateeşescul postelnic părţi cumpărate din satul Brăeşti, ţinutul Hârlău, cu loc de iaz.

51

<1606 Iunie 30 — 1607 Septembrie 14>. — Simion Movilă voevod porunceşte lui Moviliţă fost mare vătah de Fălciu să cerceteze pricina dintre nepoţii lui Hanos din Hănăsăni cu Ionaşcu din Bălăneşti pentru o moşie din Hănăsani.

52

<1606 Iunie 30 — 1607 Septembrie 14>. Simion Movilă voevod întăreşte lui Toader aprod părţi de ocină cumpărate din satul Stănceşti, « supt codru », ţinutul Hârlău, cu loc de heleşteu şi moară.

53

1606 (7114) Iulie 20. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic parte din satul Bilavinţi, pe Vilia, ţinutul Hotin, cumpărată dela cneaghina Ana a lui Golăe logofăt.

54

1606 (7114) Iulie 22, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic o parte cumpărată din satul Roşiori.

55

1606 (7114) Iulie 23. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa braniştea veche, cu două poeni sub Ceahlău.

56

<1606—1607> Iulie 27, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Dragan diiac şi pe Gheorghii Petărescul ca să ia dijmă din pâine dela cei care au arat pe ocinile lor din satele: Ignăceni şi Copaleva; apoi să-şi apere fâneţele de la Stâna lui Cheptine pe Răut şi Stâna lui Costin pe Duboviţă.

57

1606 (7114) Iulie 28, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rilor Bistriţa şi Râşca iezărul Cahul, să-l stăpânească pe din două.

58

1606 (7114) Iulie 30. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul un loc de casă în Târgul Frumos, cu loc de prisacă şi de odae, heleşteu şi mori, pe care Mogâldea vornicul le-a închinat m-rii.

59

1606 (7114) Iulie 30, Iaşi. — Simion Movilă dăruieşte m-rii lui Balica hatmanul, zisă Sinaia, jumătate din satul Iucaş, ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi de moară, închinat de răposatul David postelnic.

60

1606 (7114) August 1, Iaşi. — Simion Movilă voevod porunceşte lui Buzul fost pârcălab să aleagă un loc al m-rii Neamţ, care este pe amândouă părţile Jijiei până la Prut, şi-l calcă oamenii ce vin la moară, « şi-şi slobod vitele şi le strică fâneţele ».

61

1606 (7114) August 1, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Neamţ gloabele şi deşugubinele din satul Horodiştea, ţinutul Orhei, ca « să fie de ciubote » călugărilor.

62

<1606 după 1 August>. — Buzul fost pârcălab alege, cu oameni buni, hotarul unui loc al m-rii Neamţ, în jurul unor mori dela gura Jijiei.

63

1606 (7114) August 3, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Crasnăş vătaf de hânsari şi Ionaşco Bolea să stăpânească fiecare câte o jumătate din satele Grumăzeşti şi Fauri, ţinutul Vaslui, cu vaduri de mori.

64

1606 (7114) August 16, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte satul Priseaca ţinutul Suceava, al m-rii Pobrata, de toate muncile şi dările, în afară de « birul cel mare împărătesc », deoarece « sunt la drumul cel mare şi sunt mâncaţi de toţi ».

65

<1606—1607> August 21, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Secul poiana lui Ureche, aleasă de către m-rea Agapia.

66

1606 (7114) August 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Miron, fiul lui Gligorie clucer, să-şi ţină părţile sale de ocină din Dănceşti şi Bodeşti.

67

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Ion Puiuleţ aprod părţi de ocină cumpărate din satul Bogdăneşti, pe Prut, mai jos de târgul Fălciu.

68

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Ileanei şi Măricăi, fetele popii Larion, părţi de ocină din satul Iucşăşti, în urma unei judecăţi.

69

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115. — Simion Movilă voevod întăreşte satului Tălăeşti un heleşteu pe Călmăţuiu, în urma unei judecăţi cu Cogălniceanul diac.

70

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115. — Cârstea mare vornic de ţara de jos, Oräş hatman, Boul vistier şi alţi boieri mărturisesc că Vrabie mare vătav de Fălciu a cumpărat dela mai mulţi satul Berezăni, pe Elan, ţinutul Fălciu.

71

1606 (7115) Septembrie 10. — Gheorghe Borş cu femeia sa Mărica vând ocina lor din Homiţa lui Macsăn din Homiţa.

72

1606 (7115) Septembrie 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleul cu cele nouă gârle şi toate iezercanele.

73

1606 (7115) Septembrie 22, Iaşi. — Simion Movilă voevod milueşte m-rea Secul cu un vad de moară pe râul Siret din jos de târgul Şcheia şi cu un loc în hotarul acelui târg, pentru trebuinţa morilor.

74

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte fiilor lui Toader Stănijanul o parte din satul Seliştea, pe Şomuz, ţinutul Suceava, cumpărată de tatăl lor.

75

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Varvarei, cneaghina lui Mihăilă fost mare vătah, părţi din satul Ciorteşti, cu loc de prisacă şi grădină, în urma unor judecăţi.

76

1606 (7115) Octombrie 21, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Suceviţa un loc de prisacă în Branişte, în dosul Bohotinului, la Pietrosul Mare.

77

1606 (7115) Octombrie 28. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata un obroc de grâu, orz, vin, miere şi bani, pentru praznicul mânăstirii.

78

1606 (7115) Octombrie 30, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte de orice fel de dări chervăsăria m-rii sf. Sava din târgul Iaşi.

79

1606 (7115) Octombrie 31. — Simion Movilă voevod dăruieşte lui Nicula dascăl un loc de casă în Iaşi, « lângă dughenele călugărilor dela Sinai ».

80

1606 (7115) Octombrie 31, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Văscan Dobrenchi şi lui Dumitru Ponici o parte din satul Bălăciani, în urma unei judecăţi cu fiii lui Başotă pivnicer.

81

1606 (7115) Noembrie 18, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte lui Cârstian spătar, fiul lui Ionaşco cămăraş, satul domnesc Lămăşani, ţinutul Suceava, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

82

1606 (7115) Noembrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte pe Toader din Todereni, ţinutul Hârlău, de slujba de curtean, să nu facă muncă la domnie, să nu meargă la oaste şi să nu dea nici bir, nici alte angarale.

83

1606 (7115) Noembrie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte de toate dările şi muncile satele Jirovul şi Necoreşti din ţinutul Neamţ, ale m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor.

84

1606 (7115) Decembrie 2, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic părţi de ocine cumpărate din satul Roşiori, pe Moldova, ţinutul Neamţ

85

1606 (7115) Decembrie 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Micul din Vlădeni să-şi stăpânească ocina sa din hotarul satului Vlădeni.

86

1606 (7115) Decembrie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Constantin Cimbalovici fost mare vatah părţi cumpărate din satul Grădeşti, ţinutul Tutova, cu vad de moară şi loc de prisacă.

87

1606 (7115) Decembrie 23. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier un loc de casă « cu jirebie cătă i să cuvine unii casă », în satul Răteşti, cumpărat dela Andreica Haruţul.

88

1606 (7115) Decembrie 24, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava din Iaşi un loc de casă « în dughiane, în târgul Iaşilor », lângă dughenele călugărilor dela Sinai, pe care l-a dăruit mânăstirii Nicula dascăl, la moarte.

89

<1607>. — Gheorghe şoltuz şi cei 12 pârgari din târgul Baia mărturisesc că fiii lui Fratea au vândut partea lor de ocină din satul Paşcani lui popa Mihul.

90

1607 (7115) Ianuarie 1, Oleşeşti. — Constantin, fiul lui Ursul, vinde partea sa de ocină din Oleşeşti şi un vad de moară în gârla Putnei lui Pavăl, nepotul lui Ureche mare vornic.

91

1607 (7115) Ianuarie 10. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Goga postelnic părţi din satele Strâmtura şi Mateiaşăşti, în urma pricinei cu Bogza logofăt.

92

1607 (7115) Ianuarie 18, Bârlad. — Cârstea Dănilă şoltuz şi 12 pârgari din Bârlad mărturisesc că Constantin, fiul lui Ursu, a vândut partea sa de ocină din satul Oleşeşti şi un vad de moară în gârla Putnei, lui Pavel diac, nepotul lui Ureche mare vornic, ca să-şi scape capul.

93

1607 (7115) Ianuarie 20, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii sf. Sava din Iaşi un Ţigan.

94

1607 (7115) Ianuarie 22. — Mariica Pitolocoe şi rudele ei vând partea lor de ocină lui Crăciun şi soţiei sale, Mariica.

95

1607 (7115) Ianuarie 23, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Toader Dragotă mare vătaf de ţinutul Cârligăturii şi cneaghinei sale Nastea, jumătate din satul Păuşeşti, ţinutul Cârligăturii, cu loc de moară pe pârâul Vozu.

96

<1607> Ianuarie 26, Iaşi. — Orăş hatman şi pârcălab de Suceava împuterniceşte pe călugării dela m-rea sf. Sava să prindă şi să aducă la mânăstire un rob Ţigan, dăruit de domn. care însă a fugit.

97

<1607> Ianuarie 28, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Mavrichi Grecul şi soţiei lui, Tecla, părţi cumpărate din satul Dărmăneşti, ocolul Totruş, cu poeni, pădure şi vad de moară.

98

1607 (7115) Ianuarie 31, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Dumitru, fiul lui Goe pârcălab, să-şi stăpânească moşia părintească, satul Doljeşti şi câmpul la Pucioasa, în urma unei judecăţi.

99

1607 (7115) <Februarie>. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Boul fost vistier părţi din satul Răteşti şi loc de moară pe Topoliţa, ţinutul Neamţ, cumpărate dela Andreica Haruţul diac.

100

1607 (7115) Februarie 6, Iaşi. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela schitul lui Iosif, numit Bisericani, să-şi apere locurile şi hotarul mânăstirii.

101

1607 (7115) Februarie 7, Iaşi. — Cârstea mare vornic de ţara de sus şi alţi boieri mărturisesc că Dumitrache Chiriţă mare postelnic a cumpărat jumătate dintr'un loc de iaz la Culişeu şi un loc de iaz şi de moară în Molovateţ, ţinutul Orheiu.

102

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi. — Cârstea mare vornic, Orăş hatman şi alţi boieri, mărturisesc că Boul vistier a cumpărat ocină în satul Răteşti pe Topoliţa, în ţinutul Neamţ, cu grădini şi cu două case.

103

1607 (7115) Februarie 10. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier părţi de ocină din satul Răteşti, ţinutul Neamţ.

104

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi. — Simion Movilă întăreşte m-rii Neamţ o prisacă în Branişte, pe Bohotin.

105

1607 (7115) Februarie 18. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Calin comis părţi cumpărate din satul Mileşti, pe pârâul Pereschivului, cu vad de moară.

106

1607 (7115) Februarie 19, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic părţi din satele Coliceani şi Fauri, care se numeşte Jugani, pe Iadrici.

107

1607 (7115) Februarie 24. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, jumătate dintr'un loc de sat la Culişeu şi un loc de iaz şi de mòară pe Molovatiţ ţinutul Orhei.

108

1607 (7115) Februarie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte o parte de ocină.

109

1607 (7115) Martie 9, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Bisericani o moară în satul Avereşti, pe Cracău.

110

1607 (7115) Martie 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Maricăi şi Irinei părţi din satele Vovineşti pe Cula şi Miţova, un loc de iaz şi părţi din nişte poiene.

111

1607 (7115) Martie 19, Ştefăneşti. — Mai mulţi popi mărturisesc că au cercetat pe mama vitregă a fiilor răposatului Bogdan pentru un zapis pe satul Ostopciani şi ea a mărturisit că acel zapis nu se aflǎ la ea.

112

1607 (7115) Martie 20, Miclăuşani. — Gălina, fata lui Roman Pleşa, vinde partea ei de moşie din Balomireşti nepotului ei, Dumitru Goe din Doljăşti.

113

<1607—1609> Martie 24. — Ionaşco, fiul Trofanei din Gemeni, vinde un loc de prisacă în locul Geamăna lui Ilie din Cetereni.

114

1607 (7115) Aprilie, Iaşi. Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Goe părţi din satul Balomireşti, dăruite de fiica lui Roman Pleşa.

115

1607 (7115) Aprilie 15, Iaşi. Nicoară Donici pârcălab de Orhei dăruieşte m-rii Secul nişte case şi dughene în târgul Orhei.

116

1607 (7115) Aprilie 15, Iaşi. Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Secul nişte case cu locul lor şi cu dughene, în târgul Orhei, dăruite mânăstirii de Nicoară Donici pârcălab de Orhei.

117

1607 (7115) Aprilie 22, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Neamţ gloabele şi deşugubinele din satul ei Horodişte, « să fie de ciubote » călugărilor

118

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte mitropoliei de Suceava şi episcopiei de Roman un loc de mori, în Branişte, pe Jijia.

119

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul satul domnesc Vânători, ţinutul Neamţ, cu locuri de mori branişte şi poieni.

120

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte împărţirea satelor Dolheşti şi Negreşti, din ţinutul Neamţ, între fiii lui Vlaico şi nepotul lor Gligorie Bran diac.

121

1607 (7115) Aprilie 26, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte Nastei, cneaghina lui Macri fost armaş, jumătate din satul Iureşti, sub Cozancea, în urma unei judecăţi.

122

1607 (7115) Aprilie 30, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco părţi de ocină din satele Armeneşti şi Găureni.

123

1607 (7115) Mai 3. Iaşi. — Simion Movilă voevod dăruieşte m-rii Agapia un loc de moară pe Jijia, în hotarul satului domnesc Pipereşti (Chipereşti).

124

1607 (7115) Mai 4. Iaşi — Simion Movilă voevod întăreşte lui Tăutul aprod şi fratelui său Toader părţi din satul Cordăreni, pe Iubăneasa, cu iaz, moară şi dumbravă, moştenite dela bunicul lor, Săcuianul fost mare ceaşnic.

125

1607 (7115) Mai 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă părţi din satul Săpoteni, pe Iubăneasa, cu loc de moară.

126

1607 (7115) Mai 12. — Solomia şi bărbatul ei Sava vând partea lor de ocină din satul Leţcani lui Arame, dela care însă o răscumpără ginerele şi fiica lor.

127

1607 (7115) Mai 15, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic seliştea numită Rogoz.

128

1607 (7115) Mai 18, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleul şi gârla Chiciţa cu toate gârlele lor şi cu mlăjetul, interzicând oricui pescuitul.

129

1607 (7115) Mai 21, Iaşi. — Boul vistier, Băseanul şi alţi boieri mărturisesc că Pătraşco Başotă a cumpărat ocină în Bodeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

130

1607 (7115) Mai 26, Iaşi. — Simion Movilă voevod judecă pricina dintre Cârstea mare vornic şi Toader Dragotă, pentru un loc de iaz, dând dreptate lui Toader Dragotă.

131

1607 (7115) Mai 26, Iaşi. — Lupul Căpotici postelnic din Căpoteni, ţinutul Soroca, vinde lui Eremia fost căpitan, o Ţigancă pentru un cal preţuit 30 taleri.

132

1607 (7115) Iunie. — Agafia, fata Barcei, vinde partea sa de ocină din Băloşeni, de pe Jijia, lui Iliaş Axintoci din Băloşeni, ţinutul Iaşi.

133

1607 (7115) Iunie 2, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Eremia căpitan o Ţigancă, pe care a cumpărat-o dela Lupul Căpotici, pentru un cal.

134

1607 (7115) Iunie 4, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte popii Mihul din Păşcani o parte de ocină cumpărată din satul Verişeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

135

<1607> Iunie 6. — Orăş hatman şi pârcălab de Suceava scrie vătagilor şi juzilor de Ţigani să lase în pace pe Ţiganii m-rii sf. Sava. « a merge prin ţară . . . să câştige cu dreptate ».

136

1607 (7115) Iunie 7. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Căriman mare paharnic o selişte domnească pustie, la Fântâna Ştiucăi, între Bolata şi Dolozie şi părţi din satul Bursuceni, ţinutul Soroca.

137

1607 (7115) Iunie 7, Iaşi. — Simion Movilă voevod scuteşte pe Ion vătah dela Cruhlic, ţinutul Hotin, de toate muncile, de bir şi alte dări, deoarece « este bătrân şi neputincios şi nu poate sluji domniei ».

138

1607 (7115) Iunie 9, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Petrea comişel părţi cumpărate din satul Băşeni, pe Turia, ţinutul Iaşi, şi cu o parte de iaz.

139

1607 (7115) Iunie 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte unei slugi domneşti parte din satul Borleşti.

140

1607 (7115) Iunie 12, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Trifan postelnic o parte cumpărată din satul Şetrăreni, pe Turia.

141

1607 (7115) Iunie 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Tămaş aprod o parte cumpărată din satul Hilipeşti.

142

1607 (7115) Iunie 14, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Tămaş aprod şi soţiei sale Candachia altă parte cumpărată din satul Hilipeşti.

143

1607 (7115) Iunie 15, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco Başotă diac ocină în satul Bodeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, cumpărată dela nişte rude.

144

1607 (7115) Iunie 15, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Dinga diac părţi pentru mai multe case în satul Seliştea, pe Şumuz, ţinutul Suceava, cu părţi din moară, din câmp, din poiene şi din bălţi.

145

1607 (7115) Iunie 15. — Simion Movilă voevod judecă pricina dintre Tudor, fratele său Costea călugărul şi rudele lor, cu Vitolt staroste, pentru satul Medeleni, de sub Dumbravă, dând dreptate lui Vitolt staroste.

146

1607 (7115) Iunie 30, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Andronic vistiernicel ocine cumpărate în satul Bruduresti.

147

1607 (7115) Iulie 8, Bârlad. — Drăguţul staroste de Putna, Batin staroste de Tecuci şi alţi boieri mărturisesc că Pavel diac, nepotul lui Ureche vornic, a cumpărat ocină în satul Oleşăşti, cu vad de moară la gârla Putnei, vie şi grădini, dela Armeanca Fântânoae.

148

1607 (7115) Iulie 17, Iaşi. — Simion Movilă dăruieşte m-rii Secul satul domnesc Vânători, ţinutul Neamţ, cu locuri de mori, fâneţe, poieni şi munţi.

149

1607 (7115) Iulie 19, Iaşi. — Simion Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Cotnari, urednicului din târgul Hârlău şi vierilor din Cotnari şi Hârlău, ca să nu mai tragă la lucrul domnesc vierii m-rii Neamţ, nici cramele ei să nu mai turbure.

150

1607 (7115) Iulie 22. — Simion Movilă voevod împuterniceşte pe Orăş hatman şi pârcălab de Suceava să-şi apere locul său din hotarul Păuşeştilor şi poenile dela gura Vrancei, de oamenii lui Cârstea mare vornic.

151

<1607> I u l i e 28, I a ş i. — Orăş hatman şi pârcălab de Suceava porunceşte celor ce merg pentru Ţigani, să lase în pace pe Ţiganii Drăgoi şi Vicol ai m-rii Bistriţa.

152

1607 (7115) A u g u s t, H o t i n. — Man vătah de puşcari, cu soţia şi fiii lor vând un loc unde a fost iaz, în satul Livin.

153

1607 (7115) A u g u s t 14, I a ş i. — Simion Movilă voevod întăreşte schimbul făcut între Nastasia, fiica lui Toader Ungurul uşar şi Nastasia şi fratele ei Dumitraşco, fiii lui Petrea Ungurul, pentru părţi din satele Todereşti şi Plotuneşti.

154

1607 (7115) A u g u s t 20, S ă c u i a n i. — Ion şi femeia sa Nastasia îşi pun zălog pentru 8 galbeni la Simion vistiernicel partea lor de ocină din Săcuiani.

155

<1607 S e p t e m b r i e 1—1608 A u g u s t 31> 7116. — Ioasaf călugăr, fiul lui Toma logofăt, dăruieşte surorii lui, Drăguţa, jumătate din satul Novaci, ţinutul Hârlău.

156

1607 (7116) S e p t e m b r i e 3. — Toader, Stanca şi Ion, fiii lui Cristea Ivul din Negrileşti, dăruiesc m-rii Secul ocina lor din Negrileşti cu vie şi vad de moară pe Tutova.

157

1607 (7116) S e p t e m b r i e 23, I a ş i. — Mihail Movilă voevod întăreşte lui Necoară Donici pârcălab de Orhei satul Zaloceani cu vad şi loc de mori, cumpărat dela Petriman şi alţii.

158

1607 (7116) O c t o m b r i e 15, I a ş i. — Mihail Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic satul Horilcani, ţinutul Orhei, dăruit de Simion Movilă voevod.

159

1607 (7116) O c t o m b r i e 23, I a ş i. — Mihail Movilă voevod dăruieşte m-rii Pobrata gloabele şi deşugubinele din toate satele mânăstirii.

160

1607 (7116) O c t o m b r i e 30, I a ş i. — Mihail Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băseanu uricar ocina cumpărată din satul Stoineşti, pe Rebricea Mică.

161

1607 (7116) N o e m b r i e 16, I a ş i. — Mihail Movilă voevod întăreşte m-rii Galata satul Vâlceşti pe Siret, ţinutul Suceava, scutindu-l de toate dările şi muncile, în afară de « darea cea mare împărătească ».

162

<1607—1609> N o e m b r i e 23. — Ursul, fiul Băncei din Macicăuţi, îşi zălogeşte partea sa de ocină din Măcicăuţi lui Roman, fiul lui Ionuţ, care i-a dat 22 taleri mari de şi-a plătit capul « dinspre pârcălabi ».

163

1607 (7116) Noembrie 27, Hotin. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Isac Balica mare vistier, pentru credincioasă slujbă, satul domnesc Iubăneşti pe pârâul Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cu loc de iazuri şi de mori.

164

1607 (7116) Noembrie 28, Iaşi. — Mihai Movilă voevod dăruieşte m-rii Galata gloabele şi deşugubinele din toate satele m-rii, « să le fie de ciubote » călugărilor.

165

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Berzunţ să-şi ţină satul Bogdana, din ţinutul Trotuş.

166

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa vama cea mică dela Bacău.

167

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier ocina cumpărată în satul Răteşti, pe pârâul Topoliţa, ţinutul Neamţ, rămânând de judecată Ionaşco păhărnicel.

168

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod scrie lui Gligore Bucium fost vornic, pârcălab de Putna că a judecat pe Danciu, Burnar şi Gligorie diac cu fiii popei din Bătineşti pentru un vad de moară şi au rămas să stăpânească Danciu cu ai săi.

169

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>. — Constantin Movilă voevod scrie lui Vasilie vornic de gloată să judece pricina dintre Sechil cămăraş şi Dumitru Popoţea. Acesta din urmă « cu alţi haiduci » a luat « până la 1000 de ughi » dela Sechil cămăraş şi dela alţi bejenari, refugiaţi la o mânăstire, « când a venit Mihail voevod cu oştile sale ».

170

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băiseanul uricar ocine cumpărate în Scânteeşti pe Răbrice, cu loc de moară şi poiană.

171

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul o moară cu iaz şi odae şi câţiva vecini din Târgul Frumos.

172

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Sava Ţopa fost clucer să-şi caute oriunde în ţară Ţiganii fugiţi, « să-i lege şi să-i aducă la casa sa ».

173

<1608—1614>. — Toma Albăscul şi Hamarţu vând partea lor de ocină pe Nistru la ostrovul Melişova, lui Bratco, Oanţa, Vasco şi Costea.

174

1608 (7116) Ianuarie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de toate dările şi muncile satul Voroveşti, din ţinutul Cârligăturii, care este al m-rii Galata.

175

1608 (7116) Ianuarie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte m-rea Galata să-şi apere hotarul satelor Fâlfăeşti, Mânzăşti şi Voroveşti, să ia toate vitele găsite pe hotarul lor şi coasa celui care va îndrăzni să cosească acolo.

176

1608 (7116) Ianuarie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scrie ureadnicilor din Hârlău ca să nu tubure cu nimic cramele m-rii Neamţ.

177

1608 (7116) Ianuarie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Pobrata gloabele şi deşugubinele din satele Drăguşeni, Dracinţi şi Costeşti, ale m-rii.

178

1608 (7116) Ianuarie 8. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabului dela Cotnari să cerceteze cum a fost împresurată moara de la Buhainţi a m-rii Neamţ şi să stâlpească locul morii.

179

1608 (7116) Ianuarie 12. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte m-rea Secul să-şi apere satele, fâneţele, poiana şi tot avutul, « nimănui să nu dea nimic ».

180

<1608—1623> Ianuarie 22, Igeşti. — Popa Cristea din Igeşti şi alţi oameni mărturisesc că Ionaşco Vrabie fost pârcălab a cumpărat ocine în Răpedzeşti, dela Mărica, fata lui Mihail Pulbere şi dela Andronic din Beneşti.

181

<1608—1609> Ianuarie 22, Moghilău. — Vărvara, fiica lui Crăciun din Măcicăuţi, vinde partea sa de ocină din Măcicăuţi lui Eremia şi soţiei lui, Măricuţa.

182

1608 (7116) Ianuarie 25. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare paharnic seliştea domnească Sămioneşti, ţinutul Roman.

183

1608 (7116) Ianuarie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte dăbilarilor şi pârcălabilor din ţinutul Neamţ să lase în pace satele Giurov şi Nicoreşti, ale m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor.

184

1608 (7116) Februarie 7. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa braniştea veche, oprind orice încălcare a ei.

185

1608 (7116) Februarie 15. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt Mărăţeanu staroste ocina cumpărată în satul Medeleni.

186

1608 (7116) Februarie 15, Iaşi. — Ilea fost jitnicer vinde mai mulţi Ţigani lui Ştefan logofăt, cu 115 taleri.

187

1608 (7116) Martie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul un vad de moară pe Siret, în hotarul târgului Şcheia şi un loc din josul târgului « să-şi aşeze un sat, cât se vor putea hrăni 30 de case . . ., ca să aibă a face acele mori şi a le căuta ».

188

1608 (7116) Martie 10, Iaşi. — Doamna Elisafta, mama lui Constantin vodă Movilă scrie ureadnicului din Botoşani să dea legat pe Ursu Ţiganul cu sălasul său omului trimis de Gheorghie vornic.

189

1608 (7116) Martie 22, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de vamă ş brudină 2 maje de peşte ale m-rii Voroneţ.

190

1608 (7116) Aprilie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Pătraşco mare vornic al ţării de sus, satul domnesc Troiţa pe pârâul Cracău, tinutul Neamt, pentru credincioasă slujbă către domn şi mama sa, doamna Elisabeta.

191

<1608—1611> Aprilie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor dela Neamţ să ia 2 boi dela Dumitru Cotoroma şi să-i dea lui Macarie călugăr din Vârtop, căci boii acestuia au fost luaţi pentru dările vecinilor lui Dumitru, ce « nu vor să plătească ».

192

1608 (7116) Aprilie 29. — Ionaşco postelnic mărturiseşte că Ionaşco comişelul din Negoieşti şi fraţii săi au vândut ocina lor din Tălpălăeşti lui Boul vistier

193

<1608 Aprilie 29>. — Beldiman vornic şi alţii mărturisesc că Drăguman din Tălpălăeşti vinde partea sa de ocină din Tălpălăeşti lui Boul vistier.

194

1608 (7116) Mai 6. — Negură şi alţii vând o casă cu 12 pământuri; Gheorghicean vinde o casă cu 8 pământuri, iar Ion o casă cu 4 pământuri în ţarină, din hotarul satului Ţutcani, lui Seachil cămăraşul.

195

1608 (7116) Mai 11, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Galata satul Vâlceşti, ţinutul Neamţ, şi-l scuteşte de toate muncile şi dările, în afară de « darea cea mare împărătească ».

196

1608 (7116) Mai 11, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Galata toate gloabele şi duşegubinele din satele m-rii « fără alte dabile ce sunt domneşti ».

197

1608 (7116) Mai 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Secul seliştea domnească Ecuşeni, între Berendeşti şi Săbăoani.

198

1608 (7116) Iunie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea sf. Nicolae din ţarina Iaşilor să-şi strângă vecinii fugiţi din satele Giurov şi Nicoreşti şi să-i aducă înapoi.

199

1608 (7116) Iunie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe cneaghina răposatului Damian să stăpânească şi să-şi apere satele Jideşti şi Ruşciori, din ţinutul Neamţ.

200

1608 (7116) Iunie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de podvoade şi angării, la care sunt supuşi « alţi oameni mişei », pe posluşnicii din Târgul Frumos ai m-rii Secul.

201

1608 (7116) Iunie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Balica mare vistier să-şi apere toate averile din satul Iucaş, din ţinutul Neamţ, să nu fie călcat de slugile domneşti.

202

1608 (7116) Iunie 14. — Apostolachi cămăraş de ocnă dăruieşte m-rii Bistriţa o moară pe care el a făcut-o în zilele lui Ieremia vodă, în braniştea m-rii.

208

1608 (7116) Iunie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod intăreşte m-ru Probata iezerul Beleu cu toate gârlele şi cu mlăjetul dela Văleni, unde « să nu aibă nimeni a pescui şi nici a tăia mlajă ».

204

1608 (7116) Iunie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Pobrata « să aibă a-i aduce iarăşi la urmă » pe vecinii fugiţi de ori unde-i vor afla.

205

1608 (7116) Iunie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Voroneţ stăpânirea peste 15 sălaşe de Ţigani.

206

1608 (7116) Iunie 23, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bisericani o moară în satul Avereşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

207

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Băseanu uricar satul Chiujdeni cu loc de moară pe Vaslui, pe care îl are dela Ionaşco Jora ceaşnic şi fraţii săi, în schimb pentru jumătatea de jos a satului Hliniţa, cu loc de iaz şi de moară.

208

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de orice fel de dări chervăsăria m-rii sf. Sava din târgul Iaşi.

209

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de orice fel de dări pivniţa dela chervăsărie a m-rii sf. Sava din târgul Iaşi.

210

1608 (7116) Iunie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt o ocină cumpărată din Boldeşti, ţinutul Suceava. cu moară şi iaz.

211

1608 (7116) Iunie 30, Iaşi. — Isac Balica mare vistier, Vasilie vornic de gloată şi alţi boieri mărturisesc că nepoţii lui Şoimul şi fiii lui Vrancea au vândut lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic seliştea numită Becheni. pe Prut. în ţinutul Chigheciu.

212

<1608 Iulie — 1609 Februarie>. — Apostolachie cămăraş de Ocnă şi alţi boieri mărturisesc că Gheorghe din Poiana a dat partea lui de ocină lui Ştefan cămăraş pentrucă îi este dator 12 boi şi o vacă.

213

<1608 Iulie — 1609 Februarie>. — Constantin, sluga logofătului Pavăl pârcălab şi alţii mărturisesc că mai mulţi oameni îşi au casele pe locul Coţmăneştilor, unde pot să stea până la primăvară, când vor trebui să se mute în seliştea lor.

214

1608 (7116) Iulie 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava dela Ierusalim satul Stroeşti, pe pârâul Sitna, ţinutul Hârlău, scutindu-l de toate dările şi muncile în afară de «darea împărătească».

215

1608 (7116) Iulie 2, Bârlad. — Anton Vigrın şoltuz şi 12 pârgari din Bârlad mărturisesc că Mărina, fiica lui Lazor, vinde lui Pavel pârcălab de Orhei partea sa din satul Oleşeşti. la gârla Putnei, cu vad de moară.

216

1608 (7116) Iulie 4. — Toader, Ionaşco şi Petrea vând ocinele lor din Ţuţcani, două case cu 15 pământuri, lui Seachil cămăraş.

217

1608 (7116) Iulie 1, Iaşi. — Coste Băcioc mare ceaşnic, Gligorie mare stolnic şi alţi boieri mărturisesc că Lucoci aprod şi Nastasia zălogesc ocinele lor cneaghinei Nastasia Cărăimăneasa şi fiului ei Dumitru, pentru nişte bani, ca să plătească capetele fraţilor lor, ce furaseră «nişte postav dela Steţco Armeanul din Liov».

218

1608 (7116) Iulie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte Nastasiei, cneaghina lui Cărăiman şi fiului ei Dumitru ceaşnic, părţi din satele Criveşti şi Găneşti şi din seliştile Găureni, Răvăcani, Hotceşti; primite dela Lucoci şi dela sora sa Nastasia, pe care i-a plătit de o datorie la Steţco Armean negustor din Liov.

219

1608 (7116) August 2. — Constatin Movilă voevod dăruieşte m-rii Vânători un obroc anual de grâu, bere, vin. miere, bani şi sare.

220

1608 (7116) August 6, Iaşi. — Constatin Movilă voevod scuteşte de toate muncile şi dările satele Nicoreşti şi Giurovul ale m-rii sf. Nicolae.

221

1608 (7116) August 9, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte m-rii Vatoped (Inălţarea) din Iaşi satele Costocani şi Lieşti, ţinutul Vaslui, Spineni, ţinutul Iaşi, Hărniceşti, ţinutul Roman şi vii la Cotnari, cu crame şi pivniţe şi locul de case din târgul Iaşi, dăruite de Ana, soţia lui Golăi logofăt.

222

1608 (7116) August 20, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte urmaşilor lui Hodor şi Părasca satul Buicani, pe Bâc, cu loc de iaz şi de moară, deoarece şi-au pierdut privilegiile « când au prădat Tătarii ţara noastră ».

223

1608 (7116) August 24 Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt ocină în satul Blândeşti, pe Jijia, ţinutul Iaşi şi în satul Lieşti.

224

1608 (7116) August 27, Iaşi. — Constatin Movilă voevod scrie ureadnicului, şoltuzului şi pârgarilor din Iaşi să lase în pace pe Ion din satul Hlincea, deoarece « l-am lăsat să fie grădinar » al m-rii sf. Sava.

225

<1608 Septembrie 1 — 1609 August 31> 7117, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte Măricăi, cneaghina lui Miron fost clucer satul Verşeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

226

<1608 Septembrie 1 — 1609 August 31> 7117. — Constatin Movilă voevod dăruieşte lui Pătraşcu fost mare vornic satele Bălţăteşti şi Mânjăşti.

227

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117, Iaşi. — Băseanul uricar mărturiseşte că Ion şi cumnatul său Roman din Vereşeni şi-au zălogit părţile lor de ocină din Vereşeni lui Boul vistier, pentru 16 taleri până la pogorîrea sfântului duh.

228

<1608 Septembrie 1 — 1609 August 31> 7117. — Gavril sulger, Dumitru Goean şi alţii mărturiesesc că Platon, fiul Măriei, a vândut ocina sa din Popeni, ţinutul Trotuş, lui Ştefan Prăjescu cămăraş.

229

1608 (7117) Septembrie 6. — Constatin Movilă voevod întăreşte lui Seachil fost cămăraş ocine cumpărate în satul Ţuţcani, cu poieni, fâneţe şi grădini.

230

1608 (7117) Septembrie 8. — Toma fiul Magdei Pătraşcu, vinde o parte de ocină din Voloşcani, cu pomi şi vad de moară, lui Necula. fiul lui Ghiorghi stolnic, ginerele lui Nica din Focşani.

231

1608 (7117) Septembrie 9, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte lui Fătul paharnic ocină în satul Boteşti, pe Stavnic, ţinutul Vaslui, cu loc de prisacă, de iaz şi de moară, cumpărată dela Vasilie Boţul uşer.

232

1608 (7117) Septembrie 9, Iaşi. — Constatin Movilă voevod dă dreptate m-rii sf. Sava din Iaşi, în pricina pe care a avut-o cu Neagul vătaf de aprozi, pentru un zapis de datorie.

233

1608 (7117) Septembrie 11. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Filimon păhărnicel mai multe case şi cu jirebii în satul Derzca, ţinutul Suceava.

234

1608 (7117) Septembrie 19, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Nicolae din Ţarină, o vie dela Copou, dăruită de Parasca, fiica lui Ghiorghie din Iaşi, în zilele lui Aron vodă.

235

1608 (7117) Septembrie 21. — Toader şoltuz şi 12 pârgari din Roman mărturisesc că fiii lui Carachizel au vândut ocina lor din Plotoneşti, ţinutul Cârligăturii, lui Dumitraşco Buhuş.

236

1608 (7117) Septembrie 23, Iaşi. — Constatin Movilă voevod împuterniceşte m-rea sf. Sava din oraşul Iaşi, « ca să ţină şi să culeagă o vie ce este la Copou, între Cercel şi între Ionaşco Rusnacul ».

237

1608 (7117) Septembrie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Simion Capşea medelnicer o parte cumpărată din satul Geamini, numit mai înainte Roşiori, cu locul de moară şi de iaz şi cu pădure.

238

1608 (7117) Septembrie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Mălai cel bătrân fost pârcălab un loc de casă în satul Hreasca.

239

1608 (7117) Octombrie 5, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrache mare postelnic, ocina cumpărată în satul Buecani, pe Bâc, ţinutul Lăpuşna, cu loc de iaz şi moară.

240

1608 (7117) Octombrie 10, Iaşi. — Constatin Movilă voevod dăruieşte lui Dumitrache Chiriţă mare postelnic şi cneaghinei lui, Maricuţa, satul domnesc Vânători dela Piatra, cu mori pe Bistriţa, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

241

1608 (7117) Octombrie 19, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa o moară în Piatra.

242

1608 (7117) Noembrie 1. — Constantin Movilă voevod dăruieşte m-rii Pobrata pentru praznic: grâu, vin, miere şi bani.

243

1608 (7117) Noembrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Andrei medelnicer şi altora ocină în Geameni. ţinutul Cârligătura, în urma unei judecăţi cu Grozea.

244

1608 (7117) Noembrie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Nădăbaico un vad de moară în Soleşti, în urma unei judecăţi.

245

1608 (7117) Noembrie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrache mare postelnic satul Horilcani, pe Nistru, ţinutul Orhei.

246

1608 (7117) Noembrie 30, Davideni. — Nechita şi alţii mărturisesc că Toader şi frate-său, fiii Sorei, au vândut un loc de casă şi 10 pământuri din satul Vereşani lui Boul vistier.

247

1608 (7117) Decembrie 2, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Calipodov aprod din Stolniceni, ocina cumpărată în Soci, ţinutul Suceava, cu vad de moară pe Moldova, livezi şi pădure.

248

1608 (7117) Decembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scrie vameşilor din Galaţi să dea jumătate de majă de peşte călugărilor dela m-rea sf. Nicolae « din deal » din oraşul Iaşi.

249

1608 (7117) Decembrie 14, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Hudici comişel ocină cumpărată în satul Cândeşti pe Dragova.

250

<1609> — Şoltuzul din Huşi şi mai mulţi oameni mărturisesc că urmaşii lui Silion au vândut ocina lor din satul Răspopi lui Dumitru şi lui Simion din Răspopi.

251

1609 (7117) Ianuarie 9. — Constatin Movilă voevod scrie dregătorilor de Cernănţi să lase în pace satele episcopiei de Rădăuţi, să nu le tragă bucatele ,,nici să nu înscriţi hânsari la acele sate », gloabele să fie pentru « ciubote » episcopului Efrem, să nu le ia cai de olac şi podvoade « numai dabilele să plătească ».

252

1609 (7117) Ianuarie 23. — Stroici mare logofăt, Ureche mare vornic şi alţi boieri întăresc lui Toader Calapod mare hânsar satul Boldeşti, seliştea Sârbi, ţinutul Suceava şi loc pentru 5 case în satul Onceşti, pe care le-a primit dela Nicoară Prăjescu mare vistier, în schimbul a jumătate din satul Stolniceni, ţinutul Suceava, cu vaduri de moară la Siret şi la pârâul Purceleşti şi cu bălţi de peşte.

253

1609 (7117) Ianuarie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pâcălab de Suceava 16 pământuri cumpărate din satul Iucaş, ţinutul Neamţ.

254

1609 (7117) Ianuarie 28, Suceava. — Toader, fiul Agathonei, vinde lui Vasile Şeptelici partea sa din satul Nemerniceni, pe Şumuz ţinutul Suceava, cu heleşteu şi moară.

255

1609 (7117) Februarie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul satele Săbăoani şi Berendieşti, ţinutul Roman şi satul Vânători, ţinutul Neamţ, cu iazuri, fâneţe, mori şi păduri.

256

1609 (7117) Februarie 5. — Frăteiu din Cârstiniţa, Nastasia din Ciolăneşti şi Toader vând partea lor din Ciolăneşti lui Petru hotnog din Boboceni.

257

1609 (7117) Martie 2, Iaşi. — Stroici mare logofăt mărturiseşte că Bantăş vinde partea sa din satul Butici, ţinutul Hotin, lui Ureche mare vornic al ţării de jos.

258

1609 (7117) Martie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasile Dinga diac părţi cumpărate din satul Siliştea, pe Şomuz, ţinutul Suceava, cu părţi de moară la Şomuz, iaz şi poieni.

259

1609 (7117) Martie 9, Hăbăşeşti. — Pavel pârcălab de Orhei şi alţi boeri mărturisesc că Petriman cu surorile lui vând ocina lor din satul Popeani, pe Tazlău, ţinutul Trotuş, lui Ştefan Prăjescu cămăraşul Ocnei.

260

1609 (7117) Martie 10. — Stroici mare logofăt, Ureche şi Pătraşco mari vornici mărturisesc că Drăgoman a vândut partea sa din Tălpălăeşti, ţinutul Suceava, lui Boul vistier.

261

1609 (7117) Martie 15. — Pilat şi Urătalisa vând părţile lor din moşia Dănceni lui Oniul Simioncei.

262

1609 (7117) Martie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte strănepoţilor lui Ivaniş Tătar satele Floceşti şi Dărmăneşti, pe Trotuş şi Uz, ţinutul Trotuş, deoarece şi-au pierdut privilegiile « când a venit Mihail voevod în ţara noastră cu Unguri şi cu Munteni şi cu toată oastea lui ».

263

<1609> Aprilie 3. — Anca, Irina şi Urâta, vând partea lor de ocină din Borâle, din Jeverteni şi din seliştea Drislive lui Simion sulgerel.

264

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte fiicei lui Ciudin, anume Mămşoara, ocină în satul Obârşia Berheciului, cu loc de moară la Berheci.

265

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi fost vornic şi fiului ei, Ionaşco mare vatag de Suceava. seliştea numită Onţeni, ţinutul Hotin, vândută lui Bilăi de Iancu Sasul voevod.

266

1609 (7117) Aprilie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Manole pârcălab de Roman seliştea numită Ecuşani, ţinutul Roman. cumpărată de la Benetic fost ceaşnic.

267

1609 (7117) Aprilie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe toţi răzeşii din Piperceni, ţinutul Orhei, să ţie satul Piperceni cu mori şi heleştee, nesupăraţi de Vasile Lozenschi stolnicul.

268

1609 (7117) Aprilie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescu mare vistier partea cumpărată în satul Boldeşti, ţinutul Suceava, cu loc de iazuri şi de mori.

269

<1609 — 1611> Aprilie 16, Iaşi. — Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava porunceşte slugilor hătmăneşti din ţinutul Hârlău, să lase în pace nişte Ţigani din satul Stroeşti, ai m-rii sf. Sava.

270

1609 (7117) Aprilie 20, Iaşi. — Mai mulţi vornici de poartă şi alţi boernaşi mărturisesc că Rusul fiul lui Dumitru Grajdu a dăruit partea sa de ocină din Rânzăşti nepotului său Păcurar, fiul lui Bâra din Bereşti.

271

1609 (7117) Aprilie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Petraşcu mare vornic, pentru drept credincioasă slujbă, seliştea numită Broşteni, cu loc de moară; acesta dă domnului patru cai buni şi 150 galbeni « pentru trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră Moldova nevoe să se facă pace ».

272

1609 (7117) Aprilie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa două poieni sub Ceahlău, peste Bistriţa.

273

1609 (7117) Aprilie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţile cumpărate din satul Tălpălăeşti pe Moldova, ţinutul Suceava, cu vad de moară.

274

1609 (7117) Aprilie 29. — Ana femeia lui Lăzor din Tălpălăeşti vinde partea ei de ocină din satul Tălpălăeşti lui Boul vistier.

275

<1609 (7117) Aprilie 29>. — Beldiman vornic şi alţi boernaşi mărturisesc că Drăguman din Tălpălăeşti a vândut partea sa din satul Tălpălăeşti lui Boul vistier.

276

1609 (7117) Aprilie 30. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Bobin vătaf să judece pricina dintre Tâmpa paharnic din Iugani cu Iosip aprod şi Lazor, pentru un loc de iaz din Iugani.

277

1609 (7117) Mai 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rilor Dragomirna şi Secul un iaz de mori şi un eleşteu părăsit pe Răut, lângă cetatea Orhei.

278

1609 (7117) Mai 1. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe comis o ocină în ţinutul Sucevii.

279

1609 (7117) Mai 6. Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Petraşco mare vornic al ţării de sus pentru credincioasă slujbă satul domnesc Storeşti, din ocolul Hârlău şi seliştea Broşteni, cu loc de moară, din ocolul Suceava. Petraşco a dat domnului 8 cai buni şi 450 galbeni pentru vistieria ţării « când a avut ţara noastră Moldova greutate şi nevoie şi s'a făcut pace ţării ».

280

1609 (7117) Mai 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata ocină în satul Oireşti şi cu o vie. în ţinutul Covurlui, dăruită de Sora, nepoata lui Danciul Oiariul.

281

1609 (7117) Mai 7. — Nădăbaico mare vătah de ţinutul Neamţ mărturiseşte că Toma fiul lui Pele a vândut partea sa de ocină din Micleşti, ţinutul Vaslui.

282

1609 (7117) Mai 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Seachil cămăraş ocina cumpărată în satul Bârjoveni, ţinutul Neamţ.

283

1609 (7117) Mai 13, Iaşi. — Mironeasa vinde partea ei de ocină din satul Cernăteşti pe Corod lui Podoleanu.

284

1609 (7117) Mai 14. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Derzca] fost pitar moşie în satul Derzca, cumpărată de la călugării din m-rea Homor.

285

1609 (7117) Mai 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţi cumpărate din satul Tălpălăeşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, cu vad de mori şi satul Mihuleni pe Cernavodă, ţinutul Soroca, cu loc de iazuri şi de mori.

286

1609 (7117) Mai 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier 15 pământuri şi 2 curături în satul Verişeni, pe Moldova, cumpărate dela Ana, nepoata lui Ion Foltea.

287

1609 (7117) Mai 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui popa Ion părţi cumpărate din satele Ciobotești, pe Crasna, Tatomireşti şi seliştea Sipăşea, cu locuri de iazuri şi de mori.

288

1609 (7117) Mai 22, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ursu şi soţiei lui, Mărina, părţile cumpărate în satele Cogeşti, Bahluiani şi Brailo, pe Bahlui, ţinutul Cârligăturii.

289

1609 (7117) Mai 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Jorea paharnic satul Orbuşcani, în urma unei judecăţi.

290

1609 (7117) Mai 30. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Tâmpa paharnic şi soţiei lui, Tudosca, părţi cumpărate în Iugani şi Dăneşti, cu loc de heleşteu şi iaz de moară pe Başău.

291

1609 (7117) Mai 30, Davideni. — Nechita, Başotă Iuraşco şi Cumpătă mărturisesc că Toader fiul Sorei, a vândut partea lui de ocină din Vereşani lui Boul vistier.

292

1609 (7117) Mai 31, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasile comis ocină în satul Boziani, ţinutul Vaslui, cumpărată dela nepoţii lui Pătraşco ceaşnic din Boziani.

293

1609 (7117) Iunie, Hotin. — Gheorghie pârcălab de Hotin mărturiseşte că tatăl lui Lupu din Băloşani, Ioan vătah, a cumpărat ocină în Baloşani, pe Vălovăţ, cu iaz şi moară şi ocină în satul Cotiuşca, cu iaz, iar « dresăli li-au prăpădit când au venit Mihaiu voevod ».

294

1609 (7117) Iunie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitraşco Ştefanovici satul Bogdana, cu loc de iazuri şi mori, pe care îl are dela m-rea Berzunţ, schimb pentru jumătate din satul Hiltiul.

295

1609 (7117) Iunie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco cupar ocină cumpărată în satul Suseni, pe Iubana, ţinutul Tutova.

296

<1609 — 1611> Iunie 14, Purceleşti. — Rusca, fata Anghelinei, îşi zălogeşte jumatate din satul Brătieşti, ţinutul Suceava, la Nicoară Prăjescu mare vistier, pentru nişte bani.

297

1609 (7117) Iunie 24, Bârlad. — Cârstea Dănilă voit, şi 12 pârgari din Bârlad mărturisesc că Marica cu fraţii ei vând partea lor de ocină din satul Oleşeşti, pe gârla Putnei, lui Pavel pârcălab de Orhei, pentru a-şi plăti ea capul, deoarece Marica şi-a ucis bărbatul

298

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Ionaşco cupar să ia ocina din Răduești cumpărată greşit de Ionaşco Bolişor şi să o dea lui Dragotă vornic împreună cu un poloboc de miere.

299

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi — Popa Toader din Româneşti vinde partea sa de ocină din Miclăuşeni lui Carpu diac.

300

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi. — Popa Toader şi preoteasa sa Frăsina din Româneşti vând partea lor de ocină şi cumpărătură din Miclăuşani lui Carpu diac.

301

1609 (7117) Iulie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitru stolnic, Ursul stolnic şi rudelor lor, urmaşii lui Necoară Răspop, satul Răspopi, pe Crasna, ţinutul Vaslui.

302

1609 (7117) Iulie 14, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Neamţ un loc cu mori, la gura Jijiei, pe unde s'a ales hotarul de Buzul fost pârcălab.

303

1609 (7117) Iulie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Preadvici fost logofăt ocine cumpărate în Oncani şi Lăţicani, ţinutul Covurlui.

304

1609 (7117) Iulie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte Sinclitichiei, cneaghina lui Bilăi fost vornic şi finului ei Ionaşco mai mulţi Ţigani, iar ispisocul de la Petru voevod « l-a pierdut din pricina ostilor lui Mihai voevod ».

305

1609 (7117) Iulie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte m-rii Bistriţa să lase pe Ion din Bălţăteşti să stăpânească o curătură din Hangul, pe care o are încă dela Petru Şchiopul.

306

1609 (7117) Iulie 24, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Buhuş părţi din satele Strunga, Găureni, Răvăcani, Hotceşti, ţinutul Roman, Găneşti, ţinutul Cârligăturii şi Criveşti, precum şi nişte Ţigani.

307

1609 (7117) Iulie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Galata seliştile Mânjeşti şi Petreşti şi poiana numită Vlamnicul, pe Stavnic.

308

1609 (7117) Iulie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte rabotnicilor şi ilişarilor din ţinutul Neamţ, să lase în pace de muncă şi iliş 4 posluşnici ai m-rii Pângăraţi şi să-i scrie deosebit « cu alte slugi boereşti ».

309

1609 (7117) Iulie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ilie Vrabie vornic de gloată părţi din satele Brezeni pe Elan, Bârsăneşti, Gureşti şi Meneşti ţinutul Fălciu, şi Rădeni, ţinutul Tutova cu locuri de moară şi bălţi.

310

1609 (7117) August 2. — Constantin Movilă voevod restitue jupânesei răposatului Andrei fost hatman şi fiilor ei satul Zăvidini.

311

1609 (7117) August 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic satul Măliceni şi părţi din satele Colăcelul, pe Sărăţele, Răiceni, Buecani, Lieşti, Berbenţeni. Dumeşti cu locuri de iazuri şi de mori şi seliştea Becheni, pe Prut.

312

1609 (7117) August 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte satul Selitcani, ţinutul Dorohoi. al m-rii sf. Nicolae din ţarina Iaşilor de podvoade, dijme şi cai de olac, însă « să aibă a-şi plăti dabilele lor ».

313

1609 (7117) August 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Dumitrachi Chiriţă, mare postelnic şi cneaghinei lui Marica, satul Sencăuţi, ţinutul Hotin, pentru credincioasă slujbă şi pentrucă el a dat în « treaba ţării » 1000 galbeni; cum şi un vad de moară pe Jijia, în hotarul satului Pipereşti.

314

1609 (7117) August 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Cozma Plop diac, fratelui şi surorilor lui jumătate din satul Iadinţi pe Racovăţ şi o parte din Căpoteni, ţinutul Hotin. cu locuri de iazuri şi de mori.

315

<1609—1611> August 18. — Nastasia Ciolpăneasa cu fiul ei, Dumitru, mărturisesc că îşi zălogesc la Nicoară vistier pentru 50 taleri o casă în Săoani.

316

1609 (7117) August 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte jupânesei lui Vartic şi fiilor ei un vad de moară, mai jos de satul Clipiceşti, ţinutul Putna.

317

<1609> August 20, Bârlad. — Gligorie Gâlţu pârcălab, Ion Miedar şi alţii mărturisesc că nepoţii lui Cernat Bălţatul au vândut ocina lor « doi bătrâni » din seliştea Cernăteştilor. lui Podolean mare vatah.

318

1609 (7117) August 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod judecă pricina dintre Boul vistier cu Ciocârlie fost armaş, care i-a luat şi nişte vite « când au fost acele răzvalure » şi legându-se acum să-i facă « dres » pe ocinele din satele Stăjereni şi Corlăteşti până la 25 Octombrie.

319

1609 (7117) August 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Secul seliştea Ecuşeni. dăruită de Nistor Ureche mare vornic, pe care a cumpărat-o dela Manole pârcălab de Roman.

320

1609 (7117) August 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Manole pârcălab de Roman satul Childeşti, pe Moldova, cu vad de moară, dăruit lui de. Ieremia Movilă.

321

1609 (7117) August 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Petraşcu mare vornic al ţării de sus loc de trei case în Petia Mare, ţinutul Suceava, cu « jirebiile lor din ţarină şi cu grădini ».

322

1609 (7117) August [28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gheorghie uşar ocina cumpărată în satul Scobenţeni.

323

<1610 Septembrie 1 — 1611 August 31> 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ghervasie Marcovici fost brănişter părţi cumpărate din satul Buneşti.

324

1609 (7118) Septembrie 2. — Toma vornic de Botoşani, Gheorghe comis, Dumitru şoltuz şi 12 pârgari din Botoşani mărturisesc că Eremia postelnic a cumpărat ocină în satul Brăeşti, deia mai mulţi, cu loc de iaz şi pădure.

325

1609 (7118) Septembrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balic a hatman şi pârcălab de Suceava jumătate din satul Puţureni, pe Olovăţ, ţinutul Dorohoi, cumpărată dela fiica lui Onciul Haleţschi.

326

1609 (7118) Septembrie 11, Galata. — Pătraşco mare vornic, Isac Balica hatman şi alţi dregători adeveresc lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic pentru ocina cumpărată în satul Drăguşeni pe Prut, ţinutul Fălciu.

327

1609 (7118) Septembrie 12, Galata. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic ocină în satul Drăguşeni, pe Prut, ţinutul Fălciu, cumpărată dela Ionaşco fost cupar şi Dumitru.

328

<1609> Septembrie 14, Tupilati. — Isac vistiernicel şi alţi patru mărturisesc că Ionaşco vătah din Obârşie a cumpărat dela Simion ocine în satul Corochieşti.

329

1609 (7118) Septembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Stârcea să stăpânească tot iazul care este mai jos de satul Popeni, pe care l-a răscumpărat cneaghina Hăcimondoae dela Isac Balica hatman.

330

1609 (7118) Septembrie 28, Cotnari. — Ionaşco şi sora sa Magdalina mărturisesc că au vândut Nastasiei, cneaghina lui Caraiman mare ceaşnic şi fiului ei, Dumitru Buhuş, ocina lor din Plotuneşti.

331

1609 (7118) Octombrie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt Mărăţeanu ocină cumpărată în satul Medeleni.

332

1609 (7118) Octombrie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vrabie postelnic şi oamenilor lui, Toma, Crăciunaş şi Cârje, satul Goteşti, pe Prut, ţinutul Chigheciu.

333

1609 (7118) Octombrie 5. — Ioan Blehan şoltuz şi 12 pârgari din târgul Lăpuşnii mărturisesc că Mihăilă, fiul Duşcăi, a vândut moşia sa din satul Costeşti lui Ion Cogălniceanu diac.

334

1609 (7118) Octombrie 6, Iaşi. — Costantin Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco Udrea fost pârcălab ocin cumpărată în satul Băiceni, ţinutul Hârlău, cu loc de heleşteu.

335

1609 (7118) Octombrie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Simion sulger ocina cumpărată în satul Jeverteni, ţinutul Dorohoi.

336

1609 (7118) Octombrie 21. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Pătraşcu Oaida paharnic din Olăşei ocină în satele Tongujeni, Căscoeşti, Poiana Mânăstirii şi un loc de prisacă, în urma unei judecăţi.

337

1609 (7118) Octombrie 23, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe cneaghina Ciolpăneasa şi copiii ei ca să-şi ţină satul Corăchieşti, ţinutul Neamţ, iar Ionaşco fost armaş să nu aibă nicio treabă cu acel sat.

338

1609 (7118) Octombrie 25, Iaşi. — Pătraşco mare vornic şi alţi dregători mărturisesc că mai mulţi săteni şi-au vândut partea lor de ocină din satul Ionăşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, lui Nicoară Prăjescul mare vistier.

339

1609 (7118) Octombrie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic părţi cumpărate din satul Măldăreşti, pe Prut, la gura Strâmbei, ţinutul Chigheciu.

340

1609 (7118) Octombrie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Dragotă vornic o parte din satul Păuşeşti, cu locuri de mori pe pârâul Carul şi pe Stavnic, în urma înţelegerii lui cu fratele său, Lupul Dragotă vornic de gloată.

341

1609 (7118) Octombrie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Simion şi soţiei lui, Nastasia, ocine cumpărate în Borâle şi Jevertini.

342

1609 (7118) Octombrie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier ocina cumpărată în satul Verijeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

343

1609 (7118) Octombrie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Iuraşco logofăt şi fraţilor lui părţi din satul Ţigăneşti, ţinutul Putna, deoarece şi-au pierdut privilegiile « când au trecut pe acolo Cazacii Zaporojeni » cu « Eremia voevod şi cu cancelarul spre Ţara Muntenească, când au bătut pe Mihai voevod ».

344

1609 (7118) Noembrie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod restitue lui Toader sulger satul Măcicăuţi, pe care i-l luase Ieremia vodă şi-l dăduse « sub ascultarea Movilănului » fără a-i da sat în schimb.

345

1609 (7118) Noembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman ocine cumpărate în satul Seleşeul de Sus, loc de 3 case şi loc de moară pe Jijia.

346

1609 (7118) Noembrie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Homor satul Buţcăteni luat cu schimb dela Andronic ceaşnic pentru seliştea Strahotinul, pe Jijia.

347

<1609> Noembrie 21. — Pătraşco, fiul lui Stănilă hotnog, vinde ocina sa din Burâle lui Simion şi soţiei sale Nastasia.

348

1609 (7118) Noembrie 22, Iaşi.—Constantin Movilă întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic satul Rădeşti, pe Sărăţele, ţinutul Chigheciu, cumpărat dela strănepoţii lui Radu Muthală.

349

1609 (7118) Noembrie 30, Iaşi—Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrache mare postelnic satul Ciocăneşti, pe Prut, ţinutul Lăpuşna, cumpărat dela nepoţii lui Vlaşin.

350

<1608—1610> Decembrie 2, Ceplinţi. — Năvrăpăscu fost vornic şi alţii mărturisesc că Andreica Poica şi Iordachi, fiul lui Petrea Grecul au vândut lui Ureche mare vornic jumătate din satul Puiciani, pe Răut cu bălţi, mori şi heleştee.

351

1609 (7118) Decembrie 4. — Vasilie cu fraţii săi Ursu şi Grigorie, vând partea lor din Balomireşti lui Dumitru Goe şi soţiei lui, Candachia.

352

1609 (7118) Decembrie 12. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Drăgăilă ocina din Terbece, satul Răuca.

353

1609 (7118) Decembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ştefan Prăjescul mare stolnic parte din satul Poiana, ţinutul Totruş, cumpărată dela Gheorghe Neagovici, nepotul lui Gavril Poiană.

354

1609 (7118) Decembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte cneaghinei Anastasia a lui Caraiman mare paharnic şi fiului ei Dumitru Buhuş partea cumpărată din satul Plotuneşti, ţinutul Cârligătura.

355

1609 (7118) Decembrie 20, Iaşi. — Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava mărturiseşte că Ieremia Băseanul uricar a făcut schimb de Ţigani cu Constantin Movilă voevod.

356

1609 (7118) Decembrie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman locuri de case cumpărate în Seleuşul de Sus, ţinutul Dorohoi, cu vad de moară în Jijia.

357

<1610>. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Precop Cărăiman al treilea vistier seliştea Rădeni, ţinutul Hârlău, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

358

1610 (7118) Ianuarie 2. — Mai mulţi săteni din Cofeşti (Putna) vând un vad de moară lui Apostol şi lui Sima.

359

1610 (7118) Ianuarie 16, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Murgoci Toflea fost staroste parte din satul Ocheşeşti.

360

1610 (7118) Ianuarie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Homor « hotarul pe care îl are în munţi » arătându-se semnele.

361

1610 (7118) Ianuarie 24, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Ignat aprod seliştea Sencăuţi, pe Ciuhur, ţinutul Iaşi, iar fiilor lui Simion Rusinovschi seliştea Slobozia, pe Prut, ţinutul Dorohoi.

362

1610 (7118) Ianuarie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier o parte cumpărată din satul Răteşti, pe Topoliţa, ţinutul Neamţ.

363

1610 (7118) Ianuarie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe Drăguş, pârcălab, ocina cumpărată la Micleşti, cu iaz şi vad de moară în pârâul Vaslui.

364

1610 (7118) Ianuarie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Isac Stârcea să-şi ţină un iaz cumpărat în Popeni.

365

1610 (7118) Februarie 1. — Vrabie vornic şi alţi boiernaşi mărturisesc că Vădeanu vistier şi soţia sa, Grozava, au vândut partea lor de moşie din Răteşti lui Boul vistier.

366

1610 (7118) Februarie 7, Iaşi. — Pătraşco mare vornic şi alţi boeri mărturisesc că Nechifor a vândut partea sa de ocină din Răteşti lui Toader Boul vistier.

367

1610 (7118) Februarie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Orăş fost hatman şi cneaghinei lui, Mariţa, părţi cumpărate din satul Tescani.

368

<1610> Februarie 15, Bârlad. — Apostol şi Gligorcea, dregători de Bârlad întăresc lui Necoară spătar un Ţigan cumpărat cu 20 galbeni.

369

<1610—1611> Februarie 28, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Băcioc mare ceaşnic să lase cneaghinei Andreiasa satul Şepteliceani, ţinutul Soroca, deoarece domnul i l-a dat din nou ei.

370

1610 (7118) Martie 1, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Orhei şi altor slugi domneşti să lase în pace de dabile o prisacă a m-rii Secul, care este în satul Derineţul, danie dela Bilţu fost comis.

371

1610 (7118) Martie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Gheorghe armaş să cerceteze la faţa locului, în pricina pe care a avut-o Crăciun vistiernicel cu Pobihnă pentru un iaz.

372

1610 (7118) Martie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţi cumpărate din satul Răteşti, pe Topoliţa, ţinutul Neamţ, cu loc de moară.

373

1610 (7118) Martie 9, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt al doilea logofăt părţi cumpărate în satul Medeleni, pe Răplivăţ.

374

1610 (7118) Martie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Crăciun Belcescu şi altora un loc între Negreşti şi Leuteşti, pe care ei şi l-au împărţit.

375

1610 (7118) Martie 16 Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier alte părţi cumpărate din satul Răteşti, pe Topoliţa, ţinutul Neamţ.

376

1610 (7118) Martie 19, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte doamnei Marghita întreg venitul satului Giurov, poruncind slugilor domneşti să nu mai intre în acel sat.

377

1610 (7118) Martie 22. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Nastasia, văduva răposatului Caraiman fost mare paharnic, să-şi stăpânească satul Popeşti, pe vechile lui hotare.

378

1610 (7118) Martie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ion Mederhean şi soţiei sale Platona părţi din satul Săcuiani ţinutul Neamţ, foste ale lui Ion Potop, pentrucă l-au plătit pe acesta de dabile.

379

<1610> Martie 30. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Tâmpa paharnic un iaz pe pârâul Hilimoneasa, în urma unei judecăţi.

380

1610 (7118) Aprilie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier ocine cumpărate în Verşeni, pe Moldova.

381

1610 (7118) Aprilie 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier părţi cumpărate din satele Corlăteşti şi Stăjereni, ambele pe Moldova.

382

1610 (7118) Aprilie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier parte din satul Miteşti, pe Moldova, ţinutul Suceava.

383

1610 (7118) Aprilie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier ocină în Verşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava, cumpărată dela Tocsabă strănepotul Rusei Mitescul.

384

1610 (7118) Aprilie 20. — Nebojatco uricar şi alţi boernaşi mărturisesc că Ion Hăugu a cumpărat dela fiii lui Şteful Tărâţă partea lor din satul Băloşeni.

385

1610 (7118) Aprilie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod scuteşte de cămară 2 crâşme mari, 2 cojocari, 2 mesercii şi 2 goştinari ai episcopiei de Roman.

386

1610 (7118) <Mai>, Iaşi. — Ilea Băcioc vornic şi alţi boieri adeveresc lui Dumitrachi Chiriţă mare posteluic pentru cumpărarea unor părţi din satele Berbeţeni, pe Crasna, în ţinutul Fălciu şi Măldăreşti, pe Prut, ţinutul Chigheci.

387

1610 (7118) <Mai>, Iaşi. — Mai mulţi boieri adeveresc lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic pentru jumătate din satul Drăguşeni, pe Prut, ţinutul Fălciu.

388

<1610 Mai>. — Marcovici brănişter şi alţii mărturisesc că nepoţii lui Nicoară Răspop şi-au vândut părţile lor din satul Răspopi lui Dumitru stolnic şi lui Simion portar.

389

1610 (7118) Mai 11. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava părţi cumpărate din satul Iucaşul.

390

1610 (7118) Mai 22. Iaşi. — Coostantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic jumătate din satul Drăguşeni. pe Prut. ţinutul Fălciu.

391

1610 (7118) Mai 25. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt Mărăţeanul al doilea logofăt părţi cumpărate din satele Boroşeşti. pe Bârlad şi Sinzieneşti pe Tutova.

392

1610 (7118) Mai 25. Iaşi — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic jumătate din satul Cincani. pe pârâul Grecilor. ţinutul Tigheci. cumpărată dela Ghirvasie fost hotnog.

393

1610 (7118) Mai 26. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic părţi din satele Berbenţeni. pe Crasna. în ţinutul Fălciu şi Măldăreşti. pe Prut. ţinutul Chigheci.

394

1610 (7118) Iunie 1. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi mare postelnic alte părţi cumpărate din satul Berbenţeni. pe Crasna. ţinutul Fălciu, cu loc de iaz şi de moară.

395

1610 (7118) Iunie 1. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Mihail Trifan clucer părţi din satul Vlăiceni, pe Jijia, ţinutul Dorohoi. dăruite acestuia de mătuşa sa Anghelena. pe care a răscumpărat-o din robie dela Tătari « în zilele lui Ioan voevod ».

396

1610 (7118) Iunie 1. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt logofăt părţi cumpărate în satul Medeleni.

397

1610 (7118) Iunie 1. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt logofăt o parte din satul Obârşia, cumpărată dela nepotul lui Toma şi strănepotul lui Lupe Berheaci.

398

1610 (7118) Iunie 4. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco mare vornic o parte de ocină. din satul Borâle. ţinutul Dorohoi. cumpărată dela Mihail Trifan clucer.

399

1610 (7118) Iunie 5. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreştelui Bogdan logofăt satul Leleşti. pe Cracău. cu mori. iaz şi piuă. danie dela Ieremia vodă.

400

1610 (7118) Iunie 11. Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Bantăş paharnic să hotărnicească satul Dănceşti, ţinutul Covurlui, al lui Dumitraşco diac şi Buciumaş, vătaf de pitari.

401

1610 (7118) Iunie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe Predevici, fost logofăt să ţină în Oncani o ocină a lui Toma, deoarece acesta i-a furat doi cai în zilele lui Petru voevod.

402

1610 (7118) Iunie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Miron Onciul aprod şi surorilor lui satul Cernăcău, ţinutul Cernăuţi, în urma unei judecăţi cu Ionaşcu Iaţco şi rudele lui.

403

1610 (7118) Iunie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Gavril stolnic şi Nebojatco uricar să hotărnicească ocina lui Costea Băcioc mare ceaşnic, din satul Găureni dinspre Häugul şi răzeşii lui.

404

1610 (7118) Iunie 20, Conceşti. — Mărica şi sora ei Cecea vând lui Gherasim, fiul Nastei, jumătate din satul Larioneşti, ţinutul Soroca.

405

<1610 Iulie>, Dăneşti. — Seachil fost cămăraş, hotărniceşte satele Avereşti şi Dăneşti, în urma unei porunci domneşti.

406

<1610 Iulie>. — Seachil fost cămăraş scrie lui Ureche mare vornic al ţării de jos că a hotărnicit satele Dăneşti şi Avereşti, aşa cum a fost porunca domnească.

407

1610 (7118) Iulie 5, Iaşi. — Constantin Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Neamţ ca să ia desetina din grâu dela cei ce vor ara în hotarul Piscului. Deasemenea fânul de acolo să fie al mânăstirii.

408

1610 (7118) Iulie 6, Târpeşti. — Mitropolitul Anastasie, Seachil fost cămăraş şi alţi boieri raportează domnului că poienile Ţolica ţin de satul Târpeşti, al m-rii Secul, şi nu de m-rea Agapia.

409

1610 (7118) Iulie 6, Târpeşti. — Mitropolitul Atanasie, Seachil fost cămăraş şi alţi boieri scriu domnului că au ales hotarele moşiei m-rii Agapia de către satul Petricani.

410

1610 (7118) Iulie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Drăghici şi rudelor sale jumătate din satul Dolniceni, ţinutul Dorohoi, deoarece şi-au pierdut privilegiul, « când au venit Tătarii asupra lui Ion voevod şi când însuşi a pierit ».

411

1610 (7118) Iulie 12. Iaşi. — Constantin Movilă voevod fixează zi de împărţeală a satului Corotchieşti, între Ionaşco fost vătaf de vistiernicei şi rudele sale.

412

1610 (7118) Iulie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Şeptelici fost ureadnic de Suceava ocină în satul Vascăuţi, ţinutul Suceava, cu vecini, vad de moară, iaz şi fâneaţă.

413

1610 (7118) Iulie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte m-rii Coşula, care acum se numeşte Malul, ocine cumpărate în satul Iteşti.

414

1610 (7118) Iulie 22, Iaşi. — Savin sulger Tudor Dragotă şi alţii mărturisesc despre vânzarea unor ocini lui Pătraşco Dragotă căpitan.

415

1610 (7118) Iulie 27, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ştefan Blendea aprod şi soţiei lui, Irina, ocine în Năvrăpeşti, ţinutul Suceava.

416

1610 (7118) Iulie 31, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vorontar mare comis părţi cumpărate în satul Stroieşti, pe Moldova, ţinutul Suceava.

417

1610 (7118) August 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte schimbul făcut de Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava cu cneaghina Nastasca Moţocoae, aceasta dând partea ei din satul Brăeşti, cu loc de iaz şi primind în schimb jumătate din satul Verdeşeani, cu loc de iaz.

418

1610 (7118) August 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Balş fost ceaşnic să hotărnicească şi să împartă satul Vlăiceni, ţinutul Dorohoi, între Mihail Trifan clucer şi rudele sale.

419

<1610—1611> August 8, Iaşi. — Orăş mare vornic porunceşte Ţiganului Tiţul să plătească lui Pintie postelnic 2 iepe, pentrucă acesta l-a scos dela ştreang, pentru furt de cai. Altfel, va fi spânzurat.

420

1610 (7118) August 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Arpintie Prăjescul siliştea Dădeşti, ţinutul Cârligătura, cumpărată dela domnie cu 5000 aspri.

421

1610 (7118) August 10. — Vasilie, fiul lui Anton din Ostăpceani împreună cu rudele sale vând partea lor de ocină din Ostăpceani lui Ionaşco Cucorea.

422

1610 (7118) August 17, Băimăceni. — Măricuţa, fata lui Dumitru vinde partea sa din satul Boureni, pe Moldova, ţinutul Suceava, lui Penişoară vistier.

423

<1610> August 22, Brăeşti. — Gligorie Bahrin vinde partea sa de ocină din Brăeşti ginerelui său Eremia postelnic.

424

<1610 Septembrie 1—1611 August 31> 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Roschip părţi de ocină în satul Epureni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, luate în schimb dela Isac Balica hatman pentru jumătate din satul Mătiani.

425

1610 (7119) Septembrie, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte câtorva boernaşi, satul Hăjdieni, pe Dubovăţ, deoarece privilegiile şi le-au « pierdut din cauza oştilor lui Mihai voevod, când a fost Baba Novac cu tabăra cu haiducii, la Vasileuţi, pe Prut ».

426

1610 (7119) Septembrie 2, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Orăş mare vornic ocină în satul Epureni, cumpărată dela Nistor fiul lui Drăgăilă.

427

1610 (7119) Septembrie 6, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte unei slugi domneşti « care este rânduită ca să socotească gardurile dela Giurgiuleşti », să lase în pace iezerul Beleul al m-rii Pobrata.

428

1610 (7119) Septembrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Crăciun vistiernicel părţi de ocină cumpărate din satul Dolheşti, ţinutul Fălciu, un loc de iaz de moară şi de prisacă.

429

1610 (7119) Septembrie 13, Iaşi. — Costantin Movilă voevod întăreşte lui Crăciun vistier ocină cumpărată în Micleşti, ţinutul Vaslui.

430

1610 (7119) Septembrie 24. — Maricuţa soţia lui Zaharia pitar din Derzca vinde fratelui ei Vasilie partea ei din Vascăuţi, ţinutul Sucevei.

431

<1610> Septembrie 24. — Gavril stolnic, Nebojatco uricar şi alţi boieri înştiinţează pe domn că au hotărnicit ocina din Găureni lui Costea Băcioc paharnic, dinspre Häugul şi răzeşii lui.

432

1610 (7119) Septembrie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescul mare vistier partea cumpărată din satul Ionăşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, cu vad de moară şi cu o dumbravă.

433

1610 (7119) Septembrie 25, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescul mare vistier altă parte din satul Ionăşeni, cumpărată dela strănepoţii lui Duma.

434

<1610 Septembrie—1611 August> 27, 7119, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Neamţ să silească satul Bălăneşti să plătească călugărului Macarie nişte fân, pe care l-au cosit, şi un bou.

435

1610 (7119) Septembrie <30>, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte lui Albotă din Tălpigi să fixeze zi unor oameni ca să-i plătească Frăsinei din Costiceni o ocină, deoarece ei au rămas de lege.

436

1610 (7119) Octombrie — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Andronic Mătieşescul paharnic părţi de moşie în Vlasineşti, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, cu loc de moară.

437

1610 (7119) Octombrie 3, Iaşi. — Constantin Movilă voevod porunceşte pârcălabilor de Neamţ, să împlinească nişte bani şi doi boi dela satul Preuteşti, pe care să-i dea m-rii Neamţ.

438

1610 (7119) Octombrie 8, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă părţi în satul Hâjdeiani, pe Dubovăţ, ţinutul Iaşi.

439

1610 (7119) Octombrie 13, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gligorie Dinga partea din satul Micleşti, ţinutul Dorohoi, pe care a răscumpărat-o dela Miron din Vascăuţi.

440

1610 (7119) Octombrie 15, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Gligorie diac partea din satul Antăleşti, rămânând să întoarcă lui Bercea vătaf banii zălogirii.

441

1610 (7119) Octombrie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod judecă o pricină.

442

1610 (7119) Octombrie 24. Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitru Goia părţile de ocină din satele Doljeşti, Frăteşti şi Ruşi, din ţinutul Roman, cumpărate dela nepoţii săi Isac şi Iuraşcu.

443

<1610—1613> Octombrie 30, Borâle. — Pătraşco mare logofăt întăreşte lui David şi lui Toader nepoţii lui Pântea, ocine în Borâle.

444

1610 (7119) Noembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Ghedeon Papa ocine în satele Borâle şi Jeverteni, în urma unor judecăţi cu Joldeştii.

445

1610 (7119) Noembrie 29, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă Paleolog mare postelnic părţi cumpărate din satul Hăjdieni, pe Dubovăţ, ţinutul Iaşi, cu loc de iaz şi de moară.

446

1610 (7119) Noembrie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Eremia fost postelnic părţi de ocină cumpărate în Brăeşti, ţinutul Hârlău.

447

1610 (7119) Decembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Orăş mare vornic şi cneaghinei lui, Mărica, ocine cumpărate în Tescani, ţinutul Iaşi şi cu loc de iazuri.

448

1610 (7119) Decembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasilie Orăş, mare vornic şi cneaghinei lui, Mărica, părţi din satul Bosânceşti, care se numeşte Epureni, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

449

1610 (7119) Decembrie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă Paleolog mare postelnic ocine cumpărate în Buecani, pe Bâc, ţinutul Lăpuşna, cu loc de iazuri şi de mori.

450

1610 (7119) Decembrie 21, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte închinarea m-rii sf. Paraschiva din Iaşi, ca metoh la m-rea dela muntele Sinai, după dorinţa lui Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos.

451

1610 (7119) Decembrie 24, Hălăşeşti. — Ştefan Prăjescu mare stolnic şi alţii mărturisesc că Vasilie din Balomireşti şi-a vândut partea sa de ocină din Balomireşti lui Dumitru Goia din Doljăşti.

452

1610 (7119) Decembrie 25, Iaşi. — Alexa Arapul postelnic dăruieşte m-rii sf. Sava din Iaşi un loc de casă în târgul Iaşi, fiind martor şi Isac Arapul « staroste de neguţători ».

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1606 (7114) Aprilie 13. — Vasilie paharnic din Inuşăşti vinde partea sa de moşie din Băloşeşti fratelui său Toader paharnic.

2

1607 (7115) Mai 10, Iaşi. — Simion Movilă voevod întăreşte lui Mitreacu Bainschi părţi în satele Voinijani, numit şi Domuşani, pe Volovăţ şi Borăleana, ambele în ţinutul Dorohoi.

3

1609 (7117) Iulie 5. — Nistor fiul lui Nica din Băbriceni, dă lui Gavril Gănescul paharnic un loc al său, numit Schei, pe Prut, deoarece i-a furat un cal şi n'a avut cu ce să i-l plătească.

4

1610 (7119) Decembrie 7, Iaşi. — Un hrisov al Buznăeştilor pentru o ocină.

5

<1610> Decembrie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Pătraşco mare logofăt seliştile Dimileni şi Vârful Başeului, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, dar şi pentru nişte boi şi cai pe care acesta i-a dat « în trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră greutate şi nevoie ».

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

<1606 г, январь — июнь>. — Господарь Еремия Могила подтверждает Иону Чоту части села Тэлпижань.

2

1606 (7114) г. января 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Войко участок в пустоши «там, где она называется Попешть», на Кэинаре.

3

<1606—1609 г.> января 16, Яссы. — Маргита из Котнарь занимаст у логофэта Никоарэ 150 талеров, за которые дает в залог виноградник.

4

1606 (7114) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому вэтафу из Кырлигэтурэ Тоадеру Драготэ часть села Вильнешть, принадлежавшую Грякэй и часть села Граурь, принадлежавшую Мэнэилэ, заложенные раньше ими тестю Драготы за занятые им деньги.

5

1606 (7114) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Тодосии, жене вистерничела Теодора, купленные части села Пашкань на Милетине, Хырлэуской области.

6

1606 (7114) г. февраля 15. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Уреке село Лиешть, Нямецкой области, с местами для прудов и мельниц на Тополице.

7

1606 (7114) г. февраля 15, Яссы. — Дворник Генгя и другие бояре свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил часть села Кырлиджь, Нямецкой области, у питара Сякиа.

8

1606 (7114) г. февраля 18, Тыргу Тротуш. — Шолтуз Грозав и 12 пыргарей из Тротуша свидетельствуют, что Марта, дочь Негрилясы, продала Тамашу свою часть вотчины в селе Хилипешть с селищем и мельничным бродом.

9

1606 (7114) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает на трехлетний срок иностранных и местных «незаписанных» людей, которые хотят поселиться в селе Присяка Побратского монастыря, от всех работ и повинностей.

10

1606 (7114) г. марта 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям дворника Бучума части села Меделень, Текучской области.

11

1606 (7114) г. марта 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет старосте Лянцэ и великому вэтафу Черновиц Бобрику, чтобы они расследовали распрю старосты Essentially Oнчу с Мироном из Чернэука из-за границ.

12

1606 (7114) г. марта 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Нижней Земли Нистору Уреке части села Лиешть с местом для мельницы на Тополице.

13

1606 (7114) г. марта 15. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтафу вистэрничеи Ионашкэ и его сестре Анисии части сел Обыршия и Мэлешть, Нямецкой области. Также, но только Ионашке, подтверждает части сел Гигчешть и Корут-киешть на Тополице.

14

1606 (7114) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Басяну части села Боцешть, в результате тяжбы.

15

1606 (7114) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ часть села Кырлиджь, Нямецкой области, с местом для пруда и мельницей, купленного у питара Сякила.

16

1606 (7114) г. марта 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману части, купленные в селах Рошцорь, Рэдень и Бэлэчень.

17

1606 (7114) г. марта 22. — Господарь Еремия Могила подтверждает пэхэрничелу Пэтрашко части села Лудешть, Васлуйской области, с местом для мельницы и пасекой.

18

<1606 г.> марта 26. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Боу части селища Брынзень, части мельницы и места для мельниц на Рэуте.

19

1606 (7114) г. марта 30. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому кэминару Теодору Кириаку части, купленные в селах Клопотень, Мастатич, Пичигай, Борэшть и селище, названное Япа, с местом для мельницы на Бырладе.

20

1606 (7114) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Еремия Могилэ пишет вэтафу из Урекень Бэча, чтобы он запретил вистиеру Боу перепахать вотчину в Рэдень, так как он купил ее без ведома родственников продавца, и чтобы он назначил им день судебного разбора.

21

1606 (7114) г. апреля 2. — Господарь Еремия Могила жалует комису Ворунтарю Прэжеску село Негритешть, Нямецской области, с местом для рыбного пруда и для мельниц, так как он дал господарю «для нужд страны» 4 турецких лошади.

22

1606 (7114) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила постановляет, что диак Харацу теряет свою часть вотчины в селе Рэтешть, заложенную за деньги вистиеру Боу, если он не уплатит этот долг до 23 апреля.

23

1606 (7114) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Думитру Поничу, его сестре Агафии и их родственникам, села Вороана, Сфеткэуць, Хрицинь, Бличинэуць, с мельницами.

24

1606 (7114) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могилэ подтверждает стольничелу Иону и его родственникам вотчину в Бахнэ.

25

1606 (7114) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет апроду Урвикэ, чтобы он привел к присяге несколько людей, которые судились перед господарем за часть поместья Аверешть.

26

1606 (7114) г. апреля 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтагу Михалча и вэтагу Мачукэ часть вотчины в селе Остэпчень в Турия, Ясской области.

27

1606 (7114) г. апреля 13. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ Прэжеску части сел Стецкань и Оборочени, а в местечке Скея, Романской области, отведение участка логофэту Никоарэ и Глигорие Скеяну, так как они дали 6 хороших лошадей «для нужд страны».

28

1606 (7114) г. апреля 13. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ и Глигорие Скеяну участок земли в пределах местечка Шкей, так как они дали господарю 6 хороших лошадей «для нужд страны».

29

1606 (7114) г. апреля 13. — Пахарник Василе, сын Дура из Икушэнь, продает свою часть вотчины в Бэлошешть своему брату пахарнику Теодору.

30

1606 (7114) г. апреля 22, Яссы. — Бывший питар Думитру продает свою часть вотчины в селе Бэлотешть армашу Никоарэ.

31

1606 (7114) г. апреля 24, Яссы. — Княгиня Мария, мать, и Илисафта, жена господаря Еремии Могилы, пишут урядникам местечка Хэрлэу оставить в покое человека Нямецского монастыря, которого монастырь держит там в качестве мельника и пивовара.

32

1606 (7114) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Некита, комису Донну и Урытей, сыновьям бывшего пыркэлаба Андрейка село Выртоп, на Кракэу, с местом для мельниц.

33

1606 (7114) г. апреля 28. — Господарь Еремия Могила подтверждает слуджеру Оана, спэтару Матей и Оприне вотчины в селе Кудрешть.

34

1606 (7114) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Лазя, Тоадору и Истратие части, купленные в селе Борчешть.

35

1606 (7114) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает пэхарничелу Марко и Тудосии 4 земельных участка, купленных в пределах села Тескань, Ясской области.

36

1606 (7114) г. май. — Штефан из Валева и Гафия продают свою часть вотчины в селе Сэнэуц, Сучавской области, с мельничным бродом и прудами, Митрашке Драча и его жене Настаске.

37

<1606 г. май>. — Лупу сын Фартуга из Сочь, закладывает Пэтрашко Башота часть вотчины в Боцешть за 25 талеров.

38

1606 (7114) г. мая 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила разрешает, чтобы Бистрицкому монастырю не давали скота за другие села, приказывая дабиларам Нямецской области не пытаться обходить грамоту господаря.

39

1606 (7114) г. мая 5. — Хэрбор старший из Думбравицы дарит свою вотчину в Думбравице своему внуку Георгицэ.

40

1606 (7114) г. мая 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ионашко Боля половину сел Грумэзешть и Фаурь на ручьеВаслуй, а вэтагу хынзаров Крэснэшу и его братьям — другую половину.

41

1606 г. <до мая 8>, Яссы.—Вистиер Боу и вистиер Соломон свидетельствуют, что покойный пыркэлаб Дрэган Чоплан заложил свои части вотчин в Бодешть и Дэнчешть Петрашко Башотэ за недоимку в 57 золотых.

42

1606 (7114) г. мая 8 — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Пэтрашко Башотэ части вотчин в Бодешть и Дэнчешть Нямецской области, принадлежавшие бывшему пыркэлабу Дрэгану Чолпану, за которые Пэтрашко Башотэ уплатил казне долг бывшего пыркэлаба.

43

1606 г. мая 8, Каменица.—Великий логофэт Лука Строич пишет «братству» из Лиова, что господарь Еремия Могила прислал через Николая Лукашовича 1500 польских злотых для завершения постройки церкви.

44

1606 (7114) г. мая 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничелу Иосипу вотчину в селе Шолдана на Жижии, за которую он вернул апроду Ионашко деньги.

45

1606 (7114) г. мая 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила жалует монастырю Секул «из господарских» сел два села с венгерским населением, Сэбэоань и Берендешть, Романской области в Молдавии.

46

1606 (7114) г. мая 17, Яссы. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между писцом Думитру и кэмэрашем Секилом из-за части села Селиштя в Рушь, на Оарбике, Нямецской области.

47

1606 (7114) г. мая 19, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает желающих поселиться в селище Побратского монастыря, Добрэчина, Ясской области от всех податей и повинностей на трехлетний срок.

48

1606 (7114) г. мая 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила вновь подтверждает, что монастырь св. Николая в окрестностях Ясс со всеми своими селами подчиняется монастырю Зографу на Афоне.

49

1606 (7114) г. июня 13. — Комишел из Плешешть Георгий продает свою часть вотчины в Леукушешть попу Теодору, попу Лупу и Дрэгичу.

50

1606 (7114) г. июня 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии Матеешеску купленные им части в селе Брэешть, Хырлэуской области, с местом для пруда.

51

<1606 г. июль—1607 г. сентября 14>. — Господарь Симион Могила приказывает бывшему ватагу из Фалчиу Мовилица расследовать распрю между внуками Ханоса из Хэнэсэнь с Ионашку из Бэлэнешть, из-за поместья в Хэнэсэнь.

52

<1606 г. июль—1707 г. сентября 14>. — Господарь Симион Могила подтверждает эпроду Тоадору части вотчины, купленные в селе Стэнчешть «под лесом», Хэрлэуской области, с местом для рыбного пруда и мельницы.

53

1606 (7114) г. июля 20. — Господарь Симион Могила подтверждает великому дворнику Нистору Уреке часть села Билавинц, на Вилии, Хотинской области, купленную у княгини Анны, жены логофэта Иона Голэе.

54

1606 (7114) г. июля 22, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому чашнику Кэрэиману часть вотчины, купленную в селе Рошиорь.

55

1606 (7114) г. июля 23. — Господарь Симион Могила подтверждает Бистрицскому монастырю старый заповедник с двумя полянами под Чахлэу.

56

<1606—1607 гг.> июля 27, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает диака Драгана и Георге Петэреску взимать десятину с хлеба у тех, которые пахали их вотчину в селах Игнэчень и Копалева, затем охранять свои сенокосы в Стына луй Кептине на Рэуте и Стына луй Костин на Дубовице.

57

1606 (7114) г. июля 28, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает монастырям Бистрица и Рышка право вновь вступить во владение озером Кагул.

58

1606 (7114) г. июля 30. — Господарь Симион Могила жалует монастырю Секул участок под дом в Тыргул Фрумос, с местом для пасеки и загона для скота, для рыбного пруда и мельниц, которые дворник Могылдя пожертвовал монастырю.

59

1606 (7114) г. июля 30, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует так называемому Синайскому монастырю хатмана Балика половину села Юкаш, Нямецской области с местом для пруда и мельницы, пожертвованные покойным постельником Давидом.

60

1606 (7114) г. августа 1, Яссы. — Господарь Симион Могила поручает бывшему пыркэлабу Буэу выбрать место на земле Нямецкого монастыря, расположенной по обе стороны Жижии до Прута, на которой люди, приезжающие на мельницу «распрягают скот и производят потравы».

61

1606 (7114) г. августа 1, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Нямецскому монастырю денежные штрафы и душегубины, причитающиеся с села Хородиштя, Оргеевской области, «на сапоги» монахам.

62

1606 г. <после августа 1>. — Бывший пыркэлаб Бузу с добрыми людьми выбирают границы места, принадлежащего Нямецскому монастырю, вокруг мельниц у устья Жижии.

63

1606 (7114) г. августа 3, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает за вэтафом хынсаров Краснышом и Ионашко Бодя право на владение селами Грумэвешть и Фаурь, Васлуйской области, с мельничными бродами, каждому по половине.

64

1606 (7114) г. августа 16, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает село Присяка, Побратского монастыря, Сучавской области, от всех податей и повинностей, за исключением «великой царской подати», так как оно расположено «на великом пути и разоряется всеми».

65

<1606—1607 гг.> августа 21, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Секулскому монастырю поляну Уреке, выбранную Агапиевским монастырем.

66

1606 (7114) г. августа 25, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает сына клучера Глигорие Мирона сохранить свои части вотчины в Дэнчешть и Бодешть.

67

<1606 г. сентября 1—1607 г. августа 31> 7115, Яссы. —Господарь Симион Могила подтверждает апроду Иону Пуюлецу части вотчины, купленные в селе Богдэнешть на Пруте, ниже местечка Фэлчиу.

68

<1606 г. сентявря 1—1607 г. августа 31> 7115 Яссы.—Господарь Симион Могила подтверждает дочерям попа Ларнона Иляне и Марикэ части села Лукшешть по суду.

69

<1606 г. сентября 1—1607 г. августа 31> 7115 г.—Господарь Симион Могила подтверждает селу Тэлэешти рыбный пруд на Кэлмэцую, в результате тяжбы с диаком Когэлничану.

70

<1606 г. сентября 1 — 1607 г. августа 31> 7115 г. — Великий дворник Нижней земли Вырштя, хатман Орэш, вистиер Боу и другие бояре свидетельствуют, что великий вэтаф в Фэлчиу Врабие купил у нескольктх лиц село Березень, на Елане, в области Фэлчиу.

71

1606 (7115) г. сентября 10. — Георге Борш со своей женой Мэрикой продают свою вотчину в Хомице Максэну из Хомицы.

72

1606 (7115) г. сентября 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу с девятью ручьями и со всеми озерами.

73

1606 (7115) г. сентября 22, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует монастырю Секул мельничный брод на реке Сирете, ниже местечка Шкея и участок в пределах этого местечка для нужд мельниц.

74

1606 (7115) г. октября 20, Яссы. —Господарь Симион Могила подтверждает сыновьям Теодора Стэнижану часть села Селиштя на Шомузе, Сучавской области, купленную их отцом.

75

1606 (7115) г. октября 20, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает княгине Варваре, жене бывшего ватага Михаила, части села Чиортешть, с местом для пасеки и сада, по суду.

76

1606 (7115) г. октября 21, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует монастырю Сучевица место для пасеки в Бранапте, за Бохотином, в Пиетроаса Маре.

77

1606 (7115) г. октября 28. — Господарь Симион Могила подтверждает Побратскому монастырю известное количество пшеницы, ячменя, вина, меда и денег, на монастырский праздник.

78

1606 (7115) г. октября 30. — Господарь Симион Могила освобождает от всякого рода податей «кервасарию» монастыря св. Савы в Яссах.

79

1606 (7115) г. октября 31. — Господарь Симион Могила жалует псаломщику Никуле место под дом в Яссах, «около лавок монахов из Синая».

80

1606 (7115) г. октября 31, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Вэскану Добренки и Думитру Поничу часть села Бэлэчань, в результате тяжбы с сыновьями пивничера Башотэ.

81

1606 (7115) г. ноября 18, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует спэтару Кырстяну, сыну кэмэраша Ионашко, господарское село Лэмэшани, Сучавской области, за верную и преданную службу.

82

1606 (7115) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает Тоадера из Тодорень, области Хырлэу, от придворной службы, от работы при дворе, от поступления в войска, от податей и прочих налогов.

83

1606 (7115) г. ноября 25, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает от всех податей и работ села Жирову и Некорешть. Нямецской области, принадлежащие монастырю св. Николая в окрестностях Ясс.

84

1606 (7115) г. декабря 2, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает чашнику Кэрэиману части купленной вотчины в селе Рошиорь на Молдове, Нямецской области.

85

1606 (7115) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает Мику из Влэдень владеть своей вотчиной в пределах села Влэдень.

86

1606 (7115) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Константину Чимбаловичу, бывшему великому вэтагу части, купленные в селе Грэдешть, область Тутова, с мельничным бродом и местом для пасеки.

87

1606 (7115) г. декабря 23. — Господарь Симион Могила подтверждает вистиеру Боу место под дом в селе Рэтешть, с полосою земли по жребию, сколько полагается для дома, купленное у Андрейки Харуцу.

88

1606 (7115) г. декабря 24. — Господарь Симион Могила подтверждает монастырю св. Савы в Яссах место под дом «среди лавок в местечке Яссы», возле лавок монахов из Синая, которое умирая подарил монастырю псаломщик Никула.

89

<1607 г.>. — Шолтуз Георге и 12 пыргарей местечка Бая свидетельствуют, что сыновья Фратя продали свою часть вотчины в селе Пашкань попу Михулу.

90

1607 (7115) г. января 1. — Олешешть. — Константин, сын Урсу, продает свою часть вотчины в Олешешть и мельничный брод в рукаве Путны Павэлу, внуку великого дворника Уреке.

91

1607 (7115) г. января 10. — Господарь Симион Могила подтверждает постельнику Гога части в селах Стрэмтура и Матеяшэшть, после распри с логофэтом Богзой.

92

1607 (7115) г. января 18, Бырлад. — Шолтуз Кырстя Дэнилэ и 12 пыргарей из Бырлада свидетельствуют, что сын Урсу Константин для спасения своей головы продал свою часть вотчины в селе Олешешть и мельничный брод на речке Путна диаку Павелу, племяннику великого дворника Уреке.

93

1607 (7115) г. января 20, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует монастырю св. Савы в Яссах цыгана.

94

1607 (7115) г. января 22. — Мариика Питолокое и ее родственнники продают свои части вотчины Крэчуну и его жене Мариике.

95

1607 (7115) г. января 23, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому вэтафу области Кырлигэтури Тоадеру Драготэ и его княгине Насте половину села Пэушешть, Кырлигэтурской области, с местом для мельницы на ручье Возу.

96

<1607 г.> января 26, Яссы. — Гетман Орэш и пыркэлаб Сучавы уполномачивает монахов монастыря св. Сэвы изловить и привести связанным в монастырь убежавшаго раба цыгана, дарованного господарем.

97

<1607 г.> января 28, Яссы. Господарь Симион Могила подтверждает греку Маврикй и его жене Текле части, купленные в селе Дэрмэнешть, Тотрушского округа, с полянами, лесом и мельничным бродом.

98

1607 (7115) г. января 31, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает сыну пыркэлаба Гое Думитру отцовскую вотчину село Должешть и поле в Пучоасе, по суду.

99

1607 (7115) г. <февраль>. — Господарь Симион Мигила подтверждает бывшему вистиеру Боу части села Рэтэшть и место для мельницы на Топлице, Нямецской области, купленные у диака Андрейки Харуту.

100

1607 (7115) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Симион Могила уполномачивает монахов скита Иосифа, называемого Бисерикань, охранять места и границы монастыря.

101

1607 (7115) г. февраля 7, Яссы. — Великий дворник Верхней Земли Кырстя и другие бояре свидетельствуют, что великий постельник Думитраки Кирицэ купил половину места для пруда на Кулишеу и место для пруда и мельницы в Молватеце, Оргеевской области.

102

1607 (7115) г. февраля 10, Яссы. — Великий дворник Кырстя, гетман Орэш и другие бояре свидетельствуют, что вистиер Боу купил вотчину в селе Рэтешть на Тополице, Нямецской области, с садами и двумя домами.

103

1607 (7115) г. февраля 10. — Господарь Симион Могила подтверждает вистиеру Боу части вотчины в селе Рэтешть, Нямецской области.

104

1607 (7115) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Нямецскому монастырю пчельник в Бранеште, на Бохотине.

105

1607 (7115) г. февраля 18. — Господарь Симион Могила подтверждает комису Калину части, купленные в селе Милешть, на ручье Пересниву, с мельничным бродом.

106

1607 (7115) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому постельнику Думитраки Кирицэ части села Количань и Фаурь, называемое Жугань, на Ядриче.

107

1607 (7115) г. февраля 24. — Господарь Симион Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ половину места в селе Кулишеу и место для озера и мельницы на Молодатице, Оргеевской области.

108

1607 (7115) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает часть вотчины.

109

1607 (7115) г. матра 9, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Бисериканскому монастырю мельницу в селе Аверешть, на Кракэу.

110

1607 (7115) г. марта 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Марикэ и Ирине части сел Вовинешть на Куле и Мицове, место для озера и части полян.

111

1607 (7115) г. марта 19, Штефэнешть. — Несколько попов свидетельствуют о том, что они допросили мачеху сыновей покойного Богдана относительно записи на село Остопчань, показавшую, что этой записи у нее не имеется.

112

1607 (7115) г. марта 20, Миклэушань. — Дочь Романа Плеша продает свою часть поместья Баломирешть своему племяннку Гое Думитру из Должэшть.

113

<1607—1609 гг.> марта 24. — Сын Трофаней из Джемень Ионашко продает Илие из Четерень место для пчельника в Джямэна.

114

1607 (7115) г. апрель, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Думитру Гое части села Баломирешть, пожалованные дочерью Романа Плеша.

115

1607 (7115) г. апреля 15, Яссы. — Пыркэлаб Оргеева Никоарэ Донич дарует Секулскому монастырю дома и лавки в местечке Оргеeве.

116

1607 (7115) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Симион Могилэ подтверждает Секулскому монастырю дома с местами и лавками в местечке Оргееве, пожалованные монастырю пыркэлабом Оргеева Никоарэ Донич.

117

1607 (7115) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Нямецскому монастырю денежные штрафы и душегубины в селе Хородиште «на чоботы» монахам.

118

1607 (7115) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Сучавской митрополии и Романскому епископству место для мельниц в Бранипте, на Жижии.

119

1607 (7115) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Секулскому монастырю господарское село Вынэторь, Нямецской области, с местами для мельниц, заповедным лесом и полянами.

120

1607 (7115) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает раздел сел Долхешть и Негрешть, Нямецской области, между сыновьями Влайко и их племянником диаяком Глигорие Браном.

121

1607 (7115) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Насте, княгине бывшего армаша Макри, половину села Юрешть, под Казанча, по суду.

122

1607 (7115) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Петрашко части вотчины в селах Армэнешть и Гэурень.

123

1607 (7115) г. мая 3, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Агапиевскому монастырю место для мельницы на Жижии, в пределах господарского села Пиперешть (Киперешть).

124

1607 (7115) г. мая 4, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает апроду Тэуту и его брату Тоадеру части села Кордэрень, на Жубэнясе, с озером, мельницей и рощей, унаследованные от их деда, бывшего великого чашника Сэкуяну.

125

1607 (7115) г. мая 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Михэилэ части села Сэпотень, на Юбэнясе, с местом для мельницы.

126

1607 (7115) г. мая 12. — Соломия и ее муж Сава продают свою часть вотчины в селе Лецкань Араме, которую выкупает их зять с дочерью.

127

1607 (7115) г. мая 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ селище, называемое Рогоз.

128

1607 (7115) г. мая 18, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу, ручей Кичица со всеми притоками и прутняк, запрещая рыбную ловлю.

129

1607 (7115) г. мая 21, Яссы. — Вистиер Боу, Бэсяну и другие бояре свидетельствуют, что Пэтрашко Башотэ купил вотчину в Бодешть, на Кракэу, Нямецской области.

130

1607 (7115) г. мая 26, Яссы. — Господарь Симион Могила судит распрю между великим дворником Кырстя и Тудором Драготэ из-за места для пруда, признавая право за Тоадером Драготэ.

131

1607 (7115) г. мая 26, Яссы. — Постельник из Кэпотень, Сорокской области, Лупу Кэпотич продает бывшему кэпитану Еремия цыганку за лошадь, оцененную в 30 талеров.

132

1607 (7115) г. июнь. — Дочь Марчи Агафия продает свою часть вотчины в Бэлошень, на Жижии, Илиашу Аксипточ из Бэлошень, Ясской области.

133

1607 (7115) г. июня 2, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает кэпитану Еремиа цыганку, купленную им у Лупу Кэпотича за лошадь.

134

1607 (7115) г. июня 4, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает попу из Пэшкань Миху часть вотчины, купленной в селе Веришень, на Молдове, Сучавской области.

135

<1607 г.> июня 6.—Гетман и пыркэлаб Сучавы Орэш пишет вэтагам и цыганским старостам оставить в покое цыган монастыря св. Савы «бродить по стране, честно зарабатывать».

136

1607 (7115) г. июня 7. — Господарь Симион Могила подтверждает великому пахарнику Кэрэиману пустынное господарское селище, на Фынтына Штюкэй, между Болата и Долозией, части села Бурсучень, Сорокской области.

137

1607 (7115) г. июня 7, Яссы. — Господарь Симион Могила освобождает вэтафа из Крухлика, Хотинской области, Иона, от всех податей и повинностей и других налогов, так как «он стар, бессилен и не может служить господарю».

138

1607 (7115) г. июня 9, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает комишелу Петря части, купленные в селе Бэшень, на Турии, Ясской области, с частью пруда.

139

1607 (7115) г. июня 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает господарскому слуге часть села Борлешть.

140

1607 (7115) г. июня 12, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает постельнику Трифану часть, купленную в селе Шетрэрень, на Турии.

141

1607 (7115) г. июня 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает апроду Тэмэшу часть, купленную в селе Хилипешть.

142

1607 (7115) г. июня 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает апроду Тэмашу и его жене Кандакии другую часть села, купленную в селе Хилипешт.

143

1607 (7115) г. июня 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает диаку Пэтрашко Башотэ вотчину в селе Бодешть, па Кракэу, Нямецской области, купленную у родственников.

144

1607 (7115) г. июня 15, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает диаку Василие Динга части мест для нескольких домов в селе Селиштя, на Шумузе, Сучавской области, с частями мельницы, поля, полян и плавней.

145

1607 (7115) г. июня 15. — Господарь Симион Могила судит распрю между Тудором, его братом, монахом Костя, и его родственниками и старостой Витолтом из-за села Неделень, под Думбравой, признавая право за старостой Витолтом.

146

1607 (7115) г. июня 30, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает вистерничелу Андронику вотчины, купленные в селе Брудурешть.

147

1607 (7115) г. июля 8, Бырлад. Староста Путны Дрэгуцу, староста Текуча Батин и другие бояре свидетельствуют, что диак Павел, племянник двроника Уреке, купил у армянки Фынтэное вотчину в селе Олешэшти, с мельничным бродом на ручье Путны, виноградник и сады.

148

1607 (7115) г. июля 17, Яссы. — Господарь Симион Могила жалует Секулскому монастырю господарское село Вынэторь, Нямецской области, с местами для мельниц, колодцами, полянами и горами.

149

1607 (7115) г. июля 19, Яссы. — Господарь Симион Могила приказывает пыркэлабам Котнарь, уряднику местечка Хырлэу и виноградарям из Котнарь и Хырлэу не принуждать к господарской работе виноградарей Нямецкого монастыря, и чтобы давильни их не тревожили люди великого дворника Кырстя.

150

1607 (7115) г. июля 22. — Господарь Симион Могила уполномачивает гэтмана Орэша и пыркэлаба Сучавы охранять свое место на границе Пэушештов и поляны у устья Вранчи.

151

<1607 г.> июля 28, Яссы. — Гетман и пыркэлаб Сучавы Орэш приказывает лицам, идущим за цыганами, оставить в покое цыган Бистрицкого монастыря Дрэгоя и Викола.

152

1607 (7115) г. август, Хотин. — Вэтаф стрелков Ман, с женой и сыновьями, продает место в селе Ливине, где находилось озеро.

153

1607 (7115) г. августа 14, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает обмен частей в селах Тодерешть и Плотунешть между Настасией, дочерью ушера Тоадера Унгуру, и Настасией и ее братом Думитрашко, детьми Петря Унгуру.

154

1607 (7115) г. августа 20, Секуянь. — Ион и его жена Настасия закладывают за 8 золотых свою часть вотчины в Секуянь вистерничелу Симиону.

155

<1607 г. сентября 1 — 1608 г. августа 31>. — Сын логофэта Тома, монах Иоасаф, дарует своей сестре Дрэгуце половину села Новач, Хырлэуской области.

156

1607 (7116) г. сентября 3. — Сыновья Кристи Иву из Негрилешть Тоадер, Станка и Ион даруют Секулскому монастырю их вотчину в Негрилешть с виноградником и мельничным бродом на Тутове.

157

1607 (7116) г. сентября 23, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает пыркэлабу Оргеева Некора Доничу село Залочань с бродом и местом для мельницы, купленное у Петримана и других.

158

1607 (7116) г. октября 15, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ село Хорилкане, Оргеевской области, дарованное господарем Симионом Могилой.

159

1607 (7116) г. октября 23, Яссы. — Господарь Михаил Могила жалует Побратскому монастырю денежные штрафы и душегубины со всех монастырских сел.

160

1607 (7116) г. октября 30, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает писцу Еремия Бэисяну вотчину, купленную в селе Стоинешть, на Ребрича Микэ.

161

1607 (7116) г. ноября 16, Яссы. — Господарь Михаил Могила подтверждает Галатскому монастырю село Вылчешть на Сирете, Сучавской области, освобождая его от всех податей и повинностей, кроме «большой царской подати».

162

<1607—1609 гг.> ноября 23. — Сын Бэнчей из Мэчкэуць Урсу закладывает часть своей вотчины в Мэчкэуць сыну Ионуца Роману, который дает ему 22 больших талера, и выкупает его голову «у пыркэлабов».

163

1607 (7116) г. ноября 27, Хотин. — Господарь Константин Могила жалует великому вистиеру Исаку Балика, за верную службу, господарское село Юбэнешть на ручье Юбэняса, Дорохойской области, с местом для озер и мельниц.

164

1607 (7116) г. ноября 28, Яссы. — Господарь Михаил Могила жалует Галатскому монастырю денежные штрафы и душегубины со всех монастырских сел «на чоботы» монахам.

165

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила уполномачивает монахов Берзунцского монастыря владеть селом Богдана, Тротушской области.

166

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицскому монастырю малую пошлину в Бакэу.

167

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу вотчину, купленную в селе Рэтешть, на ручье Топлица, Нямецской области, оставшейся после суда с пэхэрничелом Ионашко.

168

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила пишет бывшему дворнику, пыркэлабу Путны Глигорие Бучуму, что он рассудил распрю между Данчу, Бурнара и диаком Глигорие и сыновьями попа из Бэтинешть из-за мельничного брода, и что владение осталось за Данчу и его родственниками.

169

<1607 г. декабря 9—1611 г. ноября 10>. — Господарь Константин Могила пишет двронику глоты Василие рассудить распрю между кэмэрашом Секилом и Думитру Попоцей. Эти последние «с другими гайдуками» отняли «до 1000 уги» у кэмэраша Секила и у других беглецов, укрывшихся в монастыре «когда пришел господарь Михаил со своей ратью».

170

<1607 г. декабря 9—1608 г. августа 31> (7116). — Господарь Константин Могила подтверждает писцу Еремии Бэисяну вотчины, купленные в Скынтеешть на Рэбриче, с местом для мельницы и поляной.

171

<1607 г. декабря 9—1608 г. августа 31> (7116). — Господарь Константин Могила подтверждает Секулскому монастырю мельницу с хутором, озером и несколько крепостных из Тыргул Фрумос.

172

<1607 г. декабря 9—1608 г. августа 31> (7116). Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает бывшего клучера Саву Топа искать повсюду в стране беглых цыган «связать их и привести к себе домой».

173

<1608—1614 гг.>. — Тома Албэску и Хамарцу продают Оанца, Васко и Косте свою часть вотчины на Днестре, на острове Мелишова.

174

1608 (7116) г. января 3, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех податей и повинностей село Воровешть, Кырлигэтурской области, принадлежащее Галатскому монастырю.

175

1608 (7116) г. января 3, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Галатский монастырь охранять границы сел Фылфэешть, Мынзэшть и Воровешть, взять весь скот, находящийся в их пределах и косу у того, который осмелится там косить.

176

1608 (7116) г. января 7, Яссы. — Господарь Константин Могила пишет урядникам в Хырлэу, чтобы они не беспокоили давильни монастыря Нямц.

177

1608 (7116) г. января 7, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует Побратскому монастырю все денежные штрафы и душегубины с монастырских сел Дрэгушень, Дрэчинць и Костешть.

178

1608 (7116) г. января 8. — Господарь Константин Могила приказывает пыркэлабу из Котнарь расследовать, как была огорожена мельница Нямецского монастыря в Бухэинце и огородить место для мельницы.

179

1608 (7116) г. января 12. — Господарь Константин Могила уполномачивает Секулский монастырь защищать села, луга, поляну и все имущество, и «никому ничего не давать».

180

<1608—1623 гг.> января 22, Иджешть. — Поп Кристя из Иджешть и другие люди свидетельствуют, что бывший пыркэлаб Ионашко Врэбие купил вотчину в Рэпедзешть у дочери Михаила Пулбере Марики и у Андроника из Бенешть.

181

<1608—1609 гг.> января 22, Могилэу. — Дочь Крэчуна из Мэчикэуць Варвара продает Еремии и его жене Мэрикуце свою часть вотчины в Мэчикэуць.

182

1608 (7116) г. января 25. — Господарь Константин Могила жалует великому пахарнику Кэрэйману господарское селище Сэмионешть, Романской области.

183

1608 (7116) г. января 28, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает дэбиларам и пыркэлабам Нямецкой области оставить в покое село Джуров и Никорешть монастыря св. Николая, в окрестностях Ясс.

184

1608 (7116) г. февраля 7. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистирцскому монастырю старинный заповедный лес, запретив вход в него.

185

1608 (7116) г. февраля 15. — Господарь Константин Могила подтверждает старосте Витольту Мэрэцяну вотчину, купленную в селе Меделень.

186

1608 (7116) г. февраля 15, Яссы. — Бывший житничер Иля продает логофэту Штефану нескольких цыган за 115 талеров.

187

1608 (7116) г. марта 10, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует Секулскому монастырю мельничный брод на Сирете в пределах местечка Шкей и место в нижней части местечка — «основать села, чтобы там могли прокормиться 30 домов», которые могли бы устроить мельницы и заботиться о них.

188

1608 (7116) г. марта 10, Яссы. — Мать господаря Константина Могила Елисафта пишет ботошанскому уряднику сдать связанными цыгана Урсу с его семьей человеку, посланному дворником Георгие.

189

1608 (7116) г. марта 22, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от пошлины и платы за бак 2 мажи рыбы Воронецкого монастыря.

190

1608 (7116) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует великому дворнику Верхней Земли Пэтрашко господарское село Тройца на речке Кракэу, Нямецской области, за верную службу господарю и его матери Елисавете.

191

<1608—1611 гг.> апреля 25, Яссы. — Господарь Константин Могила поручает Нямецским пыркэлабам взять у Думитру Которома двух волов и дать их монаху из Выртопа Макарие, так как его волы взяты за подати крепостных Думитру, которые «не хотят платить».

192

1608 (7116) г. апреля 29. — Постельник Ионашко свидетельствует, что комишел из Негоешть Ионашко и его братья продали свою вотчину в Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

193

<1608 г. апреля 29>. — Дворник Белдиман и другие лица свидетельствуют, что Дрэгуман из Тэлпэлэешть продает свою часть вотчины в Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

194

1608 (7116) г. мая 6. — Негурэ и другие лица продают дом с 12 участками, Георгичан продает дом с 8 участками, а Ион — дом с 4 участками на земле, находящейся в пределе села Цуткань, принадлежащего кэмэрашу Сякилу.

195

1608 (7116) г. мая 11, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Галатскому монастырю село Вылчешть, Нямецской области, освобождая его от всех податей и повинностей, кроме «великой царской подати».

196

1608 (7116) г. мая 11, Яссы. — Господарь Константин Могилла дарует Галатскому монастырю все денежные штрафы и душегубины из монастырских сел «кроме других податей, которые принадлежат господарю».

197

1608 (7116) г. мая 30, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует Секулскому монастырю господарское селище Екушень, находящееся между Берендешть и Сэбэоань.

198

1608 (7116) г. июня 3, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает монахов монастыря св. Николая из окрестностей Ясс собрать своих крепостных, бежавших из сел Джуров и Никорешть, и привести их обратно.

199

1608 (7116) г. июпя 4, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает княгиню покойного Дамиана владеть и защищать села Жидешть и Рушчиор, Нямецской области.

200

1608 (7116) г. июня 7, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех податей и налогов послушников Секулского монастыря в Тыргу Фрумос, которые должны платить «другие податные люди».

201

1608 (7116) г. июня 10, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает великого вистиера Исака Балика защищать все свое имущество в селе Юкаш, Нямецской области «чтобы туда не вторгались господарские слуги».

202

1608 (7116) г. июня 14. — Кэмэраш соляной копи Апостолаки дарует Бистрицскому монастырю мельницу, которую он выстроил в заповедном лесу монастыря во времена господаря Еремии.

203

1608 (7116) г. июня 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу со всеми ручьями и лозняком в Вэлень, где «никто не должен удить рыбы и резать лозняк».

204

1608 (7116, г. июня 15, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Побратский монастырь «привести обратно» бежавших крепостных, где бы они не находились.

205

1608 (7116) г. июня 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Воронецскому монастырю владение 15 семействами цыган.

206

1608 (7116) г. июня 23, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастыр Бисерикань мельницу в селе Аверешть на Кракэу, Нямецской области.

207

1608 (7116) г. июня 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает писцу Бэсяну село Кюждени с местом для мельницы на Васлуй, которое он получил от чашника Ионашко Жора и его братьев в обмен на половину нижней части села Хлиница, с местом для пруда и мельницы.

208

1608 (7116) г. июня 29, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех налогов «кервасарию» монастыря св. Савы в местечке Яссы.

209

1608 (7116) г. июня 29, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех налогов погреба кервасарии монастыря св. Савы в местечке Яссы.

210

1608 (7116) г. июня 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Никоарэ вотчину, купленную в Болдешть, Нямецской области, с мельницей и прудом.

211

1608 (7116) г. июня 30. — Великий вистиер Исак Балика, дворник глоты Василие и другие бояре свидетельствуют, что внуки Шойму и сыновья Вранча продали великому постельнику Думитраке Кирицэ селище, называемое Бекень, на Пруте, области Кикечиу.

212

<1608 г. июль—1609 г. февраль>.— Кэмэраш из Окиэ Апостолакие и другие бояре свидетельствуют, что Георге из Пояны дает свою часть вотчины кэмэрашу Штефану, так как должен ему 12 волов и корову.

213

<1608 г. июль—1609 г. февраль>. — Слуга логофэта Константин, пыркэлаб Павел и другие свидетельствуют, что многие люди имеют дома на месте Котмэнештов, где они могут оставаться до весны, когда должны будут перейти в свои селища.

214

1608 (7116) г. июля 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырю св. Савы в Ерусалиме село Строешть, на речке Ситна, Хырлэуской области, освобождая его от всех податей и повинностей «кроме царской подати».

215

1608 (7116) г. июля 2, Бырлад. — Шолтуз Антон Вигрин и 12 пыргарей из Бырлада свидетельствуют, что дочь Лазора, Мэрина продает пыркэлабу Оргеева Павелу свою часть села Олешешть на Путне, с мельничным бродом.

216

1608 (7116) г. июля 4. — Тоадер Ионашко и Петря продают свои вотчины в Цуцукань и два дома с 15 участками кэмэрашу Сякилу.

217

1608 (7116) г. июля 1. — Великий чашник Косте Бэчок, великий стольник Глигорие и другие бояре свидетельствуют, что апрод Лукочь и Настасиа закладывают свои вотчины за деньги княгине Настасие Кэрэимэняса и ее сыну Думитру, чтобы заплатить за головы своих братьев, «укравших сукно у армянина из Лиова Стецко».

218

1608 (7116) г. июля 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине Кэрэимана Настасии и ее сыну чашнику Думитру части сел Кривешть и Гэнешть, а также части селищ Гэурень, Рэвэкань и Хотчешть, полученные от Лукоча и его сестры Настасии, за которых они заплатили долг армянскому купцу Стецко из Лиова.

219

1608 (7116) г. августа 2. — Господарь Константин Могила жалует Вынэторскому монастырю ежегодно оброк пшеницы, пива, вина, меда денег и соли.

220

1608 (7116) г. августа 6, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от всех податей и повинностей села Никорешть и Джурову, принадлежащие монастырю св. Николая.

221

1608 (7116) г. августа 9. — Господарь Константин Могила подтверждает своему монастырю Ватопед (Вознесение) в Яссах села Костокань и Лиешть, Васлуйской области, Спинень, Ясской области, Хэрничешть, Романской области и виноградники в Котнаре, давильни, погреба и место для дома в местечке Яссы, дарованные женой логофэта Голэя Анной.

222

1608 (7116) г. августа 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает наследникам Ходора и Пэраски село Буикань на Быке, с местом для пруда и мельницы, так как они утеряли свои привилегии «когда татары грабили нашу страну».

223

1608 (7116) г. августа 24, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Никоарэ вотчину в селе Блындешть на Жижии, Ясской области и в селе Лиешть.

224

1608 (7116) г. августа 27, Яссы. — Господарь Константин Могила пишет уряднику, шолтузу и пыргарям из Ясс, чтобы они оставили в покое Иона из села Хлинча, так как «я ему позволил быть огородником» монастыря св. Савы.

225

<1608 г. сентября 1 1609 г. августа 31> 7117, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине бывшего ключера Мирона Мэрике село Вершешть, на Кракэу, Нямецской области.

226

<1608 г. сентября 1—1609 г. августа 31> 7117. — Господарь Константин Могила жалует бывшему великому дворнику Пэтрашку села Бэлцэтешть и Мынжешть.

227

<1608 г. сентября 1—1609 г. апрель> 7117, Яссы. — Писец Бэсяну свидетельствует, что Ион и его шурин Роман из Верешень заложили свои части вотчины в Верешень вистиеру Боу за 16 талеров до пятидесятницы.

228

<1608 г. сентября 1—1609 г. августа 31> 7117. — Слуджер Гаврил, Думитру Гоян и другие свидетельствуют, что сын Мэрии Платон продал свою вотчину в Попень, Тротушской области, кэмэрашу Штефану Прэжеску.

229

1608 (7117) г. сентября 6. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему кэмэрашу Сякилу вотчины, купленные в селе Цуцкань, с лугами, выпасами и садами.

230

1608 (7117) г. сентября 8.—Сын Магды Пэтрашку Тома продает часть вотчины в Волошкань с деревьями и мельничным бродом сыну стольника Гиорги Некуле, зятю Ника из Фокшань.

231

1608 (7117) г. сентября 9, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Фэту вотчину в селе Боцешть на Ставнике, Васлуйской области, с местом для пчельника, пруда и мельницы, купленную у ушера Василие Боцу.

232

1608 (7117) г. сентября 9, Яссы. — Господарь Константин Могила разбирает распрю из-за долга между монастырем св. Савы в Яссах и вэтафом Нягу; решение выностися в пользу монастыря.

233

1608 (7117) г. сентября 11, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пэхэрничелу Филимону несколько домов и землю, доставшуюся ему по жребию, в селе Дерзка, Сучавской области.

234

1608 (7117) г. сентября 19, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырю св. Николая в окрестностях Ясс виноградник в Копоу, дарованный во времена господаря Арона дочерью Гиоргие из Ясс Параской.

235

1608 (7117) г. сентября 21. — Шолтуз Тоадер и 12 пыргарей из Романа свидетельствуют, что сыновья Каракиэела продали свою вотчину в Плотонешть, области Кырлигэтури, Думитрашко Бухушу.

236

1608 (7117) г. сентября 23, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает монастырь св. Савы в городе Яссах «владеть виноградником, находящимся на Копоу, между Черчелом и Ионашко Руснаком».

237

1608 (7117) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает меделничеру Симиону Капша часть, купленную в селе Джяминь, раньше называемом Рошиорь, с местами для мельницы и пруда и лесом.

238

1608 (7117) г. сентября 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему пыркэлабу старому Мэлаю место для дома в селе Хряска.

239

1608 (7117) г. октября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке вотчину, купленную в селе Буекань на Быке, области Лэпушна, с местом для пруда и мельницы.

240

1608 (7117) г. октября 10, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует за верную службу великому постельнику Думитрашке Кирицэ и его княгине Марикуце господарское село Вынэторь в Пятра, с мельницами на Бистрице.

241

1608 (7117) г. октября 19, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицскому монастырю мельницу в Пятре.

242

1608 (7117) г. ноября 1. — Господарь Константин Могила жалует на праздник Побратскому монастырю пшеницу, вино, мед и деньги.

243

1608 (7117) г. ноября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает меделничеру Андрею и другим лицам вотчину в Джямень, области Кырлигэтури, после суда с Гроэя.

244

1608 (7117) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Василие Нэдэбайко мельничный брод в Солешть, по суду.

245

1608 (7117) г. ноября 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке село Хорилкань на Днестре, Оргеевской области.

246

1608 (7117) г. ноября 30, Давидень. — Некита и другие свидетельствуют, что сыновья Соры, Тоадер с братом, продали вистиеру Боу место для дома и 10 участков в селе Верешань.

247

1608 (7117) г. декабря 2, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Калиподову из Столничень вотчину, купленную в Сочь, Сучавской области, с мельничным бродом на Молдове, садами и лесом.

248

1608 (7117) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Константин Могила пишет мытникам в Галац дать половину мажы рыбы монахам монастыря св. Николая, находящемся «на холме» города Яссы.

249

1608 (7117) г. декабря 14, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает комишелу Михэилэ Худичу вотчину, купленную в селе Кындешть, на Драгова.

250

<1609 г.>. — Шолтуз из Хуша и несколько лиц свидетельствуют, что наследники Силиона продали свою вотчину в селе Рэспопь Думитру и Симиону из Рэспопь.

251

1609 (7117) г. января 9. — Господарь Константин Могила пишет урядникам из Черновиц оставить в покое села Рэдэуцского епископства, не брать с них налогов натурой, не записывать хынсаров в этих селах, а штрафы должны быть для «чобот» епископа Ефрема; не брать у них лошадей для почты и подвод, «чтобы они платили только подати».

252

1609 (7117) г. января 23. — Великий логофэт Строич, великий дворник Уреке и другие бояре, подтверждают великому хынсару Тоадеру Калаподу село Болдешть, селище Сырбь, Сучавской области, и место для 5 домов в селе Ончешть, полученные от великого вистиера Никоарэ Прэжеску в обмен на половину села Столничень, Сучавской области, с мельничными бродами на Сирете и на речке Пурчелешть, и с рыбными прудами.

253

1609 (7117) г. января 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и пыркэлабу Сучавы Исаку Балика 16 земельных участков, купленных в селе Юкаш, Нямецской области.

254

1609 (7117) г. января 28, Сучава. — Сын Агафоны Тоадер продает Василе Шептеличу свою часть села Немерничень на Шумузе, Сучавской области, с озером и мельницей.

255

1609 (7117) г. февраля 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Секулскому монастырю села Сэбэоань и Берендиешть, Романской области, и село Вынэторь, Нямецской области, с прудами, лугами, мельницами и лесами.

256

1609 (7117) г. февраля 5. — Фрэтею из Кыпстиница, Настасиа из Чолэнешть и Тоадер продают свою часть в Чолэнешть хотногу Петру из Бобочень.

257

1609 (7117) г. марта 2. — Великий логофэт Строич свидетельствует, что Бантэш продает свою часть в селе Бутичь, Хотинской области, великому дворнику Нижней Земли Уреке.

258

1609 (7117) г. марта 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает диаку Василе Динга части, купленные с селе Силиштя на Шомузе, Сучавской области, с частями мельницы на Шомузе, прудом и лугами.

259

1609 (7117) г. марта 9, Хэбэшешть. — Пыркэлаб Оргеева Павел и другие бояре свидетельствуют, что Петриман и его сестры продают свою вотчину в селе Попянь, на Тазлэу, Тротушской области, кэмэрашу Окны Штефану Прэжеску.

260

1609 (7117) г. марта 10. — Великий логофэт Строич, великие дворники Уреке и Пэтрашко свидетельствуют, что Дрэгоман продал свою часть в Тэлпэлэешть, Сучавской области, вистиеру Боу.

261

1609 (7117) г. марта 15. — Пилат и Урэта продают свои части поместья Дэнчень Ониу Симиончи.

262

1609 (7117) г. марта 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает правнукам Иваниша Татара села Флочешть и Дэрмэнешть, на Тротуше и Узе, Тротушской области, так как они утеряли свои привилегии «когда в нашу страну пришел с венграми, валахами и со всей своей ратью господарь Михаил».

263

<1609 г.> апреля 3. — Анка, Ирина и Урыта продают слуджеру Симиону свою часть вотчины в Борыле, Жевертень и в селище Дрисливе.

264

1609 (7117) г. апреля 4, Яссы. Господарь Константин Могила подтверждает дочери Чудина Мэмшоаре вотчину в селе Обыршиа Берхечу, с местом для мельницы на Берхече.

265

1609 (7117) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине бывшего дворника Билэи Синклитики и ее сыну великому вэтагу Сучавы Ионашко селище, называемое Онцень, Хотинской области, проданное Билэи господарем Янку Сасу.

266

1609 (7117) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пыркэлабу Романа Маноле селище, названное Екушань, Романской области, купленное у бывшего чашника Бенетика.

267

1609 (7117) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает всех рэзешей из Пиперчень, Оргеевской области, владеть селом Пиперчень с мельницами и прудами, без вмешательства стольника Василе Лозенски.

268

1609 (7117) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому вистиеру Никоарэ Прэжеску часть, купленную в селе Болдешть, Сучавской области, с местом для пруда и мельницы. —

269

<1609—1611 гг.> апреля 16, Яссы. — Гетман и сучавский пыркэлаб Исак Балика приказывает своим слугам из Хэрлэуской области оставить в покое цыган монастыря св. Савы в селе Строешть.

270

1609 (7117) г. апреля 20, Яссы. — Несколько дворников порты и другие малые бояре свидетельствуют, что сын Думитру Гражду Русу подарил свою часть вотчины в Рынзэшть племяннику Пэкурару, сыну Быра из Берешть.

271

1609 (7117) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует за верную службу великому дворнику Петрашку селище, названное Броштень, с местом для мельницы; Петрашку дает господарю четыре добрых коня и 150 золотых «на нужды страны, когда наша страна Молдова должна была заключить мир».

272

1609 (7117) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицскому монастырю два луга под Чахлэу, по ту сторону Бистрицы.

273

1609 (7117) г. апреля 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные с селе Тэлпэлэешть на Молдове, Сучавской области, с мельничным бродом.

274

1609 (7117) г. апреля 29. — Жена Лазора из Тэлпэлэешть Анна продает свою часть вотчины в селе Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

275

1609 (7117) г. апреля 29. — Дворник Белдиман и другие малые бояре свидетельствуют, что Дрэгуман из Тэлпэлэешть продал свою часть в селе Тэлпэлэешть вистиеру Боу.

276

1609 (7117) г. апреля 30. — Господарь Константин Могила приказывает вэтафу Бобину разобрать распрю из-за места для пруда в Жугань между пахэрником Тымпа из Югань и апродом Иосипом Лазором.

277

1609 (7117) г. мая 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырям Драгомирна и Секул пруд для мельницы и заброшенное озеро на Рэуте, вблизи Оргеевской крепости.

278

1609 (7117) г. мая 1. — Господарь Константин Могила подтверждает комису Георге вотчину в Сучавской области.

279

1609 (7117) г. мая 6, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует за верную службу великому дворнику Верхней Земли Петрашко господарское село Сторешть, Хырлэуского округа, и селище Броштень, Сучавского округа, с местом для мельницы. Петрашко дал господарю 8 добрых коней и 450 золотых для сокровищницы страны, «когда наша страна Молдова имела затруднения и нужды, и когда был заключен мир в стране».

280

1609 (7117) г. мая 7, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Побратскому монастырю вотчину в селе Оирешть с виноградником, Ковурлуйской области, дарованную племянницей Данчу Ояру Сориу.

281

1609 (7117) г. мая 7. — Великий вэтаг Нямецской области Нэдэбайко, свидетельствует, что Тома, сын Пеле, продал свою часть вотчины Миклешть, Васлуйской области.

282

1609 (7117) г. мая 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает кэмэрашу Сякилу вотчину, купленную в селе Быржовень, Нямецской области.

283

1609 (7117) г. мая 13, Яссы. — Мироняса продает Подоляну свою часть вотчины в селе Чернэтешть на Короде.

284

1609 (7117) г. мая 14. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему питару Дерэска поместье в селе Дерзка, купленное у монахов Хоморского монастыря.

285

1609 (7117) г. мая 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные в селе Тэлпэлэешть, на Молдове, Сучавской области, с мельничным бродом и селом Михулень на Чернаводе, Сорокской области, с местами для прудов и мельниц.

286

1609 (7117) г. мая 16, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу 15 участков земли и 2 росчисти в селе Веришень, на Молдове, купленные у Анны, внучки Иона Фолтя.

287

1609 (7117) г. мая 21, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает попу Иону части, купленные в селах Чоботешть, на Красне, Татомирешть и селище Сипеша, с местами для прудов и мельниц.

288

1609 (7117) г. мая 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Урсу и его жене Марине части, купленные в селах Коджешть, Бахлуянь и Браило, на Бахлуе, Кырлигэтурской области.

289

1609 (7117) г. мая 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Ионашко Жоря село Орбушкань, по суду.

290

1609 (7117) г. мая 30, — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Тымпа и его жене Тудоске части, купленные в Югань и Дэнешть, с местом для пруда и мельничным бродом на Башэу.

291

1609 (7117) г. мая 30, Давидень. — Некита, Башотэ, Юрашко и Кумпэтэ свидетельствуют что Тоадер, сын Соры, продал вистиеру Боу свою часть вотчины в Верешань.

292

1609 (7117) г. мая 31, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает комису Василе вотчину в селе Бозиань, Васлуйской области, купленную у внуков чашника Пэтрашко из Бозиань.

293

1609 (7117) г. июнь, Хотин. — Хотинский пыркэлаб Георгие свидетельствует, что отец Лупу из Балошань, вэтаф Иоан, купил вотчину в Балошань, на Вэловэце, с прудом и мельницей и вотчину в селе Котюшка, с прудом, а «грамоты утеряли, когда пришел господарь Михай».

294

1609 (7117) г. июня 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитрашко Стефановичу село Богдана, с местом для прудов и мельниц, которое он имеет от Берзунцского монастыря, в обмен на половину села Хилтиу.

295

1609 (7117) г. июня 13, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает купарю Ионашко вотчину, купленную в селе Сусень, на Юбане, Тутовской области.

296

<1609—1611 гг.> июня 14, Пурчелешть. — Дочь Ангелины Руска закладывает половину села Брэтиешть, Сучавской области, великому вистиеру Никоаре Прэжеску за известную сумму денег.

297

1609 (7117) г. июня 24, Бырлад. — Войт Кырстя Дэнилэ и 12 пыргарей Бырлада свидетельствуют, что Марика с ее братьями продают свою часть вотчины в селе Олешешть, на ручье Путна, оргеевскому пыркэлабу Павлу, чтобы выкупить голову Марики, которая убила своего мужа.

298

1609 (7117) г. июля 4, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает купарю Ионашко отобрать вотчину в Рэдуешть, купленную незаконно Ионашко Болишором, и отдать ее дворнику Драготе вместе с бочкой меда.

299

1609 (7117) г. июля 4. — Поп Тоадер из Ромынешть продает свою часть вотчины в Миклэушань диаку Карпу.

300

1609 (7117) г. июля 4 Яссы. — Поп Тоадер и попадья Фрэсина из Ромынешть продают свою часть вотчины и купленную землю в Миклэушань диаку Карпу.

301

1609 (7117) г. июля 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает стольнику Думитру, стольнику Урсу и их родственникам, потомкам Некоарэ Рэспопа, село Рэспопь, на Красне, Васлуйской области.

302

1609 (7117) г. июля 14, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Нямецскому монастырю место для мельниц, у устья Жижии, где установлена граница бывшим пыркэлабом Бузу.

303

1609 (7117) г. июля 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему логофэту Прядвичу вотчины, купленные в Онкань и Лэцикань, Ковурлуйской области.

304

1609 (7117) г. июля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Синклитикие, княгине бывшего дворника Билэя, и ее сыну Ионашко многих цыган, а грамота господаря Петра «утеряна из-за войск господаря Михая».

305

1609 (7117) г. июля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает Бистрицскому монастырю оставить Иоана из Бэлцэтешть мирно владеть росчистью в Хангуле, которую он имеет еще от Петра Хромого.

306

1609 (7117) г. июля 24, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитру Бухушу части сел Струнга, Гэурень, Рэвэкань, Хотчешть, Романской области, Гэнешть, Кырлигэтурской области, и Кривешть, а также нескольких цыган.

307

1609 (7117) г. июля 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Галатскому монастырю селища Мынжешть и Петрешть и поляну, названную Вламнику, на Ставнике.

308

1609 (7117) г. июля 27, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает работникам и илишарам Нямецской области освободить от работ и податей 4 послушников Пынгэрацского монастыря и записать их отдельно «с другими боярскими слугами».

309

1609 (7117) г. июля 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает дворнику глоты Илие Врабие части сел Брезень на Елане, Бырсэнешть, Гурэшть и Менешть, Фэлчийской области, и Рэдень, Тутовской области, с местами для мельницы и болотами.

310

1609 (7117) г. августа 2. — Господарь Константин Могила возвращает жупанице, покойного, бывшего гетмана Андрея и ее сыновьям село Зэвидинь.

311

1609 (7117) г. августа 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраки Кирицэ село Мэличень и части сел Колэчелу, на Сэрэцеле, Рэйчень, Буекань, Лиешть, Бербенцень, Думешть с местами для прудов и мельниц, и селище Бекень, на Пруте.

312

1609 (7117) г. августа 6, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает село Сэлиткань, Дорохойской области, монастыря св. Николая в окрестностях Ясс от повинности подвод, десятины и почтовых лошадей, но «с тем, чтобы они платили свои налоги».

313

1609 (7117) г. августа 16, Яссы. — Господарь Константин Могила дарует великому постельнику Думитраки Кирицэ и его княгине Марике село Сенкэуць, Хотинской области, за верную службу и за то, что он дал для «дел страны» 1000 червонцев а также мельничный брод на Жижии, в пределах села Пиперешть.

314

1609 (7117) г. августа 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает диаку Ковме Плопу, его брату и сестрам половину села Ядинць на Раковэце и часть Кэпотень, Хотинской области, с местами для прудов и мельниц.

315

<1609—1611> г. августа 18. — Настасия Чолпэняса и ее сын; Думитру, свидетельствуют что закладывают вистиеру Никоаре за 50 талеров дом в Сэоань.

316

1609 (7117) г. августа 20, Ясыс. — Господарь Константин Могила подтверждает жупанице Вартика и ее сыновьям мельничный брод, ниже села Клипичешть.

317

<1609 г.> августа 20, Бырлад. — Пыркэлаб Глигорие Гылцу, Ион миедар и другие свидетельствуют, что внуки Черната Бэлцата продали свою вотчину «Два старика» селища Чернэтешть, великому вэтагу Подоляну.

318

1609 (7117) г. августа 21, Яссы. — Господарь Константин Могила судит распрю вистиера Боу с бывшим армашем Чокырлие, который взял у него и скот «когда были те беспорядки», и обязался теперь выдать ему грамоту на вотчины сел Стэжерень и Корлэтешть до 26 октября.

319

1609 (7117) г. августа 21, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает монастырю Секул селище Екушень, дарованное великим дворником Нистором Уреке, купленное им у романского пыркэлаба Маноле.

320

1609 (7117) г. августа 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает романскому пыркэлабу Маноле село Килдешть, на Молдове, с мельничным бродом, дарованное ему Еремией Могила.

321

1609 (7117) г. августа 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Верхней Земли Петрашко место для трех домов в Петя Маре, Сучавской области, с «их земельными полосами по жеребьевке и с садами».

322

1609 (7117) г. августа 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает ушару Георгие вотчину, купленную в селе Скобенцень.

323

<1609. сентабря 1—1610. августа 31> 7119, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему лесничему заповедного леса Гервасие Марковичу части, купленные в селе Бунешть.

324

1609 (7118) г. сентября 2. — Ботошанский дворник Тома, комис Георге, шолтуз Думитру и 12 пыргарей из Ботошань свидетельствуют, что постельник Еремия купил вотчину в селе Брэешть, у многих, с местом для пруда и лесом.

325

1609 (7118) г. сентября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и пыркэлабу сучавскому Исаку Балика половину села Пуцурень на Оловэце, Дорохойской области, купленную у дочери Очну Халецки.

326

1609 (7118) г. сентября 11, Галата. — Великий дворник Пэтрашко, гетман Исак Балика и другие сановники утверждают за великим постельником Кирицэ Думитраки вотчину, купленную в селе Дрэгушень на Пруте, Фэлчийской области.

327

1609 (7118) г. сентября 12, Галата. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке вотчину в селе Дрэгушень на Пруте, Фэлчийской области, купленную у бывшего купаря Ионашко и Думитру.

328

<1609 г.> сентября 14, Тупилаць. — Исак вистиерничел и четверо других свидетельствуют, что вэтаф Ионашко из Обыршии купил у Симиона вотчины в селе Корокиешть.

329

1609 (7118) г. сентября 17, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Исака Стырча владеть всем прудом, находившимся ниже села Попень, выкупленным княгиней Хэчимондоае у гетмана Исака Балика.

330

1609 (7118) г. сентября 28, Котнарь. — Ионашко и его сестра Магдалина свидетельствуют, что они продали Настасии, княгине великого чашника Караймана и ее сыну, Димитру Бухушу, их вотчину в Плотунешть.

331

1609 (7118) г. октября 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Витольту Мэрэцяну вотчину, купленную в селе Меделень.

332

1609 (7118) г. октября 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Врабие и его людям, Тома, Крэчунашу и Кырже, село Готешть, на Пруте, Кигечской области.

333

1609 (7118) г. октября 5. — Шолтуз Иоан Блехан и 12 пыргарей города Лэпушна свидетельствуют, что Михэилэ, сын Душки, продал свое поместье в селе Костешть диаку Иону Когэльничану.

334

1609 (7118) г. октября 6, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Пэтрашко Удря вотчину, купленную в селе Бэйчень, Хырлэуской области, с местом для пруда.

335

1609 (7118) г. октября 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает слуджеру Симиону вотчину, купленную в селе Жевертень, Дорохойской области.

336

1609 (7118) г. октября 21. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Пэтрашку Оайда из Олэшей вотчину в селах Тонгужени, Кэскоешть, Пояна Мынэстирий и место для пасеки, по суду.

337

1 609 (7118) г. октября 23, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает княгиню Чолпэняса и ее детей владеть селом Корэкиешть, Нямецской области, чтобы бывший армаш Ионашко не имел больше никаких дел с этим селом.

338

1609 (7118) г. октября 25, Яссы. — Великий дворник Пэтрашко и другие сановники свидетельствуют, что многие селяне продали свои части вотчины в селе Ионэшень на Жижии, Ясской области, великому вистиеру Никоаре Прэжеску.

339

1609 (7118) г. октября 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ части, купленные в селе Мэлдэрешть, на Пруте, у устья Стрымбы, Кигечской области.

340

1609 (7118) г. октября 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает дворнику Тоадеру Драготэ часть села Пэушешть, с местами для мельниц на речке Карул и на Ставнике, по его соглашению с его братом, дворником глоты Лупу Драготэ.

341

1609 (7118) г. октября 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Симиону и его жене, Настасии, вотчины, купленные в Борыле и Жевертине.

342

1609 (7118) г. октября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу вотчину, купленную в селе Верижень, на Молдове, Сучавской области.

343

1609 (7118) г. октября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Юрашко и его братьям части села Цыгэнешть, Путнянской области, потому что они потеряли свои привилегии «когда там прошли запорожские казаки» с «господарем Еремией и с канцлером в Мунтянскую землю, когда разбили господаря Михая».

344

1609 (7118) г. ноября 15, Яссы. — Господарь Константин Могила возвращает слуджеру Тоадеру село Мэчикэуць, которое отобрал у него господарь Еремия и отдал в подчинение округа Могилева, «не дав ему села взамен».

345

1609 (7118) г. ноября 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману Исаку Балика вотчины, купленные в селе Верхнем Селешеу, место для 3 домов и место для мельницы на Жижии.

346

1609 (7118) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Хоморскому монастырю село Буцкэтень, взятое у чашника Андроника взамен селища Страхотину, на Жижии.

347

<1609 г.> ноября 21. — Пэтрашко, сын Стэнилэ хотнога, продает свою вотчину в Бурыле Симиону и его жене Настасии.

348

1609 (7118) г. ноября 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке село Рэдешть, на Сэрэцеле, Кигечской области, купленное у правнуков Раду Мутхалэ.

349

1609 (7118) г. ноября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраке село Чокэнешть, на Пруте, Лэпушнянской области, купленное у внуков Влашина.

350

<1608—1610 гг.> декабря 2, Чеплинць. — Бывший дворник Нэврэпэску и другие свидетельствуют, что Андрейка Пойка и Иордаки, сын Петря Греку, продали великому дворнику Уреке половину села Пуйчань, на Рэуте, с болотами мельницами и прудами.

351

1609 (7118) г. декабря 4. — Василе со своими братьями, Урсу и Григорие, продают свою часть села Баломирешть Думитру Гое и его жене, Кандакия.

352

1609 (7118) г. декабря 12. — Господарь Константин Могила подтверждает Дрэгэилэ вотчину в Тербече, село Рэука.

353

1609 (7118) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому стольнику Стефану Прэжеску часть села Пояна, Тотрушской области, купленную у Георге Няговича, внука Гаврилы Пояна.

354

1609 (7118) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Анастасии, княгине великого пахарника Караймана, и ее сыну Думитру Бухушу часть, купленную в селе Плотунешть, Кырлигэтурской области.

355

1609 (7118) г. декабря 20, Яссы. — Гетман и пыркэлаб сучавский Исак Балика свидетельствует, что писец Еремия Бэсяну совершил обмен цыганами с господарем Константином Могила.

356

1609 (7118) г. декабря 27, Яссы — Господарь Константин Могила подтверждает гетману Исаку Балика место для домов, купленное в Верхнем Селеушу Дорохойской области, с мельничным бродом на Жижии.

357

<1610 г.>. — Господарь Константин Могила дарует третьему вистиеру Прекопу Кэрэйману селище Рэдень, Хырлэуской области, за правую и верную службу.

358

1610 (7118) г. января 2. — Многие селяне Кофешть (Путна) продают мельничный брод Апостолу и Сима.

359

1610 (7118) г. января 16, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему старосте Мургочу Тофля часть села Окешешть.

360

1610 (7118) г. января 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Хоморскому монастырю «межу, проходящую в горах», указывая знаки.

361

1610 (7118) г. января 24, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает внукам апрода Игната селище Сенкэуць, на Чухуре, Ясской области, а сыновьям Симиона Русиновского селище Слобозия, на Пруте, Дорохойской области.

362

1610 (7118) г. января 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу часть, купленную в селе Рэтешть, на Тополице, Нямецской области.

363

1610 (7118) г. января 28, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пыркэлабу Георге Дрэгушу вотчину, купленную в Миклешть, с прудом и мельничным бродом на речкеВаслуй.

364

1610 (7118) г. января 30, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает Исака Стырча владеть прудом, купленным в Попень.

365

1610 (7118) г. февраля 1. — Дворник Врабие и другие малые бояре свидетельствуют, что вистиер Вэдяну и его жена Грозава продали часть своего поместья в селе Рэтешть вистиеру Боу.

366

1610 (7118) г. февраля 7, Яссы. — Великий дворник Пэтрашко и другие бояре свидетельствуют, что Некифор продал свою часть вотчины в Рэтешть вистиеру Тоадеру Боу.

367

1610 (7118) г. февраля 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему гетману Василие Орэшу и его княгине Марице части, купленные в селе Тескань.

368

<1610 г.> февраля 15. — Урядники из Бырлада Апостол и Глигорча подтверждают спэтару Никоарэ купленного за 20 золотых цыгана.

369

<1610—1611 гг.> февраля 28, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает великому чашнику Бэчоку вернуть княгине Андреяса село Шепteличень, Сорокской области, так как оно возвращено ей господарем.

370

1610 (7118) г. марта 1, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает пыркэлабам Оргеева и другим господарским слугам не брать податей с пчельника Секулского монастыря, находящегося в селе Деринецу и дарованного бывшим комисом Билцу.

371

1610 (7118) г. марта 5, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает армашу Георге расследовать на месте распрю из-за пруда между вистерничелом Крэчуном и Побихнэ.

372

1610 (7118) г. марта 7, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные в селе Рэтешть, на Тополице, Нямецской области, с местом для мельницы.

373

1610 (7118) г. марта 9, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает второму логофэту Витолту части, купленные в селе Меделень, на Рэпливэце.

374

1610 (7118) г. марта 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает племянникам Крэчуна Белческу и другим лицам место между Негрешть и Леутешть, которое они поделили между собой.

375

1610 (7118) г. марта 16, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу другие части, купленные в селе Рэтешть, на Тополице, Нямецской области.

376

1610 (7118) г. марта 19, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает жене господаря Маргита все доходы с села Джурова, приказывая господарским слугам не входить больше в это село.

377

1610 (7118) г. марта 22. — Господарь Константин Могила уполномачивает жену великого пахарника Караймана Настасию владеть селом Попешть в старых го пределах.

378

1610 (7118) г. марта 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Иону Медерхяну и его жене Платоне принадлежавшие раньше Иону Потопу части села Сэкуянь, Нямецкой области, так как они заплатили за них долги.

379

<1610 г.> марта 30. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Тымпе пруд на речке Хилимоняса, по суду.

380

1610 (7118) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу вотчины, купленные в Вершень, на Молдове.

381

1610 (7118) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу части, купленные в селах Корлэтешть и Стэжерень, на Молдове.

382

1610 (7118) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Боу часть села Митешть, на Молдове, Сучавской области.

383

1610 (7118) г. апреля 20. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу вотчины в Вершень, на Молдове, Сучавской области, купленные у правнука Русе Митеску Токсабэ.

384

1610 (7118) г. апреля 20. — Урикар Небожатко и другие малые бояре свидетельствуют, что Ион Хэугу купил у сыновей Штефула Тэрыцэ их часть вотчины в селе Бэлошень.

385

1610 (7118) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Константин Могила освобождает от соляного налога два больших трактира, двух скорняков, двух мясников и двух «вошитинаров» романского епископства.

386

1610 (7118) г. <май>, Яссы. — Дворник Иля Бэчок и другие бояре подтверждают великому постельнику Думитраки Кирицэ части сел Бербецень, на Красна, области Фэлчиу, и Мэлдэрешть, на Пруте, Гигечской области.

387

1610 (7118) г. <май>, Яссы. — Несколько бояр подтверждают великому постельнику Думитраки Кирицэ половину села Дрэгушень, на Пруте, области Фэлчиу.

388

<1610 г. май>. — Бранищар Маркович и другие лица свидетельствуют, что племянники Никоарэ Рэспопа продали свои части села Рэспопь стольнику Думитру и портару Симиону.

389

1610 (7118) г. мая 11. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и пыркэлабу Сучавы Исаку Балика части, купленные в селе Юкашу.

390

1610 (7118) г. мая 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому Постельнику Кирицэ Думитраки половину села Дрэгушень, на Пруте, области Фэлчиу.

391

1610 (7118) г. мая 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает второму логофэту Витолту Мэрэцяну части, купленные в селах Боронешть, на Бырладе, и Синзненешть, на Тутове.

392

1610 (7118) г. мая 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраки половину села Эцчичикань, на реке Гречилор, Тигечской области, купленного у бывшего хотнога Кирвасне.

393

1610 (7118) г. мая 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраки части сел Бербенцень, на Красна, области Фэлчиу и Мэлдэрешть, на Пруте, Кигечской области.

394

1610 (7118) г. июня 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Кирицэ Думитраки другие части, купленные в селе Бербенцень, на Красна, области Фэлчиу, с местом для пруда и мельницы.

395

1610 (7118) г. июня 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает клучеру Михаилу Трифану части села Влэичень, на Жижии, Дорохойской области, дарованные его теткой Ангеленой, выкупленной им из татарского рабства «во время господаря Иоанна».

396

1610 (7118) г. июня 1. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Витолту части, купленные в селе Меделень.

397

1610 (7118) г. июня 1, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Витолту часть села Обыршиа, купленную у внука Тома, правнука Лупе Берхяча.

398

1610 (7118) г. июня 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Пэтрашко часть вотчины в селе Борыле, Дорохойской области, купленную у клучера Михаила Трифана.

399

1610 (7118) г. июня 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Богдану село Лелешть, на Кракэу, с мельницами, прудом и жерновом, дарованные господарем Еремия.

400

1610 (7118) г. июня 11, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает пахарнику Бантэшу установить границы села Дэнчешть, Ковурлуйской области, принадлежащего диаку Думитрашко и вэтафу питаров Бучумашу.

401

1610 (7118) г. июня 12, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает бывшего логофэта Предевича владеть в Онкань вотчиной Тома, укравшего у него двух лошадей во времена господаря Петру.

402

1610 (7118) г. июня 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Мирону Ончу и его сестрам село Чернэкэу, Черновицкой области, после суда с Ионашко Яцко и его родственниками.

403

1610 (7118) г. июня 20, Яссы. — Господарь Константин Могила поручает стольнику Гавриле и диаку Небожатко установить границы между вотчиной в селе Гэурень великого чашника Бэчока, со стороны Хэугу, с его рэзешами.

404

1610 (7118) г. июня 20, Кончешть. — Мэрика и ее сестра Чеча продают сыну Насти Герасиму половину села Ларионешть, Сорокской области.

405

<1610 г. июль>, Дэнешть. — Бывший кэмэраш Сякил устанавливает по приказанию господаря границы сел Аверешть и Дэнешть.

406

<1610 г. июль>. — Бывший кэмэраш Сякил пишет великому дворнику Уреке Нижней Земли, что он размежевал села Дэнешть и Аверешть согласно приказу господаря.

407

1610 (7118) г. июля 5, Яссы. — Господарь Константин Могила уполномачивает монахов Нямецкого монастыря взимать десятину с пшеницы у тех, которые пашут в пределах Писку, и сено оттуда должно также принадлежать монастырю.

408

1610 (7118) г. июля 6, Тырпешть. — Митрополит Анастасие, бывший кэмэраш Сякил и другие бояре доводят до сведения господаря, что поляны Цолика принадлежат селу Тырпешть Секулского монастыря, а не Агапиевскому монастырю.

409

1610 (7118) г. июля 6, Тырпешть. — Митрополит Атанасие, бывший кэмэраш Сякил и другие бояре пишут господарю, что они установили границы между поместьем Агапиевского монастыря и со стороны села Петрикань.

410

1610 (7118) г. июля 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Дрэгичу и его родственникам половину села Долничень, Дорохойской области, так как они утеряли свои привилегии, «когда татары напали на господаря Иона и когда он сам погиб».

411

1610 (7118) г. июля 12, Яссы. — Господарь Константин Могила назначает день раздела села Короткиешть между бывшим вытафом вистерничелов Ионашко и его родней.

412

1610 (7118) г. июля 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему уряднику Сучавы Василие Шептеличу вотчину в селе Васкэуць, Сучавской области, с крепостными, мельничным бродом, прудом и лугом.

413

1610 (7118) г. июля 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Кошулскому монастырю, называемому теперь Малу, вотчины, купленные в селе Итешть.

414

1610 (7118) г. июля 22, Яссы. — Слуджер Савин, Тудэр Дрэготэ и другие лица свидетельствуют о продаже некоторых вотчин капитану Пэтрашко Драготэ.

415

1601 (7118) г. июля 27, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Штефану Блендя и его жене Ирине вотчины в Нэврэпешть, Сучавской области.

416

1610 (7118) г. июля 31, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому комису Воронтару, части, купленные в селе Строешть, на Молдове, Сучавской области.

417

1610 (7118) г. августа 6, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает обмен между гетманом и сучавским пыркэлабом Исаком Бэлика и княгиней Настаска Моцокоае, которая дает свою часть в селе Брэешть, с местом для озера, и получает половину села Вердешань, с местом для пруда.

418

1610 (7118) г. августа 7, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает бывшему чашнику Балшу установить границы и размежевать село Влэдичань, Дорохойской области, между клучером Михаилом Трифаном и его родственниками.

419

<1610—1611 гг.> августа 8, Яссы. — Великий дворник Орэш приказывает Цыгану Тицо уплатить постельнику Пинтие за двух кобыл, так как он спас его от виселицы за кражу лошадей. В случае неуплаты он будет повешен.

420

1610 (7118) г. августа 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Арпинтие Прэжеску селище Дэдешть, Кырлигэтурской области, купленное у господаря за 5000 аспров.

421

1610 (7118) г. августа 10. — Сын Антона из Остэпчань Василие вместе со своими родственниками продают Ионашко Кукоря свою часть вотчины в Остэпчань.

422

1610 (7118) г. августа 17, Бэймэчень. — Дочь Думитру Мэрикуца продает вистиеру Пенишоарэ свою часть села Боурень, на Молдове, Сучавской области.

423

<1610 г.> августа 22. — Глигорие Бахрин продает свою часть вотчины в Брэешть своему затю постельнику Еремие.

424

<1610 г. сентябрь—1611 г. августа 31> 7119, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Никоарэ Росхипу части вотчины в селе Епурень, на Жижии, Хырлэуской области, взятые в обмен у гетмана Исака Балика за половину села Мэтиань.

425

1610 (7119) г. сентябрь, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает нескольким мелким боярам село Хэждиень, на Дубовэце, так как они утеряли свои привилегии «из-за рати господаря Михаила, когда Баба Новак находился со станом и с гайдуками в Василеуць, на Пруте».

426

1610 (7119) г. сентября 2, Яссы. Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Орэшу вотчину в селе Епурень, купленную у сына Дрэгэила Нистора.

427

1610 (7119) г. сентября 6, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает господарскому слуге «назначенному подсчитать изгороди в Джурджулешть», оставить в покое озеро Побратского монастыря Белеу.

428

1610 (7119) г. сентября 13, Яссы. Господарь Константин Могила подтверждает вистерничелу Крэчуну части вотчины, купленной в селе Долхешть, Фэлчиуской области, место для пруда, мельницы и пчельника.

429

1610 (7119) г. сентября 13, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает вистиеру Крэчуну вотчину, купленную в Ликлешть, Васлуйской области.

430

1610 (7119) г. сентября 24, — Жена питара Захария из Дерзка Марикуца продает своему брату Василие свою часть в Васкэуць, Сучавской области.

431

<1610 г.> сентября 24. — Стольник Гаврил, писец Необожатко и другие бояре уведомляют господаря, что они размежевали вотчину пахарника Костя Бэчока в Гэурень со стороны Хэугу и его рэзешей.

432

1610 (7119) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому вистиеру Никоарэ Прэжеску часть, купленную в селе Ионэшень, на Жижии, Ясской области, с мельничным бродом и рощей.

433

1610 (7119) г. сентября 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому вистиеру Никоарэ Прэжеску другую часть в селе Ионэшень, купленную у правнуков Думы.

434

<1610 г. сентябрь — 1611 г. августа> 27, 7119, Яссы. Господарь Константин Могила приказывает Нямецским пыркэлабам заставить село Бэлэнешть уплатить монаху Макарие за скошенное сено и за вола.

435

1610 (7119) г. сентября <30>, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает Алботэ из Тэлпиджи установить день нескольким людям для уплаты вотчины Фрэсине из Костичень, так как они просрочили законный срок.

436

1610 (7119) г. октября 20. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Андронику Мэтиешеску части поместья в Влашинешть, с местом для мельницы на Жижии, Дорохойской области.

437

1610 (7119) г. октября 3, Яссы. — Господарь Константин Могила приказывает нямецским пыркэлабам взять деньги и двух волов у села Преутешть и отдать их Нямецкому монастырю.

438

1610 (7119) г. октября 8, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитраки Кирицэ части села Хэждеянь, на Дубровеце, Ясской области.

439

1610 (7119) г. октября 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Глигорие Динга часть села Миклешть, Дорохойской области, выкупленную у Мирона из Вэскэуць.

440

1610 (7119) г. октября 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает диаку Глигорие часть села Антэлешть, с условием, чтобы он вернул вэтафу Берче деньги, полученные под залог.

441

1610 (7119) г. октября 20, Яссы. — Господарь Константин Могила судит распрю.

442

1610 (7119) г. октября 24. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитру Гоя части вотчины в селах Должешть, Фрэтешть и Рушь, Романской области, купленные у его внуков Исака и Юрашку.

443

<1610—1611 гг.> октября 30, Борыле. — Великий логофэт Пэтрашко поддтверждает племянникам Пынтя Давиду и Тоадеру вотчины в Борыле.

444

1610 (7119) г. ноября 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает племянникам Гедеона Папа вотчины в селах Борыле и Живертень, после суда с Жолдештами.

445

1610 (7119) г. ноября 29, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ Палеологу купчие на части села Хэждень, на Дубровэце, с местом для пруда и для мельницы, Ясской области.

446

1610 (7119) г. ноября 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает бывшему постельнику Еремия части вотчины, купленные в Брэешть, Хырлэуской области.

447

1610 (7119) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Василие Орэшу и его княгине Мэрике вотчины, купленные в Тескань, с местом для прудов, Ясской области.

448

1610 (7119) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Василие Орэшу и его княгине Марике части села в Босынчешть, называемого Епурень, на Жижии, Ясской области.

449

1610 (7119) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраки Кирицэ Палеологу вотчины, купленные в Буекань на Быке, области Лэпушна с местом для пруда и для мельницы.

450

1610 (7119) г. декабря 21, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает по предложению великого дворника Нижней Земли Нистора Уреке подчинение монастыря св. Параскивы в Яссах в качестве метоха монастырю на Синайской горе.

451

1610 (7119) г. декабря 24. — Великий стольник Штефан Прэжеску и другие свидетельствуют, что Василие из Баломирешть продал Думитру Гоя из Должэшть свою часть вотчины в Баломирешть.

452

1610 (7119) г. декабря 25, Яссы. — Постельник Алекса Арапу дарует монастырю св. Савы в Яссах место для дома в местечке Яссы, причем свидетелем является «староста торговцов» Исак Арапу.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

1606 (7114) г. апреля 13. — Пахарник Василие из Инушэшть продает свою часть поместья в Бэлошешть своему брату пахарнику Тоадеру.

2

1607 (7115) г. мая 10, Яссы. — Господарь Симион Могила подтверждает Митряку Баински части сел Войнижань, называемых и Домушань, на Воловэце и Борэляна, оба Дорохойской области.

3

1609 (7117) г. июля 5. — Сын Ника из Бэбричень Нистор дает пахарнику Гавриле Гэнеску свое место, называемое Скей, на Пруте, так как он украл у него лошадь и не имел чем заплатить за нее.

4

1610 (7119) г. декабря 7, Яссы. — Грамота Бузнэештов на вотчину.

5

1610 г. декабря 7, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует великому логофэту Пэтрашку селища Думилень и Вырфул Башеулуй за правую и верную службу, а также за волов и лошадей, данных им «для нужд страны, когда тяжелое бремя лежало на нашей стране».

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

<1606 Ianuarie—Iunie>.

† Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră Simion, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, a treia parte din a patra parte din satul Tălpijani şi iarăşi a treia parte din a treia parte din a patra parte de sat din acelaş sat din privilegiu de cumpărătură ce a avut dela Alexandru voevod. Aceia a vândut-o slugii noastre Ion Ciot, pentru o sută şi douăzeci zloţi tătărăşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Ion Ciot şi a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, dinaintea noastră, în mâinile fratelui său Simion. Pentru aceia să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi la aceasta iarăşi au venit înaintea noastră Ana, fiica Ruscăi, nepoata Neacşei, strănepoata lui Dinga Tălpijeanul, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, iarăşi a treia parte din a patra parte din acelaş sat, din privilegiul de cumpărătură ce a avut strămoşul ei Dinga Tălpijeanul, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi a vândut deasemeni slugii noastre Ion Ciot, pentru şaptezeci zloţi tătărăşti şi a plătit deplin în mâinile Anei cei mai sus zişi 70 zloţi, dinaintea noastră.

Şi la aceasta iarăşi au venit înaintea noastră Stanca şi Magdalena, nepoatele lui Dinga vătah, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiu de danie ce a avut strămoşul lor Petre Tălpig dela Ştefan voevod, a patra parte din tot satul Tălpijani, însă ce se va alege partea lor, aceia au vândut-o rudei lor, slugii noastre Ion Ciot pentru două sute şi zece zloţi tătărăşti, însă Stanca având două părţi pentru 140 zloţi, iar Magdalena o parte pentru 70 zloţi; şi a plătit deplin acei mai sus zişi 210 zloţi în mâinile Stancăi şi Magdalenei. Pentru aceia să-i fii cu tot venitul.

Şi la aceasta iarăşi a venit înaintea noastră, sluga noastră Cozma şi soţia lui, Antemia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, tot cât se va alege partea lor, din acelaş mai sus zis sat Tălpijeni, aceia au vândut-o slugii noastre Ion Ciot, pentru o sută şi zece zloţi tătărăşti. Şi a plătit deplin, dinaintea noastră, pentru aceia, să fie cu tot venitul.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră, sluga noastră Vasile fiul Mereşoaei, nepotul Bolbosei, iarăşi de bună voia lui şi a vândut un loc de prisacă, ce se va alege în partea lui, din satul Tălpijani, aceia a vândut-o slugii noastre Ion Ciot pentru două zeci şi cinci zloţi şi a plătit deplin, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiior lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit, niciodată, în veci. Iar hotarele acelor mai sus scrise părţi de ocini să-i fie după vechile lor hotare.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrise, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Constantin şi Alexandru şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghe şi Ionaşcu pârcălabi de Neamţ, credinţa panului................[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Barnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigore stolnic. credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al <ţării> [1]) noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să întărească, fiindcă îi este dreaptă ocină şi cumpărătură pe drepţii săi bani.

Şi pentru mai mare <putere> şi tărie, tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră <să o lege> [1]) la această adevărată carte a noastră.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., Episcopia Huşi, XXII/1.
Orig. slav, perg., şters şi rupt în partea inferioară, unde a fost atârnată pecetea.
Lipsă datarea topică şi cronologică.
Cu o trad. rom. incompletă din sec. XVIII.
Datat după divan.

---

[1]) loc alb in orig.

1606 (7114) Ianuarie 12, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor ‹noştri moldoveni›, mari şi mici, Isac şi fratele lui, Vasilie, fiii lui popa Climentie din târgul Soroca, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi danie de cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lor, popa Climentie, dela Alexandru voevod, ce i-a fost cumpărătură dela Sas fost pârcălab, pentru două sute de zloţi şi din uricul de danie pe care l-a avut dela Bogdan voevod, un loc de pustie pe Căinar, la Fântâna lui Pântea, unde se chiamă Popeştii, între Bolboci şi între Ghitcani, pe amândouă părţile Căinarului şi cu loc de iazuri şi de mori la Căinari, cât este de această parte a Căinarului dinspre apus, îi este lui danie dela Bogdan voevod, iar pe cealaltă parte a Căinarului, dinspre răsărit, le-a fost cumpărătură, tot dela acel mai sus scris Sas pârcălab. Aceasta au vândut ei acum, acest loc, tot slugii noastre credincioase Voico fost pârcălab, pentru cinci sute taleri număraţi.

Pentru această selişte, Popeştii, mai înainte de această vreme, în zilele domniei mele, s'a ridicat sluga noastră, Danciul din Bolboci şi cu fraţii săi, fiii lui Taţea şi au pârît pe fiii lui popa Climentie mai sus scrişi şi au spus că au şi ei acolo la Popeşti, a treia parte, împreună cu ei, dar au rămas Danciul cu fraţii săi din toată legea ţării noastre, căci n'au avut acolo nicio treabă. Iar fiii lui popa Climentie s'au îndreptat şi şi-au pus fierâe 12 zloţi în vistieria noastră.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi cu înţelegere şi plata deplină, 500 taleri, în mâinele acestor mai sus scrişi fii ai lui popa Climentie, iar noi deasemenea am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre credincioase, mai sus scrisului Voico pârcălab, acest mai sus zis loc, unde se chiamă Popeştii, între Bolboci şi între Ghitcani şi cu loc de iazuri şi de mori la Căinar, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai de aproape neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris loc, unde se chiamă Popeştii şi cu loc de iazuri şi de mori la Căinar, să fie pe amândouă părţile Căinarului, iar dinspre celelalte părţi şi hotare să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io

Costantin voevod și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Cristea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, deoarece le sunt drepte ocine și cumpărătură, pe ‹banii› lor drepți, și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7114 ‹1606› luna Ianuarie 12 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Muzeul Municipal Buc., nr. 888.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

3

‹1606–1609› Ianuarie 16, Iași.

† Iată eu, Marghita din Cotnari mărturisesc însumi dela sine cu acest zapis al meu că am luat dela milostivirea sa Nicoară logofăt o sută și cincizeci de taleri, ca să mă folosesc de ei și pentru acești bani am zălogit două fălci și un fârtai de vie, pe care o am lângă via milosteniei lui.

Deci când voi plăti eu milostivirii lui acești bani deplin, cum sunt scriși mai sus în acest zapis, eu iarăși să am a lua via înapoi.

Și la această tocmeală au fost: Bârnovschi staroste din Văsiiani și pan Patrașco mare pitar și Gligorie Udrea și Rusin din Cotnari și alți mulți oameni buni. Să se știe.

Scris la Iași, Ianuarie 16.

Ureche vornic.

Acad. R.P.R., CXXXVII/159.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Datat după Nicoară logofăt.

4

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Toader Dragotă, ginerele lui Gârbescul, pentru aceia ca el să fie tare şi puternic cu cartea domniei mele, ca să stăpânească partea de ocină a Greacăi din satul Vilneşti, ce se va alege partea ei şi deasemeni partea lui Mănăilă din satul Grauri, pentrucă ei şi-au pus zălog locul lor la Gârbescul, socrul lui Toader Dragotă mare vătaf de Cârligătura, pentru cincizeci de taleri, după cum are şi zapis dela dânşii.

Iar după aceia, ei şi-au luat zi ca să plătească acei bani, pe cari mai [1]) sus îi scriem, 50 de taleri. Iar dacă nu vor plăti aceşti bani, atunci să stăpânească Toader Dragotă acele părţi de ocină şi nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, în anul 7114 ‹1606› Februarie 6.

Insuşi domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Sava ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXXIX/78.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

5

1606 (7114) Februarie 6, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Petrea, fiul lui Anton, nepotul lui Iusip, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât i se va alege partea lui după tatăl său, Anton şi dela fratele lui, Iusip, a treia parte din a treia parte din satul Păşcani pe Miletin, în ţinutul Hârlău, din privilegiul de moştenire pe care l-a avut dela Alexandru voevod. Aceasta a vândut Todosiei, soţia lui Toader vistiernicel, pentru şaisprezece taleri de argint, iar ea a cumpărat-o copiilor săi, Ion şi surorii lui, Vasilca şi i-a plătit lui deplin.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi ocină cu tot venitul. ‹Şi› altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 ‹1606› Februarie 6.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Dumitru ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXI/180.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

1) „mai", aşa în orig. slav.

6

1606 (7114) Februarie 15. Iaşi.

Copie depe sărbăsc cel adevărat.

Cu mila lui dumnezeu, Io Irimia Moghila v<oe>vod, domnu pămăntului Moldovii. Inştinţare facem cu această carte a noastră tuturor celora ce vor căuta pre dănsa sau cetindu-o o va auzi: dinainte noastră şi dinainte a lor noştri boeri, mari şi mici, au venit sluga noastră Ionaşcu şi fratele lui, Gherasim şi popa Ionaşcu şi Larion, fiii lui Tinpe vătaf şi Isacu vistirnicelul şi fratele lui, Ionaşcu şi surorile lor: Tudura şi Irina, ficiorii Sofronii, nepoţii lui Ionel; şi iarăş sluga noastră Andreica Haruţul diiac, ficiorul Lupului, după a lor bună voinţă, de nimine săliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină din preveleghie de danie ce-au avut părinţii lor, acestor mai sus scriş<i> dela Pătru v<oe>vodu, şi după întăritura acelui domnu pre satul anume Lieştii pe apa Topoliţii şi cu locuri de heleştee şi vaduri de moară în Topoliţă, ce este în ţinutul Niamţului. Aceste li-au vândut cinstitului şi credinciosului nostru boeri, dumisali boeriului Nistor Ureche marele vor<ni>c de ţara de gios, drept cinci sute galbini ungureşti şi li-au plătit lor deplinu acii bani de mai sus scriş<i>, 500 ungureşti galbini, în mănule tuturor celor de mai sus scriş<i>, dinainte noastră şi dinainte boerilor noştri.

Şi noi, văzindu a lor ce din bună voe tocmală şi deplină plată şi noi aşijdire dela noi am dat şi am întărit credinciosului şi de mai sus scrisului boeriului, dumisale Ureche marile vor<ni>c, acel de mai sus scris satul Lieştii şi cu locuri de iazuri şi mori în Topoliţă, ca să fie lui şi dela noi uric şi ocină şi întăritură, cu tot vinitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi strestrenepoţilor şi la tot niamul lor, care să va alege mai aproape, nemişcat şi neclătit nici odănioară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris satul Lieştii pe Topoliţă, între satul Tărgu Nou şi între satul Petricanii, cu locuri de iazuri şi de moară, ca să-i fie dispre toate părţile, după a sale vechi hotară, pe unde din ve<a>c au moştenit.

Şi spre aceasta este credinţa domnii noastre de mai sus scrisă, noi Io Irimie Moghila v<oe>vod şi credinţa preiubiţilor şi adivăraţi fiii domniei noastre: Io Costand<i>n v<oe>voda şi Alexandru <v<oe>voda şi credinţa boerilor noştri: credinţa boeriului Cărstea vor<ni>c de ţara de sus, credinţa boeriului Gheorghii părcălabul de Hotin, credinţa boierului Ghiorghii şi Ionaşcu părcălab<i> de Niamţu, credinţa boeriului Manoli şi Cărste părcălabi de Roman, credinţa boeriului Văscan Orişe hat. şi părcălab de Suceava, credinţa a lui Barnovschii postelnicul, credinţa boeriului Toader Veveriţă spat<a>r, credinţa boeriului Cărăiman pah,. credinţa boeriului Grigori stol<ni>c, credinţa boeriului Simion Stroici visternic, credinţa boierului Vorontari comis şi credinţa tuturor boerilor noştri, a celor mari şi a celor mici.

Iar după viiața noastră, cine va fi domnu, din copiii noștri sau din niamul nostru sau iarăș pre care-l va alege d<umnezeu> ca să fie domnu pământului nostru, Moldova, acelaș să nu le clătiască lor danie și întăritură, ce să le de lor și să întărească, de vreme că este a lui driaptă ocină și cumpărătură, cu drepți și însuș<i> a lui bani. Iar spre mai mare tărie și întăritură, a celui de mai sus scrisului, noi am poroncit ci<n>st<itului> și credinciosulu i boeriului, dumisali Lupul Stroici marele log<o>f<ă>t, ca să scrie și pecete noastră să o lege către aceastu adevărat uricul nostru.

Au scris Arsinii Nebojatco în Iaș, la anu 7114 <1606> Fev. 15.

Irimie Moghila v<oe>vod.

A iscălit marele logft.

S'au scos depe însuș adevărată, cercetându-se de către noi de pe uric sărbăsc, că este întocma și am iscălit.

Sofronie I<e>r<o>shim<onah> și stareț s<fintei> mst. Neamțului și Secul [1]).

Acad. R.P.R., CLXXV/26.
Trad. rom. din sec. XIX, hârtie filigran.

7

1606 (7114) Februarie 15, Iași.

† Ghenghea vornic și Năvrăpăscul fost jitnicer și Gligorie diac din târgul Schei și Dumitru diac chihaia din târgul Lăpușna și Drăgan păharnic din Pizdeni. Iată a venit înaintea noastră Sechil pitar, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și a fraților săi, din a șasea parte a treia parte din satul Cârligi, din ținutul Neamțului, care se numesc Cârligii lui Avram, partea bunicii lor, Grozava Brăniștoae, cu tot venitul. Aceia a vândut-o milostivirii sale, pan Nicoară logofăt, pentru cincizeci de ughi roșii.

Deci noi văzând și tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi asemenea am făcut această mărturie, până când milostivirea sa își va face ispisoc și uric dela domnia sa, dela milostivirea sa domnul. Și pentru mai mare credință, am pus și pecețile noastre pe acest zapis, ca să se știe.

Și însuși eu Ghenghea vornic am scris, ca să se știe.

Și a fost aici și Vorontar comis.

Scris la Iași, anul 7114 <1606> Februarie 15.

Ghenghea vornic <m. p.>

† Eu Năvrăpescul <m. p.>

---

[1]) traducerea este de o mână, iar adeverirea și semnătura de alte două mâini diferite.

Singur Sechil pitar, am scris cu mâna mea <m.p.>.

<Pe verso, contemporan:> Şi i-a dat lui pentru această ocină încă un bou.

Acad. R.P.R., LVI/8.
Orig. slav. hârtie, 4 peceţi aplicate.

8

1606 (7114) Februarie 18, Târgul Trotuş.

† Adică noi Grozav şoltuz şi 12 pârgari ai lui, din târgul Totruşului. Iată au venit înaintea noastră, Maria, fiica Negrilesei, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci însăşi de bună voia sa şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din a treia parte de ocină, din satul Hilipeşti, partea Martei, fiica Negrileasei, ce i se va alege partea ei, cu loc de silişte şi cu vad de moară şi din câmp şi din pădure şi cu tot venitul.

Şi s'a sculat Tămaş şi cu femeia lui, Candachia şi a cumpărat acea ocină, care este mai sus scrisă, partea Martei din Trifăneşti, fiica Negrileasei şi a dat pe acea ocină Tămaş şi femeia lui, Candachia, o sută şi zece taleri număraţi în mâna Martei, ca să le fie dreaptă ocină şi dedină, lor şi copiilor lor, în veci, neclintită nicidecum, cu tot venitul, înaintea lui Şandru hotnog şi Nechita din Hilipeşti şi Pleşea şi Dragul de acolo şi Gherasim din Nistoreşti şi mulţi oameni buni dintre megiaşii dinprejur.

Deci noi, dacă am văzut aşa tocmeală de bună voie şi plata deplină, pentru mai mare credinţă şi putere, am pus pecetea adevărată a târgului Totruş la acest zapis.

..[1]) 7114 <1606> Februarie 18.

Arh. St. Buc., M-rea Caşin, I/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1777.

9

1606 (7114) Februarie 25, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului şi întregului sobor dela ruga noastră sfânta mânăstire a Pobratei şi vatamanului lor din satul Priseaca, pentru câţi oameni îşi vor chema în acel sat din alte ţări, Moscovit sau Rus sau Ungur sau Muntean sau de orice limbă vor fi sau şi din ţara noastră, oameni nescrişi. Iar ei să aibă dela domnia mea slobozire pe trei ani, să nu lucreze

[1]) loc rupt în orig.

la nici o muncă a noastră, nici la oaste să nu meargă, nici iliş să nu ne plătească nici bir, nici cincizeci aspri şi nici alte dabile mărunte, care se vor [1]) mai adăuga pe ţară, nici desetina de albine, nici gorştină de oi, nici <de> porci, ci să fie în pace pentru toate, până se va împlini vremea.

Pentru aceasta, nimeni dintre slugile domniei mele, dăbilari câţi vor merge cu slujba domniei mele la ţinutul Sucevei, să nu îndrăznească a-i turbura înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, la anul 7114 <1606> Februarie 25.

Insuşi domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

Prohor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/21.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

10

1606 (7114) Martie 1.

Suret di pi ispisoc sărbăsc dela Irimie Movila v<oe>voda, din let 7114 <1606> Mart 1.

Pentru adivărate credincioasă slugile noastre, Vasilie şi fratile său Grigori starostele, ficiorii răposatului Bucium fost *mare* vor<ni>c şi surorile lor, Anghelina şi Nastasăia şi Cărstina şi Tofana şi Acsinie, că i-am miluit pre dănşăi de osăbită mila noastră şi am dat şi am întărit lor de la noi, întru al nostru pământ al Moldav[v]iei, a lor drepte ocine şi cumpărături, ale tatălui lor, răposatul Bucium vor<ni>c, pe o parte de ocină din sat Medelenii la ţin<u>t Tecuciului, cari parte au fost cumpărătură tatului lor Bucium vor<ni>c dela Giurge şi de<la> Toader Hărtan şi dela surorile lor: Mărie, Anuşca, Iliana şi nepoţăi lor: Stanciul şi frati-său Gavril Oţăl, toţi nepoţ<i> lui Magoş ş<i> strănepoţ<i> Niagăi, drept 60 zloţi tătărăşti, dăn dresă ce-au avut strămoaşa lor Niaga dela Ilie v<oe>vod.

Şi după aceia iarăşi dăm şi întărim slugil<o>r noastre de mai sus zăşi, tuturor ficioril<o>r răposatului Bucium vor<ni>c, altă parte de ocină din sat Medelenii, a patra parte din parte Maruşcăi, fata Niagăi, din ispisoc de cumpărătură ce-au avut tatăl lor, Bucium vor<ni>c, dela Petru v<oe>vod, care ace parte i-au fost lui cumpărătură dela Stanca şi dela ficiorii ei: Moisăi *şi* Condre şi Toma şi sora lor, Tudora, drept 70 zloţi tătărăşti, dintru acele de mai sus scrisă dresuri dela Ilie v<oe>vod.

Şi iarăşi dăm şi întărim ficioril<or> răposatului Bucium vor<ni>c şi pe altă parte de ocină din sat Medelenii, ci-au fost cumpărătură tatălui lor, dela Ioana şi

[1]) aşa în orig.

Mărina și nepotul lor, Gavril și nepotul lui, Sav[v]a; care ei au vândut parte Stancăi și parte lui Smoleni și parte lui Gavril, tatălui lor, drept 1000 aspri, dintru aceleș dresuri.

Pentru aceia, toate acele de mai sus scrisă părți de ocină din sat Medelenii, ca să fii slugil<o>r noastre de mai sus zăși, Vasilie și frățâni-său Grigorie și suroril<o>r lor: Anghelinii și Nastasiei și Cărstinii și Tofanii și Axiniei, ficiorii răp<o>s<a>t<ului> Bucium vor<ni>c și dela noi ocină cu tot vinit<ul>. Iar altul să nu să amestice.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghie. 1776, Ger. 27.

Intocma scoasă di pi tălmăciri, Nedelc<u>. 1814 Oct. 11.

Acad. R.P.R., CV/17.
Trad. rom.

11

1606 (7114) Martie 7, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, Leanță staroste de Cernăuți și Bobric mare vătag din acelaș ținut și vă dăm de știre că sluga noastră, Onciul staroste s'a plâns înaintea domniei mele de Miron din Cernăuca și așa a spus înaintea domniei mele că i-a intrat în ocina lui.

Pentru aceia, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să adunați vătafi din acel ținut și oameni buni si să mergeți cu toți acei oameni. Deci, când vei afla cât ține hotarul lui, să stâlpești cât mai cu dreptate dinspre Cernăuca și dinspre satul Sadobiștea și dinspre satul Vasileuți și dinspre satul Tăutri.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să împiedice sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7114 <1606> Martie 7.

† Insuși domnul a poruncit.

† Orăș hatman a învățat.

† Gașpar <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/198
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

12

1606 (7114) Martie 10, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, slugile noastre Ionașco și frații săi Gherasim și popa Ionașco și Larion, fiii lui Tămpa vătah, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți, au vândut dreapta lor ocină

şi danie din privilegiu de danie şi de întărire pe care l-a avut tatăl lor Tămpa vătah dela acel Petru voevod şi dela însumi domnia mea, a treia parte din satul Lieşti, care este pe Topoliţa şi cu loc de moară în acel râu. Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru o sută de ughi galbeni. Şi s'a sculat mai sus zisul nostru boier şi a plătit deplin toţi acei de mai sus bani, dinaintea noastră.

Pentru aceasta să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7114 <1606> Martie 10.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

† Stroici logofăt, a învăţat.

† Eremia Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXI, 5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

13

1606 (7114) Martie 15.

L<ea>t 7114 <1606> Marti 15.

Io Eremiia Movila v<oe>voda. Adică domniia mi am dat şi am întărit slugii noastri lui Ionaşco vătah de visternicii şi surori-sa Anisiii, pi a lor driptă ocini şi moşii şi cumpăr<ă>tur<ă>, dila tatul lor Trifan pi doaă părţi di sat Obărşiia şi Mălişţii, ci-s la ţinutul Niamţului, cari părţi li-au cumpărat tatul lor, Trifan, dila [dila] Ilii şi frati-său Mitii, dript 120 zloţi tătărăşti.

Şi iar i-am dat şi am întărit lui Ionaşco văt., pi o parti di muşie din sat din Ghigoeşti, ci i-au fostu lui cumpăr<ă>tur<ă> dila Ionaşco Droţ, dript 200 zloţi tătărăşti, din dires ci au avut dila Ştefan vod<ă>.

Şi într'aceasta au vinit înainte noastră, Mihăilă Banici, nipot Sofiicăi, ş'au văndut a sa moşie, toată parti sa ci s'a alegi din sat din Mălişti, aciasta au văndut lui Ionaşco văt., dript 12 zloţi.

Şi iar am dat ş'am întărit slugii noastre lui Ionaşco vătah, pi a sa driaptă moşii, giumătate di sat di Corutchieşti, pi Topoliţe, în ţinutul Niamţului, car giumătati di sat îi iaste lui, di cumpăr<ă>tur<ă> di la răposatul Alixandru vod<ă> pintru 4 cai buni, cari sat au fost domnescu ascultător di cătră ocolul tărgului Niamţului.

Pentru aciasta, acesti di mai sus scrisi părţi di moşii, ca să-i fii dila domniia me dripte ocini şi moşii şi uric di'ntăritur<ă>, cu tot vinitul, în veci.

Şi'ntr aciasta, credinţa boiarilor domnii mel<i>, dumnialor: Stroici mare log<o>f<ă>t, Nistor Uriache *mare* vor<nic>, Cărste vor<nic>, Gheorghii păr<călab>

Hot<in>, Gheorghi şi Ionaşco păr<călabi> di Niamţu, Manoli şi Cărsti păr<călabi> di Roman, Văscan Orăş hat., Bărnovschii post., Veveriţi spăt., Cărăiman păh., Grigori stol., Simion Stroici vist., Voruntar comis.

Arh. St. Buc., Cond. Asachi, nr. 629, f. 159/167,
Trad. rom.

14

1606 (7114) Martie 18, Iaşi.

† Io Eremia <Moghila> [1]) voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, slugile noastre, Costea şi fratele său Ştefan şi Mihăilă, ginerele lui Condrea şi popa Spiridon şi Costea şi Movileanca şi Todosca, fiica lui Florea ceaşnic şi toate rudele lor şi au pârît pe sluga noastră, Băseanul uricar, pentru a patra parte a satului Boţeşti. Şi aşa au spus că le este dreaptă ocină şi dedină.

Deci domnia mea cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării şi am întrebat pentru acea jumătate de sat şi pe mulţi boieri şi ostaşi fruntaşi dela curtea noastră şi pe megiaşii de aproape, cine a stăpânit-o până acum [şi] toţi au mărturisit dinaintea noastră că de mulţi ani a tot stăpânit-o Costea fiul lui Văscan pârcălab, până acum când a vândut-o lui Băseanu uricar. Deci domnia mea i-am întrebat pe ei, [dacă] au oarecari privilegii de împărţeală dela domnii de mai înainte. Iar ei au spus înaintea noastră că nu au niciun privilegiu, pentru că a fost această mai sus scrisă jumătate de sus a satului Boţeşti schimb a însuşi tatălui lui Costea, Văscan pârcălab, pentru tot satul Păneştii, în afară de fratele său Iachim bunicul aceloraşi mai sus scrişi, Costea şi fratelui său Ştefan şi Mihăilă ginerele lui Condrea şi popa Spiridon....... [1]) Costea şi toate rudele <lui>, ei au rămas de toată legea noastră.

Iar pe sluga noastră, Băseanul uricar, noi şi cu tot sfatul nostru l-am îndreptăţit şi-am luat dela el şi fierâe, ughi ...[1])

Deci deacum înainte, dacă în vreo vreme sau în vreo zi s'ar ivi oarecari privilegii, să nu aibă a pârî cu ele, nici să dobândească pentru această pâră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Martie 18.

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXII/65.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1817.

---

[1]) loc rupt în orig.

15

1606 (7114) Martie 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Sechil pitar, fiul lui Ion, nepotul Grozavei Brănişteriţa, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină şi partea fraţilor lui, toată partea bunicii lor, Grozava, cât se va alege din satul Cârligi, care se numesc Cârligii lui Avram, care sunt în ţinutul Neamţ şi cu loc de iaz şi de moară. Aceia a vândut-o credinciosului nostru Nicoară logofăt, pentru cinzeci şi şase de <galbeni> ungureşti şi din vatra satului şi din câmp şi din tot locul ce se cuvine, din privilegiul pe care l-a avut bunica lor, Grozava Brăniştoae dela . . .[1]) voevod.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Martie 18.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric.

† Nebojatco <a scris.>

<Pe verso, contemporan:> Lui Gorghi Başota: pe Ion Popăscul vistier din Onceşti, să-l lase în pace Gavril din Onceşti.

Acad. R.P.R., LVII/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom., ibid, CXXII/103.

16

1606 (7114)) Martie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, credinciosul nostru boier, pan Vasilie mare pitar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat nişte ispisoace de întoarcere, pe care le-a avut dela domnia mea, că a întors cinci sute de zloţi tătăreşti în mâinile lui Vasilie sulgerel, ginerele lui Stan şi Cozea, pentru a treia parte din satul Roşiori, care este în ţinutul Neamţ, care această a treia parte din satul Roşiori, i-a fost lui dreaptă ocină şi dedină şi fusese vândută de verii lui, Grozav şi Moga diaci şi Drăghina şi Sofiica şi Părasca, copiii lui Băloş cel bătrân. Acesta a dat credinciosului nostru boier, pan Căräiman mare ceaşnic şi această a treia

[1]) loc alb în orig.

parte din satul Roșiori, pentrucă a fost răscumpărată această ocină cu banii lui.

De aceia, noi văzând tocmeala lor, de bună voie și cu înțelegere între dânșii, iar noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit panului Cărăiman mare ceașnic această a treia parte din satul Roșiori, partea de jos, ce și-a răscumpărat-o, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre, Văscan pitărel și Simion și sora lor, Grozava, fiii lui Ionașco vătav și Mărica, fiica lui Coste și Ion, fiul lui Onișcă de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din dreptele lor privilegii, un loc de pădure, din ocina lor, din Beșicureni, pe care le-a hotărnicit-o sluga noastră credincioasă, Lupul Scoarțeș pârcălab, acest loc aproape de iaz și le-a însemnat-o din buori [1]) în buori dela hotarul satului Bărboșilor, până la al Ungurașilor și sunt puși stâlpi și este legătură între ei, cine ar vrea să treacă peste stâlpi, să fie de gloabă porții domniei mele, 50 de boi. Și au vândut deasemeni credinciosului nostru, Cărăiman mare ceașnic, pentru o sută taleri de argint. Și s'a sculat credinciosul nostru boier, pan Cărăiman și a plătit deplin acești 100 de taleri în mâinile lui Văscan pitărel și al lui Simion și a surorii lor, Grozava, fiii lui Ionașco vătav și a Măricăi, fiica lui Coste și a lui Ion, fiul lui Onișcă, dinaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit panului Cărăiman mare ceașnic, această bucată de pădure, în semne, pe care și-a cumpărat-o, ca să-i fie cu totul venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, Țonțea și fratele ei, Ghiorghie, fiii Micăi, nepoții lui Ion Rădeanul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din tot satul Rădeni, ce este pe Turia în ținutul Iașilor. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceașnic, pentru șaizeci taleri de argint. Și s'a sculat credinciosul nostru Cărăiman ceașnic și le-a plătit deplin acești 60 taleri de argint, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credincioșii noștri boieri, Cărăiman mare ceașnic și cu toți cumnații, cu boierii noștri, Nicoară logofăt și Ștefan și cu alți frați ai lor și au pârît pe sluga noastră, Vicol fost pârcălab, pentru niște părți de ocină din satul Bălăceani, pe care le-a cumpărat el dela vara lor, dela Todosiia Tăbucioae, spunând ei că a cumpărat fără știrea lor și au vrut să-i întoarcă banii. De aceia, noi i-am judecat cu tot sfatul nostru și am aflat că li se cuvine să întoarcă, pentrucă le este lor vară mai [2]) apropiată.

---

[1]) «buori», așa în text.

[2]) «mai» așa în text

Iar sluga noastră, Vicol, a spus înaintea noastră că a făcut acolo case şi zăgaz şi a avut şi altă cheltuială. Şi întru aceasta, domnia mea am ales boieri dela curtea noastră şi i-am trimis să preţuiască toată cheltuiala lui şi casele şi zăgazul şi moara şi pentru vad, cum vor afla cu dreptate şi cu sufletele lor. Şi au găsit toată cheltuiala lui, două sute şi treizeci de taleri. Deci, întru aceasta, s'a sculat credinciosul nostru boier, Cărăiman fost [1]) ceaşnic şi a întors deplin toţi mai sus scrişii bani, două sute şi treizeci de taleri număraţi, în mâinile slugii noastre, Vicol, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Insă aceşti treizeci de taleri i-a dat pentrucă a ţinut şi a hrănit pe această vară a lor mai sus scrisă, Tăbucioae şi a cheltuit în treburile ei.

De aceia, noi văzând întoarcerea lor deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceaşnic, această parte, cât se va alege din satul Bălăceani şi cu moară pe pârâul satului şi cu curţi şi cu tot ce şi-a cumpărat, ca să fie şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocine, din sat din Roşiori şi a acestui loc de pădure care este din hotarul Beşicurenilor . . . [2]) în semne, din buori în buori să fie pe unde a hotărnicit mai sus scrisa sluga noastră, Lupul Scoarţeş pârcălab şi al acestei a patra parte din sat din Rădeni şi al acestor părţi de ocine din satul Bălăceani, să fie pe părţi, cum a cumpărat, iar dinspre alte părţi să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin, Io Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureache mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă şi-a cumpărat pentru drepţii săi bani.

---

[1]) greşit, în loc de « mare ».

[2]) loc rupt în text.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Drăgan Tăutul, în Iaşi, în anul 7114 <1606> Martie 20.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iaşi, CCCL/119.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 234, f. 12 v- 13 v.

17

1606 (7114) Martie 22.

† Uric sărbăscu dela Eremiia Movila vod<ă> din văleat 7114 <1606> Marte 22.

† In şt<i>re facem cu acestâ carte a nostrâ tuturor cui să cade a şti, sau cetind-o va audzi: adecă au venit denainte noastrâ şi denainte a lor noştri moldoveneşti boeri, a mari şi a mici, Gligori Saula şi surorili lui: Drăgălina şi Rusca şi Mariica şi nepoţii lor: Toader şi Gheorghie şi surorili lor: Busca şi Grozava şi Gaftona, ficiori lui Necoarâ Saula, toţi nepoţii şi strănepoţii a bătrânului Saulii, ficior Stanii, nepotul lui Simion Rujinâ; de a lor bunâ voe, de nim<e> siliţi, nice asupriţi, şi au văndut a sa driaptâ ocinâ şi moşiia din diriase ce-au avut strămoşul lor, bătrânul Saula, de înpărţală, dela bătrânul Ştefan vod<ă>, a trie parte de sat Ludeştii, ce-i la ţinutul Vasluiului şi cu loc de moarâ pre apa Bărladului şi cu loc de prisacă. Aceaste au văndut slugii noastre lui Pătraşco păhărnicel, drept 300 taleri bătuţi şi li-au plătit toţi deplin în mănule acelor de mai sus ce s'au scris, denainte noastrâ şi denainte boerilor noştri.

Deci şi noi, vădzind de a lor bun<ă> voia tocmalâ şi deplin platâ ce-au plătit el în măna lor, iară noi aşijdere şi dela noi li-am dat şi li-am întărit. de mai sus numitului, slugii noastre lui Pătraşco, pre acea a trie parte de sat de Ludeşti, ce-i în ţinutul Vasluiului şi cu loc de moar<ă> pre apa Bărladului şi cu locu de prisacă, ca să-i fie şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi a tot rodul lui, cini i s'ari alege mai aproape, neclătit niceodată în veci.

Iară hotar acelor părţi de ocinâ ca să fie pre părţi, cum s'ori alége şi din vatra satului şi din cămpu şi din fănaţă şi dintr'apă şi din păduré şi din tot locul ce ar hi de hranâ; iară de cătrâ alte părţi ca să fie pre hotarul bătrân, pe unde au înblat de vac<u>.

Şi spre acista iast<e> credinţa domniei noastre, noi Io Eremia Moghila vod<ă> şi credinţa preiubiţilor dela inemă fiilor domniei miali: Io Costantin voevoda şi Alexandru vod<ă> şi Bogdan vod<ă> şi credinţa boerilor noştri a tuturor.

Am prepus eu Axintie uricar, în Iași l<ea>t 7221 <1712> Noe<m>v<rie> 23. <Pe verso:> Suret di Ludești *și* Borzăști>.

Acad. R.P.R., CXXXII/228.
Trad. rom.

18

«1606» Martie 26.

† Din mila lui dumnezeu noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre Stan, fiul lui Cioban și cumnatul lui, Ilea și nepoții lor Sărghie și fratele lui, Marco și Ștefan, fiii lui Dumitru și Magda și fiica ei Sora, de bună voia lor nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă și cumpărătură din dreptele și propriile lor privilegii, pe care le-au avut ei, jumătatea de jos dintr'un loc de pustie pe Răut la vadul de piatră dinspre răsărit de Răut, în fața slobozie lui Parea între Moreni și între Pistrueni, unde a fost casa lui Nica și Cârcei, care acum se numește Brânzenii și cu loc de mori pe Răut. Care jumătate de jos din satul Brânzenii le-a fost cumpărătură dela Vlădoae, nepoata lui Ungurul și dela sora ei Anghilina, fiicele Anușchii, nepoatele lui Nica și Cârceiu, din privilegiul de mărturie, pe care l-a avut dela Bogdan voevod.

Aceasta au vândut-o credinciosului nostru Boul vistier pentru 300 taleri de argint. Și s'a ridicat boierul nostru mai sus zis și le-a plătit toți <talerii> deplin, dinaintea noastră. De aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și întru aceia, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Lie și fratele lui, Erciul și Vartic, fiii lui Toma Brânză de buna lor voie, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a tatălui lor din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl lor Toma Brânză dela Iancul voevod, a cincea parte din jumătatea de sus dintr'un loc de pustie pe Răut în fața slobozie care se numește acum Brânzenii și cu loc de moară pe Răut. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru Boul vistier pentru 50 de taleri de argint. De aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și într'aceia, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru Boul vistier și a întors cincizeci taleri de argint slugii noastre Sacotă vătaf pentru o moară, care este pe Răut și pentru cealaltă a cincea parte de moară din satul Brânzenii, pentrucă a făcut aceste mori și iazuri. Și diresele pe care le-a avut mai sus zisul Sacotă de cumpărătură încă le-a dat în mâna mai sus zisului nostru boier dinaintea noastră. De aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și într'aceia, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru Boul vistier și a întors slugii noastre Bratul din Negrești cinsprezece taleri de argint pentru a cincea parte dintr'o moară din satul Brânzeni din partea de sus, ce este pe Răut.

Iar domnia mea și cu sfatul nostru cum am văzut plata de bună voie și deplină a acestora toate mai sus scrise, <i-am dat> să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, care se va alege cel mai de aproape, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei jumătăți de jos a satului Brânzeni și acestei a cincea parte din jumătatea părții de sus a aceluiaș sat, să le fie hotarele dinspre toate părțile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghilă voevod și credința preaiubiților și de inimă copii ai noștri: Costantin și Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Cârstea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Cârstea pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Barnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Caraiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru și iar fie pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră ci să dea și să întărească, pentrucă îi sunt drepte ocine și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestora mai sus scrise am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, luna Martie 26 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 234.
Orig. slav. perg., pecete atârnată.
Datat după divan.

19

1606 (7114) Martie 30.

Tălmăcire de pe uricŭ a domnului Irimie Movila v<oe>v<od>.

Cu mila lui dumn<e>z<eu>, noi Irimie Movila v<oe>v<od>, domnu pământului Moldavii. Inștiințari facim, prin această a noastră carti, tuturor cui vor

ceti-o sau vor asculta-o, că iată au vinit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri a Moldavii, mar<i> şi mici, Magda şi surorile ei: Tud[d]ura *şi* Tudosca şi Dumitra, fetile lui Ioan comis, nepoati şi strenepoati lui Coste Clopot, de nimine săliti sau îndemnati, decăt di a lor bună voinţă, şe au văndut a lor dr<e>aptă baştină şi moşie după priviliglie de întăritură ce au avut bunul lor, Coste Clopot, di la bătrânul Petre v<oe>v<od>, parte lor din sat din Clopoteni, undi să numeşti Tuleştii diasupra iezărului, din a trie parti de sat a patra parti, acee au văndut-o credinciosului nostru Toader Chiriiacŭ marele căminar, pentru ona sută op<t>-zăci lei argint, cari ace parti iesti şe cu loc de moară în părău Ozera.

Şe iarăş au vinit înnainte noastră şe înnainte boerilor noştri, Ionaşco ficiorul lui Surati, nepotu lui Calughero, de a lui bună voi, de nimi sălit sau îndemnat, şi au văndut a lui dr<e>aptă baştină şe moşii după privileghie ci au avut moşul lui dela bătrănul Petru v<oe>v<o>d, a trie parti din acelaş sat din Clopoteni diasupra ezărului, cu loc de moară, ce esti în ţăn<u>t Tutovii, aceia au văndut-o iarăşi credinciosului nostru dum<nealui> Toader Chiriacŭ marele căminar, pentru una sută şe doăzăci de lei.

Şe iarăşi după aceia au vinit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, Anisâia, fata lui Isai, nepoată lui Gherman postelnicu, di a i<i> bună voi, de nimine sălită sau îndemnată şe au văndut a ii dr<e>aptă baştini şi moşie de privileghie de întăritură şe de slujbă ce au avut moşul iei dela bătrănul Ştefan voivod şe den ispisocul de înpărţală ce aceştie au dela domnie noastră, a patra parti din sat din Mastatici şe din Picigai în ustiia <gura> Bancii şe cu loc de moară în răul Bărladului; aceia au văndut-o iarăşi dum<i>s<ale> Toader Chiriacŭ căminar, pentru patru suti lei argint.

Şe după aceia iarâş au vinit înnainte noastrâ şi înnainte boerilor noştri, Costin şe sora lui Sofiica, ficiorii Borcii păharnicul, nepoţii lui Giula bătrănul, di a lor bună voi, de nimine sâliţi sau asupriţi şe au văndut a lor dr<e>aptă baştină şe moşii din privileghie de slujbă ce au avut străbunul lor dela bătrănul Alecsandru v<oe>v<o>d, a patra parti din sat din Borăşti, în gura Horăiatii, undi au fost giude Bora, aceia au vândut-o iarâş credinciosului nostru dum<nea>l<ui> Toader Chiriac căm<i>nar, pentru şăsăzăci lei argint.

Şe după aceia iarâş au vinit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, Tetul, ficiorul lui Şteful şi Anghelina, ficior Mocanii şi Dragoş, ficior lui Achim, nepoţi lui Fărâmă, strânepoţi lui Oana Giulici, di a lor bună voi, de nimine săliţi sau îndemnaţi, şe au văndut a lor dr<e>aptâ baştină şi moşii, după privileghie pentru slujba ci au avut străbunul lor Oana Giulici dila Ilieşi v<oe>v<o>d, a patra parti dintr'o sălişte ce să numeşti Iapa diasupra făntănii şe cu loc di moară în Bârlad, ce iasti în ţăn<u>t Tutovii, aceia au văndut-o iarăş dum<i>sale Toader Chiriacŭ căm<i>nar, drept şasăzaci lei argint.

Şe au stătut credinciosul nostru dum<nea>l<ui> Toader Chiriiacŭ *mare* căm<i>-nar, de au plătit deplin toţi mai sus scrişii bani, în mânile celor mai sus scrişi.

Deci noi, văzând a lor de bună voi tocmalâ şe deplinâ plaţi, iată şe dela noi dăm şe întărim credincios<u>lui nostru dum<nea>l<ui> Toader Chiriiacu căm<i>nar pe toati acele mai sus scris<ă> pârţi de moşii, ca să-i fii şi dela noi uricŭ de ocină cu tot venitul, lui şi fiilor lui şe nepoţălor şe strenepoţilor şe răstrenepoţilor şe la tot rodul lui, cât sâ va alegi mai de aproapi, nesmintit niciodinioară în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisâ pârţi de moşii să le fii precum mai sus scriim, iar despre alte pârţi să le fii hotarul pe unde den vec au umblat.

Şe spre aceasta iesti credinţa domnii noastri mai sus scris, noi Irimie Movila v<oe>v<o>d şe a preiubiţălor noştri fiii, ce den mila lui dumn<e>z<eu> ni s'au dăruit: Costandin şe Alecsandru şe Bogdan v<oe>vozi şe credinţa boerilor noştri: credinţa dum<i>s<ale> Urechi vornicu de ţara de gios, şe credinţa dum<i>s<ale> Criste vornicu de ţara de sus, credinţa dum<i>s<ale> Gorghi pârcălab de Hotin, credinţa dum<is<ale> Gorghii şe a dum<i>s<ale> Ionaşco pârcălabi de N<e>amţi, credinţa dum <i>s ale> Rodna şe a dum<i>s<ale> Criste pârcălab de Cetate Noă, credinţa dum<i>s<ale> Orăş hatman şe pârcălab de Suceava, credinţa dum<i>s<ale> Bârnofschi postelnicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Veveriţa spâtar, credinţa dum<i>s<ale> Simion Stroici visternicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Cărăiman pâharnicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Grigorii stolnicŭ, credinţa dum<i>s<ale> Vorontar comis şe credinţa tuturor boerilor a Moldavii, mar<i> şe mici.

Iar după a nostră viaţă, cini va fi domnu, den fii noştri, sau den săminţie noastrâ, sau pre cini dumn<e>z<eu> va alegi a fi domnu acestui pâmânt al Moldavii, âi poftim ca sâ nu strâci a noastră danii şe întăriturâ, ce mai vârtos sâ dei şe sâ întăriască, pentrucă el săngur au cumpârat pi ai sâi drepţi bani. Iar spre mai mari credinţa şe întăritura celor mai sus scrisâ, poroncit-am credinciosului şe cinstitului nostru boer, dum. Stroici marele logofăt ca sâ scrii şe a noastrâ pecetii să o spânzure cătrâ această a noastrâ cinstitâ carti.

Au scris Dumitru.

Anul 7114 <1606> Mart 30 zăle.

Stroici logofăt.

S'au tâlmăcit de mine, după orighinalu sărbesc, la 1849, Avg<u>st 31. Ioan Vladovici pah<a>r<nic>.

Acad. R.P.R., CCVIII/4.
Trad. rom. din 1849.

20

1606 (7114) Aprilie 2, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Băcea vătaf din Uricheni şi-ţi dăm ştire că s'a jeluit domniei

mele Toader diiac, fiul popei din Stănislăvești, nepotul lui Drăguș, strănepotul Bercioaei din Rădeni, de vărul său, anume Gavril Bercea și de sora lui, Stanca.

Și așa a spus înaintea domniei mele că a vândut o parte de ocină, fără știrea lui, slugii noastre credincioase, Boul vister.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să te duci acolo, în satul Rădeni, la Gavril și la sora lui, Stanca și să dai zi lui Gavril și Stancăi, ca să stea de față înaintea domniei mele cu Toader și cu alți veri ai lui Toader.

Și iarăși să oprești pe sluga noastră mai sus spusă, Boul vistier, să nu are acea parte de ocina din Rădeni, până ce nu va sta de față înaintea domniei mele, nici vecinii lui să nu are, chiar dacă vor avea și carte dela domnia mea, pentrucă a cumpărat fără știrea acelora și nu a întrebat pe nicio rudă, ci a cumpărat fără știre. Iar cine va ara cu sila, el va fi dator cu 50 de boi.

Pentru aceia, nimeni să nu cuteze să intre în acel hotar, în satul Rădeni, sau în acea parte a lui Bercea, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> Aprilie 2.

† Domnul a spus.

† Stroici logofăt a învățat.

Vasilie Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., XXX/II.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

21

1606 (7114) Aprilie 2.

7114 <1606> Ap. 2, Erimie Movila vod<ă>. Facem șt<i>re cu aciastă carte a domnii mele, precum să se știia că avănd domniia mea trebuințe, am luat dela credincios boiariul nostru, dumnalui Voruntariu comisul Prăjescul, 4 cai turcești, cu preț drept 500 ughi ungurești și i-am datu-i în triaba țărăi.

Pentru care cai iată i-am dat domnia mia, un sat anume Negriteștii, care esti din sus de hălășteul Verdele și cu loc de hălășteu și de mori pe apa Verdele și cu loc de hălășteu în țarină, ce-i în ținutul Niamțului, care acel sat Negriteștii, au fostu drept *domnesc*, ascultătoriu cătră ocolul tărgului Petrii. Pentru aceia ca să-i fie credincios boiariului domnii miale, dumisale lui Voruntar Prăjescul *mare* comis, dela domniia mia, dreaptă ocină și moșiia stătătoare, în veci.

Și spre aciasta este credința domnii miale, mai sus numit Ioan Erimie voevoda și credința fiilor domnii mele și credința tuturor boiarilor celor mare și mici: Costantin beizade, Alexandru beizade, Bogdan beizade, Lupul Stroici *mare* logof<ă>t, Nistor Ureche *mare* vor<nic>, Cărste *mare* vor<nic>, Gheorghie părcălab

de Hotin, Gheorghie *cu* Vas<i>le părc<ălabi> de Niamţ, Necoară şi Ciocărlie părc<ălabi> de Roman, Văscan Orăş hat., Dumitru Bărnovsche post., Costantin Bosioc spat., Cărăiman pah., Grigorie Talpă stol., Simion Stroici *mare* comis [1]).

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 162/170.
Trad. rom.

22

1606 (7114) Aprilie 6, Iaşi.

† Io Eremia Mogbila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Haraţul diac, fiul lui Lupul, nepotul lui Tâmpa, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a pus zălog dreapta sa ocină şi dedină, a treia parte din satul Răteşti, la boierul nostru credincios, Boul vistier, pentru o sută cincizeci de taleri de argint. Şi singur şi-a pus zi, dinaintea sfatului nostru, până la sfântul lui Hristos, Gheorghie. Dacă atunci nu va da aceşti mai sus scrişi bani, să fie pierdută această mai sus spusă ocină. Aşa să se ştie, cu această carte de seamă a noastră.

Scris la Iaşi, anul 7114 <1606> Aprilie 6.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Băseanul<a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/16.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII, ibid.,CCXX/17.

23

1606 (7114) Aprilie 7, Iaşi.

Suret di pi ispisoc vechi, pi sărbie, dela Irimiila Moghila v<oe>v<o>d, d<omn> ţării Moldaviei, scris în Iaş<i> di Drăgan Tăutu, din let 7114 <1606>, Apr. 7 zile.

Inştiinţare facim prin această carti a noastră tuturor cui vor căuta spre dânsa, ori, cetindu-să, o vor auzi-o, pentru aceşti adivăraţi slugile noastri, Dimitru Panici şi soră-sa Agafiia, copii Măricăi şi rudeniile lor: Grigori şi Toader şi surorile lor: Nastasiia şi Stanca şi alti surori a lor, copiii lui Pătraşcu, nepoţii Stancăi, fetii lui Arburi hat., că i-am miluit pi dânşăi cu diosebită milă a noastră, di li-am dat şi i-am miluit pi dânşii dela noi, în pământul nostru al Moldaviei, pi a lor drepti ocini şi moşii din ispisocul di danie ci au avut dela Petru v<oe>v<o>d şi din drepti dresuri ci au avut moşul lor Arburi hat., şi dela bătrânu

---

[1]) în loc de « vistier ».

Bogdan v<oe>v<o>d şi di întăritură dela Ştefan v<oe>v<o>d cel Tânăr, satile anumi: Voroana, cu moară, ci-i în ţin<u>t Sucevii şi satul Sfetcăuţii şi cu moară şi giumătati di sat Hriţinii, cu moară în Drabişti în ţin<u>t Hotinu şi satul Blicinăuţii; însă satul Blicinăuţii s'au scos di cătră dânşii în vânzari şi s'au venit în partia lui Dimitru Polici şi surorii sale Agafiei, satul Sfitcăuţii şi cu moară şi giumătate sat Hriţinii, pentrucă au dat Pătraşcu şi a sa a patra parti din satu Hriţinii, surorii salii Măricăi, pentru un brău de argint poliit cu aur, ci l-au fost luoat de la dănsa, cănd au pribigit ei în Ţara Leşască şi e l-au prăpădit atuncia; iară în partea rudenielor lor, a lui Grigori şi a lui Toad<e>r şi a surorilor lor: Nastasiei şi Stancăi şi altor surori a l<o>r li s'au venit lor satul Voroana, cu moară.

Drept aceia, să li fie slugil<o>r noastri, lui Dimitru Ponici şi surorii sali Agafia satu Sfitcăuţii cu moară şi giumătati di sat Hriţinii cu moară, ci-i în ţin<u>tul Hotinului şi dela noi uric şi ocină cu tot vinitu, lor şi copielor lor, nepoţil<o>r, strănepoţil<o>r, prestrănepoţil<o>r şi la tot niamul lor, cini să va alegi mai aproape, nistrămutat niciodinioară în vac.

Iară hotarul acelor mai sus arătatil<o>r sati, annumi Voroana şi Sfitcăuţii şi ace giumătati di sat Hriţinii, să li fie lor din toati părţile, după hotarăle lor celi vechi, pi undi din veci s'au apucat.

Şi spre aceasta este credinţa domniei noaştri di mai sus numit, noi Ioan Irimiia Moghila v<oe>v<o>d şi credinţa preiubiţilor din inimă, di dumnezău dăruiţ<i>, fiii domniei meli: Io Costandin v<oe>v<o>d, Io [1]) Alexandru v<oe>v<o>d, Io [1]) Bogdan v<oe>v<o>d şi credinţa tuturor boierilor noştri a Moldaviei, a mari şi mici.

Şi spre mai mari tărie şi întăritură tuturor acelor di mai sus scrisă, am poruncit cinstit credincios boeriului nostru, dum<isa>li *mare* log<o>f<ă>t . . . . . . [2]) să scrie şi pecetia noastră să o legi cătră această adivărată cartia noastră.

S'au iscălit *mare* log<o>f<ă>t Stroici.

S'au tălmăcit di pi limba sărbască pi limba moldoviniască de Ioan Stămati pit<ar>, în Iaş<i>, la anul 1808 Dich<em>v<rie> 7.

Matca acestui suret [3]), adică cel adivărat ispisoc, să află la mine Neculai Caraiman.

Această copii fiind întocmai di pi copie iscălită de Cărăiman, care mi s'au dat de dum<nea>lui moşul Iancul Miclescu vor<ni>c, 1822 Apr. 23.

Iordachi Miclescu <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXIX/33.
Copie rom.

---

1) în text « Ioi ».
2) lipsă în text
3) corectat peste « ispisoc ».

24

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi.

† Io Eremia <Mogh>ila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre, Ion stolnicel, fiul popii Alexa şi rudelor lui, dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din Bahnă, pentru care îi pârîse Iachim armăşel. Să-şi facă de ocină acolo, fiindcă şi-au pus înaintea noastră ispisoc de ferâe, că s'au îndreptat pentru acea pâră, ca să nu aibă mai mult a-i pârî.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7114 <1606> Aprilie 8.

† Domnul însuşi a spus.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/142.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Arh. St Iaşi, CLXIV/8.

25

1606 (7114) Aprilie 8, Iaşi.

Suret de pe cartea *domnească* a lui Ieremie Moghila v<oe>vod din *anul* 7114 <1606> Apr. 8.

Io Ieremie Moghila v<oe>vod *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.* Scriem slugii noastre, Urzic<ă> aprod. Dămu-ţi ştire că s'au giudecat înnaintea noastră Ghidul *şi* Ralia cu Ciomârtan şi cu Scântee, pentru partea lor de moşie din Avereşti, gium<ă>tate din a tree partea şi le-au întors 19 taleri şi ei încă mai cer bani dela dânsul. Deci, i-am rânduit ca să aibă a giura Ciomârtan cu Movila şi cu Onciul, înnaintea ta, drept, precum ştiu cu sufletile lor, precum el sigur au lăsat asupra lor acea parte. Pentru care văzind tu această cartea noastră, să-i pui la giurământ Vineri, peste o sătămână. Iar de nu vor vre să giure acie cu sufletile lor, Ghidul să le întoarcă banii celora. Iar de vor giura aceştie, să-i lasă în pace.

Aciasta poroncim, întărind cu pecete.

Scris în Iaşi.

Insuşi domnul a zis.

S'au tălmăcit în anul 1779 de . . . Pavel logofăt *dela* episc<opia> Huşi.

Arh. St. Iaşi, CDVI/5.
Trad. rom.

1606 (7114) Aprilie 10, Iaşi.

† <Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei> . . . [1]) şi Mihalcea vătag şi Măciucă vătag că s'a tocmit tatăl lor, Anton, cu nepoata <sa Vărvara şi cu Coli> [2]) cioae, pentru o parte de ocină din satul Ostăpceani dela Turia, care este în ţinutul Iaşului şi le-au întors dinaintea lor doisprezece zloţi, pentru ceiace vânduse încă bunicul lor, Drăghici, altă parte din rediul cel mare, însă pentru partea ce a vândut-o el de acolo. Iar Vărvara şi Colicioaie, ele au voit să-l scoată din partea lui din Ostăpceani, însă el le-a întors acei mai sus scrişi bani, 12 zloţi.

Deci noi, văzând acel zapis mai sus scris dela vătaji, iar noi l-am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit acelor mai sus scrişi acea parte din satul Ostăpceani, cât se va alege partea bunicului lor Drăghici, ca să le fie şi dela noi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7114 <1606> Aprilie 10.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/42.
Orig. slav, hârtie. deteriorat, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVII.
Altă trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CDXXXVIII/p. 4.

27

1606 (7114) Aprilie 13.

Suret di pi ispisocul sărbescŭ, dela domn<u> Ieremie Moghila voevod, din let 7114 <1606> Apr. 13.

Facim ştiri cu aciastă carti a noastră, tuturor cui să cadi a şti, pentru adevărat credincios boeriul nostru, dum<nea>l<ui> Necoară Prăjăscul log<o>f<ă>t, *fiul lui* Ioan Prăjăscu, nepot lui Toader vist., strenepot Stanciului părcălab, că l-am miluit pre dânsul cu osăbită mila noastră şi i-am dat şi i-am întărit lui, dela noi, întru a nostru pământu, al Moldoviei, pre a lui dreaptă opcină şi moşie, a patra parte din satul Steţcanei, din parte din gios, parte din mijlocŭ şi cu moară, ci este în ţinutul Romanului, din dresul ci au avut moşul lui dela bătrânul Petru v<oe>vod şi din uricul di înpărţală di la aceala Petru v<oevo>d.

---

[1]) loc rupt şi lipsă în orig.

[2]) completat după trad. din sec. XVIII. In trad. « Galicioae », dar mai jos, în text, e Calicioae.

Şi iară să dăm şi să întărim credincios boeriul nostru di mai sus scris, dumneal<ui> Necoară log<o>f<ă>t, pi a patra parti dintru aceala sat Stețcanei, parte din gios şi cu locul de moară, ce esti lui cumpărătură dila sluga noastră Ilei zăc<ni>cer, carile esti lui nepot, drept 250 taliri argint, dintru acele dresă şi ispisocŭ ci au avut el dela acel Petriu v<oe>vod; care ace a patra parti au fostu di baştină ficiorilor Todosăei anumi: Ştifan, Rafail şi Candachie, ci li-au fostu luat dila dănşăi Ilei zăcnicer, pentru parte lui din satul Vărtopul, din ținut Niamțului, cari au fostu văndutŭ mama lor, Todosăe.

Şi iarăşi să dăm şi să întărim, credincios boeriului nostru, dum<nea>l<ui> Necoară log<o>f<ă>t, iarăşi a patra parte, dintru acealaşi sat Stețcanei şi cu locul di moar<ă> din parte di sus, parte din mijlocŭ, ci esti lui cumpărătură dela sluga noastră Sămion armaş, ficiorul Măricăi, nepot Păntei şi dila Antimie, fata Armancăi, sora Păntei şi dila Vasălca, fata Agathiei şi Mafthei, ficiorul Măgădălenei, nepot Urătei, toți nepoții Pintei, strenepoției lui Ivanco pitar, drept 250 taler<i> bătuți şi din danei ci au avut moşul lor, Ivanco pitar, dela Ştifan v<oe>vodŭ.

Şi iarăşi să dăm şi să întărim pi boeriul nostru Necoara log<o>f<ă>t şi pi ace a patra parte dintru aciala sat, Stețcanei şi cu parte . . .[1]) din parte di sus, ci au cumpărat-o el drept 250 taler<i> bătuți, dela Măreica fata Ştefului [2]) Hăleştiian şi dela nepoata ei, altă Măriică, fata Agafthei, nepoată lui Heleştiianul şi dela nepoții lor: David şi soru-sa Titiiana, fici<o>ri Catreneii, nepoți lui Filimon . . .[1]) la boeriul nostru, dumnealui Simion Stroici *mare* vist., însă boeriului nostru, lui Simion vist., i-au fostŭ cumpărătură dela sluga noastră Roman pitărel, ficior Drăghenei, nepot Mihului, însă i-au întorsu lui banii, dum<nea>lui Necoară log<o>f<ă>t, de vreme ci i s'au venit lui mai aproapi, ca să întoarcă; şi ispisoaci de cumpărătură, ci au avut *marele* vist., dela însuşi Petriu vodă, încă li-au dat în măinule lui Necoară log<o>f<ă>t; pentru aceia ca să fie lui şi dela noi, cu tot venitul.

Şi după aceia iarăşi au venet înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, slugile noastre: Cozma şi fratile său Arsini, ficiorei Nastasie<i>, nepoți Magtei şi nepotul lor de sor<ă>, Focşa, ficior Cărstănei, nepotul Magdei şi nepotul său, popa Macxim, ficior Arvasăi şi nepoții lui: Andreica şi Iosăp, ficiorei Alexăi şi Ionaşco, feciorul lui Ignat, toți nepoții Arvasăe<i> şi Anuşca Fărrătoai, fata Anghelenei şi nepoție ei: Rugină şi Sofronei şi Păcurari şi frații lui: Condre şi Bălan, ficiorei lui Simion şi a Țigancăi şi altu Condre, ficior Agafie<i>, toți nepoți Magdei şi strenepoții Stanciului, de a lor bun<ă> voi, de nemini săliți, nici asupriți, ş'au vândut a lor driapt<ă> ocină şi moşie, din giumătate ce din gios a satului, din Oboroceni, a patra parti, ci este în ținut Romanului. Aciia au văndut iarăş boerului nostru, dum<nea>lui Necoară log<o><fă>t, drept 146 talir<i> bătuți, din dresuri ci au avut moşul lor Tatăl [Tatăl] din danei, dela Ileş v<oe>vod.

[1]) loc alb în text.

[2]) « Ştefului », completat după copia din ms. 3392, f. 98v-100.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră Măreica şi soru-sa Titiiana şi Odonie şi frate-so, Vasăle, ficiori lui Lazăr, nepoţii . . . [1]) iarăşi de a lor bună voe, şi au văndut a lor driapt<ă> ocină şi moşie, loc de o casă, dintru acel sat Oborocenei, din giumătate ce din gios a satului, aceia i-au văndut-o iarăşi credinciosul<ui> boierului nostru, dum<nea>lui Necora log<o>f<ă>t, drept 30 taleri, bătuţi.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră, Stanca şi Costanda şi Măriica, fetele popei lui Ştifan, iarăş de a lor bun<ă> voi, ş'au văndut a lor driaptă opcină şi cumpărătură a tatălui lor, popei lui Ştifan, loc de trei casă, dintru aciala sat Oborocenei, din parte de sus, din ispisoc ci au avut popa Ştifan, din cumpărătură dela Ioan vodă, ci au fostu cumpărătură dela Văţcanu cupariul, din uric. Aceia au vândut-o iarăşi boerului nostru, dum<i>sale Necoară log<o>f<ă>t, drept 100 taler<i> argint.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră, iarăşi aceli di mai sus scrisă: Stanca, Costanda şi Mărica şi nepotul de sor<ă> a lor, popa Avram şi sora lui, Vărvara, ficiori popei lui Gavriil şi Vasăle, ficiorei popei lui Moisăi, toţi nepoţi popei lui Ştifan; iarăşi de a lor bun<ă> voi, ş'au văndut ei, cu toţii, o casă ci o ave ei înpreună dintru aceala sat Oborocenii, parte din sus, ci au fostu cumpărătură tatăl<ui> lor, aceia au văndut-o iarăşi credinciosul<ui> boeriului nostru, dum<i>sale Necora log<o>f<ă>t, drept 30 taleri.

Şi iarăşi au venet înnainte noastră: Anghelina, fata Nastasie, nepoata Anuşcăi şi rudenie ei, Măriica, fata Ghindei, nepoţi lui Văţcan cupariului, iarăşi de a lor bun<ă> voi şi au văndut a lor driapt<ă> ocină şi moşie, dintru acela sat Oborocenei, din parte di sus, loc di doâ casă, ce li-au fostu lor de baştină şi s'au venit lor din parte unchiului lor, Văţcan cupariul, aceia au vândut-o iarăşi boeriului nostru Necoară log<o>f<ă>t, drept 60 taleri bătuţi şi li-au plătit lor deplin, denainte noastră şi nainte boerilor noştri.

Şi iarăş am dat domnie me şi am miluit pre credincios boeriul nostru, dum<nea>lui Necoară log<o>f<ă>t şi pi slug<a> noastră Grigorii Şcheianul diiacu, cu o bucată di pămănt din hotarul tărgului nostru Scheia, carile acel loc au fostu pi vremile vechi supt ascultare hotarului a satului Oborocenei; alta pentrucă ei au dat domniei mele 60 [2]) cai buni, preţiueţi unul cu altu drept 300 taliri di argint, cari acei cai s'au dat în triaba ţărei.

Drept aceia, aceli de mai sus scris<ă> ocini, ca să fie boeriului nostru de mai sus scris, Necora log<o>f<ă>t şi dela noi uric şi cu tot venet, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor, strenepoţilor lor şi a tot niamul, ce să va alegi mai aproape, neruşuit neci odinioară în veci.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) deşi cifra chirilică este: 60 credem că, în realitate, este o eroare şi trebuie citit: 6, mai ales că, grafic, cele două cifre sunt apropiate. Celelalte copii au cifra: 6.

Iară hotarul acelor ocini de mai sus scrisă să fie dispre toate părţile, după hotarăle sale cele vechi, din tot locul, căt să fie lor di agiunsu, pi undi au înblat din vechi. Iară hotarul acei bucată di pământ, din hotarul Schei să începi dela sfărşitul iazului lui Pilat, de cătră Scheuleţi, pi supt dial, pănă la obărşie iazului lui Pilat şi pără la gura văi Scheuleţiului, unde este lor hotarul din sămnu pi din gios di Glodul Olariului; iară dela Glodu pără la făntăna de piiatră lui Andreica, de acolo dialul în sus pără la drum, de <a>ci drumul pără la poiana şi prisaca lui Grigori Scheianul şi pără unde se înpreunesc hotarul Oborocenelor, atăta este tot hotarul.

Spre acesta este credinţa domn<i>ei mele, Ieremie Movila vodă şi credinţa a preiubiţi fielor domnie<i> mele: Costandin şi Alicxandru vodă şi Bogdan vodă şi credinţa a tuturor boerilor noştri, a mari şi mici.

Iară după a noastră viiaţă, cine va fi domnu, din fii noştri, sau din niamul nostru, sau pe ceni dumnezeu va alegi a fi domnu ţărei Moldoavei, să nu străci a nostră danie şi întăritură, ci mai ales să de lor, să întăriască, de vremi ce sint lor drepti ocini şi moşie şi cumpărături pre a lor drepţi bani.

Iară pentru mai mare întăritură a celor de mai sus scrisă, am poruncit cinst<it> credincios boeriului nostru, Lupul Stroice [1] *mare* log<o>f<ă>t, să scrii şi a noastră peceti cătră acestă adevărată carte a nostre să o legi.

S'au tălmăcit di Ghiorghi Evloghie dascal, 1780 Mart. 23.

Poslăduindu-să tălmăcire scoasă de dascal Evloghie de pi ispisocul cel adevărat şi fiind întocma, s'au adeveret.

Dumitrachi Sturza *mare* log<o>f<ă>t. 1820 Noemvr. 24.

Acad. R.P.R., LXIV/21.
Trad. rom.
Alte traduceri rom., ibid., LXIV/22; ms. 3392 f. 98v—100, din a doua jum. a sec. XVIII;.

28

1606 (7114) Aprilie 13.

Suret de pe un ispisoc sărbăsc, dela Irimie Movila vod<ă>, ce este din véleat 7114 <1606> Apr. 13.

Facem ştire cu această carte a noastră, tuturor cui să cade a şti, pentru credincios boeriul nostru dumn. Necoară logofăt şi Gligore Şchiian, că după alte danii şi întărituri, iar<ă>ş le-am dat domnia me şi i-am miluit cu o bucată de pământ din hotar<u> tărgului nostru Şchie, care acel loc au fostu din vremile vechi supt ascultare hotarului a satului Oborocénii; alta, pentrucă ei au dat domniei

[1] în text «Stoicei».

méle 6 cai buni preţuiţ<i> unul cu altul, drept 300 taleri de argint, care acei cai s'au dat în treaba ţării.

Drept acée, acéle de mai sus scrisă ocine, ca să fie boeriului nostru de mai sus scris, Necoară logofătu şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor, strănepoţilor şi a tot neamul, ce să va alege mai aproape, neruşăit niciodată în veci.

Iar hotarul acelor ocine de mai sus scrisă să fie despre toate părţile după hotarăle sale cele vechi, din totu locul, ca să fie lor deagiunsu, pe unde au umblat din vac; iar hotarul acei bucată de pămănt din hotarul Şchei să începe dela sfărşitul iazului lui Pilat, de cătră Şcheuleni, pe supt deal, pănă la obărşie iazului lui Pilat şi pănă la gura văi Şcheuleţii, unde este lor hotarul de simn<e>, pi din gios de Glodul Olariului, iar dela Glod pănă la făntăna de piiatră a lui Andrăica, deacolo dealul în sus pănă la drum; de <a>ci drumul pănă la poiana şi prisaca lui Grigorăi Şcheianul şi pănă unde să înpreună cu hotarul Obrocenilor, atăta este hotarul.

Spre aceasta este credinţa domnii méle, Irimie Movila vod<ă> şi credinţa a preiubiţilor fiilor domnii méle: Costantin vod<ă> şi Alexandru vod<ă> şi Bogdan vodă şi credinţa tuturor boerilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a nostră viiaţă, cine va fi domnŭ din fiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine dumnezeu va alege a fi domn ţării Moldovii, să nu strice a noastră danie şi întăritură, ci mai ales să dé lor, să întărească, de vréme ce sănt drepte ocine şi moşăi şi cumpărături, pre a lor drepţi bani.

Iar pentru mai mare întăritura acelor de mai sus scrisă, am poruncit cinstit credincios boieriului nostru, Lupul Stroici *mare* logft., să scrie şi a noastră pecete cătră această adevărată carte a noastră, să o lege.

Posleduindu-să suretul acesta, din cuvănt în cuvănt şi fiindŭ întocma şi asămine cu tălmăcitura lui Gheorghie Evloghie dascal, s'au încredinţat cu a nostră iscălitură.

Let 1784 Mai 27.

Acad. R.P.R., CXII/2.
Trad. rom.

29

1606 (7114) Aprilie 13.

† Adec<ă> mă<r>turi<si>ţii într'acestu zapisi, eu Vasili păh., *fiul lui* Dura *din* Icuşăni, că am văndut parte me din ocină ce să va alegi din sat den Băloşeşti cu tot venitul din tot locul, fratilui meu Toadir păh., din Băluşăşti, der<ep>t şăptizăci zloţi tătărăşti ban<i> gata. Şi într'această tocmală au fost vărul meu

Pătraşco şi vărul meu Toadir şi nepotul Simion Băisan şi Andronic şi Măcsin păh. Aceasta mărturisim cu sufletili noastri. Mai spre mare credi<n>ţă ne-am pusi peciţili, să să ştie.

Lea<t> 7114 <1606> Ap. 13.

Acad. R.P.R., CV/73.
Orig. rom; 4 peceţi inelare şi 2 degete aplicate.

30

1606 (7114) Aprilie 22, Iaşi.

† Iată eu, Dumitru fost pitar, mărturisesc cu această scrisoare a mea, cum am vândut panului Nicoară armaş a treia parte din partea unchiului meu Ioan vistier, din satul Băloşeşti. Aceasta am vândut-o pentru 40 [1]) taleri şi am luat plată deplină, precum scriem înaintea a martori buni: pan Dumitraşco Cujbă şi Sampson pivnicer şi Nebojatco uricar şi Stan vătah dela vornicul Ureache şi mulţi alţii.

Şi eu însumi am scris cu mâna mea, pentru credinţă, iar martorii au pus peceţile lor.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Aprilie 22.

Dumitru <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIX/3
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1786.

31

1606 (7114) Aprilie 24, Iaşi.

† Cneaghina Maria şi Ilisafta, doamna domnului Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem dregătorilor, muncitorii [2]) noştri din târgul Hârlău şi vierilor şi vătafilor de vieri de acolo, care lucrează acolo la viile noastre. Vă dăm ştire că au venit înaintea noastră rugătorii noştri, monahii dela sfânta mânăstire Neamţul şi s'au jăluit înaintea noastră şi au spus că ei au avut acolo o moară şi au avut la moară un om, care le este lor şi morar şi berar [3]) şi de toată treaba sfintei mânăstiri, iar voi îl turburaţi şi-l trageţi la viile noastre cu alţi oameni.

---

[1]) corectat posterior în: 50.
[2]) « parobţim » în orig.
[3]) « bărar » în orig.

Pentru aceasta, dacă veţi vedea această carte a noastră, mai mult să nu-l turburaţi şi să nu mai vie mai multă plângere, că mare certare veţi avea.

Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, anul 7114 <1606> Aprilie 24.

Acad. R.P.R., LXXII/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

32

1606 (7114) Aprilie 28, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre, Nechita diac şi fratelui lui, Donici comis şi surorii lor, Urâta, fiii lui Andreica fost pârcălab, dreptele lor ocini şi cumpărături ale tatălui lor, nişte părţi de ocină din sat din Vârtop, cât se va alege partea Stancăi şi a fratelui ei Gliga, fiii lui Oniul, ce a cumpărat dela aceştia tatăl lor, Andreica, pentru şaizeci zloţi şi altă parte, cât se va alege partea Vărvarei, fiica lui Eremia din Vârtop, ce a vândut-o pentru treizeci zloţi şi partea lui Mihăilă şi a surorilor lui, Aniţa şi Măgdălina, fiii lui Nicoară, ce au vândut-o tot pentru treizeci zloţi şi deasemeni, partea lui Vasile, fiul Sorcă din Vârtop, ce a vândut-o pentru şaisprezece zloţi şi partea lui Petriman şi a surorii lui, Tâmpoae, fiii Creţoaei, ce au vândut pentru douăzeci zloţi şi iarăşi, partea lui Lupul şi a surorii lui, Costina, fiii Măriei, din acelaş sat, ce au vândut pentru douăzeci şi patru zloţi şi iarăşi partea lui Gavril şi a surorii lui, Sora Oglindoae, ce au vândut pentru una sută şi douăzeci zloţi şi partea lui Buculei şi a vărului lui, Eremia şi a nepoatei lui Eremia, pentru şaizeci zloţi, iarăşi din acelaş sat şi partea lui Ionaşco şi a fraţilor lui, Vasile şi Miron şi a surorii lor, Ana, fiii lui Drăgan comis, ce au vândut din acelaş sat, pentru o sută şi douăzeci zloţi şi partea altui Ionaşco şi a surorii lui, Odochia, fiii Duşcăi, ce au vândut pentru treizeci zloţi şi partea altui Ionaşco, fiul lui Nicoară, din acelaş sat, din Vârtop, pentru şaizeci zloţi şi partea lui Simion şi a fraţilor lui, Pântea şi Toader şi a surorii lor, Măriica, fiii lui Ion Uscatul, pentru optzeci şi opt zloţi, iarăş din Vârtop, din ispisoc de cumpărare ce a avut tatăl lor, Andreica fost pârcălab, dela Aron voevod, pentru toate acele părţi din Vârtop, care este pe Cracău şi cu partea lor din loc de mori, ca să le fie şi dela noi uric cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7114 <1606> Aprilie 28.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/V/10.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

33

1606 (7114) Aprilie 28.

Ispisoc din 7114 <1606> Apr. 28, dela domnul Irimie Movila v<oe>vod, tălmăcit de Evloghii dascal, întăritoriu lui Oana sluger şi lui Matei spatar, după mărturie lui Ioan episcop de Huş<i>, cum că Necoară Ratiş, ficiorul Stancăi au vândut Oanii şi lui Matei a sa parte de ocină, cât se va alege din sat din Cudreşti, drept 32 taleri.

Şi iarăş, după mărturii dila Voicul pârcălab, cum că Nastasâe şi sora ei, Mentiana, fiicile lui Belciu, au vândut lui Oana sluger şi fetii lui, Oprina, parte lor de ocină, cât să va alege, iarăş dintr'acelaş sat, din Cudreşti, drept 20 taleri.

Şi iarăşi, după o mărturii dela Zole şoltuz din Huş<i> şi dela oameni buni, cum că Sora, fata lui Frăţâlă, au vândut Oprinii, fata Oanii, a sa parte de ocină, iâtă să va alegi din sat din Cudreşti, drept zăci galbini de argint.

Arh. St. Iaşi, CCCL/120.
Copie rom. din sec. XX.

34

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre, Silion şi fratele său, Ion şi surorile lor, Stana şi Tecla, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoc de împărţeală, ce au avut ei dela Petru voevod, a treia parte de sat din Borceşti, dinspre apus. Aceia au vândut-o slugii noastre, Lazea, pentru patruzeci taleri.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră, Ghiorghie fiul lui Marco, nepotul lui Pătru Ezereanul, nesilit de nimeni şi a vândut partea sa, cât se va alege din sat din Borceşti, a şasea parte, din privilegiul dela Alexandru voevod, pe care l-au avut bunicii lui, aceia au vândut-o slugilor noastre Toader şi fratelui lui, Istratie, pentru optsprezece taleri. Şi le-au plătit deplin.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi cu tot venitul. <Şi altul> să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7114 <1606> Aprilie 29.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXIV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

35

1606 (7114) Aprilie 29, Iaşi.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Marco păhărnicel şi Todosii [1]) patru ogoare în frunte din ţarina satului Tescanilor, care este în ţinutul Iaşi, cât ţine în lung acel hotar, tot câte patru ogoare la rând, până la capătul hotarului şi pe unde este loc de fân, să fie pentru fân, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Marco dela Petru voevod, ce i-a fost lui cumpărătură dela Gliga şi dela verii lor Capotă şi Marco, toţi nepoţii lui Maxin stegar şi ai Ungurolui şi ai lui Petrea, pentru o sută şi şaizeci de zloţi tătăreşti, din uricul pe care l-au avut dela Ştefan voevod.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7114 <1606> Aprilie 29.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso, însemnarea rom.:> « Acest ispisoc nu s'au putut pecetlui, că au apucat pre dumnealui vodă moartea ».

Acad. R.P.R., LXXIX/27.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, ştearsă.

36

1606 (7114) Mai.

† Eu Ştef<an> din Valeva şi cu Gafiia, fiica lui Dumitru din Sănăuţi, singură dela sine înştiinţez că am vândut de bună voia noastră rudei noastre, Mihaşco Dracea şi femeii lui, Nastasca şi am vândut din sat din Sănăuţi, în ţinutul Suceava, a treia parte din jumătate de sat, jumătatea din partea de jos şi jumătate din vad de moară şi cu lazuri, un laz ce este cumpărătură la capul pădurii, alt laz ce am cumpărat dela popa Ion. Acea parte mai sus scrisă am vândut-o, pentru optzeci taleri număraţi şi ne-a plătit deplin.

Şi au fost la această tocmeală: Lenţea fost staroste <şi> Iuraşco Dracea fost staroste şi Ignat Stefcovici şi R . . . [2]) şi alţi mulţi oameni . . . [2]).

. . . [2])credinţă şi tărie am pus peceţile noastre la acest zapis. Aceasta mărturisim.

In anul 7114 <1606> Mai.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XV/1/1.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, 3 peceţi timbrate.

---

[1]) « şi Todosii », scris între rânduri,

[2]) loc rupt în orig.

37

<1606 Mai>.

† Iată dar eu, Lupul, fiul lui Fartuga din Soci, înştiinţăm cu acest zapis al nostru, că am luat dela Pătraşco Başotă douăzeci şi cinci taleri şi am pus zălog partea mea de ocină din satul Bodeşti, însă din vatra satului şi din ţarină [1]) fără fâneţe, ca să am a-i da banii fără întârziere.

Şi la această tocmeală au fost Ionaşco Peicul fost staroste şi Bran fost comis. Şi pentru mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe acest zapis.

Şi însumi eu, Ionaşco diac, am scris.

<în româneşte:> † Cu Grozava am fost, când am dat aceşti bani.

† Şi aşijdere, după moartea văru-mieu, Lupului, am dat 6 ug. câte 10 bani, de l-am plătit de dajde curtenească dela Iuraşco Başot<ă> şi aşijdere la gălbănaş un galbăn, la Avram am dat.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/1.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu două traduceri rom., dintre care una din 1827.
Datat după doc. din 1606 Mai 8, pe care Pătraşco Başotă pune menţiunea. « Cu Grozava am fost când am dat aceşti bani ».

38

1606 (7114) Mai 3, Iaşi.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistriţa, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a domniei mele să ţină şi să apere boii şi vacile şi toate averile drepte ale lor şi vecinii din toate satele lor, pe unde va avea sate sfânta mânăstire, să nu aibă nimeni a trage cu sila averile lor de pe satele lor, pentru alte sate şi pentru alţi oameni.

Pentru aceia, voi dăbilari, câţi veţi merge cu slujba domniei mele prin ţinutul Neamţ, să nu aveţi ale trage vitele pentru alte sate şi pentru alţi oameni, numai să aibă a da dabila lor cum vor fi scrişi, iar cine nu va asculta, cum scriem mai sus pe un atare dăbilar, domnia mea voiu trimite şi acolo îl va spânzura, în ţinut.

Şi altfel să nu fie, pentrucă de multe ori am trimis domnia mea carte şi poruncă, iar voi întru nimic nu gândiţi la porunca domniei mele.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a le lua vitele înaintea acestei cărţi a domniei mele.

---

[1]) « ţarină », rom. în orig.

Scris la Iași, în anul 7114 <1606> Mai 3.
† Insuși domnul a spus.
Eremia voevod <m. p.>.
† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXIII/6.
Orig. slav, hârtie pecete timbrată.

39

1606 (7114) Mai 5.

Adecă eu, Hărbor cel bătrăn din Dombrăviți, scriem și mărtorisăscu cu acista zapis al meu, pre<cum> [1]) am dat eu driptă ocini și moșii a mia ci am la Dubrăvița și o am dat nipoto-mieu, lui Ghiorghiți, ficioru<lu>i Ștefani căpitani și i-o am dat di bună voia mia, de nime nevoiit, nici silit, ci de buni voia mea.

Și o am dat dinai<n>tea popii Isaei și dinai<n>tea lui Ghiorghii *de acolo și* dinai<n>ti lui Dumitrașco, *fiul lui* Drăgan și dinai<n>tea . . . [2]) sura popii și a molți oamin<i> <buni>[1]) și bătră<ni> cari s'au prelijit aci la răpusari suflitul<u>i meu.

Dici eu așia a<m> lăsat cuvăntu cu limbă di moarte, ca s<ă> fii driptă ocin<ă> și moșie lui Ghiorghiți și ficiorilor lui și nepoților lui și a toată siminției lui.

Iar cini dintru al mii oameni să va amistica după moartea mea, să fie tricleat și prăcleat și lipădat de 318 *părinți*.

Și pintru cridința ni-am pus și picițili să <se> [1]) știi.

La anul 7114 <1606> Mai 5 [3]).

Eu popa Isaiia *am scris*.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VIII/2.
Orig. rom., hârtie, 3 peceți aplicate.

40

1606 (7114) Mai 7, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Crasnăș vătag de hânsari cu frații săi, Simion și Trifan diac și cu nepoții lor, fiii . . . [2]) icăi și Măgdălina și Antemiia, fiicele lui Giurgiu Crasnăș și au pârît pe sluga noastră Ionașco <Bolea> pentru satele anume Grumăzești și Fauri, care sunt pe pârâul Vasluiului și cu locuri de moară în amândouă satele, spunând că aceste sate sunt lor de moștenire dela strămoșul lor, Toader Crasnăș ușar. Și au arătat înaintea

---

[1]) omis de diac.
[2]) loc rupt în orig.
[3]) Data este greșită și adăugată ulterior, cu altă cerneală.

noastră şi un uric de mărturie dela Petru voevod cel Bătrân. Iar mai sus scrisul Ionaşco Bolea asemenea a spus înaintea noastră că aceste două sate le-a cumpărat dela Nicula şi dela Crasnăş , fiii <A>xiniei călugăriţa, nepoţii lui Crasnăş vistiernic, strănepoţii lui Crasnăş uşar şi a arătat înaintea noastră un ispisoc de cumpărare dela domnia mea că i-a dat el bani gata patru sute şi şaizeci şi cinci <galbeni> ungureşti şi le-a rămas <dator> cu o sută şi treizeci şi cinci <galbeni> ungureşti.

Deci întru aceasta i-am judecat pe ei după legea ţării şi le-am aflat lor legea cu sfatul nostru că sunt ale lor unele . . .[1]) Crasnăş şi cu acei din Munteni, cu jumătate . . .[1]). Deci le-am întocmit lor ca să stăpânească Ionaşco <Bolea jumătate din satul Grumăzeşti, partea dinspre răsărit şi jumătate din satul Fauri şi>[2]) cu jumătate de loc de moară . . .[1]) iar dânşii, mai sus scrişii <Crasnăş vătag de>[2]) hânsari cu fraţii lui şi cu nepoţii săi, să stăpânească jumătate din satul Grumăzeşti, partea dinspre apus şi jumătate din satul Fauri cu jumătate din locurile de moară, care le este de moştenire.

Şi după judecata noastră şi ei aşa s'au întocmit de bună voia lor, să stăpânească pe jumătate, cum scriem mai sus.

Pentru aceia, aşa s'au întocmit, de au pus între dânşii legământ ca să nu mai aibă a se pârî de aci înainte şi nici să ridice niciodată unul asupra altuia această pâră. Iar cine s'ar încerca să mai pârască sau să strice tocmeala aceasta, să aibă a fi dator înaintea porţii domniei mele cu mare gloabă.

Pentru aceia, altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Mai 7.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/167.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII, după care s'au făcut completările.

41

<1606, înainte de Mai 8>, Iaşi.

† *Adică noi,* Boul vistiiarnic *şi* Solomon vistiiarnic, scriem şi dăm ştire cu ceastă carte a noastră, cumu au venit însuşi Drăgan Ciolpan pârcălabul înnaintea noastră şi au dzâs nepotu-său, lui Pătraşco Başot<ă> să-l plătească di un rămăşag, ce au rămas la vistiiar, dela ţinutul Tutovei, cindzeci şi şépte de galbini şi să-i ţie partea lui de ocină, cătă să va veni, din sat din Bodeşti şi din Dănceşt<i>

[1]) loc rupt în orig.
[2]) completat după trad. rom.

toatâ, cu tot venitul. Şi au lăsat nici feciorii lui să n'aibă a întoarce şi am scris noi acel rămăşag pre Başotâ, la vistiiar.

Intr'acea, Başot<ă>, după moartea lui Ciolpan, a dat ştire feciorilor lui Ciolpan ca să-ş<i> plătească rămăşagul tătâne-său la vistiiar şi să-ş<i> ţie ocina, iar ei n'au vrut să plătească, ce au lăsat să plătească Başotâ acel rămăşag şi să ţie ocina.

Intr'acea, Başotâ au dat 57 de galbini în vistiiar şi au istovit acel rămăşag. Şi ca să aibă a-ş<i> face şi direase domneşt<i> prea acea ocină din Bodeşt<i> şi din Dănceşt<i>, cu tot venitul.

Pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile pre acest zapis al nostru.

Eu Chiul am scris, să se ştie.

Scris în Iaşi.

Bani dela sulgiu au fost, să se ştie.

Eu Boul vistier....[1]) <m. p.>

Eu Solomon vist. <m.p.>

† Cu Grozava am fost, când am dat aceşt<i> bani.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi,Fondul Spiridoniei, XXX/I/20.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.
Datat după uricul de întărire din 8 Mai 1606 dela Ieremia Movilă voevod.

42

1606 (7114) Mai 8, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Pătraşco Başotă diac şi a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela credincioşii noştri boieri, Boul vistier şi Solomon vistier, că a venit înaintea lor Drăgan Ciolpan fost pârcălab, pentru o rămăşiţă care a rămas dela o slujbă ce a umblat el după bani de sulgiu din ţinutul Tutovei, a rămas cu şaptezeci galbeni ungureşti. Şi el n'a avut cu ce plăti acei bani, ci a rămas să plătească nepotul lui mai sus scris, Pătraşco Başotă, acea rămăşiţă dela vistieria noastră şi să stăpânească partea lui de ocină, din satul Bodeşti şi din Dănceşti ce sunt în ţinutul Neamţului, ce se va alege partea lui toată pe Cracău.

Astfel sluga noastră Pătraşco Başotă a întrebat pe toţi fiii lui Drăgan Ciolpan, de vor să plătească rămăşiţa tatălui lor şi să-şi stăpânească ocina. Iar ei n'au voit să plătească.

La aceasta, sluga noastră Pătraşco Başotă, dacă a văzut că ei nu voesc să plătească acea rămăşiţă, s'a sculat el şi a plătit acei mai sus scrişi bani, 70 <gal-

---

[1]) indescifrabil.

beni> ungurești, în vistieria noastră și a scris pe Drăgan Ciolpan pentru acea rămășiță.

Pentru aceia, să fie acele mai sus scrise părți de ocină din satul Bodești și din Dăncești pe Cracău, ce se va alege, ale slugii noastre mai sus scrise, Pătrașco Bașotă, să fie și dela noi uric și întărire și ocină cu tot venitul și din vatra satelor și din câmp și din apă și din tot locul ce va fi pentru folosință. Și altul să nu se amestece.

† Scris în Iași, în anul 7114 <1606> Mai 8.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Cu Grozava am fost, când am dat acești<i> bani [1]).

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/21.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827 și alta dela sfârșitul sec. XVIII.

43

1606 Mai 8, Camenița.

Milostivii mei pani ai frăției.

Doresc milostivirii voastre și toate bucuriile fericite dela domnul dumnezeu, pentru vreme lungă nemăsurată.

Inștiințez pe milostivirea voastră, milostivii mei pani, că milostivirea lui, domnul, a trimis milostivirii voastre, prin Nicolae, fratele milostivirii voastre, o mie cinci sute de zloți polonezi, pentru acel hram dumnezeiesc, cerând milostivirii voastre, ca după cum până în vremea aceasta ați binevoit să depuneți sârguință față de acest lucru dumnezeiesc, ca voi și de acum înainte să binevoiți să depuneți mai multă grijă, ca acest început dumezeiesc să se poată îndrepta și termina, fără întârziere.

Iar dacă pan Nicolae nu a putut fi trimis așa repede, aceasta nu vine din vreo rea voință a milostivirii sale domnului, nici din nepăsarea noastră, ci din neîndestularea vistieriei milostivirii sale domnului, ca și din marile și nesuferitele cheltuieli ale milostivirii sale domnului. Totuși, milostivirea sa domnul, cu ajutorul lui dumnezeu, are grijă să termine ceiace a început, numai dacă și milostivirea voastră veți binevoi să adăugați și stăruința voastră pentru aceasta. Iar dacă milostivirea voastră veți avea nevoie de mai mulți bani anul aceasta, milostivirea sa domnul a făgăduit să dea, numai binevoiți milostivirea voastră a trimite <pe cineva>.

---

[1]) rândul acesta, în românește.

Iar dacă pan Nicolae nu are scrisoarea dela milostivirea sa domnul, către milostivirea voastră, binevoiţi să nu-l ţineţi de rău pentru aceasta, căci aceasta s'a întâmplat din pricina plecării mele în grabă, că a plecat fără scrisoare, nevoind să mă părăsească.

După aceasta şi a doua oară mă încredinţez milei voastre.

Din Camenița, luna Mai 8 [1]), 1606.

Ai milostivirii voastre, milostivii mei pani, întru totul binevoitor prieten şi slugă.

Lucaş Stroici logofăt, cu mâna proprie.

Am primit această sumă în număr de o mie patru sute şi şaptezeci zloţi şi zece groşi, în trei saci pecetluiţi. Pan Nicolae Lucaşovici i-a adus şi îi va da frăţiei, dela milostivirea sa domnul, iar scrisoarea nu a fost dela milostivirea sa domnul, ci numai aceasta.

<Adresa:> Se cuvine milostivirii lor, panilor frăţiei din oraşul Livov, mult milostivilor mei pani şi prieteni.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIV/8 a—b.

Fotocopie după orig. slav din Arhiva stavropighiei din Liov; pecetea aplicată a lui Luca Stroici.

44

1606 (7114) Mai 10, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Iosip vistiernicel şi a întors treizeci şi şase taleri în mâinile lui Ionaşco, pentru o parte de dedină a lui, a treia parte din a patra parte din satul Şoldana, ce este pe Jijia, care acea parte de ocină a cumpărat-o Ionaşco aprod dela Ilinca, fiica Nastasiei, nepoata Grozavei, din privilegiul ce a avut bunica ei Grozava dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din ispisoc de împărţeală ce a avut deoparte de fraţii săi. Şi ispisocul de cumpărătură ce a avut Ionaşco aprod dela domnia mea, încă l-a dat în mâinile lui Iosip vistiernicel.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Mai 10.

† Domnul a poruncit.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan Gură de Aur, XVII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom.

---

[1]) corectat din 18, dată ce reprezinta stilul gregorian.

45

1606 (7114) Mai 12, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghila voevod.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată, eu robul stăpânului Hristos dumnezeul meu, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, adevărat închinător al preasfintei troiţe, Io Ieremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoire şi cu iubire de inimă, din tot cugetul nostru şi cu toată grija sufletească, cu ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul de obşte al domniei mele, împreună şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni, chir Teodosie Barbovschi arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filotei episcop de Huşi, am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitei şi slăvitei tăieri a cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, din singură stăpânirea dată nouă de dumnezeu cu două sate ungureşti, anume Săboanii şi Berendieştii, cu mori pe pârâul satelor şi cu tot venitul lor şi cu toate hotarele lor şi cele ce sunt pe ele.

Care aceste sate au fost drepte domneşti şi ascultătoare de ocolul Romanului, căci în vremile de acum, am cercetat şi pe celelalte sfinte biserici, cât este după puterea noastră, cu milă şi cu întărire; am dorit ca şi acolo, la aceia care este nou zidită în zilele noastre, să ne numim adevăraţi ctitori.

Pentrucă şi noi am avut din tinereţea noastră neclintit înrădăcinată în suflet, dorinţă iubitoare de dumnezeu şi o aprindere din inimă pentru întărirea şi cinstea şi înfrumuseţarea sfintei biserici. Şi până în adânci bătrâneţe, ca cerbul ardem de însetare către dânsa care curge ca un isvor de viaţă neprihănită şi dela care doresc răcorirea sufletească, căci am văzut, până acum, că toate sunt menite deşertăciunii iar singurul lucru care rămâne pururea este numai acesta care nu are sfârşit. Precum şi Pavel arătând mărirea splendorii ei, zice, că: Ştiut să fie acuma că începutul şi puterea stau în cereştile biserici; mult felurită este înţelepciunea dumnezeiască. De aceia, cel care întăreşte şi înfrumuseţează biserica întăreşte şi înfrumuseţează sufletul său. Căci, precum sfinţii purtători de trup şi născuţi din ţărână, tot aşa şi noi, oamenii pătimaşi, în acelaş chip ne-am silit să placem lui dumnezeu, ca să aflăm viaţa cea neprihănită şi fără de sfârşit, îndulcindu-ne de cele veşnice şi de neştearsa bucurie ce a făgăduit-o dumnezeu, celor ce-l iubesc, după cum spun scripturile insuflate de dumnezeu, căci privind trupul trecător şi toată viaţa aceasta trupească, m'am întărit cu cuvintele lui Pavel, care zice, că dacă trupul, casa noastră pământească, se strică, avem zidire dela dumnezeu, casa cea nefăcută de mână, veşnică, în ceruri şi pentru iubirea de Hristos

dumnezeu, care a spus că multe lăcaşuri are tatăl meu. Şi nu numai că nu a cruţat averile, ci şi însuşi sufletul şi sângele său cel de bună nădejde l-a vărsat.

Şi unii s'au înălţat prin feciorie şi curăţie, alţii prin post şi înfrânare şi cu lacrimi neîncetate, iar alţii darnici şi generoşi cu milosteniile, s'au învrednicit de o astfel de fericire, urmând glasului dumnezeesc, care zice: « Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi ». Despre această fericire şi David cel văzător cu duhul, a strigat: « Fericit cel ce înţelege pe cel lipsit şi sărac, căci în ziua cea cumplită, îl va izbăvi dumnezeu » şi celelalte. Şi iarăşi: « Fericit bărbatul care miluieşte şi dă, oricât de puţin agoniseşte, dă săracilor; dreptatea lui va rămâne în vecii vecilor ». Şi iarăşi: «Fericiţi aceia, cărora li se vor ierta fărădelegile şi cei cărora li se vor acoperi păcatele ». Şi multe sunt în dumnezeieştile scripturi, aşezate spre folosul nostru sufletesc.

Acestea deci şi noi ne silim a le urma şi ne rugăm lui dumnezeu să ne întărească şi să ne învrednicească cu făgăduinţa cea nefăţarnică a milostivului dumnezeu, precum şi sfântrăposaţii domni cei de demult care au fost mai înainte de noi, s'au silit să afle lăcaşul domnului şi pacea sufletelor lor, necruţând bogăţia trupească, ci năzuind către cele cereşti, au miluit pe acei săraci şi au întărit bisericile lui dumnezeu şi sfintele mânăstiri şi pe acestea din temelii le-au ridicat, întru slava şi lauda preasfântului şi înfricoşătorului nume al preasfintei, marii troiţe şi întru cinstea preaneprihănitei fecioare, maica lui Hristos, dumnezeul nostru şi al tuturor sfinţilor şi întru pomenirea acelor de mai înainte şi acum răposate suflete de creştini dreptcredincioşi, care şi aceste suflete de domni binecinstitori se pomenesc până în vremurile de acum, fără uitare şi până la sfârşit.

Pentru aceia şi sfinţiile lor călugării din această sfântă mânăstire, să aibă de datorie să ne pomenească şi să roage pe dumnezeu, după obiceiul sfintei biserici, pentru sănătatea trupească şi mântuirea sufletelor, pentru domnia mea şi mama noastră şi doamna domniei mele şi pentru fiii şi fiicele dăruiţi nouă de dumnezeu şi să scrie numele noastre pe suflete, în sfântul mare pomelnic, să se pomenească în dumnezeieştile slujbe şi la tainele cele de viaţă făcătoare ale lui Hristos, asemenea şi mare pomenire să ne facă tuturor împreună şi pe numele arătate, ca mari ctitori, în ziua sfântului şi marelui Ieremia proorocul, luna lui Mai, în ziua întâi să se pomenească, atunci, numele noastre, Io Eremia Moghila voevod şi al părinţilor domniei mele, Ioan Moghilă logofăt, care în viaţa călugărească s'a numit Ioanichie, şi al maicii noastre, cneaghina Maria şi al doamnei domniei mele, Elisaveta şi al fiilor noştri de dumnezeu dăruiţi, Costantin voevod şi Alexandru voevod şi Bogdan voevod şi al fiicelor noastre, doamna Erina şi doamna Maria şi doamna Ecaterina şi doamna Ana şi al celorlalte odrasle, dăruite nouă de dumnezeu, să se pomenească din an în an săvârşindu-se pomenire la câte un an cu osârdie, îngrijindu-se bine să ne facă pomenire domnească, pe cât se poate, cu toată grija sfintei mânăstiri, cât va ţine ea.

Iar hotarele acestor mai sus scrise două sate ungureşti, cu care am miluit sfânta mânăstire Săcul, anume Săboanii şi Berendieştii, din ţinutul Romanului, să fie din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Şi la acesta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Ieremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Costantin voevod şi Alexandru voevod şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigorie stolnic, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau altul, din alt neam, pe care îl va alege cu dreaptă judecată atotputernicul dumnezeu, pe acela îl rog să nu strice pomana şi miluirea noastră sfintei biserici mânăstireşti, ci domnia sa să miluiască şi să întărească aceste două sate, anume Săboanii şi Berendieştii, din ţinutul Romanului, să fie sfintei mânăstiri Săcului, neclintite în vecii vecilor, precum şi domnul dumnezeu va milui şi va întări domnia mea în această viaţă de aici şi în împărăţia cerească cu îndoit însutite vecinice bunătăţi, să fie asemenea cu sfinţii împăraţi. Iar cine ar risipi osârdia noastră şi ar strica pomenirea noastră, să-l sfărâme mânia lui dumnezeu, mai mult ca praful şi ca orice pulbere şi să piardă dumnezeu amintirea lui de pe pământ, din toată rădăcina, ci şi înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos, să-şi afle nemilostiv pârîtor pe marele înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu soboarele fără de număr ale luminaţilor îngeri şi arhangheli şi cu mulţimea chipurilor apostolilor şi proorocilor şi cu mulţimea chipurilor de oşteni ale cinstiţilor mucenici şi în deosebi să aibă pârîtoare pe preacurata şi întru totul neprihănit fecioară, maica lui Hristos, către care se îndreaptă nădejdea cea bună a dreptcredincioşilor creştini, asemenea şi pe toţi sfinţii, a căror laudă este mântuire; sfânta biserică să-l aibă pe el ca pe un adevărat duşman şi dărâmător de biserici, precum şi aceiaşi parte să aibă, în muncile cele fără sfârşit, cu Iuda vânzătorul domnului şi cu ceilalţi eretici, călcători de lege, fără de ruşine şi fără de dumnezeu dărâmători de biserici, cu Diocliţian şi cu Maximian şi cu Iulian şi cu alţii asemenea acestora şi blestemul lui Arie, pe care l-a primit dela cei 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, care au fost în soborul dela Nicheia în celelalte soboare, să coboare asupra capului lui şi să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi de toţi sfinţii lui dumnezeu, amin.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris în Iaşi, Dumitru Filipovici, în anul 7114 <1606> luna Mai 12 zile.

Ieremia voevod <m. p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iaşi, CCCL/121
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, ibid., CDXXXI 6 şi alta la Acad. R.P.R., CLXXV/27.

46

1606 (7114) Mai 17, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Dumitru uricar şi s'a plâns împotriva slugii noastre, Sechil cămăraş, pentru a patra parte din sat din Selişte, din Ruşi, pe Orbic, în ţinutul Neamţ, care îi este de moştenire, dela cneaghina lui, Todosia, fiica lui Toader Draxin cămăraş. Insă Sechil a spus că a cumpărat această parte dela cumnatul [1]) lui, Zosim.

Astfel noi am spus lui Dumitru uricar, ca să ia din partea lui Zosim, unde se va afla, pentru partea aceluia şi nicăiri nu s'a aflat, din partea lui, <care era> vândută.

De aceia, întru aceasta, i-am judecat şi iarăşi am dat, ca să aibă să se tocmească Sechil cămăraş cu Dumitru uricar pentru această parte, ca să aibă a-i plăti, pentrucă el a ştiut că este partea cneaghinei lui Dumitru uricar şi a cumpărat-o dela Zosim, fără ştirea lui şi am făcut lege, ca să aibă a-i plăti. Şi întru aceasta, s'au tocmit şi i-a plătit şi i-a dat o sută de taleri.

De aceia, să-i fie şi dela noi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7114 <1606> Mai 17.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Başea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/122
Copie slavă din sec. XX.

47

1606 (7114) Mai 19, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru ieromonahului Teoctist,

---

1) « cumnat », aşa în orig.

egumenul rugii noastre, sfintei mânăstiri Pobrata şi întregului sobor şi vătămanului lor din seliştea numită Dobrăcina, care este în ţinutul Iaşilor, spre aceia ca oricâţi oameni îşi vor chema din alte ţări, fie Rus, sau moscovit, sau Muntean sau Vlah sau orice limbă va fi, sau şi din ţara noastră, oameni nescrişi, iar ei să aibă dela noi slobozenie să nu ne muncească nicio muncă a noastră, nici la oaste să meargă, nici iliş să nu ne plătească, pe trei ani, nici gorştină de oi, nici de porci, nici cincizeci de aspri, nici sulgiu, nici altă dabilă care se va mai adăuga în ţară, să nu aibă să dea cu alţi ţărani [1]), ci să fie în pace de toate, până ce se va împlini acea vreme.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre: pererubnici sau ilişari sau gorştinari sau cincizecinici [2]) sau oricine va fi, să nu îndrăznească a le opri sau a-i turbura pe ei, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Mai 19.

† Insuşi domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

† A scris Proh.

Acad. R.P.R., C/70.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, distrusă.

48

1606 (7114) Mai 25, Iaşi.

Suret de pe hrisovul lui Ieremia Moghila voevod, 7114 <1606> luna Mai 25

Din mila lui dumnezeu, Io Ieremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea întregului sfat al domniei mele, obştea creştinilor rugători călugări dela sfânta mânăstire Zugraf, cu hramul sfântului mare mucenic şi biruitor Gheorghe, care este la sfântul munte Athos şi s'au jeluit înaintea domniei mele cu lacrimi şi cu mare jalobă, că au fost lipsiţi de metocul şi mânăstirea lor, sfântul Nicolae, care este în ţarina târgului Iaşi, care mai înainte de aceşti ani au fost dată de sfântrăposatul domn Petru voevod ca să fie metoh sfintei mânăstiri Zugraf, cu sfatul şi blagoslovenia arhierească şi al boierilor lui sfetnici, împreună cu binecuvântarea preoţilor şi a tuturor ctitorilor târgoveţi, pentrucă acea sfântă mânăstire a sfântului Nicolae ajunsese la pustiire şi la încetarea pomenirii binefăcătorilor şi celor dintâi ai ei ctitori, din pricina lipsei de grijă a locuitorilor acelei mânăstiri şi a cinstiţilor egumeni care s'au schimbat.

Pentru aceasta a fost dată, ca să fie metoh mai sus scrisei sfinte mânăstiri şi să nu poată fi luată în vecii vecilor, în niciun chip, pentruca să se întocmească

[1]) « zemliani » în orig.
[2]) « petdesetniki » în orig.

bună stare la sfânta mânăstire, ca să nu piară pomenirea ctitoricească şi buna dorinţă a binecinstitorilor creştini şi care au arătat acolo osârdie şi să nu fie vitelor loc de călcare acolo unde odihnesc oasele a multor creştini.

Şi despre toate au arătat, înaintea domniei mele şi uricul dela Petru voevod, pentru aceasta, adeverind cele cunoscute, făcut şi întărit cu mari şi înfricoşate blesteme şi la aceasta şi domnia mea m'am aflat printre marii martori fiind noi atunci pe lângă domnia sa unul dintre cei dintâi sfetnici.

Pentru aceasta, domnia mea, cum am văzut marea lor jalbă şi uricul drept şi fiindcă şi noi am văzut că şi Aron voevod a făcut biserica de acum din pietre şi lemne gata, ce au fost pregătite pe banii lui Petru voevod şi care a fost dată de domnia sa în mâinile călugărilor dela Zograf, pentru ca ei singuri să aibă grija de astfel de lucrări şi îndată ce a fost gătită deasemeni cei dela Zugraf, între acestea au lipsit de acolo şi din nebăgarea de seamă a unora, cu nepăsare faţă de acele straşnice blesteme, această sfântă mânăstire şi acum ca şi în vremea lui Petru voevod a ajuns la pustiire.

De aceia, pentru ca şi din partea noastră să nu fie judecată ca o nepăsare, nu am îndrăznit să intrăm în astfel de blesteme, ci şi pentru aceasta şi pentru dreptate, domnia mea m'am milostivit şi împreună cu binecuvântarea celor patru sfinţi ierarhi ai noştri moldoveni, chir Theodosie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filoftei episcop de Huşi şi cu binecuvântarea [1]) întregului sfat al domniei mele şi cu voinţa preoţilor şi tuturor ctitorilor târgoveţi, am dat iarăşi această sfântă mânăstire a sfântului Nicolai din ţarină să fie metoh sfintei mânăstiri Zugraf, în chipul în care a fost dată întâia oară de Petru voevod şi cu toate averile mânăstireşti, dăruite şi date sfintei biserici de bătrânii ctitori şi de alţii dintre domniile lor, binecinstitorii domni, anume: satul Nicoreşti, în ţinutul Neamţ, pe Cracău, cu loc de moară şi cu mori pe care l-a dat cel dintâi ctitor, domnul Alexandru voevod şi cu satul Jurov, deasemeni în acelaş ţinut şi pe acel pârâu, cu loc de mori şi cu mori, pe care l-a dat domnul Petru voevod, care aceste amândouă sate au fost ascultătoare de ocol şi drepte domneşti şi cu satul Salicicani, în ţinutul Dorohoi, pe pârâul Başău, cu loc de mori şi cu mori, pe care l-a dat domnul Iancul voevod, care şi acela a fost drept domnesc şi ascultător de ocol, să fie sfintei mânăstiri cu veniturile şi hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac, şi cu viile şi cu prisăcile mânăstireşti şi cu dobitoacele şi cu Ţiganii şi cu iazurile pe unde va fi având sfânta mânăstire şi cu toate veniturile, să fie ascultătoare şi supuse mânăstirii Zugraf.

Dar şi aici sfânta mânăstire să aibă avere din belşug şi din veniturile, care se întâmplă şi să ducă acolo la sfântul Munte, sfântului Zugraf şi părinţii egumeni

[1]) greşit pentru: « binevoirea ».

care vin de acolo, să aibă a face toate întocmirile înscrise în uricul lui Petru voevod.

De aceia, pentru astfel de întocmire și miluire și întoarcerea metohului către sfânta mânăstire Zugraf, pe care însuși domnia mea am voit-o, este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Ieremia Moghila voevod și credința fiilor preaiubiți ai domniei mele Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârste mare vornic de țara de sus, credința lui Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghe și Ionașcu pârcălabi de Neamț, credința panului Cârstea pârcălab de Roman, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Dimitrachi postelnic, credința panului Toader Veviriță spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Caraiman ceașnic, credința panului Grigore stolnic, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau altul pe care-l va alege dumnezeu ca să fie domn, milostivirea lui să nu clintească buna întocmire a lui Petru voevod și a domniei mele, ci mai mult să o întărească și să arate buna osârdie, pentruca și domnul dumnezeu să-i înmulțească zilele lui pe pământ și să-i întărească domnia, iar cine va îndrăzni să vatăme și să nimicească întocmirea noastră, acela să fie neiertat de dumnezeu și să fie blestemat de sfinții apostoli și de cei patru evangheliști și de cei 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, care au fost la Nicheia pentru întărirea neprihănitei credințe a lui Hristos și pentru blestemul necuratului Arie și a celor deopotrivă cu dânsul luptători împotriva lui dumnezeu.

Și pentru mai multă putere și tărie tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios și cinstit, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris la Iași, Dumitruț.

Arh. St. Buc., M-rea Aron-Vodă, I 2
Copie slavă din sec. XVII-XVIII.

49

1606 (7114) Iunie 13.

† Eu Gheorghei comișel din Pleșești, fiul lui Isaico din Leucușești, singur dela sine mărturisesc cu acest zapis că am vândut dreapta mea ocină, nesilit de nimeni, nici nevoit, ci de bună voia mea, lui popa Toader și lui popa Lupul și lui Drăghici de acolo, din satul Leucușești și în sat și în câmp și în grădini și în tot ce va fi, pentru 60 taleri numărați, pe care i-am luat dela dânșii dinaintea lui Mălaiu fost pârcălab și a lui Albaș fost vornic și a lui Ionașco Pahulcea și

a lui Obăliță și a lui Berciu vătah ca să le fie lor ocină și dedină și copiilor lor și nepoților lor și neamului lor, cine se va alege mai [1]) aproape, cu tot venitul ce va fi.

Astfel să se știe, înaintea acestui zapis al meu.

In anul 7114 <1606> Iunie 13.

Arh. St. Iași, CCLXXIV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate dintre care două căzute.
Cu o trad. rom. din 1807.

50

1606 (7114) Iunie 22, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Bilașco, fiul Ilenii, nepotul lui Simco, strănepotul lui Boris Braevici, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de moștenire ce l-a avut străbunicul său, Boris Braevici, dela Alexandru voevod cel Bătrân și de întărire dela Alexandru voevod cel Tânăr și dela Bogdan voevod Alexandrovici și dela Petru voevod, toate părțile bunicului său, Simco, cât se va alege din satul Brăești din partea de mijloc și cu părțile lor din locul de iaz Brăiasa care este în ținutul Hârlăului. Acestea le-a vândut slugii noastre credincioase, Eremia Mateeșescul postelnic, pentru șaptezeci de taleri de argint.

Și după aceia, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Micul Bahrin, fiul lui Gavril Bahrin, nepotul Roxandei și nepoții lui de frate Toma Bahrin și sora lui, Ileana, copiii lui Simco Bahrin, nepoți tot ai Roxandei și strănepoții lui Boris Braevici, tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină din aceleași privilegii mai sus scrise, toate părțile lor, cât se va alege din acelaș sat Brăești, din partea Bahrineștilor și cu loc de iaz. Acestea le-au vândut tot slugii noastre credincioase, mai sus scrisului Eremia postelnic, pentru o sută de taleri numărați.

Și după aceia, deasemeni a venit înaintea noastră Ionașco Beribaș, de bună voia lui și a vândut o parte de ocină din acel sat Brăești, dar jumătate din partea lui Pistruiul, cât se va alege. Care această parte a fost a nepotului său Grozav, fiul lui Lupul Pistruiul și el a vândut-o, deoarece Grozav, fiul lui Lupul, a vândut partea lui Beribaș din satul Derzca care este în ținutul Sucevei.

---

[1]) «mai», așa în orig.

Aceasta a vândut-o el tot slugii noastre, Eremia postelnic, pentru patruzeci de taleri numărați, din aceste privilegii.

Iar după aceia, s'a sculat sluga noastră Griga, fiul lui Vasco din Mamuriuți și a pârît cu un zapis că a plătit pentru această parte șaizeci de zloți la o deșugubină, pentru Lupul Pistruiul, tatăl lui Grozav, încă în zilele lui Ion voevod. Deci sluga noastră, Eremia postelnic, i-a întors și acești 60 de zloți în mâinile lui Griga pentru această parte din Brăești care este partea lui Pistruiul. De aceia, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru acestea deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră, Frățiian vătag și fratele său, Geamănul vătag și Siman și sora lui, Nastea, fiii lui Geamănul, strănepoții lui Boris Braevici, tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor cât se va alege din acelaș sat Brăești. Aceasta au vândut-o tot slugii noastre credincioase, Eremia postelnic, pentru o sută și douăzeci de taleri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră, Grozav și surorile lui, Gafa și Nastasca și Todosca și Fădorca, copiii Magdei, nepoții lui Boris Braevici și nepotul lor de soră, sluga noastră Drăguș, fiul Maricăi, nepotul lui Boris Braevici tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cât se va alege din acelaș sat, Brăești și cu loc de iaz. Aceasta au vândut-o tot vărului lor, slugii noastre, Eremia postelnic, pentru optzeci de taleri proprii.

Și întru aceasta, deasemeni a venit la noi Ilinca, fiica lui Răcătău, tot nepoată a lui Boris Braevici, tot de a ei bună voie și a vândut dreapta ei ocină și dedină din acelaș sat Brăești, din partea lui Răcătău, toată partea ei, cât i s'a cuvenit. Aceasta a vândut-o tot slugii noastre credincioase, Eremia postelnic, pentru patruzeci de taleri numărați.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Ionașco pârcălab de Neamț, de bună voia lui și a dat ocina sa, o parte din satul Brăești, care parte de ocină a fost a lui Toader Gligenco, unchiul lui Grozav [1]) și a pierdut-o Gligenco pentru cincizeci și cinci de boi, pe care îi luase pentru o deșugubină. Și a dat el acești boi și a plătit pentru el sluga noastră, Ionașco pârcălab acelor oameni, ai cărora fuseseră boii, dar cinci boi fuseseră chiar ai lui Ionașco pârcălab. Și a dat el această parte de ocină ginerelui său, slugii noastre credincioase, Eremia postelnic și nepoatei sale Ileana, cneaghina lui Eremia postelnic.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Eremia postelnic și a pârît de față pe credinciosul nostru boier, pan Isac Balica, pentru niște părți de ocină din satul Brăești,

---

[1]) „unchiul lui Grozav" scris deasupra cu altă mână.

pe care le schimbase el cu nişte veri ai lui Eremia postelnic, anume Prodan şi fratele său, Gligorie, fiii Ilenii, nepoţii Domei, strănepoţii lui Boris Braevici, a patra parte din jumătatea de jos a satului Brăeşti şi din jumătatea cea de sus a satului, a opta parte. Şi luaseră ei dela pan Isac Balica pentru aceste părţi jumătate din satul Bănceşti pe Horaeţ în ţinutul Sucevei şi încă şi patru sute de taleri. Astfel domnia mea i-am judecat după legea ţării şi aşa le-am aflat judecata, că le este mai aproape Eremia postelnic ca să le întoarcă <banii>. Şi i-a dat lui un hotar, de şase sute de taleri număraţi, pentru toate, în mâinile panului Isac Balica, dinaintea noastră şi dinaintea sfatului nostru, pentru acele părţi mai sus scrise.

Pentru aceia, toate aceste mai sus spuse părţi de ocină din satul Brăeşti să fie slugii noastre credincioase, mai sus scrisului Eremia postelnic şi dela noi uric şi ocine, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit lui de nimeni, în veci.

Iar hotarul acestor părţi mai sus scrise să fie pe părţi, cât se va alege, din tot locul şi din vatra satului şi din câmp şi din fâneţe şi dinspre celelalte părţi să fie, din toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Costantin voevod şi Alexandru voevod şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cărstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panilor Gheorghe şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Voruntar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă-i este dreaptă ocină şi cumpărătură pentru banii lui drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, la Iași, în anul 7114 <1606> luna Iunie 22 zile.
Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 188.
Orig. slav, pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., CCLXXIII/3

51

<1606 Iunie 30—1607 Septembrie 14>.

Suret de pe alt suret, de pe o carte de giudecată vechi sârbască, care să află faţă, dela Sămion Movilă v<oe>vod, fără veliat și fără lună pe moșâe Hănăsănii, dela țăn<u>t Fălciiului.

Scriem domniie mea la sluga noastră Moviliți *fost mare* vătav di Fălciiu. Dămu-ți știre precum că s'au pârît de fați, înnainte noastră, nepoții lui Hanos din Hănăsăni cu Ionașco din Bălănești, pentru o bucată di moșâe din Hănăsăni, ce ei au știut că esti driaptă a lor moșâe, iar Ionașcu au arătat înnainte noastră că acel loc care elu până acmu . . . . [1]) și cu locul ce-l trag nepoții lui Hanos, esti la gura . . .[2]) la gura Bo...[3]) ii. Și le-au ținut Andrei din Hănăsăni.

Drept acéia dar, dacă vei videa aciastă carte noastră, să cercetezi dresăli lui Andriianu și dacă li să va afla parte de loc . . . . [4]) îi vei așăza ...[4]) să aibi a opri pe Andriianu de acea parte de ocină...[4]) trebuești până când nu-ș<i> va puni elu... [5]).

De aciasta îți scriem, într'alt chipu să nu faci.
Domnul au zis.
Marii boieri au învățat.

Arh. St. Iași, CCXLI/12.
Trad. rom. din sec. XIX.
Datat din domnia lui Simion Movilă în Moldova.

52

<1606 Iunie 30—1607 Septembrie 14>.

Uricu dela Simeon Movila v<oe>v<o>d.

In știre facem cu această carte a noastră, cini va căuta pre însi sau citind va auzi, adecă acest adivărat slugă a noastră, Toader aprodu, miluitu-l-am

---

1) «rupt locul», nota traducătorului.
2) «iar rupt», nota traducătorului.
3) «aicea ruptura aciasta să prepuni, ori la gura Bocii, ori Boghii», nota traducătorului.
4) «nu să înțălegi», nota traducătorului.
5) «lipsă», nota traducătorului.

pre dânsul, cu osăbită a noastră milă, datu-i-am și i-am întărit lui, dela noi, întru a noastră <țară> a Moldovii, pre a lui driaptă ocină și cumpărătură, din urice și din ispisoace de cumpărătură ce au avut el, dela răposatul fratile domniei mele, Ieremie Movila v<oe>v<o>d, din giumătate de sat din Stâncești, a patra parte, parte din gios și cu parte de loc de heleștei și de mori, pre pârăul satului și cu pometii dela biserică, ce el ș'au cumpărat dela sămi<n>ție lui Mărica, fata Odochii, nepoata Grițănii, strănepoată lui Bah stol<nic>, drept 160 taleri, din uricu bătrân, ce au avut strămoșul lui, dela bătrânul Ștefan v<oe>v<o>d.

Și iarăși, dintru ceelaltă giumătate de sat de Stăncești, a cince parte, parte de mijloc, cu heleșteu și cu moară în sat și parte din heleșteu, din coz<i> și cu pomăt, ce el ș'au cumpărat dela săminție lui, Ionașcu, ficiorul Petrii, nepot lui Buzdugan, drept 180 taleri.

Și iarăși din a trie parte, dintr'acel sat din Stâncești, giumătate, din parte din gios și parte din heleștei și din sat și din heleșteul din cozi, cu pomăt, ci el ș'au cumpărat *deasemeni* dela mătușa lui, Odochie, fata Grițânii, drept 80 taleri, ce i-au fost și ei cumpărătură dela săminție ei, dela Lazăr.

Și iarăși au venit dinainte noastră și dinainte boerilor noștri, ale noastre slugi, Sava și frații lui, popa Ștefan și Dandeș și Anton, ficiorii lui Ile, nepoții Maricăi, strănepoții lui <I>van Moima, de a lor bună voe, de nime nevoiț<i>, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și moșie, dintr'acelaș uric, dela bătrânul Ștefan vodă, din giumătate de sat, de sus, dintr'acelaș sat din Stăncești, a cince parte, din mijloc și cu locu de heleștei, parte lor și cu mori, cu pomăt de mijloc, ce esti acel sat, supt codru, la țân<u>t Hârlăului. Aceste au vândut sămințiii lor ce scrie mai sus, lui Toader aprodul, drept 90 taleri. Și li-au făcut plata deplin.

Drept aceia, aceste toate câte s'au scris mai sus, ca să fie lui și dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și ficiorilor lui și nepoților și strănepoților lui și a tot rodul lui, cine i să va alege mai aproape, neclătit lor nici odineoară în veci.

Iar hotarul acelui sat ce scriim mai sus anume Stânceștii, ca să fie lui pre părți, cum scriem mai sus și o bucată de pământ, care au fost înpresurat, de către satul Rusăi și au dezbătut-o Toader aprodu dela fratele domniei mele, răposatul Ieremie Movila v<oe>v<o>d, ca să fie pe undi o au ales Pătrașcu vornic și pe hotarul bătrân, drumul cel mare, carile esă din codru, pe din gios de sat, pe drum, pân la pod și la heleșteu Dimii și pre vale în sus, până la hotarul Cătămăreștilor și drept la dial, la movila, ci esti deasupra satului Cătămăreștilor și de acolo pre dial și pre la capetile pământurilor Stânceștilor și în gios, drept până la codru, pe din sus de sat. Acesta îi esti tot hotarul.

Şi spre aceasta, esti credinţa domniei noastre care ni-am scris mai sus, noi Sâmeon Movila v<oe>v<o>d şi dela dumnezău dăruiţi fii<i> domniei meli, Mihail şi Gavril <voe>v<o>zi şi credinţa boerilor noştri, Urechi vor<ni>c de ţară de gios şi Cârste vorni<c>de ţara de sus şi Gheorghi pârcălab de Hotin şi alţii.

Am prepus eu, Axinti uricariul, de pre sârbii, româneşti, să să ştie 7224 <1716>, Martie 10.

Cunoscută fiindu-mi slova lui Axinti uricariul şi copie aceasta fiind întocmai de pe a sa tălmăcire, o încredinţăzu. 1827 Noemv. 5. Iscălit Chirica ban.

<Cuprinde şi o anafora a marilor boieri, cu hotărîrea lui Ion Sandu Sturza vodă din 1827 Nov. 7>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/123
Copie slavă din sec. XX.
Datat din domnia lui Simion Movilă în Moldova.

53

1606 (7114) Iulie 20.

7114 <1606> Iuli 20. — Ispisoc dela Sămion Movila v<oe>vod tălmăcit de pit<a>r Ioan Stamati, întăritoriu lui Nistor Urechi *mare* vor<ni>c, pe a triia parte din satul Bilovinţii, partea cea din sus, cu mori în Viliia, ce esti în ţin<u>tu Hotinului, care au cumpărat-o dela giupăniasa Ana a lui Golăe logf.

Au arătat şi dum<nea>lui *fost mare* post. Costandin Costachi un ispisoc din 7108 <1600> Mart 31, dela Irimiia Movila v<oe>vod, cu cuprindere că Anghelina [1]) şi sora ei Eliana, fetile lui Burnariu vor<ni>c, au dat în schimbu lui Nistor Urechi *mare* vor<ni>c doaâ părţi din tot satul Bilavinţii, ce-i pe Viliia, în ţăn<u>tu Hotinului şi au luat dela Nistor Urechi satul Laslaoanii, [2]) ce-i pe părăul Tutovii, adică moşiia aceasta Bilavinţii s'au fost întregit la vorni<c> Nistor Urechi.

Şi la dum<nea>lui spat. Manolachi Donici să văd dovezi că hat<ma>nu Alexandru Buhuş au ţănut pe fata lui Neculai Urechi şi să vedi şi un izvod de zăstre hătmănesăi Alexandrei Buhuşoaei, ce au dat ficii sale Catrinii, iscălit şi de alţi Buhuşăşti, care esti arătat mai sus, însă moşiia aceasta nu să cuprindi la acel izvod şi cum s'au răzleţăt aceste scrisori, de sănt unile la dum<nea>lui post. Costandin Costachi şi altele la dum<nea>lui spat. Manolachi Donici, esti neştiut; rămăne să să dovidiască unul pe altul.

Iar pentru moşiia Cobălcinu au arătat şi dum<nealo>r banu [3]) Gheorghie Buhuş şi vărul său, med. Theodor Buhuş, aceste scrisori.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5304, f. 23.
Copie rom. din 1809.

---

1) în text: Onghelina.
2) în text: « Naslovariu ».
3) în text: bo...

54

1606 (7114) Iulie 22, Iaşi.

Io Simion Moghilă voevod, cu mila lui dumnezeu, domn al ţării moldoveneşti. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri moldoveni cei mari şi cei mici, Coza cu soţia sa, Dahina, de a lor bună voie, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor adevărată ocină şi cumpărătură, toată partea ce-au cumpărat dela Ionaşco, fiul lui Grozav, nepotul lui Băloş, din satul Roşiori, partea lui şi din vatră şi din câmp şi din livezi, însă din livezi, jumătate. Acestea le-au vândut credinciosului nostru boer, pan Cărăiman *mare* ceaşnic, cu 45 taleri gata, precum şi ei însişi, în acelaş preţ, au cumpărat-o. Şi zapisul de cumpărătură ce l-au avut dela Iuraşcu *fost* pârcălab de Roman, încă l-au dat în mâinile lui Cărăiman. Şi le-au plătit deplin, în faţa noastră.

Şi noi, văzând a lor bună voe şi tocmeală şi plată deplină, aşijderea şi noi i-am dat şi i-am întărit lui şi dela noi, ca să-i fie uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi, v<ă>l<ea>to 7114 <1606> Iul. 22.

Marele logofăt a învăţat.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, I/1.
Trad. rom. din sec. XX.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 234, f. 14r

55

1606 (7114) Iulie 23.

Noi, Simion Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldaviei. Dat-am cartea domniei meli, rugătoriului nostru egumeni şi la tot săborul dela măn<ă>st<i>re Bistreţii, unde iaste adormirea presfintei născătoarei de dumnezău, de întărire braniştii vechi, de pe uricul vechiu dela Ştef<a>n v<oe>vod, cari să începi dela părăul Sărăţii piste Bistreţii, la Doamna şi Angărcie Săcul, dela Coziie, cu Dialul cel Mari, la poeniţi *dela* Hitioana pe Pintenul şi să înpreună cu branişte măn<ă>stirii Tazlăului, la Răchitiş şi la piscul Baliţi, în gius, pintre Tarcău şi Bistriţe şi 2 poeni supt Ciahlău, piste Bistreţi, la Jurcoae şi Cuejdiul la Oprişani, pănă la Methodiie în gura Păngă<ră>ciorului pănă la Obărşie şi loc de stănă la Păngăraţi.

Şi nimea să nu fie volnic a-i tăia păduri sau nueli sau să străngă hámeiu sau alune sau să vănezi hiiară sau peşti, că să va pedepsi.

7114 <1606> Iuli 23.

Domnul au dzis.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVIII/5.
Trad. rom. din sec. XIX.

56

<1606–1607> Iulie 27, Iaşi.

Copii

Tălmăcire de pe uric vechiu sărbesc dela domnul Movila voda, din let 7112 <1604> Iulie 27[1]), scris în Eşi.

Noi, Sămeon Movila vodă, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldav[v]ei. Am dat aciastă<ă> carte a domniei mele, slugilor noastre, lui Dragan diiacul şi lui Gheorghii Petărescul, spre aciast<a> ca să fii iai tari şi puternici cu aciast<ă> carte a domnii mele ca să-ş<i> ia dijma din pâine dela acii ci vor fi arat pe a lor drepti ocine, în sat Ignăcenii ş'în sat Copaleva, unde să chiamă Ivanuşca şi iarăş pe Copaleva, unde să chiamă Fântâna Cheldei ş<i> aşăjdere pe Răut, unde se chiamă Stâna lui Cheptine ş<i> aşăjdire pe Duboviţă, unde să cheamă Stâna lui Costin, ca să aibă iai a-ş<i> lua dijma din toate acele, precum mai sus scriem ş<i> să aibă a-ş<i> opri dijma, fânaţile lor, ca să nu le cosască nimene, fără de ştire lor.

Drept aceia, nimine să nu cutezi ale lor a le ţine ş'a le opri, înnainte aceştii cărţi a domniei mele.

Insuşi domnul au poruncit.

Din limba sărbască pe limba moldoviniască, am tălmăcit eu, Ivan căp-<i>tan, la let 1803 Noemv. 27, în Eşi.

Tălmăcire aciast<a> cercetăndu-o din cuvănt în cuvănt cu orighinariul ş<i> aflăndu-o întocma, o adivirez.

1810 Iuli 21.

Clocer Pavăl Debrici[2]).

Arh. St. Iaşi, CCCXLIX/14.
Trad. rom.
Data greşită. Datat din domnia lui Simion Movilă in Moldova.

---

[1]) nesigur, poate fi şi 26.

[2]) Traducerea este legalizată în 1820 Noembrie 13 de Departamentul pricinilor străine.

1606 (7114) Iulie 28, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, treime sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită, amin. Adică eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi închinător al treimei, Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă luminată şi curată şi din tot sufletul şi cugetul nostru, împreună şi cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filotei episcop de Huşi, aşa dar, la rugămintea şi îndreptarea părintelui nostru chir Teodosie mitropolit de Suceava şi a toată Moldovlahia, am făcut şi am întărit, pentru pomenirea sfântrăposaţilor şi odihniţilor domni moldoveni foşti mai înainte de noi şi pentru pomenirea şi mântuirea bunicilor şi părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea trupească şi mântuirea sufletească a domniei mele şi a doamnei domniei mele şi pentru sănătatea preaiubiţilor şi din inimă, de dumnezeu dăruiţi, copii ai domniei mele, Io Mihail voevod şi Gavril voevod şi Pătraşco voevod şi Pavel voevod şi Ion voevod şi Moise voevod şi pentru sănătatea şi pacea a toată ţara noastră Moldova, am dat domnia mea şi am miluit sfintele noastre rugi, sfânta mânăstire Bistriţa, unde este hramul uspenia preasfintei şi curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare şi pururea fecioarei Maria şi sfânta mânăstire Răcica, unde este hramul aducerea sfintelor moaşte ale sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu un iezer numit Cahovul, cu toată apa şi cu toate gârlele câte intră în ele şi ies şi cât este dela stâlpii Galatenilor, până la Dunăre, cu tot venitul, să fie dela domnia mea acelor amândouă mânăstiri mai sus scrise, însă pe din două din tot venitul acelui iezer mai sus scris, ca să fie de hrană sfintelor mânăstiri şi fraţilor adunaţi întru Hristos.

Iar rugătorii noştri călugări dela acele amândouă sfinte mânăstiri, cu tot soborul, să fie datori a-l ruga pe dumnezeu pentru noi şi a ne face pomenire din an în an, la sfânta mânăstire Bistriţa, să aibă a ne face pomenirea, din an în an, în ziua sfântului Ioan cel Nou, iar la sfânta mânăstire Răcica deasemeni, să aibă a ne face pomenire, din an în an, în ziua sfintei duminici a Tomei, după sfânta Inviere a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi la vecernie să aibă a cânta paraclis şi peste noapte denie şi dimineaţa, liturghie şi la trapeză ospătare şi băutură fraţilor şi întru totul a împlini după rânduiala sfintei biserici, obişnuită în amândouă sfintele mânăstiri, cum scriem

mai sus, când se vor împlini zilele sfinţilor mai sus pomeniţi, cu toată osârdia să pomenească din an în an.

Pentru aceia, să le fie dela domnia mea, mai sus scrisul ezer, cu tot venitul şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre. Iar cine s'ar ispiti să strice sau să rupă dania şi miluirea noastră sau să ia acel ezer dela aceste sfinte mânăstiri, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat, de domnul dumnezeu şi să aibă a da răspuns înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos, deasemeni să fie şi călugărilor dacă nu vor face pomenirea, cum este scris mai sus, întru domnul, amin.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> Iulie 28.

† Insuşi domnul a poruncit.

Simion voevod <m. p.>

† Marele logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXIV bis/7.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1807.
Cu o copie slavă, Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 165-173.

58

1606 (7114) Iulie 30.

Velet 7114 <1606> Iuni 30. Ispisocu pe sărbiie dela Sămeonu Movilă voevod.

Bine am vrut dintru a noastră bună voiri şi am dat şi am miluit a noastră rugă din nou zidită sf<â>nta monastiri anumi Săcul, unde este hramul tăerei cinstitului cap a sf<â>ntului Ioan Botezătoriul, cu un loc de casă în Tărgul Frumos şi cu un loc de prisacă şi de odae şi cu heleştei şi cu mori, care locuri au fost a noastre drepte domneşti, însă au fost danie răposatului Gugii uşeriu, de alţi domni de mai înainte, apoi răposatulu Ierimie v<oe>vod, le-u dat şi au miluit pe sluga noastră, pe Mogălde vornic de poartă, cu acesti locuri ci mai sus scriu, iară sluga noastră Mogălde le-u dat şi au miluit a noastră rugă sf<â>nta mon<asti>re Săcul cu acel loc de casă şi cu loc de odae şi de prisacă şi cu heleştei şi cu mori, pentru sufletul său şi a părinţelor săi, din ispisoace de danie şi de întăritură ce au avut el, dela iubitul fratele nostru, răposatul Ierimie v<oe>vod.

Drept aceia, acele locuri ce mai sus scriu, loc de casă din Tărgul Frumos, cu loc de odae şi de prisacă şi cu heleştei şi cu mori să-i fie şi dela noi sf<i>ntei mon<asti>ri, cu tot venitul, neclătit şi neruşiit în veci. Şi altul să · nu să amestici, peste aciastă carti a noastră.

Let Adam 7114, H<risto>s 1606 Iulie 30.
Io Simeon Movila v<oe>vod.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXI/11.
Trad. rom. din sec. XIX.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/28.

59

1606 (7114) Iulie 30, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și cu inimă luminată și curată și din tot sufletul și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea ierarhilor, părinții noștri moldoveni și am dat domnia mea și am miluit ruga noastră nou-zidită, mânăstire Sinaitică, unde este hramul arhistrategului arhanghel Mihail și Gavril, numită mânăstirea răposatului pan Balica hatman, cu o jumătate de sat din Iucaș ce este în ținutul Neamțului, partea de jos și cu loc de iaz și de moară, care acel sat a fost al noastru drept domnesc, ascultător de ocolul Piatra și fusese dat răposatei slugii noastre, David postelnic. Și după moartea lui, să fie rugătorilor noștri întru pomenirea lui, pentru slujba lui dreptcredincioasă. Iar rugătorii noștri să aibă a-l pomeni și a-l scrie în sfântul pomelnic cel mare și cel mic și să-i facă pomenire și din an în an, ca să-i fie sfintei mânăstiri dela noi uric, cu tot venitul.

Iar cine se va încumeta să strice dania și miluirea noastră sfintei mânăstiri, să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de toți sfinții. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7114 <1606> Iulie 30 zile.
Insuși domnul a poruncit.
Simion voevod <m. p.>
Boldovici <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o copie din 1806 după o trad. rom. din 1768.

60

1606 (7114) August 1, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Buzul fost pârcălab. Iți dăm de știre că s'au jăluit înaintea domniei mele, rugătorii noștri călugări dela sfânta mânăstire Neamțu, împotriva lui Moldovan brănișterul și astfel au spus că le turbură oamenii lor care vin la moara lor și-și sloboade vitele și le strică fânețele.

De aceia, îndată ce vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să mergi şi să le pui stâlpi pe unde le-a fost hotărît şi mai [1]) înainte Roşca vornic şi să le alegi acel loc al lor pe amândouă părţile Jijiei până la Prut.

Aşa să ştii. Altfel să nu faci.

Scris la Iaşi 7114 <1606> August 1.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXX/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom. din sec. XIX.

61

1606 (7114) August 1, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înoit această carte a domniei mele, rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire a Neamţului, ca ori câte gloabe [1]) şi deşugubine se vor face în satul Horodiştea, care este în ţinutul Orheiului, slugile noastre pârcălabii şi globnicii şi deşugubinarii să nu aibă a-i învălui nici prăda, numai să aibă a-i judeca când va avea cineva vreo pâră şi fierâe să-şi ia, iar altă prădăciune să nu aibă a face, pentrucă domnia mea m'am milostivit şi am lăsat să fie de ciubote rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire care mai sus scriem.

Iar dacă va fi vreun vinovat de omor, slugile noastre deşugubinari să nu aibă a-i turbura, ci pe acel vinovat să-l prindă călugării şi să-l aducă la domnia mea şi deasemeni pentru podvoade [1]) să nu aibă a-i turbura şi nici carele lor să le ia fără bani.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele pe care le scriem mai sus să nu îndrăznească a-i învălui, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7114 <1606> August 1.

Insuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat.

† Văscan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

62

<1606 după 1 August>.

† Iată eu, Buzul, mărturisim cum au venit rugătorii domnului nostru, monahii dela mânăstirea numită Neamţul [1]), cu cinstita carte a domnului nostru

---

[1]) aşa în orig.

Io Simion Moghilă voevod, ca să le facem hotar în Braniște pentru niște oameni care vor fi șezători lângă niște mori pe care le au în gura Jijiei, fiind socotiți [1]) de ei acei oameni ca oameni răi, lângă morile lor, precum le-a făcut hotar Roșca vornic, cu cinstita carte a răposatului Io Eremia Moghilă voevod.

Astfel, eu am și strâns mulți oameni buni și bătrâni de prin prejur și i-am întrebat: pe unde știți că a mers Roșca vornic și a însemnat hotarul acestor mori, în zilele răposatului Io Eremia Moghila voevod.

Iar ei astfel m'au înștiințat, cu sufletele lor, că le-a făcut hotarul mai jos de gura Jijiei, dela Prut în sus, până la o piatră cu bour și de acolo, drept la deal, în sus, pe deasupra vârfului voloacei lui Gârlan și de acolo tot pe sub bucovină în sus, până la voloaca Bohotinului și de acolo pe deal, până la o piatră cu bour, între drumuri și de acolo drept peste Jijia și peste câmp, până la Prut, la cotul lui Manciu și de acolo pe Prut, la vale, până la gura Jijiei, cum am aflat cu acei oameni buni, că pe acolo a mers Roșca vornic. Și noi tot pe acolo am mers și am lăsat să fie hotarul lor, precum a lăsat și răposatul Eremia Moghila voevod, pe urma pe care a mers Roșca vornic.

Astfel noi am mărturisit, să se știe.

Și la aceasta au fost cu noi: Marco hotnog și Toader Rango și Drulici și Tărâță aprod și Boldușco hotnog și Maxin și Ștefan aprod și Lelea și Ifrim Nasoe și mulți alți oameni buni de prin prejur.

Atât scriem.

Eu Buzul am iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.
Datat după porunca domnească din August 1.

63

1606 (7114) August 3, Iași.

† Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Crasnăș vătaf de hânsari și cu Ionașco Bolea și așa au mărturisit și cu ispisoace, că au avut pâră dinaintea sfântrăposatului frate al domniei mele, Eremia voevod pentru satele anume Grumăzeștii și Faurii care sunt în ținutul Vasluiului cu vaduri de moară din amândouă satele la Vaslui, care sate au fost vândute lui Ionașco Bolea de Nicula și de fratele lui, Crasnăș, fiii călugăriței, nepoții lui Crasnăș vistierul.

---

[1]) «socotiți», așa în orig.

Iar apoi, dacă au pârît, li s'a aflat drept ca să stăpânească Crasnăş cu fraţii lui, Simion şi Trifan diac, fiii Măricăi, nepoţii lui Giurgiu Crasnăş, câte o jumătate din aceste două sate, anume Grumăzeştii şi Faurii, iar Ionaşco iarăşi să aibă a ţine câte o jumătate din aceste sate, precum li s'a aflat toată dreptatea lor, dinaintea întregului sfat şi au şi ispisoc dela sfântrăposatul fratele domniei mele.

Pentru aceia, de aci înainte, de când le întărim diresele, pentru pâra lor de mai înainte, să nu mai aibă a se pârî, ci aşa să stăpânească, fără pâră, pentrucă a dat Ionaşco Bolea patru sute şaizeci şi cinci ughi şi un taler acelor mai sus scrişi, lui Necula şi fratelui său, Crasnăş, fiii călugăriţei, nepoţii lui Crasnăş vistier.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi lui Ionaşco Bolea aceste jumătăţi de sate din Grumăzeşti şi din Fauri cu locuri de mori la apa Vasluiului şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7114 <1606> August 3.

† Domnul a pomenit.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIV/168.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

64

1606 (7114) August 16, Iaşi.

Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre pererubnici şi ilişari şi petdesetnici şi tuturor celorlalţi dăbilari care vor merge cu slujba domniei mele în ţinutul Sucevei. Vă dăm de ştire că m'am milostivit domnia mea şi am lăsat satul Priseaca, al rugii noastre sfânta mânăstire Pobrata, să nu lucreze la nicio muncă a noastră, nici la oaste să nu meargă, nici iliş să nu plătească, nici alte dabile mărunte, să aibă a da, numai birul cel mare împărătesc şi altceva nimic, pentrucă sunt la drumul mare şi sunt mâncaţi de toţi.

Şi nici vitele să nu li se tragă pentru alţi oameni străini pentru dabile, nici la podvoade, nici caii lor de olac, ci să fie în pace de toate, până când se vor întrema şi să-i înscrieţi deosebit, când veţi veni să daţi seama, vi se va ţine în seamă de domnia mea. Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, anul 7114 <1606> August 16.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat.

† Drăgan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/23.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

65

<1606—1607> August 21, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră egumenului Andrei şi la tot soborul dela sfânta mânăstire Săcul, să fie ei tari şi puternici, cu această carte a noastră, a ţine şi cosi poiana lui Ureche, ca şi până acum, pentrucă le este hotărnicită şi uricită dinspre Agapiani. Iar cine s'ar ispiti să intre acolo cu puterea sa, chiar şi cu cartea noastră, fără judecată, să fie vinovat să dea 50 boi.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a opri sau a împiedica până nu va sta de faţă, înaintea acestei cărţi.

Scris în Iaşi, August 21.

Simion voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXI/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., IX/7.

66

1606 (7114) August 25, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Miron, fiul lui Gligorie clucer, să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele a stăpâni dreapta sa ocină din Dănceşti şi din Bodeşti, ce se va alege partea lui din fâneţe şi din câmp şi din apă şi din ţarină şi din toate, ce se va alege partea lui dinspre Pătraşco Gheorgheţă de acolo, iar Pătraşco Gheorgheţă să aibă a stăpâni şi a şasea parte din acel loc. Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris în Iaşi, în anul 7114 <1606> August 25

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Simion <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/1/23.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1827.

67

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Ion Puiuleţ aprod şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un

zapis făcut de şoltuzul din târgul Fălciul, că a cumpărat toată partea, cât se va alege partea lui Mihăilă din privilegiile ce le-a avut acesta dela Ioan voevod şi dela Petru voevod, din satul Bogdăneşti, ce este pe Prut, mai jos de târgul Fălciul, pentru un cal bun şi pentru 12 taleri.

Deci noi şi cu boierii noştri şi cu sfatul nostru, când am văzut acel mai sus scris zapis făcut de Ghiorghie şoltuz, domnia mea l-am crezut. Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece

Scris la Iaşi, anul 7115 <1606-1607>.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso, însemnare slavă din sec. XVII:> „Nenuţă, fiul lui Ion Puiuleţ pentru 30 de taleri".

Acad. R.P.R., XLVI/25.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

68

<1606 Septembrie 1-1607 August 31> 7115.

Suret di pe ispisoc sărbesc dila Simion Moghila v<oe>vod, 7115 <1606-1607>.

Venit-au înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, Ioana şi Ionaşco, ginerili Dumitrii şi s'au părât cu Ileana şi cu Mărica, fetele popii lui Larion şi a Anisiei preutesii, pentru a şese parte de o cumpărătură şi pentru a şese parte de ocină din sat din Iucşăşti ş<i> au vrut de a doâ oară să s<ă> înparţe cu acele mai sus zis<e> părţi de ocină.

Deci noi şi cu boierii noştri şi cu sfatul nostru i-am giud<e>cat pre dânşii cu direapt<ă> giud<e>cat<ă>, cu ai noştri boieri şi am aflat că au fost înpărţite între sine, de bună voe, acele mai sus zis<e>, scris<e> părţi de ocină, în zilele răpousatului fratelui domnii mele, Irimie Moghila v<oe>vodŭ şi ispisoc de înpărţire încă au avut între dânşii.

Deci Ioana ş<i> Ionaşco, ginerile Dumitrii, ei au rămas din toată lege ţării şi să aibă a ţine cum au fost înpărţite; iar Iliana şi Mărica, fetile popii lui Larion şi prentesii Anisii, s'au îndreptat denainte no<as> [1]) stră şi-au pus feruia [2]) 12 zloţ<i>.

Deci, de acum înnainte, să nu mai aibă a se pără mai mult, pentru aceasta pricină, nici odată, în veci, preste această carte a noastră.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal. 1782 Fev. 23.

Acad. R.P.R., CLIX/43.
Trad. rom.

---

[1]) loc rupt în text.

[2]) în text: « fururuia ».

69

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115.

Altu ispisoc sârbăsc, din 7115 <1606-1607>, dela domnul Simion Moghila v<oe>v<o>d prin carile să cuprindi giudecata ce au avut satul Tălăeştii cu Cogălnicianul diiac, zicănd satul Tălăeştii cum că Cogălnicianu diiac nu are loc de satu pe Călmăţuiu, supt Movila ce Mari şi nu să cadi să i s<e> facă heleşteu în pârâul Călmăţuiu.

Deci, au căutat dresăle ce au avut ei dela bătrânul Ştefan v<oe>v<o>d şi aşa au aflat ca să aibă a ţine satul şi heleşteul, căci Tălăeştii sântu pe apa Călmăţuiului, mai dispre răsărit, iar Cogălnicianul diiacu să aibă a ţine pe di iasta parte.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 325, f. 17.
Rezumat rom. din 1803.

70

<1606 Septembrie 1—1607 August 31> 7115.

Copii.

Suret di pi o mărturii sărbască din v<ă>leat 7115 <1606-1607>.

Adică eu, Cărste *mare* vor<ni>c di ţara di gios şi Orăş hatman şi Boul visternic şi Gheorghe vor<ni>c di poartă şi Ursul vor<ni>c şi Avram uşăriu mărturisăm cu aciastă scrisoare a noastră, precum au vinit înaintea noastră, Crăciun şi sora lui Măgdălina, feciorii popii Lupşăi, nepoţi Bălanii şi altă Măgdălina, fata lui Dumitru, nepoata Nastii şi Frâncul, *fiul* Turcii şi Măriia, fata lui Petriman, nepoţi lui Mihăilă şi Ion şi soru-sa Mărica, ficiori Alecsăi şi nepoţi Cornii şi Părasca şi fratile ei Ariciu, feciori lui Macoveiu, nepoţi lui Muşat şi Beriiac, *fiul lui* Trifan, nepot Bodii şi Ionaşco, *fiul lui* Vasălie, nepot lui Trifan şi Ciobanu, *fiul* Cărstii şi Vasălca şi Mărica, fetile lui Lehaciu şi Ignatu şi sora lui, Frăsăna, feciori Maicăi, nepoţi lui Alecsa şi Toader, *fiul* şi Tudoriniasă, fata Jurgii şi Drăgae şi soru-sa Ţăganca, fetile Ciuranului, nepoatile lui Marcu şi Toader, *fiul* Zlătariului, toţi strănepoţii lui Drăguşan Bărbanul şi surorii sale Dobrii şi a Rujcăi şi a Măricăi şi a Maruşcăi şi a Stanii şi a lui Ilie şi Stanciul, de a lor bună voie, de nimine săliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi cumpărătură a părinţil<o>r lor, din uric de cumpărătură ci-au avut moşăi lor de mai sus scrişi dela bătrânul Petre v<oe>v<o>da, un sat anumi Berezănii, ci esti în ţă<nu> tu Fălciiului, pe Elan. Acele ei li-au văndut lui Vrabii *mare* vat<a>v de Fălciu, drept 220 taleri di argintu şi au plătit lor diplin.

Pentru aceia, noi am făcut aciastă scrisoare şi mărturie a noastră lui Vrabie *mare* vătav, ca să-i fie lui de credinţă, până când îş<i> va face lui-ş<i> şi dres domnesc. Şi peceţăle noastre încă li-am pus cătră aciastă carti a noastră, ca să să ştii.

Criste *mare* vor<ni>c.

Orăş hatman.

Boul vist.

S'au tălmăcit de Ghiorghi Evloghi, 1782 Mai 9.

Ispräv<ni>ci<a> ţin<u>t<u>lui Tutovii.

Copie aciastă poslăduindu-s<e> de noi din cuvânt în cuvânt şi fiind întocmai cu cel adivărat or<i>ghinal, s'au încredinţat şi cu a noastri iscălituri, 1827 Iuli 20.

Neculai aga.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXVIII/5.
Trad. rom.

71

1606 (7115) Septembrie 10.

Adică eu, Gheorghii Borş şi cu fimeia mea, cu Mărica, înşăne pre noi scriem şi mărturisăm cu acest adivarat zapis al nostru, precum noi de bună voe noastră, de nimeni săliţi, nici asupriţi, am văndut a noastră driaptă ocină şi moşie, a trie parti din parti me, ce am la Homiţa, lui Macsăn de Homiţa, p<e>ntru doisprăzăci taleri bătuţi, dinainte a mulţi oameni buni, anume Vasâli Corpah din Lăscani şi Ionaşco Stejeran *de acolo* şi Gavril Capşă din Stroeşti, şi mulţi oameni buni.

Deci noi, văzând de bună voe tocmală şi deplină plată, p<e>ntru mai mari credinţă, ni-am pus peceţile, ca să să ştie.

Let 7115 <1606> Sept. 10.

Borş

Corpah

Stejăran

Capşea

S'au posleduit, Iordachi Cantacuzino *mare* pah.

Arh. St. Iaşi, CCCXI/1.
Copie rom. din sec. XIX.
Data este nesigură.

72

1606 (7115) Septembrie 14, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, treime sfântă de o fiinţă şi nedespărţită, amin. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mân-

tuitorul nostru Iisus Hristos şi închinător al troiţii, Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună voinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi din tot cugetul şi cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea preasfinţiţilor patru arhierei, părinţii şi rugătorii noştri chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Filoftei episcop de Huşi şi am râvnit sfântrăposaţilor domni dinainte, care au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri şi am dat şi am înnoit şi am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri dela Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, dreptele ei ocini şi danii din ispisoacele de danie pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Petru voevod cel Bătrân, care a şi zidit-o, un iezer anume Beleul cu toate gârlele sale care intră şi ies din Beleu, o gârlă anume Chiciţa care iese din Beleu până la gura Pruteţului şi cu Pruteţul pe din sus de Tămăoani, altă gârlă Topileana care iese din Orehov şi cade în Beleu, a treia Gârla Neagră din Şipote [1]) la Beleu, a patra gârlă Vidra cu iezercanele sale, a cincea gârlă Bursucul [1]) iarăşi cu iezercanele sale, a şasea gârlă Pancova care iese din Chiciţa, a şaptea gârlă Petreasa, a opta gârlă Vlaca, a noua gârlă Plopul [1]) şi cu mlăjet cât este din gârla Plopului până la sat şi trei iezercane care sunt lângă Şiviţa şi iarăşi un iezercan anume Vizoiul şi Scărişoara [1]) unde sunt sălaşele năvodarilor şi cu fâneţele şi iarăşi mlăjetul [1]) din Văleni pe din sus de <Rădeni> [2]).

Toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi să nu aibă nimeni a pescui, nici a tăia mlăjet fără ştirea şi binecuvântarea egumenului şi fără ştirea ureadnicului. Iar pe cine vor afla pescuind sau tăind mlăjet, să fie puternici să le ia mrejele şi vasele şi boii şi carele şi securile lor şi totul, numai goi să-i lase.

Iar după viaţa noastră, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească întărirea noastră şi dania şi miluirea sfintei mânăstiri, ci să dea şi să întărească, fiindcă sunt drepte ocine sfintei mânăstiri.

Iar cine s'ar ispiti să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de sfântul Nicolae şi de toţi sfinţii plăcuţi lui dumnezeu, amin şi de domnia mea.

Pentru aceia, altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1606> Septembrie 14.

---

1) aşa în orig.

2) rupt, completat după actul din 1608 Iunie 15.

Insuşi domnul a poruncit.
Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/47—48.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1772.

73

1606 (7115) Septembrie 22, Iaşi.

† In numele lui dumnezeu şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul stăpânului domnului dumnezeului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfintei troiţe, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inima luminată şi curată şi cu ajutorul lui dumnezeu râvnind la faptele bune ale sfântrăposatului fratelui domniei mele, Io Eremia Moghila voevod şi ale foştilor domni de mai înainte, la dragostea pe care au avut-o către dumnezeu şi către sfintele biserici şi mânăstiri şi rugătorii lui dumnezeu pe care i-au miluit şi întărit pentru mântuirea sufletelor lor şi veşnica pomenire, a căror osârdie ca soarele o vedeţi strălucind.

Pentru aceia şi domnia mea, după puterea stăpânirii noastre, rugăm pe dumnezeu cel de sus să ne ajute şi nouă în faptele bune să urmăm binefacerile lor şi am miluit sfânta mânăstire a Secului, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, cu un vad de moară în râul Siretului, în hotarul târgului Şcheilor, din jos de târg, ca să-şi facă mori în el. Şi iarăşi am miluit acea sfântă mânăstire, cu o bucată de loc în hotarul aceluiaş târg, cât se va putea paşte boii oamenilor care aduc grâu la moară, ca să fie acele mori pentru agonisirea hranei şi de întărire sfintei mânăstiri mai sus zise, Secul.

Dar şi călugării dela acea sfântă mânăstire să aibă a scrie în sfântul marele pomelnic pe domnia mea şi pe sfântrăposatul fratele domniei mele, Io Eremia Moghila voevod şi pe preaiubiţii fii ai domniei mele, ca să se pomenească în sfântul jertfelnic, pururi în dumnezeeştile taine ale domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru iertarea tuturor păcatelor noastre şi să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru sănătatea domniei mele şi pentru fiii domniei mele.

Iar hotarul acestor mori să fie atât cât s'ar folosi vitele oamenilor care aduc grâu la moară. Şi să fie sfintei mânăstiri mai sus zise Secul, dela domnia mea, danie şi miluire locul acela împreună cu morile, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Simeon Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Mihail şi Gavril

voevozi şi Petru şi Pavel voevozi şi Moise şi Ioan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghe şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bărnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigore stolnic, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau altul din alt neam, pe care dumnezeu va alege cu dreapta sa judecată, acela, milostivirea lui, să nu strice pomana şi miluirea noastră cea către sfânta biserică a mânăstirii, ci şi domnia sa să miluiască şi să întărească sfintei mânăstiri, acel mai sus scris loc împreună cu morile, care este mai sus numit, pe râul Siretului, în hotarul târgului Şcheilor, din jos de târg, ca şi domnul să întărească şi să împuternicească pe domnia lui, în viaţa aceasta de acum şi în împărăţia cerească cu îndoit însutită bunătate veşnică să fie asemenea cu sfinţii împăraţi, amin.

Iar cine ar sfărâma osârdia noastră şi ar nimici pomenirea noastră, să-l sfarme mânia lui dumnezeu mai subţire ca pulberea şi să piardă dumnezeu toată rădăcina pomenirii lui pe pământ, ci şi înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos să-şi afle protivnic nemilostiv pe marele înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu soboarele fără număr ale sfinţilor îngeri şi arhangheli şi cu mulţimea cetelor de apostoli şi prooroci şi în deosebi să aibă pe preacurata şi în totul neprihănita fecioară, maică a lui Hristos, care s'a săvârşit pentru bună nădejdea creştinească, deasemeni şi pe toţi sfinţii şi ca să aibă acela parte cu Iuda în chinurile fără sfârşit şi cu toţi ereticii şi nimicitorii de biserici, cu Diocleţian şi Maximian şi Iulian şi cu cei asemenea şi blestemul lui Arie pe care singur şi l-a primit dela 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, care au fost la Nicheia şi la celelalte soboare ale sfinţilor părinţi să coboare asupra capului lui, amin.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Cernat, în târgul Iaşilor, la anul 7115 <1606> luna Septembrie 22 zile.

Simion voevod <m.p.>

Dat-am ş'am întărit [1])

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXVI/4.
Orig. slav, perg., pecete atârnată pierdută.
Cu o copie rom.. la Acad. R.P.R., CC/203.

---

[1]) « Dat-am. . . întărit », în româneşte, scris de domn.

74

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit fiilor lui Toader Stănijanul dreapta lor ocină şi cumpărătură, a cincea parte din a patra parte a satului Seliştea, pe Şomuz, care este în ţinutul Sucevei; care această mai sus scrisă parte este cumpărătură a tatălui lor, Toader Stănigeanul, dela un nepot [1]) al său, anume Toader, fiul Vărvarei, pentru optzeci şi opt de zloţi tătăreşti, din ispisoc de cumpărătură ce a avut Toader Stănijanul dela Bogdan voevod.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi această mai sus scrisă parte din Selişte, fiilor lui Toader Stănigeanu uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1606> Octombrie 20.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso, slav, sec. XVII:> « De întărire pe o casă din Selişte ».

Acad. R.P.R., CLVII/71.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

75

1606 (7115) Octombrie 20, Iaşi.

† Io Sim<eon> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Vasile şi Toader Mărgilat şi cu toţi fraţii lor şi verii lor şi au pârît pe Vărvara, cneaghina lui Mihăilă fost mare vătah, pentru a patra parte din Cierteşti, care se numeşte partea Liştii şi cu loc de prisăci şi cu grădini, pe care o cumpărase bărbatul ei, Mihăilă fost mare vătah, dela Vasilie şi dela fratele său Mihăilă şi dela nepotul lor de frate, Petrea şi dela mama lor, zicând aşa că ei sunt rude mai apropiate şi li se cuvine lor să întoarcă banii, o sută de taleri de argint, însă cu cheltuială [2]).

Şi mai înainte de această vreme, ei încă au mai pârît pe bărbatul ei şi deasemenea au rămas, pentrucă nu au dat banii la zi. De aceia, au rămas <din toată> legea <ţării>, iar Vărvara, cneaghina lui Mihăilă fost mare vătah, ea s'a îndreptat şi şi-a pus ferâe 12 zloţi.

---

[1]) « nepot », rom. în orig.
[2]) « cheltuială », aşa în orig.

De aceia, de acum înainte să nu aibă mai mult a se pârî şi nici să mai dobândească pentru acea pâră, dinaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7115 <1606> Octombrie 20.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

<Bor>lea<nu>l <a scris>.

Acad. R. P. R., CLVII/72.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

76

1606 (7115) Octombrie 21, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Adică eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos şi închinător al troiţei, Io Simeon Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu inimă bună şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind şi urmând vechilor şi binecinstitorilor domni care au fost mai înainte de noi şi care au miluit şi au întărit sfintele biserici ale lui dumnezeu şi sfintele mânăstiri, deaceia şi domnia mea m'am milostivit şi am dat şi am miluit şi am întărit rugii noastre nou zidite, sfintei mânăstiri Suceviţa, din ispisocul de danie dela răposatul domn, acest Io Petru voevod, un loc de prisacă, care este în Branişte, în fundul Bohotinului, la Pietrosul Mare, pe care l-au întocmit răposaţii monahi Eliseiu şi cu Dionisie şi au ridicat-o din însăşi pajiştea [1]) şi au desţelenit-o şi au făcut-o prisacă, din dreapta lor avere şi au umplut-o cu stupi, ca să fie pomană dela dânşii, sfintei mânăstiri întru pomenirea lor şi a părinţilor lor şi pentru veşnicele bunătăţi.

Iar hotarul acelei mai înainte zise prisăci, să fie pe unde a hotărnicit răposatul pan Gavrilaş fost logofăt şi cu Anastasie arhimandritul mânăstirii Galata, începând dela prisacă la vale, până la o piatră unde se numeşte Sfeşnice şi de aici în curmeziş peste râul Bohotin, până la Furca Rominilor şi de acolo în sus până în fundul Bohotinului, să fie şi dela noi mai înainte zisei noastre sfintei mânăstiri cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar cine s'ar încumeta să strice dania şi miluirea cea către sfânta biserică, unul ca acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii bine plăcuţi lui dumnezeu din veac.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7115 <1606> Octombrie 21.

---

[1]) «pajişte», aşa în orig.

Insuşi domnul a zis.
A iscălit Stroici logofăt <m.p.>
Proh. a scris.

Acad. R.P.R., LXXXI/131.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu două traduceri rom., una din 1787 şi cealaltă din 1805.
O copie slavă din 1787, ibid., XXI/69.

77

1606 (7115) Octombrie 28.

† In anul 7115 <1606> Octombrie 28. Catastih de óbroc ce a înnoit domnul Simion Moghila voevod să fie la praznicul sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae.

† 2 coloade de grâu.
† 2 coloade de orz.
† 1 butoi de vin.
† 1 poloboc de miere curată.
† treizeci de zloţi pentru trebuinţă.
Simion voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV B/6—7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. grec.

78

1606 (7115) Octombrie 30, Iaşi.

† Io Semeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, ureadnicului din târgul Iaşi şi tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilari, câţi vor merge cu slujbele domniei mele la acel târg şi şoltuzilor şi pârgarilor de acolo, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa foarte în pace de toate dabilele şi angheriile chervăsăria [1]) ce este a rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava, din târgul Iaşi, nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie, nimic să nu tragă, nici ureadnic, nici dăbilar, nici şoltuz, nici pârgari, nici olăcari să nu le ia caii în olăcărit, nici de podvoade, nici întru nimic să nu îndrăznească acolo a turbura, iar dacă cineva va avea oarecare strâmbătate dinspre acea chervăsărie sau dinspre oamenii dela chervăsărie, unii ca aceia să aibă a se întreba de faţă cu ei, înaintea noastră.

---

[1]) «chervăsăria», aşa în orig.

Şi nimeni altul să nu îndrăznească a intra acolo sau a turbura, pentrucă domnia mea m'am milostivit şi am miluit mai sus scrisa sfântă mânăstire cu acea chervăsărie şi am iertat-o de toate dabilele mai sus zise, ca să fie de hrană şi de întărire sfintei mânăstiri.

Aşa să ştiţi şi mai mult jalobă să nu vină.

Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, anul 7115 <1606> Octombrie 30.

† Insuşi domnul a zis.

Simion voevod <m. p.>

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV A/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

79

1606 (7115) Octombrie 31.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am miluit pe Nicula dascăl [1]), cu un loc de casă în dughene, în târgul Iaşi, lângă dughenile călugărilor dela Sinai.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

In anul 7115 <1606> Octombrie 31.

† Insuşi domnul a zis.

Simion voevod <m.p.>

† Chiriţă postelnic a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/15.
Orig. slav, hârtie.

80

1606 (7115) Octombrie 31, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, slugile noastre, Văscan Dobrenchi şi Dumitru Ponici şi au pârît pe slugile noastre, Ghiorghie şi pe fratele său Iuraşco, fiii lui Başotă pivnicer şi pe alte rude ale lor, pe popa Graur şi fraţii săi, pentru o bucată de ocină din satul Bălăciani, zicând <fiii lui> B şotă că le este lor de moştenire şi a fost vândută acea parte de ocină mai sus scriselor slugi ale noastre, Văscan şi Ponici, pentru o sută şi optzeci taleri. Şi privilegiu nu au avut pe acea ocină din Bălăciani, ci au încredinţat cu gura lor, când au vândut.

---

[1]) «dascal» în orig.

Dar când a fost după aceia, mai sus scrişii, slugile noastre, Văscan şi Ponici, ei au aflat dreptul lor uric pe care l-a avut bunicul lor, Cozma cămăraş, pe jumătate din satul Bălăciani. Iar mai sus scrişii, Ghiorghie şi fratele său Iuraşco, fiii lui Başotă şi popa Graur, au spus aşa, că au şi ei acolo ocină, dar nu au avut uric.

Deci noi şi cu tot sfatul nostru i-am judecat după legea ţării şi le-am dat ca să aibă a jura cu 24 jurători, că şi ei au ocină acolo, la Bălăciani. Dar când a fost la zi, nu a venit niciun jurător al lor, ci au rămas <de lege>. Iar mai sus scrisele slugile noastre, Văscan şi Ponici s'au îndreptat şi şi-au pus fierâe la vistieria domniei mele.

De aceia, mai sus scrisele slugile noastre, Gheorghie şi fratele său Iuraşco şi popa Graur şi alte rude ale lor, să aibă a le întoarce acei mai sus scrişi bani, o sută şi optzeci taleri, în mâinile slugilor noastre, Văscan şi Ponici. Şi de acum înainte să nu mai aibă niciun amestec în acea ocină, ci să fie cu tot venitul, slugilor noastre, Văscan şi Ponici. Şi altul să nu se amestece.

In Iaşi, anul 7115 <1606> Octombrie 31.

Domnul a zis.

A iscălit Stroici logofăt <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R, LXXXIV/92.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

81

1606 (7115) Noembrie 18, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Simion Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră Cârstian spătar, fiul lui Ionaşco cămăraş, ne-a slujit nouă şi ţării noastre cu dreaptă şi credincioasă slujbă. De aceia, domnia mea văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit cu un sat anume Lămăşanii, care este în ţinutul Sucevei, care acel sat Lămăşanii a fost ascultător de ocolul Sucevei.

Pentru aceia, să fie mai sus scrisei slugi a noastre, Cârstiian spătar, fiul lui Ionaşco cămăraş şi dela noi danie şi miluire acel sat Lămăşanii cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, să-i fie lui neclintit, cum scriem mai sus, pentrucă domnia mea s'a milostivit şi l-a miluit pe el pentru dreapta lui slujbă, cum este mai sus scris.

Apoi ne-a mărturisit şi credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Văscan Orăş hatman, că acel sat mai sus scris Lămăşanii i-a fost lui şi moştenire dela începutul ţării noastre, încă ne-a arătat şi direse de moştenire pentru satul Lămăşanii dela Bogdan voevod cel Bătrân şi dela acest Petru voevod. Deci să-i fie lui miluire şi danie şi aşezare în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, Lămăşanii, să-i fie lui hotar din toate părţile pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Simeon Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Mihail şi Gavriil voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa lui pan Nistor Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panilor Gheorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Cârstea şi Udrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Dumitrachi Chiriţă postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Catargiu ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le strice dania şi miluirea şi întărirea şi aşezarea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă îi este dreaptă miluire şi danie dela noi acel sat mai sus scris, Lămăşanii. Iar cine ar încerca să strice sau să ia dela el, dela sluga noastră mai sus scrisă, Cârstian spătar, fiul lui Ionaşco cămăraş, sau dela neamul lui acel sat mai sus scris, Lămăşanii, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preasfânta stăpâna noastră născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi de patru evanghelişti şi de 318 părinţi cei dela Niceea şi de toţi sfinţii şi să aibă parte cu Iuda Oscariotul şi cu alţi necredincioşi Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este şi va fi.

Iar spre mai mare tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru la Iaşi, în anul 7115 <1606> luna Noembrie 18.

Simion voevod <m.p.>.

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., LXIX/38.

Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom., dela începutul sec. XIX.

82

1606 (7115) Noembrie 20, Iaşi.

† Io Semeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată m'am milostivit domnia mea şi am iertat de slujba de curtean [1]), pe sluga noastră, Toader din Todereni, din ţinutul Hârlăului, fiindcă nu are copii, a rămas doar singur; al doilea <pentrucă> s'a rugat domniei mele şi boierului nostru credincios şi cinstit, pan Stroici mare logofăt, că atât cât va fi el viu, acela să aibă slobozenie dela domnia mea, să nu ne lucreze nicio muncă a noastră, nici să nu meargă la oaste, să nu dea nici dare [2]), să nu plătească nici iliş, nici 50 de aspri, nici sulgiu, nici gorştina de porci, nici desetina de stupi, nici alte angarale, ci doar să fie în pace despre toate.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre, câţi vor umbla cu slujbele domniei mele prin acel ţinut şi cei care vor merge să mâne la oaste, să nu aibă a-l turbura întru nimic, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1606> Noembrie 20.

Domnul a poruncit.

Simeon voevod <m.p.>

Gavril <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/73.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

83

1606 (7115) Noembrie 25, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi călugărilor dela sfânta mânăstire unde este hramul sfântului Necolaiu, pentru aceia ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, nici să umble vecinii din satele lor la podvoade, nici varză să nu dea, nici sămânţă de cânepă, nici mazăre, nici şindrilă, nici fân, nici nicio angherie să nu dea satele sfintei mânăstiri, anume Jerovul şi Necoreşti.

Pentru aceasta, voi, dăbilari sau podvodari şi globnici şi deşugubinari şi oricine va umbla cu slujbele domniei mele în ţinutul Neamţului, întru nimic să nu îndrăznească să-i turbure, ci să fie în pace despre toate, precum scrie mai sus.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1606> Noembrie 25.

---

[1]) în textul slav: « curteanstovo ».

[2]) « dan » în orig.

Insuşi domnul a zis.
Simion voevod <m.p.>
Ianachi a învăţat.
Mitrofan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/34.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

84

1606 (7115) Decembrie 2, Iaşi.

† Io Simeon voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nicoară, fiul lui Moscovanul şi nepoata lui de frate, Odochia, fiica lui Isaico şi verii lor, Ilea, fiul lui Băloşan şi Chirilă, fiul lui Jacu şi Sofronia, fiica lui Simion cămănar, toţi nepoţii lui Cămărici şi strănepoţii lui Duma, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegii vechi, dela Ilie şi Ştefan voevozi şi dela Alexandru voevod cel Bun şi de întărire dela alt Ştefan voevod, toată partea lor, cât se va alege din satul Roşiori, pe Moldova, ce este în ţinutul Neamţului. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceaşnic, pentru trei sute de taleri de argint.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, cneaghina Drăguţa, fiica lui Toma logofăt, tot de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină, nişte părţi de cumpărătură din acelaş sat Roşiori, ce i-a fost ei cumpărătură dela Dumitru, fiul lui Cozma, ce era cumpărătură lui Cozma, dela Ion şi dela sora lui, Tudura, fiii Drăghinei, nepoţii lui Frâcea şi dela Stanca, fiica lui Băloş şi dela Lnca, fiul Savei şi dela Eremia şi fratele lui, Ion şi sora lor, Irina şi Simion, fiii lui Băloş, nepoţii lui Cămărici şi altă parte dela Stan, ginerele lui Ioniţă, ce-i era lui cumpărătură dela Bordun, fiul lui Şofrac, nepotul lui Cămărici, din ispisoc de cumpărătură pe care l-a avut Drăguţa dela Petru voevod. Aceasta a vândut iarăşi credinciosului nostru pan Cărăiman ceaşnic, pentru o sută de taleri număraţi.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră, iarăşi mai sus scrisa cneaghina Drăguţa, iarăşi de bună voia ei şi a vândut şi alte părţi de ocină, din acelaş sat Roşiori, ce i-a fost ei cumpărătură dela Odochia şi fratele ei, Cârstea şi Cozma, fiii lui Iliaş, nepoţii lui Jacu, strănepoţii Anuşcăi şi dela Stan Munteanu şi dela popa Mihai, ce le-a fost cumpărătură lui Stan şi lui popa Mihai, dela Ghiorghie şi dela Lelea şi dela Samoilă. Aceasta a vândut ea tot boierului nostru, Cărăiman mare ceaşnic, pentru o sută de taleri de argint.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră Ignat şi sora lui, Ana, fiii lui Gligorie, tot de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină din acelaş sat Roşiori, ce a fost cumpărătura tatălui lor, dela alt Gligorie, fiul lui Simion şi dela Ilea, fiul lui Băloşă şi dela Istati şi fratele lui, Laor şi Hârea, fiii Mărăcăi şi dela Neacşea şi

dela fiul ei, Ilea. Aceasta au vândut, deasemeni boierului nostru, Cărăiman ceaşnic, pentru o sută taleri număraţi.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră Pătraşco, tot de bună voia lui şi a vândut o parte din acelaş sat Roşiori, ce i-a fost cumpărătură dela Nicoară, fiul lui Moscovanul şi dela Dochia, fiica lui Isac. Aceasta a vândut el deasemeni boierului nostru pan Cărăiman ceaşnic, pentru optzeci de taleri număraţi.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Coza, tot de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din acelaş sat Roşiori, ce i-a fost cumpărătură dela Părasca, fiica lui Băloş şi dela Nastea şi dela fiul ei, Alexa şi Dumitru şi Vărvara şi dela Ilea şi sora lui, Vărvara, copiii lui Băloşanu şi dela Nicoară şi Ionaşco, fiii Nastei. Aceasta a vândut deasemeni boierului nostru pan Cărăiman ceaşnic, pentru o sută şi cincizeci de taleri număraţi. Şi le-a plătit totul deplin, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, să-i fie şi dela noi toate aceste mai sus zise părţi de ocine, din satul Roşiori, uric şi ocine şi întărire şi cumpărături, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1606> Decembrie 2.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/124
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 234, f. 14—15.

85

1606 (7115) Decembrie 10, Iaşi.

† Io Simeon voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Micul din Vlădeni, pentru aceia ca să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească şi să apere dreapta sa ocină şi dedină, hotarul satului Vlădenilor, pe unde stăpâneşte din veac până acum, până la drumul care trece prin rădiu. Iar dacă va trece Cocora peste drum, cu sila, el să fie globit cu 50 de boi sau să treacă peste <hotarele> lor.

De aceia, să nu îndrăznească Cocora şi nici oamenii lui să treacă sau să intre în hotarul său, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7115 <1606> Decembrie 10.

Domnul a zis.

Marele logofăt Stroici a învăţat.

Toader <a scris.>.

Acad. R.P.R., CCXLVII/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

86

1606 (7115) Decembrie 20, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor, noştri mari şi mici, Obrejie şi fratele său, Crăciun şi surorile lor, Mariica şi Păscălina, fiii Stanei, nepoţii Voicăi, strănepoţii lui Ezereanul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisocul de împărţeală pe care l-a avut mama lor, Stana, dela Petru voevod, a patra parte din a treia parte de sat din Gărdeşti, care este în ţinutul Tutovei şi cu vad de moară şi cu Strâmba şi loc de prisacă. Aceia au vândut-o slugii noastre Costantin Cimbalovici fost mare vatah, pentru două sute de zloţi tătăreşti şi le-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul.

Pentru aceia, nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anii 7115 <1606> Decembrie 20.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris.>

Acad. R.P.R., CCVII/19.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1837.

87

1606 (7115) Decembrie 23, Iaşi.

Noi Simeon Movilă voevodŭ, cu mila lui dumnezău, domnu pământului Moldovei. Iată că veni, înnainte noastră şi înnainté boerilorŭ noştri, sluga noastră Andreica Haruţul, de a lui bună voe, de nimené silit, nici asupritŭ, ş'au văndutŭ a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, cu zapis de cumpărătură ce au avut dela răposatul fratele domnii mele, Eremiia Movila voevodŭ, unŭ locŭ de o cas<ă>, cu jirebie câtă i să cuvine unii casă, din câmpŭ, din ţarină, din satul Răteştii, care îi este lui cumpărătură dela Toader Duşmanŭ, fecior lui Coste; care au vândut credinciosului nostru Boulŭ vistiernicului, drept doauzeci cinci taler<i> de argintŭ.

Pentru acea, lui şi dela noi i-am dat acé moşie, ce scrie mai susŭ, cu tot venitulŭ şi altulŭ să nu să amestice.

Dom<nu>lŭ <au> poruncit.

S'au scris în Iaşi, velet 7115 <1606> Dechem. 23.

Dipe carte cé sărbască, am tălmăcit din cuvânt în cuvânt eu protiereiu Mihail Strilbéţchii şi ecsarhŭ din Mitropolie Eşului, 1779 Iunie 5.

Acad. R.P.R., CCXX/18.
Trad. rom.

88

1606 (7115) Decembrie 24, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat domnia mea şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava din târgul Iaşi, un loc de casă în dughiane [1] în târgul Iaşi, lângă dughenele călugărilor dela Sinai, care acest loc de casă l-a dat Nicula dascăl, la moartea lui, sfintei mânăstiri, întru pomenirea lui, să-şi facă acolo călugării case; iar lui i-a fost danie dela însumi domnia mea, căci a fost acest loc drept domnesc.

Pentru aceasta, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1606> Decembrie 24.

Insuşi domnul a zis.

Simeon voevod <m.p.>

Să laş<i> acesta loc, cumu l-am dat, să fie dat [2].

Marele logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/74.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

89

<1607>.

† Gheor<ghie şoltuz> [3] şi doisprezece pârgari ai târgului: Boldor şi Andreica şi Ştefan şi Băloş şi Ilea şi Giurgea şi Ionaşco şi Miclăuş şi Chiriac şi Hancea. <Iată> [3] au venit înaintea noastră, fiii lui Fratea, din satul Păşcani şi cu Pavel... [3] ştioani, împreună cu fraţii săi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci singuri de bună voia lor, a vândut dreapta lor ocină, partea tatălui lor mai sus scris, Fratea, a treia parte din .... [3] <satul Păşca>nii, lui popa Mihul de acolo, pentru 60 taleri.

Şi a fost .... [3] uricar Gheanghea din Vl<ăd>eşti şi alţi mulţi oameni buni .... [3] megiaşi din jur.

<Deci noi> [3], văzând asemenea tocmeală a lor şi <plata deplină> .... [3] <de nimeni siliţi ci de bună> [3] voie au vândut ocina lor <cum scriem> mai sus, noi am făcut, lui popa Mihul, acest zapis, pentru ca să nu aibă treabă fiii lui Fratea, cu această ocină, niciodată, în veci, nici cu popa, cu preuteasa lui şi cu fiii lui, neclintit, în veci.

---

1) «dughiane», aşa în orig.
2) tot rândul, text rom., scris de mâna domnului.
3) loc rupt în orig.

Şi am pus <şi pecetea>[1]) oraşului, la acest zapis, ca să-i fie de mărturie şi de ...[1]) aşa, scriem să se ştie.

<Pe verso, sec. XVII-XVIII:> « De mărturie zapis dila pârcălabul şi şoltuzu cu 12 pârgari, den Bae, pe a treia parte de sat, de Păşcani, ce au vândut Pavel şi Pătraşco, ficiori Fratei, dinaintea lor Păşcani ».

Arh. St. Buc., A. N., CCXVII/647.
Orig. slav, hârtie, rupt şi şters, pecete aplicată.
Datat după popa Mihul din Paşcani, care apare în doc. din 1607 Iunie 4.

90

1607 (7115) Ianuarie 1, Oleşeşti.

† Iată eu, Costantin, fiul lui Ursul, nepotul lui Stavăr din Oleşeşti, dela gârla Putnei, am mărturisit însumi dela sine cu această carte şi zapis al nostru, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia mea, că am vândut dreapta mea ocină şi dedină, din sat din Oleşeşti, partea de un bătrân, cinci ogoare şi un răzor, în frunte şi o falce de vie şi grădini în vie, 140 de perji [2]) şi vad de moară, lângă vie. Acestea le-am vândut lui Pavăl, nepotul panului Ureche mare vornic, pentru şaptezeci şi şase taleri.

Deci s'a sculat Pavăl şi a dat toţi aceşti bani gata, mai sus scrişi, 76 taleri, în mâinile mele, dinaintea multor oameni buni, martori: Drăguţul şi Cârstea Burlă şi Bălteanul diac şi Ionaşco vătah de hânsari, ca să-i fie ocină şi dedină şi dreaptă cumpărătură, cu tot venitul. Şi nimeni altul să nu aibă a se amesteca niciodată, în veci, peste mărturia noastră.

In anul 7115 <1607> Ianuarie 1.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/16 a.
Fotocopie după orig. slav.
Cu un rezumat rom., ibid., ms. 5181, f. 2.

91

1607 (7115) Ianuarie 10.

Noi Simion Movila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldavii. Au vinit, denainte noastră şi dinainte boierilor noştri, credinciusul boeriul nostru Bogza logofăt şi Goga post. şi s'au învoit şi înpăcat, dinainte nostră, pentru o pricină ce au avut pentru un Duvalmul Nechifor, ci i-ar fi fost furat un cal acest Duvalmul, dila Goga post. şi au avut Bogza logft., vade, că să aducă pi acel Duvalmul di faţă.

Şi când au fost zioa vadelii, el nu l-au adus, căci că n'au avut undi să-l găsască, ş'au rămas aşa: au dat Bogza logft. lui Goga post. parte ocinii sali din

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « perji » aşa în orig.

satu Strămtura ci au fost cumpărătură dila Blehan, fiiul Marişchii şi altă parte din satul Mateiaşăştii, deasemeni lui au dat, ci au fost lui cumpărătură dela Flore, cu ispiosoaci di cumpărătură ci au avut dila răposaţ<i> fraţ<i> domnii meli: Irimie Movila v<oe>vod., ci esti [esti] în ţăn<u>t Vaslui.

Şi di acuma înnainte dacă va afla Bogza logft. pi Duvalmu anumi Nichifor, el să-ş e acest<e> dila dănsul, dacă va ave cu ce să-i plătiască; iar dacă nu va ave, să aibă a suferi sau a-l spănzura, iar părţili celi mai sus scrisă să nu aibă nici odinioară a lua înnapoi dila Goga.

Altă, pentru o moară, ci au avut aşăzdire înpreună, fiindcă s'au învoit şi înpăcat dinainte sfatului nostru, ca să ţăi pre cum au hotărăt credinciusul nostru Veveriţi *mare* spat., cu oamini buni şi di acum înnainti să nu aibă Bogza logft. a-l tragi mai mult, sau a să amesteca întru acele părţili din Strămtură şi Mateiaşăşti şi la morili lor, nici odinioară în veci, înpotriva cărţăi domnii meli.

Insuş domnul au zis.

7115 <1607> Ghen. 10.

Nicoara <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/16.
Trad. rom., hârtie, din sec. XIX.

92

1607 (7115) Ianuarie 18, Bârlad.

† In anul curgător şapte mii o sută cincisprezece <1607> luna Ianuarie 18 zile. Iată noi, Cârstea Dănilă şoltuz şi 12 pârgari din târgul Bârlad. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor bătrânilor Bârladului, Costantin, fiul lui Ursul, nepotul lui Stavăr din Oleşeşti şi cu toţi fraţii săi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci pentru marele păcat, ce a păcătuit Ursul, pentru că l-a prins Ivan, de faţă cu femeia sa, anume Neagole, iubindu-se şi nu are cu ce să-şi plătească capul ci au vândut dreapta lor ocină şi dedină din sat din Oleşeşti, care este pe gârla Putnei, parte de un bătrân, cinci ogoare şi un răzor, în frunte şi o falce de vie şi cu 140 de pruni şi cu vad de moară, lângă vie.

Acestea le-au vândut lui Pavel diac, nepotul lui Ureche mare vornic, pentru şaptezeci şi şase taleri de argint. Şi s'a sculat Pavel diac şi a plătit toţi aceşti bani gata, mai sus scrişi, 76 taleri de argint, în mâinile lui Ursul şi a fraţilor lui, dinaintea noastră şi dinaintea a mulţi oameni buni.

Astfel ei s'au sculat şi au plătit cu aceşti bani capul lui Ursul pentru păcatul său pe care-l scriem mai sus la Procop Negrea ureadnic de Bârlad, dinaintea a mulţi oameni buni şi boieri: Drăguţul staroste şi Cârstea Burlă şi Bălteanul diac şi Ionaşco, vătah de hânsari şi din oraşul Bârlad: Iane, ginerele Dorei şi Frâncescul şi Nohit şi Crăciun Nicoriţi şi Grajdan şi Ion Carapoton şi ceilalţi.

De aceia noi, văzând tocmeala lor bună şi plata deplină, i-am făcut dela noi lui Pavel diac, această mărturie, până când îşi va face privilegiu dela domn.

Şi pentru mare credinţă şi tărie noi am pus şi pecetea oraşului pe această adevărată carte şi zapis al nostru, ca să se creadă.

Gheorghie Zăncescul a scris.

Acad. R. P. R., Fotografii, XXIX/17 a.
Fotocopie după orig. slav.

93

1607 (7115) Ianuarie 20, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am dat pe Ţiţul Ţigan să fie rob [1]) şi Ţigan drept sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Sava.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile hătmăneşti sau vatagi de Ţigani sau giudeţi de Ţigani să nu aibă nicio treabă cu el. Şi la aceasta să fie tari şi puternici egumenul şi cu tot soborul a ţine şi a opri pe acel Ţigan. Alţii nimeni să nu aibă a se amesteca la acel Ţigan, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Ianuarie 20.

† Insuşi domnul a poruncit.

Simion voevod <m. p.>

† Orăş hatman a învăţat.

<Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXVI/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

94

1607 (7115) Ianuarie 22.

† Eu Măriiaca Pitolcoe ş<i> Loghiniia Boldoşcoe, soro-sa şi Ion Bărlibaş, feciurol Măriicăei Pitolcoe şi Ion, feciurol Oghenieii Boldoşcoe, scriiam şi mărturisim co aiesta al nostru zapis com noi am văndot a noastrâ p<ar>[2])te de ocină ci ni s'au venit . . . [2]) ntra a mănă . . . [2]) asloĭulo . . . [2]) de neme ne<le> [2])gaţ<i>, de nime névoiţ<i> ş<i>[2]) de nime neînbiiaţ<i>, cé de bonă v<o>[2])ia nostrâ, o am văndot cestor omene anomé loe Crăciun de acolo şi co a sa fămée, co Mărica, ca să le fie lor ocină dereptă, în <v>[2])eci, nescrimbat. [3]) Şi o au cumpărat Crăciun co a sa fămée, co Măriica, derepto 2 boii şi 5 taler<i> de înai<n>ta a mar<i> mărtorie anomé: Oida *şi* Gligorie, iarăş décolé şi Nacol *de asemeni*.

---

[1]) « holop » în orig.

[2]) loc rupt în orig.

[3]) pentru « neschimbat ».

Aşé scriem <ş>[1])i mărto<ri>sim co cesta al nos<tru> zapis. Derepto acé nim<e să nu aibă>[1]) a se amest<e>ca înt<r'ace>a ocină, nici dănăor<ă>, în veci, înai<n>-t<ea>[1]) <ce>stoia al nostru zapis.

† *Scris* Petre diaci.

Măriia, Onghinia.

La Roman, 7115 <1607> Ghen. 22 *zile.*

Acad. R. P. R., CLVII/75.
Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară şi 2 degete aplicate.

95

1607 (7115) Ianuarie 23, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri monahul Ioan, fiul lui P<it>ic fost vornic şi nepoţii lui, Dumitru şi sora lui, Nastasia, fiii lui Ghiorghie Pitic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, jumătate de sat din Păuşeşti ce este în ţinutul Cârligăturii şi cu loc de moară pe pârâul numit Vozu din privilegiile lor drepte, din ispisocul de cumpărătură ce au avut dela Alexandru voevod şi din uric de întărire dela Bogdan voevod. Aceasta au vândut slugii noastre, Toader Dragotă mare vătaf al ţinutului Cârligătura şi cneaghinei lui, Nastea, pentru o sută şi douăzeci de ughi. Şi le-a plătit aceşti bani, 120 de ughi, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Toader Dragotă şi cneaghinei lui, Nastea, să le fie ocină şi cumpărătură dreaptă înainte numita jumătate de sat din Păuşeşti şi cu loc de moară şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Ianuarie 23.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Vasile Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/245.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1820.

96

<1607> Ianuarie 26, Iaşi.

† Orăş hatman şi pârcălab de Suceava. Am dat această carte a noastră egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire sfântul Sava, pentruca

[1]) loc rupt în orig.

ei să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, a prinde pe Țințul Țiganul și a-l lega și a-l aduce la sfânta mânăstire, pentrucă domnia sa domnul nostru a dat pe acel Țigan să fie drept rob[1]) Țgan acelei sfinte mânăstiri și nimeni să nu îndrăznească a-l reține sau a-l opri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, Ianuarie 26.

Orăș hatman a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, I/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o transcriere și o trad. rom. contemporană.
Datat după doc. de întărire dela Simion Movilă, cu data de 1607 (7115) Ian. 20, ibid., XXVI/3.

79

<1607> Ianuarie 28, Iași.

† Suret de pe ispisoc sârbescu dela Simeon Moghila vodă, din leatul 7113 <1605> Ghen. 28.

Si<n>gur d<o>mnul au poru<n>cit.

Ioan Simeon Moghila, cu mila lui d<u>mnezeu, d<o>mnu pământului Moldovii. Precum au venit, înaintea noastră și înaintia boiarilor noștri, Mavrichi Grecul, cu un zapis de mărturie dela oameni buni, dela Toader și dela Dumitru și dela Ursul și dela Ihnat și dela Savul și del<a> Dumitru Lazor și dela Iurie și dela Toader și dela popa Ciorba și dela toț<i> sătenii din Dărmăneșt<i>, mărturisind cum au venit înaintia noastră Irodiia, fata Varvarii, nepoata Maghiții și cu Drăgăil<ă>, de a lor bună voe, de nime silit<i>, nici asuprit<i> și au vândut a lor direaptă ocină și moșie, dintr'a lor dirept uric, carele au avut de înpărțanie dela Pătru vodă cel Bătrăn, toată partia ei, cătă s'ar alege din sat din Dărmănești, din vatra satului și din cămp și <d>in curături și din poeni și din pădure și cu vad de moară, ce iaste în ocolul Totrușului, pre acele li-au văndut lui Mavrichi carele<e> s'au scris mai sus și fămei lui, Teclii, dirept 200 de zloți tătărăș<ti>. Și i-au plătit ei și i-au plinit plata deplin, înaintia noastră.

Și iarăș mai adus<e> Mavrichie Grecul, ce iaste scris mai sus, un zapis de mărturie, iarăși dela acei martori, ce scriu mai sus și dela Coste și dela Pătrașcol din Dărmăneșt<i> și dela Vasilica, sora Savului și dela popa Bărnat, scriind cum au venit înaintia noastră Savul, fratilii Irodii, ce iaste scris mai sus, ficioru Varvarii, nepotul Maghiții de nime silit, nici asuprit, ce de a lui bună voe și au văndut a sa direaptă ocină și moșie, di pe uric dirept, ci-au avut moașia lui, Maghița, ce iast<e> scrisă mai sus, pre o giumătate de parte a lui, tot dintr'acel

---

[1]) «holop» în orig.

sat, din Dărmăneşt<i>, din vatra satului şi din câmp şi din curături şi din poeni şi din pădure şi cu vad de moară, pre aceste li-au văndut lui Mavrichie Grecul, iarăş aceluia ce iaste scris mai sus, dirept 100 şi 50 de zloţ<i> tătărăşt<i>. Şi i-au plătit şi i-au plinit plata deplin banii, 150 de zloţi tătăraşt<i>, precum au mărturisit şi ei înaintia noastră, toţi de faţ<ă>.

Şi noi văzănd acele mărturii toate, am crezut şi li-am făcut lor şi dela noi aciastă întăritură, pentr'aceaia, cum li s'au dat lor şi dela noi, aceale părţi de moşii, ce s'au scris mai sus, din sat din Dărmăneşt<i>, moşiia şi cu tot venitul. Şi alţii să nu cuteze a sta, înaintia acestii cărţi a domnii mele.

S*cris în* Iaş<i>.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a învăţat.*

Vasilie Dinga *a scris.*

Şi eu, preotul Vasilie Neculcescul *dela* Călugăra, l-am scos din slovenie, la leatul 7247 <1739> Iuli 10.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, XXIII/2.
Trad. rom.
Veleatul 7113 este greşit. Nu poate fi decât din 1607, când domnea Simion Movilă

98

1607 (7115) Ianuarie 31, Iaşi.

Noi Simeon Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovii. Dat-am aciastă scrisoare a domniei miali, slugii noastre Dumitru *fiul lui Goe* pârc<ălab>, cu care să fie tari şi puternic, cu această carte a domnii miale, să ţie a sa driaptă moşie părinţască, tot hotarul satului Doljeştii, după vechiul hotar şi pe unde până acmu au ţinut şi câmpul la Pucioasa şi tot hotarul, precum să arată în privileghia lor, la gura Albiai, fiindcă au avut şi zi cu giup<ăneasa> Golăiasa, pentru acea bucată di loc din hotarul lui şi giup<ăneasa> Golăiasă n'au vrut să ste di faţă cu dănsul, înaintea domnii mele, pentru care de acum înainte, nimeni să nu ste împotrivă, nici să-l supere, piste cartea domnii mele.

Domnul au poruncit.

S'au scris în Iaşi, Ghen. 31, 7115 <1607>.

Stroici *mare* logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, I/3.
Trad. rom.

99

1607 (7115) <Februarie>.

Suret dela Simeon Moghila [v]voevod, l<ea>t 7115 <1607>.

Adec<ă> au venit înnaint<ea> noastre boeriul nostru, sluga noastră Andreica Harţul diacŭ, feciorIul <lui> Mihăil<ă> Lupul, nepot Micul şi strănepot <lui> Coste.

feciorIul lui Dragoş, de a lui bună voe, de nimeni silitŭ, nici asuprit, ş'au văndutŭ a sa dreaptă ocină din dresuri de slujbă ce au avut dela strămoşul său Coste, feciorIul lui Draguş, dela preabunul Alexandru [v]voevod, a triia parte den tot satul Răteştii şi cu [cu] loc de moară în Topoliţă, la ţinutul Neamţului, aceia au vândut dum<nealui> lui Toaderŭ Boul, ce au fostu vis[s]tiernic, dreptŭ trei sut<e> taler<i> de argint.

Deci noi, văzind noi a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, pentr<u> acéia ca să fie lui dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul ca să nu s<ă> amestec prest<e> cart<ea> domnii méle.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, l<ea>t 7280 <1772 Iulie 4>.

<Pe verso:> 8 scrisori şi un suret.

S'au mai dat 2 scrisori dintr'aceste, pe urmă, la dum. pah. Iordache Lazul

Acad. R.P.R., CCXX/19.
Trad. rom. din 1780, hârtie filigran.
Datat după doc. din 1607 Febr. 10.

100

1607 (7115) Februarie 6, Iaşi.

† Io Simeon Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri monahi dela schitul lui Iosif, numit Bisericanii, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească şi să apere locul lor şi hotarul sfintei mânăstiri pretutindeni, pe unde este însemnat dinspre mânăstirea Bistriţa, împrejurul sfântului schit. Nimeni să nu aibă a intra pe locul lor cu oile la păscut sau cu carele la tăiat lemne sau să cosească prin poienile lor fânul fără ştirea şi fără voia lor, ci să aibă a lăsa în pace locul lor. Intru nimic să nu se amestece acolo. Iar pe acel care îl vor afla că merge şi turbură locul şi fânul lor, să aibă a se lua dela astfel de oameni totul ce se va găsi la dânşii.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a ţine şi nici să intre acolo, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Februarie 6.

Insuşi domnul a poruncit.

Simion voevod <m.p.>

Ureche mare vornic a învăţat.

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XII/11
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1809.

101

1607 (7115) Februarie 7, Iaşi.

† Iată eu, pan Cârstea mare vornic al ţării de sus şi Orăş hatman şi Boul şi Voico vistieri şi Vorontar mare comis şi Gheanghea şi Ursu vornici de gloată şi Ionaşco mare armaş şi Avram uşar, mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Ghermănescul diac şi verii lui, Onciul stolnicel şi Simion stolnicel şi Ileana şi cu alţi veri ai lui, fiii şi nepoţii lui Gavril şi Lupşe şi Ion, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ei ocina lor dreaptă şi cumpărătură a părinţilor lor din ispisoc de mărturie, pe care l-a avut dela sfânt răposatul, odihnitul Eremia voevod, jumătate dintr'un loc de iaz, ce este după capătul de jos al Culişeului, la capătul piscului, unde se întâlnesc văile, ce sunt pe Culişeu [1]) şi cu loc de iazuri şi de moară în Molovateţ, ce este în ţinutul Orheiului. Aceasta au vândut ei fratelui nostru, pan Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, pentru două sute taleri de argint. Şi le-a plătit deplin, dinaintea noastră.

Pentru aceia şi noi am făcut dela noi această mărturie panului Chiriţă postelnic, să-i fie pentru încredinţare, până când îşi vor face şi dires domnesc. Şi peceţile noastre încă le-am pus la această carte a noastră, să se ştie.

A scris Nebojatco uricar, în Iaşi, 7115 <1607> Februarie 7.

Eu Cârstea vornic <m.p.>

Orăş hatman a iscălit <m.p.>

Eu Boul vistier am iscălit <m.p.>

Eu Gheanghea vornic <m.p.>

Ursu vornic a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIX/79.
Orig. slav, hârtie, 9 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., CXL/213.

102

1607 (7115) Februarie 10, Iaşi.

† Pan Cârstea mare vornic şi pan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava şi pan Chiriţă mare postelnic şi pan Voico vistier scriem şi dăm de ştire cu acest zapis al nostru, că a venit înaintea noastră popa Ionaşco, fiul lui popa Ioachim, nepotul lui Tâmpa vătav, strănepotul lui Micul, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut toată dreapta parte de ocină şi dedină, care a fost a tatălui său, popa Ioachim, cât se va alege din satul Răteşti pe Topoliţa, care este în ţinutul Neamţ, din vatra satului şi din ape şi de pretutindeni şi cu grădini şi două case gata de faţă. Aceasta a vândut-o fratelui nostru, Boul vistier, pentru şaizeci galbeni ungureşti.

---

[1]) « ce sunt pe Culişeu », scris cu altă cerneală peste loc ras.

Şi s'a sculat fratele nostru, Boul vistier şi a plătit deplin toţi 60 galbeni ungureşti în mâinile mai sus scrisului popa Ionaşco, fiul lui popa Ioachim, nepotul lui Tâmpa vătav, strănepotul lui Micul, dinaintea noastră, pe acea mai sus scrisă parte de ocină din satul Răteşti pe Topoliţa, a părintelui său, popa Ioachim, cât se va alege. Pentru aceia, să aibă a-şi face şi ispisoc domnesc.

Şi spre mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la acest zapis al nostru.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Februarie 10.

Cârstea vornic <m.p.>

Orăş hatman a iscălit <m.p.>

Voico vistier <m.p.>

Chiriţă Dumitrachi <m.p.>

Acad. R.P.R., CCXX/20.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Cu 2 traduceri rom., una din sec. XVIII şi alta dela sfârşitul sec. XIX.

103

1607 (7115) Februarie 10.

Suretu depre un uric al lui Simeon Moghila voevod, din l<ea>t 7115 <1607> Fev. 10 *zile.*

Io Simeon Moghila voevod, domnu ţării Moldovei. Iată au venit înnaintea <noastră> şi a tot sfatul nostru, popa Ionaşco, feciorul popii lui Ioachim, nepotul Tâmpei vătaf, strănepot Micului, de al lui bună voe, de nimenea silit, nici asuprit, şi au văndut al lui dreaptă ocină şi moşie şi a tuturor fraţilor lui, cât să va alége din sat din Răteşti, ce iaste în ţinutul Neamţului, pre părăul Topoliţii, din vatra satului şi din apă şi de pretutindenea, pre aceasta au văndut-o credincios boiariului nostru Boul vistérnic, dreptu şasezeci de galbeni roşii.

Şi sculăndu-s<ă> credincios boiariul nostru, ce mai sus scriem, Boul vist., au plătit toţi banii deplin, şasezeci de galbeni ungureşti, denaintea noastră, în măna popii lui Ionaşco, feciorul popii lui Ioachim, nepotul Tâmpei vătaf, pre această ce mai sus scrie, parte lui de moşie şi a tuturor fraţilor lui, căt să va alége, ce iaste în ţinutul Néamţului, pre Topoliţă.

Pentru acéia şi noi, văzănd al lor bună învoială între dănşii şi plată deplinu, aşijderea am datu şi am întărit, ca să le fie şi dela noi moşie şi uric, cu tot venitul Şi altul nimenea să nu să améstece preste carté noastră.

Insumi domniia mea poruncesc.

Scris la Iaşi.

Acad. R.P.R., CCXX/22.
Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII, hârtie.

---

1) «galbeni», aşa în orig.

104

1607 (7115) Februarie 10, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire dela Neamț o prisacă în Braniște pe Bohotin, la Obârșie, care acea prisacă a fost a răposatului Cornea brănișterul și după aceia au miluit sfânta mânăstire cu acea mai sus scrisă prisacă, Anghelina fiica lui Cornea și cu fiii ei Vasile și Lupan, precum au adus înaintea noastră și ispisoc de mărturie dela preaiubitul răposatul frate al domniei mele Eremia voevod.

Pentru aceia, ca să le fie lor și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7115 <1607> Februarie 10.

Insuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt. <m.p.>

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXVI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

105

1607 (7115) Februarie 18.

Suret dela Simion Movila v<oe>vod, 7115 <1607> Fevr. 18.

Facim înștințari precum au venit înnaintea noastră și înnainte boerilor noștri, a noastră credincioasă sluga Calin comis și cu un zapis di mărturii dela ai noștri credincioși boeri, dela Bogzi logf. *și* dela Vasălii pit<a>r șii dela Ilii *mare* șatr. și dela Gherghe vor<nic> și dela Ștefan vor<nic> de poartă. Precum au venit înnainte noastră Stanca, fată Petrii, nepoată lui Toadir, de a ei de bun<ă> voe, de nimi silită, ș'au văndut a sa driaptă ocin<ă> și moșii ce-au avut moșii și strămoșii ei dela Ștefan v<oe>vod, dela Alicsandru vodă, giumătati de sat din Milești, pi părău Pereschivului, parte de către răsărit și cu vad de moară în apa Pereschivălui și cu loc de vii, aceia au văndut slugii noastri, lui Calin comis, drept 50 de taleri.

Și iarăș au mai adus înnainte noastră mărturii de acei boeri de mai sus numiți, precum au mărsu înnaintea lor Vasili, ficior Ancăi, fetii lui Guțilă și rudeniia lui Marcu, ficiorul Armancăi, fetii lui Guțilă, iarăși de a lor bun<ă> voi, au văndut a lor driaptă ocin<ă> și moșii tot dintr'acele dresuri, a trie parti dintr'acela sat Mileeștii, căt să va alegi parte lor, aceia au văndut lui Calin com<i>s, drept 30 de taleri.

Şi iarăş au mai adus zapis de mărturii sluga noastră Calin com<i>s dela al nostru credincios şi cinstit boier Cărste *mare* vor<ni>c de ţara de gios[1]) şi dela alti a noastri slugi: Gârle căp<i>t<a>n şi Gavril *mare* văt<af>, precum au venit înnaintea lor Muşa, fata Savii, de a ei bun<ă> voi, au văndut a sa driaptă ocin<ă> dintru aceleş<i> dresuri şi dintr'un ispisoc de cumpărătură ci ari tatăl ei, Sava, dela Iancul vodă, ce-au fost lui cumpărătură dela Drăgana, fămeia Guţului, din a patra parti din acel sat Mileştii a trie parte, parte de către răsărit şi cu vad de moară în apa Pereschivului şi cu tot căt să va alegi parte ei, aceia au văndut dumn<ealui> Calin com<i>s, drept 15 taleri.

Pentru aceia şi noi, văzind acel zapis de mărturii, dela al noştri boeri, am crezut şi am dat şi am întărit pre aceli de mai sus ce sint părţi de sat din Mileşti, ci i-au cumpărat pi ai săi drepţi bani, ca să-i fii lui ocin<ă> şi uric cu tot venitul. Şi altul ca si nu si mai amestici.

Posleduindu-si cu ce adivărată scrisoari suretul acista şi găsindu-si întocma următoriu, s'au adiverit şi cu a noastri iscălituri.

Gherasim episcop Roman<u>lui. Balş logf. Iordachi Milu ban.

<Pe verso:> Cercetându-si şi de către mini, această copii, ci este scoas<ă> dipi ace iscălită de Gherasi<m> episcopu Romanului şi, aflănd-o întocma, s'au încredinţat şi de către mini, 1816 Iunie 14.

† Ioan Jora post.

Posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu ce adivarătă copii a u<nui> suret depi ispisocul domnului Sămion Movila v<oe>vod şi, fiind întocma, după poronca cinstiti Logofiţăi cei Mari, am încredinţat. 1816 Iulie 3.

Enachi Pleaşăscu diiac.

Acad. R.P.R., CLVII/76.
Copie rom. din 1816, după o trad. rom. din. 1804 Iunie 8.

106

1607 (7115) Februarie 19, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, Ionaşco şi fratele său Isac şi surorile lor, Frăsina şi Samfira, fiii lui Bălan vătah şi deasemeni şi verii lor, Sava şi surorile lui, Sofiica şi Frăsina şi Axana şi Agafia şi Gatha, fiii Todosiei, sora lui Bălan vătah, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Dumitru Ciolpan şi ai fratelui lui, Trifan Ciolpan, de bună voia l r, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor, Dumitru şi fratele său Trifan Ciolpan, dela Petru voevod cel Bătrân, ce şi-au cumpărat dela Gavril, fiul Anuşcăi şi dela vara lui, Anuşca, fiica Nastascăi, nepoatele lui Petru Vranici, din privi-

[1]) Cârstea era mare vornic de ţara de sus.

legiul de mărturie ce a avut bunicul lor, Petru Vranici, dela Ştefan voevod cel Bătrân, două părţi din şase părţi din satul Coliceani şi din Fauri, care acum se numeşte Iuganii pe Iadrici. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru, Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint.

Şi după aceia, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Gligorie diac şi fiii lui, Vasilie şi Sofronia şi Ilina şi Odochia, şi deasemeni verele lor, Urâta şi Maricuţa şi Ruja, fiicele popei şi deasemeni verii lor, Ionaşco şi sora lui, Aniţa, fiii Ilenii, fiica popei Ursu şi deasemeni vărul lor, Gheorghie, fiul Maricăi, sora popei Ursu, toţi nepoţii lui Ion Ciolpan şi ai lui Trifan Ciolpan, tot de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din aceleaşi privilegii, două părţi din şase părţi din satul Coliceani şi din Fauri, care acum se numeşte Iuganii, pe Iadrici şi deasemeni jumătate, partea de mijloc, din satul Iugani, din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut străbunul lor, Ciolpan dela Alexandru voevod şi din ispisoc de întărire dela Petru voevod cel Bătrân, care i-a fost cumpărătură dela Mărica, fiica lui Vasco, nepoata lui Petru Vranici, din privilegiul de mărturie pe care l-a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân. Acestea deasemeni le-au vândut credinciosului nostru mai sus scris, Chiriţă mare postelnic, pentru trei sute şi cincizeci taleri de argint.

Şi le-a plătit lor deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Şi privilegiile pe care ei le-au avut pe acele mai sus scrise părţi de ocină, încă le-au dat în mâinile mai sus zisului nostru credincios, Chiriţă mare postelnic.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi cu înţelegere şi plata deplină, pe care el a plătit-o în mâinile tuturor celor mai sus scrişi, iar noi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului nostru, Chiriţă mare postelnic, acele înainte mai sus numite părţi de ocină, ca să-i fie şi dela noi ocine şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Februarie 19.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

Ionaşco Banciu ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXV/50.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

107

1607 (7115) Februarie 24.

Suret depe ispisoc sirbesc dela Simion Moghila v‹oe›vod, din veleat 7115 ‹1607› Fevr. 24 *zile*.

Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştri ai Moldaviei, a mari şi mici, sluga noastră Sava Ghermănescul diiac şi rudeniile

lui: Onciul stolnicel şi Simion stolnicel şi Ileana şi cu alte rudenii ai lor: feciori şi nepoţii lui Gavril şi Lupşei şi lui Ion, de a lor bună voe, de nime siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor dreaptă ocină şi cumpărătură a părinţilor lor, jumătate dintr'on loc de sat ce este pe din gios la capul Culişăului, la capul Piscului, unde să înpreună văile ce să numesc Ghermăneştii la Molovatiţ<ă> şi cu loc de iaz şi de moară la Molovatiţă, ce este în ţin<u>t Orheiului.

Aceia au vândut credincios boeriului nostru dum<nealu>i Dumitrachi Chiriţii *mare* postelnic, drept doao sute taleri de argint, din ispisoc de mărturie ce au avut dela răposatul fratele domniei méle, Erimie v<oe>vod, ce au fost lor cumpărătură acel loc, părinţilor lor, dela răposatul părintele domniei méle, dela dum<nealui> Moghila *mare* logofăt şi dela fratele său Văscan părcălab şi dela surorile lor: Tudosca şi Anuşca, din dres de baştină ce au avut ei dela Ilie v<oe>vod. Pentru acéia, ca să fie lui şi dela noi acel de mai sus scris loc, boeriului nostru de mai sus scris, dum<nealu>i Dumitru Chiriţă *mare* postelnic, uric şi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul şi altul să nu să amestece.

S'au tălmăcit de Gherghie Evloghi dascal. 1780, Noem. 24 *zile*.

Acad. R.P.R., CXL/212.
Trad. rom.,

108

1607 (7115) Februarie 25, Iaşi.

...[1]. Deci noi, văzând...[1] mărturie, iar noi...[1] deasemenea şi dela noi i-am dat lui <şi>[1] i-am întărit această...[1] bucată de ocină, ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură...[1] şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7115 <1607> Februarie 25.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCIII/56.
Orig. slav, hârtie, rupt, lipseşte mai mult de trei sferturi din act. Pecetea lui Simion Moghilă voevod, timbrată, filigran.

109

1607 (7115) Martie 9, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit rugătorilor noştri călugărilor dela sfânta mânăstire, unde este hramul sfintei blagoveştenii a născătoarei de dumnezeu şi biserică zidită de Ştefan voevod şi de Petru voevod cel Bătrân cu o moară

---

[1]) loc rupt, lipsă în orig.

dela satul Avereşti, pe Cracău, care este sub ascultarea ocolului târgului Pietrei, care le este danie dela sfântrăposatul odihnitul fratele domniei mele Io Eremia voevod, veşnica lui pomenire.

Pentru aceia, să le fie şi dela domnia noastră mai sus scrisa moară cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Martie 9.

Domnul a zis.

Simion voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

† Başotă <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, VI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

110

1607 (7115) Martie 10, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Simion Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mărica şi a pârît pe sluga noastră, Onciul, fratele lui Lupul, pentru a treia parte, partea de sus, din satul Vovineşti şi pentru a treia parte dintr'o poiană, ce este pe Ichil şi iarăşi, pentru altă poiană ce este pe Suha, care această mai sus zisă parte a fost cumpărătura bărbatului său, Lupul, dela Nicoară şi dela fratele lui, Ionaşco şi Nechifor şi dela sora lor, Dragna, fiii lui Şteful, nepoţii lui Roman Ciurea, din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor, Roman Ciurea, dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Deci noi şi cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă şi am aflat că Mărica este rudă mai apropiată decât Onciul. Deci Mărica a întors patru sute de zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre, Onciul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi am îndreptat pe Mărica, cu sfatul nostru. De aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Petca şi sora ei, Anghelina, fiicele lui Azghir, nepoatele lui Ciurea, de bună voia lor, nesilite de nimeni şi nici asuprite şi aşa au mărturisit ele înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru că ele n'au avut copii din trupul lor, nici Petca şi nici sora ei, Anghelina, ci ele au avut numai o nepoată, cu numele Irina, fiica lui Nicoară. Astfel ele au lăsat nepoatei lor Irinei două părţi de ocină, ce au avut ele împreună în satul Vovineştii, care este pe râul Cula şi cu loc de iaz şi a treia parte dintr'o poiană, ce este pe Ichil şi iarăşi cu altă poiană ce este la gura Suhăi şi iarăşi cu a treia parte din satul Miţova.

Deci noi, văzând dania lor de bună voie ce ele au dat nepoatei lor, Irina: aceste mai sus înainte zise două părţi de ocină din satul Vovineşti, ce este pe râul Cula şi cu loc de iaz şi a treia parte dintr'o poiană ce este pe Ichil şi altă poiană ce este la gura Suhăi şi a treia parte din satul Miţova, pentrucă ele n'au avut copii din trupul lor, ca să aibă a le îngriji şi, după moartea lor, să aibă a le pomeni şi să aibă a intra pe toată averea lor, pe unde vor avea, toate acestea mai sus scrise să-i fie şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul şi copiilor ei şi nepoţilor ei şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al ei, cine i se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocine din satul Vovineşti, care este pe pârâul Cula şi cu loc de iaz pe Cula şi a treia parte dintr'o poiană ce este pe Ichil şi a altei poiene ce este la gura Suhăi, să le fie lor hotare, cum scriem mai sus, iar dinspre alte părţi să le fie hotare după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Simion Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Mihail şi Gavriil voevozi şi credinţa boierilor noştri, [credinţa boierilor noştri]: credinţa panului Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Ion pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Cârstea şi ...[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Orăş hatman <şi pârcălab> de Suceava, credinţa panului Chiriţă postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Catarsi<l> ceaşnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină şi danie.

Iar cine s'ar ispiti să strice şi să sfărâme întărirea noastră...[1]) acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în Iaşi, în anul 7115 <1607> Martie 10.

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Bibl. Univ. Iaşi, doc. nr. 1.
Orig. slav, perg., cu unele lipsuri la îndoituri, pecete atârnată.

---

[1]) loc alb în orig.

111

1607 (7115) Martie 19, Ştefăneşti.

† Iată dar eu, popa domnesc Ştefan şi popa Bilaş şi popa Văscan duhovnic al răposatului Bogdan din Ostopciani şi popa Vasilie şi popa Sava. Deci noi <mărturisim> că au venit înaintea noastră fiii lui Bogdan, ai răposatului Bogdan, Dumitraşco şi Andronic şi fiica lui, Ştefana şi au întrebat înaintea noastră pe maşteha lor, anume Sofronia, fostă Bogdănească a răposatului. Deci au întrebat-o pe ea pentru zapisul pe care l-au avut pe satul Ostopciani, dela Eremia voevod, care sat a fos dat Leahului Zahărovschii şi l-a întors înapoi. Deci maşteha lor Şofronia a mărturisit înaintea noastră cu sufletul ei, că nu este la ea acel zapis şi nu ştie nimic, după moartea răposatului Bogdan.

Deci noi, de aceia am făcut această mărturie cu sufletele noastre, cum am auzit din gura ei. Deci, de aici înainte să nu aibă a pârî maşteha lor pentru satul Ostopciani. Iar dacă va mai avea vreun zapis şi va voi să pârască, să fie mincinos şi înşelător acel zapis al ei, înaintea acestui zapis al nostru. Aceasta să se ştie în veci.

Scris la Ştefăneşti, în anul 7115 <1607> Martie 19.

Acad. R.P.R., CIII/11.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.

112

1607 (7115) Martie 20, Miclăuşeni.

Un zapis dela Gălina, fata lui Roman Pleşa, întru care scrie că au văndut a ei driaptă moşie din satul Bolomireşti, din parte ei, ce să va alege, giumătate de parte, pre aceia au văndut-o nepotului ei, lui Goe Dumitru din Doljăşti, drept optuzeci de talere.

Şi la tocmala lor a fost dum<nea>lui *marele* vist. *şi* Ştefan vornic de poartă *şi* popa Vasile *din* Hărniceşti *şi* Avraam, ficiorul Părvului *şi* Ion *din* Şirăţăi *şi* Ionaşcu diiacul, *ginerile lui* Petrici spat. şi alţi oameni buni şi-au pus peceţile.

La Miclăuşeni, 7115 <1607> Mart. 20.

Acad. R.P.R., ms. nr. 13, f. 40.
Copie rom. din 1796.

113

<1607 –1609> Martie 24.

† Adică eu, Ionaşco, fiul Trofanei din Geameni, înştiinţez eu însumi, cu această carte şi zapis pe cine o va vedea sau o va auzi citindu-se, că m'am sculat eu, Ionaşco şi am vândut locul meu de prisacă, ce se va alege din locul Geamăna şi am

vândut acel loc, pentru 20 taleri de argint, lui Ilie din Cetereani, să-i fie prisacă lui şi dedină neclintită, în veci. Şi am vândut de bunăvoia mea [1]) neasuprit de nimeni.

Când am vândut, au fost acolo mulţi martori buni, oameni buni, dinaintea lui Toader Dragotă mare vătag şi înaintea lui Pitic vătag şi înaintea lui Vasile ureadnic şi înaintea lui Porcar şi Sava şi Grozav şi Toader Gogea şi Simion şi alt Simion şi Gligorie ţârcovnic şi alţi oameni buni.

Pentru aceasta mărturisim cu sufletele noastre şi scriem. Luna Martie 24.

<Pe verso:> Şi a luat şi zi ca să dea el privilegiile, în ziua sfântului Ghiorghie marele mucenic şi să-şi facă îndreptări pentru toate. Pentru aceia este chezaş pentru el Simion din Boteşti, cumnatul lui.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/260.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. cu lipsuri şi greşeli, din 1767.
Datat după Toader Dragotă care este vornic de gloată la 23 Ian. 1607, 25 Iulie 1608 şi 27 Oct. 1609, doc. din această colecţie.

114

1607 (7115) Aprilie, Iaşi.

Un ispisoc dela domnul Simion Moghila v<oe>vod, întru care scrie, că au venit înnaintea mării sale şi a boerilor, Ignat şi cu fraţii lui şi au părât de faţă pe mătuşa lor, pe Gălina, fata lui Roman Pleşa, cerăndu la dănsa ca să le de şi lor giumătate de parte din moşie ei, cât să va alege parte ei din satul Balomireşti.

Deci ia, nici într'un chipu n'au vrut să le de lor parte de moşie, ce ia, de bună voe ei, pre aceia au dat-o dinpreună cu acé giumătate de parte a sa, ce i să va alege din satul Balomireşti, au dat-o lui Dumitru Goe, pentrucă ei îi iaste ei rudenie mai aproape, apucându-s<ă> el cum o va ţine până la moarte ei şi după moarte încă o va griji. Deci domnie, diacă au văzut a lor bună învoială, au dat şi dela mărie sa, ca să-i fie lui ocenă şi danie şi altul să nu să amestece.

La Iaşi, vlet 7115 <1607> Ap . . . [2])

Stroici *mare* log.<o>f.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 40.
Copie rom. din 1796.

115

1607 (7115) Aprilie 15, Iaşi.

† Adică eu, Nicoară Donici pârcălab de Orhei. Iată, privind la alţi ctitori şi miluitori ai sfintelor mânăstiri am râvnit şi am dat şi am miluit, din mica noastră

[1]) «lui» în orig.
[2]) loc alb în text.

agoniseală dată de dumnezeu, sfânta mânăstire, nou zidită, numită Secul, unde este hramul sfântului slăvitului prooroc și înainte mergătorul botezătorul domnului, Ioan și cinstita lui tăere, cu niște case și cu tot locul lor și cu dughene, care sunt în mijlocul târgului O.hei, care sunt zidite de noi pe proprii noștri bani și cumpărături.

Și după acest zapis al nostru făcut cu mâna de bună voie, să aibă părinții călugări dela sfânta mânăstire a-și face îndreptare și dela măria sa milostivirea sa domnul nostru și să aibă a ruga pe domnul dumnezeu pentru păcatele noastre și ale părinților noștri, după rânduiala sfintei biserici și să ne facă pomenire din an în an ca și altor ctitori.

Iar după moartea mea și a cneaghinei mele . . .[1]) cine ar voi a se ispiti să strice . . . .[1]) această danie și miluire a noastră, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții și să-i fie protivnic sfântul Ioan la înfricoșata judecată a lui Hristos.

Și pentru mai mare credință, eu cu mâna mea am iscălit mai jos și am pus pecetea mea pe acest zapis.

S'a scris la Iași, la anul 7115 <1607> Aprilie 15.

Nicoară Donici, a iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din secolele XVIII—XIX.

116

1607 (7115) Aprilie 15, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, credinciosul nostru boier pan Nicoară Donici pârcălab de Orhei, de bună voia sa, nesilit de nimeni nici asuprit, a dat și a miluit sfânta mânăstire nou zidită numită Secul unde este hramul sfântului, slăvitului Ioan înainte mergătorul și botezătorul domnului și al cinstitei lui tăieri, cu niște case și cu tot locul lor și cu dugheni care sunt în mijlocul târgului Orheiului, care case și dugheni sunt zidite de el pe dreapta lui cumpărătură.

Deci noi văzând dania și miluirea lui de bună voie, am dat și am întărit mai sus scrisei sfintei mânăstiri acele mai sus zise case și dugheni și cu tot locul lor ca să-i fie și dela noi danie și întărire cu tot venitul, neclintite niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

---

[1]) loc rupt în orig.

Scris în Iaşi, la anul 7115 ‹1607› Aprilie 15.
Domnul a zis.
Simion voevod ‹m.p.›
Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›.
† Pepelea ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LIV/3.
Orig. slav, hârtie, cu pecetea mare şi mică, timbrate.

117

1607 (7115) Aprilie 22, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit această carte a domniei mele rugătorilor noştri călugărilor dela sfânta mânăstire Neamţ ca oricâte gloabe [1]) şi deşugubine se vor face în satul Horodiştea, care este în ţinutul Orhei, slugile noastre pârcălabi şi globnici şi deşugubinari să nu aibă a turbura şi prăda.

Să aibă numai a-i judeca când va fi să aibă cineva vreo pâră şi să-şi ia ferâe iar alte prădăciuni să nu aibă a face, pentrucă domnia mea m'am milostivit şi le-am lăsat să fie de ciubote rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire ce scriem mai sus.

Iar dacă va fi cineva vinovat de omor, slugile noastre deşugubinari să nu aibă a-l învălui, ci pe acel vinovat să aibă călugării a-l prinde şi să-l aducă la domnia mea. Şi deasemeni să nu aibă a-i învălui pentru podvoade şi nici carele lor să le ia fără bani.

Pentru aceia nimeni dintre slugile domniei mele, pe care le scriem mai sus să nu îndrăznească a-i învălui, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Aprilie 22.
Insuşi domnul a zis.
Iuraşco logofăt a învăţat.
† Dumitru ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CC/204.

118

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta biserică, mitropolia Sucevei, unde este hramul sfântului marelui mucenic al lui

---

[1]) aşa în orig.

Hristos, Ghiorghie unde zac moaştele sfântului mucenic al lui Hristos, Ioan cel Nou, unde este părintele şi rugătorul nostru, chir Theodosie Barbovschi, mitropolit al Sucevei şi deasemeni sfânta biserică, episcopia Romanului, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, unde este părintele şi rugătorul nostru, chir Anastasie episcop de Roman, cu un loc de mori în branişte, pe Jijia, la vad, la gura Ciobărciului, în dreptul râului Covasna, ca sfinţiile lor să-şi facă acolo mori, ca să fie sfinţiilor lor pentru hrană, când vor veni la domnia mea, la scaunul nostru din Iaşi, pentrucă satele sfinţiilor lor sunt departe, ca să-şi aducă bucate aici.

Iar hotarul acestui loc de mori mai sus scris să fie împrejur, cât vor putea săgeta în toate părţile, ca să fie amândorora sfinte biserici, până când vor sta amândouă sfintele biserici.

Iar dacă cineva ar încerca să strice dania şi miluirea noastră, acela să aibă pârîş pe însuşi domnul nostru Iisus Hristos şi pe preacurata maică a domnului şi pe sfântul mare mucenic al lui Hristos, Ghiorghie şi pe sfântul mucenic al lui Hristos, Ioan cel Nou şi pe sfânta preacuvioasa maica noastră Paraschiva, la cumplita judecată a lui Hristos, amin.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Aprilie 25.

† Domnul a spus.

Simion voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 527/54 f. 67.

119

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu robul stăpânului meu Hristos, bine cinstitor şi de Hristos iubitor adevărat închinător al sfintei troiţe, Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

Iată domnia mea, pentru mântuirea noastră, am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu dragoste din inimă, din tot cugetul nostru, cu ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul de obşte al domniei mele, împreună şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai ţării noastre Moldova, chir Teodosie Barbovschi arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filoftei episcop de Huşi, am dat şi am miluit ruga noastră sfânta mânăstire Secul unde este hramul cinstitei tăieri a

cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, din stăpânirea dată nouă de dumnezeu, cu satul Vânători, care este în ținutul Neamț și pe acelaș pârâu, din sus de târg și cu locuri de mori și cu braniștile lui mari și mici și cu toate fânețele și poienile și cu munții și cu toate vechile hotare între hotarele mânăstirii Secul și mânăstirii Neamț până la râul Bistriței, deasemeni și cu toate veniturile câte sunt pe ele, precum au stăpânit din veac.

Care acel sat a fost drept domnesc, sub ascultarea cetății Neamțului, ca să fie sfintei mânăstiri, mai sus scrise, dela noi danie și miluire și pomană pentru sufletul nostru și al părinților noștri, pentrucă și noi am dorit a ne numi adevărați ctitori ai acestui sfânt hram, nou zidit, al înainte mergătorului, în chipul în care și domnii drept credincioși sfântrăposați, binecinstitori foști mai înainte de noi s'au străduit pentru mântuirea sufletelor lor, a fi moștenitori ai vieții nesfârșite și fără moarte și nespusei bucurii pe care a pregătit-o dumnezeu iubitorilor lui, n'au cruțat bogăția ce putrezește ci au semănat-o cu risipă, dând-o în mâinile săracilor și pentru întărirea sfintelor lui dumnezeu biserici și rugătorilor lui dumnezeu, pentruca nestricătoare, cu bucurie, să o secere în cele cerești a căror viață de pe pământ plăcută lui dumnezeu, din neam în neam și până în ziua de acum a strălucit ca soarele, fericita lor pomenire, precum cel care întinerește ia o nouă înfățișare.

Pentru aceia și noi, deși în urma acelora cu multă depărtare a vremii și pentru marea și nespusa milă a lui dumnezeu, ne-am învrednicit a fi moștenitorii cinstei lor, n'am putut a nu ne dori, acea osândire deosebită cu caldă dorință a lor către dumnezeu, ale căror fapte dumnezeești strălucesc în frumusețea întru slava unui și mare dumnezeu, cel în troiță slăvit și închinat. Pentru aceia avându-i pe ei ca pururi părinți și povățuitori spre fapte bune de mântuire, le-am râvnit cu suflet arzător, din toată inima, silindu-ne, cu bună nădejde a călca pe urmele faptelor lor bune, privind la ajutorul marelui dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și la milostiva lui făgăduință, care cu nemincinoasa și preacurata lui gură a zis: fericiți cei milostivi că aceia vor fi miluiți. De această fericire și dumnezeescul părinte David, prooroc și împărat, cu duhul gustând s'a îndulcit, <a spus> tuturor celor ce voesc a se mântui, chemându-ne ca un părinte iubitor de copii arătându-ne calea mântuirii, zicând: veniți copii, ascultați-mă, vă voi învăța frica domnului și iarăși gustați și vedeți că bun este domnul, fericit bărbatul care nădăjduește în el și iarăși el zice: fericit bărbatul ce miluește și dă și iubește milostenia și judecata domnului și unul dintre apostoli zice că mila se laudă la judecată pe care și dumnezeescul Zlataust o numește a fi aripi ce înalță către dumnezeu, toate faptele cele bune cu ea sunt amestecate, precum și îngerul domnului a zis către Cornilie: rugăciunile tale și milostenia ta au mers spre pomenire înaintea lui dum-

nezeu şi multe sunt puse în dumnezeeştile scripturi, spre folosul nostru cel sufletesc, care toate suntem datorii a le deprinde şi face, ca să nu fim ascultători numai cuvântului, după cum scrie, ci şi făcători, pentrucă aceasta este bine plăcută înaintea mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pentru aceia şi sfinţiile lor călugării dela acea sfântă mânăstire, după datorie, să aibă a ne pomeni şi a ruga pe dumnezeu, după obiceiul sfintei biserici, pentru sănătatea trupească şi pentru mântuirea sufletului a domniei mele şi al mamei noastre şi a doamnei domniei mele şi a preaiubiţilor fii de dumnezeu dăruiţi nouă, Mihail şi Gavril voevozi şi Petraşcu şi Pavel voevozi şi Ioan şi Moise voevozi şi a fiicei noastre domniţei Ruxanda şi a celorlalţi fii ai noştri şi să scrie numele noastre, pe suflete, în sfântul şi marele pomelnic, să se pomenească în dumnezeeştile slujbe, la înfricoşatele şi de viaţă făcătoare taine ale lui Hristos, deasemeni şi mare pomenire să ne facă în ziua pomenirii sfântului şi dreptului Simeon de dumnezeu primitorul, în ziua a treia a lunii Februarie, să se pomenească în ea numele noastre Io Simeon voevod şi al părintelui nostru Ioan Moghila logofăt, care în viaţa călugărească s'a numit Ioanichie şi a mamei noastre cneaghina Maria şi al doamnei domniei mele Melania şi al preaiubiţilor fii şi fiică dăruiţi nouă de dumnezeu, ale căror nume am pus să se scrie mai sus şi ceilalţi câţi şi încă prea milostivul dumnezeu ne va dărui, din an în an, în fiecare an să ne facă pomenire din averea prilejuită sfintei mânăstiri cu osârdie, bine îngrijindu-se, cât va sta ‹sfânta mânăstire›.

Pentru aceia şi după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau altul din alt neam, sau cine va fi ales de dumnezeu cu dreaptă judecată, acela, milostivirea lui, să nu strice pomana şi miluirea noastră sfintei biserici mânăstireşti, ci mai ales şi domnia lui să miluiască şi să întărească dania noastră mai sus scrisei sfintei mânăstiri Secul, ca şi domnul dumnezeu să miluiască şi să întărească domnia lui în viaţa aceasta de acum şi în împărăţia cerurilor, să se învrednicească cu îndoită însutită a veşnicelor bunătăţi cu sfinţii împărăteşti, iar cine ar sfărâma osârdia noastră şi ar nimici pomenirea noastră, să-l sfarme mâria lui dumnezeu, mai subţire ca pulberea şi să piardă dumnezeu, toată rădăcina pomenirei lui pe pământ, ci şi înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos să afle nemilostiv protivnic pe marele înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu nenumăratele soboare ale sfinţilor îngeri şi arhangheli şi mulţimea cetelor de apostoli şi de prooroci şi mulţimea cetelor de mucenici şi în deosebi să aibă pe preacurata şi întru totul neprihănita fecioară maica lui Hristos, care s'a săvârşit pentru creştineasca bună nădejde, deasemeni şi pe toţi sfinţii şi ca să aibă acela parte cu Iuda, vânzătorul domnului la nesfârşitele chinuri şi cu toţi ereticii şi nimicitorii de biserică, cu Diocleţian şi Maximian şi Iulian şi cu cei asemenea lor şi blestemul lui Arie, care singur şi l-a luat dela 318 sfinţi şi purtători de dumnezeu părinţi

care au fost dela soborul dela Niceia şi ale altor soboare ale sfinţilor părinţi să se coboare asupra capului lui, amin.

Scris în Iaşi, la anul 7115 ‹1607› luna Aprilie 25.

Simeon voevod ‹m. p.›

Insuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Faceţi-i uric [1]).

† Dumitru Filipovici ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XCII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

120

1607 (7115) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră, Ionaşco fost spătar şi fratele lui, Onofreiu şi sora lor, Diica şi Grozava şi nepotul lor, Gligorie Bran diac, toţi fiii lui Vlaico nepoţii Dolhei, de bună voia lor şi au împărţit între ei dreptele lor ocine şi dedine din satul Dolheşti şi din Negreşti pe Almaş, ce sunt în ţinutul Neamţ, din uricul de moştenire ce au avut dela Alexandru voevod cel Bătrân şi din uric de întărire dela Ştefan voevod.

Şi a venit în partea slugii noastre, Ionaşco spătar, a cincia parte din jumătatea satului Dolheşti, unde a fost casa tatălui său, Vlaico; iar din satul Negreşti tot a cincea parte din jumătatea satului, unde sunt casele lui Pavăl şi cu parte de moară.

Şi în partea fratelui lui Onofreiu, a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde este casa lui, iar din Negreşti, tot a cincea parte din jumătate de sat, unde au fost casele lui Coste şi cu parte de moară.

Iar în partea surorii lor, Diica, a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde a fost casa lui Petrea Iane, iar din satul Negreşti tot a cincea parte din jumătatea satului, lângă Onofreiu şi cu parte de moară.

Iar în partea surorii lor, Grozava a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde a fost casa .... [2]) Negreşti din jumătatea satului, tot a cincea parte, unde a fost casa lui Botnariul şi cu parte de moară.

---

1) scris de Stroici.
2) loc rupt în orig.

Iar în partea nepotului lor, Gligorie Bran, a venit a cincea parte din jumătatea satului Dolheşti, unde este casa lui Mihăiluţ, iar din satul Negreşti tot a cincea parte, din jumătatea satului partea de sus unde a fost casa lui Mihăilă cel bătrân şi cu parte de moară.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi împărţeala deplină între ei, dinaintea noastră, într'aceasta şi noi am dat dela noi şi am întărit ca să le fie şi dela noi ocină şi împărţeală cu tot venitul. Şi altul să ne se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Aprilie 25.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

Băiseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LII/71.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

121

1607 (7115) Aprilie 26, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Lupul şi sora lui Măgdălina şi fratele lor, Ionaşco Druţul şi Greaca şi Mitiutica şi alte rude de ale lor şi au pârît pe Nastea, cneaghina lui Macri fost armaş, pentru jumătate din satul Ioreştii, sub Cozancea ; şi aşa au spus ei înnaintea noastră că ei n'au vândut acea jumătate de sat şi nici nu ştiu nimic despre aceasta.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării şi am văzut privilegiile şi ispisoacele ce le-a avut mai sus zisa cneaghină a lui Macri armaş dela răposatul frate al domniei mele ; şi astfel am aflat cu boerii noştri, că-i este dreaptă ocină şi cumpărătură de şapte ani. Deci n'am vrut să stricăm acele privilegii, după atâţia ani.

Deci Lupul şi sora lui Măgdălina şi fratele lor, Ionaşco Druţul, fiii lui Iurescul ceaşnic şi Greaca şi Mitiutica şi alte rude, ei au rămas din toată legea noastră; iar Nastea, cneaghina lui Macri armaş, s'a îndreptat şi şi-a pus ferie . . . [1]) zloţi. Şi de acum înainte mai mult să nu aibă a se pârî pentru această pâră niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Aprilie 26.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XIV/59.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, Acad. R.P.R., IV/94.

---

[1]) loc rupt în orig.

122

1607 (7115) Aprilie 30, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea <boierilor>[1] noştri, Pătraşco şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Gâdea vătah şi de Scorţea vătah şi de Nistor vătah şi de Crăciun din Olăşei, că a cumpărat nişte părţi de ocină dela Ionaşco Blici şi dela fratele lui, Nechita, fiii lui Sava, părţile lor de moştenire şi de cumpărătură, ce li sè va alege din satul Armeneşti şi din Găureni, pentru treizeci şi doi taleri de argint.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut acest mai sus zis zapis, pe care l-a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru, domnia mea l-am crezut. De aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Aprilie 30.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDIX/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CDIX/5 şi alta din 1814, ibid.

123

1607 (7115) Mai 3, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, părintele şi rugătorul nostru, Nicanor fost mitropolit şi cu rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde este hramul soborul arhistrategului Mihai şi a celorlalte puteri fără trup, să ne roage cu rugăciuni şi să-şi ceară ispisoc de întărire, pentru ispisocul de danie ce au avut dela sfântrăposatul şi odihnitul frate al domniei mele Eremia Moghila voevod, pe un loc de moară la Jijia, mai jos de gura Bahluiului, care este în hotarul satului nostru Pipereşti, care este al nostru drept domnesc, ca să-şi facă acolo moară, să fie pentru hrana sfinţii sale şi a sfintei mânăstiri.

Pentru aceia, ca să fie şi dela noi cu tot venitul, până când va sta sfânta mânăstire. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7115 <1607> Mai 3.

---

[1] omis în orig.

† Domnul a spus.
Simion voevod ‹m.p.›
Stroici mare logofăt a învăţat.
† Eremia Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IV/II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

124

1607 (7115) Mai 4, Iaşi.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre Tăutul aprod şi fratelui lui, Toader, fiii Pietrei ‹Vrânceanul› [1]) nepoţii Maricăi, strănepoţii lui Săcuianul fost mare ceaşnic, dreapta lor ocină şi cumpărătură a bunicului lor Săcuianul ceaşnic, din ispisoc de întărire ce a avut bunica lor Mărica, dela Alexandru voevod, a treia parte din satul Cordăreni, pe Iubăneasa, partea de sus şi cu iaz şi cu moară şi cu a treia parte din dumbrava înaltă care este în ţinutul Dorohoiului.

Pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi acea mai sus scrisă parte din satul Cordăreni şi cu iaz şi cu moară şi cu a treia parte din pădure, uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Mai 4.
† Domnul a pus.
† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscăli, Stroici logofăt ‹m.p.›.
† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Mrea Doljeşti, XXII/6.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. din 1765, ibid., X/2.

125

1607 (7115) Mai 10, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Tăutul vistiernicel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a mărturisit că a cumpărat din jumătate de sat din Săpoteni, din partea de jos, a treia parte, din trei părţi din a şasea parte, dela Nicoară, fiul Anghelenii şi dela nepoata ei de soră, Gafa şi dela o soră a ei . . . . . [2]) nepoţii Mălaşcăi, strănepoţii lui Ilco şi Pilco, şi deasemeni cât se vor alege părţile lor, dela mătuşa lor Brânda şi dela Solomca,

---

[1]) loc ras în orig.
[2]) loc alb în orig.

din privilegiul de împărţeală dela Petru voevod cel Bătrân şi apoi s'a tocmit cu sluga noastră Mihăilă şi i-a întors banii, douăzeci şi patru ughi, pentrucă s'au tocmit de bună voie şi a plătit Mihăilă deplin acei bani, în mâinile lui Tăutul.

Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi ocină cu tot venitul şi cu parte din locul lor de moară, pe Iubăneasa, cât se va alege. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Mai 10.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›.

† Dumitru ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, XXXIX/12.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

126

1607 (7115) Mai 12.

Eu, Solomie şi bărbatul mieu Sava, înşine mărturisăm cu acest zapis al nostru, cum am avut o bucată de ocină în sat în Leţcani, dintr'a şasă part‹e› de sat, giumătate, noi o am vândut şi o am . . . . [1]) în mâinile lui Arame. Deci gineri-meu popa Grigori şi fata noastră, Iftica, ei o au răscumpărat dela Arame şi i-au dat doisprezăce taleri de argint. Şi noi o am dat acestor feciori, să le fie ocină driaptă şi moşie. Şi alţi feciori a noştri să n'aibă a întoarce, să fie blăstămat de dumnezău şi de 318 de *părinţi*, să n'aibă nime din feciorii noştri, fără feciorii Ifticăi.

S'au scris acest zapis dinaint‹ea› lui Ifrim Cherdza din Stroeşti şi Andonie de acolo şi Vasilie de acolo şi alţi oameni buni şi bătrâni şi tineri pre mare mărturie, cum că au pus şi peceţile într'acest zapis, ca să să ştie.

Movila v‹oe›v‹o›d, let 7115 ‹1607› Maiu 12.

S'au posleduit, Iordachi Cantacuzino pah.

Arh. St. Iaşi, CCCXI/pag. 33.
Copie rom. din sec. XIX.

127

1607 (7115) Mai 15, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Gavril şi Sava Căpşuleţ, fiii lui Toader şi Ionaşco, fiul lui Nenciul şi Vasile, fiul Odochiei şi Varvara, fiica Andreicăi şi alt Ion Cânealea

[1]) loc alb în text.

fiul Fădorei şi Nechifor, fiul lui Chircea şi alt Ion, fiul lui Moise, Ileana, fiica lui Mihăilă, Ion, fiul lui Ion, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Dragotă şi ai lui Luca şi Ioan şi Maxin şi Nastei şi Petrei, de a lor bună voie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură, ce au avut bunicii lor, Dragotă şi Luca şi Ivan şi Maxin şi Nastea şi Petrea dela Iliaş voevod, o selişte, ce se chiamă Rogoz, din jos de iaz sub deal. Aceia au vândut-o credinciosului nostru Dumitrache Chiriţă mare postelnic, pentru două sute galbeni ungureşti.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi acele mai sus zise urice şi ispisoace [1]), încă le-au dat în mâinile mai sus zisului nostru boier, dinaintea noastră, pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7115 ‹1607› Mai 15.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›.

Eremia Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DXCI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

128

1607 (7115) Mai 18, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire a Pobratei şi ureadnicului lor din Văleni, să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, a stăpâni şi a opri dreapta lor ocină, un iezer ce se numeşte Beleul şi o gârlă care se numeşte Chiciţa şi cu toate gârlele lor şi cu mlăjet. Nimeni să n'aibă acolo nicio treabă, să prindă peşte.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i ţine şi a-i opri înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Mai 18.

Insuşi domnul a zis.

Simion voevod ‹m. p.›

Marele logofăt a învăţat.

† Drăgan ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/49—50.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1796.

---

[1]) « ispisoace », aşa în orig.

129

1607 (7115) Mai 21, Iaşi.

† Boul vistier şi Ştefan vornic şi Voico vistier şi Băseanul uricar şi Ionaşco vătah de vis<tiernicei> mărturisim cu acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră Cârstina Purecioaie şi fiul ei Simeon, de bună voia lor, ne siliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, partea lor, cât se va alege din satul Bodeşti pe Cracău, în ţinutul Neamţ. Aceia au vândut-o rudei lor Pătraşco Başotă, pentru optzeci taleri de argint. Şi s'au sculat mai sus scrisul fratele nostru Başotă şi le-a plătit toţi acei mai sus scrişi bani dinaintea noastră.

Şi noi, văzând tocmeala de bună voia lor şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi i-am făcut această mărturie a noastră până când îşi va face ispisoc şi dela domnul nostru. Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre la această mărturie, să se ştie.

Şi eu, Ionaşco diac, am scris însumi cu mâna mea.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Mai 21 [1]).

Eu Boul vistier am iscălit <m.p.>

Voico vist<ier> <m. p.>

Băseanul <m. p.>

Cu Grozava am fost când am dat aceşt<i> bani.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/1/24.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.

130

1607 (7115) Mai 26, Iaşi.

† Io Simion Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, boierul nostru credincios şi cinstit, Cârstea mare vornic şi s'a pârît de faţă cu sluga noastră Toader Dragotă, pentru un loc de iaz pe pârâul Săratei, mai jos de iazul lui Vrâncean.

Deci, domnia mea i-am judecat cu lege dreaptă, după legea ţării şi am aflat ca Toader să aibă a-şi face iaz pe pârâul Săratei, mai jos de iazul lui Vrâncean, cum e scris mai sus, iar Cârstea mare vornic să aibă a-şi face iaz pe pârâu dinspre Oneşti, în satul Bereşti, fiindcă a rămas sluga noastră, Toader Dragotă. Iar boierul nostru, Cârstea mare vornic, să aibă a stăpâni cum scriem mai sus.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei spuse a domniei mele.

---

[1]) locul şi data s'au adăugat posterior şi cu o altă cerneală, sunt însă exacte (vezi doc. din Iunie 1607, cu acelaşi obiect).

Scris la Iaşi, în anul 7115 <1607> Mai 26.
Insuşi domnul a zis.
Simion voevod <m. p.>
Stroici mare logofăt a învăţat.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, cu data 6 Mai.

131

1607 (7115) Mai 26, Iaşi.

† Adică eu, Lupul Căpotici postelnic diu Căpoteni, din ţinutul Soroca, scriem şi recunoaştem singur dela noi cu acest zapis al meu, că am vândut o Ţigancă a mea, numele ei Tudora, pentru un cal, preţul acestui cal de treizeci de taleri fratelui şi prietenului nostru, Eremia fost căpitan...[1]) din ţinutul...[1]) de bună voia mea, de nimeni silit nici asuprit şi am vândut această Ţigancă numele său...[1]).

Şi au fost la această tocmeală a noastră boeri mari dela curtea domnului nostru, a milostivirii sale domnul Io Simion Moghilă voevod, domnul ţării Moldovei şi a fost la aceasta Boul vistier şi Voico vistier şi Băseanul uricar şi Ionaşco Bolea şi alţi mulţi boieri dela curtea domnului.

Pentru aceasta, de aici înainte, pentru această tocmeală a noastră şi înaintea acestei cărţi a noastre, nimeni să nu aibă a căuta dintre noi, sau dintre copiii noştri sau dintre alţi oameni ai noştri.

Şi pentru mai[2]) mare credinţă am pus pecetea mea şi mâna mea, ca să fie de mai[2]) mare credinţă şi ca să se creadă această scrisoare a noastră, pentru cine va fi de aci înainte. Aşa să se ştie.

S'a scris la Iaşi, în anul 7115 <1607> Mai 26.
Căpotici postelnic a scris.

Acad. R.P.R., IV/160.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete mică, timbrată.
Iscăliturile de jos au fost tăiate cu foarfecele din act.

132

1607 (7115) Iunie.

† Eu Agafiia, fata Barcei, nepăta Tomşăi de Băluşani de ţinutul Iaşilor, însămi pre mene mărturisescu cu cestu zapis al mieu, de nime nevoit, nice înpresurat, ce de bună voia mea, am vândut partea mea de ocin<ă> din sat din Bălo-

---

[1]) Loc alb în orig.
[2]) «mai», aşa în orig.

şéni, dela Jijia, din cutul din gios, a patra parte din partea Tomşăi, direptu doodzeci di taleri bătuţi, lui Iliaş Axintoei din Băloşéni. Şi i-am făcut acestu zapis al nostru, ca să-i fie lui direaptă moşie şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi în tocmala nostră au fostu Gavril stolnicul din Mălăeşti şi Nebojatco uricariul, Ion Hăugul şi Dumitru Hăugul, frate-său, şi Bota de Băşéni şi Hriscanul din Hriţcani şi alţi mulţi oameni buni, megiiaşi.

Deci noi, văzându a lor tocmal<ă> şi plată cu bani ce-s mai sus scrişi, noi încă ne-am pus peceţile noastre, ca să-i fie lui de credinţă, ca să să ştii.

V<e>l<ea>t 7115 <1607>, *luna* Iun...[1]).

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, III/II/1.
Orig. rom., hârtie filigran, 6 peceţi aplicate.

133

1607 (7115) Iunie 2, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră credincioasă, Lupul Căpotici postelnic, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut pe dreapta sa roabă Ţiganca, numele ei Tudora, fiica . . . [2]). Aceasta a vândut-o slugii noastre credincioase, Eremia căpitan şi a dat pentru ea un cal bun.

Deci noi, dacă am văzut bună voia lor şi plata deplină în mâinile lui Lupul Căpotici postelnic mai sus scris, iar noi asemenea şi dela noi i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi dela noi dreaptă roabă [3]) Ţigancă şi cu fiii ei. Iar altul nimeni să nu îndrăznească să o ia sau să o dobândească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7115 <1607> Iunie 2.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>.

† Ion <a scris>.

Acad. R.P.R., IV/247.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, distrusă.

134

1607 (7115) Iunie 4, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Anisia, fiica lui Foltea

[1]) loc alb în orig.
[2]) loc alb în text.
[3]) «holopa» în text.

și nepoata ei de soră, Ana, fiica Cârstei, nepoata lui Foltea, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătura tatălui lor Foltea, toată partea lor ce se va alege din satul Verișeni, pe Moldova, care este în ținutul Suceava. Aceia au vândut-o rugătorului nostru, popa Mihul din Pășcani, pentru patruzeci și trei taleri de argint, din ispisoc de cumpărătură pe care l-a avut Ion Foltea dela Petru voevod cel dinainte. Și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7115 <1607> Iunie 4.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

135

<1607> Iunie 6.

† Orăș hatman și pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noștri care vor merge pentru Țigani și vătagi și județi de Țigani. Cum veți vedea această carte a noastră, voi să aveți a lăsa în pace pe acei care sunt drepți robi [1]) Țigani ai sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Sava, nici pentru ciubote încă să nu-i turburați, ci să fie numai slobozi și în bună voie a merge prin țara domniei sale domnului nostru să câștige cu dreptate.

Iar cine îi va turbura, acela va fi de mare pedeapsă.

Altfel să nu faceți.

Iunie 6.

Orăș hatman, a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava—Iași, XXXIII/91.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Datat după doc. dela Simion Movilă din 20 Ian. 1607, ibid., XXVI/3.

136

1607 (7115) Iunie 7.

Suret depe ispisoc vechiu, pe sărbie, dela Simeon Movilă v<oe>vod, domn țării Mold<o>v<ii>, scris de Cernat diiac, în Iaș<i> din leat 7115 <1607>, Iunie în 7 zile.

Inștiințare facem prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auzi citindu-se, pentru acest adevărat și credincios a nostru Cărăiman

---

[1]) «holopi» în orig.

mare pah., că ne-au slujit cu dreptate și cu credință, a căruia văzind noi cea cu dreptate și cu credință cătră noi slujbă, l-am miluit cu osăbită a noastră milă, de i-am datu-i și l-am miluit dela noi cu o săliște pustie la Făntăna Știucăi, în țara noastră a Moldovei, între Bolata și între Dolozie despre răsărit, Bolata în sus spre Dumbrava Domniasc<ă>, pentruca să-ș facă așăzaré de sat acole. Și au dat domnii méle și doi cai turcești foarte buni și prețuiț<i> drept șesă sute galbenī ungurești, în trebuința a domniei mele.

Care această de mai sus numită săliște pustie au fost driaptă a noastră domniasc<ă> și-au fost dată schimbu lui Onică Cascoe și Păntii și lui Mihăilă și lui Ion Beleiu și lui Crăciun și lui Ivan, de răpoosatul Alexandru v<oe>vod, drept altu loc pustiu, ce s'au fost luat dela dănșii cătră ocolul Zăvadinei, anume Căinarii.

Apoi dup<ă> aceia, acești de mai sus numiț<i> Onică Cascoe și Păntea și Mihăilă și Ion Beleiu și Crăciun și Ivan, au lăsat acea săliște dela Făntăna Știucăi și iarăș ș'au întors locul-lor înapoi, iar săliște acea dela Făntăna Știucăi au rămas iarăș domniasc<ă>.

Apoi dup<ă> aceia s'au fost sculat Miron aprodul din Bolata și s'au giudecat înnaintea noastră și înnaintea sfatului nostru, pentru mai sus numită săliște, zicănd, denaintea noastră, că acea săliște este într'a lui hotar din satul Bolata și precum că acolo la acea făntănă, ce să numește Știuca, niciodinioară săliște n'au fost, ci este dintr'a lui hotar.

Deci domniia mea și cu sfatul nostru i-am giudecatu-i cu driaptă giudecată, dup<ă> legea țării și am pus hotărăre la numitul Miron aprodul cu 20 de oameni, oameni buni, să priimasc<ă> giurămănt pentru acea săliște precum că o cuprinde el cu uricul lui. Dar, cănd au fost la zi însămnată, el n'au putut să giure, că nu i-au venit oamenii.

Și iarăș s'au apucat de giudecată cu credinciosul nostru Cărăiman pah.; apoi, dup<ă> ce mai sus numitul pah. au scos ispisocul cel de schimbătură, dela răposatul Alexandru v<oe>vod, cari l-au avut acei de mai sus numiți Onică Cascoe și cu ai săi, pe acea săliște dela Făntăna Știucăi, s'au aflat că Miron aprodul fără dreptaté au vrut să apuce acea săliște și au rămas din toată legea noastră și de aicea înnaintea să nu aibă a mai trage la giudecată, nici a mai dezbate acea de mai sus numită săliște, ci să rămăe credinciosului nostru Cărăiman pah. nestrămutată nici odinioară, în véci, cu tot venitul.

Dup<ă> aceia, au mai venit înnaintea noastră și înnaintea boerilor noștri Gligorie, ficiorul Dodosoei și Simion cu frații lui: Maxim și Gavril, ficiorii Ignătoaei, cum și Ion Berheciu cu frati-său Gligorie și cu surorile lor Anna și Ciurla și Nastasiia, ficiori și féte a lui Dumitru Berheciu, cum și Gafiia și surorile ei: Mărica și Anna și Anisiia și fratile lor Luca, fii a lui Chiril, cum și alt Luca cu frati-său Mihăilă și cu surorile lor: Antimiia și Fădora, fii și féte a lui Iliia, cum și Gavril

cu frati-său Gherasim şi cu surorile lor: Maica şi Anisiia şi Irina, fii şi féte a lui Ion Bărcan; cum şi Hiliman cu fraţii săi, cu Lupul, cu Grigorei şi cu Ionaşco şi cu o sor<ă> a lor Anghelina, fii şi féte a Purcariului. Şi de nime sălit<i>, nici asupriţi, ş'au văndut driaptă ocină şi baştina lor, credinciosului nostru Cărăiman pah., din tot satul Bursucenii ce-i în gura Văii Bursucilor, în ţin<u>t Sorocii pe Căinariu, despre apus, la făntăna cu heleşteu şi cu mori în Căinariu, din ispisoc ce l-au avut părinţii lor dela Alexandru v<oe>vod, şesă părţi din tot satul, drept şesă sute taleri, însă o parté dintr'acelaş sat din Bursuceni, adic<ă> a şeptea parte ce să va alege aů rămas nevăndută, iar cele de mai sus arătate şesă părţi, atăt de baştină căt şi de cumpărătură, ce le-au avut într'acel sat, le-au văndut şi li s'au plătit denaintea noastră.

Deci, văzind noi această de bună voia lor tocmală şi deplină plată, noi încă asemine am dat şi am întărit mai sus numitului, credinciosului nostru Cărăiman pah. acelé de mai sus numite şesă părţi din Bursuceni, cum şi acea de mai sus zisă sălişte ce este la Făntăna Ştiucăi, între Bolata şi între Doloza, despre răsărit pe Bolata în sus păn<ă> la Dumbrava Domniasc<ă>, pentruca să-i fie şi dela noi ocinile şi cumpărături cu tot venitul şi fiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, préstrănepoţilor şi la tot niamul lui, cine i să va alege mai de aproape, nestrămutat niciodinioară în véci.

Iar hotarul acei de mai sus numitei sălişte şi celor şesă părţi din Bursuceni, să-i fie hotar despre toaté părţile după vechile hotară păn<ă> unde s'au apucat din veac. Precum la aceasta este credinţa a însuş<i> domniei noastre de mai sus numitei, noi Simeon Movila v<oe>vod şi credinţa a preaiubiţilor fiii a domniei méle Mihail şi Gavriil şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tărie şi întărire tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boeriului nostru, Lupului Stroici *mare* logofăt, să scrie şi cătră această adevărată cartea noastră pecetea noastră să lege.

Lupul Stroici *mare* logft.

De pe sărbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit, la anul 1810, Noemv. 16. Cliucer Pav<e>l Debr<ici>.

Acad. R.P.R., CXII/52.
Trad. rom.

137

1607 (7115) Iunie 7, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am iertat pe sluga noastră, Ion vătah dela Cruhlic din ţinutul Hotin, fiindcă s'a plâns înaintea domniei mele că este bătrân

și sărac și nu poate sluji domniei mele și a avut carte de iertare și dela sfântrăposatul frate al domniei mele, Eremia voevod.

Pentru aceia, cât va fi în viață, în zilele domniei mele și dela domnia mea să aibă slobozenie, să nu ne dea nici dare [1]), nicio muncă a noastră să nu lucreze, nici iliș să nu plătească, nici 50 aspri, nici sulgiu și nici steții, nici pentru podvoade să nu fie turburat, nici caii săi la olac, nici desetină de stupi, nici gorștină de porci să nu i se ia și nici marfa ce va avea, să nu i se ia pentru alți oameni sau pentru alte sate.

Iar voi, dregători care veți scrie ținutul pentru credință, încă să-l lăsați în pace.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre mai sus scrise, dăbilari, să nu îndrăznească mai [2]) mult a-l turbura sau să-i ia ceva, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, la anul 7115 ‹1607› Iunie 7.

Domnul a zis.

Simion voevod ‹m. p.›

Stroici mare logofăt a învățat.

Vasile ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXL/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid, CXXXVII/263.

138

1607 (7115) Iunie 9, Iași.

† Io Simi‹on Moghila› voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și ‹înaintea› boierilor noștri, Ionașco și fratele lui, Dumitru, fiii Măricăi, nepoți lui Avram, strănepoți lui Gavril, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uric de împărțeală ce a avut străbunicul lor, Gavril, dela Ștefan voevod cel Tânăr, a patra parte din a patra parte a satului Bășeni, pe Turia, care este în ținutul Iașului și cu partea lui din iaz. Aceia au vândut-o slugii noastre, Petrea comișel, pentru cincizeci [3]) taleri numărați și le-a plătit deplin.

Și deasemenea a venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Gorgă, nepotul lui Vasco, iarăși de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină din acele privilegii toată partea lui ce se va alege din acelaș sat B‹ăș›eni, pe Turia, aceia a vândut-o deasemeni slugii noastre mai sus scrisă, Petrea comișel, pentru douăzeci taleri și le-a plătit deplin.

---

[1]) «dan» în orig.

[2]) «mai» în orig.

[3]) «cinci» scris peste loc ras.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric cu tot venitu. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7115 <1607> Iunie 9.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt m. p.>.

Acad. R.P.R., Fililala Iaşi, Fondul Spiridoniei, II/I/5.
Orig. slav, hârtie filigran, deteriorat, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1840.

139

1607 (7115) Iunie 10, Iaşi.

† Io Semion Moghi<la, din mila lui dumnezeu, domn al ţării> Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, slugii noastre ....[1] să fie el tare şi puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească ......[1] satul Borleşti, din partea lui Bratu, a cincea parte. Şi nimeni să nu aibă <a se amesteca înaintea acestei cărţi a domniei> mele. Iar cui i se va părea vreo nedreptate <să vie să stea de faţă înaintea> domniei mele.

Iar care om va cosi ....[1] scriem, acelui om să-i ia ......[1] înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Iunie 10.

† Domnul a spus.

Arh. St. Iaşi, CLXIV/9.
Orig. slav, hârtie, rupt, lipsă partea dela mijloc, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1825, la Acad. R.P.R., VIII/56.

140

1607 (7115) Iunie 12, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Chireana, fiica lui Lazor, nepoata lui Mihăilă şetrar, de bună voia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul ei, Mihăilă şetrar, dela Alexandru voevod, a patra parte din jumătate din satul Şetrăreni, care este pe Turia. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru Trifan postelnic, pentru patruzeci taleri de argint.

De aceia, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

---

[1] loc rupt, lipsă în orig.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Iunie 12.
Domnul a zis.
Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt ‹m. p.›
Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CCCL/125
Copie slavă din sec. XX.

141

1607 (7115) Iunie 14, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre, Tămaş aprod, dreapta lui ocină şi cumpărătură, a cincea parte din a treia parte din satul Hilipeşti, partea din jos, ce-i este cumpărătură dela Marga, fiica Măgdălinei, din privilegiul de întărire, ce a avut mama ei Măgdălina, dela Bogdan voevod, pentru cinci sute zloţi tătărăşti.

Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi, ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 ‹1607› Iunie 14.
† Domnul a spus.
† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
† Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Caşin, I/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1777.

142

1607 (7115) Iunie 14, Iaşi.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Tamaş aprod şi soţiei lui Candachia, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce au avut ei dela Iancul voevod, partea slugilor noastre Lupe şi a fratelui lui Vrâncean, fiii Pietrei, din a treia parte din satul Hilipeşti, partea din mijloc, din privilegiul de întărire pe care l-a avut mama lor Petra, dela Bogdan voevod, pentru trei sute zloţi tătăreşti.

Pentru aceia, ca să-i fie lui dela noi, ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7115 ‹1607› Iunie. 14.
† Domnul a spus.
† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
† Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, I/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1777.

143

1607 (7115) Iunie 15, Iași.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Pătrașco Bașotă diac, cu un zapis de mărturie dela boierii noștri, Boul vistier și Ștefan vornic de gloate și Voico vistier și Băseanul uricar și Ionașco vătah de vistiernicei, că a venit înaintea lor Cârstina Purecioae și fiul ei, Simion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, partea lor cât se va alege din satul Bodești, ce este pe Cracău, în ținutul Neamțului, aceia au vândut-o vărului lor, slugii noastre Pătrașco Bașotă, mai sus scris, pentru optzeci taleri de argint.

Și s'a sculat mai sus scrisa sluga noastră Bașotă și le-a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, 80 taleri, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit, ca să-i fie ocină și uric cu tot venitul. Pentru aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7115 ‹1607› Iunie 15.
Domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/25.
Orig. slav, hârtie filigran, pecetea timbrată,
Cu o trad. rom. din 1827.

144

1607 (7115) Iunie 15, Iași.

† Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Vasilie Dinga diac, cu un zapis de mărturie dela slugile noastre, dela Lupul aprod din Giurgești și Iachim paharnic de acolo și Simion paharnic din Seliște și Condre și Toader de acolo și dela alte slugi ale noastre, că a venit înaintea lor

popa Toader cel bătrân, fiul lui Lupe, numit Theodosie, nèsilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegii pe care le au dela domnii de mai înainte şi din privilegiu ce au dela sfântrăposatul fratele <domniei> mele, Eremia voevod, a cincea parte din a patra parte, loc dė o casă, din satul Selişte, ce este în ţinutul Suceava, pe Şumuz şi cu parte din moară şi cu alt venit, ce va avea locul acestei case şi din câmp şi din poieni. Aceia a vândut slugii noastre mai sus zise, Vasilie Dinga diac, pentru treizeci taleri. Şi a plătit deplin, înaintea lor.

Şi întru aceasta, iarăşi a adus un zapis dela aceste slugi ale noastre, mai sus scrise, că a venit înaintea lor Sofiica, fiica lui Buluci, nepoata mai sus zisului popa Toader, tot de bună voia ei şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din aceste privilegii mai sus scrise, un loc ce este dela Vadul Mânăstirii şi până la râul Suceava, din mânăstire şi din preluci [1]) şi din poieni ce sunt în acea bucovină şi din bălţi, ce se va alege partea ei, pe patru case, ce le stăpâneşte ea în satul Selişte. Şi a vândut slugii noastre mai sus zise, <Vasilie> Dinga diac, pentru cincisprezece taleri. Şi a plătit deplin dinaintea lor, în mâinile ei.

De aceia, noi văzând acest zapis de mărturie dela aceste slugi ale noastre mai sus zise, iar noi l-am crezut. Pentru aceasta, am dat şi am întărit slugii noastre mai sus zise, Vasilie Dinga diac, aceste mai sus zise părţi de ocină, pe care şi le-a cumpărat pe banii săi drepţi. Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Iunie 15.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Costantin Rotumpan <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/77.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1803.

145

1607 (7115) Iunie 15.

Suretu după ispisoc dela Movila vod<ă>, scos după sărbie pe moldovenie, l<e>t 7115 <1607> Iun<ie> 15 zile.

† Au venit, înnainte noastră şi înnainte boiarilor noştri, mar<i> şi mici, Tudor şi frate-său Costea călug<ă>riul şi toţ<i> nepoţ<i>, strenépoţ<i> Cozmei şi Chiril şi Precup Răc<ă>tău şi alt<e> săminţiile lor, cu un ispisoc crédincios dela Ion Despota vod<ă> şi del<a> Iancul vod<ă>, ce au avut ei în sat în Medeleni, s'au

[1]) « prelucă », poiană mică în pădure.

părăt, faţ‹ă› cu sluga noastră, cu Vitol starosté, zicănd că au avut cumpăr‹ă›tur‹ă› într'acel sat suptu Dumbrav‹ă› la hotariu, ce au avut cumpărătură del‹a› Bucium vornicul, din hotariu del‹a› Praguri.

Iar sluga noastră Vitol starosté au arătat un ispisoc înnainte noastră, del‹a› răposatul frate-său, Irimie Movila vodă, cum să nu s‹ă› părască pentru această cumpărătură . . . .[1]) tă de sluga noastră, de Puiul aprodul, cu oameni buni şi de aproape megiiaş‹i›, p‹u›ind întru dânşi ferie 12 galbeni, ca s‹ă› dea visterii, caré s'ar scula.

Şi au rămas această judecată de tot sfatul ţărăi Moldovei, ca s‹ă› ţie sluga noastră Vitolt starosté şi au adus mărturie crédincioas‹ă› del‹a› sluga noastră Puiul aprodul şi del‹a› oameni buni şi megiiaş‹i› pe această cumpărătură caré mai sus scrie. Iat‹ă› că au arătat şi o mărturie del‹a› Pătru vod‹ă› şi del‹a› Ia‹n›cul vod‹ă›, cum că acele săpături pe supt Dumbrăvii au fost făcut cu desăla şi făr‹ă› de voe lor, când au hotărât frat‹i› lor şi au venit pe part‹e› lor acel‹e› săpături, caré săntu făcut‹e› în Dumbrăviţ‹ă›, ace poian‹ă› mai sus de sat, întié hotară din sălişte Medelenilor, au rămas slugii noastre, lui Vitol starostile, ca să le stăpânească cu uric şi cu tot venitul, ca s‹ă› n'aibă a s'amesteca din sămănţa lui nimé, în veci, nici să s‹ă› giudece cu dănsu, că au rămas del‹a› toat‹ă› giudecata noastră.

Iar caré s'ar scula dintru dănşăi vor fi de maré certări. Şi să va lu‹a› del‹a› dănşăi ce vor avea şi să va da visterii.

Săngur vod‹ă› au poriuncit.

Acad. R.P.R., CV/18.
Trad. rom. din sec. XVIII, hârtie filigran.

146

1607 (7115) Iunie 30, Iaşi.

† Io S‹i›mion M‹o›ghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi în‹a›intea boierilor noştri, slugile noastre Condrea Lăbuşcă vistiernicel şi fratele lui, Ionaşco şi sora lor, Mărica, fiii lui Lăbuşcă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele şi propriile lor privilegii, toate părţile lor, cât li se va alege din satul Brudureşti. Aceasta au vândut slugii noastre, anume Andronic vistiernicel pentru patruzeci taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

---

[1]) loc rupt în text.

Şi apoi asemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ionaşco fost vătah şi nepoata lui, Frosina, fiica lui Făgăraş, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, <şi> au vândut dreapta lor ocină, şi dedină toate părţile lor de ocină cât li se va alege dintr'aceleş sat mai sus scris, Brudureşti. Aceia au vândut slugii noastre, Andonic vistiernicel, pentru treizeci taleri de argint.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7115 <1607> Iunie 30.

Domnul a zis.

Ureche mare vornic a învăţat. Şi a iscălit, Ureche vornic <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/6.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1813.

147

1607 (7115) Iulie 8, Bârlad.

† Iată dar noi, Drăguţul staroste de Putna şi Batin staroste de Tecuci şi Cârstea Burlă şi Bălteanul diac şi Ionaşco vătah de hânsari şi Iane, ginerele Dorei din Bârlad şi Ionaşco Frâncescul de acolo şi Grăjden şi Crăciun Nicorici şi Nohit şi Cernea tot de acolo, mărturisim cu această scrisoare a noastră, că a venit înaintea noastră şi înaintea a mulţi oameni buni, Armanca Fântânoae, fiica Maricăi, nepoata lui Ioan Iuga din Oleşăşti, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa şi a vândut partea ei de ocină, din sat din Oleşăşti, un răzor,[1]) în frunte şi cu vad de moară la gârla Putnei şi cu vie şi cu grădini şi cu tot venitul, a vândut lui Pavel diiac, nepotul lui Ureche vornic, pentru treizeci şi şase de taleri bătuţi. Şi a plătit Pavel diac deplin aceşti 36 taleri, în mâinile Armeancăi Fântânoae, dinaintea noastră şi dinaintea a mulţi oameni buni.

De aceia şi noi, dacă am văzut tocmeala lor bună şi plata deplină şi noi deasemeni am făcut dela noi lui Pavel diac, această scrisoare, să-i fie de mărturie.

Iar pentru mai mare credinţă şi peceţile noastre le-am pus, ca să se creadă.

Scris în Bârlad, anul 7115 <1607> Iulie 8.

† A scris popa Nechita.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/148.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. incompletă din 1767, ibid., ms. rom. 5181 f. 3 v. şi cu o fotocopie, la Fotografii XXIX/18.

---

[1]) « răzor », aşa în orig.

148

1607 (7115) Iulie 17, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Simeon Moghila voevod.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată, eu robul stăpânului Hristos dumnezeul meu, bine cinstitorul şi de Hristos iubitorul, adevărat închinător al preasfintei troiţe, Io Simeon Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am bine voit, pentru a noastră mântuire, cu a noastră bună voinţă, cu iubire din inimă, din tot cugetul nostru, cu ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul de obşte al domniei mele, împreună şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai ţării noastre, Moldova, chir Teodosie Barbovschi arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Anastasie episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filotei episcop de Huşi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, din singură stăpânirea dată nouă de dumnezeu, cu satul Vânătorii, care este în ţinutul Neamţului şi pe acelaşi pârâu, în sus de târg şi cu locuri de mori şi cu braniştele lui mici şi mari şi cu toate fâneţele şi cu poienile şi cu munţii şi cu toate hotarele vechi, între hotarele mânăstirii Săcul şi ale mânăstirii Neamţ, până la râul Bistriţa, deasemeni şi cu toate veniturile, câte sunt pe ele, cum au stăpânit din veac, care acel sat a fost drept domnesc, sub ascultarea Cetăţii Neamţului ca să fie sfintei mânăstiri mai sus scrise, dela noi danie şi miluire şi pomană, pentru sufletul nostru şi al părinţilor noştri.

Căci şi noi am dorit a ne numi adevăraţi ctitori ai sfântului hram nou zidit al înainte mergătorului după chipul domnilor celor care au fost înainte de noi. care s'au silit pentru mântuirea sufletelor lor, să fie moştenitori ai vieţii veşnice şi fără de moarte şi a bucuriei celei neşterse, pe care a pregătit-o dumnezeu celor ce-l iubesc pe dânsul şi care nu au cruţat bogăţia cea pieritoare, ci au semănat-o cu dărnicie, împărţind-o în mâinile săracilor şi pentru întărirea sfintelor biserici ale lui dumnezeu şi a rugătorilor lui dumnezeu, pentru ca să adune averi netrecătoare în ceruri cei a căror vieaţă pe pământ plăcută lui dumnezeu a strălucit, din neam în neam şi până în vremea de acum, ca soarele — fericită pomenirea lor — precum cel care întinereşte îşi ia o nouă înfăţişare. De aceia şi noi, deşi mai în urma acestora cu multă depărtare în vreme, pentru marea şi nespusa milă a lui dumnezeu, ne-am învrednicit să fim urmaşi cinstei lor, nu am putut să nu dorim acea osârdie deosebită şi calda lor dorinţă către dumnezeu, ale căror fapte dumnezeieşti strălucesc prin frumuseţe şi întru slava unuia şi marelui dumnezeu, care în troiţă este slăvit şi adorat. De aceia, avându-i ca pe nişte veşnici părinţi şi taţi şi povăţuitori spre fapte bune mântuitoare, am râvnit către ei arzând din tot sufletul, ne-am silit a urma cu bună nădejde faptele lor bune privind la ajutorul marelui dumnezeu şi mân-

tuitorului nostru, Iisus Hristos şi la făgăduinţa lui milostivă, care cu neînşelătoarea şi preacurata lui gură, a spus: «Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi». Despre această fericire şi părintele dumnezeiesc, David împărat şi prooroc, s'a îndulcit gustând cu duhul şi a spus către toţi, care vor să se mântuiască, chemându-ne ca un părinte iubitor de copii, arătându-ne calea mântuirii a spus: « Veniţi, copii, ascultaţi-mă că vă învăţ frica de domnul. Şi iarăşi » gustaţi şi vedeţi, că bun este domnul fericit bărbatul care nădăjdueşte spre el ». Şi iarăşi aceasta a zis: « Fericit bărbatul care miluieşte şi dă ». Şi iarăşi: ,,Domnul iubeşte milostenia şi judecata". Şi unul dintre apostoli a spus: ,,Mila se laudă la judecată », care şi dumnezeiescul Gură de Aur numeşte: aripă ce se înalţă spre dumnezeu cu toate faptele bune legate de ea; precum şi îngerul domnului a spus către Cornilie: « Rugăciunile tale şi milostenia ta au trecut spre pomenire înaintea lui dumnezeu ». Şi multe sunt cele ce se află în scripturile dumnezeieşti, spre folosul nostru sufletesc, pe care toate suntem datori a le învăţa şi a le face, ca să nu fim numai ascultătorii cuvântului scris, ci şi împlinitori, căci aceasta este plăcut înaintea mântuitorului Iisus Hristos.

De aceia şi sfinţiile lor, călugării dela acea sfântă mânăstire, să aibă de datorie a ne pomeni şi să roage pe dumnezeu, după obiceiul sfintei biserici, pentru sănătatea trupească şi pentru mântuirea sufletelor, pentru domnia mea şi pentru mama noastră ‹Maria› şi pentru fiii dăruiţi nouă de dumnezeu, numele noastre pe suflete să se scrie în sfântul mare pomelnic şi pe Mihail şi Gavril şi Petraşco voevozi şi cu ei, Pavel şi Moise şi Ioan voevozi, adevăratele odrasle, dăruite nouă de dumnezeu şi al fiicei noastre ‹domniţa›[1]) Roxanda şi ale celorlalţi fii ai noştri, să se pomenească, în slujbele dumnezeieşti, la înfricoşatele şi făcătoarele de viaţă taine ale lui Hristos. Deasemeni şi mare pomenire să ne facă, în ziua pomenirii sfântului şi dreptului Simeon, ‹primitorul de dumnezeu în luna›[1]) Februarie a treia zi, să se pomenească atunci numele nostru al mai sus scrisului Io Simeon voevod şi al părinţilor noştri, Ioan Moghila logofăt, care în viaţa călugărească a fost numit Ioanichie şi al mamei noastre, cneaghina Maria şi al doamnei domniei mele ‹Melan›ia[1]) şi al fiilor noştri mai sus scrişi, dăruiţi nouă de dumnezeu, din an în an, în fiecare an, să ne facă pomenire cu osârdie, bine îngrijindu-se după obicei, din toată grija sfintei mânăstiri, până când va ţinea.

Iar hotarul mai sus scrisului sat, anume Vânătorii, din ţinutul Neamţului, pe acelaşi pârâu, mai sus de târg, să fie sfintei mânăstiri Săcul, din toate părţile, cu tot venitul, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Simeon Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fiii ai domniei mele, Mihail şi Gavriil voevozi şi Petru şi Pavel voevozi şi Moise şi Ioan şi credinţa boierilor

---

[1]) completat după doc. din 1607 Aprilie 25.

noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vâscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigorie stolnic, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copii noştri sau altul din alt neam, pe cine îl va alege dumnezeu, cu judecata sa dreaptă, pe acela îl rog să nu strice pomana şi miluirea noastră, cea către sfânta biserică mânăstirească, ci şi domnia sa să miluiască şi să întărească . . .[1]) satul mai sus scris anume Vânătorii, ca să-i întărească şi să-i împuternicească domnia lui în această viaţă de acum şi în împărăţia cerească, cu îndoit însutit vecinică bunătate ca să fie asemenea cu sfinţii împăraţi, amin. Iar cine ar rispi osârdia noastră şi ar strica pomana noastră, să-l sfarâme mânia lui dumnezeu mai subţire ca praful şi să piardă dumnezeu din toate rădăcina amintirea lui de pe pământ şi înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos, să-şi afle pârîtor fără de milă pe marele înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, împreună cu soboarele fără de număr ale sfinţilor îngeri şi arhangheli şi mulţimea chipurilor de apostoli şi prooroci şi în deosebi să aibă pârâtoare pe preacurata şi întru totul neprihănita fecioară maica a lui Hristos, către care se îndreaptă nădejdea cea bună creştinească, deasemeni şi pe toţi sfinţii. Şi să aibă acela parte cu Iuda, în muncile fără de sfârşit şi cu toţi ereticii şi dărâmătorii de biserici, cu Diocliţian şi Maxiamian şi Iulian şi cu cei asemenea lor şi blestemul lui Arie pe care însuşi şi l-a luat dela 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, care au fost la Nicheia şi dela sfinţii părinţi ai celorlalte soboare, să cadă pe capul lui, amin.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris în Iaşi, Dumitru Filipovici, în anul 7115 <1607> luna Iulie 17 zile.

Simion Moghila Dat-am ş'am întărit.[2]) <m.p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Iaş, CCCL/126.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1750, la Acad. R.P.R., CLXXV/29.

---

[1]) loc şters în text.

[2]) «pasagiul» Dat-am ş'am întărit» în româneşte, de mâna domnului ce şi iscălitura.

149

1607 (7115) Iulie 19, Iaşi.

† Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Cotnari şi urednicului din târgul Hârlău. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să nu turburaţi cramele sfintei mânăstiri Neamţ, nici pe vierii lor să nu mai aveţi a-i trage la munca domnească, cum nu a fost aceasta până acum.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

In Iaşi, în anul 7115 <1607> Iulie 19.

Domnul a spus.

Simeon voevod <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

150

1607 (7115) Iulie 22.

† Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat domnia mea această carte credinciosului şi cinstitului nostru boier, Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, ca să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele să oprească şi să apere locul său, pe unde va fi hotarul Păuşeştilor şi fânul dela gura Vrancei şi din toate poienile; ca să nu aibă nicio treabă oamenii credinciosului şi cinstitului nostru boier, Cârstea mare vornic şi nici alţii nimeni să nu aibă nicio treabă a se amesteca acolo, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie.

In anul 7115 <1607> Iulie 22.

Domnul a spus.

Simion voevod <m. p.>

Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1820.

151

<1607> Iulie 28, Iaşi.

<Orăş hatman şi> pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noştri, care vor merge pentru Ţigani ....[1]) de Ţigani. Pentru aceia, cum veţi vedea această

[1]) loc rupt în orig.

carte a noastră, voi să lăsaţi în pace <pe acest Ţigan> anume Drăgoi şi cu fratele lui, Vicol, dela mânăstirea Bistriţa, să nu-i învăluiţi . . . . .să-i lăsaţi foarte în pace, pentrucă ei sunt drepţi robi[1]) Ţigani ai acelei <mânăstiri mai sus scrise>, pentrucă ei au adus şi privilegiile lor vechi, ce au de demult . . . . . nimeni, niciodată, dintre slugile noastre, nici vătagi, nici judeţi de Ţigani să . . . . .înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, Iulie 28.

Orăş hatman a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV/59.
Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, pecete aplicată.
Datat după Orăş hatman, care mai dă astfel de porunci în anul 1607.

152

1607 (7115) August, Hotin.

† Eu Man, vătah de puşcari şi cu soţia mea anume . . . . .[2]) atrea şi cu copiii mei, anume Nichifor şi Vasilie şi Fedor, din târgul Hotin, nesiliţi de nimeni şi neasupriţi, înştiinţăm cu acest zapis al nostru, cui va fi nevoie să ştie aceasta sau citindu-l să înţeleagă, că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, un loc unde a fost iaz . . . . . .[3]) zăgazul cel stricat în satul Livin . . . . .[3]) mai sus de iazul cu cleni al lui Semasă şi i-am dat pe vecie, pentru . . . .[3]) taleri număraţi şi buni lui Eremia, deasemeni din . . . .[3]) răstrănepoţilor lui.

Şi s'au întâmplat oameni buni martori din Hotin, Malic puşcar şi fiul lui, Griga şi Creciun al lui Ion a lui Vascu, din Săngiorova şi Cudric puşcar din târgul Hotin şi Maţina, fiul lui Micul, din Dvornicăuţi şi Gavril haiduc[4]), fiul Nastasiei, Ion Şiicenea, Toader al Olesavei şi Cozac, ginerele Hascăi.

Şi <eu Malic>[5]), eu Man am pus pecetea mea [pecetea mea] la acest zapis să se ştie.

Scris în casa lui Malic, în târgul Hotin, în anul 7115 <1607> luna August . . . .[3]) zile.

Acest zapis l-a scris popa Vasilie <din> târgul Hotin.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/20.
Fotocopie după orig. slav, rupt.

---

1) « holopi » în orig.
2) loc ilibizil în text.
3) loc rupt în text.
4) « haiduc », aşa în text.
5) « Eu Malic » şters în text.

1607 (7115) August 14, Iaşi.

† Io Simi‹on Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră›[1]) şi înaintea boierilor noştri, Nastasia şi fratele ei, Dumitraşco, fiii lui Petrea Ungurul şi nepoţii lor, Vasilie cu fraţii lui, fiii Mariicăi, fiica lui Petrea Ungurul, toţi nepoţii lui Coste logofăt, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au schimbat dreptele lor ocine şi dedine, a treia parte de sat din Toderești şi din Plotuneşti, cu vara lor, Nastasia, fiica lui Toader Ungurul uşar, iarăşi nepoata lui Coste logofăt.

Şi a dat Nastasia cu fratele ei, Dumitraşco, fiii lui Petrea Ungurul şi cu nepoţii ei, Vasilie cu fraţii lui, fiii Mariicăi, toţi nepoţii ‹lui Coste›[2]) logofăt, a treia parte de sat, partea de mijloc, din satul Toderești, cu loc de moară pe râul Bârlăzel şi la Şacovăţ. Aceia au dat-o verei lor, Nast‹as›ia, fiica lui Toader Ungurul uşar, iar Nastasia, fiica lui Toader Ungurul uşar, a dat schimb pentru schimb, a treia parte, partea din mijloc, din satul Plotuneşti, cu loc de moară pe acel pârâu, din uricul ce a avut bunica lor Măgdălina, dela Petru voevod şi din ispisoc de împărţeală, ce au avut tatăl lor Petrea Ungurul şi nepoata lui, Nastasia, dela sfântrăposatul fratele domniei mele, Eremia voevod.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi cu bună înţelegere, iar noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit acea mai sus zisă a treia parte, partea de mijloc a satului Toderești, cu loc de moară pe râul Bârlad şi la Şacoveţ, să fie tot venitul Nast‹as›iei, fiica lui Toader Ungurul uşar, nepoata lui Coste logofăt. Iar acea a treia parte, partea de mijloc a satului Plotuneşti cu loc de moară, să fie şi dela noi cu tot venitul, Nastasiei şi fratelui ei, Dumitraşco, fiii lui Petrea Ungurul şi nepoţilor, lor Vasile cu fraţii lui, fiii Mariicăi, toţi nepoţii lui Coste logofăt. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7115 ‹1607› August 14.

† Insuşi domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

† Toader ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCCCXXV/106.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) omis în orig.

154

1607 (7115) August 20, Săcuiani.

† Mărtur‹ie›[1] dela omen‹i› boni den sat d‹en›[1] Săcoiani, căndo ş'au p‹u›s[1] ‹I›[1]on co feméia sa Nasta‹să›[1]ia, fata Condrei de Săcoiani, ocina zălog, cătă parte li să vini, partea . . . .[1] la sat la Săcoian‹i›, în ţarină şe în vatra sato‹lui›[1] şe într'apă co tot venitol de pre acea par‹te›[1], derepto opto galbeni, co un galbăn ci au dat S . . . .[1] iana de au plătit ‹u›[1]n pămăntu dela Nechif‹or› . . .[1]. Şe au dat aceşt‹i› ban‹i›, t‹oţi›[1] ban‹i›gata, Simion vister‹nicelu[1] de Să‹coi›[1] an‹i›, în mănole lui Ion şe a feme‹i› sali Nastasi ‹ia›[1].

Şi ei ş'au pos toată ‹p›artea lor zălog pentr'a‹ceşti b›an‹i› ce mai sus sintu scriş‹i›, 8 ugh‹i› şe I berbeci şe I sac de fărin‹ă›; aestea toate s'au dat în mănole lor. Pentr'acea . . . .[1] căndu i să vor da aceşti ban‹i›, el să-şi ia moşii.

Şe s'au dat ‹din›[1] aintea a tot satol S‹ă›coiani, anome Nichita *cu fiul lui*, Moe‹s›eiu şi Anton *de acolo* şi Ghiorghi *de acolo* şi Nichifor *de acolo* şi molţi omin‹i› bun‹i› de acolea den sat amu fust căndu au dat Simion aceşt ‹i› ban ‹i› în mănole lui Ion. Deci, dela noi i-am făcot acestă mărt‹uri›e, să hi‹e› de credenţi şe ne-am pos şe peceţile, să ‹să›[1] ştie.

Scris în Săcoian‹i›, văl‹ea›t 7115 ‹1607› Ag. 20 *zile*.

Acad. R.P.R., LXX/58.

Orig. rom. hârtie, rupt şi rău conservat, 4 peceţi aplicate.

Documenul este lipit pe o scrisoare din sec. XVIII a lui Ion Sturza mare ban, către Nicolai Vărnav vameş de Roman.

155

‹1607 Septembrie 1—1608 August 31› 7116.

† Adecă eu, Iasafo călogăr, feciur Tomeae logofet, eu însumi scriu şi mărturisesco, co al miu zapis şi dau ştere com eu am dat a méle ocine surore-mea Drăgoţie, giumătate de sat în ţinotol Hărlouloe, anomea Novacie. Deci nemi, frete sau sur‹ă› să no mi să afle, nici nipot, nici nepotă, nići neme să n'aibă améstec, fără suro-mea Drăgoţa, ce sentem de‹n›tru părintele nostru, dentru Toma logofet, că eu la sărăciia mea şi la tot la ci mi-au treboit, eu dela densa ‹a›m lo[a]at de tot.

Iară cini să va amesteca sau va vrea să străcé tocmala sau scrisure meel să hie neertat de domnădzău şi să hie blăstămat de dumnădzău m‹i›l‹o›stiv şi de precista şi să hie proclét şi triclet mai ră‹u› de Iuda şi 318 *părinţi* svenţi ce sânto întru *în* Nechiia.

---

[1] loc rupt în orig.

Așea dau știre și mărtoris<es>co co al miu zapis și co a mea scrisure, ca să aibă treabă numai suro-mea, Drăgoța. *Așa scriu.*

V<ă>leat 7116 <1607—1608>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/3.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

156

1607 (7116) Septembrie 3.

† *Iată eu,* Toader, *fiul lui* Cristea Ivul *din* Negrilești *dela părăul Tutovei și sora mea* Stanca, scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră, cum noi de bună voia noastră ne-am plecat și ne-am dat sventei mănăstiri Săcului și lui Ioan *Botezătorul,* cu toate bucatele noastre, după moartea noastră și cu partea noastră de ocină den sat din Negrileșt<i> din partea tătâne nostru Crăste: Ivul, trei părți, partea mia lu Toader Ivul și a frăți-ne mieu lui Ion și a surorei noastre, Stancăi, cu vad de moară în Tutova, însă un țărmure întreg și pre îmbe dealurile, pre unde iaste hotarul satului de veac. Iară a patra parte ce iaste partea surorei noastre Tudorei Bogdănească, ia să aibă a-ș<i> țânea acia parte.

Și așijdere eu Toader Ivul și cu femeaia mia Odochiia, usăbi de alți frați, am dat o vie cu pomătul, făcută de noi din pajășt<i> și am dat aciastă ocină și aciastă vie, ce mai sus scrie, pentru sufletele noastre și pentru sufletele părinților noștri; iară egumenul și cu toț<i> frații să aibă a ne scrie la svăntul pomeanic și a ne face pamiate după moartea noastră din an în an.

Și iarăș<i> pănă vrem hi vii, noi dintru bucatele noastre ce va hi prilej să avem a da și a întări la svănta mănăstire și după moartea noastră ce vor rămănea bucate de noi, toate să aibă a hi mănăstireșt<i> și nime dintru frat<i> sau din sămenția noastră, să nu aibă a să amesteca, pentru căce aceste sate au fost înpărțite de părinții noștri și lor li s'au date alte sate.

Iară cine va strica tocmala noastră, acela om să hie tricleat și procleat de milostivul dumn<e>dzău și de Ioan *Botezătorul* și de toți svenții și nu vadză fața lui dumnedzău.

Mai pre mare mărturie iaste giupănul Uréche vornicul cel mare de țara de gios și Donici părcălabul de Orhei și Calin ci-au fost comis și Năvrăpăscul ci-au fost părcălab.

Și ne-am pus ale noastră peceți întru aces<t> zapis, să să știe.

Vl<ea>to 7116 <1607> *luna* Sept. 3.

Ureche *cu mâna proprie.* Calin.
Donici am *iscălit.* Năvrăpăscul.
Rusul.

Pre după scrisoare m'am tămplat şi eu Rusul de Orheiu, deregător de Tobatin.
Şi eu, Toader Ivul şi cu Ion frate nostru şi soru noastră Stanca, pecétea noastră încă am pus mai gios.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, I/3.
Orig. rom. hârtie, 6 peceţi aplicate.

157

1607 (7116) Septembrie 23, Iaşi.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Petriman, fiul lui Crutco şi Toni, fiul lui Ion Grozincă şi Ionaşco, fiul lui Bâtă şi Meletichi, fiul lui Căldăruşu, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, un sat care se numeşte Zaloceanii şi vad de moară, care este mai sus de gura Răutului şi mai sus de Criveni şi cu loc de mori unde cade Moşcova în Răut, din privilegii de danie şi de cumpărătură, în loc pustiu, pe care le-au avut părinţii lor, Crutcu şi Ion Grizinco şi Bâtă şi Căldăruşu, dela Ioan voevod şi din ispisoc dela prea iubit unchiul domniei mele, Io Eremia voevod, pe acel sat mai sus scris Zaloceanii.

Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Necoară Donici pârcălab de Orhei, pentru trei cai buni şi pentru o sută de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Necoară Donici pârcălab şi le-a plătit tot deplin, 3 cai buni şi 100 zloţi tătăreşti, bani gata, în mâinile tuturor acelor mai sus scrişi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni i-am dat şi am întărit slugii noastre mai sus zise, Necoară Donici pârcălab de Orhei, acel înainte mai sus zis sat şi ocină, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul.

Pentru aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7116 ‹1607› Septembrie 23.

Insuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Grozav ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XXII/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

158

1607 (7116) Octombrie 15, Iaşi.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, pan Dumitrache Chiriţă mare postelnic, a slujit mai înainte sfântrăposatului părinte al domniei mele, Simion Moghila

voevod, iar azi slujeşte şi nouă drept şi credincios. Şi i-a dat şi l-a miluit părintele domniei mele, Simion voevod, cu un sat anume Horilcanii, care este în ţinutul Orhei.

Deci noi, văzând dania şi miluirea părintelui domniei mele, iar domnia mea încă şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru, Chiriţă postelnic, acel sat Horilcani, să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Iar după viaţa noastră, cine va voi să strice întărirea noastră şi miluirea de mai înainte a părintelui domniei mele, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7116 ‹1607› Octombrie 15.

Domnul a zis.

Io Mihail voevod ‹m. p.›

Acad. R.P.R., DXCI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

159

1607 (7116) Octombrie 23, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi săvârşirea sfântului duh. Eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Simion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată şi cu tot sufletul şi cugetul nostru şi din ajutorul lui dumnezeu, căutând spre vechii domni binecinstitori care au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit, dela noi sfânta mânăstire zisă Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabe [1]) şi cu deşugubini [1]) ce se vor face în toate satele mânăstirii, în oricare ţinut va fi, iar pârcălabii şi marii vătagi şi globnici şi deşugubinari să aibă numai a judeca şi a-şi lua ferăia, iar dacă vor fi astfel de oameni răi sau vinovaţi de omor sau vor fi de altă pedeapsă, boierii să le facă după lege şi după faptă.

Iar care din aceştia vor globi după lege, numai să judece şi să ia ferăia, cum scriem mai sus, iar alta nimic să nu ia din gloabe [1]) şi din deşugubini [1]) nici pârcălabi, nici mari vătagi, nici staroşti, nici globnici, nici deşugubinari, ci să fie toate gloabele şi deşugubinele ale mânăstirii şi să ia şi mânăstirea, după dreptate, dela care om va rămânea cu gloabă [1]) după lege, să nu ia, nici să prade dela alţi oameni din sat, care nu vor fi vinovaţi, ci să ia ce vor avea numai cei care vor fi vinovaţi şi să nu prade nici pe tatăl lui, nici pe fraţii lui, nici rudele; numai dacă va fi fiul cu tatăl într'o casă, să aibă ei a da seamă şi a plăti pentru fiul său; iar dacă fiul va fi în casa sa, deosebit de părintele lui, însuşi pentru sine să dea răspuns şi

---

[1]) aşa în orig.

să fie după sfânta pravilă; să nu se prade pentru fiu tatăl, nici fiul pentru tată, pentrucă domnia mea am miluit şi am dat gloabele şi deşugubinele să fie rugătorilor noştri, pentru îmbrăcăminte şi pentru ciubote, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi fraţilor noştri şi copiilor noştri şi pentru toţi creştinii. Iar cine va strica întocmirea, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii, care din veac au fost plăcuţi lui dumnezeu şi să aibă protivnic la înfricoşata judecată a lui Hristos, pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Nicolae.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7116 <1607> Octombrie 23.

† Insuşi domnul a zis.

Io Mihail voevod <m. p.> [1].

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Marnure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

160

1607 (7116) Octombrie 30, Iaşi.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră, Pătraşco stolnicel, cu fratele lui, Ion, fiii Vărvarei, nepoţii lui Lazor Cercel, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din partea [din partea] bunicului lor, Lazor Cercel, din satul Stoineşti, care este pe Rebricea Mică, mai jos de satul Draxini. Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Eremia Băiseanul uricar, pentru douăzeci şi cinci <zloţi> ungureşti şi le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, Octombrie 30, în anul 7116 <1607>.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

<Pe verso contemporan:> Am făcut din el uric <adaos mai târziu>: a doua oară.

Acad. R.P.R., CIV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Şi o copie rom. din 1831 după o trad. rom. anterioară, la Arh. St. Iaşi, CDXVIII/11.

---

[1]) Actul deşi emis de Simeon Movilă este semnat de Mihail Movilă, care-şi pune şi pecetea.

161

1607 (7116) Noembrie 16, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos şi închinător al troiţei, Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bună voinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind şi urmând pe binecinstitorii domni de mai înainte, cari au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, pentru aceia şi domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră nou zidită a răposatului domn, Io Petru voevod, veşnică pomenire a domniei sale, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat anume Vâlceştii, care este pe Siret, în ţinutul Sucevei, care acel sat fusese cumpărat pe bani gata de către binecinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voevod şi dat sfintei mânăstiri mai sus scrise şi după cum au şi ispisoace de întărire dela răposatul Eremia voevod şi dela preaiubitul părinte al domniei mele, dela sfântrăposatul Simion voevod.

Astfel şi domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mânăstir acest sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei mele nicio dabilă şi nici să lucreze nicio muncă a noastră, nici iliş să plătească, nici gorştină de oi să dea, nici de porci şi nici desetină de albine, nici 50 de aspri, nici bani de salgiu, nicio altă dabilă dacă se vor mai adăuga alte dabile în ţara domniei mele; numai darea [1]) cea mare împărătească să o dea şi ei singuri să aibă a o strânge şi a o aduce la vistieria domniei mele.

Iar altul nimeni dintre slugile noastre, dăbilari sau mari vătafi sau globnici sau deşugubinari sau podvodari sau olăcari sau oricine ar umbla cu slujbele domniei mele prin acel ţinut, să nu aibă a intra în acel sat, să tragă marfa lor sau să turbure, ci să fie în pace pentru toate.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din neamul nostru sau pe cine va alege dumnezeu să fie domn în ţara noastră Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea noastră, ci asemenea să dea şi să miluiască şi să întărească sfânta mânăstire.

Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de 4 evanghelişti şi 12 sfinţi apostoli de frunte şi de 318 sfinţi părinţi, care au strălucit la Nicheia la primul sfânt sobor şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi Iudei, care au strigat asupra lui Hristos, mântuitorul nostru: sângele lui asupra lor şi a copiilor lor,

---

1) în orig. « dan ».

precum este şi va fi şi să aibă neadormit potrivnic pe mama lui Emmanuil, în ziua cumplitei <judecăţi> [1]), amin.

Scris la Iaşi, în anul 7116 <1607> Noembrie 16.

Insuşi domnul a poruncit.

Io Mihail voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

Vasilie Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/146.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

162

<1607—1609> Noembrie 23.

† Iată eu, Ursul, fiul Băncei din Macicăuţi, singur dela sine înştiinţez prin acest zapis al meu, că am căzut în mare pâră pentrucă m'a pârît Tiron din Izbişte pentru 2 boi şi i-am rămas lui dator şi i-am plătit boii şi am rămas să-mi plătesc capul şi dela pârcălabi . . .[2]) n'am avut cu ce-mi plăti capul dela pârcălabi, ci s'a sculat fratele nostru, Roman, fiul lui Ionuţ şi mi-a plătit capul cu douăzeci şi doi taleri mari număraţi.

Insă eu n'am avut cu ce plăti lui Roman, ci i-am dat, i-am zălogit toată partea de ocină a noastră şi a părinţilor noştri, ce se va alege din Macicăuţi, dinspre toate părţile, dinaintea lui Miron şi Florea şi Ionaşco Lăncar din târgul Orhei şi Mahmet Turcul, ce s'au dat acei bani din mâinile lui Mehmet şi înaintea lui Vasilie Ş<cheia>nul şi Nicoară şi Lazor şi Simion din Cotelnici şi Purcar, fiul lui Rafeiu şi Gavril Tuluc din Pocrişani şi Ionaşco, fiul lui Ieremia şi alţi mulţi oameni buni şi megieşi, ca să aibă a ţine Roman acea mai sus zisă ocină.

Iar dacă nu voi putea să-i plătesc acei bani mai sus scrişi, Roman să aibă a-şi face şi privilegii domneşti pe acea ocină mai sus scrisă.

Altul să nu se amestece. Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile la acest înscris, ca să-i fie . . .[2]) de credinţă în veci.

Noembrie 23.

Şi Grozav diac a scris <şi> a iscălit.

Arh. St. Iaşi, CCLXXXVII/36.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Datat după Grozav diac, menţionat în doc. din 1607 (Acad. R.P.R., XXIII/3) şi 1609 (Arh. St. Iaşi, CCXII/1).

---

[1]) omis în orig.
[2]) loc ilizibil în orig.

163

1607 (7116) Noembrie 27, Hotin.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe credinciosul nostru boier, pan Isac Balica mare vistier, cu un sat anume Iubăneştii pe pârâul Iubăneasa, cu loc de iazuri şi de mori şi cu baltă de peşti, care se numeşte . . . [1]), care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Dorohoi, pentru credincioasa lui slujbă pe care a slujit mai întâi părintelui domniei mele, răposatului Io Eremia voevod şi ţării noastre şi apoi şi domniei mele, când a mers domnia mea la scaunul domniei mele la Iaşi din cetatea Hotinului.

Iar hotarul acelui sat să fie după vechiul hotar.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi danie şi miluire şi copiilor lui şi întregului neam al lui, care se va alege mai aproape. Şi altul să nu se amestece, peste această carte a noastră.

Scris în cetatea Hotin, anul 7116 <1607> Noembrie 27.

Costantin voevod <m.p.>

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
O trad. rom. din 1805 la Acad. R.P.R., CCCLIX/68.
Altă trad rom. cu data 26 Noembrie, la Arh. St. Iaşi, CCCXII/2.

164

1607 (7116) Noembrie 28, Iaşi.

† Io Mihail Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă luminată şi curată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, am dat şi am miluit pe rugătorii noştri, egumenul şi întreg soborul dela sfânta mânăstire Galata, cu toate gloabele şi deşugubinele şi cu morţile de oameni, câte se vor face prin toate satele sfintei mânăstiri, din toate ţinuturile, ca să aibă ei a-şi lua toate gloabele, să le fie de ciubote, precum a fost şi în zilele altor sfântrăposaţi domni şi precum au carte şi dela sfântrăposatul preaiubitul părintele domniei mele, Simion voevod.

Iar slugile noastre pârcălabi şi mari vatagi şi alţi judecători să aibă numai a judeca vecinii sfintei mânăstiri, însă după dreptate şi să-şi ia ferăia dela oricine, cum îi va fi judecata, iar altă prădăciune să nu facă, nici treabă să nu aibă a-i prăda mai [2]) mult peste ferăe.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) «mai», aşa în orig.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre pârcălabi şi mari vătagi şi globnici şi deşugubinari să nu îndrăznească a se amesteca sau a globi vecinii sfintei mânăstiri, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7116 <1607> Noembrie 28.

† Domnul a poruncit.

Io Mihail voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Vasilie Dinga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XVI/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu trad. rom. din 1904.

165

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată am dat această carte a domniei mele>[1]) rugătorului nostru, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire <Berzunţ, ce este în ţinutul>[1]) Totruşului, ca să fie ei tari şi puternici, cu această carte <a domniei mele a ţine şi a opri>[1]) dreptul său sat şi hotar, care se numeşte Bogdana, care <a fost dată danie încă dela alţi domni>[1]). Pentru aceasta scriem.

De aceia, nimeni să nu cuteze a opri . . .[1]) nici să intre cu nimic, căci cine ar intra <măcar cât de puţin a face tâlhuşag şi îl va globi cineva afară de mânăstire, unii ca aceia>[1]) vor da gloabă[1]) porţii domniei mele 50 boi şi totul . . .[1]) . . .[1]) <iar cui>[1]) i se va părea, că au oarecare strâmbătate dinspre ei, să aibă <a aduce pe unii ca aceia de faţă>[1]) înaintea domniei mele.

Altfel să nu fie, înaintea spusei domniei mele . . .[1])

Scris în . . . .[1])

† Domnul a zis.

† Costantin voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Bogdana, LVI/1.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII, ibid., M-rea Bogdana, XLI/5, după care s'au completat unele lipsuri.
Datat din răstimpul de domnie al lui Constantin Movilă.

166

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Am dat şi am înnoit> această carte a domniei mele, rugătorului nostru egumenului şi întregului sobor şi <tuturor fraţilor care se află> în mânăstirea

oc rupt în orig.

Bistrița și pe cine vor trimite ei <să fie tare și puternic cu această> carte a domniei mele, să țină vama cea mică dela Bacău și câți vor veni . . cu miere și alte mărfuri, ei să le ia vamă și să țină . . . de pretutindeni, pe unde vor fi locul și venitul mânăstirii . . . ceva sau fânețe va fi cosit, ei să le ia <totul înapoi, să fie al sfintei> mânăstiri, precum și până acum au ținut; să fie deplină <ruga acelor domni pravoslavnici> creștini foști în țara Moldovei. Dacă <cineva le va ține ceva cu dela sine> putere, acela va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

<Pentru aceia, nimeni dintre ureadnici> și șoltuzi sau oricine, să nu îndrăznească a se amesteca acolo <sau a le lua ceva> înaintea acestei cărți a domuiei mele.

Scris la . . .

† Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Ureache mare vornic a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV/62.
Orig. slav, hârtie filigran, lipsă o treime; pecete aplicată, căzută.

167

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Boul vistier, pentru aceia ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească dreapta sa ocină și cumpărătură din satul Rătești, din ținutu Neamț, pe pârâul Topolița, pe care a cumpărat-o el dela sluga noastră Lupul Haruțul diac, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Eremia Movilă voevod și are întărire dela părintele domniei mele și dela unchiul domniei mele răposatul Simeon Movilă voevod.

Deci domnia mea, deasemeni am dat credinciosului nostru boier mai sus scris, Boul vistier, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Iar sluga noastră, Ionașco păhărnicel, fiul lui Tâmpa vătah și cu frații săi, ne-au arătat un zapis dela Haruțul, făcut mai[1]) pe urmă, că au dat niște ban pentru o bucată[2]) de loc din acea ocină. Deci noi am socotit cu sfatul nostru că ei nu au avut niciun zapis domnesc, iar noi nu i-am crezut cu acel zapis făcut cu înșelăciune și mai [1]) pe urmă, ci au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat. De aceia, nimeni, de acum înainte, să nu aibă a mai pârî, nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

---

[1]) «mai» așa în orig.
[2]) «bucată» așa în orig.

Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

<Pe verso însemnare în româneşte:> « Dat-au o parte de ocin<ă> de Unghian<i> de pre Topoliţ<a>, ce i-au fost răscumpărătură dela Păscălina Stroicioae şi dela ficiorul ei, Ionaşco, au dat Boului şi fraţilor săi, dreptu partea Haruţului den Răteşti ».

Acad. R.P.R., CCXX/33.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII; ibid. CCXX/34.
Datat din domnia lui Costantin Movilă voevod.

168

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

Noi Costantin Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnul ţării Moldovei. Scriem domnia mia la slugile noastre credincioase, Gligorie Bucium *fost* vornicu şi pârcălab de Putna.

Iţi dăm ştire că au venit înainte noastră, Dănceu *şi* Burnar *şi* Grigorie diacu şi aşa ni s'au jăluit, înaintea domniei mele, zicându că ei au un vad de moară de cumpărărtură, ce au avut tatăl lor, Gavril staroste şi s'au judecat pentru acel vad de moară cu feciorii popii din Bătineşti. Şi Dănciu *şi* Burnar *şi* Gligorie, ei au şi zis şi oameni martori, precum au cumpărat tatăl lor acel vad şi au fost şi martori faţă şi ei n'au stătut la giudecată şi i-au rămas şi i-au pus herăe, înainte noastră.

Şi de acum înainte să n'aibe a-i trage pentru această giudecată, niciodată şi să aibă Dănciu şi cu fraţii săi a ţine acel vad şi mai multu să nu se mai giudece niciodănăoară.

In Iaşi, leat 71 . . .

Domnul au poruncit.

Marele logofăt.

Lupul < a scris >.

Arh. St. Buc., Condica nr. 572, M-rea Răchitoasa, p. I, pag. 72.
Trad. rom.
Datat după Costantin Movilă voevod.

169

<1607 Decembrie 9—1611 Noembrie 10>.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea, credinciosului nostru, Vasilie vornic de gloată. Iţi dăm de ştire că ni s'a jeluit credinciosul nostru Sechil cămăraş împotriva lui Dumitru

Popoţea şi astfel a spus, că atunci când a venit Mihai voevod cu oştile sale, Dumitru Popoţea s'a sculat cu alţi haiduci şi i-a îndreptat până la sfânta mânăstire, unde este hramul sfintei şi începătoarei de viaţă troiţe, unde a ştiut el că sunt acolo bejenarii, cu toată agonisita credinciosului nostru Sechil cămăraş, pentrucă a ştiut el, căci a fost mai înainte sluga mai sus scrisului boier şi i-au luat, cu totul, până la 1000 de ughi.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să le faci lege dreaptă, cum vei afla cu dreptate şi cu oameni buni, ca să-i plătească aceste pagube.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

† Insuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Iaşi, CCCL/127,
Copie slavă din sec. XX.
Datat din domnia lui Costantin Movilă.

170

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116.

Copie di pi suretul ispisocului dela Constandin Moghila vodă, din let 7116 <1607—1608>.

Precum au venit înnainte noastră şi înnaintea boerilor noştri, slugile noastre, Toadir Scântei diiac şi frati-său Mihăil<ă>, ficiorii lui Scânteia celui bătrân, nepoţi şi strănepoţi Dumii celui Negru, di a lor bună <voe>, de nimi nevoiţi, nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină şi moşiiia, din uric de slujiri ci-au avut strămoşul lor Duma cel Negru dila Ilie vodă şi dila Ştefan vodă, doaâ părţi di ocină, din a patra parte de sat, undi au fost Măndre, cari ace moşii să numeşte Scânteeştii pe Răbrice şi cu loc de moară în Răbrice şi cu poiană în Bucovin<ă>; aceasta au vândut-o slugii noastre Irimii Băisanul uricar, drept 20 ugh<i> şi li-au plătit lor deplin. Pentru aceia, ca să fii lui dila noi cu tot venitu. Şi altul să nu să amestice.

Let 7238 <1730> Apr. 30.

Această copii s'au scos asămine di pi suretul ispisocului dela Costandin Movila vodă, ci esti la mini. Pentru aceia am adiverit cu iscălitura me. 1801 Iuni 4.

A scris Gligoraş.

<Pe verso:> « Cinst<it> al meu ca un frate dum. vărului Arghiri Cuza *fost mare* ban, cu frăţeasc<ă> dragoste ».

Acad. R. P. R., CV/19.
Trad. rom.

171

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit miluirea și întărirea preaiubitului meu părinte, cel între sfinți răposat, Io Eremia Moghila voevod, care a miluit sfânta mânăstire numită Secul cu o moară cu iaz și odae[1]) și cu câțiva vecini la Târgul Frumos.

Astfel să le fie lor și dela domnia mea miluire și întărire, să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere toate averile care vor fi ale sfântului locaș și toate fânețele și locul de ogor și vecinii.

De aceia, nimeni să nu cuteze să-i oprească sau să-i turbure înaintea acestei cărți a domniei mele.

In anul 7116 <1607—1608>.

Insuși domnul a spus.

Io Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învățat.

Grozav <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXII/36.
Orig. slav, hârtie filigran; pecete aplicată, căzută.
Datat din domnia lui Constantin Movilă.

172

<1607 Decembrie 9—1608 August 31> 7116, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Sava Țopa fost clucer, pentru ca ori unde își va găsi drepții săi robi[2]) Țigani, anume Gliga cu femeia și copiii și Badiia cu femeia și Iusip și Titul și Matei și Vasie, ori unde i-ar găsi în țara domniei mele sau la Țiganii domniei mele sau la Țiganii boierești sau călugărești sau în târg sau în slobozie, fie la cine ar fi, iar el să fie tare și puternic cu această carte a noastră să-i ia și să-i lege și să-i aducă la casa sa, pentrucă s'a plâns că au fugit dela casa sa și și-a adus îndreptările înaintea noastră.

Și unde s'ar afla, în târg sau la țară, târgoveții sau alți oameni ai noștri să aibă a sări și a-i lega și a-i da în mâinile slugii noastre Sava Țopa.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i opri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7116 <1607—1608>.

Insuși domnul a zis.

---

1) « odae », așa în orig.

2) « holopi », așa în orig.

Costantin voevod <m.p.>
Ureche mare vornic a învăţat.
Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., IX/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

173

<1608—1614>

† Acest zapis al lui Toma Albăscul şi al lui Hamarţu, cine îl va vedea şi cine îl va auzi <să ştie> că ei au vândut ocina lor dreaptă, anume . . .[1]) pe Nistru, la ostrovul Melişova, unde se numeşte Fântâna lui Cari . . .[1]). Astfel a vândut Toma Albăscul partea sa dreaptă, întreaga jumătate din acea ocină, pentru 200 zloţi tătăreşti, a vândut-o lui Bratco şi lui Oanţă şi lui Vasco şi lui Costea.

Iar Hamarţu, el a vândut din partea sa, din acea ocină, pentru 100 zloţi arăşi tătăreşti, din partea sa, lui Ihnat şi lui Vasco, ginerele lui, înaintea lui Pântea şoltuz din Orhei şi înaintea a 12 pârgari şi înaintea lui Toma Zbiari urednic şi înaintea lui Turbori vătag şi înaintea lui Cârstea Poroseci şi înaintea a mulţi oameni buni, <care> au fost atunci acolo.

Acad. R.P.R., IV/144.
Orig. slav, hârtie, rupt, urmele a două peceţi aplicate.
Datat după Toma urednic fost şi vornic de Botoşani, care apare în 1608. Poroseci era decedat la 15 Martie 1615.

174

1608 (7116) Ianuarie 3, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor al Galatei şi vecinilor lor din satul Voroveşti, ţinutul Cârligăturii ca să aibă ei dela domnia mea slobozie ca să nu lucreze nicio muncă a noastră, nici iliş să nu plătească, ci să aibă ei a griji lucrul acelor vii ale sfintei mânăstiri ce au acolo.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele, ilişari [2]) sau rabotnici, să nu îndrăznească a-i turbura, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Aşa să ştiţi.

La Iaşi, în anul 7116 <1608> Ianuarie 3.

† Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) aşa în orig.

† Marii boieri au învățat.
† Gligorie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

175

1608 (7116) Ianuarie 3, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Galata, pentru ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și apere dreapta lor ocină cu loc de fânaț pe care o au în satul Vorovești și în satul Fălfăești și în satul Mânzăști și cu tot venitul care va fi venitul lor. Nimeni să nu aibă a intra acolo în hotarul lor, să cosească fân sau să pască vite, boi sau vaci și alte vite pe acel loc. Iar ei să fie tari, cu această carte a domniei mele, să ia toate vitele care se vor găsi pe acel hotar. Iar omul care se va afla cosind fânul să aibă mare pedeapsă și coasa deasemeni să i se ia și tot ce va avea acel om să se lase numai cu trupul.

Nimeni să nu aibă a intra <acolo>, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7116 <1608> Ianuarie 3 zile.

Insuși domnul a zis.

Io Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învățat.

Gligorie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

176

1608 (7116) Ianuarie 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, credincioșilor ureadnici din târgul Hârlău. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să nu turburați cramele acestei mânăstiri dela Neamț, nici pe vierii din târgul domniei mele să nu .aveți a-i chema la munca domnească, după cum nici până acum nu a fost aceasta. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7116 <1608> Ianuarie 7, Iași.

<Io Costantin voevod[1]).

---

[1]) întocmit în text «semnătură».

Ureche mare vornic.
Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXIX/23.
Copie slavă cu litere latine din 1898, făcută de un necunoscător al alfabetului cirilic cu foarte multe greşeli, după orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

177

1608 (7116) Ianuarie 7, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată şi cu tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, privind la vechii domni binecinstitori care au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit, dela noi, sfânta mânăstire numită Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos Necolae, cu gloabe [1]) şi cu deşugubine ce se vor face în toate satele mânăstirii, în orice ţinut vor fi şi în satul Drăguşenii şi satul Dracinţii şi jumătate din satul Costeştii, în ţinutul Cernăuţi, cu gloabe [1]) şi cu deşugubini, ce se vor face în toate satele mânăstirii.

Iar staroştii din acel ţinut şi globnicii şi deşugubinarii să aibă numai a judeca şi a-şi lua ferâia. Iar dacă va fi un om rău sau vinovat <de pedeapsă cu> moarte sau va fi de altă pedeapsă, iar boierii să le facă după lege şi după fapte. Iar pe cei de acolo, pe care îi vor globi după lege numai să-i judece şi să ia ferâia, cum scriem mai sus, iar altceva nimic să nu ia din gloabe şi din deşugubine, nici starostele nici globnicii, nici deşugubinarii, ci să fie toate gloabele şi deşugubinele ale mânăstirii.

Şi să ia după dreptate şi mânăstirea, însă dela acel om, care va fi de acolo cu gloaba, după lege; să nu se ia nici să prade dela alţi oameni din sat care nu vor fi vinovaţi, ci să ia ceiace va avea numai cel care va fi vinovat. Şi să nu prade nici pe tatăl lui, nici pe fraţii lui, nici rudele, numai dacă fiul este cu tatăl într'o casă, el să aibă a da seamą şi plăti pentru fiul său. Dacă însă fiul va fi deosebit de părinţii lui, în casa lui, el singur să răspundă şi să fie după pravila sfântă, să nu se prade tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Fiindcă domnia mea am miluit şi am dat gloabele şi deşugubinele să fie ale rugătorilor noştri pentru haine şi cisme iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi ale fraţilor noştri şi ale copiilor noştri şi pentru toţi creştinii.

---

[1]) aşa în orig.

Iar cine va strica întocmirea, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă pârâş la cumplita judecată a lui Hristos, pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Necolae Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7116 <1608> Ianuarie 7.

Insuşi domnul a zis.

Costantin Moghila voevod <m.p.>

Marii boieri au învăţat..

Acad. R.P.R., DXCI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

178

1608 (7116) Ianuarie 8.

† Io Constantin Moghila voevoda, *din mila lui dumnezeu, domn ţării Moldovei. Scriem slugii noastre pârcălabul dela Cotna<r>i* [1]) şi cătră aceasta dămu ştire că ni s'au jeluit rugătorii noştri de la mănăstirea Neamţului şi aş<a> au zis, naintea noastră, că au o moară la Buhainţi, deci i-au înpresurat mora mulţi.

Derep<t> aceia, de véţi vedea cartea nostră, voi să căutaţi să le alegeţi locul de tutindirilé şi să-l stălpiţi.

De iasta dămu ştir<e> şi'într'al<t> să nu faceţ<i>.

Scris la Iaşi, leat 7116 <1608> Ghe<n>. 8.

† *Insuşi domnul a spus.*

† *Marii boieri au învăţat.*

† *Lozovanul* <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/132.
Orig. rom., hârtie, pecete mică, aplicată.

179

1608 (7116) Ianuarie 12.

† Io Constantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înoit întărirea rugătorului nostru egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire dela Secul, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră, a apăra şi a ţine tot avutul cât va avea sfântul lăcaş, satele lor şi vitele şi fâneţele şi poiana şi toate hotarele sfintei mânăstiri, nimănui nimic să nu dea oricine va veni, cu orice carte să-i turbure, să nu dea nimănui nimic.

Iar cui se va părea strâmbătate, pentru orice lucru, acela să stea de faţă înaintea domniei mele. Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să turbure, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie.

---

[1]) loc rupt în orig.

In anul 7116 <1608> Ianuarie 12.
Insuşi domnul a zis.
Costantin Moghila voevod <m. p.>
Marii boieri au învăţat.
† Grozav <a scris>.

Arh.St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/17.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

180

<1608—1623> Ianuarie 22, Igeşti.

Popa Cr<i>stea *din* Igeşti *şi* Penteliiu *de acolo şi* Morzan *deasemeni şi* Luca *deasemeni şi* Năstasie *deasemeni şi* Gheorghiţ<ă> *şi* Ipatie dela Pilén<i>, cum au venit înnaintea noastră, de bună voia ei şi de nimene neînpresurată, Mărica, fata lui Mihil Pulbăruş, nepoata lui Frăteiu şi ş'au văndut partea sa de ocină şi moşie, den sat den Răpedzeşt<i>, au văndut lui Ionaşco Vrabie *fost* părcălab, dereptu *douăzeci şi cinci taleri de argint* şi din vatra satului şi din ţarin<ă> şi den cănpu toată partea părintelui ei, cu tot venitul.

Şi aşijder<ea> au venet Andronic, feciorul Drăghici de Beneşt<i> şi ş'au văndut aşişder<ea> partea sa de ocin<ă> din Răpedzeşti lui Ionaşco Vrabie, dereptu *douăzeci tal<eri> de argint* din tot locul ce se va alége partea sa de ocin<ă> şi [şi] moşie.

Deci noi, vădzăndu de bună voia lor tocmală între dănşii şi plata deplin dăndu-le, noi i-am făcut acesta zapis şi mărturie, ca să-i hie lui de credinţă, pănă-ş<i> va faci şi derease domneşt<i>.

Mai pre mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţil<e>, *ca să se ştie.*

Acest zapis l-a scris Golăiu cu mâna mea proprie.

Scris la <I>geşti, Ghen. 22.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXVIII/1.
Orig. rom., hârtie, 7 peceţi aplicate.
Datat după Ionaşco Vrabie, care este pomenit în doc. dintre anii 1608—1623.

181

<1608—1609> Ianuarie 22, Moghilău.

† Iată eu, Vărvara, fiica lui Crăciun din Macicăuţi şi fiul ei Straton şi cu copiii lor, înşine înştiinţăm cu acest zapis al nostru, precum am vândut dreapta noastră ocină şi dedină ce o au ei în satul Macicăuţi, de bunăvoia lor, neasupriţi de nimeni, nici siliţi, partea Varvarei, ce se va alege partea lor şi au vândut partea

lor lui Eremia şi soţiei lui Măricuţei, pentru 15 taleri, bani buni, ca să-i fie dreaptă ocină şi dedină şi copiilor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor.

Şi la această tocmeală au fost mulţi oameni buni şi bătrâni şi megiaşi de prinpregiur. Şi au fost acolo preotul domnesc Aftenii din Movilău şi Ursic cel bătrân de acolo şi Brataş morarul şi Onufrei din Raşcov şi Roman din Macicăuţi şi Ilea deasemeni şi Simeon deasemeni şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voe şi plata deplină, noi am făcut Eremiei şi soţiei lui Măricuţa acest zapis şi am pus peceţile noastre pe zapisul acesta.

Scris în Moghilău, Ianuarie 12.

† Ursu diac a scris acest zapis.

Arh. St. Iaşi, CCXII/141.
Orig. slav, hârtie filigran, 5 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1805.
Data după Roman din Macicăuţi şi doc. din < 1607—1609 > Noembrie 23.

182

1608 (7116) Ianuarie 25.

Suret di pe ispisocu sârbesc dela Constantin Movila v<oe>vod, din leat 7116 <1608> Ghenar 25.

Noi Constantin Movila v<oe>vod, cu mila lui du<m>nezeu, domnu ţării Moldavii. Precum domniia mea ne-am milostivit şi am dat şi am miluit pe al nostru cinstit şi credincios boeru Cărăiman mare pah. cu o sălişte, anume Sămioneştii din ţinutul Romanului, care au fost dreaptă domnească, din ocol Romanului; precum să-i fie lui dreaptă ocină, cu tot venitul. Drept acéia, nimene să nu să amestece sau să stăpănească, înnainte cărţii aceştiia a domniei mele. Insuşi domnul au poruncit. Şi s'au iscălit cu măna sa: Constantin Movila v<oe>vod.

Dipe sărbie pe limba moldovenească s'au tălmăcit la anii 1793 Fevr. 10, de polcovnic Pavăl Debrinţchi *dela* Mitropolie.

Acad. R.P.R., ms. rom. 4657, f. 1 v.
Trad. rom.

183

1608 (7116) Ianuarie 28, Iaşi.

† Io Costan<tin> Mo<ghila voevod>, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Scriem domnia mea> tuturor dăbilarilor noştri, câţi vor umbla în slujba domniei mele prin ţinutul Neamţ. Vă dăm <ştire că> s'au jeluit domniei mele împotriva voastră oamenii sfintei mânăstiri greceşti din Ţarină, unde este hramul sfântului arhierarh <şi făcător de minuni al lui Hristos>, Nicolae, anume

satele Giurovul și Nicoreștii din acel ținut. Și așa au zis înaintea noastră . . . [1]) și le luați vitele pentru alți oameni din alte sate. Pentru aceia, cum veți vedea această carte <a domniei mele>, voi să aveți a-i lăsa foarte în pace și vitele să nu le luați pentru alți oameni din alte sate și caii lor să nu-i luați de olac, nici pentru podvoade să nu-i turburați. Și voi, pârcălabi din acel ținut, să nu aveți nicio treabă cu acele sate ale sfintei mânăstiri <care> am scris-o mai sus și să nu-i turburați pentru nicio angărie [2]) și voi rabotnicii care mânați pe oamenii din acel ținut, să facă fânul domnesc, să nu scoateți la muncă acele două sate pe care le-am scris mai sus, ci să le lăsați în pace, pentrucă domnia mea m'am milostivit și am lăsat acele sate să facă fânul sfintei mânăstiri, să fie pentru nevoia sfintei mânăstiri.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele sau din slugile boierești să nu aibă a-i turbura peste porunca domniei mele, numai să dea și să-și plătească dabilele, cum sunt scrise la vistieria domniei mele. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7116 <1608> Ianuarie 28.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Ianachie a învățat.

Pantelei <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/35.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

184

1608 (7116) Februarie 7.

Noi, Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn țării Moldovii. Dat-am aciastă carti a domniei meli, rugătoriului nostru egum<e>n cu tot soborul dela sfânta măn<ă>stire Bistrița, undi iasti hramu adormire preacuratei născătoarei de dumnezău, de întăritură braniștii vechi, după uricul lui Ștefan vodă cel Bătrăn, ci să începi dela păraul Sărat<a>, piste Bistriți, deasupra Doamnii și la Agărcina Săcul, dela Cozie spre Dialul Mari, pe polenișă dela Hitioana, pe Pintenul și să înpreună cu braniște mănăstirii Tazlăului, la Răchitiș, în piscul Bilan, în gius, între Tarcăul Bistriței, doâ poeni supt Ciahlău, piste Bistreți, pe Jolcoae, în Cuejdiu la Oprișani, la Methodie, pe gura Păngărăcioru, la Verhovina și cu loc de stănă în Păngărați. Și nimea să nu pască oile acolo, sau pești să prindă sau lemni să tai, ori hămeiu ori alune sau orici, fără știrea lor. Dar găsind pe cineva acolo la locul arătat, atunce să fie tari și puternici cu aciastă carti a domniei meli, a lua tot ci vor găsi pe lăngă dănșii.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) «angărie», așa în orig.

Drept aceia, nimea să nu îndrăzniască a supăra înnaintea aceștii cărți a domniei meli.

In Iași, v<e>let 7116 <1608> Febr. 7.

Insuși domnul au zis.

Urechi *mare* vor<ni>c au învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Văratic, XVIII/1 (doc. 6)
Trad. rom. din sec. XIX.

185

1608 (7116) Februarie 15.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumezezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Bălan și surorile lui, Dolcă și Sofia, fiii lui Ianăș vătag, fiul Mariei, nepotul Neagăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Medeleni, din a patra parte a satului, a treia parte din a treia parte, din uricul pe care l-a avut străbunica lor, Neaga, dela Ilie voevod și din ispisoace [1]) pe care le-a avut pe <aceste> părți, dela Iancul voevod. Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Vitolt Mărățanu staroste, pentru cincizeci taleri numărați.

Noi văzând buna tocmeală între dânșii și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit acea parte de ocină din acel sat, care s'a scris mai sus, Medeleni, ca să-i fie și dela noi ocină și dedină cu tot venitul. Altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In anul 7116 <1608> Februarie 15.

Insuș domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat.

Iurașco logofăt a iscălit <m. p.>

Corlat <a scris>.

Acad. R.P.R., V/78.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

186

1608 (7116) Februarie 15, Iași.

† Iată, eu Ilea fost jitnicer, mărturisesc cu acest zapis al meu că, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci eu de bună voia mea am vândut panului Ștefan logofăt, niște Țigani, anume: Drume cu femeia și cu copiii și Simion, fiul lui Drume, cu

[1]) «ispisoace», așa în orig.

femeia și cu copiii și Bahluian, fiul lui Drume, cu femeia și cu copiii și Vasilie, fiul lui Drume, cu femeia și cu copiii și Solomia, fiica lui Drume și Mitronia, fiica lui Drume și Mitrofana, fiica lui Gliga, cu copiii și Ursu, fiul Trofanei, cu femeia și cu copiii și Sofronia, fiica Trofanei, din ispisoc de întărire dela răposatul Eremia voevod pentru o sută și cincisprezece taleri. Și mi-a plătit pan Ștefan logofăt toți acești mai sus scriși bani, 115 taleri.

Și pentru mai mare întărire și mărturie, eu Ilea însumi am scris acest zapis și am pus și pecetea mea pe acest zapis, ca să se știe.

Scris în Iași, la anul 7116 <1608> Februarie 15.

Acad. R.P.R., CCIV/47.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., XX, 174.

187

1608 (7116) Martie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat domnia mea și am miluit ruga noastră nou zidită, sfânta mânăstire numită Secul, unde este hramul tăierii cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul Ioan, cu un vad de moară în Siret, în hotarul târgului Șchei, din jos de târg și cu o bucată de loc în acelaș hotar al târgului, dinspre marginea din jos a hotarului, să-și așeze sat, cât se vor putea hrăni treizeci de case în deajuns, ca să aibă a face acele mori și a le îngriji să fie de hrană și de întărire sfintei mânăstiri, pentru pomenirea sfântrăposatului părintelui domniei mele Io Eremia voevod și pentru sănătatea și mântuirea sufletului domniei mele și a preaiubitei și din inimă maicii domniei mele doamnei Elisabeta și fraților domniei mele Io Alexandru voevod și Bogdan voevod. Iar rugătorii noștri călugări, dela mai sus scrisa sfântă mânăstire, să aibă a ne pomeni și a ne scrie în sfântul mare pomelnic și în dumnezeescul jertfelnic. Pentru aceia, să le fie cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Iar după viața noastră, cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, cu care am miluit și întărit sfânta mânăstire, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de soborul sfinților 12 apostoli și înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos să-i fie protivnic sfântul și slăvitul prooroc și înainte mergător Ioan botezătorul și toți sfinții cei bine plăcuți lui dumnezeu, amin.

Scris în Iași, anul 7116 <1608> Martie 10.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXV/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

188

1608 (7116) Martie 10, Iaşi.

† Doamna Elisafta, mama domniei sale domnului. Scriem domnia mea slugi noastre, ureadnicului din târgul Botăşani. Cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să dai legat pe Ursu Ţiganul şi cu femia sa şi cu copiii lui şi cu tot sălaşul lui, în mâinile celui pe care-l va trimite sluga noastră credincioasă, Gheorghie vornic, fiindcă el a fost miluit mai[1]) înainte de această vreme de sfântrăposatul Io Eremia Moghila voevod şi de domnia mea pentru slujbă credincioasă ca să le fie rob[2]) şi Ţigan cu tot sălaşul.

Deci altul să nu se amestece şi să nu îndrăznească a-l opri, înaintea cărţii şi poruncii domniei mele.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris la Iaşi, în anul 7116 ‹1608› Martie 10 zile.

Acad. R.P.R., XLIX/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

189

1608 (7116) Martie 22, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Voroneţ şi celor pe care ei îi vor trimite la aceasta ca ei, ori pe unde vor trece prin ţara domniei mele cu două maje de peşte, iar ei să fie slobozi şi cu bună voie să treacă fără vama cea mare şi fără vama cea mică şi fără brudină, ca nimeni să nu aibă a-i turbura pentru vamă sau pentru brudină.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre, vameşi sau brudinari, să nu aibă a-i turbura sau a-i supăra, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7116 ‹1608› Martie 22,

Insuşi domnul a poruncit.

Simion voevod[3])

---

[1]) « mai », aşa în orig.
[2]) « holopi », în orig.
[3]) « Simion voevod », scris peste un text şters.

Ureche mare vornic a învățat.
Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIII/80.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Iscălitura lui Simion Movilă voevod este contrafăcută, scrisă peste altă semnatură, nu se potrivește nici cu data, nici cu intitulația, în care apare Constantin Movilă. Simion Movilă era mort la această dată. Totuși după unii documentul este din 1608; pecetea este autentică, scrisul este normal, filigrana este din epocă.

190

1608 (7116) Aprilie 20, Iaș .

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit cu un sat anume Troița, care este pe pârâul numit Cracăul care ascultă de ocolul târgului Piatra, în ținutul Neamțului, pe credinciosul și cinstitul nostru boier Pătrașco mare vornic al țării de sus, ca să-i fie danie și miluire dela domnia mea și dela preaiubita mamă a domniei mele Elisabeta, doamna sfânträposatului părintele domniei mele, Eremia voevod și să-i fie ocină și dedină, cu tot venitul și fiilor lui, cu tot hotarul, după vechiul hotar, ce va avea acel sat numit Troița, pentrucă el a slujit domniei mele și mamei domniei mele, cu dreaptă și credincioasă slujbă.

Iar după viața domniei mele, pe cine va alege milostivul dumnezeu să fie domn în urma noastră, deasemeni să-i întărească această danie și miluire a noastră și să-i dea cu tot venitul. Iar cine ar voi să-i strice sau să-i ia această danie și miluire a noastră, să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui dumnezeu și de trei sute și optsprezece părinți dela Nicheia.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre, nici ureadnici din târgul Piatra nici pârcălabi, nici globnici, nici nimeni să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, la anul 7116 <1608> Aprilie 20.

Domnul însuși a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Ionașco <a scris>.

<Pe verso, însemnare slavă din sec. XVII:> «Ispisocul pe care l-a dat Șoldan .

Arh. St. Buc. M-rea Bisericani, IV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

191

<1608—1611> Aprilie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeù, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre, pârcălabii de Neamţ îţi dăm [1] ştire că ni s'a jeluit Măcarie călugărul din Vârtop împotriva lui Dumitru Cotoroma de acolo. Şi astfel a spus înaintea noastră, că i-au pierit 2 boi pentru Guţul şi pentru Manea şi Stanciul, fratele lui Guţul şi Stan Piptănariul [2]) din Vârtop şi pentru Stanciul bătrânul [3]) de acolo şi sunt vecinii lui şi nu vor să plătească.

De aceia, cum vei vedea această carte a noastră, iar voi să luaţi 2 boi dela Dumitru Cotoroma şi să-i daţi în mâinile lui Măcarie. Iar cui i se va părea strâmb, acela să stea de faţă înaintea noastră. Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, Aprilie 25.

Domnul a spus.

Marii boeri au învăţat.

Ghirvasie <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXX/136.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1820, cu lipsuri.
Datat din domnia lui Constantin Movilă.

192

1608 (7116) Aprilie 29.

† Adecă eu, Ionaşco postelnic, mărturisim co acest zapis com au venit Ionaşco comişelul di Negoeşti, cu ai săi fraţi anume: Pătraşco şi Ghiorghie, tustrei fraţii cum au văndut a sa direa<p>t<ă> ocină di sat de Tălpălăeşti, a şasea parte, dumisale vistiarnicului Bouului, dirept treidzăci şi şease de galbeni şi cu alţi bani ce le va hi rămas să le dea, deaca-şi vor scoate uricul.

Dé iasta mărturisim, să să ştie.

L<ea>t 7116 <1608>, Ap. 29.

† Eu Ionaşco Péicul *fost* postelnic, am scris cu măna mea mai gius şi mi<a>m pos şi peceatea. Ionaşco postelnic.

<Pe pagina 3-a:> † Adecă eu Ionaşco postelnic, mărturisim co est zapis al nostru com ştim co ale noastre suflete, com au văndut eşti oameni a sa direaptă ocină, de bună voia sa, dumiisale vistiearnicolui Boului şi tustrei fraţii au văn-

[1]) pasagiul « pârcălabii de Neamţ, îţi dăm » adăugat printre rânduri.
[2]) « Piptănariul » aşa în orig.
[3]) « bătrânul » aşa în orig.

dut de a sa bună voe şi dumésa visᵛiarnicol le-au dat acmu dintre noi 24 ug<hi> potronici şi alţi bani încă le va da, deaca-ş<i> vor scote ispisoace din urice com să vor tucmi. Dé iasta mărturisim.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/9,
Orig. rom. hârtie filigran, pecete inelară, aplicată.

193

<1608 Aprilie 29>.

† Beldiman dvornic *şi* Frăţiian *şi* Iuraşco Başot<ă> *şi* Nechita, mărturisim cum au venet Drăguman din Tălpălăeşti şi au văndut partea sa, a şesea parte de şat de Tălpălăeşti, giupănului Boului vistérnic, derept cendzeci de galbeni; deci patrudzeci de galbeni au luat Drăguman vistérnicul, au rămas să mai dea dzéce galbeni, căndu va aduce Drăguman uricile, să fac<ă> zapisă vistérnicului.

Aceasta scriem.

Bercea *a scris.*

Eu Beldiman *dvornic de gloată.*

<Pe verso:> Făcutu-s'au drése Tălpălăeşti.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/14 A.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceţi inelare, aplicate.
Acest document poate fi datat, deasemeni. <1609 Apr. 29>. Il publicăm şi mai jos, sub această dată, unde pare mai just aşazat. (V. motivarea doc. 275).

194

1608 (7116) Mai 6.

Eu, Negură, feci<orul lui . .nep>[1])otul Andreicăe, strănepotul lui Marco şi a Păntei şi iarăşi noi, Lupul şi sora mea Himiica, feciorii lui Pănteleiu, mărturism cu acest zapis al nostru, cum am văndut a noastră dereaptă ocin<ă> den sat de Ţuţcani o casă cu doaosprădzeace pămănturi în ţarină şi cu tot venitul din tot locul şi din runcu şi din poiană, ce să va alége partea noastră şi cu pométe şi cu fănaţe, pre unde vor fi, de o am văndut giupănului lui Seachil cămăraşul dereptu doisprădzéce galbeni, din uric de cumpărătură ce au avut Marco şi Păntea dela Pătru vod<ă> cel Bătrân; însă dintr'a aciastă cumpărătură [2]) au fost cumpărată de Pănteleiu o parte dela Filoteiu călugărul, nepotul Păntei.

Déce, să fie cămăraşului dereaptă ocin<ă> şi cumpărătură.

Şi iară eu, Gorghicean, feciorul Andreicăe, nepotul lui Marco şi a Păntei, iară mărturisăscu cu cest zapis al miu, cum am văndut a mea dereapt<ă> ocin<ă>, o

[1]) loc rupt în orig.
[2]) corectat peste cuv. « carte » de aceiaş mână cu aceiaşi cerneală.

casă cu optu pământuri în ţarin‹ă› şi cu tot venitul din tot locul de sat de Ţutcani şi din r‹unc›u şi din poiană şi din pométe şi din ‹fănaţe› [1]) din tot ce să va a‹leage partea›[1]) mea. De o am vândut giupănului lui Seachil cămăraşul, dereptu cins‹pr›ădzéce taler‹i›, din uric de cumpărătură ce au avut moşii mie Marco şi Păntea, dela Pătru vod‹ă› cel Bătrăn.

Aşejdere eu Ion, feciorul Salomiei, nepotul lui Marco, iară mărturisescu cu ciastă scrisoarea mea, cum am văndut o casă cu patru pămănturi în ţarină şi cu tot venitul din tot locul, iarăş din sat de Ţutcani şi din runcu şi din poiană şi cu pométe şi cu fănaţe, ce să va aleage partea mea, de o am văndut iară dumisale lui Seachil cămăraşul, dereptu patru galbeni, iarăş dintr'a acela uric ce au avut moşe-miu Marco dela Pătru vodă cel Bătrăn.

Déce, s'au sculat Seachil cămăraşul de au dat în mănule nostre tot bani gata, cum mai sus iaste scris, dinaintea lui Gheorghi diiac şi a popei Andreicăi şi a lui Ion Hociungu şi a lui Vasilie Hociungu şi a lui Vasilie Ciolan şi a lui Pătraşco hotnog şi aceşti omeni buni şi-au pus peceţile pre acest zapis.

Şi eu Ilea Udrea am scris acest zapis, ca să să ştie.

Anul 7116 [2]) ‹1608› *scris* Mai 6.

Eu Gheorghi diiac *am iscălit.*

Eu ‹p›opa Andreica.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXIX/1.
Orig. rom. hârtie, rupt, 2 peceţi aplicate.

195

1608 (7115) Mai 11, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos şi închinător al troiţei, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind şi urmând binecinstitorilor vechilor domni cari au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, pentru aceia şi domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră nou zidită de răposatul domn Io Petru voevod, veşnică pomenire domniei sale, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat anume Vâlceştii, ce este în ţinutul Sucevei, pe Siret, care acel sat a fost cumpărat pe bani gata de bine cinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voevod şi dat sfintei mânăstiri mai sus scrise, după cum au şi ispisoc de întărire dela preaiubitul şi din inimă părintele domniei mele, sfântrăposatul Eremia voevod. Astfel şi domnia mea am dat şi

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « 7116 » adaus cu aceiaşi cerneală cu care a iscălit popa Andreica.

am miluit și am întărit sfânta mânăstire cu acel sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei mele nicio dabilă, nicio muncă a noastră să nu lucreze, nici gorștină de oi să nu dea, nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 aspri, nici doi zloți, nicio dabilă, dacă se vor mai[1]) adăuga niște dabile în țara domniei mele, numai darea cea mare împărătească să o dea și ei înșiși să aibă a o strânge și a o aduce în mâinile domniei mele. Iar nimeni altul dintre slugile noastre, dăbilari sau globnici sau deșugubinari sau cămănari sau oricine va umbla cu slujba în acel ținut, să nu aveți a intra în acel sat, să le trageți marfa sau să-i turburați, ci să fie în pace de toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania și miluirea noastră, ci să le dea și să miluiască și să întărească sfânta mânăstire. Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 4 evangheliști și de cei 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 părinți care au strălucit la Nicheia, la cel dintâi sfânt sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cei de trei ori blestemați și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra lui Hristos, mântuitorul nostru: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi; și să aibă potrivnic neadormit pe mama lui Emanuil, în ziua cumplitei judecăți, amin.

Scris la Iași, anul 7116 <1608> Mai 11.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Nistor <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/145.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

196

1608 (7116) Mai 11, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri egumen și tot soborul dela sfânta mânăstire Galata, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să aibă ei a strânge gloabe[1]) și dușegubine și pentru om mort, ce se vor face în satele sfintei mânăstiri, fără alte dabile ce sunt domnești. Iar marii vătagi și globnicii și deșugubinarii să nu aibă a turbura sau a intra, numai să aibă ei a judeca cu dreptate și cu oameni buni și să-și ia ferâia ce li se cuvine, iar altă treabă, la gloabe și la dușegubine să nu aibă, ci să fie rugătorilor noștri monahi dela sfânta

---

[1]) așa în orig.

mânăstire mai sus zisă. Iar dacă se va afla un astfel de om rău sau răufăcător în sate, să aibă a-l prinde vătămanul și cu oamenii din sat și a-l da unde va fi legea.

Dacă cineva dintre acei mai sus ziși, nu va asculta porunca domniei mele și va veni chiar un călugăr la domnia mea să se jeluiască, să știți bine că domnia mea vom trimite la voi în acel ținut să vă spânzure. Altfel să nu fie, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7116 ‹1608› Mai 11.

† Insuși domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

† Ureache mare vornic a învățat.

† Sima ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV C/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

197

1608 (7116) Mai 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul nostru și am dat și am întărit și am miluit rugătorilor noștri monahi dela sfânta mânăstire zisă Secul, unde este hramul tăierii cinsitului cap al sfântului prooroc înainte mergător și botezător Ioan, o seliște anume Ecușenii, care este între satul Berendiești și între Săboani, care acea seliște a fost dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Roman și le-a fost dăruită și miluită mai înainte și de sfântrăposatul Simion voevod.

Pentru aceia să le fie și dela noi, danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, la anul 7116 ‹1608› Mai 30.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boieri au învățat și au iscălit.

Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XCIV/2
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1804.

198

1608 (7116) Iunie 3, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domnei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela mânăsti-

rea sfântul Neculae din ţarina Iaşilor, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să-şi strângă vecinii din satele lor, din Giurov şi din Nicoreşti, cari vor fi fugit, ori unde îi vor afla în ţara domniei mele, prin satele boereşti şi în slobozii sau în satele călugăreşti sau ori unde îi vor afla, să fie puternici cu această carte a domniei mele să-i prindă şi să-i ia, cu tot avutul lor şi să-i aducă la satele lor Giurov şi Nicoreşti. Şi nimeni să nu îndrăznească să-‹i› oprească. Iar cine va voi să-i oprească şi nu va voi să-i dea, fie chiar boier, fie şi oricine va fi, de mare pedeapsă va fi. Altfel să nu fie. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i apere sau să-i oprească înaintea acestei cărţi şi a spusei domniei mele.

In Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 3 zile.

Insuşi domnul a spus.

Io Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boieri au învăţat.

Ştefan ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXVII/36.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, sfărâmată.

199

1608 (7116) Iunie 4, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei răposatului Damiian, pentru ca ea să fie tare şi puternică, cu această carte a noastră, să stăpânească şi să apere dreptele sale sate, anume Jideştii şi Ruşciorii din ţinutul Neamţ. Nimeni să nu aibă a se amesteca sau a turbura ceva, pentrucă domnia mea i-am dat acele sate precum i-au fost date şi de alţi domni de mai înainte şi de sfântrăposatul părintele domniei mele.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a se amesteca acolo sau să turbure înaintea acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 4.

Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod ‹m.p.›

Marii boeri au învăţat.

† Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, III/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

200

1608 (7116) Iunie 7, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit această carte a domniei mele acestor posluşnici din Târgul Frumos ca orice vor sluji rugii noastre, rugii noastre sfinte şi din nou zidită mânăstirea Secul, unde este hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi cinstitei lui tăieri. Iar ei să aibă dela domnia mea slobozenie de toate podvoadele şi de angării pe care le vor da alţi oameni mişei ai noştri de acolo şi de prin alte târguri din ţara domniei mele, pentrucă ei au avut iertare şi dela sfântrăposatul părintele domniei mele Eremia voevod şi în zilele răposatului Simeon voevod.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile domniei mele, care vor merge pe acolo, fie cu orice slujbă va fi, fie olăcari, fie cămănari, să nu îndrăznească a-i turbura, nici caii lor să nu-i ia în olac, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7116 <1608> Iunie 7.

Insuş domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învăţat.

† Sava <a scris.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/9
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o copie rom. din secolul XX.

201

1608 (7116) Iunie 10, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, pan Isac Balica mare vistier şi ureadnicului lui şi vătămanului lui din satul Iucaş, din ţinutul Neamţ, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească şi să apere averile sale drepte, boi şi vaci şi cai şi tot ce vor avea ei.

Pentru aceia, nimeni să nu aibă a intra în acel sat, nici olăcari, nici globnici, nici şugubinari, nici podvodari, nici sulgeri, nici pârcălabi, nici altul nimeni. Şi voi, dăbilari, să nu le luaţi vitele lor pentru alte sate sau pentru alţi oameni.

Dacă cineva nu va asculta această scrisoare a noastră de mai sus, va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu fie.

In Iaşi, anul 7116 <1608> Iunie 10.

Domnul a spus.
Costandin voevod <m.p.>
Marii boieri au învăţat.
Buţurca <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

202

1608 (7116) Iunie 14.

Suret.

Apostolachi cămăraş di Ocnă, scriem şi dăm ştire cu aciast<ă> a no<a>stră carte, precum am dat una moră sfinte<i> mănăstiri Bistriţii ci esti în Branişte, în hotarul sfintei mănăstiri, cari acia mo<a>ră au fost mai înnainte în hotarul tărgului, acum s'au stricat acia moră. După aciaia eu am rugat pe egum. Athanasie şi pe tot soborul, ca să m<ă> lase în hotarul sfintei mănăstiri ca să facu altă moră să mă cauti cătăva vreme şi după aceia să s<e> de sfintei mănăstiri; dar egum. Athanasie şi tot soborul m'au lăsat şi am făcut eu moră în hotarul sfintei mănăstiri în zilele răposatului domnu noi Eremie Moghila v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău domn ţării Moldovii, ce-au fost, d<um>n<e>zău să-l odihniască, până ac<u>m am ţinut acea moră, dar ac<u>m am dat acea moră sfintei mănăstiri a Bistriţii, pentru sănătate mării sale domnului nostru milostiv noi Costantin Moghila v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău, domnu ţării Moldovei ac<u>m, am făcut zapis di mărturie, ca să fii acia moră sfintei mănăstiri. Aşa dăm ştire cu aciast<ă> a nostră carte.

S'au scris let 7116 <1608> Iuni 14.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, II/6.
Trad. rom. din sec. XIX.

203

1608 (7116) Iunie 15, Iaşi.

† In numele tatălui şi fiului şi sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu robul stăpânului meu domnul dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi închinător al troiţii Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea, am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, împreună cu binecuvântarea preasfinţiţilor celor patru ierarhi moldoveni: chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Roman şi chir Efrem episcop de Huşi şi am râvnit către sfântrăposaţii domni dinainte, care au miluit şi întărit sfintele mânăstiri şi am dat şi am înnoit şi am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri Pobrata,

unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, dreptele ei ocine şi danii, pe care le-a avut sfânta mânăstire din ispisoace de danie dela Petru voevod cel Bătrân care a şi zidit-o, un iezer anume Beleul cu toate gârlele sale, care intră şi ies din Beleu, o gârlă pe nume Chiciţa, care iese din Beleu, până la gura Pruteţului şi cu Pruteţul mai sus de Tămăoani, altă gârlă Topileana care iese din Orehov şi cade la Beleu, a treia Gârla Neagră din Şipote la Beleu, a patra gârlă Vidra cu iezercanele sale, a cincea gârlă Bursucul, iarăşi cu iezercanele sale, a şeasa gârla Pancova care iese din Chiciţa, a şaptea gârla Petreasa, a opta gârla Vlaca, a noua gârlă Plopul şi cu mlăjetul cât este din gura Plopului până la sat şi trei iezercane, care sunt aproape de Şiviţa şi iarăşi un iezercan cu numele Vizoiul şi Scărişoara unde sunt sălaşele năvodarilor şi cu fâneţele şi iarăşi mlăjetul dela Văleni mai sus de Rădeni. Toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi ocine, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci. Şi să nu aibă nimeni a pescui şi nici a tăia mlăjet fără ştirea şi fără binecuvântarea egumenului şi fără ştirea ureadnicului. Iar cine s'ar afla pescuind sau tăind mlăjet, să fie puternici a le lua mrejele şi vasele şi boii şi carele şi securile şi tot, ci numai goi să-i lase.

Iar după viaţa noastră, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine dumnezeu va alege să fie domn ţării noastre Moldova, acela să nu strice întărirea şi dania şi miluirea noastră sfintei mânăstiri ci să dea şi să întărească pentrucă sunt drepte ocini sfintei mânăstiri.

Iar cine s'ar ispiti să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de sfântul arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae şi de toţi sfinţii plăcuţi lui dumnezeu, amin, şi de domnia mea.

Pentru aceia altul să nu se amestece.

In Iaşi, anul 7116 <1608> Iunie 15.

† Domnul însuşi a poruncit.

Io Costantin voevod <m. p.>.

† Ureche mare vornic a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/51.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1796.

204

608 (7116) Iunie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului domniei mele şi întregului sobor, care se află în sfânta mânăstire Pobrata, ca să fie ei tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, oriunde va afla, unde va fi vecinii lor, care au fost vecinii

sfintei mânăstiri, să aibă a-i aduce iarăşi la urmă, cu toate averile lor, ce au ei, fie că va fi în sat boieresc, fie în slobozie sau în târg sau oriunde în ţara domniei mele, sau la oricare boier va fi, să-i tragă şi să-i aducă înapoi.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i ţine sau opri pe vecinii lor peste zisa şi învăţătura domniei mele. Iar cine îi va ţine şi nu va da vecinii sfintei mânăstiri de mare pedeapsă va fi dinaintea domniei mele. Altfel să nu fie.

Scris la Iaşi, la anul 7116 <1608> Iunie 15.

† Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>.

† Ureche mare vornic a învăţat.

† Gherghi <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXIII/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

205

1608 (7116) Iunie 18, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mânăstiri numită Voroneţul şi întregului sobor, drepţii lor robi [1]) Ţigani, anume: Buzurna cu femeia şi cu copiii şi Sacul cu femeia şi cu copiii, Onuţ cu femeia şi cu copiii şi Agere cu femeia şi cu copiii şi Luca, cu femeia şi cu copiii şi Ştefan cu femeia şi cu copiii şi Toda cu femeia şi cu copiii şi Nichifor cu femeia şi cu copiii şi Lupul cu femeia şi cu copiii şi Bordea cu femeia şi cu copiii şi Ciocârlan cu femeia şi cu copiii şi Măriica cu copiii şi Cupcea cu copiii şi Ana cu copiii şi Părasca cu copiii, care aceştia mai sus scrişi robi Ţigani, sunt ai sfintei mânăstiri mai sus scrise din privilegii pe care le are dela Iliaş voevod şi dela Alexandru voevod şi dela Aron voevod şi dela Eremia Moghila voevod şi dela Simeon Moghila voevod.

Deci noi deasemeni am dat şi am întărit pe aceşti Ţigani mai sus scrişi ca să-i fie şi dela noi robi Ţigani şi să le fie neclintit, niciodată, în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7116 <1608> Iunie 18.

Insuşi domnul a zis.

† Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învăţat.

† Hilip <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIII/51.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1766. la Acad. R.P.R., LXXXIV/57.

---

[1]) « holopi » în orig.

206

1608 (7116) Iunie 23, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit rugătorilor noştri călugărilor dela sfânta mânăstire unde este hramul sfintei blagoveştenii a născătoarei de dumnezeu şi biserică zidită de Ştefan voevod şi de Petru voevod cel Bătrân, cu o moară din satul Avereşti, care este în ţinutul Neamţului pe Cracău, care este ascultătoare de ocolul târgului Piatra, care le este danie şi dela sfântrăposatul şi pururea pomenitul tatăl meu Io Eremia Moghila voevod, veşnica lui pomenire.

Pentru aceia, să le fie şi dela domnia mea moara mai sus scrisă, cu tot venitul neclintit, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 23.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m. p.›

Ureache mare vornic a învăţat.

† Vasile ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, VI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

207

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Ionaşco Jora ceaşnic şi fratele lui, Nicolae şi sora lor, Nastasia şi fratele lor Gheorghiţă, fiii lui Simion Jora şi sluga noastră, Băseanul uricar, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între dânşii dreptele lor ocine din dreptele şi propriile lor privilegii, pe care le au, satul Ghiujdeni pe Vaslui şi cu loc de moară la Vaslui şi jumătatea din jos a satului Hliniţa şi cu loc de iazuri şi de mori, pe amândouă râurile care trec prin sat. Şi s'au sculat slugile noastre, Ionaşco Jora ceaşnic şi cu toţi fraţii săi, Nicolae şi Nastasia şi Gheorghiţă şi au dat satul lor, anume Chiujdenii şi cu loc de moară pe Vaslui, lui Băseanul uricar, iar Băseanul uricar a dat schimb pentru schimb, jumătatea de jos a satului Hliniţa şi cu loc de iaz şi de moară pe amândouă râurile care trec prin sat, lui Ionaşco Jora ceaşnic şi fraţilor săi, Nicolae şi Nastasia şi Gheorghiţă.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie între dânşii, pentru aceia să le fie şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 29.
Domnul a zis.
Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›
Faceţi-i uric.
Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXXIV/17.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCXXIV/18.

08

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre ureadnic din târgul Iaşi şi tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilari, câţi vor merge cu slujbele domniei mele prin acel târg şi şoltuzului şi pârgarilor de acolo. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa foarte în pace de toate dabilele şi angheriile, chervăsăria [1]) ce este a rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava, din târgul Iaşilor. Nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie, nimic să nu tragă, nici ureadnic, nici dăbilar, nici şoltuz, nici pârgari, nici olăcari să nu le ia caii în olăcărie, nici pentru podvoade [1]), nici întru nimic, pentru nimic, să nu îndrăznească a turbura acolo. Iar dacă cineva va avea vreo strâmbătate dinspre acea chervăsărie sau dela oameni din chervăsărie [1]), aceia să aibă a se întreba, de faţă cu ei, înaintea noastră, iar altul nimeni să nu îndrăznească a intra acolo sau a turbura fiindcă domnia mea m'am milostivit şi am miluit mai sus scrisa sfântă mânăstire cu acea chervăsărie [1]) şi am iertat de acele toate mai sus zise dabile, precum au avut cărţi şi dela sfântrăposatul unchiul domniei mele, Simeon voevod şi dela sfântrăposatul tatăl domniei mele, Eremia voevod, ca să fie de hrană şi pentru întărirea sfintei mânăstiri.

Aşa să ştiţi şi mai mult jalobe să nu vină înaintea domniei mele. Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, în anul 7116 ‹1608› Iunie 29 zile.
† Insuşi domnul a spus.
Costantin voevod ‹m.p.›
† Enachi a învăţat.
† Ştefan ‹a scris.›

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) aşa în orig.

209

1608 (7116) Iunie 29, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicul din târgul Iaşilor şi tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilari, câţi vor merge cu slujbele domniei mele prin acest târg Iaşi şi şoltuzului şi pârgarilor de acolo şi cămănarilor. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa foarte în pace, de toate dabilele şi de camene, mare şi mică, dela pivniţa [1]) lor, dela chervăsărie, ce este a rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire a sfântului Sava cel sfinţit, din târgul Iaşilor şi nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie şi nimic din ea să nu ia, nici să tragă, nici ureadnic, nici dăbilari, nici voit, nici pârgari, nici olăcari să nu le ia cai de olăcărie, nici pentru podvoade, nici întru nimic, pentru nimic să nu îndrăznească a învălui acolo. Iar dacă cineva va avea vreo strâmbătate dinspre acea chervăsărie sau dela oamenii dela chervăsărie, aceia să aibă a se întreba de faţă cu ei, înaintea noastră şi altul nimeni să nu îndrăznească a intra acolo să învăluiască.

Pentru aceia şi voi cămănari să nu turburaţi de camene, pivniţele dela acea. chervăsărie, nici pecetluit să nu cereţi dela ei, fiindcă domnia mea m'am milostivit şi am miluit mai sus scrisa sfântă mânăstire cu acea chervăsărie şi am iertat de acele toate mai sus zise dabile şi camene şi angherii, precum au cărţi şi dela sfântrăposatul unchiul domniei mele, Simeon voevod şi dela tatăl şi părintele domniei mele, răposatul Eremia Moghila voevod, ca să fie de hrană călugărilor şi pentru întărirea sfintei mânăstiri.

Aşa să ştiţi şi mai mult jalobe să nu vină înaintea domniei mele. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, anul 7116 <1608> Iunie 29 zile.

† Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

† Enachi a învăţat.

Ştefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV /a/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

210

1608 (7116) Iunie 30, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ionaşco şi surorile lui, Candachiia şi Tudosia, fiii lui Condre, nepoţi lui Boldescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privi-

[1]) « pivniţa » aşa în orig.

legii ce au avut . . . [1]) din a treia parte din satul Boldeşti, care se împarte în cinci părţi, două părţi şi cu parte din moară şi din iaz, care este în ţinutul Suceava. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Nicoară logofăt, pentru o sută taleri şi le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 30.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

Ureche mare vornic a învăţat.

Eu Ureche am iscălit ‹m. p.›

Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Nebojatco a ‹scris›.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/14.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

211

1608 (7116) Iunie 30, Iaşi.

† Pan Isac Balica mare vistier şi Vasilie vornic de gloată şi Calin şi Vrabie vornici de gloată. Mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Bătii, fiul lui Şoimul cel bătrân şi Prigoci, fiul Piticoaei şi Nichifor şi fratele lui, Ion, fiii lui Vrancea, deasemeni nepoţi lui Şoimul şi deasemeni, verii lor, Ion şi Trifan, fiii Semenesei şi Leuştean şi fratele lui, Nistrea, fiii lui Ion Turcul, nepoţi lui popa Ţintea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o selişte anume Becheni pe Prut, care este în ţinutul Chigheciului. Aceasta au vândut-o panului Chiriţă Dumitrachie postelnic pentru două sute ughi. Iar pentru privilegii, noi i-am întrebat, unde sunt privilegiile lor, iar ei au mărturisit aşa înaintea noastră că le-au pierdut din cauza Tătarilor.

Deci noi am văzut că ei au vândut de bună voia lor, iar noi dela noi i-am făcut această carte a noastră panului Chiriţă postelnic, ca să-i fie de mărturie, până ce îşi va face întărire domnească.

Şi pentru mai mare încredinţare, noi am scris şi cu mâinile noastre pe această carte şi încă am pus peceţile noastre să se ştie.

Scris la Iaşi, anul 7116 ‹1608› Iunie 30.

Isac Balica ‹m. p.›

Eu Vasilie vornic ‹m. p.›

Eu Vrabie vornic de gloată ‹m. p.›

Acad. R.P.R., CCXXIV/19.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.

---

[1]) loc alb în orig.

212

<1608 Iulie—1609 Februarie>.

† Adică noi, Apostolachie cămăraş de Ocnă, Ionaşco staroste de Trotuş şi Soare comis şi Dumitraşco, fiul lui Ştefan logofăt şi Bejan din Hormeşti şi Roman şi Ionaşco Gonţea din Borzeşti şi Alexa hotnog din Bereşti şi şoltuzul şi pârgarii din târgul Trotuş şi mulţi oameni buni. Iată au venit înaintea noastră Ghiorghie din satul Poiană, fiul Neagăi, nepotul lui Gavril Poiană, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat dreapta sa ocină din satul Poiană, cu moară şi cu case şi cu fâneţe şi curături şi cu întreg hotarul, cât se va alege partea lui de moştenire, din vatră şi din câmp şi din tot hotarul. Şi a dat-o milostivirii sale, panului Ştefan cămăraş de Ocnă, pentru 12 boi şi o vacă, ce i-a fost el dator.

Iar dacă va fi acea ocină a lui Ghiorghie mai[1]) bună decât acei 12 boi şi o vacă, milostivirea sa cămăraş să aibă a-i mai da.

Şi la această tocmeală s'au întâmplat mulţi oameni buni şi megiaşi de prinprejur, ca de aici înainte să aibă a-şi face şi ispisoc dela milostivirea sa domnul.

Şi spre mai mare credinţă am pus şi peceţile la acest zapis al nostru.

Scris în . . . [2]).

<Pe verso însemnare contemporană:> «Poiana la Bacău» şi «Poiana pre Tazlău».

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XVI/4-5.
Orig. slav, hârtie, pecetea mânăstirii Bisericani şi o alta, aplicate.
Cu o trad. rom. din 1807.
Datat după Ştefan Prăjescu cămăraş de Ocnă şi Apostolachi cămăraş de Ocnă (cf. doc. din 1608 Iunie 14 şi 1609 Martie 9).

213

<1608 Iulie—1609 Februarie>.

† Eu Costantin, sluga logofătului şi Pavăl <p>ârcălab, scriem cum am <a>flat cu oameni buni că-i[3]) casâle lui Toader ş<i> lui Iftodie şi lui Vasile Belgiul<u>i ş<i> Toader Clinciu ş<i> lui Dan, pre locul Coţmăneştilor. <D>eci noi i-am tocmit dinaintea estor omeni buni, să şadză păn în primăvar<ă>, iar din primăv<a>r<ă> să să ducă toţ<i>, cine în seliştia sa <c>ă casele lor simtu în nămaşul Coţmăneştilor.

Deci noi le-am făcut sc<riso>are să nu fac<ă> sfadă <pă>nă în primăvar<ă>, iar <ci>ne va faci sfa<dă>, să fie de gloabă pătru boi. Noi aşia <a>m aflat cu sufletele

---

1) «mai», în orig.
) loc alb în orig.
3) în loc de «că-s».

noastre, anume: Pavăl de Hărmăneşt<i> şi Ursu de Cărnicean<i> şi Gheorghie Răspop din Mirceani şi Ionaşco Cojan şi Iliaş şi Onaca de Posadnici şi Lupul Dărlău din C<ă>rniceani şi Arsenie din Şăndreani. Noi aestea mărturisim cu sufletele nostre. <Pentıu> mai mare credinţă ni-am pus şi peceţile, să să ştie.

Arh. St. Buc., A. N., CXCIV/2.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată şi 8 degete.

Cu un fals dela finele sec. XVII, în care după «pre locuo Coţmăneştilor» e adausul şi «gârla Bălţii». Pe falsificat s'au aplicat şapte degete şi s'a imitat o pecete, sub ele punându-se numele persoanelor cuprinse în orig.

Datat după Pavel pârcălab. Acesta este nepotul lui Nestor Ureche (v. doc. din 9 Martie 1609).

214

1608 (7116) Iulie 1, Iaşi.

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit domnia mea cu a noastră bună dorinţă pentru iubirea cea către dumnezeu, din tot sufletul nostru, care cu inimă luminată râvnind la binefacerile domnilor foşti mai înainte de noi, care prin miluiri şi danii au căutat calea mântuirii, au aflat cu mică cheltuială mare venit, bogăţia veşnică ce nu se poate fura, învrednicindu-ne în acest chip şi noi rugăm pe preamilostivul dumnezeu, domnul nostru Iisus Hristos şi întru totul neprihănită şi preacurata lui maică, să ne descopere cele de folos, ci mai mult să ne arate şi să ne deschidă uşa mântuirii, să urmăm paşii dumnezeieşti, cum spune însuşi mântuitorul: fericiţi cei milostivi că aceia vor fi miluiţi şi celelalte.

Cu inima arzând pentru acestea, cu focul dumnezeirii ne-am milostivit şi am miluit sfânta mânăstire a sfântului Sava cel sfinţit dela Ierusalim, unde este hramul uspeniei preacuratei stăpânei noastre şi pururea fecioarei Maria, născătoare de dumnezeu, cu un sat anume Stroeşti, pe pârul Sitnei, în ţinutul Hârlău, care acel sat a fost ascultător de ocolul Şipotelor, care a fost drept domnesc. Pe care şi noi l-am lăsat acelei sfinte mânăstiri mai sus zise, dania şi miluirea domnului Petru voevod pre cum au avut uric de mărturie dela sfântrăposatul tatăl domniei mele Eremia voevod, deasemeni şi dela noi această întărire, pe care am făcut-o şi am dat-o <pentru> acel mai sus zis sat, anume Stroeşti, pe Sitna, cu moară la acel pârâu Sitna, ca să ne fie veşnică pomenire şi pomenirea părintelui domniei mele şi sufletelor noastre şi pentru sănătatea domniei mele şi a iubitei mame a domniei mele şi fraţilor domniei mele, bine dăruiţi şi ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi întărit cu tot venitul şi cu robot şi de camănă şi cu iliş şi cu desetină de stupi şi cu gorştină de oi şi de porci şi cu deşugubine, numai să aibă a da darea împărătească şi să nu aibă a intra în sat niciun dăbilar, nici globnic, nici duşegubinic, nici sulgear de vaci, nici de oi, nici stolnici pentru păsări, nici olăcari.

Iar hotarul satului Stroeşti şi cu morile, să fie din toate părţile, pe unde din veac au folosit.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din alt neam, acela deci să nu clintească dania şi miluirea şi întocmirea noastră, care a fost întocmită de alţi domni dinaintea noastră, ci să întărească şi să împuterniciască sfintei mânăstiri a sfântului Sava şi hramului precuratei născătoare de dumnezeu.

Iar dacă cineva va îndrăzni să strice şi să nu ţie în seamă această întocmire, acela să fie ruşinat înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos şi să aibă pururi pârâşi şi pe născătoarea de dumnezeu şi pe sfântul Sava şi pe toţi ceilalţi sfinţi, amin.

Scris în Iaşi, în anul 7116 <1608> luna Iulie 1.

Insuşi domnul a zis.

Costandin Moghila voevod <m. p.>

Enachi a învăţat.

Ştefan <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

215

1608 (7116) Iulie 2, Bârlad.

† In anul şapte mii o sută şaisprezece curgător <1608> luna Iulie 2. Iată noi Anton Vigrin şoltuz şi 12 pârgari din târgul Bârlad. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor bătrânilor din Bârlad această femeie, anume Mărina, fiica lui Lazor, nepoata lui Neagul din Oleşeşti, dela gârla Putnei, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină din sat din Oleşeşti, la gârla Putnei a patra parte din a patra parte cu tot venitul din câmp, din vatra satului şi cu vad de moară la gârla Putnei lui Pavel pârcălab <de> Orhei pentru douăzeci şi cinci taleri de argint. Şi s'a sculat Pavel pârcălab şi a plătit toţi banii gata, mai sus scrişi, 25 taleri de argint, în mâna Marinei, fiica lui Lazor, nepoata lui Neagul, dinaintea noastră şi dinaintea a mulţi oameni buni: Nofit şi Iani şi Grăjdean şi Dropie şi Crăciun Nicoriţă şi Cernea şoltuz şi alţi mulţi.

Deci noi, văzând buna lor tocmeală şi plata deplină, am făcut lui Pavel pârcălab şi dela noi această scrisoare, ca să-i fie de mărturie, până când îşi va face privilegiu dela domn.

Şi pentru mai mare credinţă şi întărire, am lipit şi pecetea oraşului pe acest adevărat zapis al nostru, ca să se creadă.

A scris Gheorghe Zanciovici diac, în Bârlad, Iulie 2.

Acad. R.P.R., XXIX/19.
Fotocopie după orig. slav.

216

1608 (7116> Iulie 4.

Eu Toader, feciorul lui Marco, însumi pre mene mărturi<ses>cu cu acest zapis al miu cum am văndut o casă cu şease[1]) pămănturi în ţarin<ă> şi cu tot venitul din tot locul de sat de Ţutcani şi <c>u pométe şi cu fănaţe ce să va alége partea mea, de o am văndut giupănului lui Seachil cămăraşul, dereptu şease galbeni bani gata, din uric ce au avut tată-miu Marco dela Pătru vodă cel Bătrăn, ca să-i fie dela mene dereaptă ocin<ă> şi cumpărătură.

Şi iară eu Ionaşco, feciorul Trofanei, nepotul lui Marc<o>, iară mărturisescu cu çiasta scrisoare a mea cum am văndut a mea dereptă ocin<ă>, o casă cu şase pămănturi în ţarin<ă> şi cu tot venitul din tot locul de sat de Ţutcan<i> şi cu pométu şi cu fănaţe, de o am văndut giupănului lui Seachil cămăraşul, dereptu şease galbeni, din uric de cumpărătură ce au avut moşu-miu Marco dela Pătru vod<ă> cel Bătrăn, ca să-i fie dela mene dereaptă ocină şi cumpărătură.

Aşejdere eu, Petrea, feciorul Florei . . .[2]) ră mărturisescu cu ciast<ă scri>i-soare a mea cum am văndut partea m<ea> de ocină de sat din Ţutca<ni trei> pămănturi în ţarin<ă> şi cu tot venitul din tot locul şi d<in r>uncu şi din poiană şi cu pométe şi cu fănaţe, unde să va aleg<e> partea mea.

Deace s'au sculat Seachil cămăraşul, de au dat în mânule nostre tot bani gata, cum mai sus iaste scris, dinaintea lui Gheorghi diiac de Aldeşti şi a popei Andreicăi şi a lui Ion Hociungu şi a lui Vasilie Hociungu şi a lui Vasilie Ciolan şi a lui Pătraşco hotnog. Şi aceşti oameni buni şi-au pus peceţele pre acest zapis. Şi eu, Ilea Udrea diiac, am scris acest zapis, ca să se ştie.

Anul 7116 <1608> Iul<ie> 4.

Eu Gheorghii diiac *am iscălit.*

Eu popa Andreica.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXIX/1 b.
Orig. rom., hârtie ruptă, 4 peceţi aplicate.

217

1608 (7116) Iulie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din <mila> lui dumnezeu, <domn> al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, <Steţco Urmean>[3]) negustor din Livov[4]) şi s'a jeluit înaintea noastră împotriva lui Dumitru şi împotriva fratelui lui, Vasilie, fiii Anghelinei,

[1]) corectat în «şeapte».
[2]) loc rupt în orig.
[3]) greşit în loc de: «Armean»
[4]) «Livov», aşa în orig.

că ei i-au furat nişte postav, preţ de şapte sute de taleri şi au fugit din ţara domniei mele. Apoi au căzut în nevoie în locul lor, fratele lor Lucuci şi sora lor, Nastasia şi l-au pus pe Lucoci în temniţă, ca să găsească pe fraţii săi, sau să-i plătească lui Steţco negustorul paguba, pe care i-au făcut-o fraţii lui mai sus scrişi. Dar pe fraţii lor n'au putut să-i găsească, nici n'au avut cu ce să plătească acel postav, ci s'au rugat de toate rudele lor ca să plătească pentru ei, pentru acea greşală şi să le stăpânească părţile de ocină, pe unde vor avea. Astfel nu s'a găsit nimeni dintre celelalte rude ale lor, să le plătească capetele şi să-l scoată pe Lucoci din temniţă, ci s'a găsit numai Nastasia, cneaghina boierului nostru Cărăiman ceaşnic şi cu fiul ei, Dumitru, vărul lor şi au dat pentru ei cinci sute de taleri, iar ei i-au dat acelui Urmean mai sus scris. Iar cneaghinei Nastasia şi fiului ei Dumitru, le-au dat pentru acei bani, dreptele lor ocine şi dedine, toate părţile lor şi ale tuturor fraţilor lor, pe care le-au avut dela bunicii lor, Coste Stravici, şi Giurgea Stravici, din privilegii de împărţeală ce au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân şi dela Petru voevod cel de mai înainte, a patra parte din jumătatea satului Criveşti, ce este la Strungă şi a patra parte din jumătatea seliştei Găurenilor şi a patra parte din jumătatea seliştei Răvăcanilor şi a patra parte din toată seliştea Hotceşti, care sunt în ţinutul Romanului şi a patra parte din jumătatea satului Găneşti, care este în ţinutul Cârligăturii.

Pentru aceia, noi văzând că alte rude ale lor nu au vrut să plătească pentru ei şi să le ia părţile de ocină, ci au plătit numai singuri cneaghina Nastasia şi cu fiul ei, Dumitru Buhuş şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrişilor, cneaghinei Nastasia şi fiului ei, Dumitru, toate acele mai sus zise înainte părţi de ocini, ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocine şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu aibă a întoarce, nici să se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7116 <1608> Iulie 15.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Ureche mare vornic a învăţat. Şi a iscălit, Ureche vornic <m. p.>

Faceţi-le uric.

Nebojatco <a scris>[1]).

<Pe verso contemporan în rom.:> « Ispisoc pre părţile lui Lucoci, ce am cumpărat pre Criveşti şi pre Răvăcani şi pre Găureni şi pre Gâneşti ».

Acad. R.P.R., XLI/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) scris cu altă cerneală, de altă mână.

218

1608 (7116) Iulie 15.

† Iată dar noi, Coste Băcioc mare ceaşnic şi Gligorie mare stolnic şi Nicoară logofăt şi Boul vistier şi Ionaşco al doilea logofăt şi Iuraşco al treilea logofăt şi Năvrăpăscul vornic de gloate şi Toader Dragotă vornic şi Ionaşco Hergheligiul vornic, mărturisim cu această scrisoare a noastră, că au venit înaintea noastră Lucoci aprod şi sora lui, Nastasia, fiii Anghelinii şi s'au rugat cneaghinei Nastasia Cărăimăneasa şi vărului lor, Dumitraşco, fiul ei, să le dea şase sute şi şaptezeci de taleri ca să plătească capetele fraţilor săi, anume Dumitru şi Vasilie, pentrucă furaseră ei nişte postav dela Steţco arman [1]) negustor din Liuov [2]) şi ca să scoată pe Lucoci din temniţă, căci era în temniţă pentru fraţii săi mai sus scrişi.

Iar cneaghina Nastasia şi fiul ei, Dumitru, le-a dat 670 taleri; deci din aceşti bani, pentru 500 taleri, ei le-au dat nişte părţi de ocine, pe care le-au avut, ca să le facă . . . [3]) lor . . . [3]) dacă nu vor avea atunci banii, să ia ei averile lor sau marfa sau altele, pe unde vor avea.

Şi spre mai mare încredinţare iar noi am pus şi peceţile noastre pe această mărturie a noastră, să se ştie.

A scris Nebojatco uricar, în anul 7116 ‹1608› Iulie 15.

Coste ceaşnic ‹m. p.› Eu Ionaşco logofăt ‹m. p.›

Eu Grigorie . . . [4]) stolnic ‹m. p.›

Nicoară vistier ‹m. p.›

Eu Boul vistier ‹m. p.›

‹Pe pag. 4-a însemnarea rom.:› Zapiş de mărturie dela boieri, pre părţile lui Lucoci şi cum ne-au rămas dator cu 170 taleri şi 185 pot‹ronici›.

Acad. R.P.R., XLVII/219.
Orig. slav, hârtie, 7 peceţi aplicate.

219

1608 (7116) August 2.

† In anul 7116 ‹1608› August 2. Catastih pentru obroc, ce dă domnul Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, către mânăstirea sa dela Vânători, unde este ‹hramul› sfintei preobrajenii a domnului dumnezeu şi a mântuitorului nostru Isus Hristos:

† 2 coloade de grâu.

† 1 coloadă de bere.

---

[1]) «arman», aşa în orig.
[2]) «Liuov» în orig.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) loc ilizibil în orig.

† 2 buţi de vin.
† 3 poloboace de miere curată.
† 30 zloţi, pentru trebuinţe.
† 100 drobi de sare, peste an.
Costantin voevod ‹m. p.›

Arh. St. Iaşi CCCL/128.
Copie slavă din sec. XX.

220

1608 (7116) August 6, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem tuturor slugilor domniei mele, câţi vor umbla cu slujbele domniei mele prin ţinutul Neamţ, olăcarilor şi podvodarilor şi globnicilor şi deşugubinarilor şi cămănarilor şi steţiarilor şi tuturor celorlalţi, câţi vor umbla cu slujbele domniei mele prin acel ţinut. Vă dăm de ştire să nu trageţi sau să turburaţi pentru nici o angherie aceste sate anume: Nicoreşti şi Giurovul, pentrucă sunt ale sfintei mânăstiri, unde este hramul sfântului Neculae, pentrucă domnia mea ne-am milostivit şi le-am făcut carte, ca să fie în pace de toate.

Şi voi, pârcălabi, să nu aveţi a intra în acele sate, nici slugile voastre; şi voi gorştinari de oi şi de porci şi voi, desetnici de stupi şi voi, dăbilari, să nu faceţi ocoale în acele două sate şi să nu luaţi vitele lor pentru alte sate, ci numai să plătească dabilele lor.

Iar cine va turbura mai mult înaintea acestei cărţi a domniei mele, va fi de mare ruşine. Altfel să nu faceţi, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7116 ‹1608› August 6.
Domnul a spus.
Costantin voevod ‹m. p.›
Marii boieri au învăţat.
Pătraşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXVII/37.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Pe pag. a doua este redat complet acelaş doc., cu unele deosebiri faţă de primul şi tăiat.

221

1608 (7116) August 9, Iaşi.

Io Costandin Moghila v‹oe›vod, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri a Moldovii, mari şi mici, Anna giupăneas‹a› răposatului Golăi logft. şi de bună voe ei,

de nime silită, nici asuprită, au dat a sale drepte oceni şi moşii, satele anume Costocanii şi Lieşti şi cu doao vaduri de moară, *din* ţinutul Vasluiului şi satul Spinenii depe Jijie, *din* ţinutul Iaş<i> *şi* satul Hărniceştii *din* ţinutul Romanului şi iar toate viile căte are ia la Cotnariu, cu crămi şi cu pivniţă de piiatră şi cu locu de case din tărgul Iaş<i>, care li-au fostu cumpărat dela Lupul *fiul lui* Tătarul, drept 24 talere, şi altu loc pe aproape, ce l-au cumpărat dela Iulbei armanu, drept 7 tal<eri> şi *deasemeni*, altul loc ce iaste aproape, l-au cumpărat dela Căliian, drept 11 talere.

Şi boi şi vaci şi biholi, câte se vor găsi la dănsa *şi* cocie *şi* un cal *şi* doao epe, cu armăsar şi una sută galben<i> ce are datorie la Iuraşco logof. şi una sută galbeni ce are la Ciogole părcălabul şi 270 galbeni ce are la Anastasie mitropolit, pentru un satu ce i-au văndut, anume Marcovăţul aceste toate de sus arătate: satele *şi* vadurile de mori *şi* viile *dela* Cotnar, cu crame şi pivniţe de piiatră *şi* locurile de casă din tărgu *şi* bucatele *şi* bani, aceia ce are datorie la numiţii de sus boeri, aceste toate au dat sfintei sale mănăstiri din tărgul Iaşii, ce se numeşte Vatoped, unde iaste hramul înnălţare domnului nostru I<su>s H<risto>s pentru sufletul răposatului Golăi logof. şi sufletul ei *şi* al fiilor săi, ca să aibă călugării dela sfânta biserică a-i pomeni şi a-i scrie în sfăntul mare pomelnic şi la jărtvănicul dumnezăescu şi să le facă mare pomenire din an în an. Şi, după moarte ei, cine a îndrăzni să strice a ei danie şi miluire ce au pre sfănta biserică, pre acela să-l răsăpească mănie lui dumnezău, în pulbere şi în toate măruntuşurile şi să i se prăpădiască toată rădăcina lui, depe pămăntu pomenire lui şi să fie de trei ori afurisit de domnul dumnezău, ziditoriul cerului şi al pământului şi de preacurată maica sa şi de soborul 12 apostoli şi de 318 părinţi dela Nicheia şi de toţi svinţi, ce i-au bine plăcut lui dumnezeu, amin. Insuş domnul au poruncit.

In Iaşi, vlet 7116 <1608> Av. 9. *Marii* boeri au învăţat.

Io Costandin v<oe>vod.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 64—64 v.
Trad. rom.

222

1608 (7116) August 20, Iaşi.

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Gligorie, fiul lui Miron şi vărul lui, Timotin, fiul lui Ion Zanciu şi Caisin, fiul lui Ciumeş şi Sava, fiul lui Cârstea şi Stratin, toţi nepoţii lui Hodor şi deasemeni vărul lor, Toader, fiul lui Tudoran şi fratele lui, Moldovan, nepoţii Părascăi şi ni s'au plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie, spunând aşa, că uricul ce au avut bunicii lor, Hodco şi Părasca, dela Ştefan voevod cel Bătrân pe satul Buicani

ce este la ‹Lăpuşna› pe Bâc şi cu loc de iaz şi de moară pe Bâc, acest uric s'a pierdut din cauza Tătarilor, când am venit domnia mea în ţara domniei mele, din cetatea Hotinului cu oşti leşeşti, atunci au prădat Tătarii ţara noastră.

De aceia noi, văzând asemenea plângere şi astfel de mărturie şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit acestor mai sus scrişi oameni acel mai sus zis sat, anume Buecanii, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7116 ‹1608› August 20.

Domnul a poruncit.

Stoici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Nicoară ‹a scris›.

Acad. R. P. R., Fotografii, XVXV/18.
Fotocopie după un orig. slav, hârtie.
Cu o trad rom. din 1737, în fotocopie. Altă trad. rom. din 1714 la Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, XX/1.

223

1608 (7116) August 24, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Cozma pitar, fiul lui Ionaşco Hoisescul şi nepotul său, Marco, fiul lui Ciorcea, nepotul Ilenii, strănepoţii lui Costea, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din pivilegiul, pe care l-au avut dela Petru voevod cel de mai înainte, a patra parte din satul Blândeşti, din partea de jos, pe Jijia, în ţinutul Iaşilor. Aceasta a vândut-o boierului nostru, Nicoară logofăt, pentru o sută cinzeci de taleri.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cozma, fiul lui Ionaşco şi Marco, fiul lui Ciorcea, nepoţii lui Costea, tot de buna lor voie şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul pe care l-au avut dela Petru voevod, din jumătatea satului Lieşti, a patra parte. Aceasta au vândut-o iarăşi lui pan Nicoară logofăt, pentru şaizeci de taleri număraţi.

Şi întru aceasta iarăşi au venit înaintea noastră Gligorie şi fratele său, Andronic, fiii lui Drăgan, nepoţii lui Dragoş şi vărul lor ‹Co›ndrea, fiul Sorei, nepotul lui Dragoş, tot de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a bunicului lor, Dragoş, din acelaş sat Lieşti, din jumătate de sat, jumătate dintr'a patra parte. Aceasta au vândut-o tot lui pan Nicoară logofăt, pentru ... [1]) treizeci de taleri număraţi şi le-a plătit lor deplin. Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestice.

[1]) loc rupt în orig.

Scris la Iaşi, în anul 7116 <1608> August 24.

† Domnul a zis.

A iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Ureche mare vornic a învăţat şi a iscălit.

Ureche mare vornic <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., V/77.
Orig. slav, hârtie, pecete mică, timbrată.

224

1608 (7116) August 27, Iaşi.

† Io Constatin Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem ureadnicului din târgul Iaşi şi şoltuzului şi celor doisprezece pârgari de acolo. Vă dăm de ştire de rândul lui Ion din satul Hlincea. Pentru aceia, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a-l lăsa în pace de toate, de podvoade şi de altele mărunte ce vor fi, de toate, pentrucă domnia mea ne-am milostivit şi l-am lăsat să fie grădinar sfintei mânăstiri dela sfântul Sava.

Pentru aceia, să aibă a fi în pace de toate şi mai multă jalobă să nu vie la domnia mea. Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi

Scris la Iaşi, în anul 7116 <1608> August 27.

Insuşi domnul a zis.

Constantin voevod <m. p.>

† Pătrăşcan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, I/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

225

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit cneaghinei răposatului Miron fost clucer, dreapta lor danie de miluire dela tatăl domniei mele, răposatul Eremia voevod şi dela unchiul domniei mele, Simion voevod, un sat anume Verşeşti pe Cracău, în ţinutul Neamţ, care a fost ascultător de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceia şi domnia mea, dacă am văzut dreptele lor privilegii şi miluirea dela tatăl domniei mele şi dela unchiul domniei mele, Simion voevod, noi încă şi dela noi am dat şi am întărit cneaghinei Măricăi a lui Miron clucer, ca să-i fie ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608—1609>.

Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p. >

Ce-i dat de părintele meu, dum<n>ie mea înc'am dat acestŭ lucru, să nu se mai strice [1]).

<Pe verso, încep. sec. XVIII în rom.:> « Să s<e> trimit<ă> la Mihai vod<ă> acest ispisoc ».

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/III/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

226

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117.

7117 <1608—1609>. Costandin Movila v<oe>v<o>d, că au dat două sate, Bălțățeștii și Mânjeștii lui Pătrașcu ce au fost vornic mare, apoi ficioru său, Bocioc vor<ni>c, iară pe urma lui Bocioc au căzut aceste sate, la mâna ginerilor, Șoldan și Iordachi cel bătrân, ce au fost vist. mare, moșul lui Ilie vist.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 148, f. 35.
Rezumat rom.

227

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117, Iași.

† Iată dar eu, Băseanul uricar, scriu și mărturisesc cu această scrisoare a mea că a venit înaintea noastră, Ion și cumnatul [2]) lui, Roman din Vereșeni și și-au pus zălog părțile lor de ocină din satul Vereșeni la panul Boul vistier, pentru șaisprezece taleri și și-au pus ei înșiși dinaintea noastră zi, la pogorîrea sfântului duh. Iar dacă nu vor fi acei mai sus scriși bani la zi, să fie pierdute acele părți de ocină și să aibă pan Boul vistier să-și facă dresuri dela milostivirea sa domnul nostru.

Iar pentru mai mare credință, am pus pe acest zapis pecetea și mâna mea proprie.

Scris în Iași, anul 7117 <1608 — <1609>.

Băseanul uricar <m. p.>

<Pe verso, românește:> Aceasta tocmal<ă> au fost printru neșt<i> ban<i> ce au fost luat Ion, cumnatul Annei, dela popa din Hăsnășeni, pre ocina Annei; mai mult deci apoi n'au avut de unde da banii popei, că i-au fost cheltuiț<i>, ce de acéia nevoe șe-au pus ocina sa la mene. De aceasta să să știe.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/21-21 A.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) frază scrisă de mâna domnului în românește.

[2]) « cumnat », așa în orig.

228

<1608 Septembrie 1—1609 August 31> 7117.

Adecă noi, Gavril sulger şi Dumitru Goean şi Patraşcan şi Necolai Păturnechĭ şi alţi mulţi oameni buni, mărturie facem, cum au venit înaintea noastră Platon, ficiorul Măriei, nepotul lui Creciun Meleşcu, de nimine nevoit, nici asuprit şi au văndut a sa dreaptă parte de otcină din sat din Popeni, în ţinutul Trotuşului, pre Trotuş [1]) din jumătate de sat di Popeni a cincea parte, ce se va alege partea lor, din vatră şi din cămpu şi din apă şi din tot hotarul. Deci au văndut dum<i>-sale lui Ştefan Prăjescu camaraş, drept 60 taleri. Deci noi, văzănd a lor tocmală şi deplin plată am făcut aciastă mărturie, ca să aibă a-şi face dires domnesc.

De aceasta mărturisim. 7117 <1608—1609>.

<Pe verso:> A treia parte din Popeni, la Bacău.

Acad. R. P. R., XXVIII/13.
Trad. rom. din sec. XIX; o altă copie (B) din 1850, ibidem, XXVIII/143.

229

1608 (7117) Septembrie 6.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru Sechil fost cămăraş, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră, dela Gheorghe diac din Aldeşti şi dela popa Andreica şi dela Ion Hociungu din Hociungi şi dela Vasile Hociungu de acolo şi dela Vasile Ciolan şi dela Pătraşco hotnog <spunând> [2]) cum au venit, înaintea lor, Negură şi Dumitra, nepoţii Andreicăi, strănepoţii lui Marco şi Pântea şi rudele lor, Lupul şi sora lui . . . [2]) fiii lui Păntelei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, o casă din satul Ţutcani cu douăsprezce ogoare în ţarină şi <cu tot> [2]) venitul din tot locul şi din runc şi din poiană <şi cu grădini şi cu fâneţe> [2]). Şi au vândut lui Sechil <nem>iş [2]) fost cămăraş, pentru doisprezece <galbeni> ungureşti, ce a cumpărat Păntelei o parte dela Filotei călugărul, nepotul lui Păntelei.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Gorghicean, fiul lui Andreica şi strănepot lui Marcu şi Pântea, de bună voia lui şi iarăşi a vândut o casă cu opt ogoare, din acelaş sat Ţutcani, cu tot venitul şi din tot locul şi din runc şi din poiană <şi cu> [2]) grădini şi cu fâneţe, aceasta el iarăşi <a vândut-o> [2]) credinciosului nostru Sechil fost cămăraş pentru cinci<galbeni> ungureşti.

Şi la aceasta, deasemeni, a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toader, fiul lui Marco, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vân-

---

[1]) în copia B: « Tazlău ».
[2]) loc rupt în orig.

dut dreapta sa ocină şi dedină o casă cu <şase> [1]) ogoare în ţarină, din acelaş sat Ţutca<ni cu> [1]) tot venitul, din tot locul . . . [1]) şi din runc şi din poiană <şi cu> [1]) grădini şi cu fâneţe. Aceasta a vândut-o el iarăşi credinciosului nostru boier <Sechil> [1]) fost cămăraş, pentru şase <galbeni> ungureşti.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Ionaşco, fiul lui Trifan, nepot lui <Marco, de bună voia lui>[1]), nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o casă cu <şase> [1]). ogoare în ţarină <din acelaş sat> [1]) Ţutcani şi cu tot venitul <şi cu> tot locul şi din runc şi din poiană, cu grădini şi cu fâneţe. Aceasta a vândut-o el iarăşi credinciosului nostru boier Sechil fost cămăraş, pentru şase <galbeni> ungureşti.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea lor [1]) Petrea, fiul lui Florea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, trei ogoare în ţarină şi cu tot venitul din tot locul şi din runc şi din poiană şi cu grădini şi cu fâneţe. Aceasta a vândut-o el iarăşi credinciosului nostru boier Sechil fost cămăraş, pentru trei <galbeni> ungureşti din privilegiu de cumpărătură ce au avut . . . [1]) Marco dela Petru voevod cel Bătrân. Şi s'a sculat credinciosul nostru boier mai sus scris, Sechil fost cămăraş şi a plătit pe deplin acei bani care sunt scrişi, în <mâinile> acestor oameni, care sunt mai sus scrişi, dinaintea noastră.

Şi dacă am văzut acel zapis de mărturie dela atâţia oameni buni, noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier mai sus scris Sechil fost cămăraş acele înainte <zise părţi> [1]) de ocini, pe care le-a cumpărat, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocini şi cumpărături cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

. . . în anul 7117 <1608> Septembrie 6.

Domnul însuşi a poruncit.

Io Costantin voevod <m. p.>

<Stroici> [1]) mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

† Marmure <a scris>

Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., CXXXIX/I c.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.

230

1608 (7117) Septembrie 8.

† Adecă eu, Toma, feciorul Magdei Pătraşco, scris-am şi mărtorisim cu acest zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, ne-am vândut partea mâne noastră a Magdei, cu tot venitul şi din vatra satului şi cu poeni şi vad de moar<ă>, cu tot

[1]) loc rupt în orig.

venitul ce să va aleagi, la sat la Voloșcan<i>, ai ia treia parté, de nime nevoiț<i>, nici de nime siliț<i>, ce de bună voia noastră o am văndut Neculei, feciorul loi Ghiorghi, *ginerele lui* Nica *din* Focșan<i> și me-au dat pe acea moșie 20 ug<hi>, ban<i> buni, dinaintea a mulți oamen<i> buni anume: Bădil<ă> *din* Vezeuț<i> *și* Radul *bătrânul din* Ruget, Ion Bucate Direapte *și* Platon *din* Cucuiaț<i> *și* Nechita *din* Clipiceșt<i> *și* Ghiorghi *din* Clipiceșt<i>.

Aiasta mărtorisim și păntru credința ne-am pus deagetele ca să hie de credință, să să știe.

Vl<ea>t 7117 <1608> leat, Sep. 8 *zile.*

Arh. St. Buc., A. N., CCXLII/1.
Orig. rom, hârtie filigran, 6 degete aplicate.

231

1608 (7117) Septembrie 9, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Vasilie Boțul ușer, fiul lui popa Lazor, nepotul lui Nebojatco, strănepotul lui Țiban, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocină și dedina sa dreaptă, dintr'a cincea parte din satul Boțești, ce este pe pârâul Stavnic, în ținutul Vaslui, a cincea parte din partea de jos, din vatra satului și din câmp și cu loc de iaz și de moară pe Stavnic și cu loc de prisacă și cu grădini. Aceasta a vândut slugii noastre Fătul păharnic, pentru treizeci de taleri, din uricul ce-a avut străbunicul lui, Țiban, dela Petru voevod. Și i-a plătit deplin acești bani, treizeci de taleri, dinaintea noastră.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor bună și plata deplină, deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului Fătul paharnic [1]), acea mai sus scrisă a cincea parte din a cincea parte din tot satul Boțești.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris <la> Iași, în anul 7117 [2]) <1608> Septembrie 9.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Vasilie Dinga < a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/60.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1817

---

1) urmează adăugat de altă mână, « Ienașco ».
2) corectat din veleat 7118. de altă mână.

232

1608 (7117) Septembrie 9, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorii noştri călugări dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită sfântul Sava cel sfinţit, din târgul Iaşilor şi au adus înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor moldoveni o carte dela unchiul domniei mele, răposatul Simeon voevod, cum s'au pârît cu sluga noastră Neagul vătah de aprozi, pentru şasezeci ughi şi cu un zapis făcut de Ionaşco, fiul Perii şi aşa a voit el să ia acea datorie dela rugătorii noştri călugări. Mai înainte de această vreme, încă în zilele răposatului tatălui domniei mele, Eremia voevod, s'a sculat Tudor şi s'a dat sfintei mânăstiri şi cu avutul său şi cu bucatele şi cu viile şi cu tot ce a avut el. Pentru aceia, domnia mea, cu sfatul nostru, i-am judecat, cu judecată dreaptă şi am aflat că acel mai sus scris Ionaşco, fiul Perii, n'a fost fiu drept, ci a fost făcut în desfrâu, fără lege şi a fost copil[1]).

Pentru aceasta, acea mai sus scrisă datorie nu s'a cuvenit s'o plătească călugării, ci să caute el unde va afla din bucatele acelui Ionaşco. Pentru aceia şi domnia mea am făcut cartea domniei mele să nu-i pârască în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

In Iaşi, anul 7117 <1608> Septembrie 9.

Costantin voevod <m. p.>

† Marii boieri au învăţat.

Ştefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, LX/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XX.

233

1608 (7117) Septembrie 11.

Ispisocŭ domnescŭ dela Costantin Moghila v<oe>vod, întru caré scriia că au datŭ ace carté slugei salé, lui Filimon păhărnicelŭ, ca să fiia taré şi puternicŭ a stăpâni a sa driaptă moşiia dinŭ moşi şi cumpărătură ce aré în satulŭ Derzca, în ţinutulŭ Sucevii, 4 casă, pre caré li-au cumpăratŭ tată-său, popa Tomşe, dela nepotu-săŭ Iurii, feciorulŭ lui Iliiaşŭ spat., dreptŭ 170 zloţi şi iată şi parté ce-aŭ cumpărat-o elŭ dela Beribaşé, dreptŭ [dreptŭ] 60 ug<hi> şi iarăşi o casă şi cu jerebiia ce ş'au cumpăratŭ dela Nastasca, fata Grighii, drept 85 taleri; şi iarăşi o casă ce ş'au cumpărat Frănţiolŭ, feciorulŭ Anuşcăi, dréptŭ 27 taleri, cu casă. Aşijderé şi o casă ce-au cumpărat-o dela Ionco, dréptŭ 20 taleri. Aşijdére şi o casă ce-au cumpărat-o dela Agafiia a Maluşca, fata lui Ivanŭ, dréptŭ 25 taleri,

[1]) «copil», aşa în orig.

care toat<e> acesté părţi, ce săntu cumpărătură, săntŭ dinŭ giosu la capulŭ satului şi pentru aceia altulŭ nimé să nu îndrăzniască a întra în moşiia a lui, nici cu plugulŭ, nici cu coasa, nici cu altă nimică, de vrémé că altulŭ nimé nu aré triabă acolo, ci numai elŭ.

Anii 7117 <1608> Sep. 11.

Acad. R.P.R., ms. 111, f. 19 v.—20 r. aliniat. Trad. rom. din 1779.

234

1608 (7117) Septembrie 19, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi la tot soborul dela sfânta mânăstire sfântul Neculae din Ţarină, ca să fie ei tari şi puternici, cu această carte a noastră să stăpânească şi să strângă poama [1]) viei dela Copou, pe care le-a dat-o Părasca, fiica lui Ghiorghie [2]) din târgul Iaşi, pentru sufletul ei şi părinţilor ei. Are şi zapise de mărturie şi dela răposatul Aron voevod, că este dată această vie sfintei mânăstiri.

Nimeni să nu îndrăznească să se amestece acolo, iar cine va avea vreo strâmbătate sau amestec acolo, să vină să întrebe de faţă, înaintea noastră.

Pentru aceasta, nimeni să nu aibă a le face mai mult neajunsuri, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7117 <1608> Septembrie 19.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Ureche mare vornic a învăţat.

Tăcman <a scris>.

Acad. R.P,R., LXXVII/114.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

235

1608 (7117) Septembrie 21.

† Eu Toader şoltozol de Roman şi *cu* 12 părgari *de acolo*, scriem şi mărtorisim şi dăm ştire, co al nostru zapis, com au venit înnai<n>tea noastră Ionaşco, feciuriul loi Carachezil, depriună co suro-sa, co Măgdălin<a> şi co Dumitraşco Bohoş şi s'au tocmit ei, dé au văndot Ionaşco, fecioriul loi Carachizel, co suro-sa Măgdălin<a>, dereptă ocină a lor, ce au avot în sat în Plotoneşti de ţinotol Cărlegătorie, a triia parte de sat, co tot venitol şi de în ţarină şi de în cămpu şi de în

[1]) « poama », aşa în orig.
[2]) corectat în text de altă mână « Ghione » şi adăugat între rânduri « varii mele »

pădure și de într'apă și de în tot locol, tot a triia și au co<m>părat Dumitrașco Bohoș, ca să-i hie loi ocină în vécé, netrécot; și au co<m>părat derepto 450 taleri, să să știe. Pri ma<i> mare cridință și tărie, pecét<ea> oraș<ului> pri acésto zapis și mari mărtorie, ci s'au tămplat, întro ei: pop<a> Onciul *dela* Bilăești *și* Săcoian vist. *dela* Bohoș<ă>ști *și* Pătrașco ap<rod> *dela* Roșiuri. Așé scriem și mărtori sim co acesto zapis.

Scris luna Sept. 21 vleat 7117 <1608>.

<Pe verso:> † Zapisel<e> Plotoneștilor, de cumpărătur<ă> și de înpărțeală Găneștilor.

Acad. R.P.R., XLI/11.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

236

1608 (7117) Septembrie 23, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumen și tuturor călugărilor dela sfânta mânăstire Sava, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele, ca să țină și să culeagă o vie ce este la Copou, între Cercel și între Ionașco Rusnacul și să nu aibă nimeni nicio treabă cu acea vie, pentrucă ei au lucrat acea vie până acum.

Pentru aceasta, să aibă ei a ține acea vie, de care scriem mai sus și să strângă strugurii din ea.

Altul nimeni să nu se amestece, înaintea aceastei cărți a domniei mele, până când nu va sta față înaintea domniei mele, căci, după aceia, de mare pedeapsă va fi dela domnia mea înaintea a tot sfatul nostru, pentrucă a fost dată pentru pomană acea vie la sfânta mânăstire a sfântului Sava din târgul Iași.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a se amesteca, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7117 <1608> Septembrie 23.

† Insuși domnul a poruncit.

Costantin Moghila <m.p.>

Dumniia mea însumi amu scrisu și amu datu această carte. Nime să n'aibă a-i învălui, nice a să mesteca fără de călugării dela *sfântul*[1]) Sav<a> cu acea vie[1]).

† Petrașco mare vornic a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava Iași, XXXVI/A/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794.

[1]) pasagiul: Dumnia mea . . . acea vie" românește în originalul slav.

237

1608 (7117) Septembrie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, boierul nostru Dumitraşco fost pitar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Io Eremia Moghila voevod, din jumătate a patra parte de sat din Geamini, care se numea mai înainte Roşiori, cu partea lor din loc de moară şi din iaz şi din câmp şi din pădure şi din mânăstire, ce şi-a cumpărat dela Simion Cascoe şi fiii lui, Gheorghe şi Iosip, nepoţii şi strănepoţii lui Ivan Geamănul şi fiul lui, Sima, din privilegiu de moştenire ce a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Petru voevod cel Bătrân. Aceia au vândut-o slugii noastre Simion Capşea medelnicer, pentru o sută taleri de argint şi i-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7117 <1608> Septembrie 25.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, VIII/2/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1767.

238

1608 (7117) Septembrie 29, Iaşi.

Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Mălai cel bătrân fost pârcălab cu un zapis de mărturie dela Sava pivnicer şi dela Cărstian miedar şi dela Ilea ţârcovnic din cetatea Sucevii, şi aşa a mărturisit înaintea noastră că el şi-a cumpărat loc pentru o casă dela Gheorghie, fiul Nastei, nepotul lui Iurie, din satul Hreasca, pentru treizeci taleri număraţi.

De aceia, noi cum am văzut atâta mărturie dela acei boieri, iar noi şi dela noi am făcut întărire şi ispisoc cu tot venitul slugii noastre, pe care o scriem mai sus, fiilor lui şi nepoţilor. Şi altul nimeni din neamurile lui Gheorghie să nu se amestece, înaintea acestei cărţi şi spuse a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1608> Septembrie 29.

† Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>
† Marele logofăt Stroici a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Mitrofan <a scris>.

Arh. St. Buc., Trib. Suceava, CCCCXIX/8.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, timbrată.

239

1608 (7117) Octombrie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici slugile noastre Gligorie, fiul lui Miron şi verii lui, Timotin, fiul lui Ion Zinciu şi Casil, fiul lui Ciumeş şi Sava, fiul lui Cârstea şi Stratin, toţi nepoţi lui Hodor şi iarăşi verii lor, Toader, fiul lui Tudoran şi fratele lui, Moldovan, nepoţii Parascăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisocul de mărturie, pe care l-au avut ei dela însumi domnia mea, pe toate părţile lor, cât se vor alege din sat din Buecani,. în ţinutul Lăpuşnei, pe Bâc şi cu loc de iaz şi de moară. Aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului boier, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pe o sută şi cinzeci de taleri număraţi. Şi s'a sculat credinciosul nostru Chiriţă Dumitrachi mare postelnic şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus zişi, 150 de taleri în mâinile tuturor acestor oameni mai sus scrişi.

Şi acel ispisoc de mărturie încă l-au dat în mâinile credinciosului nostru Chiriţă Dumitrachi mare postelnic.

Deci noi am văzut tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi iarăşi am dat şi am întărit mai sus scrisului credinciosului nostru, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, acea mai sus scrisă parte de ocină din sat din Buecani, cât se alege partea lor, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1608> Octombrie 5.

Insuşi domnul a spus.

Io Costantin voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

. Acad. R. P, R., Fotografii XXXV/19 după orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută. Cu trad. în fotocop. din 1741, la cota F. XXXV/19 B.

240

1608 (7117) Octombrie 10, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţări Moldovei. Iată acest adevărat credinciosul nostru boier pan Dumitrache Chiriţă

mare postelnic a slujit mai înainte, drept și credincios, sfântrăposatului odihnitului părintelui domniei mele Eremia voevod și țării noastre 12 ani iar astăzi slujește nouă drept credincios. Și noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, ne-am milostivit, cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit dela noi și mătușei domniei mele cneaghinei Maricuței, cneaghina boierului nostru pan Dumitrache Chiriță postelnic, cu un sat anume Vânătorii dela Piatra și cu morile în râul Bistrița. Care sat anume Vânătorii a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul <târgului>[1]) Piatra care este în ținutul Neamțului.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să întărească. Iar cine s'ar ispiti să le strice miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții 12 apostoli de frunte și de sfinții purtătorii de dumnezeu 318 părinți dela Nicheia și de toți sfinții, amin și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea înfricoșatei judecăția lui Hristos. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608> luna Octombrie 10.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Cine va vrea să strice darea și miluirea noastră acela să fie neiertat de dumnădzău [2]).

Pătrașco mare vornic a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1850.

241

1608 (7117) Octombrie 19, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, diu mila lui dumnezu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră, rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire Bistrița, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să stăpânească o moară dela Piatra[3]), care a fost dată de sfântrăposatul tatăl domniei mele, Io Eremia voevod, deasemeni și domnia mea le-am dat acea moară.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) pasagiul: „Cine . . . dumnăzău scris de domn în românește.
[3]) așa în orig.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i opri şi a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1608> Octombrie 19.

Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, IX/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. 1796.

242

1608 (7117) Noembrie 1.

† In anul 7117 <1608>, luna Noembrie 1. Catastih de praznic ce dă domnul Io Costantin Moghila voevod sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh şi făcător de minuni Neculai.

† 2 coloade de grâu.
† 2 coloade de slad.
† 1 butoi de vin.
† 1 poloboc [1]) de miere curată.
† 6 taleri pentru trebuinţe.

Costantin voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV/9.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

243

1608 (7117) Noembrie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea boierilor noştri, Grozea din Lucoviţa şi a pârît de faţă, înaintea domniei mele, pe slugile noastre Andrei medelnicer [2]) şi pe Maxin şi pe Ionaşco şi pe Toader şi pe Măriica, zicând înaintea domniei mele că are cu ei ocină, în satul Geameni, care este în ţinutul Cârligăturii. Iar aceşti oameni, mai sus scrişi, Andrei medelnicer [2]) şi Maxin şi Ionaşco şi Toader şi Măriica, au zis că nu le este el nicio rudă, nici nu are cu ei împreună în acel sat, care este scris mai sus. Pentru aceia, domnia mea le-am dat zi ca să aducă Grozea doi oameni buni, să mărturisească înaintea domniei mele că le este rudă şi are împreună cu ei, ocină în satul Geameni. Iar Andrei medelnicer [2]) şi

---

[1]) aşa în orig.
[2]) corectat în: « Simion şetrar ».

Maxin și Ionașco și Toader și Mariica, au venit la zi și au așteptat o săptămână peste zi și s'au îndreptat și au pus ferâe înaintea domniei mele. Iar Grozea n'a venit la zi, ci a rămas de zi și din toată legea noastră.

Pentru aceia.....[1]) să aibă a stăpâni acel sat Geameni......[1]) al său iar Grozea să nu....[1]) nicio treabă în veci. Și de acum înainte să nu aibă a mai[2]) pârî Grozea pe Andrei medelnicer și pe Maxin și pe Ionașco și pe Toader și pe Mariica, pentru această pâră, nici a dobândi niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7117 ‹1608› Noembrie 5.

Insuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici, logofăt ‹m. p.›

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, VII/II/4.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1718.

244

1608 (7117) Noembrie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s'au pârît de față înaintea porții domniei mele sluga noastră, Vasilie Nădăbaico din Solești asupra popei Gonțea și asupra lui Buciumaș de acolo pentru un vad de moară, care îi este dreaptă ocină și dedină și are el și privilegii. Și Nădăbaico i-a rămas din toată legea și le-a întors înaintea noastră 20 taleri.

Pentru aceia, domnia mea am dat această carte slugii noastre, Vasilie, ca să fie tare și puternic a stăpâni și a opri acel vad de moară. Și de acum înainte, ei să nu aibă mai mult a pârî asupra lui Vasilie din această pâră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 ‹1608› Noembrie 20.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m. p.›

Ciomârtan vornic a învățat.

Ionașco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXXIV/20.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. colaționată la 1805, ibid., CCXXIV/21.

245

1608 (7117) Noembrie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit credinciosului nostru boier, pan Dumitrache Chiriță

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « mai », așa în orig.

mare postelnic, dreapta lui ocină şi danie din uric de danie ce are dela sfântrăposatul, odihnitul unchiul domniei mele, Simion voevod satul anume Horilcani, pe Nistru, care este în ţinutul Orheiului, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Moghilovului.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7117 <1608> Noembrie 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/6.
Orig. slav., hârtie, pecete timbrată.
Cu fotocopie, ibid., Fotografii, XXXII/5.

246

1608 (7117) Noembrie 30, Davideni.

† Nechita şi Başot<ă> Iuraşco şi Cumpătă, mărturisim cu cest zapis, că au venit Toader, feciorul Sorei, din sat din Vereşani, de nime nevoit, nice înpresurat şi au văndut ocina, cătă li să vine, cu frate-său, cu Nechita, în sat în Vereşani, ocina de moşie de pre înma lor, Sora, un loc de cas<ă> şi dzéce pământuri în ţarină şi o au văndut dereptu dzéce galbini, vistérnicului Boului, denaintea noastră.

Aceasta ştim şi mărturisim cu cest zapis.

Scris în Dav<i>d<e>n<i>, l<ea>t 7117 <1608>, Noe<m>v<rie> [1]) 30.

<Pe verso, însemnare din sec. XVII:> „Din uric ce au avut moşii lor, Rusea Mitescu şi Toma şi Foltea, de împărţeală dela Pătru vod<ă> cel Bătrân *de împărţeală*".

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/19.
Orig. rom., hârtie filigran, 3 peceţi inelare, aplicate.
Pentrucă data reală este nesigură, documentul se publică şi mai jos sub data 1609 Mai 30.

247

1608 (7117) Decembrie 2, Iaşi.

Noi Costantin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldav[v]ii. Adică au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, Buda şi cu fimeia lui, Măriica, fata Cămărzănesii *dela* Socii, de a lor bună voia, de nime silit<i>, nici asupriţi, şi au văndut a lor părţi de ocină, ci-au avut în Soci, din ţănutul Sucevii, ce să va alege şi din vad de moară în Moldova şi din livezi şi din pădure.

[1]) Deasupra, corectat, de altă mână, cu altă cerneală: «Mai», ceeace a făcut să fie introdus şi la: 1609 Mai 30 (nr. 291).

Aceia au văndut slugii noastră, *lui Calipod* aprod *dela* Stolniceni, drept 50 taleri de argint.

Deci, dacă am văzut noi a lor de bună voia și plată deplin, așijdere și noi am dat și am întărit, ca să-i fie lui driaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și alții să nu să amestice înnainte cărții noastre aceștiia.

S'au scris în Iaș<i>, la let 7117 <1608> Dechemv. 2.

Io Costantin v<oe>vod.

A învățat marele logofăt.

Arh. St. Iași, CCCXI, pag. 472.
Trad. rom. din sec. XIX.

248

1608 (7117) Decembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, vameșilor din Galați. Vă dăm știre, cum veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să aveți a da jumătate de majă de pește acestor călugări dela sfânta mânăstire din deal, unde este hramul sfântului Neculai, în Iași. Iar această carte a domniei mele să vă fie în seamă.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7117 <1608> Decembrie 13.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Iurașco logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., LXXVII/73.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

249

1608 (7117) Decembrie 14, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Mihăilă Hudici comișel, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră H.lip mare vatah al ținutului Bacău și dela mulți oameni buni, că și-a cumpărat dela Dumitra, fiica lui Mihăilă vătah, dreapta ei ocină și dedină, însă partea mătușii ei, Dochia, ce se va alege partea ei, a patra parte din a patra parte din satul Cândești, care este pe Dragova, pentru douăzeci taleri. Și uricul ce l-a avut tatăl ei, Mihăilă, încă i l-a dat în mână.

Deci noi, văzând acea mărturie și acel uric dela Alexandru voevod, iar noi am crezut. Pentru aceia, am dat și dela noi și am întărit slugii noastre, Mihăilă Hudici, acea a patra parte din a patra parte din satul Cândești, ce și-a cumpărat dela mai sus scrisa Dumitra, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, I/V/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1839.

250

<1609>

† *Adică noi șoltuzul din Huși și oameni buni și Borvină aprod din Delent și Petria Țărână spătar din Stroești și Macriu din Tăoști și Fătul din Stroești și Florea din Boțești și Lorinți și Măteiu Ajud și mulți oameni scriem și mărturisim precum a venit înaintea noastră* Stanciul și Oanța și Chirila și Măriica și Sohiia și Ana, feciorii lui Silion, nepoții lui Necoar<ă> Răspop, de ne-au mărturisit cum au vândut o ocină din sat din Răspopi, din giumătatea de sat partea din sus giumătate, dereptu 50 tal<eri>. Deci noi deac-am vădzut <a lo>r bună tocmal<ă> noi le-am făcut zapis de mărtur<ie c>a să le hie de drep<t>ate.

Și au venit și cu alt za<p>is, dela alte mărturii.

De-aceasta mărturisim, cum au vândut lui Dumitru din Răspopi și lui Simion de-acolo. De aceasta mărturisim cu sufletele noastre.

<Pe verso însemnarea:> „Zapis pe Răspopi, pe Crasna, unde șiadi Ștefan Frătiță medialnec<ier> *din ținutul* Vaslui".

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/3.
Orig. rom., hârtie filigran, rupt, 3 peceți aplicate.
Datat după Dumitru stolnicul și Simion din Răspopi, menționați într'un doc. din 5 Iulie 1609.

251

1609 (7117) Ianuarie 9.

† Ion Costantin voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, staroștilor de Cernăuți și vătavului de hânsari și globnicilor și deșugubinarilor și slugilor noastre, tuturor dăbilarilor. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace, satele sfintei episcopii de Rădăuți, anume Coțmanile și alte sate. Nici o treabă să nu aveți la ele, să le turburați sau să le prădați sau să le trageți averile, nici să nu înscriți hânsari la acele sate, ci numai dabilele să plătească, cine este scris și, gloabe ce se vor face să fie pentru ciubote rugătorului nostru episcop Efrem și nici caii de olac sau pentru podvoade să nu li se ia și

vitele lor să nu le tragă. Şi ureadnicii sfinţiei sale, de acolo, să fie tari cu această carte a noastră să apere averile vecinilor lor, despre toate cele scrise mai sus şi cu mare ruşine să-i izgonească din satele lor.

Şi deasemeni pe cine îl vor afla tăind lemne în branişte, fără ştirea lor, deasemeni să...[1]) cu această carte să le ia totul şi securea şi să-i lase goi.

Pentru aceasta vă scriem vouă tuturor şi cartea aceasta să nu se ia dela ureadnicul sfinţiei sale.

Altfel să nu faceţi.

Anul 7117 <1609> Ianuarie 9.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 167/175.
Copie slavă cu multe greşeli.

252

1609 (7117) Ianuarie 23.

† Iată eu, Stroici mare logofăt şi Ureche mare vornic de ţara de jos şi Pătraşco mare vornic de ţara de sus şi Balica hatman şi pârcălab de Suceava şi Chiriţă Dumitrachi mare postelnic şi Ghenghea mare spătar şi Ilea mare medelnicer şi Solomon al doilea logofăt şi Trifan clucer şi Procop vistier şi Năvrăpăscul vornic de gloate şi Dan Bolea fost vornic şi Vasilie fost vornic şi Lupul Balşe fost sulger şi Gheorghie Balşe fost vornic şi Bran comis şi Mihăilescul jitnicer şi Gheorghie fost pârcălab de Orhei şi Grigorie Şcheianul ureadnic, mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Toader Calapod mare hânsar şi cu copiii lui Gheorghie Calapod şi Elinca, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi au făcut schimb cu fratele nostru, Nicoară Prăjescul mare vistier. Şi au dat ei dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Stolniceni, partea de sus, la ţinutul Sucevei, pe Siret şi cu vad pentru mori la Siret şi cu vad de moară pe pârâul Purceleştilor, unde se numeşte La Piscu şi cu bălţi cu peşte pe valea Siretului şi cu jumătate...[2]) de fân ce este şi cu grădini şi cu curături şi cu râmnice şi cu tot venitul, care este pentru folosinţa acelui sat. Iar fratele nostru Nicoară vistier le-a dat, schimb pentru schimb, satul Boldeştii cu toţi vecinii şi cu iaz şi moară şi siliştea Sirbii, în acelaş hotar şi cu iazuri în acelaş ţinut al Sucevei şi iarăşi loc de cinci case şi cu moară şi cu tot venitul din satul Onceştii, la ţinutul Romanului, care îi este dreaptă cumpărătură, pentru o sută <galbeni> ungureşti.

Şi deasemeni astfel s'au tocmit dinaintea noastră şi au pus între dânşii legătură, dacă cineva dintre dânşii sau dintre rudele lor se va ispiti şi va voi să răstoarne această tocmeală şi schimb, vreodată în vreo vreme, acela să fie dator să dea pe deasupra, două sute <galbeni> ungureşti şi deasemeni în afară

[1]) loc alb în text.
[2]) loc ilizibil în orig.

de ce întocmire și asuprire și cheltuială se va face pentru acel loc, toate să aibă a le plăti cu preț.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și schimb cu înțelegere, întru aceasta și noi, spre mai mare credință, am pus și pecețile noastre la acest zapis al nostru. Și eu însumi Bașotă cămăraș, am scris.

In anul 7117 <1609> Ianuarie 23.

Stroici logofăt <m.p.>
......[1]) <m.p.>
Pătrașco vornic a iscălit.
Ghianghea spătar.
Năvrăpăscul vornic.
Gheorghie pârcălab a iscălit.
......[1]) <m.p.>
Eu Vasilie vornic am iscălit <m.p.>
<Bran> comis <m.p.>
......Eu..[1]) <m.p.>
Eu <Mihăilescul> jitnicer.

Arh. St. Iași, CDXXVII/16.
Orig. slav, hârtie, 13 peceți aplicate și 14 semnături.

253

1609 (7117) Ianuarie 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Ionașco, fiul lui...[2]), nepotul lui Panco, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină din dreptele lor urice, șaisprezece ogoare din satul Iucaș, care este în ținutul Neamțului. Aceia a vândut boierului nostru credincios și cinstit pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, pentru doisprecezece galbeni unguresți. Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava și a plătit deplin toți acei mai sus ziși bani, 12 ughi roșii, în mâinile mai sus scrisului Ionașco, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit boierului nostru credincios și cinstit, pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, acele 16 ogoare din satul Iucaș, în ținutul Neamțului, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, anul 7117 <1609> Ianuarie 26.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/13.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

---

[1]) loc ilizibil în orig.
[2]) loc alb în orig.

254

1609 (7117) Ianuarie 28, Suceava.

Adică eu Toader, ficioriul Agathonii, fratele lui Evloghie din Nemerniceni despre Şumuz, din ţănutul Sucevii, mărturisăsc însumi pre mine cu acestu zapis al mieu, cum am văndut a patra parte de giumătate de sat Nemerniceni, ce iaste parte me, fac trei jerebiĭ şi giumătate, aşijdire şi giumătate de heleşteu, din gios şi din mo<a>ra, giumătate şi de heleşteu din sus, iarăşi a patra parte. Şi am văndut fratelui nostru lui Vasilie Şaptelici şi giupănesii sale Tofana şi ficiorilor săi drept 100 de taler<i> bătuţi, de argintu, tot taleri de faţă[1]). Şi mi-au plătit deplin, denainte a mulţi oameni buni şi boeri: Nicolai hotnog şi Dubău hotnog şi Cărstiian pihnicer şi Zota vameş şi Londe, nepot Mihili<i> şi'nainte doi şoltuj<i>, Pet<ru> rumânesc şi Norco arminesc şi Gavril Potlog şi Ghelasie a Magdalinii şi Andahur cupeţ şi Hiorga cupeţ, ginerile Turcului şi Toader şi Afvar, a dumisale hatmanului şi Isaico şi Costin şi toţi vătămanii de ocolul Sucevii. Şi am văndut cu tot venitul, cum scrie mai sus, ca să-i hie de acum înainte diriaptă ocină fratelui nostru, Vasilie Şaptelici şi fimei sale Tofanii şi cuconilor săi şi nepoţilor şi strănepoţi<lor>.

Şi noi dacă am văzut de bună voia lor vănzare şi tocmala şi deplin plata, noi am pus mai mare mărturie şi peceţile noastre către acestu zapis. Şi altul ca să nu să amestice, denaintea scrisorii mele, ca să să ştie.

S'au scris în Suciav<a>, 7117 <1609> Ghenar 28.

S'au posleduit, Constandin Leondari sulg.

Mare log<o>f<ă>t.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, pag. 826.
Copie rom. din sec. XIX.

255

1609 (7117) Februarie 4, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului Hristos dumnezeul meu, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, adevăratul închinător al sfintei troiţe, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, cui o va vedea sau o va auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră rugătorul nostru de dumnezeu, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul tăierea cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan şi au arătat înaintea domniei mele un uric de miluire dela răposatului părinte al domniei mele, Io Ieremia Moghila voevod, prin care domnia sa a miluit acea

[1]) greşit pentru «număraţi».

sfântă mânăstire cu două sate, anume Saboianii şi Berendieştii, ce sunt în ţinutul Romanului şi ascultătoare de ocolul acestuia şi deasemeni alt uric, dela răposatul unchiu al domniei mele, Io Simeon Moghila voevod, iarăşi de miluire, ce a miluit domnia sa, tot pe această sfântă mânăstire cu un sat, anume Vânătorii în ţinutul Neamţului şi pe acelaşi pârâu mai sus de târg, ce a fost drept domnesc şi ascultător sub Cetatea Neamţului şi s'au rugat domniei mele, ca să le facem şi dela noi întărire pe aceste sate.

De aceia, domnia mea, împreună cu tot sfatul domniei mele, ne-am sfătuit şi am aflat că şi dela noi se cuvine întărire şi împuternicire pentru asemenea drepte danii şi miluiri, ce sunt către sfânta mânăstire, al doilea că şi însumi domnia mea, văzând asemenea osârdie dela părinţii noştri şi dorinţa lor fierbinte către dumnezeu şi care în cărţile lor, vorbeşte de atâta umilinţă, domnia mea m'am umilit foarte şi am rugat pe preabunul şi milostivul dumnezeu, ca să ne dăruiască şi nouă un astfel de prilej, ca să avem a milui sfintele biserici şi sfintele mânăstiri şi cu mare bucurie am făcut şi dela noi uric şi întărire pe aceste sate, sfintei mânăstiri, pe satele Saboianii şi Berendieştii, din ţinutul Romanului şi pe satul Vânătorii, din ţinutul Neamţului, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocine cu toate hotarele, în câmpii şi în păduri şi cu morile şi cu iazurile şi cu toate fâneţele şi cu toate veniturile, câte au fost din veac ale lor şi cu cele ce sunt acum, cum este scris în privilegiile părinţilor domniei mele. Insă hotarul satului Vânătorilor să fie şi din câmpii şi din munte şi împreună cu toate braniştele mici şi mari şi cu toate câte au fost ascultătoare, din vremurile vechi, sub Cetatea Neamţului şi până la râul Bistriţa şi peste Bistriţa, pe unde stăpânesc şi alte mânăstiri.

Iar la aceasta, este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fraţi ai domniei mele, Alexandru şi Bodgan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Petraşco mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Lupul şi Grigorie pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Ionaşco Leca pârcălabi de Roman, credinţa panului Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Dimitrachi postelnic, credinţa panului Gheanghea spătar, credinţa panului Cărămain ceaşnic, credinţa panului Vasilie Lozinschi stolnic, credinţa panului Nicoară vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau altul din alt neam care, după judecată lui dumnezeu, va fi ales, pe acela îl rog să nu strice dania şi pomana acestor domni binecinstitori şi osârdia cea către dumnezeu şi către sfintele lui biserici, ci să întărească şi să împuternicească sfintei mânăstiri Săcul, aceste trei sate,

anume Saboianii şi Bere<n>dieştii, din ţinutul Romanului şi Vânătorii, din ţinutul Neamţului, ca să fie sfintei mânăstiri, cu toate câte scriem mai sus, precum şi noi am făcut şi am întărit, Şi nouă, să ne fie pomenire şi cine ar strica pomana lor şi miluirea şi le-ar lua dela această sfântă mânăstire, să-l nimicească mânia lui dumnezeu şi amintirea lui să se piardă cu zgomot, ca să fie ruşine şi ocară înaintea feţei întregii lumi şi să se frângă din mijloc, ca Iuda, vânzătorul lui Hristos şi partea lui să fie în muncile cele fără de sfârşit cu acesta şi cu Iudeii, ucigaşii de Hristos şi cu Arie cel blestemat de 318 sfinţi părinţi, ce au fost la Nicheia şi cu toţi ereticii şi chinuitorii, amin.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru, în Iaşi, în anul 7117 <1609> luna Februarie 4 zile.

Costantin voevod <m.p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Iaşi, CCCXL, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie, la Acad. R.P.R., Fotografii, XXVI/24 şi o trad. rom. din 1752, la Arh. St. Iaşi, CDXIX/10.

256

1609 (7117) Februarie 5.

† Acest zapis l-a făcut Frăteiu din Cârstiniţa şi Nastasia din Ciolăneşti şi Toader de acolo, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreptele lor ocine din satul Ciolăneşti parte a trei bătrâni. Frăteiu a dat partea sa pentru 12 ughi şi au umblat ughii pe 22 şi Nastasia a dat partea sa deasemeni pentru 12 ughi, iar Toader deasemeni pentru 12 [1]) ughi.

Şi au vândut acea ocină Petrului hotnogul [2]) din Boboceni, dinaintea a mulţi oameni buni, anume: Păcurar vătah din Micşineşti, Ifrim deasemeni şi Vicol chihaia din Hlipceni şi Frijea din Curiiaci şi Rusanul din Costeşti şi Gliga din Ghiţivoeşti şi Toader din Popeşti şi Soricul din... [3]) şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni şi tineri, din sus şi din jos, în zilele binecinstitorului şi iubitorului de Hristos, Io Costantin Moghila voevod.

Anul 7117 <1609> Februarie 5.

<Pe verso rom. din sec. XVIII:> Parte a trii bătrân<i>. Ş'au dat Frăteiu parte lui în 12 ug<hi> ş<i> Toader iar în 12 ug<hi> parte Nastasii iar 12 ug.

---

[1]) corectat apoi: 22.
[2]) „Petrului hotnogul" aşa în orig.
[3]) loc rupt în orig.

Au văndut Petrului hotnogul de Bubociani. Ş<i> Mărica, fata lui Toader Gărbeiu ş<i> Chiolana, fata lui Gheorghiţ<ă> au văndut tot satul Ciolăneşti, pe cum arată ispisocul Radului vod<ă>

Acad. R.P.R., CCXXXIX/2
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.

257

1609 (7117) Martie 2, Iaşi.

Copie.

Suret depe mărturiia vechi, pe sârbii, dela Stroici *mare* logoft. şi Pătraşco *mare* vornic de ţara de sus, scris în Iaşi, din veliat 7117 <1609>, Mart. 2.

Scriem şi mărturisim, prin această scrisoari a nostră, precum că au venit înaintea noastră Bantăş din satul Buticii, din ţin<u>t Hotinului, de niminea silit, nici asuprit, ci de a lui bună voe, ş'au văndut a sa driaptă ocină şi moşii din satul Buticiu, din glumătati de sat a triia parti de ocină, din vatra satului şi din cămp, cu vad de moară şi cu făniaţi şi cu livez<i> şi cu tot venitul şi din apă, ce să va alegi partea sa de acolo, pe aceiaş au văndut-o boeriului şi fratelui nostru, lui Urechi *mare* vornic de ţara de gios, drept 50... [1])

Deci noi, văzind a lor bună aşăzari şi plata deplin, noi i-am făcut lui dela noi această mărturii, pănă când va faci el întăritură din urici, ca să să ştie. Şi altul să nu să amestici piste această carti a nostră.

Stroici *mare* logft. am iscălit. Pătraşc<o> vor<ni>c am iscălit.

Din limba sărbiască s'au tălmăcit de Ion Stămati pit<a>r, în Iaş, la 1809, Mart 1.

. Am scris întocma după or<i>ghinal, Ioan Tiron.

Acad. R.P.R., CCVI/128.
Trad. rom.

258

1609 (7117) Martie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit slugii noastre, Vasile Dinga diac, dreapta lui ocină şi cumpărătură, loc de o casă din satul Silişte, care este pe Şomuz, în ţinutul Sucevei, a cincea parte din a patra parte din tot satul, din vatra satului şi cu jirebie la câmp şi din poieni şi cu parte din iaz şi din moară la Şomuz, ce şi-a cumpărat dela popa Toader cel bătrân, fiul lui Lupe, numit în călugărie Teodosie, pentru treizeci şi patru taleri.

[1]) loc alb în orig.

Şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre, Vasile Dinga un loc care se cheamă la Vadul Mânăstirii, care este pe pârâul satului Silişte peste bucovină, până la râul Suceava, din mânăstire şi din preluci[1]) şi toate poienile, care sunt la acea bucovină şi din bucovină şi din bălţi şi din tot venitul, ce se va alege din acel hotar, pe patru case pe care le are Sofiica, care este mai sus scrisă, pentru optsprezece taleri, din ispisoc de cumpărătură ce a avut mai sus zisa sluga noastră, Vasile Dinga diac, dela unchiul domniei mele, sfântrăposatul Simeon Moghila voevod.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură şi uric şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7117 <1609> Martie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/78.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

259

1609 (7117) Martie 9, Hăbăşeşti.

† *Adică eu,* Pavel *părcălab de Orhei şi* Gligorie Şcheianul *şi* Dumitru Goia *şi mulţi oameni buni şi bătrâni,* cum au venit înaintea noastră, Petriman, feciorul lui Crăciun[2]) Meleşco de Popéni şi cu soru-sa, cu Anna şi cu Arvasii şi au văndut a lor direaptă ocină din satu din Popéni, de ţinutul Trotuşului, pre apa Tazlăului, ce să va alége parte lor, a patra parte de satu şi cu vadu de mori şi loc în cămpu şi în pădure, ce va hi parte lor, cu tot venitul, au văndutu-o giupănului Ştefan Prăjescul cămăraşul Ocnei, dereptu 100 tal<eri>[3]) bani gata, ca să-i hie ocină în véci, de<na> inte[4]) noastră şi denainte mulţi oameni buni.

Şi mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile pre acestu zapis. Aceasta dăm ştire, ca să să ştie.

Scris la Hăbăşeşti, Marte 9, v<e>l<ea>t 7117 <1609>.

După sfărşitul zapisului am venit şi eu Gligorie Bléndea.

Eu, Pavel. com... [5])

Acad. R. P. R., XXI/74.
Orig. rom. hârtie, 4 peceţi inelare, aplicate.
Cu două traduceri rom. din 1850, ibid., XXVII/142 a-b.

1) « prelucă », poiană însă în pădure.
2) corectat peste « Petriman ».
3) „100 tal<eri>", scris cu altă cerneală.
4) loc rupt în orig.
5) indescifrabil.

260

1609 (7117) Martie 10.

† *Adică eu*, Stroici *mare logofăt și* Ureche *mare vornic de țara de jos și* Petrașco *mare vornic de țara de sus*, mărturisim cu cest al nostru zapis, cum au venit înnaintea noastră, Drăgoman din Tălpălăeșt<i>, de ținutul Suceavei, de nimene nevoit nici asuprit și au văndutu a șeasea parte de sat de Tălpălăeșt<i>, Boului vistiiarnicului, ce i-au fost lui moșninie dereaptă, lui Drăgoman, feciorul Simeei din Tălpălăeșt<i>, cu tot venitul și'ntr'ap<ă> și din cămpu și întru tot, cu tot venitul, dereptu *cincizeci ughi*.

Deci noi, deac'am vădzătu a lor de bună voe tocmal<ă> și deplină platâ, noi, spre mai mare credințâ, am läturat și ale noastre peceț<i> la acestu al nostru zapis.

V<ă>l<ea>t 7117 <1609> Mart. 10.

Stroici log<o>f<ăt>.

Uréche vor<nic>.

† Pătrășco dvornic *a iscălit*.

Acad. R. P. R., CCCCLXXIX/13.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceți inelare, aplicate.

261

1609 (7117) Martie 15.

† *Adică eu*, Pilat scriu și mărturisescu cu cest zapis, cum am văndut a mea direapt<ă> moșie di Dăncéni, den partea Zlătariului, a treia parte, den partea de gios, pentru a iapă cu măndzu și dzeace taleri buni, Oniului Simioncei.

Așijdire au cumpărat Oniul dela Urătalisa den partea de gios den sat den Dăncéni și seliște dela..........[1]) ce s'a aleage partea ei și au dat un bou și dzeace taleri buni.

Deci noi vădzănt a lor de bună voe tocmală, am făcut noi iastă mărturie, ca să și facă direase domnești.

Și într'aciasta tocmală am fost adec<ă> noi: Duda den Dăncén<i> și Bercea [2]) dé acolea și Moisea și Zuzan[3]) și Lăziian și Florea și Spiridon vătavul den Crăciunéni și Bobul *deasemeni* și Stro....[1]) den Giumătățeani și Marco den Petrești și mulți oameni buni. Mărturie facem cu iastă scris<o>are a noastră, ca să-i fie lui ocină în veci. *Aceasta scriem să se știe.*

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) corectat din « Drăcea ».
[3]) cuvânt prefăcut.

† *In anul* 7117 <1609> Mart. 15.
Duda.
Moisi.
Spiridon.
Sian văt<av>.
† *Eu* Chiceră *am scris.*

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XIV/2.
Orig. rom., hârtie, 4 peceţi aplicate.
Iscăliturile au fost adăugate în sec. XVIII.

262

1609 (7117) Martie 28, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al ţări Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Ihnat şi fratele lui, Gligore şi cu toţi fraţii lor şi verii lor, toţi nepoţii lui Onul şi deasemeni Roman şi fratele lui, Ursul şi cu toţi fraţii şi verii lor, toţi nepoţii Drăghinei şi Varvara şi fratele ei, Ion, copiii Maricăi şi iarăşi cu toţi fraţii şi verii lor şi Metodie şi sora lui, Zlota, deasemeni cu toţi fraţii şi verii lor toţi nepoţii Neacşei şi Petrea şi sora lui, Marica şi cu toţi fraţii şi verii lor, toţi nepoţii lui Alban şi deasemeni Văsiica şi sora ei, Erodia şi cu toţi fraţii şi verii lor, toţi nepoţii Maghiţei şi toţi aceşti mai sus scrişi strănepoţi ai lui Ivaniş Tatar ni s'au jeluit nouă cu mare plângere şi cu mărturie a megiaşilor dinprejur, spunând că privilegiile dela Iliaş şi Ştefan voevozi şi un uric de împărţeală dela Petru voevod cel Bătrân, ce au avut bunicii lor Oniul şi Iancul şi sora lor Dolca şi Drăghina şi vărul lor, Ju<r>ja şi sora lui, Marica şi Irina şi Odochia şi mătuşa lor, Neacşa şi Alban şi Maghiţa, toţi nepoţii lui Ivaniş Tatar, pe două sate anume Floceşti şi Dărmăneşti, care sunt pe Trotuş şi pe Uz, în ţinutul Trotuş, din privilegii de danie ce a avut bunicul lor, Ivaniş Tatar, dela Iliaş şi Ştefan voevozi, toţi, aceşti mai sus scrişi oameni s'au jeluit şi au mărturisit înaintea noastră cu sufletele lor că acele privilegii le-au pierdut, când a venit Mihail voevod în ţara noastră cu Unguri şi cu Munteni şi cu toată oastea lui şi au robit şi au stricat ţara noastră.

Pentru aceia, domnia mea şi cu toţi boierii noştri, văzând atâta plângere şi mărturie a lor precum şi un uric de împărţeală dela Petru voevod cel Bătrân ce au arătat înaintea noastră, care acel uric este al altor veri ai lor, pe alt sat, căci scrie în acel uric că au împărţit mai sus scrişii bunicii lor *trei* sate, pe care le-au avut de moştenire: satul Floceştii şi Dărmăneştii, ce sunt pe Trotuş <şi> pe Uz şi satul Brătuleşti, iarăşi pe Trotuş şi a căzut în partea tuturor mai sus scrişilor oameni satele Floceşti şi Dărmăneşti, iar satul Brătuleşti a căzut în partea verilor

lor Jurja şi fratele lui Gheorghe şi Văsiiu şi Maricăi şi Calinei şi Nedelei şi Annei şi Crăciunei şi verilor lor, Ioanăş şi Gavril şi Vasiicăi şi au mărturisit înaintea noastră, că atunci când au împărţit bunicii lor acele mai sus scrise trei sate, ei au făcut atunci două urice de împărţeală dela Petru voevod cel Bătrân, iar acel uric mai sus scris, ce au arătat înaintea noastră, este pe satul Brătuleşti, iar uricul Floceştilor şi Dărmăneştilor, ei au zis că l-au pierdut în acele răzmiriţe [1]), deci noi văzând marea lor plângere şi mărturie dela megiaşii dimprejur, cum este scris mai sus şi deasemeni şi acel uric, ce au arătat înaintea noastră, dela Petru voevod, noi i-am crezut.

Pentru aceia, am dat şi am întărit tuturor celor mai sus scrişi, lui Ihnat şi fratelui său Gligorie şi tuturor fraţilor şi verilor lor şi lui Roman şi fratelui lui, Ursu şi tuturor fraţilor şi verilor lor şi Vărvarei şi fratelui ei, Ion, copiii Maricăi şi tuturor fraţilor şi verilor lor şi lui Metodie şi surorii lui, Zlata şi tuturor fraţilor şi verilor lor şi lui Petru şi surorii lui, Marica şi tuturor fraţilor şi verilor lor şi Vasilcăi şi surorii ei, Erodei şi tuturor fraţilor şi tuturor celorlalţi veri ai lor, ca să le fie şi dela noi ocine şi întărire, acele două sate mai sus scrise, Floceşti şi Dărmăneşti, care sunt pe râul Trotuş <şi> pe Uz şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege mai aproape, neclintit, lor niciodată în veci.

Iar hotarele acelor sate mai sus scrise, Floceşti şi Dărmăneşti, să fie pe pârâul Uz, din sus de Tulghiş iar din alte părţi, după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar dacă s'ar afla, în vreo vreme, din cele mai sus scrise privilegii, ce le-au pierdut, pe care le-au avut pe satele Floceşti şi pe Dărmăneşti........, [2]) iar acele privilegii să nu aibă a se crede, nici să dobândească cu ele niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Constatin Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Pătraşco mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panilor....... [2]) pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Ionaşco Leca şi............ [2]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Dumitrache Chiriţă postelnic, credinţa panului Gheanghea spătar, credinţa panului Caraiman ceaşnic, credinţa panului Vasilie Lozinschi stolnic, credinţa panului Necoară vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

---

[1]) «răzmiriţe» aşa în orig.
[2]) loc alb în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, fiindcă le sunt drepte ocine şi dedine.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Costantin Rotumpan, la Iaşi, în anul 7117 <1609> luna Martie 28.

Arh. St. Iaşi, CCCXLVIII/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom, ibid., CCCXLVIII/4, p. 110—111.

263

<1609> Aprilie 3.

† Iată dar eu Anca din Borâle, aşa am mărturisit eu cu acest zapis că am vândut o bucată de ocină din Borâle partea mea, a Ancăi, cu tot venitul şi a cumpărat dela mine Simion sulgerel cu soţia sa.

Şi deasemeni eu Irina, sora Ancăi, deasemeni am vândut o ocină, jumătate din partea mea de ocină, tot din Borâle şi a cumpărat dela mine tot Simion sulgerel şi cu soţia sa [1]).

Şi deasemeni, eu Urâta, sora Ancăi şi sora Irinei, deasemeni am vândut o parte de ocină ce am avut, tot în Borâle, cu tot venitul şi a cumpărat tot Simion.

Şi am vândut, deasemeni, noi toate aceste trei surori, care sunt mai sus scrise, o parte de ocină ce am avut în Jeverteni, ce se vor alege acolo şi a cumpărat tot Simion, cu tot venitul.

Şi deasemeni, partea noastră, a acestor trei surori, din Drislive, din selişte, deasemeni ce se va alege, deasemeni am vândut lui Simion, cu tot venitul. Şi a dat Simion sulgerel pe acele părţi de ocină douăzeci taleri de argint, ca să fie ocină în veci, nimeni să nu aibă treabă. Şi am vândut noi de bună voie, nesilite de nimeni, nici asuprite.

Şi la aceasta au fost: popa Burlă din Borâle şi Griga Bacova şi Vicol şi Drumana şi Frăţiian <şi> alţi oameni buni <de> acolo. Şi pentru mai mare credinţa cum am făcut acest zapis, să fie de mărturie.

Aprilie 3.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/II/1.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. din 1839.
Datat după doc. din 1609 Oct. 8 şi 1609 Oct. 28 prin care Constandin Movilă întăreşte mai multe cumpărături lui Simion sulgerul din Jeverteni şi Borâle ibid. IX/II/2-3.

---

[1]) « mea » în orig.

264

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi.

† Io Constatin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi întărit acestei femei, anume Mămşoara, fiica lui Ciudin, dreapta ei ocină toată partea Armancăi, cât se va alege din satul Obârşia Berheciului şi cu loc de moară la Berheci, ce-i este cumpărătură dela fratele ei Gligorie, fiul Armancăi, pentru 30 taleri de argint, din ispisocul de întărire pe care l-au avut dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia Moghila voevod, ca să-i fie şi dela noi dreaptă ocină şi dedină. Şi altul să nu se amestece înainte a acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, anul 7117 ‹1609› Aprilie 4.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Acad. R.P.R., CXXII/37.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibidem, CXVI/68.

265

1609 (7117) Aprilie 4, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acestă adevărată Sinclitichia, cneaghina lui Bilăi fost vornic şi pe fiul ei, Ionaşco fost [1]) mare vatag de Suceava, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, o selişte anume Onţenii, între Ivancicăuţi şi între târgul Taraseuţi, ce este în ţinutul Hotin, din ispisocul de danie şi miluire şi de cumpărătură, pe care l-a avut dela Iancul voevod şi de întărire dela Aron voevod, care acel sat a fost domnesc, ascultător de ocolul Ţaraseuţi şi a dat panul ei, Bilăi vornic, cinci cai foarte buni, în zilele lui Iancul voevod, când l-a miluit cu acea selişte şi s'au dat acei cai la nevoia ţării.

De aceia, acea mai sus scrisă selişte, anume Onţenii, care este între Ivancicăuţi şi între Taraseuţi, să fie şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai de aproape, neclintit lor, niciodată, în veci.

---

[1]) corectat în « Tivtul ».

Iar hotarul acelei mai sus scrise selişti, anume Onţenii, între Taraseuţi şi între Ivancicăuţi, să fie din toate părţile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Constatin Moghila voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Pătraşco mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Stanislav şi Vicol pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Ionaşco Leca pârcălabi de Roman, credinţa panului Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Chiriţă Dumitrachi postelnic, credinţa panului Gheanghea spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Vasilie Lozenschi stolnic, credinţa <panului>[1]) Nicoară Prăjescul vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri, sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină şi vislujenie, apoi că au dat ei şi dreptele şi propriile lor averi.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, la Iaşi, în anul 7117 <1609> luna Aprilie 4 zile [2]).

Acad. R.P.R., LXVIII/175.
Orig. slav, perg., rupt şi şters, pecete atârnată, căzută.

266

1609 (7117) Aprilie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, credinciosul nostru Manole pârcălab de Roman şi a mărturisit înaintea noastră că a cumpărat o selişte anume Ecuşanii, ce este în ţinutul Romanului, dela Benetic fost ceaşnic la cel de al doilea Petru voevod şi a arătat înaintea noastră şi un uric pe acea selişte Ecuşanii, cu care miluise Petru voevod pe acel Benetic fost ceaşnic şi la aceasta, ni s'a rugat ca să-i facem înnoire.

Pentru aceia, am văzut dreapta lui cumpărătură şi uric drept ce a cumpărat, împreună cu acea selişte Ecuşanii, deasemeni şi noi am dat şi întărit, credincio-

---

[1]) omis de diiac.
[2]) pasagiul «luna.... zile» întărit cu altă cerneală, de altă mână.

sului nostru Manole pârcălab de Roman, acea mai sus scrisă seliște Ecușanii, ca să-i fie ocină și dreaptă cumpărătură și copiilor lui și la tot neamul, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7117 <1609> Aprilie 5.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

† Cernat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XCIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

267

1609 (7117) Aprilie 8, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovii.* Dat-am cartea dumnii mele slu<gilor> noastre, lui Simion și lui Dămiian și tuturor răzéșilor săi din sat din P<i>percéni, de ținutul Orheiului, ca să hie tari și puternici cu cartea noastră, să-ș<i> ție satul lor Pipercénei, cu toată ocina sa..........[1]) cu moril<e> și cu häle<șteile>.............[1]) cu pometel<e> și cu viile, cu prisecil<e>, cu tot hotar<ul>[1]) de moșie, care <le> — au fost dat și închinat părțile lor, de Ion Rusuleț și răzeșii săi, boiarinu<lui> nostru, lui Vasi<li>e Loze<n>scâi stolnicul.

Deci, nime de-acmu înnainte, nici o treab<ă> să n'aibă cu satul lor și și cu moș<ie lo>r [1]), nici cu vecinii <lor>, ce să hie în paci satul și vecinii lor de către.....[1]) să-ș <i> ție ei satul.......[1]) precu>m [1]) au fost.............[1]) cini v.........[1]) în satul lor de.............[1]) și-i vor hi le ....[1]) să-i gonească den sat, toți să să duc <ă> la o<cinile s>ale de unde au fost, și ca să hie tari cu cartea noastră...............[1]) diregătorul boerescu și vătămanul din satul lor; carele nu va...............[1]) de bună voe sa și nu va asculta de cartea dumnii meli, va da semă dinainte noastră............[1]) bată și să-l ucig <ă>.....[1]) și să-l scoată din sat afară...................[1])

In Iași, l <ea> t 7117 <1609> Ap. 8.

Insuși *domnul a zis.*

Costantin voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., Fotografii, II/2.
Fotocopie după un orig. rom.
Cu alte două fotocopii, ibid, XXIV/9. și XXXV/20.

[1]) loc rupt în text.

268

1609 (7117) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Gligorie şi sora lui, Mărica, fiii lui Drăgan Boldescul, nepoţii lui Boldescul cel bătrân, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, două părţi din a treia parte a satului Boldeşti, care se împarte în cinci părţi şi cu loc de iazuri şi de mori pe pârâul satului, ce este în ţinutul Sucevei. Aceasta au vândut-o boierului nostru, pan Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru o sută taleri de argint, din privilegiu ce au avut de........[1]) dela......[1]) voevod şi le-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> Aprilie 15.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric [2]).

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

269

<1609—1611> Aprilie 16, Iaşi.

† Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava. Scriem fiilor noştri cari merg pentru Ţigani în ţinutul Hârlău.

Cum veţi vedea această carte a noastră, voi să lăsaţi în pace pe Ţiganii sfintei mânăstiri sfântul Sava, anume Radul şi Moş cu femeia şi copiii, ce şed în satul lor Stroeşti, pentrucă sunt drepţii lor robi [3]) Ţigani.

Aceasta să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, Aprilie 16.

Balica hatman <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXI/24.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată.
Datat după Isac Balica hatman. La 30 Iunie 1608, el apare ca mare vistier.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) scris de Stroici.
[3]) «holopi» în orig.

270

1609 (7117) Aprilie 20, Iaşi.

† Adică eu Toader Dragotă şi Vrabie şi Lupul şi Beldiman, vornici dela poarta milostivirii sale domnul nostru şi Iacomie fost comis şi Băiseanul uricar şi Moviliţa fost mare vatah şi Grozav din Petreşti, din ţinutul Adjud şi Gugul botnog şi Cozma diac, de acolo şi mulţi oşteni de mai înainte, slugi domneşti şi oameni buni. Inştiinţăm, cu acest zapis al nostru, precum au venit înaintea noastră, acest om anume Rusul, fiul lui Dumitru Grajdu din Rânzăşti, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia sa, a dat dreapta sa ‹parte›[1]) de ocină şi dedînă din Rânzeşti. Aceia a dat-o el nepotului său Păcurar, fiul lui Băradin Bereşti, să-i fie cu tot venitul, cât se va alege partea lui de ocină, în acel sat mai sus scris, Rânzăştii. Altul nimeni din oamenii lui să nu se amestece şi să nu aibă nicio treabă pe acea parte a lui, afară de nepotul lui mai sus scris, Păcurar.

Iar noi dacă am văzut tocmeala de bună voie şi dania, încă i-am făcut dela noi acest zapis să-i fie de mărturie şi să ţie acea parte de ocină, până când îşi va face uric şi dela milostivirea sa domnul nostru.

Şi spre mai mare credinţă şi putere, am pus şi peceţile noastre, pe acest zapis, să se ştie.

Scris în Iaşi, anul 7117 ‹1609› Aprilie 20.

† Grozav diac a scris.

† Movila.

Băseanul uricar ‹m. p.›

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XXVIII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 8 peceţi aplicate.

271

1609 (7117) Aprilie 28, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios şi cinstit, pan Petraşco mare vornic, a slujit drept şi credincios mai înainte sfânträposatului părintelui domniei mele, Eremia voevod, iar azi ne slujeşte nouă şi ţării noastre, drept şi credincios. Deci noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit, dela noi, în ţara noastră, în Moldova, cu o selişte anume Broştenii şi cu loc de moară la pârâul satului, ca să-şi aşeze sat acolo. Care acea selişte a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului nostru Suceava şi i-am dat-o lui şi l-am miluit pentru slujba lui

[1]) omis de diac.

dreptcredincioasă, apoi că el a dat domniei mele şi patru cai buni preţuiţi la două sute galbeni ungureşti. Şi încă a dat o sută cincizeci galbeni ungureşti în vistieria noastră; care acei cai şi acei bani s'au dat pentru trebuinţa ţării, când a avut ţara noastă Moldova nevoie, să se facă pace.

Pentru aceasta, să-i fie dela noi acea mai sus scrisă selişte, Broştenii şi cu loc de moară, danie şi miluire şi întărire şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi întregului neam al lui, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine se va ispiti să strice această danie şi miluire şi întărire a noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de sfinţii 4 evanghelişti şi de sfinţii şi întru tot lăudaţii 12 apostoli de frunte şi de sfinţii şi purtătorii de dumnezeu 318 părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, amin. Şi să aibă a da seamă şi răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos. Ci să aibă a-i da şi a-i întări, precum şi noi dăm şi întărim, căci îi este lui dreaptă vislujenie.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> Aprilie 28.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/67.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1816, ibid., CLVII/79.

272

1609 (7117) Aprilie 29, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului şi la tot soborul dela sfânta mânăstire dela Bistriţa, pentru aceia, ca să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să stăpânească două poieni, sub Ceahlău, peste Bistriţa, pentrucă au privilegii dela Ştefan voevod cel Bătrân şi dela Petru voevod.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a le lua sau a-i împiedeca, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7117 <1609> Aprilie 29.

† Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>
† Stroici mare logofăt a învăţat.
† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX 138.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

273

1609 (7117) Aprilie 29, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Drăguman, fiul lui Sima, nepotul Neacşei şi nepoţii lui de soră, Ion şi fratele lui, Pătraşco şi Gorghie, fiii Titei, nepoţii lui Sima, strănepoţii Neacşei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul pe care l-au avut dela....... [1]) voevod, a treia parte, partea de jos, din satul Tălpălăeşti, pe Moldova şi cu vad de moară la Moldova, care este în ţinutul Suceava. Aceasta au vândut-o vărului lor, boierului nostru Toader Boul vistier, pentru o sută de galbeni ungureşti şi le-a plătit deplin.

Şi după aceia, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Anna, fiica lui Toader, nepoata Neacşei, iarăşi de bunăvoia sa şi a vândut dreapta ei ocină, a treia parte, partea din mijloc, din acelaş sat Tălpălăeşti pe Moldova. Aceasta a vândut-o tot boierului nostru, Toader Boul vistier, pentru o sută galbeni ungureşti. Şi le-a plătit deplin, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi dreaptă ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se mai amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> Aprilie 29.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric.

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso contempoaran, rom.:> „Tălpălăeşti, dela Ionaşco Mişelul şi dela fraţii lui, au vândut a trea parte şi Drăgoman *iarăşi a treia parte* [2]) rodinii sale, lui Toader Boul vist<ier>, pe Moldova, în ţinutul Sucevii".

Acad. R.P.R., CCXX/23.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) pasagiul «iarăşi a treia parte», în slavoneşte, restul însemnării în româneşte.

274

1609 (7117) Aprilie 29.

† Iată eu, Anna, femeia lui Lazor din Tălpălăeşti, mărturisesc cu zapisul meu, că m'am tocmit cu pan Boul vistier, de bună voia mea şi am vândut a treia parte din satul Tălpălăeşti, pentru o sută ughi. Insă acum am luat şaizeici ughi şi mi-a rămas <dator> pan Boul vistier cu patruzeci ughi şi să-şi facă zapis.

Şi la tocmeală a fost Beldiman vornic şi Iuraşco Başotă şi Nechita şi Bercea diac. Şi a scris Frăţiman diac.

In anul 7117 <1609> Aprilie 29.

Insumi am fost când milostivirea sa a dat şaizeci ughi.

Eu Beldiman vornic de gloate <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/14.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1802 la CCCCLXIX/15.

275

<1609 (7117) Aprilie 29>.

† Beldiman dvornic *şi* Frăţiian *şi* Iuraşco Başot<ă> *şi* Nechita, mărturisim cum au venet Drăguman dela Tălpălăeşti şi au văndut partea sa, a şesea parte de sat de Tălpălăeşti, giupănului Boului vistérnic, derept cendzeci de galbeni. ďeci patrudzeci de galbeni au luat Drăguman vistérnicul; au rămas să mai dea dzcée galbeni; căndu va aduce Drăguman uricile, să fac<ă> zapisă vistérnicului. *Aceasta scriem.*

Bercea *a scris.*

Eu Beldiman dvornic *de gloată.*

<Pe verso:> Făcutu-s'au drése Tălpălăeşti.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/14 A,
Orig. rom., 2 peceţi inelare, aplicate.
Datat: 29 Aprilie 1609 (7117) după alt zapis similar, al Anei femeea lui Lazar, tot pentru Tălpăleşti (Ibid., CCCCLXXIX/14).

276

1609 (7117) Aprilie 30.

Suret di pe carti donmiască dela Costandin Movila v<oe>voda din let 7117 <1609> Apr. 30.

Io Costandin Mov[v]ila v<oe>voda, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Mold<o>v[v]ei.

Scriem domnia me slugii noastre, lui Bobin vătafului, şi-ţi dăm ştire spre aceia că noaâ ni-au jăluit sluga noastră Tâmpa pah. din Iugani pi Iosip aprodu şi

Lazor pitar de acolo și așa au zis că ari un locu de iazu în cumpărătura sa, cari ari în sat Juganii, așa au zisu. Iar noi, n'am crezut gura lui, că esti stălpit și împărțitu.

Scriu aciasta, dacă vei vide carte domnii meli, tu să mergi și să străngi oameni buni și bătrăni de prinpredjur, megieși și să socotești că de va fi așa precum au zisu Tănpa înnainte noastră, tu ca să oprești pe Iosip și Lazor, ca să n'aibă a văna pești dintr'acel heleșteu.

Iar cui să va pare strămbătatei, tu să-i dai carti, ca să vii la poarta domnii meli.

Aciasta îț<i> poruncim.

Domnul au zis.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au învățat.

Dumitru <scrie>.

Asămine di pi copie ispisocului domne<s>c.

1815 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/199.
Trad. rom. din sec. XIX.

277

1609 (7117) Mai 1, Iași.

† In numele tatălui și fiului și sfântului duh, treime sfântă, de o ființă și nedespărțită. Adică eu, robul stăpânului Hristos dumnezeu și mântuitorul nostru, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea cu râvnă către dumnezeu cu bunătate din inimă pentru iubirea cea către sfintele biserici, din toată inima noastră și cu suflet luminat, am dorit pentru mântuirea noastră și pentru mântuirea sufletului sfânträposatului părintelui domniei mele și am miluit rugile noastre sfintele mânăstiri: mânăstirea Dragomirna, unde este hramul pogorîrea sfântului duh și mânăstirea Săcul, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, cu un iaz și zăgaz părăsit, lângă cetatea Orhei, pe râul Răut, iar când au făcut iaz și mori, care acel zăgaz a fost făcut încă de Alexandru voevod și din acea vreme este mai mult de 55 ani, până în zilele domniei mele și nimeni dintre domni nu l-a reînoit de când s'a prăbușit, ci tot a rămas părăsit și stricat de tot și n'a fost nimănui de niciun folos[1]).

De aceia, domnia mea am dat acestor mai sus scrise sfinte mânăstiri ca să-l facă și să-l ia, să fie de trebuință și pentru ajutorul acestor mai sus numite mânăstiri, ca să fie întru pomenirea și acelor sfânträposați domni.

---

[1]) „folos" așa în orig.

Pentru aceia, ca să fie acel iaz şi moară şi acelor mai sus numite mânăstiri deopotrivă, cu tot venitul, neschimbat niciodată, în veci. Şi să ne scrie în sfântul marele pomelnic şi pe părinţii domniei mele, Eremia voevod şi mama domniei mele Ilisaveta şi fraţii domniei mele, Alexandru şi Bogdan voevozi şi iarăşi să se scrie şi pe acel sfântrăposat Alexandru voevod, pentrucă el a fost începătorul acelui zăgaz. Toate acele mai sus scrise să le fie dela noi danie şi miluire, neclintit niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Costantin Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fraţi ai domniei mele, Alexandr şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Pătraşco vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de cetatea Hotinului, credinţa panului Stănislav şi Gligore Mogâldea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manoli şi Leca pârcălabi de Roman, credinţa panului Isac Balica portar de cetatea Sucevei, credinţa panului Dumitrachi postelnic, credinţa panului Cărăiman ciaşnic, credinţa panului Vasile Gheorghivici stolnic, credinţa panului Vorontar Prăjescul comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea noastră, ci să le dea şi să le întărească. Iar cine s'ar ispiti să strice dania şi miluirea noastră, pe care am dat-o acestor mai sus scrise mânăstiri şi mai ales pentru o atât de multă cheltuială ai lor, ce se va cheltui de către acele sfinte mânăstiri, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu şi să aibă potrivnic pe însuşi domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi pe preacurata şi întru tot neprihănita, pururea fecioară, maică a lui şi pe sfântul slăvitul prooroc şi înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Cernat la Iaşi, în anul 7117 ‹1609› Mai 1.

Costantin voevod ‹m. p.›

Publicat în: „Zapiski Odesskago Obşcestva, Istorii i Drevnostei" vol. II, Odessa, 1850, pp. 565—566.

O copie slavă, cu greşeli, la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 168.

278

1609 (7117) Mai 1.

Suret dela Costantin Moghila v‹oe›vod, velet 7117 ‹1609› Mai 1.

Facem înştiinţare, precum au venit înnaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ionaşco şi fratele său Gavril şi sora lor, Tudora, ficiorii Stancăi, de a lor bună

voia, de nimeni siliţ<i>, nici asupriţ<i> ş'au vândut a sa driaptă ocină şi moşie din uric şi întăritură şi de cumpărătură ce are Stanca dela Bogdan vodă şi dela Alexandru vodă, aşijdire ce au avut muma lor, Stanca, dela Iancu vodă, toată partea ce au avut ia la ţinutul Sucevii, de baştină şi de cumpărătură, din a patra parte, a trie parte. Aceia au vândut-o rudenii sale, lui Gheorghie comis, drept 28 taleri şi au plătit deplin. Şi giumătate dintr'ace cumpărătură au fost cumpărătură Stancăi, dela fratile lui, Ion şi Măriea, feciorii Parascăi, nepoţ<i> Socii.

Pentru aceia, ca să fie a slugii noastre, lui Borşu, ace parte de ocină de mai sus scrisă, din tot satul, din a patra parte, a triia parte, întăritură cu tot venitul. Şi altul să nu se mai amestice.

S'au tălmăcit de Evloghie dascăl, în anul 7272 <1764> Martie 11.

Arh. St. Iaşi, CCCXI, pag. 472.
Trad. rom.
Data este nesigură.

279

1609 (7117) Mai 6, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetinduse, că acest adevărat boier al nostru, cinstit şi credincios, pan Petraşco mare vornic al ţării de sus, a slujit drept şi credincios mai înainte pe sfântrăposatul părintele domniei mele şi ţării noastre, iar astăzi ne slujeşte nouă şi ţării noastre drept şi credincios. Deci noi, văzând dreapta şi credincioasa sa slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat dela noi şi l-am miluit în ţara noastră, în Moldova, cu două sate: un sat numit Storeşti sub marginea bucovinei, care sat Storeşti a fost al nostru, drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Hârlău, altul anume seliştea Broşteni şi cu loc de moară pe pârâul satului, care selişte a fost tot a noastră, dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Sucevei.

Şi i-am dat şi l-am miluit pentru dreptcredincioasa sa slujbă, iar apoi pentrucă el a dat domniei mele opt cai buni, preţuiţi unul peste altul drept patru sute de galbeni ungureşti şi încă a mai dat patru sute cincizeci de galbeni ungureşti în vistieria noastră pentru ambele sate. Care cai şi acei bani s'au dat în trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră Moldova, greutate şi nevoie şi s'a făcut pace ţării.

Pentru aceia, aceste două sate mai sus scrise, anume Storeştii sub marginea bucovinei din ocolul Hârlăului şi acea selişte anume Broştenii şi cu loc de moară la pârâul satului, din ocolul Sucevei, să fie boierului nostru mai sus scris, cinstit şi credincios, pan Pătraşco mare vornic şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocine cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine se va alege mai de aproape, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Storeştii sub marginea bucovinei şi seliştea Broştenii şi cu loc de moară la pârâul satului, să fie din toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panilor Stanislav şi Gligorie Mogâldea pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Manole şi Ionaşco Leca pârcălabi de Roman, credinţa panului Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Chiriţă Dumitrachi postelnic, credinţa panului Gheorghe spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Vasilie Lozenschi stolnic, credinţa panului Nicoară Prăjescul vistier, credinţa panului Voruntar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă îi este dreaptă ocină şi vislujenie, pe de altă parte a dat şi averile sale drepte şi proprii.

Iar cine se va încumeta să-i strice lui dania şi miluirea şi întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de sfinţii şi atotslăviţii 12 apostoli de frunte şi de 318 sfinţi şi purtători de dumnezeu părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, amin. Şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema şi să aibă a da seamă şi răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Nebojatco la Iaşi, în anul 7117 <1609> luna Mai 6 zile.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 61.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R.

280

1609 (7117) Mai 7, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Sora, fiica Stancăi, nepoata lui Danciul Oiariul, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat ocina şi dedina ei, toată partea ei, câtă se va alege, din satul

Oeriești și din câmp și din apă și din tot venitul și cu o vie, ce a avut ea acolo, ce este în ținutul Covurluiului.

Aceasta a dat ea sfintei mânăstiri Pobrata, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni Neculai, pentru sufletul ei și pentru sufletul tatălui ei.

Deci noi, văzând că ea însăși a venit și a dat înaintea noastră și dinaintea boierilor noștri și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit sfintei mânăstiri Pobrata acea mai sus zisă parte de ocină și dedină, toată partea Sorii, câtă se va alege din satul mai sus scris, din Oeriești și cu o vie, ca să fie și dela noi sfintei mânăstiri, cu tot venitul ei. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> Mai 7.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

281

1609 (7117) Mai 7.

† Iată dar eu, Nădăbaico mare vătah de ținutul Vasluiului. Scriem și mărturisim cu această carte a mea, că au venit înaintea noastră și înaintea a mulți oameni buni, Toma, fiul lui Pelea din ținutul Neamțului[1]), de bună voia sa și a vândut partea de ocină dela mătușa [2]) lui, Ana, care are în satul Miclești, în ținutul Vasluiului. <Aceasta> [3]) vânduse mai înainte lui[4]) Drăguș pentru patruzeci taleri de argint. Iar când a fost la aceasta, s'a aflat rudenie mai apropiată a lui Toma: Crăciun cu femeia lui și Șușul din Miclești. Deci au întors toți acești bani înapoi lui Drăguș și femeii lui, în mâinile lui, dinaintea noastră, patruzeci taleri de argint. Iar Toma, fiul lui Pelea, nepotul Anei, deasemeni i-a dat și a vândut de bună voia lui și să-i fie ocină și dedină și să aibă a face ispisoace [5]) domnești și să-i fie cu tot venitul.

Și au fost oameni buni, Pitran din Miclești și Puiul și Albotă și Cârstea și Larion și Țintea de acolo. Aceasta mărturisesc, să se știe.

Anul 7117 <1609>, scris în Mai 7 zile.

<Pe verso rom. sec. XVIII:> Toma ficiorul lui Pelini au vândut parte sa de moșii din Miclești mătușăi lui, Anii, ce au fost vândut-o mai nainte lui Drăguș, drept 40 talere de argint.

Acad. R.P.R., CLXXXV/148.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1808, ibid., CCVI/165.

---

[1]) « Neamțului » în așa orig.
[2]) « mătușa » așa în orig.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) « lui » așa în orig.
[5]) « ispisoace » așa în orig.

282

1609 (7117) Mai 8, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Sechil cămăraș și cu un zapis de mărturie dela răposatul Ionașco cămăraș și dela alți oameni buni, dela popa Metodie dela Ocnă și Păcurar birăul[1]) și dela Dobă vătah, spunând într'însul că a venit înaintea lor Lupul Vărzar și frații lui, Vasilie și Costin, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină toată partea de ocină ce a avut bunicul lor, Miron pârcălab, din satul Bârjoveni, partea lor cât se va alege, ce este în ținutul Neamțului. Aceasta au vândut-o mai sus scrisei slugii noastre credincioase, Sechil cămăraș, pentru optzeci taleri bătuți. Și a plătit toți acești mai sus scriși bani în mâinile lor.

De aceia, noi și cu tot sfatul nostru, văzând acest zapis de mărturie, care este mai sus scris, iar noi l-am crezut. De aceia, am dat și am întărit mai sus scrisului Sechil cămăraș, această înainte zisă parte din satul Bârjoveni, cât se va alege partea lor, ca să fie dela noi ocină și cumpărătură și cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Costantin <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/129.
Copie slavă din sec. XX.

283

1609 (7117) Mai 13, Iași.

† Adică eu Mironeasa, înștințez cu acest zapis al nostru, că am vândut nesilită de nimeni, nici asuprită, o parte de ocină din satul Cernătești pe Corod, jumătate din a patra parte din acel sat Cernătești, din partea Udroaei. Aceia am vândut-o lui Podoleanu, pentru o sută zloți.

Și la această tocmeală a fost Crețul pitar și Vicol vătaf și Daniil și Dumitru uricar și Gavril Mirca și Lazor Chișinău și mulți oameni buni.

Pentru aceia și dela noi i-am făcut acest zapis, să-i fie de credință. Și am pus și pecețile noastre la acest zapis, să se știe.

Scris în Iași, anul 7117 <1609> Mai 13.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/2.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu două traduceri rom. moderne.

---

[1]) « birăul », așa în orig.

284

1609 (7117) Mai 14.

Carté domniască dela Costantinŭ Movila v<oe>vod, în caré scriia: că au datŭ ace carte domnească slugii salé, Dărzcăi *fost* pitarŭ, să fie taré și puternicu cu carte mării salé a ţiné o parté de moșiia dinŭ satulŭ Derzsca, pre caré ș'au cumpărat-o dela călugării dinŭ Homorŭ, pre ai săi drepţi bani și aré și dresé dela călugări și de la célŭ întru sf<i>nţeniia răpăosatŭ tatălŭ mării sale, Ierimiia v<oe>vod, precumŭ ș'au cumpărat elŭ acé parté de moșiia, caré au fostŭ a Ţînșii, iară de să va păre cuiva cu strămbătaté, să meargă faţă înnainte mării salé.

S'au scris în anii 7117 <1609> Mai 14.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 111, f. 20.
Regest la Arh. St. Iași, CCCL/130.

285

1609 (7117) Mai 15, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Drăguman, fiul lui Sima, nepotul Neacșei și nepoţii lui de soră, slugile noastre, Ion și fraţii lui, Pătrașco și Gherghie, fiii lui Titea, nepoţii lui Sima, strănepoţii Neacșei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul ce au avut dela Ștefan voevod, a treia parte, partea de jos, din satul Tălpălăești, pe Moldova și cu vad de mori la Moldova, care este în ţinutul Suceava. Aceia au vândut-o vărului lor, credinciosului nostru boier Toader Boul vistier, pentru o sută și cincizeci <galbeni> ungurești și a plătit totul deplin.

Și la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ana, fiica lui Toader, nepoata Neacșei, iarăși de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a treia parte, partea de mijloc, din acelaș sat, Tălpălăești, pe Moldova și cu vad de moară. Aceia au vândut-o deasemeni boierului nostru, Toader Boul vistier, pentru o sută și cincizeci <galbeni> ungurești și i-a plătit deplin. Pentru aceia, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, deasemeni, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Ţiţul comișel și sora lui, Dronţa, fiii Sohiicăi și verii lor, Dumitru și sora lui, Vasca, fiii lui Nicoară, nepoţii ... [1]) strănepoţii lui Cozma Șarpe postelnic, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul de împărţeală, ce a avut bunica lor .... [1]) dela Alexandru voevod, un sat anume Mihulenii, pe Cernavoda și cu loc de iazuri și de mori, care este în

[1]) loc alb în orig.

ținutul Soroca. Aceia au vândut-o tot vărului lor mai sus scris Toader Boul vistier, pentru patru sute <galbeni> ungurești și le-a plătit totul deplin, dinaintea noastră și înnaintea boierilor noștri. Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere dintre ei, și noi, deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru, mai sus scrisului Toader Boul vistier, acele mai sus scrise ocine, ca să-i fie și dela noi uric și ocine și întărire, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întreg neamului lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise ocine, două părți din satul Tălpălăești, pe Moldova și satul Mihuleni pe Cernavodă, să fie, din toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Stanislav și Gligorie Mogâldea pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Leca pârcălabi de Roman, credința panului Chirița Dumitrache postelnic, credința panului Gheangbea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasile Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească întărirea noastră, ci să-i dea și să întărească, fiindcă îi sunt drepte ocine și cumpărături pentru banii săi drepți și proprii.

Și pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios și cinstit, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Nebojatco în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 15 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

<Pe margine contemporan:> Acel uric dela Ștefan voevod este de împărțeală.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/16.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu un regest rom. dela începutul sec. XIX.

286

1609 (7117) Mai 16, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,

[1]) loc alb în orig.

mari și mici, Ana, fiica lui Cârstea, nepoata lui Ion Foltea, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din dreptele și propriile sale privilegii, ce a avut bunicul ei, Ion Foltea, cincisprezece ogoare în țarină și două curături pe Mulduva [1]), dinspre răsărit și cu o grădină, ce este într'o curătură, partea ei ce i se va alege din satul Verișeni, ce este pe Muldava [2]). Aceia a vândut-o credinciosului nostru boier, Boul vistier, pentru cincizeci taleri numărați.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 16.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

287

1609 (7117) Mai 21, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Sofronia și sora ei, Mărica, fiicele Anușcăi, nepoatele Călinei, strănepoatele lui Pătru Gug și deasemenea verii lor, Tintiul și soia lui, Ileana, fiii lui Tintiul, iarăși nepoți ai Călinei, strănepoții lui Petru Gug, iarăși verii lor, Toader și sora lui, Antoneasa, fiii Pelaghiei, tot nepoți ai Călinei, strănepoții lui Pătru Gug, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire pe care l-a avut străbunicul lor, Pătru Gug, dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de cumpărare, ce l-a avut străbunicul lui, Pătru Gug dela Ștefan voevod cel Bătrân, din jumătatea satului Ciobotești care este pe Crasna, trei părți la iezer și tot trei părți din jumătatea siliștei numită Șipășea și cu loc de iaz și de moară pe Crasna. Acestea le-au vândut popei Ion, pentru trei sute de zloți tătărești.

Și întru aceasta deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri verii lor, Cașotă și surorile lui, Sorca și Toda și Ciorciolina, nepoții lui Ion Furdui și ai sorei lui, Fedca, strănepoții lui Pătru Gug, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, tot din privilegiul de întărire, pe care l-a avut străbunicul lor, Petru Gug dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de cumpărare, pe care l-a avut Pătru Gug dela Ștefan voevod cel

[1]) « Mulduva », așa în orig.
[2]) « Muldava », așa în orig.

Bătrân, a treia parte din cealaltă jumătate a satului Ciobotești și a treia parte din jumătatea seliștei Șipășea. Acestea le-au vândut popii Ion pentru două sute de zloți tătărești, iarăși cu loc de iaz și de moară la Crasna. Și s'a sculat popa Ion și a plătit toți acești mai sus scriși 540 zloți tătărești, bani gata, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. De aceia, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Frăsina și sora sa, Anghelina, fiicele lui Dragotă, nepoatele lui Ion Gug, strănepoatele lui Pătru Gug și vărul lor Mihail, fiul lui Dragoș, nepot al Roxandei, strănepot al lui Pătru Gug, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire, pe care l-a avut străbunicul lor, Pătru Gug, dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de cumpărare ce l-a avut tot Pătru Gug dela Ștefan voevod cel Bătrân, a cincea parte din tot satul Tatomirești. Aceasta au vândut-o popii Ion, pentru trei sute cincizeci de zloți tătărești. Și s'a sculat popa Ion și a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 350 de zloți tătărești, în mâinile acestora mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, de aceia am dat și am întărit și domnia mea popii Ion aceste părți de ocină mai sus scrise, ca să-i fie lui și dela noi, uric și ocină și cu tot venitul.

Și întru acestea deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Anghelina, fiica lui Pentelei, nepoata Sorcăi, strănepoata lui Pătru Gug și a vândut ocina și dedina ei, a treia parte din a șasea parte a satului Tatomirești. Aceasta a vândut-o popii Ion, pentru o sută de zloți tătărești.

Și întru aceasta, asemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Sofronia și sora ei, Măriica, fiicele Tudorei, nepoatele lui Ion Furdui, strănepoatele lui Pătru Gug și au vândut dreptele lor ocine și dedine, a treia parte din jumătatea satului Ciobotești și din jumătatea seliștei Șipășea deasemeni a treia parte. Acestea le-au vândut popii Ion, pentru două sute de zloți tătărești. Deci noi, văzând tocmeala lor de buna voie și plată deplină, de aceia, domnia mea am dat și am întărit popii Ion aceste părți de ocină mai sus scrise, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

In hotarul acestor mai sus scrise părți de ocină să fie hotarele lor, cum scriem mai sus, iar dinspre celelalte părți să le fie hotarele pe hotarul cel vechi, pe unde au folosit în veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod și credința preaiubiților frați ai domniei mele, Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Pătrașco vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panilor Grigore Mogâldea și Stanislav pârcălabi de Neamț, credința panilor Manoli și Ionașco Leca pârcălabi de Cetatea

Nouă, credința panului Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Chiriță postelnic, credința panului Ghenghea spătar, credința panului Caraiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului Necoară vistier, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească pentrucă-i este dreaptă ocină și cumpărătură pentru banii săi proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Vasilie Bucium la Iași, în anul 7117 <1609> luna Mai 21 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 93.
Orig. slav, perg., rupt și șters la unele îndoituri, pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 3412, f. 35v—36v.

288

1609 (7117) Mai 22, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre, Ursu aprod și femeii lui, Mărina, dreapta lor ocină și cumpărătură, trei părți din a șasea parte, din satul Cogești și din Bahluiani și din Brailo, care sunt pe Bahlui, în ținutul Cârligăturii, de amândouă părțile Bahluiului, ce și-au cumpărat ei dela Stașco și dela sora lui, Bățiica și dela alte surori ale lor, copiii lui Lazor, nepoții lui Ion Frati și dela Dolca și dela fiul ei, Drutea, fiul lui Toader, deasemeni nepotul lui Ion Frati și dela Nicanul și dela frații lui, copiii lui Macsin, asemenea nepoții lui Toma Frati, din uric de cumpărătură ce-a avut bunicul lor Ion Frati, dela Petru voevod, pentru cincizeci taleri bătuți și din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut sluga noastră mai sus zisă, Ursu aprod și femeia lui, dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod.

Pentru aceasta, să le fie și dela noi aceste trei părți dintr'a șasea parte din satul Cogești și din Bahluiani și din Brailo, ocină și cumpărătură și uric și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> Mai 22.

Domnul a poruncit

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Vasile Dingovici <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/80.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1609 (7117) Mai 26, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Ionaşco Jorea paharnic şi a pârît de faţă înaintea domniei mele pe Moschici din Orbuşcani şi pe Maxin de acolo şi pe Condrea de acolo şi pe Lazor deasemeni şi pe Naca de acolo şi pe Nicoară şelar şi pe alte rude ale lor, pentru satul Orbuşcani.

Şi a arătat înaintea domniei mele un uric de cumpărătură dela Alexandru voevod, al lui Dumitru Lucociu mare logofăt, pentru 130 zloţi tătăreşti, deasemeni din uricul dela Iliaş voevod. Insă Moschici şi Danciul şi Maxin şi Condrea şi Ion şi Lazor şi Naca şi Nicoară şelar şi toate neamurile lor au zis că diresele lor, ce le-au avut ei pe satul Orbuşcani, le-au pierdut din cauza Căzacilor. Iar noi le-am dat să jure. Dar ei singuri au recunoscut că satul Orbuşcani este dreaptă ocină şi dedină lui Dumitru Lucoci mare logofăt.

Deci, dacă am văzut domnia mea că nu au niciun dires şi apoi singuri au mărturisit înaintea domniei mele şi noi încă am dat şi am întărit şi dela noi, să-i fie ocină şi dedină în veci. Şi deasemeni Moschici şi Danciul şi Maxim şi Condrea şi Ion şi Lazor şi Naca şi Nicoară şelar, ei au rămas de lege. Deci Ionaşco Jorea paharnic şi-a pus ferie înaintea domniei mele.

Şi deasemeni, dacă se va arăta cândva vreun dires sau se vor mai pârî pentru această pâră, să nu se creadă, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7117 ‹1609› Mai 26.

Insuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m p.›.

Nistor ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLX/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1814, ibid., CXXXVII/267.

290

1609 (7117) Mai 30.

Suret de pe un ispisocu dela Costandin Movila v‹oe›vodu.

Io Costandin Movila v‹oe›vodu, cu mila lui dumnez‹e›u, domnu ţării Moldovei.

Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri Părasca, fata Frimului şi cu frati-său Gheorghii Sminianca şi cu soră-sa Agafie, ficiorii Frimului, de a lor bună voi, de nime săliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi moşăi, a cince parti, parte de gios, din sat din Dănişti, cu loc de heleşteu şi cu iazu

de moară în Bășău. Aceste li-au văndut slugii noastre Tâmpii pah. și fimei sale Tudoscăi, pentru o sută galbeni.

Pentru aciasta i-am dat și dela noi, de acum, ca să-i fie cumpărătură cu tot venitul. Și altul ca să nu să amestice.

Domnul au zis.

Let 7117 <1609> Mai 30.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a învățat și a iscălit.*

Băsănul <a scris>.

Asămine di pe copie ispisoc<u>lui domnesc, 1813 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/200.
Trad. rom. din sec. XVIII.

291

1609 (7117) Mai 30, Davideni.

† Nechita și Bașot<ă> Iurașco și Cumpătă, mărturisim cu cest zapis că au venit Toader feciorul Sorei din sat din Vereșani, de nime nevoit, nice înpresurat și au văndut ocina cătă li să vine cu frate-său, cu Nechita, în sat în Vereșani, ocina de moșie de pre înma lor, Sora, un loc de cas<ă> și dzéce pământuri în țarină și o au văndut dereptu dzéce galbini, visternicului Boului, denaintea nostră.

Aceasta știm și mărturisim cu cest zapis.

Scris în Dav<i>d<e>n<i>, l<ea>t 7117 <1609>, Mai[1]) 30.

<Pe verso:> A lui Toder *și fratele lui* Nechita [2]).

<Altă însemnare:> Din uric ce-au avut moșii lor Rusé Mitescu și Toma și Foltea, de înpărțeală, dela Pătru vod<ă> cel Bătrân, de înpărțeală.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/19.
Orig. rom. hârtie, 3 peceți inelare, aplicate.

292

1609 (7117) Mai 31, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Vasile comis, cu un zapis de mărturie dela popa Mihul din Crăești și Cârstea cel bătrân de acolo și dela alți oameni buni, spunând în el că a venit înaintea lor Nastasia, fiica lu Pătrașco [3]) ceașnic din Boziani și fiii ei, Rotămpan și Nechifor și

[1]) corectat peste: Iunie.

[2]) textul: «și fratele lui Nechita» scris de altă mână decât prima parte a acestei însemnări.

[3]) era scris: „Ionașco", apoi corectat.

sora lor, Candachia, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din satul Boziiani, ce este în ținutul Vaslui, însă din tot satul a treia parte, care acea a treia parte o stăpâniseră Toader Marmure și maica Țivucoae și Moise și a fost pierdută de ei pentru două ucideri de oameni, încă din zilele lui Petru voevod. Aceia au vândut-o mai sus scrisului Vasile comis, pentru o sută și optzeci taleri.

Dec noi, văzând acel zapis de mărturie, iar noi l-am crezut. Pentru aceia, să fie acea a tre a parte din satul Boziiani și dela noi, ocină și cumpărătură a slugii noastre, Vasile comis, cu tot venitul Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7117 <1609> Mai 31.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., LXVII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1824; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VII/4.

293

1609 (7117) Iunie, Hotin.

Gheorghie pârcălab Hotinului, scriim și dăm știre, precum au venit Lupu din Băloșăni, cu mare jalbă și cu oameni buni și bătrâni de penprijur megieși și cu răzăș<i> din satul Băloșănii și au mărturisit înaintea noastră, precum au cumpărat tatul lui, Ioan vătavul, parte de ocină în ostrovul, între iazul cel mare, cu loc de moară în Băloșăni, pe Vălovăț, drept trei sute zloți tătărăști și pe acel pârău unde cade Postae în Vălovăț, giumătate de sat Cotiușca, parte de sus și cu iaz, drept patru sute zloți tătărăști. Și el au cumpărat dela bătrânul Boldor și dela fratile lui, Vascan și dela sora lui, Sorca și dela sora lor Teta.

Și noi, dacă am văzut atăta jalobă și oameni buni și bătrâni și au mărturisit cu a lor suflete, precum au cumpărat acele părți de ocină, în zile<le> lui Bogdan v<oe>vod și au avut dresă dela dănsul și dela Ion v<oe>vod și dela Petru v<oe>vod și dela alți domni și acele dresă li-au prăpădit, când au venit Mihaiu <voe>vod asupra pămă<n>tului nostru, cu alte dresă de mult prețu și argint. Și noi, dacă am văzut atăta jalobă, noi am crezut și am făcut lor zapis pe acele părți de ocină și pentru atăta ca să aibă a-ș<i> face și dresă domnești. Și de acum ca să nu aibă nimine a se amesteca sau a-i băntălui, înainte acestui zapis al nostru.

S'au scris în citate Hotinului, la anul 7117 <1609> luna lui Iunie.

De pe cel adivărat sărbăsc zapis s'au tălmăcit de mine şi fiind întocma din cuvânt, în cuvânt, mărturisăsc cu a me iscălitură.

Con<stan>d<i>n Tăutul log<o>f<ăt> de divan, 1813 Noemvrie 25.

Copie aciasta s'au scos de mine întocma după ce adevărată tălmăcire şi să adivereşti. Mih. Imandi.

Copie aciasta fiind întocma cu copie tălmăcirii ce s'au scos de pe cel adevărat de Constandin Tăutul log<o>f<ă>t de divan, care posläduindu-să din cuvânt, in cuvânt să adevereaşte de către noi.

Veniamin mitropolit Moldaviei 1814 Noemv. 20.

Arh. St. Iaşi, CCLXXVIII/1.
Copie rom.
Cu o trad. rom. din 1813 la Acad. R.P.R., DXXX/68.

294

1609 (7117) Iunie 4, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri călugări dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită Berzunţi, anume Filotei egumen şi preotul Eremia şi Sârghie şi Dosoftei şi preotul Theoan şi tot soborul dela sfânta mânăstire şi sluga noastră, Dumitraşco Ştefanovici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între ei, dreptele lor ocine din dreptele şi propriile lor privilegii, ce au avut ei, satul anume Bogdana şi cu loc de iazuri şi de mori şi jumătatea de jos a satului Hiltiul. Şi s'au sculat mai sus zişii călugări şi au dat şi au schimbat dreapta lor ocină, satul Bogdana, cu loc de iazuri şi de mori, lui Dumitraşco Ştefanovici. Şi iarăşi s'a sculat mai sus zisul Dumitraşco Ştefanovici şi a dat schimb pentru schimb, dreapta lui ocină, jumătatea de jos a satului Hiltiul, călugărilor noştri mai sus zişi şi încă le-a mai[1]) dat, pe lângă acea jumătate de sat Hiltiul, optzeci taleri de argint.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie şi cu înţelegere între ei, pentru aceia dăm şi întărim lui Dumitraşco Ştefanovici, acel mai sus scris sat, anume Bogdana, cu loc de mori şi de iazuri, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7117 <1609> Iunie 4.

† Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Caşin, IX/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1796.

---

[1]) «mai», aşa în orig.

295

1609 (7117) Iunie 13, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ionaşco cupar cu un zapis de mărturie dela sluga noastră, Precup ureadnic de Bârlad şi dela alţi oameni buni din târgul Bârlad, mărturisind că a venit înaintea lor, Dumitru, fiul Soriţei, nepotul Neagăi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, ce se va alege din satul Suseni, care sunt pe Iubana, în ţinutul Tutovei. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco cupar, pentru cincizeci taleri număraţi, dinaintea lor.

Deci noi, văzând acel zapis de mărturie dela slugile noastre, dela Precup Negrea ureadnic şi dela alţi oameni buni, noi i-am crezut şi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco cupar, acea parte de ocină, toată partea lui Dumitru, cât se va alege din satul Suseni, care este pe pârâul Iubana, în ţinutul Tutovei, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> Iunie 13.

† Domnul a spus

Costantin voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceţi-i şi uric.

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLVII/17.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

296

<1609–1611> Iunie 14, Purceleşti.

† Eu Rusca, fata Anghelinei, nepota Cărstei Hăläucescul, mărturi <se>scu cu cestu zapis al meu, cum am luat o sut<ă> de galben<i> dela Necor<ă> Prăjescul, mar<e> vistearnic, pän[n]ă la säntă Märiia mare şi am pus zălog giumătate de sat de Brătieşti, de ţinutul Suceavei ca să-i dau banii la dzi, iară de nu vor hi banii, iară eu să aibu a-i face isprävi şi drease de vändzare, denai<n>tea Năvrăpăscului vornicului şi denaintea lui Brut şi a Borşei şi denai<n>tea lui Baico şetrarul şi Pa . . . . .[1]) Zupco şi a lui Gligorii Schéianul şi Toader Moţoc şi Mihăilescul şi Zaharii Măciucă *din* Porceleştii *şi cu* Lupul *şi* popa Chiril şi denaintea lui Costantin, feciorul lui Adam şi Vicol *din* Pogăneşt<i>.

---

[1]) loc rupt în orig.

Aiasta scriu și mărtur<is>escu cu acest zapis al meu.

† *Scris în* Purcelești, Iun. 14.

Simion Zupco <m.p.>

† Gligorie Șcheian.

Arh. St. Buc., A.N., CXC/1.
Orig. rom. hârtie, 4 peceți aplicate și un deget.
Datat după Nicoară Prăjescu mare vistier.
La 30 Iunie 1608 Nicoară Prăjescu cumpără părți din satul Boldești, fiind logofăt, iar la 23 Ian. 1609 e arătat mare vistier.

297

1609 (7117) Iunie 24, Bârlad.

† In anul curgător șapte mii o sută și șaptesprezece, luna Iunie, douăzeci și patru. Iată noi, Cârstea Dănilă voit și 12 pârgari din târgul Bârlad. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor bătrânilor de acolo, această femeie, anume Mariica și frații ei, Gavril și Toader, fiii Sorcăi, nepoții lui Onul, din sat din Olešești, nesiliți de nimeni și neasupriți, ci pentru marele ei păcat, că a tăiat capul bărbatului său, anume Văscan și a făcut dragoste cu alt bărbat, anume Burduban din Spăriați. Astfel, ea n'a avut cu ce să-și plătească capul, ci a vândut dreapta ei parte de ocină și partea fraților ei mai sus ziși, din sat din Oleșești, pe gârla Putnei, partea bunicului lor, Onul. Aceasta a vândut panului Pavel pârcălab de Orhei, fiul lui Ștefan Diacovici, nepot de soră al panului Ureche mare vornic de țara de jos, pentru șaizeci taleri de argint. Și s'a sculat Pavel pârcălab și a plătit toți acești mai sus ziși bani gata, 60 taleri de argint, în mâinile Maricăi și a fraților ei, Gavril și Toader și și-a plătit capul, dinaintea a mulți oameni buni și bătrâni din Bârlad, anume: Iani, ginerele Dorei și Frâncescul și Nofit și Crăciun Nicorici și Grajdan și Ion Carapoton.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi am făcut și dela noi, mărturie adevărată, pentru partea lui Onul, ce se cuvine din satul Oleșești, cu un ogor în frunte și cu vad de moară și cu tot venitul, jupanului Pavel pârcălab, ca să-i fie ocină și dedină și dreaptă cumpărătură, lui și copiilor și nepoților, până când își va face privilegiu dela domn.

Și pentru mai mare credință și tărie, noi am pus și pecetea orașului la această adevărată mărturie a noastră. Și altul să nu se amestece niciodată, în veci.

Și a scris Gheorghie ......[1]).

Acad. R.P.R., DLXXXIX/151.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate, dintre care una a orașului Bârlad.
Cu o fotocopie, ibid., XXIX/20 a.

---

1 criptogramă.

298

1609 (7117) Iulie 4, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, Ionașco cupar. Iți dăm știre că ni se jeluiește sluga noastră credincioasă Dragotă vornic împotriva lui Ionașco Bolișor și spunând așa înaintea noastră, că el a cumpăiat o ocină, partea Ruscăi din Răduești și a cumpărat dela Mihoci și acea ocină este moștenirea credinciosului nostru Dragotă vornic și nimeni nu are nicio treabă cu acea ocină. Deci, cum vedeți această carte a domniei mele, tu să ai a opri acea ocină dela Ionașco Bolișor și să aveți a da credinciosului nostru Dragotă vornic un poloboc de miere. Și să stăpânească Dragotă vornic acea ocină și dedină.

Astfel scriem, altfel să nu fie.

Scris în Iași, anul 7117 <1609> Iulie 4.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învățat.

Sava <a scris.>

Acad. R.P.R., CLX, 200.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată,

299

1609 (7117) Iulie 4, Iași.

† *Eu*, pop<a> Toader *din* Româneșt<i>, mărturisescu însumi pre mene cu ces<t> [1]) zapis al mieu, de nimene înnbiiat, nice de nimene înpresurat, ce de bună voia mea, am vândut partea mea direaptă de ocin<ă>, cătă se va alége, din sat din Miclăușeni, acéia o am văndut lui Carpu diiac, deacolea, dereptu 25 taler<i>, care să-i hie lui ocină și moșie, cu tot venitul și feciorilor săi. Și derésele ce am eu avut încă le-am dat la mănule lui. Și într'aceasta tocmeală au fost mulți oameni buni anume: Nechifor ce-au fost armaș și Nechifor ce-au fost *mare* vătah *al ținutului Iași* și Toader ce-au fost șitrar și Ionașco Cujbă *fost* căpitan *și* Alivan vătah *și* Marco vătah *și* Lupul med<elnicer>u *din* Dumești *si* Păntea cupeț *din* Iași. Și pre mai mare credință ne-am pus și pecețile de credință, într'acest zapis, ca să-ș facă și deres pre acea ocină, să se știe.

Scris în Iași, l<ea>t 7117 <1609> Iul. 4.

Nechifor *fost mare* <văt> [1])ah *al ținutului Iași.*

Acad. R.P.R., CLXXXIX/17.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceți inelare, aplicate.
Copie rom. din sec. XIX la Arh. St. Iași, CCCXXXIX, pp. 212—13.

---

[1]) loc rupt în orig.

300

1609 (7117) Iulie 4, Iaşi.

† *Iată dar noi*, popa Toader *şi a mea preoteasă* Frăsina *din* Româneşti, *nepoata lui Şandru*, mărturisim pre noi cu cestu zapis al nostru, de nime nevoiţi, nice înpresuraţ<i>, ce de bună voia no<s>tră, am văndutu a nostră parte direaptă de ocină, de moşie şi de cumpărătură, cătă să va alége din sat din Miclăuşani, din dirése bătrâne, aceia <a>m văndut lui Carpu diiac dé acolea, drept 25 taleri, ca să-i fie lui ocinâ şi moşie cu tot venitul şi feciorilor săi. Şi într'a aceia tocmală au fost mulţi oameni buni anume: Nechifor ce-au fost armaş şi Nechifor ce-au fostu *mare* vătah *al ţinutului Iaşi* şi Toader *fost* şătrar şi Ionaşco Cujbă *fost* căpitan *şi* Alivan vătah *şi* Marco vătah *şi* Lupul diiac *din* Duméni *şi* Păntea cupeţ *din Iaşi*.

Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile de credinţă într'a acest zapis, ca să-ş facă şi dirése pre acea ocină, să să ştie.

Scris în Iaşi, v<ă>l<ea>to 7117 <1609>, Iul. 4 zile.

<Pe verso o semnătură din sec. XIX:> Ioniţă Meleghi căp<i>t<an>.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/18.
Orig. rom., hârtie, 7 peceţi inelare, aplicate.

301

1609 (7117) Iulie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi întărit slugilor noastre Dumitru stolnic, fiul lui Drăgăilă şi Ursul stolnic, fiul lui Toma Ciorpalei şi Mirca, fiul Muşei şi Bosanciu păharnic, fiul Stancăi şi fiii lui Boldea şi Toader, fiul lui Crăciun şi Ion Căpengeag, fiul lui Tomărlei, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Necoară Răspop şi ai lui Ion Răspop, dreapta lor ocină şi dedină, tot satul Răspopi <ce este pe pârâul> Crasnei, în ţinutul Vaslui, din ispisoc de mărturie ce au avut ....[1]) <M>ihordea şi Crăciun şi Danciul dela Petru voevod, ca să <le fie lor şi dela domnia mea> uric şi întărire cu tot venitul şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7117 <1609> Iulie 5.

† Insuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>.

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XVII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată căzută.

---

[1]) loc rupt, ilizibil în orig.

1609 (7117) Iulie 14, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire Neamţ şi s'au jăluit înaintea noastră asupra brănişterului şi astfel au zis înaintea noastră că a luat el dela dânşii un loc pe care îl au ei lângă nişte mori, care sunt la gura Jijiei, unde cade Jijia în Prut şi le-au lăsat numai morile.

Deci, când a fost mai înainte de această vreme, în zilele sfântrăposatului părinte al domniei mele Io Eremia voevod, a trimis pe Roşca vornic de gloată ca să le aleagă şi să le stâlpească acel loc. Deci l-au ales şi le-au făcut şi semne, dar stâlpi nu le-a ridicat, pentrucă l-a apucat moartea.

După aceia, unchiul domniei mele, răposatul Simeon voevod, a făcut carte şi a trimis la sluga noastră Buzul fost pârcălab, ca să caute acel loc, cu oameni buni, care se vor afla. Deci a umblat Buzul şi cu Marcu hotnog şi cu Toader Ranco şi Drulici şi Maxin şi cu alţi oameni buni şi iarăşi au aflat urmele lui Roşca vornic şi le-au ridicat stâlpi, începând hotarul din jos de gura Jijiei, din malul Prutului, drept la deal, până la o piatră cu bour, iar de aici, iarăşi drept spre vârful dealului şi peste voloacă, mai jos de rediul Cârlanului, iar de aici drept la deal, până la voloaca Bohotinului, apoi la vale până la altă piatră cu bour, între drumuri şi de aici peste Jijia, drept peste câmp la Prut şi de acolo în jos pe Prut, până la gura Jijiei, la cotul . . . . . [1]). Acesta este tot hotarul lor cu bălţi şi cu vaduri de mori pe amândouă părţile Jijiei.

De aceia şi dela noi am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire Neamţ, acele mai sus scrise mori dela gura Jijiei şi acel loc, pe unde li s'a stâlpit, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi, uric şi ocine, cu tot venitul, cum l-au avut dela părintele domniei mele şi dela unchiul domniei mele, domnii mai sus scrişi. Şi altul să nu se amestece niciodată, în veci.

Scris la Iaşi, în anul 7117 ‹1609› Iulie 14.

Insuşi domnul a zis.

Io Costantin voevod ‹m.p.›

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, troici logofăt ‹m.p.›

† Serghie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXX/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

---

[1]) loc alb în orig.

303

1609 (7117) Iulie 17, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru boier Preadvici, ce a fost logofăt şi cu un zápis de mărturie dela credincioşii noştri boieri, dela Nicoară mare vistier şi Vorontar comis şi Grigore mare şetrar şi Bran comis şi dela alţi boieri, spunând în el că a venit înaintea noastră [1]) Toloş şi Bârlădeanca, din satul Oncani, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut partea lor dreaptă de ocină şi dedină, ce au avut din Oncani şi din Lăţicani şi două săpături de acolo şi cu tot venitul, care sunt în ţinutul Covurlui, aceia au vândut-o mai sus scrisului boierului nostru Preadvici, ce a fost logofăt, pentru cincizeci taleri de argint.

Şi văzând ‹domnia mea›[2]) zapisul scris de boierii noştri mai sus zişi, noi l-am crezut, ca această ocină să-i fie ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7117 ‹1609› Iulie 17 zile.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

Enachi ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XIX.

304

1609 (7117) Iulie 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit Sinclitichiei, cneaghina răposatului Bilăi fost vornic şi fiului ei, Ionaşco, drepţii lor robi[3]) Ţigani, anume Vasilie şi Fetea, fiii lui Moisă şi cu femeile şi cu copiii lor, ce le este danie, tatăl lor, Moisea Ţiganul, dela Petru voevod.

Iar ispisocul de danie ce a avut Bilăi vornic dela Petru voevod, aşa a mărturisit cneaghina Bilăiasă, că l-a pierdut din pricina oştilor lui Mihai voevod.

De aceia, să le fie şi dela noi, drepţi robi[3]) Ţigani, neclintit lor niciodată, în veci. Iar dacă se va găsi la cineva, ori la cine, direse făcute de domnia mea pe

---

[1]) greşit, în loc de: «lor».
[2]) loc rupt în orig., completat după traducere.
[3]) „holopi", în orig.

Ţiganii lor, să nu fie de credinţă, pentrucă este danie de mai înainte lui Bilăi fost vornic. Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7117 <1609> Iulie 20.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/131.
Copie slavă din sec. XX.

305

1609 (7117) Iulie 20, Iaşi.

Suret.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui] d<um>n<e>zău, domn ţării Moldovei. Scriem părintelui şi rugătoriului nostru dela sfănta mănăstire Bistriţii, vă dăm ştire că ni s'au jăluit înnainte noastră, acest om, anumi Ion din Bălţăteşti şi au zis că el ari o curătură în Hangul, încă dela Petru v<oe>vod, iar acum dum<nea>v<oastră> o luaţ<i>.

Pentru aciast<a> dacă veţi vide aciast<ă> carte a domniei mele să-i lăsaţ<i> acia curătură în paci, ca să o stăpăniască, fiindcă ari şi scrisori, încă dela răposatul părintele domniei meli şi să-l lăsaţ<i> în paci.

Intr'alt chip, să nu faciţ<i>.

S'au scris în Eşi, let 7117 <1609> Iuli 20.

Domnul au zis.

Pătraşco *mare* log<o>f<ă>t.[1])

Vasilie <a scris>.

Asămine s'au tălmăcit di mini, 1796 Mai 21. Andrei tălmaciu căp<i>tan.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, II/36.
Trad. rom.
Cu o copie rom., ibid., II/1.

306

1609 (7117) Iulie 24, Iaşi.

Suret di pe ispisoc vechiu pe sirbie, dela Costandin Moghila v<oe>vod, domnu ţării Moldavii, scris de Arsenii Nebojatco, în Iaş<i> din leat 7117 <1609>, Iulii 24.

Inştiinţare facim prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi-o cetindu-să, pentru acest adivărat sluga noastră, Dumitru, ficiorul lui Cărstea Buhuş, nepot lui Pătraşco, strănepot a Măricăi şi a lui Bran

---

[1]) la această dată, Pătraşcu era mare vornic.

și prestrănepot a lui Costea Giurgea Străvici (lipsă)[1]), cu a noastră milă, de i-am dat și i-am întărit lui dela noi, în pământul nostru al Moldavii, a lui drepte ocini și moșii, din dresuri de înpărțeală ce-au avut mai sus numiții, moșii lui, dela Petr<u> v<oe>vod, ce au fost mai înnainte de noi, o a patra parte din sat (lipsă)[1]) dela Strungă și a patra parte din siliștia Găurenii și a patra parte din Răvăcani și a patra parte din Hotcești, ce sintu în țin<u>t Romanului și a patra parte din giumătate din satul Gănești, ci este în țin<u>t Cărligăturii și din uric de înpărțală ce-au avut moșii lui, dela bătrânul Ștefan v<oe>vod, pe satul Găneștii. Drept aceia, ca să-i fie lui și dela noi, cu tot venitul.

Și iarăș<i> îi dăm și îi întărim mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitru, ficiorul lui Cărstea Buhuș, a lui drepte ocini și cumpărături a tatălui său, a lui Cărstea Buhuș, din ispisoc de cumpărătură, ce-au avut tatăl său, Cărstea Buhuș, dela acestu Petr<u> v<oe>vod, din giumătate dintr'acelaș sat Criveștii, din partea din gios, o a triilea parte și a tria parte din giumătate din satul Găurenii și a triia parte din giumătate din satul Răvăcanii și a patra parte din satul Hotceștii, ce îi este cumpărătură a lui Cărstea Buhuș dela Ilea *fost* părcălab și dela fratile său, Udrea și dela Ion, ficiorii Marinii și dela nepoții lor, dela Toader și dela fratile său, Costin și Ionașco și dela surorile lor: Sofica și Nastasiia, copii Voicăi, fetii Mărinii, toți nepoții Nastii, dintr'acelaș uric de înpărțeală, ce-au avut moșii lor dela Petr<u> v<oe>vod, ce-au fost mai înnainte. Drept aceia, ca să-i fii lui și dela noi, cu tot venitul.

Și pentru aceia, așijdirea au venit, înnaintea noastră și înnaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovii, Lucuci și frații lui, Dumitru și Vasilii și sora lor, Nastasiia, fiicorii Anghelinii Alboe, nepoții lui Patrașco, strănepoți a Măricăi și a lui Bran, prestrănepoți a lui Costea și a lui Giurgea Stravici și s'au vândut a lor drepte ocini și moșii, dintr'acelaș de mai sus arătat uric, ce-au avut moșii lor, de înpărțeală, dela Petr<u> v<oe>vod, ce-au fost mai înnainte, din giumătate de sat din partea din sus, dintr'acelaș sat Criveștii, o a patra parte și cu loc de heleștei și de mori, pe părăul Criveștilor și a patra parte din Găureni și a patra parte din giumătate de sat din Hotcești, ci le este lor moșie și o a patra parte dintr'aceiași giumătate (lipsă)[1]), ce le-au fost lor cumpărătură dela Udrea stolnicel, ficiorul Marinii, nepot Nastii, pe aceiaș au vândut-o Nastasiii, giupănesii lui (lipsă)[1]) pah<a>r<nic> și ficiorului, lui Dumitru Buhuș, drept șapte sute taleri de argint. Și le-au plătit lor deplin (lipsă, giumătate de rând)[1]) de către Stețco armanu, cupeț din Liov, pentru niște postav ce i l-au furat lui și au scos pe fratile lor, pe Lucuci, din închisoarea temniții, fiindcă din rudile lor nu s'au aflat ca să le plătească capitile (lipsă)[1]) din închisoarea temniții, ce numai s'au aflat giupăniasa Nastasiia și ficiorul ei, Dumitru Buhuș și le-au plătit capitile lor. Drept aceia, să le fii lor și dela noi, cu tot venitul. Și apoi, sculându-se giupăneasa Nastasiia, de a ei bună

[1]) parantezele rotunde și mențiunile din ele sunt ale traducătorului din 1808.

voe, au dat toate acele de mai sus numite părţi de ocini, ce le-au fost cumpărat ia, ficiorului său, lui Dumitru Buhuş, osăbit de ceilalţi copii a ei.

Drept aceia, toate acelea numite părţi de ocini, să-i fie şi dela noi, mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitru Buhuş, uric şi ocină şi întăritură, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor, prestrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine să va alege mai aproape, nestrămutat, nici odinioară în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus numite părţi de ocini să le fie în părţi cum să va alegi, din tot locul căt este pentru hrană, iar de prin alte părţi, să le fie de prin toate părţile după hotarăle lor cele vechi, pe unde din veci s'au apucat.

Şi pentru aceasta iarăş dăm şi întărim slugii noastre, lui Dimitrie Buhuş, a lui drepţi robi Ţigani, ce-i are de baştină şi cumpărătură, anume Hogia, ficiorul Simzii, pe care l-au plătit giupăniasa Nastasiia (lipsă) [1]) lui Miron Romăşcel şi au dat pentru dănsul 1 cal, ca de 70 taleri şi Precop şi Gheorghie, ficiorii Hogii şi Druman şi soru-sa, Solomiia, copii Simzii, din uric ce-au avut moşu lui (lipsă) [1]) dela Petr<u> v<oe>vod, ce au fost mai înnainte.

Şi iarăş îi dăm şi îi întărim pe un Ţigan anume Oprea şi pe ficiorul lui, Gheorghie şi pe fimeia lui Gheorghie, anume Agafiia şi copii<i> lor: Cărstăna, Grăpina şi Mărica, că au plătit pentru dănşii, giupăniasa Nastasiia (lipsă) [1]), fiindcă au vrut să-l spănzure pe Oprea, pentru că au furat nişte marfă dela nişte vecini a lui.

Şi *deasemeni* îi întărim giupănesii Nastasiii şi fiiului ei Dumitru Buhuş, pe o Ţigancă, anume Nastasiia, fata lui Toader Ţiganul, ficior lui Parco (lipsă)[1]), cu Mărica, cu o Ţigancă, Ion Băcioc bătrânul şi au plătit partea lui Băcioc pe Ţiganca lui, ce i s'au venit giumătate (lipsă) [1]). Drept aceia, să le fie lor şi dela noi acei de mai sus numiţi Ţigani (lipsă) [1]).

Şi spre aceasta este credinţa domnii mele de mai sus numit, noi Io Costantin Moghila v<oe>vod şi credinţa tuturor boerilor noştrii ai Moldavii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tăriia şi întăritura tuturor acelor de mai sus scris<e>, am poruncit cinst<it> credinciosului nostru, dum<nealui> Lupul Stroici *mare* log<o>-f<ă>t să scrie şi pecetea noastră să o legi cătră această adivărată carte a noastră.

Noi Costantin v<oe>vod.

Au iscălit, Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Din limba sărbască s'au tălmăcit de Ion Stamate pit., în Eş<i>, 1808 Oct<om>v<rie> 20.

Acad. R.P.R., CCCCXXV/4.
Trad. rom.

307

1609 (7117) Iulie 27, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri dela sfânta mânăstire

---

[1]) parantezele şi menţiunile din ele sunt ale traducătorului.

Galata, pentru aceia ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și apere hotarul dela seliștele lor, anume Mânjeștii și Petreștii cu tot hotarul lor și cu poiana care se numește Vlamnicul pe Stavnic. Nimeni să nu cuteze să intre în hotarul lor, nici să cosească fân, nici să pască vite, nici să are, fără știrea lor.

Iar pe care îl vor găsi cosind fân sau păscând vite, iar ei să aibă a-i lua totul cu ce îl vor afla în hotarele lor. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să intre sau să calce fânul, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> luna Iulie 27.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Ureche mare vornic a învățat.

Gheorghievici <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/7.
Fotocopie după un orig. slav.

308

1609 (7117) Iulie 27, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamțului, cum veți vedea această carte a domniei mele, să aveți a lăsa în pace de muncă și de iliș, 4 poslușnici ai sfintei mânăstiri Pângărați, unde este hramul sfântului mucenic izvorîtor de mir Dimitrie și să aveți a-i scrie deosebit cu alte slugi boierești și vi se va ține în seamă.

Așa să știți și mai mult să nu-i turburați, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7117 <1609> Iulie 27.

† Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

† Marii boieri au învățat.

† Mitrofan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. contemporană.

309

1609 (7117) Iulie 28, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Ilie-

Vrabie vornic de gloate, dreapta lui ocină şi cumpărătură din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela unchiul domniei mele, Simeon voevod, un sat anume Brezenii pe Elan ce este în ţinutul Fălciului şi cu hotar pe amândouă părţile Elanului şi cu loc de moară la Elan şi cu bălţi de peşte şi cu loc din grind, care îi este cumpărătură pentru trei sute şi cinsprezece taleri de argint dela Crăciun şi sora lui, Măgdălina, fiii lui popa Lupul, nepoţii lui Bălan şi <dela> altă Măgdălina, fiica lui Dumitru, nepoata Nastei şi Frâncul, fiul lui Turcea şi Măria, fiica lui Petriman, nepoţii lui Mihăilă şi Ion şi sora lui, Mărica, copiii lui Alexa, nepoţii lui Cornea şi Părasca şi fratele ei, Arici, fiii lui Macovei, nepotul Muşei şi Bereiac, fiul lui Trifan, nepotul lui Bodea şi Ionaşco, fiul lui Vasilie, nepotul lui Trifan şi Cioban, fiul lui Cârstea şi Vasilica şi Mărica, fiicele lui Lehaci şi Ihnat şi sora lui, Frăsina, copiii Mancăei, nepoţii lui Alexa şi Toader şi Tudurăneasa, fiica lui Jurj şi Drăgaia şi Ţiganca, fiicele lui Băuranul, nepoatele lui Marco şi Toadea, fiul Zlatei, nepotul lui Berezanul, toţi strănepoţii lui Drăgşan Berizanul şi a surorilor lui, Dobra şi Ruja şi Armeanca şi ai lui Ilea şi Stanciul şi ai Maruşcăi şi Stanei, din privilegiul de cumpărătură, ce au avut bunicii lor mai sus scrişi dela Petru voevod cel de mai înainte. De aceia, să-i fie dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Blaga şi surorile, Drăgălina şi Pietra, copiii lui Toader Făilă şi Agafia şi fiii ei, Albul şi Ion şi Salomia şi Lelea, fiicele lui Crăciun şi iarăşi alt Blaga, ce trăeşte în Fărceşti, în ţinutul Neamţului şi Grozav cu fraţii lui şi Mărena şi fiul ei, Zaharia şi Rusea, fiul .... [1]) şi Onaca şi Anesia şi Ştefan, fiul lui Pântelei şi Toader şi Onaca şi Măgdălina şi Nedelea şi Cârstea şi Simion, toţi nepoţii lui Praja şi alt Simion, ce a avut cumpărătură dela Năbloj, fiul lui Zarbul, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Mihul Poiană, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul ce a avut bunicul lor mai sus scris, Mihul Poiană, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire, dela Alexandru voevod, a patra parte din satul Rădeni, pe Tutova şi cu loc pe amândouă părţile Tutovei şi cu loc de moară şi cu pădure, ce este în ţinutul Tutovei. Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută şi zece taleri număraţi. De aceia, să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Trifan Crastavăţ şi fratele lui, Platon şi sora lor, Anuşca, fiii Smolei şi Blaga şi fratele lui, Ionaşco, fiii lui Efrim şi Vasilie Tărbulul, fiul Simzianei şi Iaşul şi femeia lui, Cerna, fiica Floarei şi Floarea, fiica lui Nechifor, nepoata Floarei, femeia lui popa Bratea, ce a avut ea şi cumpărătură dela Trifon Crastăvăţ şi popa Gliga, ce-i este lui cumpărătură dela popa Cozma, fiul Magdei şi Barbul, fiul

[1]) loc alb în orig.

Drăghinei, nepotul lui Crăciun și Pântelei și Gligor și Ionașco și Toader, fiii lui Reciul, toți nepoții și strănepoții lui Smolea, iarăși de bună voia lor și-au vândut dreapta lor ocină și dedină, din acelaș mai sus scris sat Rădeni pe Tutova, pe amândouă părțile Tutovei și cu loc de moară, iarăși a patra parte din tot satul. Aceasta au vândut deasemeni slugii noastre mai sus scrise, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și zece taleri de argint, din aceleași privilegii mai sus scrise, ce a avut bunicul lor, Smolea, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Alexandru voevod. De aceia, să-i fie și aceasta dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Toader Dârdul, fiul lui Toma Dârdul[1]) și Gliga și femeia lui, Cârstina, fiica lui Nicoară și Pavăl, tot fiul lui Nicoară și Nedelea, sora lui Ion Topor și alt Ion și fratele lui, Gligor Rădiche și Ana și Todosia, copiii lui Topor și Nastea și fratele ei, Ionașco, fiii aceluiaș Topor, ce au avut cumpărătură dela Țuțurman și Gavril Cucolie, fiul lui Toader Bulai și Toader, fiul lui Buculei și Crăciun, ginerele lui Cucolie și Toader și frații lui, Ștefan și Onac și Sora și Condroae, fiii lui popa Andronic, care a schimbat cu Țuțurman, pentru partea lui Cucolie, toți nepoții și strănepoții lui Neagul, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină, și dedină din aceleași privilegii mai sus scrise, a patra parte, din acelaș sat, Rădeni pe Tutova și cu loc de moară și pe amândouă părțile Tutovei. Aceasta au vândut deasemeni slugii noastre, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și zece taleri numărați. <De> aceia, să-i fie și aceasta dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Petrea Berheci și sora lui, Ileana și nepotul lor, Ion Chirilă, fiii lui Lie și Țuțurman, ce au avut cumpărătură dela Floarea, fiica lui Dragotă și a schimbat cu ei și i-a dat o parte din Tunsești, iarăși cumpărată tot dela Petrea Berheci și Gligorie, fiul lui Nechita, ce au avut cumpărătură dela Negrilă Hrănescul și altă parte a avut-o dela Copaci, fiul lui Dragotă și Ileana, ce a avut cumpărătură dela Petrea Chicoș și dela Ciortănești și Gligor, ce a avut schimb cu Ileana și Barbul și Ion Oncear și Toader și Nechita, <toți> nepoții și strănepoții lui Dragotă Poiană, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură și schimb, cari au avut din bătrânul acesta mai sus scris, din partea lui Dragotă Poiană și din aceleași privilegii mai sus scrise, a patra parte din acelaș sat, Rădeni și cu loc de moară la Tutova și cu parte pe amândouă părțile Tutovei. Aceasta au vândut, deasemenei mai sus scrisei slugii noastre credincioase, Ilie Vrabie vornic de gloate, pentru o sută și douăzeci de taleri numărați. Și le-a plătit totul, deplin.

De aceia, să-i fie și aceasta dela noi cu tot venitul. Și întru aceasta deasemeni, dăm și întărim mai sus scrisului, Ilie Vrabie vornic de gloate, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela părintele domniei

[1]) pasagiul «Toader . . . Toader Dârdul», șters cu cerneală.

mele, Eremia voevod, trei părţi din satul Bârsăneşti, din partea de jos şi cu loc de moară la Elan <şi cu loc de bălţi şi din grind, pe de amândouă părţile Elanului, ce este în ţinutul Fălciului, ce îi este lui cumpărătură dela Ileana şi dela fiii ei, Ion . . . . . [1]) său şi Eremia şi Mărina şi . . . . . [1]) Stanca, pentru o sută de taleri de argint, din privilegiul de danie ce au avut bunicii lor dela Petru voevod cel de mai înainte.

Şi întru aceasta, deasemeni dăm şi întărim slugii noastre credincioase, Ilie Vrabie vornic, o parte de ocină din acelaş sat Bârsăneşti, iarăşi pe amândouă părţile Elanului şi cu loc de moară şi cu loc din bălţi şi din grind, din ispisoc de cumpărătură, ce are dela părintele domniei mele, Eremia voevod, care îi este cumpărătură din aceleaşi privilegii mai sus scrise, dela. . . [1]) şi dela fratele lui, Ion Tuda stolnicel, fiii Tudorei, nepoţii lui Negre, pentru cincizeci de taleri număraţi.

Şi întru aceasta, deasemeni dăm şi întărim mai sus scrisului Ilie Vrabie vornic nişte părţi de ocine, din acelaş sat, Bârsăneşti şi din Gur<eşti> şi din Meneşti şi o vie din Gureşti, din ispisoc de danie ce are dela părintele domniei mele, Eremia voevod, care îi este danie dela vărul lui, Târlea, pentru ca să aibă el a-l socoti şi a-l îngriji, până când va fi viu, iar după moartea lui, iarăşi să aibă să-l pomenească <cum> se cuvine unui mort. De aceia, să-i fie şi aceasta dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ionăş şi femeia lui, Anisia, de bună voia lor şi au vândut toată partea lor, a Anisiei, ce se va alege din acel sat, Bârsăneşti pe Elan şi cu baltă şi cu parte din grind, ce este dinspre Prut, din acele privilegii mai sus scrise. Acestea au vândut deasemeni slugii noastre Ilie Vrabie, pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ionaşco, fiul lui Pepelea şi Pântelei, fiul lui Bu . . . . . [2]) nepoţii lui Hârbor, iarăşi de bună voia lor şi au vândut toată partea lor de ocină ce se va alege din acelaş sat Bârsăneşti pe Elan, pe amândouă părţile Elanului şi cu bălţi şi cu parte de grind. Aceasta au vândut tot lui Ilie Vrabie vornic, pentru douăzeci de taleri număraţi. Şi le-a plătit totul, deplin, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, toate aceste mai sus scrise părţi de ocine şi sate, să fie slugii noastre credincioase mai sus scrise, Ilie Vrabie vornic de gloate şi dela noi, uric şi ocine şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise şi acestor părţi de ocine, să fie, din tot locul, cum se cuvine, cu dreptate şi din câmp şi din apă şi din pădure, iar dinspre alte părţi, să fie din toate vechile <lor> hotare, pe unde din veac au fost folosit.

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

[2]) loc rupt în orig.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io <Costantin> Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare <vornic de țara de sus>, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gligorie <și Stani>slav pârcălabi de Neamț, <credința panului> Manole și Leca pârcălabi de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Chirița Dumitrachi <postelnic>, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului <Ni>coară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața <și domnia> noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i este dreaptă ocină și cumpărătură, pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, în Iași, în anul 7117 <1609> luna Iulie 28 zile.

Și a iscălit Stroici logofăt <m.p.>

<Pe verso, însemnare contemporană românește:> „Câte ocine sintu scrise într'acest uric, toate sintu plătite și tocmite, numai partea lui Toader Dârdur, din sat din Rădeni, n'au vrut să ia bani, dereptu din satu, ce au tocmit cu dănsul, să-i dea aiurea sau să-i cumpere loc, dereptu loc, printru acéia se-au pus la uric. Parte lui iaste dintr'a patra parte, ce să va alége o parte mică, iar décă-i va da aceia ce ... [1]) dres de schimbătură.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 295.
Orig. slav. perg., rupt, pecete atârnată.
Cu o trad. rom.; altă trad. rom. din 1794, la Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXVIII/6.

310

1609 (7117) August 2.

Suret dipe suretul ci s'au scos di pe alt suret di pi ispisocul sărbescu dela Costandin Movilă v<oe>vod, din let 7117 <1609> Avt. 2.

Precum domniia mea ne-am milostivit și am miluit și am întorsu satul Zăvidini, jupănesii răposatului Andrei *fost* hatman și feciorilor lor, care sat au fost lor miluirea și cumpărătura-i dela Petre v<oe>vodŭ, precum au arătat înnaintea

[1]) loc șters, ilizibil.

noastră și a lor dres și urecu dela Petre v<oe>vodă. Deci și dela domnia mea așajdirea am datu ei și feciorilor săi pre acel sat precum l-au avut mai înnainte, ca să fii lor sat și ocină cu tot venitul nerășuit nici odinioară în veci. Și altul să nu să amestice acolo peste această carte a domniei mele.

Insuș domnul au zis.

S'au poslodoit suretul acesta cu cel adevărat suret ci au fost tălmăcit de Gheorghii Evloghie și, fiind asămine, s'au încredințat cu a mea iscălitură.

Iordachi Canta *mare* logft.

Ureche *mare* vor<ni>c.

S'au tălmăcit de Gheorghii Evloghii dascalul, 1779 Decemv. 21.

Din porunca dum<i>s<ale> *marele* logft., de mine s'au posloduit și fiind asăminea, am iscălit, Dimitrașcu logft.

Innaintea me s'au posloduit suretul aceasta cu acel adevărat suret încredințat de dum<nea>lui *fost mare* logft. Iordache Canta și, fiind întocma, s'au încredințat și de cătră mine.

Costandin Balș *mare* logft.

1803 Marti 4.

Intocma cu copie iscălit de dumnealui *marele* logft. Costandin Balș.

Vasile Danu. 1814 Sept. 3.

Departamentul Pricinilor Streine.

Copie aceasta poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt, este întocma cu or<i>ghinalul; s'au încredințat de către noi.

In Eși, 1814 Sept. 5.

... [1]) *mare* vornic.

Andronachi Donici agă.

Balș spat.

... [1]) spat.

Acad. R.P.R., CXII/53.
Copie rom., hârtie filigran.

311

1609 (7117) August 4, Iași.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Ghervasie și fratele lui, Târgolea și Ion și alt Ion, copiii lui Iachim și rudele lor, Ionașco și Neagul, fiii lui Maxin

---

[1]) indescifrabil.

și deasemeni, rudele lor, Bordea și Negrea, fiii ...[1]) toți nepoții lui Maxin Podoleanu și strănepoții lui Simion Căptar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și dedină, din uric ce a avut bunicul lor Simion Căptar dela Ștefan voevod cel Bătrân, un sat anume Mălicenii, ce sunt pe pârâul Chigheci, ce este în ținutul Chigheciului și au vândut credinciosului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriță mare postelnic, pentru trei sute taleri de argint. Și le-a plătit deplin.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Bătie, fiul lui Șoimul cel bătrân și rudele lui: Prigoci, fiul Piticoaei și Nechifor și Ion, fiii Vrancei, toți nepoții lui Șoimul și asemenea rudele lor, Ion și Trifan, fiii Simănasăi și Leuștean și fratele lui, Nistrea, fiii lui Ion Turcul, nepoții lui popa Țintea, iarăși de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu ce au avut bunicii lor mai sus scriși, Șoimul și popa Țintea, dela ...[1]) voevod, o seliște, anume Bechenii, pe Prut, ce este în ținutul Chigheciului și au vândut, deasemeni boierului nostru Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru două sute de <galbeni> ungurești. Și le-a plătit lor deplin.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Trifan, fiul Mușei, nepotul Milei și Tomii, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură a bunicilor lui mai sus scriși, Milea și Toma, din uric ce a avut de cumpărătură, Milea și Toma, dela cel mai dinainte Petru voevod, a treia parte din satul Colăcelul, pe Sărățele, ce este în ținutul Chigheciului și a vândut deasemeni lui pan Dumitrachi Chiriță postelnic, pentru optzeci taleri.

Și deasemeni a venit înaintea noastră sluga noastră Leontie, fiul lui Ispas, nepotul lui ... [1]) iarăși de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din uric, ce a avut bunicul lui, dela Ștefan voevod, o parte din Răiceni, la Mlehna, ce este în ținutul Chigheciului și a vândut deasemeni boierului nostru, lui Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru patruzeci de taleri.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră Gligorie, fiul lui Miron și rudele lui: Timotin, fiul lui Ion Zanciu și Caisin, fiul lui Ciumeș și Sava, fiul Cârstei și Istratie, toți nepoții lui Hodor și Toader și Moldovan, fiii lui Tuduran, nepoții Părascăi, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din ispisoc de mărturie ce au avut ei dela domnia mea, toată partea lor ce se va alege din satul Buecani, ce este în ținutul Lăpușnei, la Bâc și cu loc de iaz și de moară și au vândut deasemeni lui Dumitrachi Chiriță postelnic, pentru o sută și cincizeci taleri.

Și deasemeni au venit înaintea noastră slugile noastre Anton și fratele lui, Bratul, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de mărturie, ce au avut dela domnia mea, toată partea lor ce se va alege

[1]) loc alb în orig.

dintr'un sat Lieşti, pe Botna Mare şi cu loc de Iaz, în Botna, ce este în ţinutul Lăpuşnei, ce le-a fost cumpărătură, dela Stamatie Grecul şi au vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru şaptezeci taleri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Ivan, iarăşi de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din acelaşi sat Lieşti, pe Botna Mare, ce-i este cumpărătură dela Lupul, fiul . . . [1]), nepot lui Lie, toată partea lui, ce se va alege şi a vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru treizeci taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră slugile noastre Crăciun spătar şi Bondea şi Dumitru şi Cârstoae şi alţi răzeşi, de bună voia lor şi s'au tocmit cu boierul nostru, Chiriţă postelnic, ca să aibă a stăpâni Chiriţă postelnic jumătate dintr'un iaz, ce este pe Botna Mare, în satul Lieşti şi cu ţărmul de către răsărit. Insă această jumătate din acest iaz şi cu moară, ce este făcut, să fie lui Crăciun şi lui Bondea şi lui Dumitru şi Cârstoae şi altor răzeşi şi cu ţărmul de către apus.

De aceia să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră popa Andronic şi fratele lui, Bărbânţă fost armaş, fiii lui Drăghici Bărbânţă şi nepotul lor, Gavril, fiul lui Ieremia Bărbânţă stolnic şi rudele lor: Mihăilă şi sora lui, Anghelina, fiii lui Lazor şi Mar [2]), fiul Agafiei şi Gavril, fiul Mărinei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Toader Bărbânţă şi ai surorii sale, Anii şi ai lui Mariş, iară de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiu ce au avut bunicile lor, Mărusea şi Ana, dela Ştefan voevod cel Bătrân, jumătatea de jos a satului Berbenţeni, pe Crasna şi cu loc de iaz şi de moară în Crasna şi au vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru două sute de taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Nastea şi sora ei Părasca, fiicele lui Gligorie Roşca, nepoatele lui Toma, strănepoatele lui Mariş şi Anei, de bună voia lor şi au vândut dreptele lor ocine şi dedine, din aceleaşi privilegii, din acelaş sat Berbenţeni, din jumătate, a treia parte şi cu partea lor, din loc de iaz şi de moară, pe Crasna şi au vândut iarăşi lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru treizeci de taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Ion şi fraţii lui, Gavril şi Nechita şi Vasilie şi sora lor, Nastasia, fiii lui Simion şi ai Chirenii, nepoţii lui Portărescul, iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a tatălui lor, Simion şi Chirenii, din a patra parte, din satul Dumeşti, jumătate, pe Prut, ce este în ţinutul Iaşi, din ispisoc de mărturie, ce ei au avut dela însumi domnia mea şi au vândut deasemeni lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, pentru patruzeci taleri de argint. Şi le-a plătit totul, deplin, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

---

[1]) loc rupt în orig.

De aceia, toate ocinele mai sus scrise şi părţile de ocine să fie <boierului> nostru mai sus zis Chiriţă Dumitrachi postelnic, şi dela noi uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor ocine mai sus scrise şi părţi de ocine, câte se vor alege din tot locul, cât este pentru folosinţă, iar dinspre alte părţi, să fie din toate părţile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureache mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Petraşco mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Stănislav şi Vicol pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Leca pârcălabi de Roman, credinţa panului Isac Balica, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheanghea spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Lozenschi stolnic, credinţa panului Nicoară Prăjescul vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă-i sunt drepte ocine şi cumpărătură pe drepţii şi proprii săi bani.

Iar pentru mai mare putere şi tărie tururor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iaşi, în anul 7117 <1609> luna August 4.

Costantin voevod <m.p.>

Şi a iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 235.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

312

1609 (7117) August 6, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor domniei mele, câţi vor merge cu slujbele domniei mele prin ţinutul Dorohoi, podvodarilor şi olăcarilor şi deşugubinarilor şi globnicilor şi steţiarilor şi tuturor celorlalţi care vor mai umbla cu slujbele domniei mele prin acel ţinut. Vă dăm de ştire să nu turburaţi sau să trageţi satul

sfintei mânăstiri, anume Seliște<n>i, unde este hramul sfântului Necolai din Țarină, pentrucă domnia mea m'am milostivit și le-am făcut carte de scuteală [1]), pentru câte am scris mai sus, ca să fie în pace. Și voi, mari vătafi, să nu aveți a intra în acel sat, nici slugile voastre; și voi, dăbilari, să nu aveți a lua vitele lor pentru alte sate, ci să aibă a-și plăti dabilele lor; și voi, gorștinari de oi și porci și voi, desetnici de stupi și dăbilarii să nu aveți a face ocol [2](în acel sat.

Dacă cineva nu va asculta <din> câți am scris mai sus în această carte a domniei mele, iar acel om va fi de mare rușine înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7117 <1609> August 6.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Marii <boieri au învățat>.

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/74.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

313

1609 (7117) August 16, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest credincios boier al nostru, pan Dumitrachi Chiriță mare postelnic, a slujit drept credincios, mai înainte sfântrăposaților domni de mai înainte, părintelui domniei mele, Ieremia voevod și unchiului domniei mele Sim'on voevod al țării noastre, iar astăzi slujește și nouă, drept credincios și țării noastre.

De aceia noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, lui și cneaghinei lui, Maricăi, mătușei domniei mele, fiica panului Gheorghie pârcălab de Hotin, cu un sat anume Sencăuții[3]) și cu loc de iaz...[4]). Ce a fost acest sat al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul...[4]) ce este în ținutul Hotin. Și le-am dat și i-am miluit cu acest sat, una, pentru slujba lui drept credincioasă, alta, ei ne-au dat o mie <galbeni> ungurești și i-am dat în treaba țării. De aceia, acest sat mai sus scris, Sencăuții[3]) și cu loc de iaz, să le fie și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am miluit domnia mea, mai sus zisului nostru boier, panului Dumitrachi Chiriță postelnic și cneaghinei lui, Maricăi, mătușei domniei mele, cu un vad de moară, pe râul Jijia, ce este în hotarul satului

[1]) «scuteală», așa în orig.
[2]) „Ocol", așa în orig.
[3]) tăiat în orig.
[4]) loc alb în orig.

Pipereştilor, unde cade şi o gârlă din Prut, ca să-şi facă moară. Ce mai înainte de această vreme, a fost dat acest loc de moară de sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod, lui Necanul fost mitropolit şi a făcut acolo moară şi a înecat hotarul satului Pipereştilor şi al Tomeştilor cu acel iaz. Şi întru aceasta, părintele domniei mele, când a văzut că strică hotarul acelor două sate şi a venit pâră, a trimis pe Radul ureadnic de Iaşi şi a tăiat acea iezătură; şi acea moară a durat numai trei luni. Şi diresurile dela tatăl domniei mele ce au făcut lui Necanul mitropolit, pe acea moară, au rămas la dânsul. De aceia, dacă se vor ivi în vreo oarecare vreme sau în oarecare zile, să nu fie de credinţă, pentrucă însuşi părintele domniei mele l-a fost dat şi după aceia el însuşi a trimis şi l-a stricat când a văzut că strică hotarul acelor două sate şi a venit pâră.

De aceia, acest mai sus scris <sat> anume Sencăuţii şi cu satul Pipereştilor, cu iaz şi acel vad de moară în Jijia, ce este în hotarul satului Pipereştilor, ca să fie mai sus zisului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriţă mare postelnic şi cneaghinei lui, Maricăi, mătuşei domniei mele şi dela noi uric şi ocine şi danie şi miluire şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor, cine li se va alege mai aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris Sencăuţii, cu satul Pipereşti, să fie, din toate părţile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureache mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Petraşco mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Stanislav şi Vicol pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi...[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panul Ghenghea spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Vasilie Lozenschi stolnic, credinţa panului Nicoară Prăjescul vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din fraţii noştri sau din neamul nostru sau dintre copiii noştri sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească pentrucă-i este dreaptă vislujenie şi alta, ei ne-au dat drepţii şi proprii bani.

Iar cine s'ar ispiti să strice această danie şi miluire şi întărire a noastră, acesta să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de cei 318 sfinţi şi purtători de dumnezeu părinţi, care au fost la Nicheia şi de toţi sfinţii. Şi să

---

[1]) loc alb în orig.

fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și tărie tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7117 <1609> luna August 16 zile.

Costantin voevod <m.p.>

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 236.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

314

1609 (7117) August 18, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Cozma Plop diac și fratele lui Eremia și surorilor lor, Antimia și Dumitra, cneaghina lui Ghiorghie vornic și nepoata lor, Tecla, le-am miluit cu mila noastră deosebită și le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și dedină, din ispisoace[1]) de întărire ce au avut dela Petru voevod și dela Aron voevod și dela sfânträposatul părintele domniei mele Eremia voevod, jumătatea satului Iadinți, pe Racovăț, ce este în ținutul Hotinului și cu loc de iazuri și de moară, partea de jos, pe amândouă părțile pârâului, care această jumătate a satului Iadinți, pe Racovăț, partea de jos, pe amândouă părțile pârâului, este schimb al mamei lor Marica, sora lui Ionăș Căpotici, cu Vlașin pitărel. Și a dat Mărica a patra parte de sat din Berehuești, ce este sub Ciornohal, în ținutul Iașilor, Iar privilegiul de schimb dela Petru voevod cel Bătrân, pe carel-a avut mama lor, Mărica, l-a pierdut fratele ei, Ionăș Căpotici. De aceia, să le fie și dela noi, cu tot venitul.

Și la aceasta iarăși dăm și întărim mai sus scrișilor, Cozma Plop diac și fratelui lui, Eremia și surorilor lor, Antimia și Dumitra și nepoatei lor, Tecla, dreapta lor ocină și dedină din satul Căpoteni, ce este în ținutul Hotinului, toată partea mamei lor, Marica, sora lui Ionăș Căpotici, ce se va alege jumătate din partea lui Ionăș Căpotici, din ispisoc, ce au avut dela...[2]) voevod, de...[2]).

De aceia, acea mai sus scrisă jumătate de sat din Iadinți, jumătatea de jos și cu loc de iazuri și de mori pe Racovăț, de amândouă părțile pârâului și acea parte a mamei lor, Marica, ce se va alege din Căpot<eni, jumătate din partea lui Io-

---

[1]) « ispisoace » în orig.
[2]) loc alb în orig.
[3]) loc rupt în orig.

n>ăș Căpotici, să fie mai sus ziselor slugi ale domniei mele, Cozma Plop diac și frate lui lui, Eremia și surorilor lor, Antimia și Dumitra, cneaghina lui Ghiorghie vornic și nepoatei lor, Tecla și dela noi, uric și ocine și întărire, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine li se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise ocine, să fie pe părți, cum se va alege cu dreptate, din tot locul, cât este de folosință, iar dinspre alte părți să fie din toate părțile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de H<o>tin, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și...[1] pârcălabi de Roman, credința panului Dumitrachi Chirița postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschii stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă le sunt drepte ocine și dedine.

Iar spre mai mare putere și tărie tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare[2] <logofăt, să scrie și> să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco <în> Iași, în anul 7117 <1609> August 18.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R. DLXXIX/149 și Peceți, nr. 95.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Documentul e rupt în două. Inceputul se află la seria documente, cota de mai sus, iar ultimele rânduri și pecetea la: Peceți, nr. 95.

315

<1609–1611> August 18.

† *Iată dar eu, cneaghina* Nastasiia Ciolpăneas<a> și Dumitru[3], *fiul meu*, mărturisim cu cest zapis al nostru, cumu amu noi luoatu cindzeci de taleri dela fratele mieu, dela giupânul Nicoar<ă> visternicul cel mare și amu pus zălogu

[1] loc alb în orig.

[2] de aci completat după documentul cu cota: Peceți, nr. 95.

[3] scris peste alt cuvânt.

printr'acei bani, o casă din Săoani, până la culesul viianilor[1]), să-i dămu acei bani, ce-s mai sus scriși, cindzeci de taleri. Iară de nu-i vomu da banii atunce, la acéia vreme, ea să fie cu acea casă, cu totu venitul, ce să va alége partea noastră și atonce noi să avămu a mai face domnisale și alte derése, să-i fie ocină pre acea casă din Săoani, ce o amu și noi cumpăratu dela Văcălie.

Și'ntr'aceasta tocmală au fost: Gligorie Șcheianul și Calapod *mare* hănsar *și* Ghiorghi, fiul *lui și* Toma Brut<u> *și* Toader Moțoc *și* Haraga diiac, ca să se știe.

Și mai mare mărturie, amu făcut și acest zapis și amu pus pecétea mea și a estoru boiari a tuturora, ce-s mai sus scriși, pre acest zapis, să fie de credință.

Ag<u>st 18.

Calapod.

Eu Nastasiia încă am pus peceatea.

Acad. R.P.R., CCCCLXVII/7.
Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceți inelare, aplicate.
Datat după Nicoară Prăjescu mare vistier.
In Iunie — Nov. 1608 era Isac Balica mare vistier.

316

1609 (7117) August 20, Iași.

Noi Costandin Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovii. Dat-am această carte a domnii meli, jupănesăi Varticesăi și ficiorilor ei, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, a ține un vad de moară ci-au cumpărat dila Stan Oță și dila ficiorii lui, din Clipicești, mai din gios di satul Clipicești. Și pe acel vad di moară au făcut Cărste Platon moară și nicio triabă nu are cu acel vad di moară și tot vadul s'au văndut de Stan Oță și ficiorii, lui Vartic *fost mare* vornic.

Pentru aceia, nime să nu îndrăznească a opri sau a gâlcevi, înaintea acești cărți a noastre.

In Iaș<i>, v<ă>l<e>at 7117 <1609> Avgust 20.

Domnul a zis.

Marii boeri au învățat.

Arh. St. Buc., Condica M-rei Soveja, nr. 656, p. 31.
Trad. rom.

317

<1609> August 20, Bârlad.

† Adică eu, Gligorie Gâlțu pârcălab și Ion miedar și popa Avram și Vasile cel bătrân și Popăscul diac dăm știre, cu această scrisoare a noastră, cum a venit înaintea noastră Gligorie și Maftei, nepoți ai lui Cernat Bălțatul, de bună voia

[1]) probabil: „viilor".

lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină ce li s'a cuvenit, doi bătrâni din seliștea Cernăteștilor. Aceia au vândut-o lui Podoleanu mare vatah, pentru cincisprezece taleri de argint, bani gata, însă a dat el Podolean din averea sa ce o are în afară de Buțurcoae, soția lui. Pentru aceia s'a sculat Podolean și a plătit plată deplină, acei mai sus scriși cincisprezece taleri de argint dinaintea noastră și dinaintea a mulți oameni buni, bătrâni și tineri și megiași dimprejur, ca să-i fie ocină și dedină lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și la tot neamul lui care se va alege cel mai aproape.

Pentru aceia, noi dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am făcut acest zapis pentru credință și mărturie, ca să-i fie și dedină în veci.

Și altul să nu se amestece niciodată. Și pentru mai mare credință ne-am pus pecețile noastre, să se știe.

Scris în târgul Bârlad, August 20.

Gheorghe diac din târgul Bârlad a scris acest zapis.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/3.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu două traduceri contemporane.
Datat după doc. din 13 Mai 1609.

318

1609 (7117) August 21, Iași.

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat, credinciosul nostru boier, Boul vistier și s'a jeluit înaintea noastră împotriva lui Ciocârlie fost armaș, pentru patruzeci <galbeni> ungurești, pe care i-a dat bani gata și pentru 4 boi și pentru 4 vaci și pentru un cal, ce a luat dela el, când au fost acele răzvalure[1]). Iar Ciocârlie s'a rugat dinaintea domniei mele și dinaintea întregului sfat și și-a luat zi la sfântul Dimitrie, ca să vină aici, să-i facă dres pe o parte de ocină din satul Stăjăreni și deasemeni pe o parte de ocină din satul Corlătești, pentru acea datorie, cu care-i este dator. Iar dacă nu va fi la acea zi, care mai sus scriem, cum s'a rugat el dinaintea noastră, ca să-i facă dres, iar credinciosul nostru boier, Boul vistier, să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească ocina lui, ce are el în satul Munteni.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a stăpâni sau a opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

---

[1]) «răzvalure» așa în orig.

Scris în Iaşi, anul 7117 <1609> August 21.
† Insuşi domnul a poruncit.
Marii boieri au învăţat. A iscălit Stroici logofăt <m.p.>
† Loghin <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/147.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

319

1609 (7117) August 21, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod, domn a toată ţara Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru Manoli pârcălab de Roman, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa şi a vândut ocina şi cumpărătura sa dreaptă, o selişte anume Ecuşenii, din ispisoc de înnoire şi întărire ce a avut dela domnia mea, făcut dintr'un uric, care a fost dela sfântrăposatul Petru voevod acesta al doilea. Care această selişte Ecuşenii a fost ascultătoare către ocolul Romanului. Aceasta a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru trei sute de ughi roşii. Şi s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic, şi a plătit acei bani mai sus scrişi, 300 ughi roşii, toţi deplin.

Deci noi, dacă am văzut vânzarea de bună voie şi o asemenea tocmeală şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, acea selişte mai sus scrisă, anume Ecuşanii, care este între Săboani şi Berendeeşti, care a fost ascultătoare către ocolul Romanului, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi dela noi uric cu tot venitul şi cu toate hotarele.

Şi într'aceasta, iarăşi însuşi credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche vornic de ţara de jos, ne-a mărturisit că a dat şi a miluit sfintei sale mânăstiri nou zidite, unde este hramul tăierea cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, acea selişte mai sus numită, Ecuşenii, care este între Săboani şi Berendeeşti, care a fost ascultătoare către ocolul Romanului.

De aceia noi, văzând şi buna osârdie pe care o are el către dumnezeu şi către dania şi miluirea sa nou zidită, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit, ca să fie sfintei mânăstiri Săcul, această selişte mai sus numită, Ecuşenii, cu toate veniturile, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris anume Ecușenii, ce este între Săboani și Berendiești, să fie din toate părțile pe vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la <aceasta> este credința noastră, a domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Petrașco mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința penului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Stanislav și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și...[1]) pârcălabi de Roman, credința panului Dumitrachi Chiriță postelnic, credința panului Gheanghea spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Vasilie Lozenschi stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească întărirea și dania noastră, ci să le dea și să le întărească, după cum și noi dăm și întărim, fiindcă le este dreaptă ocină și danie și miluire dela boierul nostru mai sus numit, pan Nistor Ureche mare vornic, ce el a cumpărat pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cernat în Iași, în anul 7117 <1609> luna August 21 zile.

Costantin voevod <m.p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/95.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XIX.

320

1609 (7117) August 26, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, credinciosului Manole pârcălab de Roman, dreapta lui ocină și danie și vislujenie, un sat anume Childeștii, pe Moldova și cu vad de moară în Moldova, care acel sat Childeștii a fost domnesc, ascultător de târgul Roman. Și îi întărim din privilegiu de danie și de miluire ce are dela sfânträposatul părinte al domniei mele Eremia Moghila voevod, care i-a dat și l-a miluit pentru dreapta și credincioasa slujbă.

---

[1]) loc alb în orig.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi acel sat mai sus scris, Childeştii şi cu vad de moară în Moldova, uric şi ocină şi danie şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> August 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1835.

321

1609 (7117) August 26, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Avramia, fiica lui Ionaşco, nepoata Agafiei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din Petia Mare, care este în ţinutul Suceava, loc de trei case şi cu jirebiile lor din ţarină şi cu grădini şi cu tot locul de folosinţă ce se cuvine. Aceia a vândut ea credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Petraşco mare vornic al ţării de sus, pentru optzeci taleri de argint şi i-a plătit deplin. Iar privilegiile pe care le-a avut dela domnii de mai înainte, astfel a mărturisit ea înaintea noastră că le-a pierdut.

De aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7117 <1609> August 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

Nebojatco <a scris.>

Acad. R.P.R., XXXVII/63.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

322

1609 (7117) August 28, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Miron, fiul lui Crăciun, nepot lui Ilea de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, din privilegiul de cumpărătură, pe care

l-a avut bunicul lui, Ilea, dela Ştefan voevod cel Bătrân, jumătate din a treia parte din jumătate de sat, din Scobenţeni, cu casa gata şi cu tot venitul. Acesta a vândut el slugii noastre, Gheorghie uş<ar> din Scobenţeni pentru treizeci de taleri bătuţi. Ş. s'a sculat sluga noastră mai sus scrisă, Gheorghie uş<ar> şi i-a plătit deplin 30 de taleri bătuţi, în mâinile lui Miron, fiul lui Crăciun, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Gheorghie uş<ar>, acea mai sus zisă jumătate din a treia parte din jumătatea satului Scobenţeni, ca să-i fie lui şi dela noi, ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi 7117, <1609> August 28.

Insuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/70.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1811, ibid., CLXXXIX 68.

323

<1610 Septembrie 1—1611 August 31> 7119, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ghervasie Marcovici fost brănişteár şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un zapis făcut de oamenii buni, anume: Mândrul pitărel şi Dumitru stolnicel şi popa Maxin şi Arion armăşel, cum el a cumpărat <dela . . .>[1] fiica lui Hilip, a treia parte din a patra <parte> din satul Buneşti, pentru douăzeci . . .[1] taleri număraţi. Şi deasemeni a cumpărat din acelaş mai sus zis sat Buneşti, jumătate din a patra parte, dela Gligorie, fiul popei Gheorghie, pentru douăzeci şi cinci taleri număraţi.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, când am văzut acel mai sus zis zapis, noi l-am crezut. Pentru aceia, să-i fie dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7119 <1610—1611>.

† Domnul a spus.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XII/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

---

[1]) loc rupt în orig.

324

1609 (7118) Septembrie 2.

† Iată dar eu, Toma vornic de Botăşani şi Gheorghie comis şi Dumitru şoltuz şi cu 12 pârgari din Botăşani, astfel mărturisim cu acest zapis al nostru, că a venit înaintea noastră Varvara, fiica Măricăi, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei a vândut dreapta sa ocină de moşie[1]) şi cumpărătură, ce se va alege partea ei din satul Brăeşti, în jumătatea satului, din josul satului, în vatră şi în câmp şi în pădure şi loc de iaz. Şi a vândut acea ocină mai sus scrisă rude sale Eremia postelnic...[2]) bună tocmeală...[2]) şi i-a dat ei cu plată deplină, treizeci şi cinci taleri...[2]) gata...[2]) să fie lui Eremia şi fiicelor lui şi nepoţilor ocină şi cumpărătură dreaptă. Şi să-şi facă privilegiu la milostivirea lui domnul nostru.

Şi iarăşi a venit, înaintea noastră, Oniţă şi cu femeia lui anume...[3]) fiii lui Necoară, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voia lor ‹şi› au vândut dreapta lor ocină de moşie[1]) şi cumpărătură cât se va alege partea lor din satul Brăeşti, în jumătatea satului, din josul satului, în vatră şi în câmp şi în pădure şi loc de iaz şi au vândut rudei lor, Eremia postelnic. Deci Eremia a dat plată pentru acea ocină, treizeci şi cinci taleri, bani gata, să-i fie ocină şi cumpărătură.

Şi iarăşi a venit Dobruşa şi Nastasia, fiicele Sofroniei şi au vândut ocina lor, partea lor, cât se va alege din satul Brăeşti şi au vândut lui Eremia postelnic. Astfel Eremia a dat plată deplină, treizeci şi cinci taleri.

Şi la această tocmeală au fost oameni buni: Moşu din târg şi Danul şi Ciurilic şi Andronic şi alţi mulţi oameni de acolo. Şi pentru mai mare tărie, am pus peceţile noastre la acest zapis, să se ştie.

Nechiteanul a scris.

In anul 7118 ‹1609› Septembrie 2.

Toma vornic ‹m.p.›

Gheorghie vornic ‹m.p.›

Acad. R.P.R., XXX/74.
Orig. slav, hârtie, pecetea târgului şi alte 3 peceţi aplicate.

---

1) « moşie », aşa în orig.
2) loc rupt în orig.
3) loc alb în orig.

325

1609 (7118) Septembrie 5, Iași.

Noi Costantin Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii. Adecă au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri a Moldovii, mari și mici, Dumitra, fata lui Onciul Haletschi, de nime silită, nici asuprită și-au vândut driapta a sa ocină și moșie, ce au avut ea, dela părinții săi, toată partea ei, jumătate de sat Puțurénii, pe Olavăț, cu heleștei, în ținutul Dorohoiului. Aceia au vândut cinstit și credincios boiariului nostru, giupanului Isaac Balica, hatman și părcălab de Suceava, drept trei sute și cincizeci talere de argint, bătuți. Și sculându-să boiariul nostru, de sus scris, au plătit deplin, în măinile Dumitrii de sus scrise, înaintea noastră și înainte a tot sfatul nostru, ca să-i fie lui și dela domnie mea, driaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodinioară, în veci.

Insuși domnul au zis.

In Iași, v<ă>leat 7118 <1609> Sept. 5.

Pătrașcu *mare* vornic au învățat.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica M-rei Bârnova, nr. 226. p. 51.
Trad. rom.

326

1609 (7117) Septembrie 11, Galata.

† Pan Pătrașco mare vornic al țării de sus și pan Isac Balica hatman, pârcălab de Suceava și Nicoară mare vistier și Precop Cărăiman vistier și Vrabie postelnic și Lupul Dragotă vornic de poartă. Iată au venit înaintea noastră Ionașco fost cupar, fiul Grozavei, nepotul Erinei Sprâncenoae și vărul lui, Dumitru, fiul Petrei, tot nepotul Erinei Sprâncenoae, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Drăgușeni pe Prut și cu grădini, care este în ținutul Fălciu, din privilegiul de cumpărătură ce l-a avut bunica lor Erina Sprâncenoae dela Petru voevod, jumătate din jumătatea satului Drăgușeni, din partea de sus, iar din jumătate de sat, din partea de jos, a cincea parte. Aceia au vândut fratelui nostru Chiriță Dumitrachi mare postelnic, pentru șaizeci de taleri.

Deci noi, văzând buna lor tocmeală și plată deplină, pentru aceia și dela noi am dat și am întărit fratelui nostru mai sus scris, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Gălata, anul 7118 <1609> Septembrie 11.
Pătraşco vornic a iscălit <m.p.>. Isac Balica <m.p.>
Nicoară vistier <m.p.>

Acad. R.P.R., XXXI/34.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.

327

1609 (7118) Septembrie 12, Galata.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ionaşco fost cupar, fiul Grozavei, nepot Irinei Sprâncenoae şi vărul ei, Dumitru, fiul Petrei, tot nepot al Erinei Sprâncenoae, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Drăguşeni pe Prut şi cu grădini, ce este în ţinutul Fălciu, din privilegiu de cumpărătură ce a avut bunica lor Erina Sprâncenoae dela Petru voevod, jumătate din jumătatea satului Drăguşeni din partea de sus, iar din jumătatea satului, partea de jos, a cincea parte. Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru şaizeci de taleri.

Deci domnia mea, văzând buna tocmeală şi plata deplină, pentru aceasta şi dela noi, am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier mai sus scris, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie şi dela noi dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Gălata, anul 7118 <1609> Septembrie 12.
Insuşi domnul a zis.
Costantin voevod<m.p.>
Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., XXXI/40.
Orig. slav, pecete aplicată, o altă pecete în tuş.

328

<1609> Septembrie 14, Tupilaţi.

Iată noi Isac vistiernicel din Tupilaţi şi Cârlig vistiernicel şi Vasilie vistiernicel din Dobreni şi Condrea vistiernicel din Hociunci şi Frima vistiernicel din Dobreni, mărturisim noi, de rândul lui Ionaşco vătah din Obârşie, că a cumpărat o ocină din satul Corochieşti, dela Simion, care ţine pe Uliena, fiica lui Cotujan şi i-a dat 16 taleri număraţi şi deasemeni dela cumnatul său Andrei,

care ţine pe Parasca, fiica lui Cocujan şi i-a dat 16 taleri; şi deasemeni dela vărul său Ţigan <şi> i-a dat 9 taleri, a patra parte din jumătate de sat, ce se va alege partea lui, cu tot venitul.

In casa lui Isac şi am pus peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie.

Scris la Tupilaţi, Septembrie 14.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/107.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi timbrate.
Cu o trad. rom. din 1780.
Datat după colecţia „Surete şi Izvoade", XX, pp. 183, 188.

329

1609 (7118) Septembrie 17, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Isac Stârcea, pentru ca să fie el tare şi puternic cu această carte a domniei mele să oprească şi să stăpânească tot iazul, mai jos de satul Popeni, acel iaz, pe care l-a vândut Rusca, fiica lui Tâmpa [1]), credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, a vândut ea întreg iazul cu acea parte de ocină, pentru patru sute taleri de argint şi pentru 2 boi, preţuiţi 30 taleri. Şi după aceia, a răscumpărat acea parte şi acel iaz cneaghina Hăcimăndoae, soacra lui Isac Stârcea, iar alţii să nu aibă putere a stăpâni împreună cu ea. De aceia, acei care ar avea drept, să se întrebe cu Rusca.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a opri sau a apăra, înaintea acestei cărţi a domniei mele sau să stea de faţă, peste două săptămâni, împreună cu Stârcea.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu fie.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1609> Septembrie 17.

Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

Marii boieri au învăţat.

Acad. R.P.R., CLVII/81.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, în parte sfărâmată.

330

1609 (7118) Septembrie 28, Cotnari.

† Adică noi, Ionaşco şi sora mea, Măgdălina, copiii lui Caraghizeal mare [2]) stolnic, înşine dela noi mărturism cu această carte a noastră, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, ci de bună voia noastră, am vândut dreapta noastră ocină şi dedină,

[1]) «Tâmpa», adaus ulterior peste loc lăsat alb.
[2]) în realitate: „fost mare stolnic"

a treia parte din satul Plotuneşti, ce se va alege partea noastră[1]) cu tot venitul şi am vândut Nastasiei, cneaghina lui Caraiman mare ceaşnic şi fiului ei, Dumitraşco Buhuş, pentru patru sute şi cincizeci taleri.

Şi la aceasta au fost boieri mari: pan Coste Băcioc mare ceaşnic şi Gligorie mare stolnic şi Ionaşco logofăt şi Iuraşco logofăt şi Solomon logofăt şi Ilea Băcioc vornic. Şi pentru mai mare credinţă şi putere am pus peceţile noastre pe acest adevărat zapis.

Şi eu singur, Ciogolea comis am scris despre aceasta, să se ştie.

Scris la Contnari, anul 7118 <1609> Septembrie 28.

Coste ceaşnic <m.p.>

† Eu Lupul sulger şi Ionaşco am pusu peceţile noi şi am scris cu mâna noastră.[2])

† Eu[3]) însumi Gupco spătar am pus pecetea <m.p.>

Eu Ionaşco logofăt <m.p.>

Eu[3]) Gligorie Şcheianul însumi am pus pecetea <m.p.>

Eu Ghiorghi Ciogolea <m.p.>

Dumitru uric am scris <m.p.>

<Pe verso:> „A treia parte din Plotuneşti la[4]) Cârligătură".

Acad. R.P.R., CCCCXXV/108.
Orig. slav, hârtie, filigran, opt peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, CCCCXXV/109.

331

1609 (7118) Octombrie 4, Iaşi.

Copie. Tălmăcită de pi ispisoc sărbesc.

Noi Constand<i>n Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldavii. Precum au vinit înaintea noastră şi innaintea boeril<o>r noştri moldoveneşti, Tudora a Şteimoae dela Năneşti, fata Cărstinii, nepoata lui Albii, strănepoata *lui Stroe* şi au văndut pre a sa driaptă ocină şi moştenire din sat Medelenii toate părţăle moaşă ei, a Albăi, din a patra parte de sat, din parte *lui Stroe*, den a trie parte a trie parte, pre aceia au văndut-o slugii noastre, lui Vitolt Mărăţanu, drept triizăci taliri de argint, din uricul ci-au avut strămoşul ei, *Stoe* dela Ilie vo<oe>vod şi din ispisoc di înpărţală ci au avut el dela Iancul v<oe>vod. Iar noi, văzănd între dănşii bună tocmală şi deplină plată şi noi aşăjdire i-am dat şi i-am întărit lui, ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi moştinire, cu tot vinit<ul>. Şi altul să nu se amestice, dinaintea aceştiia cărţi a noastre.

---

[1]) « lor » în orig.
[2]) pasagiul: » Eu Lupul... noastră» româneşte în orig.
[3]) « Eu » rom. în orig.
[4]) « la » rom. în orig.

Săngur domnul au poroncit.

In Eş, 7118 <1609> Octv. 4.

Marele logofăt au învăţat. Căzacul au scris.

S'au tălmăcit de mai gios iscălitul, di pi cel adevărat sărbăsc ispisoc, den cuvănt în cuvănt, la anul dela măntuire 1801, Ghenar 27, în Eş ... [1])

Intocmai scoasă dipi tălmăcire 1814, Octv. 11.

Nedelc<u>

<Pe verso:> In urma giudecăţii găsit.

Acad. R.P.R., CV/20.
Copie rom., hârtie filigran.

332

1609 (7117) Octombrie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru boier Vrabie postelnic şi oamenii lui, Toma şi Crăciunaş şi Cârje, cu mare plângere şi cu mărturie, cu boieri din curtea domniei mele şi cu slugi ale domniei mele şi cu alţi mulţi oameni buni, mărturisind că ispisocul de cumpărătură ce au avut ei dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod, pe satul Goteşti, ce este pe Prut în ţinutul Chigheci, ce şi-au cumpărat ei dela Ionaşco Mogâldea vornic şi dela fiii lui, pentru cincisute taleri, ei l-au pierdut, când însumi domnia mea am venit cu Leşii dela Hotin. Insă un uric de moştenire dela Ilie voevod cel Bătrân, ce a avut Mogâldea vornic, pe acest sat şi l-a dat lor în mâini, când le-a vândut satul, iar ei l-au arătat înaintea noastră, în care uric se arată hotarul, cu toate vechile lui hotare, pe unde ajunge hotarul acestui sat, cât va putea folosi şi gârla Bălacea, ce este o ...[2]) cu tot venitul ...[2]) câţi martori dintre boieri şi dintre ..[2]) pentru acest uric vechi, ce au arătat înaintea domniei mele.

Iar noi am crezut şi deasemeni am dat şi am întărit mai sus scrisului boier Vrabie postelnic şi oamenilor lui, Toma şi Crăciunaş şi Cârje, acest sat mai sus scris, Goteşti [3]) ce este pe Prut, în ţinutul Chigheciului şi gârla Bălacea, ca să le fie şi dela noi, uric şi ocină cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 5.

Insuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>

Vasilie Dinga <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/132.
Copie slavă din sec. XX.

---

[1]) indescifrabil.
[2]) loc rupt în text.
[3]) în textul slav: „Godineaţi".

333

1609 (7118) Octombrie 5.

7118 <1609> Oct<om>v<rie> 5.

Zapis dila Ioan Blehan șoltuzul și 12 pârgari, din târgul Lepușnii, precum Mihăilă, *fiul* Dușcăi *din* Costești, nepot lui Maxim de acolo, au vândut a lui driaptă moșie, numai partea lui, ci să va alege din sat, din Costeștii, și așijdire iarăși au mai vândut, ci să va alege a lui parte, din partea unchiul<ui> său Blagăi Stărpu, iarăș dintr'acel sat. Aceste au vândut lui Ioan Cogălnician diacului, drept 25 taleri di argint.

Arh. St. Iași, CLXIV/53.
Rezumat rom. din 1817.

334

1609 (7118) Octombrie 6, Iași.

Noi Costandin Moghila v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldav[v]ii. Iată au venit înnaintea noastră și înnaintea boierilor noștri, Crăciun și fratele său Gavril, fiei Petricăi, nepoți de fiu Anastasăei, strănepoți lui Lazăr, de a lor bună voe, de nime nevoiți, nici siliți și au vândut a lor driaptă ocină și moșie, din uricu ci-au avut dela Alexandru v<oe>v<o>d, o al treilea parte din tot satul Băicenii, partea din mijloc și cu locul de heleșteu în mijlocul satului, ce este în ținutul Hârlăului. Pe aceiași au vândut-o slugii noastre, lui Pătrașco Udrea fost pârcălab, drept 300 taleri de argintu. Și le-au plătit lor deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Dreptu aceia, să-i fie lui și dela noi uricu și ocină și întăritură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestice.

In Iași, 7118 <1609> Octomvrie 6.

Domnul au zis.

Stroici *mare* logofăt au învățat.

Scris de Nebojaico în Eși.

Este și tălmăcirea lui di pe limba sirbiească iscălită de Ioan pitariul.

Ion Tăutul ban.

Arh. St. Iași, CCLXXXI/1.
Trad. rom. din sec. XIX.

335

1609 (7118) Octombrie 8, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, Druman, fiul lui Dumitru, nepotul Sorei de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din uric ce a avut mătușa[1] lui dela Ștefan voevod cel Tânăr, toată partea tatălui lui, Dumitru, cât i se va alege din satul Jeverteni, care este în ținutul Dorohoi. Aceasta a vândut slugii noastre Simion sulg<er> și femeii lui, pentru zece taleri bătuți și i-a plătit deplin înaintea noastră.

Iar noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Simion sulger, toată acea parte a lui Dumitru, cât i se va alege, din satul Jeverteni, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1609> Octombrie 8.

Domnul a poruncit.

Insuși Druman a mărturisit astfel.

...[2] a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, IX/II/2.
Orig. slav, hârtie, lipsă 1/3, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1839.

336

1609 (7118) Octombrie 21.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră, slugile noastre Alexa și Gligorie vistier, fiii lui Strugăriță din Căscoești și au pârît de față înaintea noastră pe sluga noastră, Pătrașco Oaida păharnic din Olășei, pentru o ocină din satul Tongujei și din Căscoești și pentru Poiana Mânăstirii și pentru un loc de prisacă, pe care le-a cumpărat sluga noastră, Pătrașco Oaida, dela Gligorie și sora lui, Nastasia, fiii lui Costin, nepoții Giurcănesii, zicând înaintea noastră că ei sunt rudele mai deaproape ale lui Gligorie și ale surorii lui Nastasia și li s'a cuvenit să întoarcă banii .....[2] <Pătrașco> Oaida, el ....[2] din vistierie ....[2] nu are cu ...[2] scriși, ci a dat <partea> sa de ocină din satul Tongujei și din Căscoiești și din Poiana Mânăstirii și acel loc de prisacă. Și sora sa Nastasia, deasemeni a dat partea sa pentru acea datorie ......[2] Gligorie.

---

1) « moșa » în orig.
2) loc rupt în orig.

Deci întru aceasta, Alexa şi Gligorie, fiii lui Strugăriţă, ei înşişi de bună voia lor, au lăsat pe Pătraşco ‹Oaida› ca să stăpânească acele părţi de ocină mai sus scrise şi acel loc de prisacă care este la gura . . . .[1]) nii, căci îi este cumpărătură dela Gligorie şi dela sora lui, Nastasia, fiii lui Costin, nepoţii Giurcăneasăi.

Deci Pătraşco Oaida s'a îndreptat şi şi-a pus ‹ferâe›. . .[1]) Iar slugile noastre, Alexa şi Gligorie, fiii lui Strugăriţă, să nu aibă a pârî mai mult pentru această pâră, pentrucă ei au rămas din toată legea noastră şi nici să dobândească ‹niciodată în veci›, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în . . . .[1]) 7118 ‹1609› Octombrie 21.

Insuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXX/22.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

337

1609 (7117) Octombrie 23, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei Ciolpăneasa şi copiilor ei, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să ia şi să stăpânească satul Corăchieştii, care este în ţinutul Neamţ, pentrucă au arătat înaintea noastră ispisoc de cumpărătură dela Petru voevod, că a dat şase cai buni, preţuiţi la şase mii aspri, lui Petru voevod însuşi. Şi a fost acest sat drept domnesc.

Pentru aceasta, să nu aibă Ionaşco fost armaş nicio treabă cu acest sat sau să le întoarcă cheltuiala ce se spune în acest ispisoc, iar dacă i se pare nedreptate, el să stea de faţă înaintea noastră. De aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7118 ‹1609› Octombrie 23.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Vasilie Dinga ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1780.

---

[1]) loc rupt în orig.

338

1609 (7118) Octombrie 25, Iaşi.

† Pan Pătraşco mare vornic de ţara de sus şi Orăş hatman şi Chiriţa mare postelnic şi Iurco logofăt şi Boul vistier şi Toader Dragotă vornic de gloate şi Gheorghie pârcălab de Orhei, scriem şi dăm de ştire cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Portar şi fraţii lui, Grigore şi Toma, fiii lui Dumitru Leuco şi Gorcea şi Perjul, fiii lui Oancea nepoţii, lui Sava de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din tot satul, jumătate din a patra parte din satul Ionăşeni pe Jijia, la capătul Stâncii şi cu două case gata, care <sat> este în ţinutul Iaşi. Aceia au vândut-o ei panului Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru şaizeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Pentru aceia, am făcut şi dela noi această scrisoare a noastră, să fie de credinţă panului Nicoară mare vistier pentru acea parte de ocină, până când îşi va <face> direse domneşti să se ştie.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 25.

Pătraşco vornic a iscălit <m. p.>

Orăş a iscălit <m. p.>

Dumitrachi Chiriţă <m. p.>

Gheorghe Maroţi logofăt <m. p.>

Toader Dragotă vornic <m. p.>

Boul vistier <m. p.>

Eu Ignat Manuleţ şi Luca din Iaşi am fost şi noi în această tocmeală.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XLV/II/3.
Orig. slav, hârtie filigran, 7 peceţi aplicate.

339

1609 (7118) Octombrie 26, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Sava şi fratele lui, Trofan, fiii lui Petrea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a tatălui lor, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela acest Petru voevod, a patra parte din a patra parte din satul Măldăreşti pe Prut, la gura Strâmbei, care este în ţinutul Chigheciului. Aceasta au vândut boierului nostru Dumitrachi Chiriţă mare postelnic, pentru şaptezeci taleri de argint.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Mihăilă, fiul lui Dumitru şi vara lui, Ana, fiica lui Ion Corod, nepoţii şi strănepoţii lui Ţintea, iarăşi

de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uric ce a avut străbunicul lor Ţintea dela Ştefan voevod cel Bătrân, toate părţile lor ce se vor alege din acelaş sat, Măldăreşti pe Prut. Aceasta au vândut-o tot lui Chiriţă postelnic, pentru douăzeci taleri de argint.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră Părasca, fiica lui Borvin, iarăşi de bună voia ei şi a vândut deasemeni toată partea ei ce se va alege din acelaş sat Măldăreşti, din cumpărătura tatălui ei, Borvin. Aceasta a vândut-o tot lui Dumitrache Chiriţă postelnic, pentru cincisprezece taleri. Şi le-a plătit deplin.

.Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 26.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Marele vornic a învăţat. Şi a iscălit, <Ureche> <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

340

1609 (7118) Octombrie 27, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, credinciosul nostru boier, Lupul Dragotă vornic de gloată, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi s'a tocmit dinaintea noastră cu fratele său, cu boierul nostru Toader Dragotă vornic şi şi-a luat dela el douăzeci galbeni ungureşti, pentru o parte de ocină, a treia parte din jumătate din satul Păuşeşti şi cu locuri de mori, pe pârâul Carul şi pe Stavnic, care acea parte de ocină o cumpărase Lupul Dragotă dela Lupul Moga, fiul Maricăi, nepotul lui Eremia homelnic, strănepotul lui Coste Stravici, din uricul ce au avut înaintaşii lor dela Petru voevod cel Bătrân.

Deci noi, văzând înţelegere între ei, că a întors Toader Dragotă acei 20 galbeni ungureşti în mâinile fratelui său Lupul Dragotă, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru, Toader Dragotă vornic, a treia parte din jumătate de sat Păuşeşti şi cu locurile mai sus scrise de mori, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul. Iar de se vor arăta în vreo vreme nişte direse dela Cârstea fost mare vornic sau dela mânăstirea lui, să nu se creadă.

Pentru aceia, altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 27.
Domnul a poruncit.
Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/256.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

341

1609 (7118) Octombrie 28, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Toader, fiul lui Iosip, nepotul Irinei şi Nicoară, ginerele Ancăi şi Anesia şi sora ei, Mărica, fiicele Urâtei, toţi nepoţii Sorei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din uric ce a avut Sora, mătuşa [1]) lor, dela Ştefan voevod cel Tânăr, partea lor cât se va alege din sat din Borâle şi din Jeverteni şi cu parte din rediu. Aceia au vândut-o slugii noastre, Simion şi femeii lui, Nastasia, pentru unsprezece taleri număraţi. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

In Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 28.
Domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/II/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.

342

1609 (7118) Octombrie 30, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilca, fiica lui Toma şi Ion şi fraţii lui, Mihail şi Nistor, fiii Stancăi şi Pântea şi fraţii lui, Vasile şi Toma, fiii lui Simion, toţi nepoţii lui Toma, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea bunicului lor Toma, cât se va alege din satul Verijeni, pe Moldova, ce este în ţinutul Suceava. Aceia au vândut-o boierului nostru credincios Boul vistier, pentru cincizeci taleri bătuţi. Şi s'a sculat boierul nostru credincios, Boul vister şi a plătit toţi deplin acei mai sus scrişi bani, 50 taleri, în mâinile

[1]) « moşa » în orig.

Vasilcăi, fiica lui Toma şi lui Ion şi Nistor şi Mihăilă, fiii Stancăi şi lui Pântea şi Vasile şi Toma, fiii lui Simion, toţi nepoţii lui Toma, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină dintre ei pentru aceia şi noi, dela noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Bouş vistier, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1609> Octombrie 30.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

A . . . . . [1]) <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/20.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

343

1609 (7118) Octombrie 30, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, credinciosul nostru boier, Iuraşco logofăt cu fraţii săi şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu boieri dela curtea domniei mele şi cu megiaşi de prinprejur, mărturisind că privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut strămoşul lor, Toader Bolea stolnic, dela Alexandru voevod . . . . . .[1]) din a treia parte din satul Ţigăneşti, care este în ţinutul Putna, cu loc de moară pe râul Putna, cumpărat dela Ion Brebul şi dela femeia lui, Anghelina, fiica lui Ioniţă, din privilegiul lor, ce au avut dela Ilie [2]) voevod, ei le-au pierdut, când au trecut pe acolo Cazacii Zaporojeni, cu părintele domniei mele, sfântrăposatul Eremia voevod şi cu cancelarul spre Ţara Muntenească, când au bătut pe Mihai voevod.

Şi deasemeni ispisocul de mărturie ce au avut dela părintele domniei mele, după aceia, [de mărturie], făcut pe acea parte de ocină mai sus scrisă, deasemeni l-au pierdut, când au jefuit pe boieri, în zilele lui Mihail voevod, precum au mărturisit întru aceia, înaintea noastră şi Oana şi Maica, copiii lui Ion Brebul, părtaşi la acele privilegii pierdute, care sunt mai sus scrise şi că este cumpărătura lui Toader Bolea stolnic dela părintele lor, Ion Brebul.

Deci noi, văzând atâta plângere şi mărturie dela boieri şi dela slugi ale noastre şi dela acei mai sus scrişi părtaşi, noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier Iuraşco logofăt şi fraţilor lui acea . . .[1]) din a treia parte din satul Ţigăneşti, cu loc de moară pe pârâul

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) «Ilie», corectat ulterior peste alt nume.

Putna ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, Octombrie 30, în anul 7118 <1609>.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/9.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1805, ibid,, C/71, cu data greșită de traducător « Oct. 22. »

344

1609 (7118) Noembrie 15, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă, Toader sulger și ni s'a jăluit, cu mare plângere zicând că mai înainte de vremea aceasta, i-a luat sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod, un sat numit Macicăuții, ce-i este dreaptă ocină și dedină și l-a dat sub ascultarea Movilăului și pentru acel sat îi va da aiurea alt sat și apoi nu i-a dat nici un sat pentru acel sat al lui.

De aceia, domnia mea și cu tot sfatul nostru, văzând plângerea lui cea mare și știind că-i este dreaptă moștenire, ne-am milostivit și i-am dat acel sat iarăși înapoi.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi cu tot venitul, precum i-au fost și din veac ocină și dedină. Altul să nu aibă, niciodată, în veci, a turbura pentru moștenirea lui, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7118 <1609> Noembrie 15.

Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Ureche mare vornic <m. p.>

† Grozav <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1805.

345

1609 (7118) Noembrie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru Elinca, fiica Ciornoscăi din satul Seleșeul de Sus, nepoata Drăghinei și a Grozavei, de bună

voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, ce a avut ea în satul Sileşeul de Sus, loc de două case şi loc de moară pe Jijia, pentru şaizeci taleri de argint. Aceia a vândut boierului nostru credincios şi cinstit Isac Balica hatman şi i-a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi.

Şi deasemeni s'a sculat Grozav, tatăl Elincăi, bărbatul Ciornoscăi şi a vândut ocina sa dreaptă loc de o casă, tot în acest sat mai sus scris, Sileşeul de Sus, pentru treizeci de taleri; care această ocină loc de o casă, îi era cumpărătură dela Sofronia, fiica Măricăi. Şi iarăşi i-a plătit deplin cinstitul nostru boier mai sus scris, Isac Balica hatman.

De aceia, noi văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi am dat şi am întărit cu acest ispisoc al nostru să-i fie şi dela noi ocină şi dedină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

In Iaşi, anul 7118 <1609> Noembrie 17.

Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

Pătraşco vornic a iscălit <m. p.>

Ionaşco <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa panului Stroici mare logofăt, Iuraşco logofăt.

Iuraşco logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLVII/82.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

346

1609 (7118) Noembrie 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru Agafton egumen şi tot soborul dela sfânta noastră mânăstire numită Homor, unde este hramul preacuratei şi preabinecuvântatei noastre stăpâne, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară, Maria şi sluga noastră credincioasă, Andronic ceaşnic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între dânşii dreptele lor ocine şi danii, din dreptele şi propriile lor privilegii, ce au avut dela Petru voevod cel Bătrân o selişte anume Strahotinul pe Jijia cu loc de mori pe Jijia şi satul Buţcătenii şi cu locuri de iaz. Şi s'a sculat mai sus zisa sluga noastră credincioasă Andronic ceaşnic şi a dat dreapta lui ocină, satul anume Buţcătenii şi cu locuri de iaz şi cu privileg ile, pe care el le-a avut de danie dela domnia mea, mai sus zişilor noştri călugări. La aceasta s'au sculat rugătorii noştri călugări şi au dat schimb pentru schimb, dreapta lor ocină şi danie, seliştea Strahotinul,

ce este pe Jijia și cu loc de mori pe Jijia și cu privilegiile pe care le-au avut dela Petru voevod cel Bătrân, slugii noastre credincioase, Andronic ceașnic.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie și cu înțelegere între dânșii, pentru aceia și domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire dela Homor, acel mai sus scris sat, anume Buțcătenii și cu loc de iazuri, să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7118 <1609> Noembrie 20.

Insuși domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Marele vornic a învățat și a iscălit.

Arh. St. Iași, CDXXVI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 111 f./. 482

347

<1609> Noembrie 21.

† *Eu* Pătrașco, *fiul lui* Stănilă hotnogu, însuș no sine ș'au vândut a sa ocină din sat din Burâle, ce să va alege din parte Bratei a lu Pătrașco, feciuru lui Stănilă și Țutai, nepoata Bratei și o văndut dereptu 20 de taler<i> și o <a>u cumpărat Simion *și* co Nastasiea, fămeea sa și au dat bani din casa popei lui Burlă.

Și a fost oamen<i> bun<i> și bătrâni: Căsiean și Vicol și Druman și fece<o>ru lu Căsiean și alalți omen<i> bun<i> tuți și Dumitru *de acolo.*

Noemvrea 21 *zile.*

A scris această mărturie Mihalce, fiul lui popa Burlă din Burâle.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, IX/II/1b.
Orig. rom. hârtie, 2 peceți inelare.
Cu o copie rom. din sec. XIX.
Datat după documentele din 8 și 28 Oct. 1609 prin care se întăresc alte cumpărături ale lui Simion sulg. în Borâle și Jeverteni. (Acad. R.P.R., Iași, IX/II, 1—2).

348

1609 (7118) Noembrie 22, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Mihaiu hotnog și fratele lui, Dumitru, fiii lui Petrea și verii lor, Nechifor

și frații lui, Toader și Sava, fiii lui Simion și Gligorie, fiul Măricăi, toți nepoții Vascăi și Anesia, fiica lui Hilip și verii ei, Gligorie și fratele lui, Ostahie, fiii lui Toader, toți nepoții lui Gherman și Alexa și surorile lui, Ileana și Todosia, fiii lui Văsiiu și verii lor, Ion și fratele lui, Sanson și Mărica, fiii lui Răzmiriță, toți nepoții lui Ciocea și Andronic și surorile lui, Mărica și Doroftia, fiii lui Petrea, nepoții lui Mic și Alexa, fiul Mușei și vărul lui, Tăbuci, fiul lui Crețul, toți nepoții lui Vișea și toți acești strănepoți[1]) ai lui Radul Mutăhală, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din uric ce a avut străbunicul lor, Radu Mutăhală, dela Ștefan voevod, pe satul Rădeștii, pe Sărățele ce sunt în ținutul Chigheci. Aceasta au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, Chiriță Dumitrachi mare postelnic, pentru două sute și șaptezeci taleri de argint și le-a plătit toți deplin, înaintea noastră.

Pentru aceasta, domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru Chiriță Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură cu toate veniturile și cu toate hotarele vechi, neclintit, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7118 <1609> Noembrie 22.

Domnul a zis.

Costantin voevod m. p.>

Pătrașco vornic a iscălit <m. p.>

Hariton <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa panului Stroici mare logofăt, Iurașco logofăt. Iurașco logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXIII/65.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

349

1609 (7118) Noembrie 30, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Gavril fiul lui Grosul și Ion fiul Anesiei, sora lui Gavril, fiii lui Grosul și verii lor, Măgdălina fiica Petricăi și popa Onaca și fratele lui, Ionașco, fiii lui Pătrașco și Grigore, fiul lui Marco și deasemeni, verii lor Nechifor, fiul lui Pașco și Dumitru, fiul lui Hrib, toți nepoții lui Vlașin, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din uricul ce a avut bunicul lor Vlașin dela Ștefan voevod, pentru satul Ciocăneștii, ce sunt pe Prut, în ținutul Lăpușnei, jumătate de sat, partea de sus. Aceia au vândut-o credincio-

[1]) «strănepoți» scris deasupra altui cuvânt.

sului şi cinstitului nostru boier Chiriţă Dumitraşco mare postelnic, pentru patruzeci taleri de argint. Şi le-a plătit toţi deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, pentru aceia dela noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru ce este mai sus scris, Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu toate veniturile şi cu toate vechile hotare. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1609> Noembrie 30.

Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Marele vornic a iscălit.

Hariton <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/12.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom., ibid., CCIV/38.

350

<1609—1610> Decembrie 2, Ceplinţi.

Adecă eu, Năvrăpăscul fost vornic şi Ghiorghie vornic şi Sidor fost staroste şi Rogojanul fost pârcălab şi Petru Cihan şi Ionaşco Vrabie staroste şi Prăjină fost pârcălab, recunoaştem cu această scrisoare a noastră, că ne-am întâmplat înaintea părintelui nostru Ureche mare vornic de ţara de jos, în satul Ceplinţi, când a venit înaintea milostivirii sale şi înaintea noastră Andreica Poica şi Iordachi, fiul lui Petrea Grecul, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, de bună voia lor, au vândut dreapta lor parte de ocină, jumătate din satul Puiciani pe Răut, cu bălţi [1]) şi cu hălăştee [2]) şi cu mori pe Răut. Aceasta au vândut-o părintelui nostru, pan Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru două sute taleri număraţi şi a plătit totul deplin.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voia lor şi plata deplină înaintea noastră, încă am făcut dela noi această mărturie, până când îşi va face uric dela milostivirea sa, domnul nostru.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre pe acest zapis al nostru, să se ştie.

Scris la Ceplinţi, Decembrie 2.

Acad. R.P.R. CLVII/52.
Orig. slav, hârtie, 6 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1808 Sept. 24.
Datat după: Nistor Ureche mare vornic, Năvrăpăscul fost vornic, Ionaşco Vrabie staroste întâlniţi în acte din anii 1609-1610.

---

[1]) „bălţi", aşa în orig.
[2]) „hălăştee", aşa în orig.

351

1609 (7118) Decembrie 4.

Altu zapis a lui Vasile și cu frate-său Ursul și Grigorce nepoți întru care scrie: că de bună voe lor ș'au văndut parte de moșie din satul Bolomirești din giumăte de sat a șasa parte, din cămpu, din vatra satului, din pădure, din livez<i> și cu curături și cu tot venitul. Aceasta au văndut-o lui Dumitru Goe și fămei lui, Candachii, drept 8 tal<eri> bani gata ca să-i fie ocenă și moșie în veci.

Și la tocmala lor s'au tămplat mulți oameni buni, care s'au iscălit și ș'au pus pecețile, ca să-i fie de credință.

V<ă>let 7118 <1609>, Dechemv. 4.

Popa Vasile.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 13, f. 40 v.
Copie rom. din 1796, 3 degete aplicate.

352

1609 (7118) Decembrie 12.

Suret de pe o carte sirbască dela Costandin Moghila v<oe>v<o>d, din l<e>t 7118 <1609> Dec. 12.

Precum au venit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri sluga noastră Drăgăilă și au adus înnaintea noastră și înnainte sfatului nostru un zapis făcut dinainte a mulți oameni buni, dinaintea a lui Capotă vătaf și Buda și Mihăilă și dela alții, mărturisind așa întru a lor scrisoare, că au cumpărat o parte de ocină din Teberce, drept 95 zloț<i> tătărăști, din satul Răuca. Deci domnie mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acel de mai sus scris zapis, domnie mia am crezut.

Pentru acéia, ca să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu s<ă> amestece.

Insuș<i> domnul a poroncit.

S'au tălmăcit de Gheorghe Evloghi, 1776 Mart. 16.

Acad. R.P.R., III/112.
Trad. rom.

353

1609 (7118) Decembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier Ștefan Prăjescul, mare stolnic, cu

un zapis de mărturie dela boieri și dela oameni buni, dela Coste Băcioc, mare ceașnic, dela Grigorie mare stolnic și dela Trifan postelnic, cum a venit înaintea lor Gheorghie, fiul Neagăi, nepot lui Gavril Poiană, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, cât se va alege partea lui din satul Poiana, care este în ținutul Totrușului, pe Tazlău, cu case și cu moară pe pârâul Alba și cu loc pentru altă moară în apa Tazlăului și cu curături. Aceasta a vândut-o boierului nostru credincios, ce scriem mai sus, Ștefan Prăjescul mare stolnic, pentru două sute taleri și pentru doisprezece boi și i-a plătit totul deplin acei 200 taleri și 12 boi, în mâinile lui Gheorghie Neagovici nepot lui Gavril Poiană, dinaintea lor.

Deci noi, am văzut zapisul lui de mărturie și de tocmeală, de bună voie și plată deplină și am crezut. La aceasta și noi, dela noi am dat și am întărit, boierului nostru credincios Ștefan Prăjescul mare stolnic, ca să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 <1609> Decembrie 13.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Pătrașco vornic a învățat și a iscălit, pentrucă marele logofăt a fost bolnav <m. p.>

† Bașotă <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XVI/2—3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1807.

354

1609 (7118) Decembrie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Anastasia, cneaghina credinciosului și cinstitului nostru boier, Cărăiman mare paharnic și fiul ei, Dumitru Buhuș, cu un zapis de mărturie dela boieri dela Coste Băcioc paharnic și Grigorie mare stolnic și Ionașco Talpă logofăt și Solomon logofăt și Iurașco logofăt și Ilea Bucioc vornic de gloată, că au venit înaintea lor Ionașco și sora lui, Măgdalina, copiii lui Carachizel fost mare stolnic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din satul Plotunești, ce este în ținutul Cârligăturii, cât se va alege. Aceasta au vândut-o acestor <ce> mai sus scriem, Anastasia păhărniceasa și fiului ei, Dumitru Buhuș, pentru patru sute cinzeci taleri și a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani 450 taleri, în mâinile lui Ionașco și surorii sale, Magdalina, dinaintea lor.

Deci noi, am văzut zapisul lor de mărturie şi de tocmeală de bună voie şi plată deplină şi am crezut; la aceasta şi noi am dat şi am întărit dela noi, ca să le fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1609> Decembrie 17.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Başotă <a scris>.

<Pe verso:> In lipsa lui pan Stroici mare logofăt, Iuraşco logofăt am iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R., XLI/16.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu copie, slavă ibid., CCCCXXV/110.

355

1609 (7118) Decembrie 20, Iaşi.

† Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava. Iată a venit înaintea noastră, Băseanul uricar, cu porunca şi cu învăţătura domniei sale domnului nostru, că a schimbat de bună voie, drepţii săi robi [1]) Ţigani, anume Tecuci cu femeia şi cu un copil, iar domnia sa domnul precum şi noi am dat lui Băiseanul uricar, schimb pentru schimb, un Ţigan tânăr şi neînsurat, anume Boţocan, fiul lui Mâţul. De aceia, noi l-am scris pe acest mai sus zis Tecuci cu femeia, să fie cu ceilalţi Ţigani domneşti, iar Boţocan, fiul lui Mâţul, să fie rob [1]) Ţigan al lui Băiseanul uricar, neclintit, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7118 <1609> Decembrie 20.

Iasac Balica <m. p.>

Acad. R.P.R., CV/74.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

356

1609 (7118) Decembrie 27, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Elinca, fiica Ciornuşcăi, nepoata Drăghinii şi a Grozavei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, din privilegiul de . . . [2]) ce a avut dela . . . . . [2]) voevod, loc de două case din Seleşeul de Sus şi cu par-

---

[1]) « holopi », în orig.
[2]) loc alb în orig.

tea lor din vadul de moară pe Jijia, care este în ţinutul Dorohoiului. Aceia a vândut boierului nostru cinstit, pan Isac Balica hatman, pentru şaizeci de taleri de argint. Şi i-a plătit ei tot, deplin.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Grozav, tatăl mai sus scrisei Elinca, tot de bună voia lui şi a vândut ocina şi cumpărătura sa dreaptă, loc de o casă, din acelaş sat din Seleşeul de Sus şi cu partea ei de vad de moară, care îi era lui cumpărătură dela Sofronia, fiica Mărichii. Aceia a vândut deasemeni boierului nostru, pan Isac Balica hatman, pentru treizeci taleri bătuţi şi i-a plătit pe toţi deplin.

Pentru aceasta să-i fie şi dela noi aceste mai sus scrise locuri de trei case din Seleşeul de Sus, ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1609> Decembrie 27.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/83.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

357

<1610>.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat credincios al nostru, Precop Cărăiman al treilea vistier a slujit drept şi credincios mai înainte sfânt răposatului, răposatul [1]) păriute al domniei mele, Eremia voevod <şi> [2]) ţării noastre, iar astăzi ne sluješte nouă drept şi credincios. Deci noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit pe el cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit dela noi în ţara noastră, în Moldova, cu o selişte anume Rădenii la marginea bucovinei şi cu tot hotarul acelui sat, care este în ţinutul Hârlăului. Care această selişte, anume Rădenii, sub marginea bucovinei, a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului nostru, al Hârlăului.

De aceia, să-i fie lui dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină, această mai sus scrisă selişte anume Rădenii şi cu tot hotarul şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei selişte mai sus scrise, anume Rădenii şi cu tot hotarul ei să fie din toate părţile pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

---

[1]) aşa în text.
[2]) omis în copie.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Costantin Moghila voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Petraşco mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Stanislav şi Vicol pârcălabi <de Neamţ> . . . . [1])

Acad. R.P.R., DLXIV/51.
Copie slavă modernă, neterminată.
Data după însemnarea copistului în fruntea actului.

358

1610 (7118) Ianuarie 2.

† Aici zapis pentru un vad de moară din satul Cofeşti, pe care l-au cumpărat Apostol şi Sima dela Vlaicul şi dela fiii săi, dela Ivan şi dela Ion şi dela sora lui Anca şi dela feciorii lui, Chicuş şi Sima şi dela fratele lui, anume Cerbul şi Ioan Caşotă şi dela fiii lui Cerbul anume Nicoară. Şi Nicoară a căzut într'o deşugubină şi din acea deşugubină s'au luat nişte averi lui Ursu şi lui Baciu. De aceia, Ursu şi Baciu au luat partea lui Cerbu şi dela fratele lui, Rânja şi dela fiii lui Rânja, anume Sora şi Danciul. Şi s'au tocmit de bună voia lor şi au dat ei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut un vad de moară, unde se va alege vadul lor, din satul Cofeşti şi unde va fi fost de demult, moara lor. Şi a dat Apostol şi Sima patruzeci şi doi taleri, bani gata, în mâinile acelor fraţi, care sunt mai sus scrişi şi a fiilor lor.

Scris 2 Ianuarie 7118 <1610>.

Şi s'au dat banii la Târgoveţi, în casa lui Mezin dinaintea a oameni buni: popa Crăciun din Târgoveţi şi Boştog şi Mezin tot de acolo şi Todor tot de acolo şi Cocora tot de acolo şi Giurgea tot de acolo şi Toma din Mărăşti şi Bălan din Găgeşti, Nechita tot de acolo, Toma din Crucea şi Ion Dorobăţ tot de acolo.

Gligorie Bucium <m. p.> Iacomie <m. p.>
Dvornicul Nădăbaico <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXI/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1755. Pe verso, se află suretul unui doc. dela Vasile Lupu, în care se arată că satul Cofeşti este pe apa Putnei.

359

1610 (7118) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră

[1]) restul lipseşte în copie.

Murgoci Toflea fost staroste, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră, Precup Negrea ureadnic de Bârlad, mărturisind în el, că a venit înaintea lui Andreica, fiul lui Lie călugăr din Ochişeşti, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa parte de ocină din satul Ochişeşti, câtă i se va alege din câmp şi din vatra satului şi cu parte din vii şi din moară. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Murgoci Toflea fost staroste pentru zece taleri numărați, dinaintea lui.

De aceia, noi văzând acest zapis de mărturie dela sluga noastră mai sus scrisă, noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Murgoci Toflea fost staroste, toată această parte mai înainte zisă a lui Andreica, fiul lui Lie călugăr, cât i se va alege din satul Ocheşeşti din câmp şi din vatra satului şi din moară şi vii. De aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7118 ‹1610› Ianuarie 16.

† Insuşi domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/150.
Orig. slav, hartie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. ibid., CCLXXX/1.

360

1610 (7118) Ianuarie 18, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat şi am întărit rugătorilor noştri Agafon egumenul şi tuturor monahilor dela sfânta mânăstire Homor, unde este hramul adormirii preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, dreptul hotar al sfintei mânăstiri, pe care îl are în munți, din uricul ce au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din ispisocul de întărire dela Petru voevod, începând hotarul chiar dela poarta sfintei mânăstiri, mergând în sus până la Muntele Mare şi iarăşi Muntele Mare până la Poiana Merilor, de acolo opcina până la obârşia Homorului, apoi până la Brazii Muerii[1]) apoi până la dealul Ulmul[1]) şi pe dealul Paltinului[1]), de acolo pârâul Racova la vale, până unde cade în Ihnata şi peste Ihnata, şi de acolo drumul până la vârful muntelui Geamănului[1]) apoi opcina până la Secătura[1]) lui Bucur, până la poiana lui Ihnat şi până la Brădulet[1]) şi iară până la Lozii şi până la Miezuri[1]), de acolo la Trei Brazi[1]) peste Solonet şi până în vârful Scărişoara[1]) opcina în sus până la Poiana Popii şi până la fântâna lui Dragomir, toată opcina dealului,

[1]) aşa în orig.

până la poiana Paltinu'ui apoi pârâul Bucoviţei şi iarăşi pe Bucoviţa la vale, până la Moldova şi iarăşi dela gura Bucoviţei, pe Moldova în sus până la izvorul Tocilelor şi tot mergând în sus până la Dealul Mare şi iarăşi dela Muntele Mare de unde s'a început mai întâi. Atât este tot hotarul sfintei mânăstiri.

De aceia, să-i fie şi dela noi sfintei mânăstiri ocină şi întărire, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Ianuarie 18.

† Domnul a zis.

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

361

1610 (7118) Ianuarie 24, Iaşi.

† Io Costantin Moghila <voevod>[1]), din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată am dat şi am întărit>[1]) slugilor noastre, toţi <nepoţi ai>[1]) lui Ignat aprod, dreapta lor ocină şi <cumpărătură. . . >[1]) ce a avut bunicul lor, Ignat aprod, dela Ştefan voevod cel Tânăr şi dela. . . [1]) Alexandru voeovd şi dela Bogdan Alexandrovici voevod, o selişte. . . [1]) care se numeşte Sencăuţii pe Ciuhur, care este între iazuri <. . .gura>[1]) Ostriţei, tot pe Ciuhur, care este în ţinutul Iaşi. Pentru aceasta. . .[1]). Şi la aceasta, deasemeni, dăm şi întărim fiilor lui Simion Rusinovschi. . . [1]) dreapta lor ocină şi cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care . . . [1]) dela Petru voevod, o selişte anume Slobozia pe Prut, între. . . [1]) între Lihăneşti, care este în ţinutul Dorohoiului.

Pentru aceasta, să le fie şi dela noi uric şi ocină şi întăritură. cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Ianuarie 24 zile.

† Domnul a zis.

† Iuraşco al treilea logofăt a învăţat.

Acad. R.P.R., VIII/248.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, stricată.

362

1610 (7118) Ianuarie 25, Iaşi.

Suretu depre ispisocul lui Constandin Moghila voevod, l<ea>t 7118 <1610>, Ghen. 25 zile.

Io Constandin Moghila voevod, domnu ţării *Moldovei*. Iată, au venitu înnaintea noastră şi a tuturor veliţilor boiari, Tudora fămeia lui Isac Roşca visternicel,

[1]) loc rupt în orig.

fata [1]) Sofroniei, nepoata Micului şi strănepoată Costei, feciorul lui Dragoş, de a ei bună voe, de nimenea silită, nici asuprită şi au vândut a ei dreaptă ocină şi moşie din uricul ce au avutu dela strămoşul ei, Costea Dragoş, de danie de la preabunul Alexandru voevod, din a treia parte [2]) jumătate de satu Răteşti, partea a treia, ce iaste pre Topoliţă, în ţinutul Némţului. Aceasta au văndut-o credincios boiariului nostru Boul vist., dreptu optuzeci de taleri bătuţi. Şi i-au datu toţi banii, deplin, ce mai sus scrie: optuzeci de taleri, în măinile Tudorii fata Sofroniei, înnaintea noastră. Pentru aceia şi noi, văzănd al lor tocmeală şi bună învoială şi plată deplin şi dela noi am datu şi am întărit, ca să-i fie moşie şi uric cu tot venitul. Şi altul nimenea ca să nu să amestece preste cartea noastră.

Insumi domniia mea poroncesc.

Scris în Iaş<i>.

Acad. R.P.R., CCXX/24.

Trad. rom. din sec. XVIII, hârtie.

363

1610 (7118) Ianuarie 28, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Nistor fiul lui Tit, nepotul lui Frăţilă, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Micleşti, cu iaz şi cu vad de moară pe pârâul Vaslui, ce se va alege partea lui. Aceasta a vândut-o slugii noastre Gheorghie Drăguş pârcălab, pentru patruzeci şi cinci taleri, bani gata.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610> Ianuarie 28.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco vornic a învăţat. Şi a iscălit <m.p.>

† Loghin <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/185.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Un rezumat rom. în ms. nr. 3412, f. 4v., datat greşit: 1609 (7118) Sept. 28, cetindu-se greşit de copist, luna.

364

1610 (7118) Ianuarie 30, Iaşi.

† Ión [3]) Costan<tin> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Isac Stârcea, ca să

[1]) corectat peste « mătuşa ».

[2]) urmează, şters, cuvântul: « din ».

[3]) aşa în orig.

fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele a opri şi a ţine acest iaz al său, din jos de satul Popeni, care-i este cumpărătură, are şi privilegii dela sfântrăposatul părinte al domniei mele, iar acea carte ce şi-a făcut-o ginerele lui Posmag să nu se ţină în seamă, ci de acum înainte să stea de faţă când ar vrea sluga noastră Isac Stârcea şi să-şi înfăţişeze privilegiile.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a-l opri sau să facă altă lege, până când nu va sta de faţă înaintea domniei mele şi înaintea sfatului domniei mele, pentrucă el are privilegii de cumpărătură pentru acest iaz, cu tot <venitul> [1]).

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Ianuarie 30.

† Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/84.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom., ibid., DXLIV/11.

365

1610 (7118) Februarie 1.

† Adecă noi Vrabie dvornic şi Petraşco Başotâ cămăraş şi Gheorghie Başotâ şi Iuraşco Başotâ şi Nechita diiac de Vărtop şi Comonici hotnog de Boteşt<i> şi Gligorie Gorovei ap. de Bărgăoani, mărturisim cu cest al nostru zapis cum au venit înnaintea noastrâ Vădeanul vis<t>. cu a sa fămée, cu Grozava, fata Ganăei, dă nimene nevoiţ<i> nici asupriţ<i> şi‿au văndutu a lor dereaptă ocin<ă> ce-au avutu feméia sa, Grozava, de moşie în satu în Răteşti, pre apa Topoliţei, însă ce i să va alége partea Grozavei şi în câmpu şi într'apă şi cu tot venitul şi au văndut Boului vistiiarnicului pentru treizecitaler<i>.

Deci, noi deac'am vădzutu de a lor bunăvoe t<ocm>ală [1]) şi deplină plată, noi amu alăturatu şi ale noastre peceţi cătră cest al noastr<ă sc>[1])risoare.

V<e>l<ea>to 7118 <1610> Fev. 1.

Eu Başotâ	Vrabie dvornic *de gloată.*
Iuraşco Başot<ă>	Petraşco Başot<â> cămăraş
Nechita diac	Comonici

<Pe verso:> *Faceţi ispisoc* domnesc.

Acad. R.P.R., CCXX/27.
Orig. rom., hârtie, 5 peceţi inelare, aplicate.
Cu o trad. rom. ibid., CCXX/26.

---

[1]) lipsă în orig.

366

1610 (7118) Februarie 7, Iaşi.

† Pătraşco mare vornic al ţării de sus şi Chiriţă Dimitrachi mare postelnic şi Ursu mare pitar şi Gligorie mare şetrar şi Eremia vornic. Iată a venit înaintea noastră Nechifor, fiul Sofroniei, nepoata lui Micul, strănepoata lui Coste, fiul lui Dragoş, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină din privilegiul de vislujenie ce a avut străbunicul său Costea, fiul lui Drăguş dela preabunul Alexandru voevod. Şi a vândut fratelui nostru, pan Teodor Boul vistier, a şasea parte din a treia parte, din jumătatea satului Răteşti pe Topoliţă, în ţinutul Neamţ, pentru treizeci taleri de argint.

Noi, dacă am văzut această tocmeală şi plată deplină, noi încă am făcut această mărturie dela noi şi spre mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie,

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Februarie 7.

Ursu mare pitar a iscălit <m.p.>

Gligorie mare şetrar <m.p.>

<Pe verso, slav:> « Să-şi facă ispisoc dela domnie »

Acad. R.P.R., CCXX/27.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CCXX/28.

367

1610 (7118) Februarie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie, fiul popei Drăghici din Epureni, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, patru ogoare, din hotarul satului Tescani, din frunte până în capătul despre hotarul Iporenilor, pe care le-a cumpărat tatăl lui, Drăghici, dela Bercea, fiul lui Sava şi nepotul lui, Marco, fiul lui Ion, nepot lui Vasco şi Gliga, fiul Ungurului şi Ion Capotă şi fratele lui, Drăghici, fiii lui Vasco, toţi copii şi nepoţi lui Sava şi ai lui Vasco şi ai lui Ungurul şi ai lui Vasco. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, Vasilie Orăş fost hatman şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută şi patruzeci de taleri număraţi.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră Vasilie Frumuşanul, fiul lui Toader şi a vândut cumpărătura sa dreaptă pe care a cumpărat-o dela Toader şi dela fratele lui, Sava, fiii lui Bercea, nepoţii lui Sava bătrânul, a treia parte din a treia parte a satului Tescani. Aceasta au vândut-o mai sus scrisului nostru boier Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută taleri număraţi.

Şi, deasemeni, a venit Drăgan [1]) din Todereşti din ţinutul Cârligăturii şi a vândut dreapta sa cumpărătură din Tescani, pe care a cumpărat-o el dela Sava Bercea, două ogoare în frunte. Aceasta a vândut-o mai sus scrisului nostru boier, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru cincizeci taleri număraţi.

Şi, deasemeni a venit, înaintea noastră... [2]) şi fratele lui, Rusul, fiii Drăgănesei din <Fă>[2])ureşti din ţinutul Iaşi şi a vândut a patra parte din a treia parte din satul T<es>cani, pe care ei o cumpăraseră dela Gliga, fiul lui Micu, nepotul lui Ungureanul. Aceasta a vândut-o boierului nostru, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută şi cinci taleri număraţi.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră Ion Bunciul şi cu femeia sa, din Tescani şi a vândut jumătate din a treia parte din Tescani, dreapta sa dedină. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru şasezeci taleri număraţi.

Si, deasemeni, a venit înaintea noastră Cobăleanul şi fraţii lui, Căzan şi Pavăl, fiii lui Onica din Rădeni din ţinutul Cârligăturii şi a vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, partea lor cât se va alege din satul Tescani, ce au cumpărat dela Marco din Tescani. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasile Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru optzeci taleri număraţi.

Şi, deasemeni, au venit înaintea noastră Mihai şi fiul lui, Gligorcea din Epureni şi au vândut cumpărătura, dreapta lor ocină, cât se va alege partea lui Marco bătrânul din Tescani. Aceasta au vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa, pentru o sută taleri.

Şi, deasemeni, Marco din Epureni a vândut dreapta sa cumpărătură ce a cumpărat dela alt Marco bătrânul din Tescani, o parte de ocină din satul Tescani. Aceasta a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Vasilie Orăş şi cneaghinei lui, Mariţa.

Deci toţi câţi sunt mai sus scrişi, toţi au vândut din uricul de cumpărătură ce au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân, dreapta dedină a lui Maxin stegarul şi a fratelui lui, Sava şi Focşa şi a surorilor lor Ana şi Vasca, fiii lui Lupşe şi rudelor lor, Ungurul şi Mica, fiii Ileanei şi, deasemeni, a rudelor lor Petrea şi Vasco şi Nastea, fiii Zoicăi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi domnia mea am dat şi am întărit să le fie ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Februarie 8.

† Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Ureache mare vornic a învăţat. Şi a iscălit Ureache <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXIX/27.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

---

[1]) scris, peste loc ras, de mâna diacului.

[2]) loc rupt în orig.

368

<1610> Februarie 15, Bârlad.

† Adecă eu A<pos>)[1]tol și Gligorcea deregătorii de Bărlad. Iacă a venit, naintea noastră, Ștefan și Mafteiu și au văndut a lor Ț.gan anume ... [2]) lui Necoar<ă> spătariul, dreaptŭ 20 de galbeni.

Deci noi, am văzut de bună voia lor tocmală, deci noi le-am făcut zapis dela noi, ca să-i hi<e> lui dela noi întăritură, pănă'și face și domnescu.

Și în tocmala lor au fost: Gligorie stolnecel de în Polițeni și au fost Vartic visternicel de în Bătineșt<i> și au fost Precup șetrărel de în Cărjeoani și Crăciun de Bărlad, Ionașcu de acolea și mulți oameni buni.

De aceasta scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru și ne-am pus pecețile.

Scris la Bărlad, Fev. 15.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/6.
Orig. rom. hârtie, 5 peceți inelare, aplicate.

369

<1610–1611> Februarie 28, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem credinciosului și cinstitului nostru boier, Băcioc, mare ceașnic. Dăm știre de rândul satului Șeptiliceanii din ținutul Soroca, căci a fost acel sat al cneaghinei Andreiasa și ai ținut până acum acel sat, dar acum domnia mea m'am milostivit și iarăși i-am dat ei acel sat, cu tot venitul.

Pentru aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să lași satul ei și vecinii ei în pace și mai mult să nu te amesteci acolo, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, Februarie 28.
Insuși domnul a zis.
Costantin voevod <m.p.>
Ureche mare vornic a învățat.
Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXVIII 3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.
Datat după Băcioc mare ceașnic.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în orig.

370

1610 (7118) Martie 1, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabii de Orhei şi tuturor celorlalte slugi ale domniei mele, care vor merge cu slujbele domniei mele, prin acel ţinut. Vă dăm de ştire că a dat sluga noastră Bilţu fost comis un loc de prisacă şi o moară în acel ţinut, pe pârâul Derineţul, în satul ce se numeşte tot Derineţul şi alt loc pe care a fost moară, pe pârâul numit Ichil, care este în acea bucovină şi le-a dat pentru dumnezeu şi pentru sufletul său, sfintei mânăstiri care se numeşte Secul, unde este hramul sfântului prooroc şi înainte mergător şi botezătorului Ioan.

Pentru aceia, dacă veţi vedea această carte a noastră, să nu turburaţi pe prisecarul sfintei mânăstiri anume Buzan pentru nicio dabilă şi angherie şi nici vitele ce vor fi ale sfintei mânăstiri, la acea prisacă, să nu se turbure şi nici să nu se ia pentru alţi oameni. Deasemeni care veţi merge în ţinut să înscrieţi pentru încredinţare, nicăeri să nu-l înscrieţi, ci să-i daţi pace să fie posluşnic al sfintei mânăstiri.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

† In Iaşi, anul 7118 <1610> Martie 1.

† Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

† Ureche mare vornic a învăţat.

† Vasile <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu două traduceri; una rom. şi cealaltă rusească, ambele din sec. XIX.

371

1610 (7118) Martie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Gheorghe armaş. Iţi dăm de ştire că a venit înaintea domniei mele, sluga noastră, Crăciun vistiernicel din Dolheşti şi s'a jeluit că are pâră cu P<obihnă> [1]) pentru un iaz şi a venit înaintea porţii domniei mele ca ei să se pârască. Intru aceasta, ei s'au tocmit şi s'au împăcat între dânşii, dinaintea a mulţi oameni buni, precum are şi carte de mărturie şi aşa s'au tocmit ca Pobihnă să aibă a-şi muta moara sa mai sus, iar Crăciun încă să aibă a lăsa roata de moară mai jos pentru că este acest iaz al lui Crăciun mai de demult de ocină. După acestea, Pobihnă, el s'a sculat şi a făcut carte la marii vătagi să taie iazul lui Crăciun

[1]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele tu să strângi oameni buni şi bătrâni, cum veţi afla iazul căruia va fi mai vechi al aceluia să stea pe loc, în pace, iar acel iaz ce va fi făcut pe urmă să fie de nimic.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1610> Martie 5.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco mare vornic a învăţat.

† Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XXIV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată. căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

372

1610 (7118) Martie 7, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Sava şi sora lui Grozava, fiii lui Ionaşco Ganea, nepoţii Sofroniei, strănepoţii lui Micul şi răstrănepoţii lui Coste, fiul lui Dragoş, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptul lor uric, ce a avut bunicul lor Coste Dragoş, de danie dela preabunul Alexandru voevod, a patra parte din a treia parte din satul Răteşti, care este în ţinutul Neamţ, pe Topoliţă şi loc de moară pe Topoliţă şi din vatra satului şi din ţarină şi fâneţe şi din tot locul.

Aceasta au vândut-o boierului nostru credincios Toader Boul vistier pentru optzeci taleri bătuţi şi le-a plătit toţi deplin, dinaintea noastră, 80 taleri număraţi în mâinile lui Sava şi a surorii lui, Grozava, fiii lui Ganea.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, într'aceea şi noi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios Boul vistier, mai sus scris, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Martie 7.

† Domnul a zis.

Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit <m.p.>

† Başotă <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/29.
Orig. slav, hârite, pecete inelară timbrată.
Cu o trad. rom., ibid., CCXX/30.

373

1610 (7118) Martie 9, Iaşi.

Suret. Noi Cost<a>nd<i>n Movila v<oe>voda, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldovii.

Adică au vinit, înnainte noastră şi înnainte boieril<o>r noştri ai Moldavii, mari şi mici, Precop şi surorile lui: Maica, Iliasa şi Flo<a>re, fii lui Iacob şi Creţul şi frati-său Vasăli şi sora lui, Mărica [1]), ficiorii lui Lăgului, toţi nepoţ lui Stoe, de nimine siliţi, nici asupriţi ci de a lor bună voe, ş'au vândut driaptă a lor ocină şi moşii din sat Medelenii pe Răplivăţu, din a patra parte di sat a trie parte, parte lui Lăgului şi a lui Iacob, din uric ce au avut moşul lor, Stoe, dela Ilii<voe>voa şi din ispisoc ci au avut pe parte dela Iancul v<oe>voa, aceia au vândut creaincios boerului nostru, lui Vitolt *al doilea* log<o>f<ă>t, drept şăptizăci taleri ae argint. Şi li-au plătit deplin banii de sus scrişi, 70 taleri.

Iar noi văzându între dânşii ae bună voia tocmeală şi plata deplină aşijdere şi dela noi i-am aat şi i-am întărit ca să-i fii lui ariaptă ocină şi moşii, cu tot vinitul. Şi altul să nu să amestice înnainte aceştii cărţi a noastre.

S'au scris în Eş<i>, la anul 7118 <1610> Mart. 9.

Insuşi aomnul a poroncit.

Lucoci <a scris>.

Asămine s'au tălmăcit de mine, 1797, Mai 26. Anarei tălmaci, căpit<a>n

S'au poslăduit de mine şi fiind întocma, am încredinţat. Polc. Pavel. 1800 <Avg<us>t 12.

Intocma după tălmăciri. Nedelcu. 1814 Ocv. 11.

Acad. R.P.R., CV/21.

Trad. rom.

Acelaş doc. cu data 1610 (7118) Aprilie 8, semnat de Pătraşcu mare <vornic> scris de Drăgan Tăutul, ibid., CV/22.

374

1610 (7118) Martie 12, Iaşi.

Suret depe ispisocul <lui> Costandin Moghila v<oe>vod, din let 7118 <1610> Mart. 12.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldaviii. Viind înainte domnii mele şi înnainte boerilor noştri a Moldovii, mari şi mici, sluga noastră Toma Braia, *fiul* Ereimii Braia, nepot Maroşcăi, sor<a> lui Iurşi şi lui Vaşco, toţi nepoţii lui Creciun Belcescul şi cu răzăşii săi, Flanda,

---

[1]) notă marginală: In ispisocu cel adivărat au fost loc slobod, unde s'au pus acest numi Mărica, că să cunoaşti că s'au pus mai pe urmă cu altă slovă mai noaă ».

şi cu fraţii săi, de nimine săliţi, nici asupriţi, ce cu a lor bună voia, s'au învoit între dânşii şi au împărţit o bucată de loc de pământ în doaâ, ce este între Negoeşti şi între Leuteşti, dela Luncă şi dela Vale albă, cari acel loc iaste în hotarul Belceştilor, cu uric ce au avut el de danie dela Alexandru cel Bun v<oe>vod şi cu întărire dela Ştefan v<oe>vod. Şi au vinit parte mai sus numitului Toma Braia şi cu niamul său, parte despre Negoeşti, iar parte lui Flanda au vinit şi cu niamul său despre Leuteşti.

Şi aceasta văzând noi bună învoiala ce s'au făcut între dânşii, noi încă i-am întărit cu ispisoc domnii mele, mai sus numitului Toma Braia şi cu ai lui, ace mai sus pominită parti, să-i fiie moşii parte despre Negoeşti, să-i fiie şi dela noi uric de moşiie, lui, cu tot venitul şi altul să nu să amestici.

Săngur domnul poronceşte.

S'au scris la Eş.

In Iaş<i>.

Din limba sărbască pe limba moldovenească am tălmăcit eu, Ioan Stămate *fost mare* pit<a>r, în Eş<i> la 1805, Fevr. 9.

Acad. R.P.R., LXX/59.
Trad. rom.

375

1610 (7118) Martie 16, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Tudora şi sora ei Erina şi fratele lor Nechifor şi deasemeni, nepoţii lor Sava şi Grozava, fiii lui Ionaşco Ganea, toţi fiii Sofroniei, nepoţii lui Micul, toţi strănepoţii lui Coste Dragoş, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din uricul de miluire pe care l-a avut bunicul lor Micul dela Alexandru voevod, a treia parte, din jos, din jumătatea satului Răteşti, Iare este în ţinutul Neamţ, pe Topoliţa şi cu loc de moară pe Topoliţa. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier Boul vistier pentru trei sute taleri bătuţi şi le-a plătit toţi deplin 300 taleri număraţi, în mâinile Tudorei şi Erinei şi ale lui Nechifor şi Sava şi Grozava, înaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină între ei, întru aceeia şi noi i-am dat dela noi şi am întărit credinciosului nostru boier Boul vistier, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Martie 16.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit <m.p.>
† Başotă <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/31.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CCXX/32.

376

1610 (7118) Martie 19, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am dat domniei sale doamnei Marghita tot venitul satului Giurov.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre să nu îndrăznească să calce sau să intre în acel sat şi mai mult să nu-i învălue înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci cine îl va învălui va pătimi mare ruşine dela domnia mea.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Martie 19.

† Insuşi domnul a spus.

Io Costantin voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXVII/38.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

377

1610 (7118) Martie 22.

7118 <1610> Mart. 22. Noi Costantin Movila v<oe>vod, *din mila lui dumnezeu, domnul ţării Moldovei.*

Dat-am această carte a domniei meli, giupănesii Nastasiei a răposatului Cărăiman *mare* pah<a>r., ca să fie tare şi puternic<ă> cu această carte a domnii mele, a stăpâni hotarul satului Popeştii, pe unde din vec<i> au fost hotarul acelui sat, din zilele vechi şi pe unde vor şti oameni buni şi bătrâni de acolo. Iar cui i să va păre cu strâmbul, să vie să să îndreptezi înnainte noastră şi nimene să nu aibă a stăpâni sau a supăra preste această carte a domnii meli. Şi într'alt chip să nu fie.

Sângur domnul au zis.

Patraşcu *mare* dvornic[1]) *a învăţat.*

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 234, f. 40 v.
Trad. rom. din sec XIX.

---

[1]) în text «drovnic».

378

1610 (7118) Martie 26, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ion Mederhean şi cu femeia sa Platona, din satul Săcuiani, care este în ţinutul Neamţului, cu un zapis de mărturie, pe care l-au avut dela Başotă şi dela Petru <arătând> precum a plătit Ion Mederhean pe Ion Potop de...[1]) dabile şi a dat 340 zloţi. Iar Ion nu a avut cu ce-i plăti, însă el i-a dat... [1]) partea sa de ocină din Săcuiani.

Noi, văzând zapisul de mărturie, am înnoit şi deasemeni şi dela noi i-am dat şi i-am întărit ca să-i fie dreaptă ocină. Altul să nu îndrăznească a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Martie 26.

† Domnul a zis.

Vitolt logofăt <m.p.>

† <Io>n<a>ş<co> <a scris>.

<Pe verso, rom.:> «Intr'această tocmală au fost Istatie den Porceşti şi Ignat Terteal şi Iuravco Varnav şi Gligorcea dascălul *din* Iaş şi Cozma Pasic. Se se ştie ».

Acad. R.P.R., CCXII/27.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

379

<1610> Martie 30.

Suret dela Costandin Mov<v>ila v<oe>vodu.

Io Costandin Movila v<oe>vodu, domnu ţării Mold<o>vei. Facem înştiinţari precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri, dum<nea>lui Tâmpa pah<ar>nic din Iugani şi s'au pârît de faţi, înnainte noastră, Lazar pitar şi cu Iosif aprodul de acolo, zicând aşa Tâmpa pah. că are ial pe acolo la satul Iugani, o parti oarecare de cumpărătură dela Părasca şi de<la> Gheorghie Smetanca şi au ezit acolo, pe ace cumpărătură, un heleşteu, pe pârâul Hilimoniasa. Insă au arătat că acel Lazar pitariu şi cu Iosif aprodul s'au sculat şi iai zicând că au şi ei parti într'acel iazăr şi văniazi iazul în silă. Şi n'au ajutat ei nimică Tămpăi la ezătură, nici au dat nici un ban, însă numai cât au putut Tâmpa de l-au ezit acel iazu, iar ei nimică n'au ajutat, ce numai aşa, în tăriea lor să ţie parti în iazul acela. Iar noi, după lege ţării, i-am întrebat pre dânşii, de mai este acolo locu de iazu. Iar Tâmpa au zis că mai sint trei iazuri stricati, fără de cel ce l-au ezit Tâmpa.

---

[1]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, am aflat lor dreptati ca să-şi ezască lor Lazar şi Iosif orice iazu ar vre, dar într'acel gata să nu se amestice, de vremi ce la iazul cel gata n'au vrut să ajute, nici au dat niciun banu.

Pentru aceia, am aflat lor dreptati, că să ţie Tâmpa iazul acela, iar Iosif şi cu Lazur să n'aibă nici o triabă. Pentru aceia Tâmpa pah. s'au îndreptat şi ş'au pus ferăia în visterii, 12 zloţi, Iar Iosif aprodu şi Lazar pitariul, ei au rămas din toată lege ţării.

Pentru aceia, de acum înnainte ca să nu mai aibă a să pără pentru aciasta, nici a mai dobăndi nici odinioară în veci, piste aciastă carti a noastră.

Let 7110 <1602> Mart. 30.

S'au tălmăcit de Evloghie dascalu.

Asămine di pe tălmăcire ispisocului sărbescu.

1813 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger şi log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/195.
Trad. rom. din sec. XVIII.
Datat din domnia lui Costantin Movilă şi după suretul din 1609 Apr. 30, anterior hotărîrii presente din 1610.

380

1610 (7118) Aprilie 3, Iaşi.

† Io Costantin voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Gheorghie, fiul Voicăi, nepotul lui Ruse Mitescul, nesilit de nimeni şi neasuprit de nimeni, ci de bună voia lui şi a vândut din Verşeni, ce sunt pe Moldova, din partea de sus, din a douăsprezecea parte a şasea deasemeni a vândut tot din a douăsprezecea parte a şasea parte o cumpărătură parte din această a şasea parte a vândut jumătate ce a fost partea şi ce a avut el dela Uliana şi dela Măriica şi dela Dronţa, fiica Nastasiei şi deasemeni Gligorie, fiul lui Gavril şi Pitic fiul Motrei şi Safta, fiica Anuţei şi Hilip, fiul lui Simion, toţi nepoţi lui Ruse Mitescul. Şi, deasemeni a vândut din a douăsprezecea parte a şasea parte, ce a avut cumpărătură dela Vasile şi dela sora lui Nastasia, fiii Condrei, strănepoţii lui Ruse Mitescul şi deasemeni, din a douăsprezecea parte, din a şeasea parte jumătate, cumpărătură ce a avut el dela Ion, fiul lui Toader, nepotul lui Ruse Mitescul, toate aceste părţi, care sunt mai sus scrise, ce a avut dedină şi cumpărătură sluga noastră Gheorghie diac, fiul lui Voico, nepotul lui Ruse Mitescul, le-a vândut credinciosului nostru boier Boul vistier, din uricul ce au avut dela străbunicul domniei mele, Petru voevod cel Bătrân, pentru unsprezece roşii ungureşti.

Iar noi când am văzut tocmeala de bună voie şi plata deplină noi, dela noi, am făcut şi am întărit aceste părţi de ocină din satul Verşeni ca să-i fie ocină şi

-cumpărătură, cu tot venitul şi din câmp şi din ţarină şi din grădini şi din mori dela Moldova, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610> Aprilie 3.

Insuşi aomnul a poruncit.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit <m.p.>

† Loghin <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/22.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

381

1610 (7118) Aprilie 6, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Nastasia, cneaghina lui Dămian vistier şi sora ei Sofronia, fiicele lui Iosip, nepoatele lui Toader Corlătescul vameş, de buna voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură ce a avut unchiul lor, Dumitru Corlătescul, două părţi din a patra parte de sus din satul Corlăteşti, ce este pe Moldova, cu mori şi stupe pe Moldova, în ţinutul Sucevei, ce le cumpărase Toader Corlătescul vameş dela Ionaşco, fiul lui Iaţco stolnic şi deasemeni, din altă a patra parte, din partea de jos din acest sat, a treia parte, din partea lui Iosip tatăl lor şi a unchiului lor Dumitru Corlătescu, ce au cumpărat ei dela sora lor Gaftona, cneaghina Ciocărlioae şi deasemeni din altă a patra parte, din partea din mijloc, jumătatea părţii mamei lor Frăsina, fiica lui Todică.

Ş. deasemeni, au vândut din a treia parte din satul Stăjereni, care este tot pe Moldova, din partea de sus, a treia parte, partea tatălui lor Iosip şi a unchiului lor Dumitru şi deasemeni din a treia parte din partea din mijloc a acestui sat a treia parte, partea care o cumpărase unchiul lor Dumitru Corlătescu dela Ionaşco fiul lui Iaţco stolnic, din dresele pe care le-a avut Dumitru Corlătescul dela Petru voevod şi dela Iancul voevod, din uricul dela Petru voevod cel Bătrân. Acestea le-au vândut boierului nostru credincios, Toader Boul vistier, pentru cinci sute taleri de argint... [1]) afară de o sută taleri, pentru curţi, cneaghinei lui Dămian vistier: Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Ş, deasemeni, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gavril Berciuman şi Ion Hăsan şi Ilea şi surorile lor Stanca şi Anesia... [1]) lui Todică, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, a patra parte din a parta parte din satul Corlăteşti, din partea de mijloc şi au

[1]) loc rupt în orig.

vândut deasemeni credinciosului nostru Toader Boul vistier, pentru cincizeci de taleri de argint şi le-a plătit deplin, dinaintea noastră.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Cozma Ciocârlie fost armaş, fiul Condrei, nepotul lui Simion Iaţco vameş, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din dreptul lor uric ce l-au avut dela Petru voevod cel Bătrân, a treia parte din tot satul Stăjereni. Aceasta a vândut deasemeni boierului nostru Toader Boul vistier pentru optzeci galbeni ungureşti şi i-a plătit deplin dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie <şi> plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Toader Boul vistier, toate aceste mai sus scrise părţi de ocină şi cu mori şi stupe pe Moldova şi cu aceste curţi şi fâneţe şi grădini, pe care şi le-a cumpărat pe banii săi drepţi, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Aprilie 6.

† Domnul a poruncit.

† Marii boieri au învăţat. Şi a iscălit Ureche <m.p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/152.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

382

1610 (7118) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Pavel, fiul Măricăi, nepot lui Eremia vătah, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din uric pe care l-a avut bunicul său Eremia dela... [1]) voevod, partea lui, cât se va alege din satul Miteşti pe Moldova, care este în ţinutul Sucevei. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru boier, Toader Boul vistier, pentru cincizeci taleri de argint. Şi au plătit toţi deplin 50 taleri de argint în mâinile lui Pavel, fiul Măricăi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină între dânşii, noi şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Boul vistier, ca să-i fie şi dela noi ocine şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1610> Aprilie 15.

Domnul a spus.

Pătraşco mare vornic a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Başotă <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXIX/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) loc alb în orig.

383

1610 (7118) Aprilie 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Tocsabă, fiul Jartei, strănepotul lui Mitescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul ce a avut străbunicul lui dela Petru voevod cel dinainte, un ogor şi jumătate din satul Verşeni, pe Moldova, care este în ţinutul Sucevei. Aceasta a vândut-o el lui Maxim, pentru cinci taleri. Şi întru aceia, s'a sculat Maxim, împreună cu femeia sa Ghigonţa, fiica Voicăi şi fratele ei Ion, fiul Voicăi, deasemeni nepoţi ai lui Ruse Mitescul şi au vândut ei şi acel ogor şi jumătate ce au avut de cumpărătură şi încă trei ogoare şi jumătate, peste tot sunt cinci ogoare din acelaşi sat, Verşeni. Acestea le-au vândut credinciosului nostru boier, pan Toader Boul vistier, pentru zece taleri de argint şi le-a plătit totul deplin.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Aprilie 20.

† Domnul a zis.

† Pătraşco vornic a învăţat şi a iscălit <m.p.>

< Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/23.
Orig. s'av, hârtie filigran, pecete timbrată.

384

1610 (7118) Aprilie 20.

† *Adică noi* Nebojatco uricar *şi* Maxim Budză pit. *din* Băloşéni *şi* Micul văt. *şi* Sava *din* Vlădeni, mărturisim noi cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înnaintea noastră Drăgan Tărăţ<ă> şi cu soru-sa Motria, feciorii lui Şteful Tărăţâ şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, toatâ partea lor ce să va alege din satul Băloşéni, din cutul de sus, din urice ce au avut moşii lor dela Ilie şi dela Ştefan vodă. Deci au văndut lui Ion Hăugului, derept patruzeci de taler<i>.

Deci noi, dacă am vădzut cum şe-au tocmit de bunâ voe, noi am făcut această mărturie Hăugului, dela noi, pre acea ocină, până-şi va putea întări şi cu dres domnescu, să fie de credinţâ.

A scris Nebojatco *însuşi*. Şi Ionaşco hotnogul din Cârsteşti, dela ţinutul Sucevei, încă au fost într'această tocmeală.

Vl<ea>to 7118 <1610> Apr. 20.

Nebojatco <a scris>.

<Pe verso, două ciorne, anulate, cu următorul text:>

† *Adică eu*, Sava pit. *din* Vlădén<i> *şi* Dumitru pit. *şi* Costin *deasemeni*, mărturisim noi cu această scrisoare a noastrâ, cum au venit înnaintea noastrâ, nepoţii Ştefului *din* Vlădéni şi au vândot a sa dreaptâ ocinâ, ce s'au ales partea Ştefului s'au vândot lui Ion Hăugul pit. *din* Vl<ă>dén<i>, drept dzéce talere. *Să se ştie.*

† *Adică eu*, Dumitru pit. *din* V<l>ădén<i> *şi* Costin *de acolo* şi Peţa *şi* Vasile mărturisim noi cu ceastă scrisoare a nostră, cum au venit înnaintea noastrâ Cărstina, fata lui Dămiian de în Băşén<i> şi au vândot a sa dreaptâ ocinâ şi moştenire de în sat de în Băşén<i>, ce sâ va alege partea ei, dr<ep>t triedzece de <t>aleri şi o-u cumpărat Ion Hăugul pit. *din* V<l>ăden<i>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, III/II/39.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.

385

1610 (7118) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, marilor cămănari şi slugilor lor, care voi merge pentru camănă în târgul Roman, cum veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi să aveţi a lăsa în pace de camănă 2 crâşme mari şi 2 cojocari şi 2 mesercii şi 2 goştinari ai sfintei episcopii a Romanului, după obiceiul vechi, după cum a fost din veac dela domnii răposaţi de mai înainte. Şi de colaci deasemeni să nu-i învăluiţi şi nici să-i întrebaţi, căci vi se va ţine în seamă.

Pentru aceasta vă dăm ştire, altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Aprilie 25.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Ureche mare vornic a învăţat.

† Simon <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/16.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

386

1610 (7118) <Mai>, Iaşi [1]).

† Ilea Băcioc vornic şi Ghiorghie şi Lupul Dragotă şi Ghiorghie Balşe şi Toader Dragotă vornici de poartă şi Vrabie postlenic şi Vitolt logofăt şi Costantin Roşca fost ceaşnic, scriem şi dăm de ştire cu această scrisoare a noastră, precum au venit înaintea noastră Fraţiman pârcălab şi fiul lui, Dănăilă, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut a treia parte de ocină din jumătatea satului Berbeţeni,

[1]) pentru datare vezi doc. din 26 Mai 1610 (Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XLIX/5.)

ce sunt pe Crasna, în ţinutul Fălciu partea cneaghinei lui Erina, fiica lui Cârstea Bolog. Şi privilegiile ce au avut ei, astfel au arătat înaintea noastră precum că au fost arse de foc în casa lui Nicoară vistier din Crăsnăşeni şi a fost şi Nicoară de faţă, înaintea noastră.

Şi deasemeni a vândut partea cneaghinei lui, ce este mai sus scrisă, Erina, fiica lui Cârste Bolog, care se va alege partea ei şi din satul Mălăreşti pe Prut, în ţinutul Chigheciului. Acestea le-au vândut panului Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru cincizeci taleri de argint, pentru amândouă satele ce sunt mai sus scrise şi i-a plătit toţi deplin cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceasta să-i fie domniei lui dreaptă ocină şi cumpărătură, cu toate veniturile. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7118 <1610>.

Eu Balşe vornic <m.p.>

Lupul Dragotă vornic am scris <m.p.>

Toader Dragota vornic <m.p.>

Ilea Băcioc vornic <m.p.>

Ilie Vrabie postelnic <m.p.>

Costantin Roşca <m.p.>

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XLIX/4.
Orig. slav, hârtie filigran, 6 peceţi aplicate.

387

1610 (7118) <Mai> Iaşi.

† Ghiorghie vornic şi Lupul Dragotă vornic şi Ghiorghie Balşe vornic şi Toader Murguleţ mare armaş şi Ghiorghie Başotă aprod. Scriem şi dăm ştire că a venit înaintea noastră Ionaşco Sprânceană ceaşnic, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din uricul, pe care l-a avut tatăl lui, Sprânceană ceaşnic, dela ...... [1] voevod, jumătate de sat din Drăguşeni pe Prut, în ţinutul Fălciului, partea de sus. Aceia au vândut-o panului Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru cincizeci de taleri de argint. Şi i-a plătit toţi deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Pentru aceia scriem, să se ştie.

Scris în Iaşi, anul 7118 <1610>.

Gheorghie vornic a iscălit <m. p.>

---

[1]) loc alb în orig.

Lupul Dragotă vornic, am scris [1])
Balșe vornic <m. p.>
Theodor mare armaș.

Acad. R.P.R., XXXI/37.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceți aplicate.
Datat după confirmarea domnească din 1610 Mai 22.

388

<1610 Mai>

† Adică noi Marcovici brăniștear și Toader Beghiul diac din Mândrești și Cernat din Crețești și Sava din Unghiu și Rusul de acolo și Gavril Iuriescul din Huși. Scriem și mărturisim cu sufletele noastre, cum a venit înaintea noastră, Tenciul și sora lui Mărica și Sohiia și Ana și Oanța și Chiril, fiii lui Ilion, nepoții lui Nicoară Răspop, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate din jumătatea satului Răspopi, din partea de sus. Aceia au vândut-o lui Dumitru stolnic și lui <Sim>ion [2]) pitar din Răspopi, pentru cincizeci taleri de argint.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie, le-am făcut zapis de mărturie, ca să le fie de mărturie și ca să-și facă ispisoc, să le fie ocină dreaptă. Pentru aceasta, mărturisim cu sufletele noastre.

Și eu Frățiman pârcălab încă am fost la această tocmeală.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XVII/4.
Orig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după Frățiman pârcălab, întâlnit în doc. din 25 Mai 1610.

389

1610 (7118) Mai 11.

Suret dela Costantin Movila vod<ă>, din velet 7118 <1610> Maiu 11.

Facem știri precum au venit, înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, mari și mici, Șandru, ficiorul lui Necoară și frati-său Drăguș și Ion iarăș ficior lui Necoară și nepotul lor, Ionașcu, ficiorul Macdalinii și Fătu, ficiorul Grozavii și rudenie lor, Ion, ficiorul lui Drăguș, de a lor bună voi, de nimene siliți, s'au văndut a lor driaptă ocină, di deresă di'npărțări, ci au avut moșul lor Moga și Tudora, dela tănărul Ștefan vod<ă>, ace a cince parti din satul Iucașului, dila Movilă, care acel sat au fost ocolul tărgului Petrii, pre ace a cince parti au văndut-o boeriului nostru, dum<i>sali lui Isac Balica hat., părcălab Sucevii, drept 260 taleri, pentru ca să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

---

[1]) « am scris », românește în orig.
[2]) loc rupt în orig.

Şi iarăş au mai venit ȋnnainte noastră Zamfira, cu surorile sali: Nastasie şi, Irina şi Ioana, feti Nastii, nepoati lui Hăsan şi Filip şi surorile sali: Dochie şi Parasca şi Nastasie, ficiorii Creţii, nepoţi Mogăi şi Dochie *şi* fratele său, Ilarion şi sora Oghinie, ficiorii Lucăi, nepoţi Tudorii şi Şteful cu frati-său Ion, ficiorii lui Frăţilă, nepoţii Tudorii şi Vasălii, nepoţi Cerbului, iarăş nepoţi Tudorii şi Drăguşa şi fraţii lui: Cozma, Toadir şi Grozav, ficiorii lui Frăţilă, iarăş nepoţi Mogăi şi Ilarion, ficiorul lui Dănăilă şi mătuşa lui, Gaftona, fata Petrii Turloe, nepoţi lui Hăsan, de a lor bună voi, ş'au văndut a lor driaptă ocină, din dresul de mai sus scris, ci-au avut moşul lor, Moga şi Tudora şi Hăsan, dela tănărul Ştefan vodă, toati părţile lor de ocină, ci să vor alegi dintru acel sat de mai sus scris, anume Iucaşul, din curăţituri ci vor fi curăţit ei, pre acele iarăş au văndut dum<i>sali boeriului nostru, dum<nea>lui Isac Balica hat., părcălab Sucevii, drept 280 taleri, cari bani de mai sus scrişi i-au dat toţi deplin ȋn mănule vănzătorilor de mai sus scrişi.

Deci, văzănd şi noi a lor bună ȋnvoială şi tocmală şi plata deplin, răşăjdire şi dela noi i-am dat şi i-am ȋntărit lui, pre a lui driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul şi altul ca să nu să mai amestici, preste această carti a noastră.

Acest suret s'au scos dipe un ispisoc a monăstirii sfintii Vineri din Iaş<i>.

Acad. R.P.R., XVII/36.
Trad. rom. din sec. XIX.

390

1610 (7118) Mai 22, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit ȋnaintea noastră şi ȋnaintea boierilor noştri moldoveni, Ion şco Sprânceană, fiul lui Sprânceană ceaşnic, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din uricul ce l-a avut tatăl lui, Sprânceană ceaşnic dela ..... [1] voevod, jumătate de sat, partea de sus din Drăguşeani, pe Prut ȋn ţinutul Fălciului. Aceasta au vândut-o credincosului şi cinstitului nostru boier Chiriţă Dumitrachi mare postelnic, pentru cincizeci taleri de argint şi i-au plătit toţi deplin, cu bani gata, ȋnaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură, cu toate veniturile. Şi altul să nu se amestece.

Scris ȋn Iaşi, anul 7118 <1610> Mai 22.

† Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraşco mare vornic a ȋnvăţat şi a iscălit <m. p.>

† Hariton <a scris>.

Acad. R.P.R., XXX/91.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

---

[1]) loc alb ȋn orig.

391

1610 (7118) Mai 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Slăvilă, fiul Maruşcăi, nepotul lui Simion Buză şi nepotul lui de frate, Rotumpan şi sora lui, fiii lui Amion Buză, deasemeni nepoţi ai lui Simion Buză, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea de sus a satului Boroşeşti pe Bârlad şi cu vad de moară pe Bârlad, care este în ţinutul Tecuci, din privilegiul ce au avut dela . . . . [1]) voevod. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru Vitolt Mărăţeanul al doilea logofăt pentru optzeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Pentru aceia, să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceia, deasemeni, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Gheorghie . . . [2]) dela Cârsteşti iarăşi de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, o parte de ocină din satul Sinzine<şti pe T> [2])utova şi cu loc pentru iaz şi pentru moară pe <râul> [2]) Tutova, care <loc>[2]) i-a fost cumpărătură dela . . . . . . [2]) partea ei, ce se va alege, din uricul . . . . [1]) zeci taleri număraţi. Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi întru aceia, deasemeni a venit înaintea noastră Ştef<an>a, fiica Nastei, nepoata Irinii, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină, toată partea ei, ce se va alege din acelaş sat Sinzieneşti. Aceasta a vândut-o deasemeni credinciosului nostru Vitolt logofăt, pentru cincisprezece taleri argint.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră Melentana, fiica Dragăi, nepoata lui Alexe, de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea ei ce se va alege, din acelaş sat Sinzieneşti şi cu loc de moară pe Tutova. Aceasta a vândut-o deasemeni, lui Vitolt logofăt pentru zece taleri de argint.

De aceia, toate aceste, mai sus scrise părţi de ocină să-i fie credinciosului nostru Vitolt Mărăţeanul logofăt şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Ş altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Mai 25.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătr..şco mare vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>

† N.bojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CI/19.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) loc rupt în orig.

1610 (7118) Mai 25, Iaşi.

Suret de pi ispisoc pe sărbii dila Costandin Movila v<oe>vod, scris în Eşi de Hariton, din let 7118 <1610> Mai 25.

Noi Const<a>nd<i>n Movila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldoviei. Pre cum au vehit, înnainte noastră şi înnainte boerilor noştrii al Moldovii, Ghiervasii *fost* hotnog, ficiorul lui Iachimu, nepot lui Iancul, strănepot Armancăi şi de nime silit, nici asuprit, ş'au văndut a sa driaptă ocină şi moşie din uric ce-l are moaşa lor, Armanca, dila Ştefan v<oe>vod, giumătate di sat de Cicicani de pe părăul Grecilor în ţin<u>t Tigheciului, aceia au văndut dum<nealu>i Chiriţă Dimitrachi *mare* post., drept cincizăci taleri di argint şi i-au plătit lui tot diplin cu bani gata, dinainte noastră.

Dreptu aceia, să-i fie lui driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul şi altul să nu să amestice, înpotriva cărţăi noastri aceştie.

Insuş domnul au zis şi esti şi iscălit cu măna sa.

Constand<i>n Movila v<oe>vod.

Pătraşc<o> *mare* vornic au învăţat ş'au iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoveniască s'au tălmăcit la anul 1802 Mart 26, de polc<o>v. Pav<e>l Debř<iţ>. *dela* Mitr <opolie>.

Acad. R.P.R., CLVII/85.
Trad. rom.

393

1610 (7118) Mai 26, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Frăţiman pârcălab şi fiul lui Dănăilă, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi a vândut a treia parte de ocină din jumătatea satului Berbenţeni, ce sunt pe Crasna, în ţinutul Fălciu, partea cneaghinei lui, Irina, fiica lui Cârstea Bolog, iar privilegiile ce au vut, ei aşa au zis, înaintea noastră, că au ars de foc în casa lui Nicoară vistier din Crăşnăşeni şi a fost de faţă şi Nicoară înaintea noastră. Şi deasemeni partea cneaghinei lui, Irina, fiica lui Cârstea Bolog, ce se va alege partea ei şi din satul Măldăreşti, pe Prut, în ţinutul Chigheciului, aceia au vândut panului Chiriţă Dumitrache, mare postelnic, pentru cincizeci de taleri de argint, aceste două părţi din amândouă satele şi i-a plătit toţi deplin, cu bani gata, înaintea noastră.

Pentru aceia, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură cu toate veniturile. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7118 ‹1610› Mai 26.
† Însuşi domnul a spus.
Costantin voevod ‹m. p.›
† Pătraşcu vornic a învăţat şi a iscălit ‹m. p.›
† Hariton a scris.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XLIX/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

394

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Nicoară vistiernicel, fiul Ilenei, nepotul lui Bolog, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui de ocină, ce se va alege, din jumătatea de sus a satului Berbenţeni, ce este pe Crasna şi cu loc de iaz şi de moară, în ţinutul Fălciu, din privilegiu ce a avut dela . . . . [1]) voevod. Aceasta a vândut-o boierului nostru pan Dumitrache Chiriţă mare postelnic, pentru treizeci de taleri de argint şi i-a plătit deplin.

Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7118 ‹1610› Iunie 1.
† Domnul a spus.
Costantin voevod ‹m. p.›
† Pătraşco mare vornic a învăţat şi a iscălit ‹m. p.›
† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Eipsc. Huşi, XLIX/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

395

1610 (7118) Iunie 1, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru boier, pan Mihail Trifan clucer şi Manole pârcălab şi Ion Tălmaci din Iaşi şi au mărturisit înaintea noastră, că a căzut Anghelena, mătuşa boierului nostru Trifan clucer, în robie [2]) la Tătari încă din zilele lui Ioan voevod, iar el a răscumpărat-o şi a dat pentru ea şaptezeci de galbeni ungureşti fără alte cheltuieli, ce a făcut şi a adus-o în ţară. Iar ea a dat boierului nostru mai sus zis, Trifan clucer, dreapta sa ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea de jos a satului Vlăiceni

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) « robie », aşa în orig.

pe Jijia și cu partea de moară ce este pe gârla Jijiei, împotriva Cobecianilor, în ținutul Dorohoi, din dreptele ei privilegii, pe care le-a avut bunicul ei, Vlaico șetrar, dela Ștefan voevod și de întărire ce-a avut ea dela tatăl domniei mele Eremia voevod, pentrucă ea n'a avut încă copii din trupul său.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi acea mai sus scrisă parte, a treia parte din jumătatea de jos a satului și cu parte din moară, ce este în gârla Jijiei, boierului nostru mai sus zis, Mihail Trifan clucer, uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se mai amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 1.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătrașco nare vornic a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/18 a-b.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1794.

396

1610 (7118) Iunie 1.

Suret.

Noi Constandin Movilă v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii.

Adică au vinit, înnainte noastră Cărste, feciorul Mică, nepot lui Bălaci, de a lui bună voe, de nimine silit, nici asuprit, ș'au văndut driaptă a sa ocină și moșii, toată partea lui, cât se va alegi din sat Medelenii, aceia au văndut credinciosului nostru lui Vitol<t> logf., drept doaîzăci talere de argint. Drept aceia, să-i fii lui cu tot vinitul.

După aceia, iarăși au vinit, înnainte noastră și înainte boierilor noștri, sluga nostră Gherman, ficiorul lui Toad<e>r, nepot Pleșăi, strănepot Neagăi, de a lui bună voe, de nimine sălit, nici asuprit, ș'au vândut driaptă a sa ocină și moșie din dresă de danii, ce au avut moșul lor Bălaci, dela Ilieș v<oe>vod, din a patra parte dintr'aceleș de sus pomenit sat Medelenii, din parte moșului său Bălaci, din a trie parte giumătate de o a patra parte, aceia au văndut-o iarăși credinciosului nostru Vitol logf., drept doaîzăci taleri de argint.

Și sculându-să al nostru de sus pominit boeriu, au plătit toți deplinu acei de sus scriși bani, înainte noastră și înaintea boeril<o>r noștri. Și văzând noi între dânșii de bună voia tocmală, drept aceia să fii lui și dila noi ocină și cumpărătură, cu tot vinitul, și altul să nu să amestice.

S'au scris în Eș, la anul 7118 <1610> Iuni 1.

Domnul au zăs.

Marii boeri au învățat.

Pătrașcu *mare* vor<ni>c au poslăduit.

Băsi..nul <a sc is>.

Asăm'ne s'au tălmăcit de mine, 1797 Maiu 27.

Andrei tălmaciu căp<i>t<a>n.

S'au poslăduit de mini și fiind întocma, am încredințat, Polc. Pavăl. 1800 Avg<us>t 12.

Intocma scoasă dipi tălmăciri, Nedelcu. 1814 Ocv. 11.

Acad. R.P.R., CV/23.
Trad. rom.

397

1610 (7118) Iunie 1, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, slu<ga> noastră Roman, fiul Ioanei, nepotul lui Toma logofăt, strănepotul lui Lupe Berheci, de buna voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut ocina și dedina lui dreaptă, a cincea parte dintr'a treia și dintr'a patra parte din satul Obărșii, partea mamei lui, Ioana, ce i se va alege. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase, Vitolt logofăt, pentru <treizeci>[1]) taleri de argint. Și s'a sculat credinciosul nostru boier și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Iată noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere dintre ei, de aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7118 <1610> Iunie 1.

† Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat.

Pătrașco mare vornic a iscălit <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXVI/69.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

398

1610 (7118) Iunie 4, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, pan Mihail Trifan clucer, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit

---

[1]) « treizeci » scris de altă mână pe locul alb.

și a vândut dreapta sa ocină, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Petru voevod, o parte de ocină din satul Borâle și cu partea ei de iaz ce este pe pârâul satului, în ținutul Dorohoi, care îi este cumpărătură dela Mihail Burlișor, fratele popei Burlă, fiul Nastasiei [1]), nepotul lui Ion Rotompan [2]) toată partea lui, ce se va alege și din sat și din iaz și din câmp, din privilegiul de danie ce a avut străbunul său Ion Rotompan [2]), dela Ștefan voevod cel Bătrân. Aceasta a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier pan Petrașco mare vornic de țara de sus, pentru două sute zloți tătărești. Și i-a plătit pe deplin dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri acești bani sus scriși, 200 zloți.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere între ei și plata deplină și noi, deasemeni și dela noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus zis, pan Pătrașco mare vornic, acea înainte mai sus zisă parte de ocină din satul Borâle, ca să-i fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, la anul 7118 <1610> Iunie 4.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Ureche mare vornic de țara de jos a învățat și a iscălit.

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXLVI/16.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

399

1610 (7118) Iunie 5, Iași.

✝ Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea credinciosului nostru boier, Bogza logofăt, dreapta lui ocină și dedină satul anume Leleștii pe Cracău, cu mori și cu iaz și cu piuă [3]) și cu tot venitul. Care acel sat îi este danie dela sfântrăposatul părintele domniei mele, Eremia voevod.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7118 <1610> Iunie 5.

Insuși domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat.

Să nu aibă mai mult nevoie [4]).

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXLVI/15.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

---

[1]) « Nastasiei » corectat mai târziu « Burlă ».
[2]) « Ion Rotompan » corectat mai târziu « Drag ».
[3]) « stupa » în orig.
[4]) pasagiul: « Să... nevoe » în românește, scris de mâna domnului

400

1610 (7118) Iunie 11, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Bantăș păharnic.

Iți dăm de știre că ni s'a jeluit Dumitrașco diac, sluga domniei mele, ginerele Varvarei, fiica Anghelinei, fiica lui Huru vornicul și cumnatul lui, Buciumaș vătah de pitari și astfel au spus ei că au un sat în ținutul Covurlui, anume Dănceștii și le este ocină și dedină și au privilegiu pentru acel sat.

De aceia, dacă vei vedea această carte a noastră, tu să strângi oameni buni și să cercetezi hotarul acelui loc pe unde a fost din veac. Apoi să dai acel loc în mâinile slugii noastre Dumitru diac și ale lui Buciumaș vătah și să dai de veste tuturor oamenilor din jurul acelui loc. Nimeni, acolo, pe locul lor să nu cosească nici să are fără voia lor și braniștea deasemeni să nu o tae [1]) și pe unde va fi locul lor de fân, tu să pui semne ca să nu le strice fânul și să dai de veste sătenilor din jur să-și socotească vitele, iar cine nu va asculta și va voi să cosească sau să are fără voia lor, noi vom trimite și vom lua dela astfel de om hatalmu, cum este obiceiul din veci. Și fânul i se va lua cosit.

Așa să știi. Altfel să nu faci.

Scris în Iași, anul 7118 <1610> Iunie 11.

† Insuși domnul a zis.

Vitolt logofăt a învățat.

† Ionașco <a scris>.

<Pe verso, rom:> « să se iscălească ».

Acad. R.P.R., CLVII/86.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

401

1610 (7118) Iunie 12, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre Predevici fost logofăt, să fie tare și puternic, cu această carte a noastră, a stăpâni toată ocina Tomei, fiul lui Drăguș, nepotul lui Duma din Oncani și în sat și în câmp și săpăturile pe deal, ce au săpat bunicul și tatăl lui, pentrucă i-a furat 2 cai buni și a rămas, de față, răufăcător și vinovat [2]), încă în zilele lui Petru voevod și cărțile dela Petru <voevod> ni le-au arătat că-i este vinovat [2]), iar cine a arat acel loc, însă partea Tomei, să i se ia desetină sau ....[3]) lui.

---

[1]) pasagiul: « și braniștea...tae » scris deasupra rândului.
[2]) așa în orig.
[3]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i lua acea parte de ocină, însă partea Tomei și a cetei lui Petru Pipărco, de acolo, sau să se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 12.

† Insuși domnul a spus.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, IV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1902.

402

1610 (7118) Iunie 17, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Ionașco Iațco, fiul lui Ion Iațco stolnic, cu ginerele lui, popa Ștefan și cu Cozma Ciocârlie și au pârît pe slugile noastre Miron Onciul aprod și pe toate surorile lui, copiii lui Onciul Herța, pentru satul Cernăcău care este deasupra Nistrului, mai sus de Vasilău, în ținutul Cernăuți, spunând că acel sat l-au ținut ei fără întărire [1]) și cu niște drese nedrepte. Iar mai sus scrisa sluga noastră Miron și cu surorile sale, copiii lui Onciul Herța, au arătat înaintea noastră privilegii de cumpărătură dela Petru voevod și de întărire dela Aron voevod, cum a cumpărat tatăl lor Onciul Herța acel mai sus scris sat Cernăcăul dela Drăghici Borotco pentru 1200 taleri numărați pe drepții și proprii săi bani. Iar lui Drăghici Borotco i-a fost cumpărătură dela Ionașco Iațco și dresele ce a avut Drăghici Borotco dela Ionașco Iațco încă le-a dat în mâinile lui Onciul Herța.

Deci noi i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și le-am aflat lege ca să aibă a jura sluga noastră Miron Onciul și cu surorile lui cu 24 boieri jurători și slugile noastre a-și îndrepta dresele de cumpărătură ce a avut Onciul dela Borotco și Borotco dela Ionașco Iațco. Și au jurat cu acei 24 boieri slugile noastre și s'au îndreptat și și-au pus ferâe înaintea noastră 24 zloți. Iar mai sus scrisul Ionașco Iațco și cu ginerele lui, popa Ștefan și cu Cozma Ciocârlie au rămas de toată legea, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Pentru aceia, de acum înainte, să nu aibă ei a mai [2]) pârî pentru acea pâră, niciodată în veci, înaintea acestei cunoscute cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iunie 17.

Insuși domnul a zis.

---

[1]) « isprav » în orig.

[2]) așa în orig.

† Ureche mare vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>
Pătraşco mare vornic <m. p.>
† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/161.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

403

1610 (7118) Iunie 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase Gavril stolnic şi Nebojatco uricar. Vă dăm ştire că domnia mea v'am dat hotarnici să hotărniciţi credinciosului nostru boier pan Coste Băcioc mare ceaşnic, în satul Găureni, dinspre Hăugul şi dinspre răzeşii lui, căci s'a jeluit înaintea domniei mele că i-au luat o bucată de pământ când a hotărnicit Veveriţă cu un uric vechiu, care arată semnele din zilele lui Alexandru voevod cel Bătrân.

Pentru aceia, domnia mea v'am ales să fiţi hotarnici. De aceia, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să căutaţi şi să strângeţi oameni buni şi bătrâni şi megiaşi din jur şi să hotărniciţi cu foarte mare dreptate, pe unde vor arăta oameni buni că au ţinut bunicii şi străbunicii lui Hăugul şi părinţii lor şi ei pe unde le-a hotărnicit Veveriţă, ca de acum pe acolo să aibă a ţine.

Iar apoi hotarul lui Veveriţă să nu fie întru nimic şi acel uric bătrân, ce este pe semne, să nu-l socotiţi întru nimic, căci acesta nu se ţine în seamă, căci nu este drept, ci să luaţi acel uric şi să-l aduceţi la domnia mea. Ci cum se va afla acum, cu oameni buni pe acolo să stâlpiţi şi să fie hotarul, dar să nu părtiniţi pe nimeni, ci să fie după dreptate. Şi au zi pentru hotar după sfinţii apostoli, Petru şi Pavel, peste două săptămâni.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Iunie 20.

† Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învăţat.

† Măteiu <a scris>.

<Pe verso în slavă :> Pe Găureani pe Turia şi pe Jejia, ţinutul Iaşi.

Acad. R.P.R., XLI/19 a—b.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

404

1610 (7118) Iunie 20, Conceşti.

† *Adică noi* Mărica, şi soru-mea Cecea, fétele Oluşcăi, nepoatele lui Copaci părcălabul, mărturisim înşine pre noi, cu cest zapis al nostru, cum noi de bună voia noastră, de nime asupriţi, nice nevoiţ<i>, am văndut a noastră driaptă moşiei şi ocină, giumătate de sat de Larioneşt<i>, ce iaste în ţănutul Sorocei, nepotu nostru, lui Gherasim, feciorul Nastei, surorii noastre, dirept o sută şi cincidzeci de taler<i> de argint, bătuţi. Şi ne-au dat tot bani gata, acea sută şi cincidzeci de taler<i>.

Şi la aceasta tocmălă au fost oamen<i> bun<i>, slugi domneşti, anume: Simion Avradin păhărnicelul şi Drăgşan su<l>gerel şi Toader frate-seu den Conceşt<i> şi Berciul de Bobeşt<i> şi Nechifor sulgerel de Voicăuţi şi Ilea de acolo şi mulţi oamen<i> buni.

Şi pre mai <ma>re credinţă ne-am pus noi peceţile pre acest adevărat zapis al nostru.

Şi eu, Dumitru diiacul de Conceşti am scris acest zapis, să să ştie.

<Scris> *în* Conceşti, v<e>l<ea>t 7118 <1610> Iun. 20.

Acad. R.P.R., CCCC/111.
Orig. rom., hârtie filigran, 4 peceţi inelare aplicate în ceară.

405

<1610 Iulie>, Dăneşti.

† Seachil *fost* cămăraş, dăm ştire cu ciastă scrisoare a nostră, cumu au venit la mene satul Avereştii şi cu Dăneştii, cu cartea dumisale lui vodă, ca să le hotărăm tot hotarul satelor. Déci am strănsu oameni buni şi mulţi şi le-am hotărăt tot locul pre spre tot hotarul, cumu s'au aflat mai cu direptul şi le-au plăcut şi lor şi Avereştilor şi Dăneştilor. Şi deaciia am pus stălpi şi sémne între hotarele lor, să se ştie şi să nu mai aibă price şi svadă pentru acéle hotar<e>. De aciia, dăm ştire şi mărturisim.

Scris în Dăneşti.

Seachil *fost* cămăraş a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/8.
Orig. rom., hârtie filigran.
Datat după doc. din 1610 Iulie 6.

406

<1610 Iulie>

† *Părintelui şi prietenului nostru, iubitorul şi de multă nădejde panului Ureche mare vornic al ţării de jos.*

După aceia, dau ştire d<u>m<i>t<a>le că au venit la mene o carte a măriei sale a lui vodă, să socotim un loc ce să părăscu Dăneştii cu Avereştii. Déci eu am strănsu

oameni buni din în şase sate de pre împregiur, fost-au vr'o sută de oameni şi i-amu întrebat de acel loc. Ei toţ<i> au strigat şi au dzăs că iaste a Dăneştilor. Déci am dzăs de-au purces toţ<i> acei oameni pre unde ştiu ei cu sufletele sale şi eu amu mărsu după înşii de-amŭ pus stălpi, cumu mi-au fost învăţătura din cartea măriei sale şi am ales dintr'acei oameni mulţi de-amu scris 24 de oameni buni şi bătrâni şi de frunte; de nu va lăsa măriia sa pre tocmala noastră, ce de va pofti acei oameni, ei vor mearge de vor mărtu<ri>si şi măriei sale şi tot va afla măriia sa cumu spuiu eu.

Derept acea, eu amu aflat cu direptul, că iaste acel loc a Dăneştilor, iar măriia sa volnic iaste cu<i> î-l v<a da, d>e-l va da Dăneştilor, a lor iaste, de-l va da Avereştilor volnic iaste măriia sa.

De-aceea, dăm ştire d<u>m<i>t<a>le. D<o>mnul d<u>mn<e>dzău să te veselească cu pace, cu sănătate bună, amin.

† *Fiu şi prieten al domniei tale*, Seachil fost cămăraş.

<Pe verso, adresa:> † *Prietenului nostru iubit şi de multă nădejde, panului Ureche mare vornic al ţării de jos.*

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/9.
Orig. rom. hârtie.
Data după doc. din 1610 Iulie 6.

407

1610 (7118) Iulie 5, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Neamţ şi ureadnicului lor dela Piscu, pentru ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să ia desetina din grâu de pe la acei care vor ara în hotarul Piscului, oricine vor fi sau din orice sate, chiar şi din satele domniei mele sau din târguri sau din sate boiereşti sau din slobozii. Iar dacă cineva va fi cosit pe locul sfintei mânăstiri, ei să aibă a-i lua fânul, ca să fie al sfintei mânăstiri.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să are sau să cosească pe locul sfintei mânăstiri. Iar dacă cineva va ara sau va cosi pe locul sfintei mânăstiri, fără ştirea egumenului şi fără ştirea ureadnicului lor, domnia mea vom trimite şi vom lua dela un astfel de om 12 boi pentru poarta domniei mele.

De aceia şi voi vecini ai sfintei mânăstiri din satul Piscu, să ascultaţi de ureadnicul pe care îl vor trimite egumenul, cu întregul sobor, iar cine nu va asculta, el să aibă a-l pedepsi pe fiecare după fapta lor.

Aşa scriem, altfel să nu fie şi nimeni să nu îndrăznească a intra pe locul sfintei mânăstiri, peste porunca domniei mele.

Şi mai mult jalobă să nu vină la noi.

† Scris la Iaşi, anul 7118 <1610> Iulie 5.

† Insuşi domnul a poruncit.
Costantin voevod <m. p.>
† Marii boieri au învăţat.
† Meleşanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIV 9
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII

408

1610 (7118) Iulie 6, Târpeşti.

M<i>l<o>stive ş<i> luminate doamne, pohtim dela m<i>l<o>stivul dumn<e>dzău măriei tale multe păci şi bănâ sănătate.

M<i>l<o>stive doamne, dăm ştire măriei tale c'au venit cinstită cartea măriei tale, dându-ne ştire că ne-au ales credincios boiarinul măriei tale, Uréche marele vornic, să mergeam să hotărâm nişte hotarâ şi să socotim de nişte poeni ce ţinea Agăpiianii, anume în Ţolici. Déci, m<i>l<o>stive doamne, după dzâsa măriei tale, mârs-am de-am hotărât ş'am socotit şi de acéle poeni, cu oameni bătărni megiiaşi de pre înprejur şi cu boiari denpreunâ şi cu călugării de Agapiia, aflat-am acéle poeni în mijlocu hotarului a Târpeştilor, satul sfintei mânăstiri a Săcului şi acei oameni bătrâni de acolea megiiaş<i> au mărturisit cu sufletele lor, că acéle poeni au fost de Târpeşt<i> cumu şi sânt într'acela hotar, iară Agapianii le-au ţinut cu hotarul Graşilor, trecând al patrulea hotar şi cu hotarul târgului, noi iarâ trecând preste alte hotarâ, iară de rândul acelor poeni cum au fost, măriia ta, ma<i> inte, în dzilele celor domni bătrâni, acéle sate pre acolea au fost de ocolul Neamţului.

Déci părcălabii pre unde au fost poeni sau fânaţe ce le-au fost trebuind au fost cosind, iară alte poeni au fost dând cui le-au fost voia. Déci şi aceale poeni au fost înblând de în mână în mână, până au cădzut la Agăpiiani, iară bătrânii cu sufletele lor au mârturisit c'au fost a Târpeştilor.

Derept aceaia şi noi am socotit cu mulţi boiari că sâ cad să hie a Târpeştilor, cumu şi sânt în mijlocul hotarului lor, iară derept acea cum va hi voia dumitale, destul eşti măriia ta înţelept; déci vei face cum te va m<i>l<o>stivi dumn<e>dzău; noi cum am aflat de în bătrâni mărturisim măriei tale şi dâm ştire [1]) şi mila lui dumnădzău să fie pe capul măriei tal<e> şi pre toată casa măriei tal<e>, întru veaci de veaci, *dela Hristos*, amin.

Scris în satul Târpeşti, în anul 7118 <1610> Iul. 6.

Smeritul Anastasie mitropolit de Suciav<a> rugătoriul măriei tal<e>.

Şi robul măriei tal<e> Seachil fost cămăraş, cu plecare ne închinăm măriei tal<e> şi svatului măriei tal<e> şi mărturisim.

---

[1]) de aici înainte, textul e scris cu altă cerneală şi de aceiaşi mână.

Seachil *fost* cămăraș a iscălit <m. p.>.

Noi mai mici robii măriei tal<e> boiari și mazil<i> ce ne-am tămplat acolea la acel hotar înpreună, anume: Năvrăpăscul *fost* dvornic, Dabij<a> fost dvornic, Ionașco Bolea *fost* l<o>g<o>f<ă>t, Toader Cehan *fost* med., Ionașco Peaicul *fost* post., Ionașco *fost* spăt., Ionașco Avram *fost* staroste, Costantin Cimbala *fost mare* văt., Ionașco Vrabie *fost* staroste, Lazor Chișineu *fost mare* văt. și alți mulți boiari și slugi domnești, așijderea mărturisim c'au fost așea, cu adevărat împresurându aceale poeni cu fănațe Agapienii, încungiurate de hotarul Târpeștilor. Așea mărturisim și ne punem și pecețile, ca să se știe așea.

Cehan <m. p.>

Dabijea *fost* vornic a iscălit <m. p.>

Ionașco Peaic <m. p.>

Costandin Cimbala <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, IX/8.
Orig. rom., hârtie filigran, 9 peceți aplicate.

409

1610 (7118) Iulie 6, Târpești.

M<i>l<o>stive și lumi<na>te doamne, rugâm m<i>l<o>stivul dumn<e>dzău și a lui nevinovatâ maicâ, să afle pre măria ta, ciastâ puținea scrisoare dela noi cu bune păci și cu sănâtate petrecând.

M<i>l<o>stive doamne, dâm știre măriei tale și a tot svatului măriei tale, că ne-au venit cinstita cartea măriei tale la noi, dându-ne știre că ne-au pohtit credincios boiarinul măriei tale, Uréche vornicul, la măriia ta, ca să-i hotărâm la sat la Petricani, cu călugării dela Agapia, de cătrâ satul lor Iugăreștii, printru o bucată de hotar nu mult, puțin lucru. Dumnea-sa vornicul Uréche gicea că e acel locșor a Petricanilor, călugării de Agapiia gicea c'au fost a lor. Lăsatu-s'au înbe părțile și vornicul Uréche și călugării dela Agapiia, pre trei oameni buni și bătrâni din megiiași, anume Vasilie din Urecheni și Pătrașco aprodul de acolea și Băcia, cel mai bătrân de acolea, care le-au vândut el, cu rudele sale, acel sat Iugăreștii, Agapiianilor. Ș'au pohtit și vornicul Uréche cu călugării săi dela Săcul și [și] Agăpiianii să-i giurâm cu mare giurământ și cum vor da ei cu sufletele sale, pre unde au fost hotarul cel bătrân, pre acolea să hie și de acum hotarul.

Giuratu-i-am înaintea a tot nărodul cine era acolea, ș'au mârsu ei pre undi au fost de veac hotarul și cum au știut ei cu sufletele sale, pre acolea au mârsu și mulți megiiași au fost de pre înprejur la acel hotar, toți cu totul au dzâs câ-i pre acolea, pre unde au mârsu acei bătrâni și noi așijderile și cu mulți boiari ce s'au tâmplat cu noi la acel hotar au vădzut că-i pre acolea hotarul cel bătrân, c'au fost un gard bătrăn al Petricanilor, înpreună cu a Iugâreștilor, de vac, tot

pre loc stând, de era troian făcutu pre acolea. Mérsără şi acei bătrâni, că să cunoştea că-i pre acolea.

Déci le-am rădicat pre acolea stălpi şi le-am sâmnat locul tot, de cătră toate pârţile dinpregiur şi s'au tocmit bine cum au fost de veac.

Iară de s'are şi mai scula Agăpiianii să facâ vr'o pără şi să nu să ţie de leage, măriia ta să nu credzi, că aimentrilia nu să va afla, iară de-are grâi ceva pre într'un uric, dela Alexandru vodă, ce ne-au arâtat şi l-am luat dela Agăpiiani, căce acel uric nu era a lor, nici scriia lor, ce scriia unui Petre Greç uşerel, ce-au fost la Alexandru vod<ă> şi i-am întrebat, au ei urice, sau ispisoace sau nescare zapişe pre cel sat, să le scoatâ şi să le pue de faţâ, să vedem cu ce ţân acel sat şi dela cine li-i acel sat. Ei s'au tăgâduit că n'au nici ispravâ, nici uric, nici ispisoc, ci-au dzâs c'au perit ş'au ţânut cu cest uric ce-am luat. Şi uricul nu-i a lor, ce ei-l ţân dătătură dela Clanţa cel bătrân, ce s'au fâcut călugăr acolea şi dela nişte rudeniia Clanţei, anume Băcea, ce mai sus scrie, ce au cumpărat dela dinşi.

Derept acea, să are ei şi aduce nescare urice, sau alte ispisoace, măriia ta să nu le credzi că la noi le-au tăgâduit că n'au nici un deres. Iară de-aciia noi am grăit ş'am rugat pe vornicul să le şi mai lase de într'aceale pământuri şi le-au lăsat încâ şeapte pământuri din partea Petricanilor, de pre unde mergea bătrânii şi din hotarul cel bătrân, pre unde au fost.

De aciasta dăm ştire şi mârturisim măriei tale, m<i>l<o>stivul dumn<e>dzău să dăruiască măriei tale bune păci şi multâ sănătate, cu domnie îndelungată, întru ţara măriei tale dela Hristo<s>, amin.

Scris la satul Tărpeşti, v<ă>l<ea>t 7118 <1610> Iul. 6.

Smeritul Anastasie mitropolitul de Suceavă, rugătoriul măriei tale şi robul măriei tale, Seachil ci-au fost cămăraş, cu plecare ne închinâm măriei tale şi svatului măriei tale.

Seachil fost cămăraş am iscălit <m.p.>

Noi iarăşi mai mici robii măriei tale boiari şi mazili ce ne-am tâmplat acolea la acel hotar: Năvrăpăscul vornicul şi Dabijea ce-au fost vornic şi Ionaşco Bolea ce-au fost logof<ă>t şi Toader Cehan ci-au fost postelnic[1]) şi Ionaşco Avram ci-au fost staroste şi Vrabie ci-au fost staroste şi Constatin Cimbala, ci-au fost vătah mare şi Lazăr Chişeneu şi mulţi boiari şi slugi domneşti, aşijdere mărturisim c'au fost aşea cu adevărat, c'au fost înpresurând acea bucată d<e> ocină Agâpiianii, fără lege şi fără ispravă.

Cehan <m. p.>

Costatin Cinbala <m. p.>

Dabijea *fost* vornic au iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XCV/4811.
Orig. rom, hârtie filigran, 9 peceţi aplicate.

---

[1]) în doc. precedent, Cehan e arătat «fost med.»

410

1610 (7118) Iulie 12, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre, Drăghici, fiul lui Romașco și verei lui, Vasilca, fiica Maricăi, sora lui Romașco, nepoții lui Birtălan, strănepoții lui Ghideon Papa și verii lor Ionașco Dinga diac și fratele lui, Petrea și sora Mariica, copiii lui Dingă diac, nepoții lui Isaico, strănepoții lui Miroslav, dreapta lor ocină și dedină, jumătate de sat din Dolinceni, sub Cărpeniș, ce este în ținutul Dorohoiului, din ispisocul de mărturie ce au avut ei dela Petru voevod. Iar alte privilegii vechi ce au avut bunicii lor mai sus scriși, Ghideon Papa și Miroslav, dela Ștefan voevod cel Bătrân, s'au pierdut când au venit Tătarii asupra lui Ioan voevod, când însuși a pierit.

Pentru aceia, această mai sus scrisă jumătate de sat din Dolinceni să fie dela noi tuturor acestor nepoți ai lui Ghideon Papa și Miroslav, uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 12.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Marii boieri au învățat. Și a iscălit Ureche <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1720, ibid., LXXXVI/6.

411

1610 (7118) Iulie 12, Iași.

† Io <Cos>tantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Ionașco ce a fost vătaf de vistiernicei și cu Ciolpănesa și cu alte rude și s'au pârît înaintea noastră pentru satul Corotchinești și nu pot să-l împartă. Și au luat ei zi, ca să fie ei cu toții, câți sunt cu această ocină, după uspenia preacuratei născătoare de dumnezeu, peste două săptămâni. Iar care nu va fi în acea zi pe care am scris-o mai sus, el să fie rămas și fără ocină.

Pentru aceasta dăm de știre. Altfel să nu fie.

In Iași, Iulie 12 zile, în anul 7118 <1610>.

Insuși domnul <a zis>.

† Pătrașco mare vornic a învățat.

† Arsenie Barbovschie <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIV/12.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1780.

412

1610 (7118) Iulie 12, Iași.

† Io Costantin <Moghila voevod>[1]), din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.............[1]) <Vas>ilie Șe<p>telici fost ureadnic de Suceava și a adus un zapis de mărturie <dela>[1]) boierul nostru pan Gheanghe mare spătar și dela Nechita Popșea, Ionașco Tăbârță ur<eadnic......... Gheor>[1])ghie Bașotă aprod și dela Lupul cupar și Nicula hotnog și Albaș fost staroste și...[1])˜ și Zota negustor de acolo și Trandafir deasemeni, precum și-a cumpărat dinaintea lor........[1]) Tofana, o parte de ocină dela rudele sale Nicoară și dela sora..........[1])Maricăi, strănepoții lui Șeptelici bătrânul, din a patra parte a satului Văscău<ți>...[1]) <j>irebii pe aceea parte și cu cinci vecini gata și cu vad de moară pe Siret și cu....[1])Drăgăneasa postelniceasa ce i se va cuveni, care este în ținutul Suceava, pentru o sută și șaizeci taler <i>[1]) de argint, din privilegiile ce au avut dela.........[2]) voevod.

Deci noi, văzând <mai sus>[1]) scrisul zapis de mărturie și pe de altă parte și însuși Nicoară, care este scris mai sus, a mărturisit de față înaintea noastră, că a vândut această parte de ocină, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre sus scrise, Vasilie Șeptelici și cneaghnei lui.......[1]) acea mai sus scrisă parte de ocină din satul Văscăuți și din a patra jumătate ....[1]) jirebii și cu cinci vecini și cu vad de moară pe Siret și cu parte din iazul de jos......[1]) Drăgăneasa și cu fâneață și cu tot venitul, ca să le fie și dela noi ocină și <dedină cu>[1]) tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 12 zile.

† Domnul <a spus>[1]).

† Pătrașco mare vornic a învățat și a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/20.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată.

413

1610 (7118) Iulie 20, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în orig.

mici, acest om anume Lupul şi surorile lui, Maria şi Ana, fiii lui Gorcea Udrea, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voia lor şi astfel au mărturisit înaintea noastră că au vândut ei dreapta lor ocină şi dedină pe care a avut-o ei în satul Iteşti, din tot satul jumătate, care este sub bucovină, lângă mânăstirea Coşula. Aceasta au vândut-o ei rugătorilor noştri călugări dela mânăstirea Coşula, care acum se numeşte Malul, pentru o sută şi cinzeci de <galbeni> ungureşti. Şis'au sculat rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire mai sus scrisă Coşula şi le-au plătit deplin banii lor, 150 galbeni, în mâna lui Lupul şi a surorilor lui, Maria şi Ana, fiii lui Udrea.

Astfel întru aceasta, domnia mea şi sfatul domniei mele, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, le-am dat şi le-am întărit şi dela noi să le fie ocină şi dedină, cu tot venitul, neclinit niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> Iulie 20.

† Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Marii boieri au învăţat.

† Serghie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Coşula, V/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. (ibid, Condica m-rii Coşula. nr. 251 p. 2)

414

1610 (7118) Iulie 22, Iaşi.

................[1]) logofăt şi Savin mare sulger şi Toader Dragotă vornic de gloată <mărturisim, cu>[1]) acest zapis al nostru, cum a venit înaintea noastră această femee...........[1]) fiica lui Tăbuci şi fraţii ei............[1]) Gemeniţă, de buna voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina........[1]) partea lor cât se va alege din satul.......[1]) ceşti, care este în ţinutul Neamţului ....[1]) aceia a dat-o fratelui nostru Pătraşco Dragotă căpitan[1]) .... <Păt> raşco căpitan, trei cai, şi a plătit capul bărbatului ei, anume..............[1]) pentrucă a căzut într'un furt şi acei cai..........[1]) pentru şasezeci taleri şi deasemeni treizeci taleri............[1]) lui Pătraşco căpitan, pentrucă a fost Costantin............[1]).

La aceasta deasemeni a venit înaintea noastră alt frate al lor, anume Macovei.................[1]) de bună voia lui şi a vândut şase ogoare din ţarină, din acelaş................[1]) aceea a vândut-o iarăşi fratelui nostru Pătraşco căpitan..................[1]) Iar noi am văzut tocmeala lor de bună voie şi <plata deplină> şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre la acest <zapis> ....[1]).

[1]) loc rupt şi şters în orig.

Bașotă cămăraș a scris.
Scris la Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 22.
Prăjescul <m. p.>
Eu Pătrașco Bașotă cămăraș.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, X/3.
Orig. slav, hârtie, rupt, 4 peceți aplicate.

415

1610 (7118) Iulie 27, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ștefan, fiul Lupei, nepotul lui Trifan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina lui dreaptă, din vechile privilegii, pe care le-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân, toate părțile lui de ocină, câte se aleg din satul Năvrăpești și cu vatra satului și din câmp și din tot venitul satului, care este în ținutul Sucevii. Aceasta a vândut vărului său, slugii noastre, Ștefan Blendea aprod și soției <sale> [1]) Irina, pentru treizeci și patru de taleri numărați și i-a plătit lui pe toți deplin.

De aceia, să-i fie lui și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7118 <1610> Iulie 27.
Domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
Petrașco mare vornic a învățat și a iscălit <m. p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLII/60.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

416

1610 (7118) Iulie 31, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru credincios Vorontar mare comis, cu un zapis de marturie dela oameni buni, dela Gligorie Șcheianul și dela Iacob Moțoc și Costantin Hăbiac și Grigorie Borșea și Adam vistiernicel că au venit înaintea lor Mărina, fiica lui Scurtul din Ciupești și cu nepoata sa Nastasia, fiica Maricăi, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreapta lor

---

[1]) omis de diac.

ocină ce au avut în satul Stroeşti din ţinutul Suceava, pe Moldova, cât se va alege partea lor dinspre toate părţile şi din tot venitul. Aceasta au vândut-o ele boierului nostru credincios, mai sus scris, Vorontar comis, pentru douăzeci <galbeni> ungureşti şi le-a plătit tot deplin dinaintea lor.

Iar noi, văzând zapisul lor şi tocmeala de bună voie şi plata deplină dinaintea a oameni buni, într'aceaia şi noi dela noi, i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7118 <1610> Iulie 31.

† Domnul a zis.

† Io Costantin voevod <m. p.>

† Pătraşcu mare vornic a învăţat şi a iscălit <m. p.>

† Serghie <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIX 114.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, timbrată.
Cu o trad. rom. din 1766 (Arh. St. Iaşi, CDXVII 7).

417

1610 (7118) August 6, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cneaghina Moţocoae, anume Nastasca, fiica lui Ciudinschi şi credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat dreptele lor ocine din dreptele şi propriile lor privilegii, ce au avut ei, a patra parte, din jumătate de sat din Brăeşti şi cu loc de iaz şi jumătate din satul Verdeşeani, ce este pe Hlabnic şi cu loc de iaz.

Şi s'a sculat mai sus zisa Năstasca Moţocoaea şi a dat dreapta sa ocină, a patra parte din jumătate de sat din Brăieşti şi cu loc de iaz, mai sus zisului nostru boier, iar boierul nostru mai sus scris, pan Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, a dat schimb pentru schimb, dreapta sa ocină, jumătate din satul Verdeşeani şi cu loc de iaz Nastascăi, cneaghina Moţocoae, dinaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala şi schimbul lor de bună voie şi cu înţelegere, de aceia să le fie şi dela noi ocine, neclintite niciodată, înaintea acestei cunoscute <cărţi> [1]) a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> August 6.

† Domnul a spus.

---

[1]) lipsă în orig.

Costantin voevod <m. p.>
† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>
† Băseanul < <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/22.
Fotocopie slavă.

418

1610 (7118) August 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre credincioase, Balș fost ceașnic. Și-ți dau știre că domnia mea te-am ales, ca să fii hotarnic credinciosului nostru boier Mihail Trifan clucer, în satul Vlăiceani, în ținutul Dorohoiu. Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să te duci în satul Vlăiceani, să hotărăști jumătatea satului Vlăiceani din jos în trei părți: o parte a Anghelinei să o dai boierului nostru credincios, Trifan clucer, iar cele două părți din jos să le dai fiului lui Miron și rudelor lui.

Să hotărăști cu dreptate, cum vei găsi cu sufletul vostru și să stâlpești din toate marginile, să se știe.

Astfel să știi, altfel să nu faci, înaintea acestei cărți a domniei mele,
Scris în Iași, în anul 7118 <1610> August 7.
† Insuși domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
† Pătrașco mare logofăt a învățat.
† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R, XLI/21 a—b.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1814.

419

<1610—1611> August 8, Iași.

† Orăș *mare vor<nic* al țării de . . . . . [1]) *îți scriu ție,* Țițo Țigane. Dau-ți știre că s'au jeluit feciorul nostru D<a . . . .> [1]) a Pintie postelnicul, pre tine, de zice d<u>mnealui c'au dat pentru tine 2 <iape> [1]) foarte bune, de te-au plătit dela ștreangu, c'ai fost furat nește cai.

Pentr'acé<ea> [1]) d<ea> [1]) ca vei vedea ceastă carte a mea, iară tu, într'acela ceasu cade-<să> să aibi a-i plăti d<umi>s [1])<a>le iapele. Că de nu i le vei plăti, bine să știi că voiu trimite și te vor spânzura și'<n>[1])tr'alt chip nu va fi. Să

[1]) loc rupt în orig.

nu mai îmbli furăndu ca un căine. Intr'acesta chip[p]u-ţ<i> dau ştire. <Ş>[1])i într'alt chip să nu faci.

† *Scris în* Iaşi, Av<gust> 8 *zile.*

Orăş *mare vornic a iscălit.*

Acad. R.P.R., XLVII/218.

Orig. rom, hârtie mică ruptă, lipită; pecete inelară pe ceară verde-închisă.

La 31 Iulie 1610 mare vornic al ţării de sus era Pătraşco; la 6 August el apare ca mare log., iar Orăş este mare vornic.

420

1610 (7118) August 10, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe credinciosul nostru Arpintie postelnic cu o selişte anume Dădeştii, în ţinutul Cârligăturii, care selişte Dădeştii a fost dreaptă ascultătoare de Târgul Frumos, iar credinciosul nostru Arpintie Prăjescul postelnic a dat cinci mii aspri, bani gata în mâinile noastre.

Deci să-i fie dela noi danie şi miluire şi uric cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7118 <1610> August 10 zile.

Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Aşea să fie [1])

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m. p.>

Şerban <a scris>.

Acad. R.P.R, Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, LXIII/I/2.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

421

1610 (7118) August 10.

† Vasilie, fiul lui Anton din Ostăpceani şi cu fraţii lui şi cu surorile lui şi cu Todosia, sora lui Anton, iată noi înşine mărturisim, cu zapisul nostru, că noi, de bună voie, am vândut partea noastră de ocină şi dedină, partea noastră ce se va alege, din satul Ostăpceani. Şi a cumpărat dela noi Ionaşco Cucorea partea lui Anton şi a surorii lui Todosia, pentru 20 taleri, bani gata, dinaintea a oameni buni, anume: Dumitru Băsescul fost portar la cetatea Sorocii şi Pisoţchi fost pârcălab de Soroca şi Dumitru Ciolpan şi alţi oameni buni.

---

[1]) scris româneşte, de mâna domnului.

Noi, deasemeni, văzând buna tocmeală şi de bună voia lor plată gata, noi am pus peceţile pe adevăratul nostru zapis să se ştie.

In anul 7118 <1610> August 10 zile.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/44.
Orig slav, hârtie, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1762, ibid., CCCCLVII/44.

422

1610 (7118) August 17, Băimăceni.

Adică eu, Măricuţa, fata lui Dumitru, nepoata Magdii, strănepoata lui Hilimon, mărturisesc cu acest zapis al mieu, cum am vândut a me driaptă ocină şi moşii, ci esti parte moşului mieu, lui Hilimon, din sat din Boureni, di pe Moldova, din ţăn<u>tu<l> Sucevii, din a trei parti de sat ce să înparti în trei părţi, a patra parti, ci èste parte moşului mieu, lui Hilimon. Aceia am vândut lui Penişoară vistiiari, drept una sută taleri de argint, cu tot venitul din sat şi din câmp şi cu moară în Moldova.

Şi într'ace tocmală au fost fratili nostru, Trifan cruceriul şi Lupul Balş şi Chicere diiac şi Andronic diiacul de Mereşti şi Zaharie sul. de acolo şi Nechita sul. diiacul şi Necoară de Stăneşti şi Mătei de acolo şi Grigori de acole şi Prede sul. din Săcueni şi Marcul păh., Petre sul. de acole şi Sălăvăstrul *din* Zăpodie şi Dumitru păh<ă>r<nicel> de Ţăpăluşăni şi popa Toader de Şătrăreni.

Deci noi, am văzut de bună voi tocmala lor şi deplin plată; deci spre mai mari mărturii, ni-am pus şi peceţile noastre către acest zapis ca să să ştii.

Scris în Băimăceni, velet 7118 <1610> Av<gus>t 17.

Numele şi peceţile celor de sus scrişi.

S'au posleduit, Iordachi Cantacuzin *mare* pah.

Arh. St. Iaşi, CCCXI/pag. 163—164.
Copie rom. din sec. XIX.

423

<1610> August 22, Brăeşti.

† Adică eu, Gligorie Bahrin, fiul lui Ion Bahrin, facem cunoscut cu acest zapis al meu, că am vândut dreapta mea parte de ocină, care a fost a tatălui meu, Ion Bahrin, la Brăeşti, de bună voia mea, ginerelui meu, Eremia postelnic. Şi am luat dela el patruzeci taleri.

Şi la aceasta au fost oameni buni şi bătrâni, popa Bantiş şi popa Buda din Tobileni şi popa Ioncu din Brăeşti şi Toonea din Cervăceşti şi Toma din Leveni şi alţi oameni buni. Şi spre mai mare credinţă am pus pecetea mea.

Pentru aceasta să se știe.

Scris în Brăești, luna August 22.

Liupul a scris cu mâna sa proprie.

Acad. R.P.R., XIII/267.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după documentul de întărire din 30 Noembrie 1610. (Arh. St. Iași CCXXII/5.)

424

<1610 Septembrie 1—1611 August 31> 7119, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară, fiul lui Roșchip, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a făcut schimb cu boierul nostru credincios și cinstit, pan Isac Balica hatman și a dat el boierului nostru, pan Isac Balica hatman, ocina și dedina sa dreaptă, jumătate de sat din Mătiiani pe Jijia și cu mori pe Jijia, care este în ținutul Hârlăului, din uricul ce a avut dela . . . [1]) voevod. Iar pan Isac Balica hatman a dat lui Roschip loc pentru loc, ocina și cumpărătura sa dreaptă ce a avut în satul Epureani pe Jijia, în ținutul Hârlăului, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, a patra parte <ce> i-a fost cumpărătură dela Ionașco, fiul lui Bosioc spătar, cu loc de mori pe Jijia și iarăși a patra parte dintr'a patra parte ce i-a fost cumpărătură dela Frățiian Geamănul și dela copiii lui, Stratilat și Măriica și . . .[1])man, și iarăși două părți ce le-a avut cumpărătură dela Eremia postelnic, care i-a fost dedină, o parte după cneaghina lui, Ileana, iar cealaltă parte i-a fost cumpărătură dela Ion Căneai și încă i-am mai [2]) dat boierului nostru pan Isac Balica hatman . . . [1]) sute de taleri.

De aceia noi, văzând schimbul și tocmeala lor de bună voie între ei, noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit slugii noastre Nicoară Roschip, toate aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Epureani și cu loc de mori pe Jijia ce-i este pentru Mătiiani, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7119 <1610 — 1611>.

† Domnul a poruncit.

† Pătrașco mare logofăt a învățat.

† Băiseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/89.
Orig. slav, hârtie.
Cu o trad. rom. ibid., CLXI/86.

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) așa în orig.

425

1610 (7119) Septembrie, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mărica și Lupa, fiicele lui Vlad și Vasilie, fiul lui Griga, nepotul lui Dinga și ni s'au jeluit cu mare plângere și au adus înaintea noastră mulți martori, oameni buni și megiași ai lor dimprejur și au spus că privilegiile și diresele ce au avut ei pentru dreapta lor ocină și dedină, satul Hăjdieni pe Dubovăț și cu loc de iazuri și de moară pe Dubovăț, acele direse le-au pierdut din cauza oștilor lui Mihai voevod, când a fost Baba Novac cu tabăra cu haiducii la Vasileuți pe Prut.

Deci noi, văzând plângerea lor și atâți martori, oameni buni, ce au mărturisit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit tuturor celor mai sus scriși, acel sat Hăjdieni și cu loc de iazuri și de mori pe Dubovăț, ca să le fie și dela noi ocină și întărire, cu tot venitul. Iar dacă se vor arăta din acele direse pierdute, să nu fie de crezare. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Septembrie.

† Domnul a spus.

Constantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R. P. R., DLXXXIX/34.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, timbrată.

426

1610 (7119) Septembrie 2, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri mari și mici, Nistor fiul lui Drăgăilă din Epureni, din ținutul Iași, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa parte de ocină ce se va alege din privilegiile ce are, partea sa din satul Epureni. Aceasta a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Orăș mare vornic de țara de sus, pentru o sută de taleri numărați.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata lui deplină și dela domnia mea, deasemeni, am dat și am întărit, să fie acea ocină credinciosului nostru boier mai sus scris Orăș mare vornic, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, dintre rudele lui, înaintea acestei cărți a domniei mele niciodată, în veci.

† Scris la Iași, în anul 7119 < 1610 >Septembrie 2.

† Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

Arh St. Buc., M-rea Neamț, XXII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

427

1610 (7119) Septembrie 6, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, care este rânduită ca să socotească gardurile dela Giurgiulești. Iți dăm știre că s'au jăluit, înaintea domniei mele, tot soborul dela sfânta mânăstire Pobrata și așa au spus ei că voiești să pui și să îngrădești și alt gard în gura Beleului, căci voi aveți gard pus în râul Pruteț, căci domnia mea am dat și am lăsat ca să stăpânească și să se folosească călugării [1]) dela mânăstirea Pobrata în gura Beleului, iar voi deasemeni să aveți a stăpâni până unde ați stăpânit din veac acel gard ce aveți în pârâul Pruteț.

Pentru aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa foarte în pace acel iezer Beleul, să nu faci niciun gard acolo, ci să dai mare pace călugărilor dela Pobrata și mai [1]) multă jalbă să nu vie pentru aceasta la domnia mea. Așa sá știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Septembrie 6.

† Insuși domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraș<co> mare logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV/bis II 10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

428

1610 (7119) Septembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Petru ș fratele lui, Gervasie și Simion și surorile lor Mariica și Anghelina, copiii lui Isac, nepoții Varvarei, strănepoții lui Oană Dușescul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor urice, ce au dela Ștefan voevod cel Bătrân, toată partea lor de ocină, câtă se va alege, partea lor din sat din Dolhești, ce este în ținutul Fălciului, cu loc de iaz și de moară

---

1) așa în orig.

și cu loc de prisacă cu grădini. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Crăciun vistiernicel, pentru patruzeci taleri de argint. Și a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Și la aceasta, deasemeni a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie dela oameni buni și slugi domnești, Gligorie din Căbicești și Condrea și Dănilă și Focșa din Dolhești și Stoian comis din Șerbești și alți mulți oameni buni, astfel mărturisind în el că a venit înaintea lor, Anca din Dolhești, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea ei, câtă se va alege din satul Dolhești și deasemeni și partea nepoților ei, fiii lui Simion, deasemeni din acel sat, ce se va alege, cu loc de iaz și moară. Aceia au vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Crăciun vistiernicel, pentru douăzeci și cinci taleri numărați și i-a plătit deplin.

Iar noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și acel zapis de mărturie dela acei mai sus ziși oameni, noi am crezut, deasemeni și dela noi am dat și am întărit, slugii noastre Crăciun vistiernicel acele părți de ocină din satul Dolhești, ca să fie și dela noi, uric și ocină și cu tot venitul și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7119 <1610> Septembrie 13.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXIV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri rom.

429

1610 (7119) Septembrie 13, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Crăciun vistier dreapta sa ocină și cumpărătură, toată partea Buhloaei, câtă se va alege din sat din Miclești, ținutul Vasluiului, care parte de ocină mai sus scrisă, partea Buhloaei, îi este dreaptă cumpărătură dela Buhloae, pentrucă mai înainte a cumpărat el un iaz dela Buhloae, pentru douăzeci și opt taleri. Apoi a avut pâră înaintea domniei mele pentru acel iaz cu niște nepoți ai Buhloaei. Și astfel am aflat, cu sfatul nostru, că se cuvenea acel iaz nepoților Buhloaei, iar Buhloae să întoarcă toți banii și cheltuiala ce a cheltuit sluga noastră Crăciun vistier. Insă ea n'a avut cu ce să-i plătească, ci după bună voia ei, a dat ea partea sa de ocină din Miclești slugii noastre Crăciun vistier.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul, nimeni, să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7119 <1610> Septembrie 13.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/155.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom, ibid., CCXLI/10 c.: alta în ms. rom. nr. 3412, f. 4.

430

1610 (7119) Septembrie 24.

† Adică eu, Maricuța, fiica lui Gavril, nepoată lui Șaptelici, din Vascăuți din ținutul Sucevei, soția lui Zaharia pitar din Derzca, însumi mărturisesc cu acest zapis al meu, nesilită de nimeni, nici asuprită și am vândut dreapta mea ocină și dedină, partea mea ce se va alege acolo în satul Vascăuți. Și am vândut-o fratelui meu Vasilie, deasemeni nepot lui Șaptelici. Și s'a sculat fratele meu Vasilie și mi-a plătit deplin 100 taleri și i-am vândut cu tot venitul care se va alege acolo, cu fânețe și cu vaduri [1]) de moară.

Și ne-am întâmplat și noi, eu Isac ureadnic din târgul Siret și șoltuzul din târg cu 12 pârgari și alți oameni buni din târg: popa Tomșea și popa Foca și popa Cornaci din Derzca și Toder șetrar și Ghiorghie Bașotă și Ponici Dumitru și Anton din târg, Dumitrașco din Tureatca și Ionașco vătăguț și Olbei armean și Haceriș armean și Grișca și Agopșea armean și Dragan Teutul și Bilăi din Botoșani și Gavrilcea ureadnic din Dorohoi și Petrea Pahulcea gazda [2]).

Pentru aceia, noi toți oamenii mai sus scriși, văzând buna lor tocmeală între ei, am pus pecețile noastre la acest zapis al lor.

In anul 7119 <1610> luna Septembrie 24.

Eu Gheorghe Bașotă <m. p.>

Acad. R.P.R., XLI/22.
Orig. slav, hârtie, 6 peceți aplicate.

431

<1610> (7118) Septembrie 24.

Pre înălțate domne, să fii măriia dum<i>tale sănătos.

Facem știri mări<i> tale că jupăn Coste Baciocu pagarnicul, ne adusăr<ă> o carte [3]) a mări<i> tale, în cari ne rânduești ca să him hotarnici, să-i alegim un hotar a sat<ului> său Găuren<i>, di cătră Hăugul și răzășii lui, că s'au jăluit dinainte

[1]) « vadure » în orig.

[2]) « gazda » așa în orig.

[3]) din 20 Iunie 1610.

tale pi Hăugul, că i-ar hi luat o bucată di loc di pămănt, cănd au hotărăt cu Veveriţ<ă>, pi un uric bătrăn, ci-i răspundi în sămni, din zălili bătrănului Alecsandru vod<ă> şi să străngim oamn<i> bun<i> şi bătrăni, răzăş<i> şi înprăj<u>raş<i> şi pi undi vor arăta că au ţănut moş<ii> şi părinţi<i> Hăugului, pi acolo ca să avem a stălpi, iar pi und<i> au hotărăt Hăugul cu Veveriţ<ă> să nu ţănem în samă acel hotar. Şi uric acel bătrăn, ci răspundi în sămni, să nu-l ţănem în samă, că nu este drept şi să avem a-l lua şi la măriia ta să-l aducim.

Mă<r>s'am, după poronca mări<i> tale, la sat la Găuren<i> şi am străns oamen<i> bun<i şi> bătrăn<i>, răzăş<i> şi împrej<u>raş<i> anume: Prodan din Băşăni şi Nistor de acolo şi Mihne din Răden<i> şi Corbu din Şătrăreni şi Arhip din Roşcan<i> şi Roşca di acolo şi Moţoc din Gloden<i> şi Broscă di acolo şi Iftodi di Găuren<i> şi Iuraşco de acolo şi Murgoci din Vlădeni şi Bojaga de acolo şi alţi oamen<i> bun<i>. Venit-au şi Hăugul cu răzăşii lui şi întrebănd pe toţ<i> aceşti oamen<i>, ca să ne arăti, în frica lui dumnezău, pi undi au umblat hotaru cel bătrăn dintri acesti doâ sati şi pi undi au stăpănit moşii şi părinţăi Hăugului, cu toţii ni-au arătat că ei sunt oamen<i> vechi şi au mai fost şi în alt rănd, cănd s'au mai hotărăt Găureni<i> mai din vechi şi ştiu şi stălpii, cari pi undi s'au pus atuncea, iar piundi au hotărăt Veveriţ<ă> n'au apucat ca să fi stăpănit nici Hăugul, nici moş<ii> lui. Şi n<e>-au dus întăi la Jăjăia ce bătrăn<ă> şi n<e>-au arătat locul unui stălp vechi, ci dediră samă că acolo ar hi fost iar di vro căţ<i>va an<i> nu să ştii cin<i> să-l hi scos. Zàs-am Hăugului să rădici cu suflet lui, dac<ă> n'au apucat şi el stàlpul la acel loc, dar el n'au vrut, iar răzăşii lui n<e>-au arătat adivărul drept, că ei l-au apucat acel stălpu, dar cine să-l hi scos nu ştiu. Dici am socotit şi noi cu toţ<i> aceşti oam<eni> bun<i> şi am aşezat alt stălpu di piatră în locul celui vechi ci vin<i> în malul Jăjăii bătrăn<i>. Şi de acolo n<e>-am dus drept spre răsărit, pi şăs şi preste o gărliţă şi tot pi şăs şi drept spre răsărit pre la capul unui piscu; acolo supt piscu am găsit stălp vechi şi [şi] deacolo piste un deluţ, pi din gios di ruptura cu drum şi la vale şi preste matca văi<i> Găuren<i> şi la dial; deasupra pi deal, iarăş<i> am găsit stălpu vechi şi de acolo pi podiş, tot drept spre răsărit, am pus stălpu di piatră şi tot pi podiş păr<ă> în muchia văi Băşăn<i> şi tot pi muchi şi puţăn cam la vale, păr<ă> în drumul Fnril<o>r, la un stălp vechi, car<e> stălp este colţu a patru moşi: Găurenilor, Băşănilor, Stălpenilor şi Căueştilor; iar de acolo să întorci hotar Găurenilor în sus pi drum Furil<o>r. Şi aşa precum am aflat cu dreptate, cu aceşti oamen<i> bun<i>, că au umblat hotar din vac, pi acolo am şi stălpit, iar ce-au pus Hăugul cu Veveriţ<ă> au rămas răi şi i-am străcat. Çerut-am dela Hăugul uricul cel bătrăn, ca să ne-l dei, să-l aducim la măriia ta, dar el n'au voit a-l da, dănd samă că ar hi fost a altui răzăş, cari s'ar hi dus cu uricul în Ţara Leşască şi nu s'au mai întors; car<e> aiave să cunoaşti că umblă cu vicleşug şi nu-l scoate. Iar măr<ia> ta îl vei apuca, ca să-l de, că noi n'am putut să-l scoatim din mănule lui.

Şi să fii măriia dumitale sănătos.
7118 <1609> Săpt. 24.
Robii măr<ii> tale.
Gavril stolnic.
Nebojatco ur<i>car.
Neculai Moţoc, Gheorghi Arhip, Sămion Mihnia, Vasil<e> Prodan, Vasil<e> Corbu, Toader Nistor, Ştefan Roşca, Sămion Broscă, Neculai Iftodi, Vasil<e> Iuraşcu, Dumitru Margocea, Ion Bojoga.

Acad. R.P.R., XLI/15.
Trad. rom. din sec. XIX.
Veleatul 7118 este greşit, în loc de 7119 căci porunca domnească este din 20 Iunie 1610 (cf. nr. 403).

432

1610 (7118) Septembrie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Vasutca şi sora ei Sofronia, fiicele lui Lupe, nepoatele lui Cârste, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din diresele ce au avut de întoarcere şi de danie dela Ion Despot voevod, a patra parte din tot satul Ionăşeni, partea din jos, pe Jijia şi cu vad de moară la Jijia şi cu dumbravă pe deal, care sat este în ţinutul Iaşi. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru o sută şi cincizeci taleri bătuţi, care sat este sub capătul de sus al Stâncii. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea sfatului nostru.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610> Septembrie 25.
Domnul a zis.
Pătraşco logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>
Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XLV/II/46.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

433

1610 (7119) Septembrie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Benea, fiul Maricăi şi nepoţii lui de frate, Gligorie şi Varvara şi Ceuca, copiii Nechitei şi Todosia, fiica Gligăi şi Nastasia, fiica Stancăi şi Todosia, fiica Agafiei, toţi nepoţii Măricăi şi trănepoţii lui Duma, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vânduti

dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Ionăşeni, din partea din sus, din diresele ce au avut dela Ioan Despot voevod de întoarcere, care < sat > este pe Jijia şi cu vad de moară în Jijia, care este sub capătul de sus al Stâncii în ţinutul Iaşi. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Nicoară Prăjescul mare vistier, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint.

Şi întru aceia, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nechita, fiul lui Sava, nepotul lui . . . . .[1]) şi nepoţii lui de soră, Grozava şi Toader, fiii Martei, nepoţii lui Sava şi strănepoţii lui . . . . .[1]) iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din a patra parte din acelaş sat Ionăşeni, pe Jijia, din aceleaşi direse mai sus scrise şi cu dumbravă. Aceasta au vândut-o iarăşi panului Nicoară mare vistier, pentru treizeci şi cinci taleri număraţi.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră Portar şi fraţii lui, Gligorie şi Toma, fiii lui Dumitru Leuco şi Gorcea şi Perjul, fiii lui Oancea, nepoţii lui Sava, de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină jumătate din a patra parte, partea de sus, din acelaş sat Ionăşeni, însă şi cu două case gata. Aceasta au vândut-o iarăşi panului Nicoară mare vistier, pentru şasezeci de taleri însă cu case.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină acea mai sus scrisă jumătate de sus din sat din Ionăşeni, pe Jijia şi întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 < 1610 > Septembrie 25.

Domnul a zis.

Pătraşco logofăt a învăţat. Şi a iscălit < m. p. >

< Pe verso slav :> Scris uric.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XLV, II/45.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată, căzută.

434

<1610 Septembrie—1611 August> 27, 7119, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabii de Neamţ. Vă dăm de ştire că ni s'a jeluit Macarie călugărul şi astfel a spus înaintea domniei mele că i-au cosit fânul satul Bălăneştii şi nu vor să-i plătească.

De aceia, cum veţi vedea această carte a noastră, voi să-i faceţi lege dreaptă să-i plătească acel fân. Şi dela Dumitru Ontilă, pentru o de< l >niţă la Topile, un bou al acestui călugăr. Şi să-i plătească Ontilă acel bou. Iar cui i se va părea strâmb, acela se va întreba de faţă înaintea porţii domniei mele.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

---

[1]) loc alb în orig.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610—1611> . . . [1]) 27.
† Domnul a zis.
† Lupul vornic a învăţat.
† Hraniţă <a scris>.

Acad. R. P. R., LXXX/137.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1820.

435

1610 (7119) Septembrie <30>, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Albotă din Tălpigi. Vă dăm de ştire că s'au pârît de faţă, înaintea răposatului Stroici logofăt, Frăsina din Costiceni cu Dumitru din Răspopi şi cu Simion de acolo şi cu Ursei de acolo, pentru o ocină de acolo şi i-a rămas Frăsina ca să-i plătească ei ocina.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi şi să dai zi acelor oameni ca să-i plătească acea ocină, iar dacă nu vor voi să-i plătească . . . .[1]) ei să stea faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu faceţi.

In Iaşi, anul 7119 < 1610 > Septembrie 31.
† Domnul a poruncit.
† Pătraşco mare logofăt a învăţat.
† Andrei < a scris >.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XXIII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, deteriorată, pecete timbrat, căzută.
„31 Sept." este o eroare a diacului.

436

1610 (7119) Octombrie.

Io Erimiia[2]) Movila v<oe>voda, v<e>l<ea>t 7119 <1610> Oct.

Facem ştire tuturor cui să cade a şti, adică au venit înnainte domnii miale şi dinainte a lor noştri moldoveneşti boiari, sluga noastră Chiful, fiul lui Ruschei şi seminţia lui, ş'au văndut giumătate de sat de Vlăşineşti, ce est<e> pe Jijie, în ţănutul Dor<o>hoiului şi cu loc de moară în Jijie, au văndut-o a lui nostru credincios, lui Andronec pah., dreptu 330 de taleri leşăşti.

Aşijdere s'au sculat şi Albotă pitărel di-au văndut de bună voea sa, din a triia parte, din Vlăşineşti, din parte din mijloc, 2 părţi, cu loc de moară în Jijie, iarăşi a lui nostru credincios, lui Andronec păh., drept 310 taleri.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) greşit, în loc de „Costantin".

Aşijdere s'au sculat şi Gligoraş, ficiorul Anesii şi seminţia lui, di-au vândut din a trie parte de satul Vlaşineştii, a triia parte, parte din gios, aciia au vândut-o iarăş a lui nostru credincios, lui Andronec Mătiiaşescul pah., drept 50 de taleri de argint. Şi li-au plătit lor toţi acei bani mai sus scrişi şi uricul ci-au avut ei încă l-au datu-l la mănule lor.

Deci şi domniia mia, dacă am vădzut a lor bună voe şi tocmală şi plată deplin<ă>, dela domniia me, încă-şi am dat ş'am întărit al lui nostru credincios, lui Andronec păh., pi aceli părţi de moşiia din Vlaşineşti, pe Jijie, în ţinutul Dor<o>hoiului şi cu loc de moară în apa Jijii, ce ş'au cumpărat el şiia, pe ai sei drepţi bani, ca să-i fie lui şi dela domnia mea, driaptă ocină şi cumpărătură şi uric cu tot vinitul, lui şi ficiorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi a tot niamul său, ci să va alége mai de aproape, niclătit, neruşiit, niciodănăoară în veci.

Iară hotarul acestui sat Vlăşineştii, pe Jijie, în ţinutul Dor<o>hoiului, ca să fie de toate părţile, după a sale bătrâne hotară, precum de vac s'au ojovăit.

Şi spre aciasta este credinţa domniei mele, mai sus numit, Erimie[1]) Movila vod<ă> şi credinţa a preiubiţi fraţii domnii me, Alexandru şi Bogdan voevodzi şi credinţa boiarilor celor mare ai divanului domnii mele, anume: Pătraşco *mare* logof<ă>t, Uréche *mare* vor<nic>, Orăş *mare* vor<nic>, Gheorghe păr<călab> de Hotin, Apostolachie şi Vicol păr<călabi> di Niamţu, Manole păr<călab> de Roman, Isac Balica hat. şi păr<călab> Sucevii, Chiriţa *mare* post., Ghiianghe *mare* spat) Coste Băcioc, mare pah., Ştefan Prăjescul *mare* stol, Necoriţe *mare* vist., Voruntar comis.

Arh. St. Buc., Cond. Asachi, nr. 629, f. 172 — 173.
Trad. rom.

437

1610 (7119) Octombrie 3, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor credincioase ale domniei mele, pârcălabilor de Neamţ. Iţi dăm de ştire că s'a aflat o moarte de om în hotarul satului sfintei mânăstiri Neamţ, în seliştea Băhneni.

Deci credinciosul şi cinstitul nostru boier Orăş mare vornic de ţara de sus a pus călugărilor zi în trei săptămâni, ca să afle care om a făcut acea moarte sau să plătească acea moarte. Iar călugării dela mânăstirea Neamţ n'au putut să găsească pe vinovat până în acele trei săptămâni, ci li s'a mai dat încă şi a doua oară zi iarăşi până în trei săptămâni şi iarăşi tot n'au putut afla nicidecum pe vinovat.

Iar când a fost după aceia, au adus pe vinovat înaintea noastră satul Preuteştii şi acel vinovat a fost din satul Preuteşti.

---

[1]) greşit, în loc de « Costantin ».

De aceia, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a împlini toate câte spun, cu sufletele lor, acei călugări că au cheltuit pentru acea năpastă care a căzut asupra lor, mărturisind cu sufletele lor, că au cheltuit zece taleri şi li s'au luat doi boi pentru ciobote[1]), totul să aveţi a împlini dela satul Preuteşti.

Astfel vă dăm de ştire. Altfel să nu faceţi.

† Scris în Iaşi, în anul 7119 < 1610 > Octombrie 3 zile.

Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Orăş mare vornic a învăţat.

† Şerban Dumbrăviţă < a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, X/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

438

1610 (7119) Octombrie 8, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Drăgan, fiul lui Murgu sulger, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina lui dreaptă şi cumpărătura ce a avut părintele său, Murgu, dela Mărica, fiica lui Vlad, a şasea parte din a patra parte din satul Hâjdeiani, care este pe Dubovăţ şi cu loc de iazuri, care estė în ţinutul Iaşilor. Aceasta a vândut credinciosului nostru boier, pan Dumitrachie Chiriţă mare postelnic, pe zece taleri număraţi.

De aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7119 < 1610 > Octombrie 8.

Domnul a spus.

Costantin voevod < m. p. >

Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit < m. p. >

Nebojatco < a scris >.

Acad. R. P. R., Fotografii XXXII/2.
Fotografie după orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

439

1610 (7119) Octombrie 13, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Gligorie Dinga cu un zapis de mărturie, ce are Miron din Voicăuţi

---

[1]) « cioboate » în orig.

dela oameni buni, că a cumpărat a patra parte din satul Micleşti din ţinutul Dorohoi, pentru o sută şi douăzeci zloţi tătăreşti, dela Avram Dinga, fratele lui Gligorie Dinga, că a întors Gligorie Dinga aceşti bani, 120 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Miron, dinaintea noastră. Şi a dat Miron acest zapis pe care-l are de cumpărătură pentru acea parte de ocină in mâinile lui Gligorie Dinga.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi preţul deplin şi noi dela noi, deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre, ce e mai sus scrisă, Gligorie Dinga, această a patra parte din satul Micleşti, ca să-<i> fie ocină cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7119 < 1610 > Octombrie 13.

† Insuşi domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Mitrofan < a scris >.

Acad. R.P.R., CCCLVII/15.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

440

1610 (7119) Octombrie 15, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a avut Gligorie diac zi înaintea domniei mele cu Bercea vătaf din Antăleşti, pentru o parte de ocină ce are Gligorie diac în satul Antăleşti şi îi este lui dreaptă ocină şi dedină. Şi acea parte mai sus scrisă o zălogiseră Ion cu Nechita, fraţii mamei lui Gligorie.

Iar într'aceia, Gligorie diac şi-a luat zi cu Bercea înaintea domniei mele, să stea faţă amândoi dinaintea credinciosului şi cinstitului boier Pătraşco mare logofăt. Astfel Gligorie diac a venit la zi şi a aşteptat până la a treia zi, iar Bercea tot n'a venit, ci a rămas de zi. Astfel Gligorie diac şi-a pus ferăe înaintea porţii domniei mele.

De aceia, am dat această carte a domniei mele, să fie tare şi puternic Gligorie diac să stăpânească şi să oprească dreapta sa ocină şi dedină, ce i se va alege: partea lui în satul Antăleşti şi să întoarcă Gligorie diac lui Bercea opt taleri pentru acea parte, pentru cât a fost zălogită acea parte şi să-i dea Bercea şi zapisul ce are el pe acea parte.

Intr'aceia, nimeni să nu îndrăznească să-l împiedice sau să i-o oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1610> Octombrie 15.

† Domnul a poruncit.

Costantin voevod <m. p.>

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Lupul <a scris> <m. p.>

Arh. St. Buc., Trib. Suceava, XCI, plic 1.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară, căzută.

441

1610 (119) Octombrie 20, Iaşi.

. . . .

. . . .

............[1]) voevod............[1]) şi de întărire dela <Pe>[1])tru voevod şi dela părintele domniei mele, Eremia voevod şi s'au îndreptat şi şi-au pus ferâe, iar Toader şi Simeon Robu au rămas de toată legea noastră a ţării.

De aceia, de acum mai mult să nu aibă să se mai pârască, pentru această pâră şi nici să dobândească niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610> Octombrie 20.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R.,CLVII/55.
Orig. slav, hârtie, lipsă jumătatea de sus, pecete timbrată.

442

1610 (7119) Octombrie 24 Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Dumitru Goia şi a adus un zapis de mărturie dela Nicoară Prăjescul mare vistier şi dela Ştefan mare stolnic şi dela Grigore Şcheianul şi dela Ionaşco Buhuş şi dela Pătraşco din Lăţcani şi dela Ion din Şirăţei cum a plătit el, dinaintea lor, pe nepotul lui de soră Isac, fiul Măricăi, dinspre Lazor şi Păcurar, care l-au pârît pe Isac şi le-a dat pentru el preţ de o sută şi doisprezece taleri, însă cu cheltuială, iar el a dat unchiului său, mai sus scrisul Dumitru Goia, părţile sale de ocină ce se vor alege din satul Doljeşti şi din Frăţeşti şi din Ruşi.

Deci noi, văzând acel mai sus scris zapis de mărturie dela acei mai sus zişi boieri, şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Dumitru Goia, acele părţi de ocină, mai sus scrise, ce se va alege partea nepotului lui Isac, din Doljeşti şi din Frăţeşti şi din Ruşi, ce sunt în ţinutul Roman, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi în aceia, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Iuraşcu, fiul Marii, fratele deasemenea al lui Isac, de bună voia lui şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, toată partea lui de ocină ce se va alege din acele mai sus scrise sate, din Doljeşti şi din Frăţeşti şi din Ruşi, din uric de întărire ce au avut dela Iancu voevod, care acest uric a fost făcut din ispisoc de cumpărătură, ce a avut mama lui, Mărica, dela Ioan voevod. Aceasta deasemeni a vândut-o slugii noastre, Dumitru Goia, unchiul lui, pentru şasezeci şi cinci taleri număraţi şi i-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1610> Octombrie 24.

† Domnu a spus.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., ms. nr. 648, f. 124.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. ibid., f. 125.

443

<1610—1613> Octombrie 30, Borâle.

† Iată eu, Pătraşco mare logofăt. Iată au venit înaintea noastră David şi Toader din Buoreni, nepoţii lui Pântea şi au pârît de faţă pe popa Burlă şi pe nepoţii lui Rentea şi pe nepoţii lui Trepăduş pentru nişte bani, ce a luat Mihalcea, fratele popei Bırlă, 50 zloţi dela Pântea şi Rentea iarăşi 1000 aspri şi fiii lui Trepăduş 140 zloţi şi Bunuşea, fiica lui Hilimon, iarăşi a luat 140 zloţi, precum au arătat înaintea noastră şi zapise dela ei, pentru acei bani, pentru părţile lor de ocină, ce au avut ei în satul Buoreni. Şi mai înainte de când luaseră ei acei bani, ei au schimbat cu ei pentru părţile lor, ce au avut în Borâle, iar apoi au luat şi acei bani care sunt mai sus scrişi.

† De aceia, noi am dat dela noi lui David şi lui Toader, nepoţii lui Pântea, ca să aibă ei a stăpâni partea de ocină, ce se va alege partea lui Mihalcea, din satul Borâle şi parte nepoţilor lui Rentea şi a fiilor lui Trepăduş şi partea Bunuşei, sau să le întoarcă banii, cum este scris mai sus.

Despre aceasta scriem şi dăm de ştire.

Scris la Borâle, Octombrie 30.

Marele logofăt a iscălit.

Din Borâle.

Arh. St. Iaşi, CDXVI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după Pătraşco mare logofăt.

444

1610 (7119) Noembrie 10, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre, tuturor nepoților lui Ghidion Papa și lui Dragotă și lui Iucșa Piteș și oamenilor lor, dreapta lor ocină și dedină, o bucată de pământ care este în hotarul satului Borâle și în hotarul satului Jevertenilor și a fost luată de Joldești.

Deci, când a fost în zilele lui Petru voevod, s'au ridicat Buzdugan și Frățiean și Avram și Gavril și Mihăilă și toți ceilalți nepoți ai mai sus scrișilor, Ghidion Papa și Dragotă și Iucșa Piteș și au pârît pe Joldești, pe popa Ilea, care a fost cumpărător în Joldești și l-au rămas atunci și au pus ferâe.

Și apoi iarăș au avut pâră și cu Toma vătah, care a fost cumpărător în Jeverteni, pentru acea bucată de pământ, căci a voit să intre și el și nu i s'a dat lege să intre pe acea bucată de pământ. Ci au intrat deci în ea cei cărora le-a fost de moștenire.

Pentru aceia, să le fie și dela noi ocină și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, la anul 7119 <1610> Noembrie 10.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

Nebojatoco <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXIV/10.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

445

1610 (7119) Noembrie 29, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Vasille, fiul lui Griga, nepotul lui Dinga, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a treia parte din tot satul Hăjdieni pe Dubovăț și cu loc de iaz și de moară, pe Dubovăț, ce este în ținutul Iași. Aceasta a vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriță Paleolog mare postelnic, pentru cincizeci taleri numărați.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Mărica, fiica lui Vlad, iarăși de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din acelaș sat Hăjdieni și cu loc de iaz și de moară pe Dubovăț. Aceasta a vândut-o deasemeni panului Chiriță postelnic, pentru cincizeci de taleri de argint.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Drăgan, fiul lui Murgu, iarăși de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură a tatălui lui, a treia parte din a treia parte din acelaș sat Hăjdieni, ce i-a fost lui cumpărătură dela Mărica, iar Măricăi

mări<i> i-a fost cumpărătură dela sora ei Lupa, fiica lui Vlad. Aceasta a vândut-o deasemeni panului Chiriţă postelnic, pentru cincisprezece taleri.

Şi iarăşi au venit în intea noastră Isac diac şi Florea, fiii Nîculei, deasemeni de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, două părţi din ai trea parte din acelaş sat Hăjdieri ce le-a fost cumpărătură, amândouă, dela Lupa, fiica lui Vlad. Şi le-a plătit tuturor deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Iar dresele ce au avut ei pentru acel sat, aşa au dat seamă că au pierit de oastea cui Mihai voevod. Iar dacă se vor afla din acele privilegii pierdute, să se dea în mâna panului Chiriţă postelnic, iar alţii să nu fie de crezare.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610> Noembrie 29.

† Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/35.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete inelară, aplicată.

446

1610 (7119) Noembrie 30, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Eremia fost postelnic şi a adus înaintea noastră o carte de mărturie dela Gheorghe vornic şi dela Toma vornic din Botăşani şi dela şoltuz şi 12 pârgari şi dela toţi orăşanii [1]) din târgul Botăşani că şi-a cumpărat înaintea lor nişte părţi de ocină din satul Brăeşti, ce este în ţinutul Hârlăului.

O parte a cumpărat-o dela Vărvara, fica Măricăi, toată partea ei ce se va alege din vatra satului şi din câmp şi din pădure şi din loc de iaz, pentru treizeci şi cinci taleri număraţi, din privilegiul ce a avut străbunul ei, Boris Braevici, dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi de întărire dela Alexandru voevod cel din urmă şi dela Bogdan voevod.

Şi iarăşi o altă parte şi-a cumpărat dela Oniţă şi sora lui, fiii lui Nicoară, partea lor, ce se va alege din acelaş sat, Brăeşti, ce a avut de moştenire, pentru treizeci şi cinci taleri, din aceleaşi privilegii. Şi iarăşi a cumpărat dela Dobruşa şi Nastasia fiicele Sofroniei, toată partea lor ce se va alege din acelaşi sat, Brăeşti, pentru treizeci şi cinci taleri număraţi.

---

[1]) «orăşani» în orig.

Şi iarăşi şi-a cumpărat dela Gligorie Bahrin, fiul lui Ioan Bahrin, toată partea acestuia, ce se va alege din acelaş sat Brăeşti, pentru patruzeci taleri. Şi deasemenea şi-a cumpărat dela Toma Bahrin, fiul........... [1]), toată partea lui din acelaş sat, pentru patruzeci şi cinci taleri.

Şi iarăşi şi-a cumpărat dela Vasuta, fiica lui Răcătău, nepoata lui Griga, toată parte ei, ce se va alege, tot din aceste privilegii mai sus scrise şi le-a plătit deplin. Dar toţi aceşti vânzători mai sus scrişi, sunt toţi nepoţii mai sus zisului Eremia postelnic.

Iar noi, văzând aceste zapise de mărturie mai sus scrise, dela aceşti mai sus scrişi boieri, noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisului Eremia postelnic toate aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Brăeşti, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610> Noembrie 30.

† Domnul a spus.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1833.

447

1610 (7119) Decembrie 10, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri... [1]) femeia lui Filip Frangoz şi cu copiii ei, din Iaşi [2]), de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ei dreptele lor ocini din ispisocul de cumpărătură ce a avut Filip Frangoz dela Petru voevod pe nişte părţi de ocină din satul Tescani, ce este în ţinutul Iaşi, care i-au fost cumpărătură: o parte dela Văscan, fiul lui Ion Capotă, a noua parte, din tot satul Tescani, altă parte i-a fost cumpărătură dela Toader, fiul lui Bercea din acelaş sat şi din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor dela Ştefan voevod cel Bătrân. Aceasta au vândut ei, acum, credinciosului şi institului nostru boier, pan Vasilie Orăş mare vornic de ţara de sus şi cneaghinei, lui Marica, pentru o sută şi douăzeci taleri de argint, căci i s'a cuvenit să cumpere în acel sat, fiindcă îi este dedină.

Şi întru aceia, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Marco Potângeanul din Tescani, nepotul Vascăi, fiica lui Lupşea şi deasemeni Sava

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « din Iaşi », scris deasupra rândului.

fiul lui Bercea, nepotul altui Sava, fratele lui Maxin stegar[1]), tot de bună voia lor şi au vântut dreptele lor ocine şi dedine, toate părţile lor de ocină din acel sat Tescani, ce se va alege şi cu loc de iazuri, din uricul de dedină şi de cumpărătură ce lau avut dela Ştefan voevod cel Bătrân. Acestea le-au vândut deasemeni credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Vasilie Orăş mare vornic şi cneaghinei lui Mărica, pentru o sută şi douăzeci taleri. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea sfatului nostru. Şi acel uric ce au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân, încă l-au dat în mâinile boierului nostru, pan Orăş mare vornic, pentrucă a cumpărat tot satul Tescani.

De aceia, să le fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1610> Decembrie 10.

† Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Patraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/28.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

448

1610 (7119) Decembrie 10, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Todosia Găgioae, fiica lui Condre şi nepoata ei Axinia, fiica lui Maxin, deasemeni nepoată lui Condre şi deasemeni Eremia, fiul Teclei şi Micotă, fiul lui Trifan şi Odochia, fiica lui Boldor şi Petre şi sora lui, fiii Măricăi, toţi nepoţi ai M<anei>[2]) şi deasemeni Focşa şi Ştefan şi sora lor Mărica, copiii Cătălinei, nepoţii lui popa Ion şi Anisia, fiica Varvarei, nepoată deasemeni lui popa Ion, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină din uric de cumpărătură, ce au avut bunicii lor mai sus scrişi Condrea şi Manea şi popa Ion dela Alexandru voevod, a patra parte din jumătatea de sus a satului Bosânceşti, care acum se numeşte Epurenii pe Jijia, care este în ţinutul Iaşi, care a fost a bunicilor lor, cumpărătură dela Salomia, fiica Drăgălinei, nepoata Mărenii, strănepoata lui Ivul Pârvu. Aceia au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Vasilie Orăş mare vornic de ţara de sus şi cneaghinei lui, Mărica, pentru o sută şi şasezeci taleri de argint.

Şi după aceia, iarăşi au venit înaintea noastră aceiaşi mai sus scrisă Todosia Găgioae, fiica Măricăi, nepoata Sohicăi şi a Mării, iarăşi de bună voia ei şi a vândut

[1]) „stegar" în orig. slav.
[2]) loc rupt în orig., completat după suretul dascălului Evloghie.

dreapta sa ocină și dedină pe care a avut-o dela mătușa e : Sohia și Maria, toată partea Sohiei și jumătate din partea Mariei, din acelaș sat Epureni, pe Jijia, însă din jumătatea de jos, din uric de întărire pe care l-a avut dela Petru voevod cel Bătrân. Aceasta a vândut-o deasemeni mai sus zisului nostru boier pan Vasilie Orăș mare vornic și cneaghinei lui, Marica, pentru patruzeci taleri de argint.

Și le-a plătit deplin, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și acele privilegii ce au avut ei dela Petru voevod cel de mai înainte și dela Alexandru voevod, încă le-a dat în mâinile boierului nostru pan Orăș mare vornic.

De aceia, să le fie și dela noi uric și ocină și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1610> Decembrie 10.

Domnul a zis.

Costantin voevod <m. p.>

† Pătrașco mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m. p.>

† Nebojatco <a scris>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXII/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., DXVIII|6.

449

1610 (7119) Decembrie 18, Iași.

Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Văsian vistiernicel și fratele lui, Sava, fiii lui Crețul, nepoții Ileanii și deasemeni verii lor, alt Văsian păhărnicel și fratele lui, Ionașco păhărnicel, fiii lui Crăhan, nepoții lui Petrea Crăhan, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din privilegiul de cumpărătură, pe care l-au avut strămoși i lor dela Ștefan voevod cel Bătrân și cel de întărire dela Ioan Despot voevod, au vândut două părți din tot satul Buecani, care este pe Bâc, care se împarte în șase părți și cu loc de iazuri și de mori la Bâc, care este în ținutul Lăpușnei. Aceasta au vândut credinciosului nostru boier, pan Dumitrachie Chiriță Paleolog mare postelnic, pe....... [1]) taleri de argint.

Și întru aceasta, a venit înaintea noastră Andronic Râșca, fiul Drăgălușei, nepotul Nastei Buecoae și vărul său, Ilie cu fratele lui, fiii Sohicăi, nepoții altei Nasta, sora lui Bilan, tot de bună voia lor și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, din aceleași direse mai sus scrise din acel sat Buecani, care se împarte în șase părți, iarăși două părți. Aceasta au vândut tot boierului nostru pan Dumitrachi Chiriță mare postelnic, pe..... [1]) taleri numărați. Și le-a plătit lor deplin, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

---

[1]) loc alb în text.

De aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi <ocină şi> [1]) întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1610> Decembrie 18.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m. p.>

Pătraşco mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV/22.
Fotografie după orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
O trad. rom. din sec. XVIII, a doua jumătate, tot acolo.

450

1610 (7119) Decembrie 21, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri ctitorii bătrâni ai sfintei biserici hramul sfintei preacuvioase maicii noastre Paraschiva din târgul Iaşilor, anume Agahia Samsonova cu fiicele sale, Tecla şi Marica şi Nastasia, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au mărturisit înaintea noastră, cum credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureache mare vornic al ţării de jos, fiind încă în viaţă marele ctitor Samson, a cerut dela el, ca să-i dea milostivirea sa bună învoire, ca să facă această biserică din zid de piatră, iar acea sfântă biserică de lemn să aibă tot el însuşi să o îngrijească şi să-i mute locul, să-i fie iarăşi pomană şi amintire lui Samson şi casei lui.

Intru aceasta, i s'a întâmplat lui moarte şi după moartea lui, însăşi mai sus, scrisa Agafia Samsonova a dat milostivirii sale, mai sus scrisului nostru boier, după cererea lui, bună învoire şi a făcut milostivirea lui <biserică> [1]) de piatră care este acum în fiinţă, iar biserica de lemn a mutat-o în târgul nou, în Iaşi şi a sfinţit-o cu hramul tăierea capului sfântului Ioan Botezătorul, ca să fie iarăşi pomana vechilor ctitori.

Şi după ce a zidit această sfântă biserică şi a cumpărat împrejurimea ei, cu bani gata, câte locuri erau..... [1]) pentru lărgirea locului sfintei biserici dinspre toate părţile şi mai întâi, în fruntea târgului, cu locuri de dughene şi le-a îngrădit cu garduri tari, cum se şi vede.

Intru aceasta, au venit înaintea domniei mele călugării dela sfânta mânăstire a muntelui Sinai şi cu mare plângere şi jalbă şi s'au plâns domniei mele de lipsurile pe care le suferă în aceste crunte vremuri din urmă schiturile de pe toată faţa pământului şi nevoindu-se, cum ar fi cu putinţă să ţie şi încă acea sfântă şi mare mânăstire

---

[1]) loc rupt în text.

împărătească a binecinstitorului şi sfântului împărat Iustiian cel Mare, pe care a făcut-o în pustie, în muntele Sinai, cel de nepătruns, unde dumnezeu cel atotputernic prin tainica arătare, pentru iubirea de oameni şi pentru precugetata slobozire din munci a neamului evreiesc s'a arătat în rug lui Moisi, văzătorul de dumnezeu unde şi legea a fost dată de dumnezeu prin Moisi vechiului Israel, ca să nu se spună că, în zilele noastre, acel sfânt loc, se pustieşte crunt şi ca să nu dispară acea comoară de mult preţ şi bogăţie a credinţei creştineşti şi nici să fie la nesfârşit în nevoie acel sfânt loc, căruia în fiecare zi şi ceas i se întâmplă primejdii şi năpaste dela blestemaţii Saracini şi mai ales din nou dela Agarenii fără dumnezeu. Şi la aceasta, cu plângerea şi jeluirea lor, din cauza acestor nenorociri, au căzut cu feţele la pământ înaintea domniei mele, rugându-se ca domnia mea să am a îndemna pentru iubirea de dumnezeu, pe mai sus scrisul nostru credincios şi cinstit boier, pan Nistor Ureche mare vornic, ca să facă acea sfântă biserică, mânăstire şi metoh sfintei, marii mânăstiri a Sinaiului, ca să aibă cu mila lui dumnezeu a câştiga din mâinile milostivului lui şi din mila lui câte ceva bun şi milostenii de pe la creştini înspre ajutorarea şi întărirea acelui sfânt loc, zicând că şi domniei mele îi va fi mare pomenire, pentru această binefacere.

Pentru aceia, domnia mea, pentru plângerea lor adevărată şi ruga lor cea cu lacrimi şi cuvântul lor adevărat, despre nenorocirile acelui sfânt şi dumnezeiesc loc m'am întristat foarte. Pentru aceasta toate, am chemat pe mai sus scrisul credincios şi cinstit boier al nostru şi i-am pomenit milostivirii lui marea jăluire şi rugăminte, pe care cu plângere au făcut-o acei părinţi înaintea domniei mele şi l-am îndemnat, pentru harul şi bunătatea lui dumnezeu spre miluirea acelui sfânt loc. Şi el, iubitor de dumnezeu şi milostiv şi având din vremea veche bună osârdie către sfânta mănăstire a Sinaiului, a fost ascultător, în totul, bunului nostru sfat şi săritor la cererea de binefacere, cu harul dumnezeiesc.

Şi deci, mai întâi cu învoirea lui dumnezeu şi cu buna osârdie şi cu bunăvoinţa şi cu binecuvântarea celor patru sfinţii ierarhi ai ţării noastre Moldova, chir Atanasie Crimcovici arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Mitrofan episcop de Roman şi chir Efrim episcop de Rădăuţi şi chir Iosif episcop de Huşi şi cu buna învoire a vechilor ctitori, domnia sa a dăruit această sfântă biserică şi a închinat-o mai sus scrisei sfinte mânăstiri a Sinaiului, unde este hramul preobrajenia domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, împreună cu cneaghina lui, Mitrofana şi cu copiii săi, cu ginerele său, credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Isac Balica hatman şi cu fiica lor, Anastasia, cneaghina lui şi cu fiii lor, Vasile şi Grigorie, ca să fie metoh această sfântă mânăstire. Şi au dat-o în întregime mânăstirea, cu toate câtre trebuiesc în ea şi cu dughenile şi cu toate câte se văd şi cu viile şi satele şi vitele şi cu toate câte trebuiesc unei sfinte mânăstiri, precum sunt scrise, anume, în alt . . . . [1])

[1]) loc rupt in text.

Intru aceasta, domnia mea, cum am văzut buna osârdie cea către dumnezeu a mai sus scrisului nostru credincios și cinstit boier, o asemenea miluire către acel sfânt loc cu această sfântă mânăstire și metoh și domnia mea am mulțumit și am miluit sfânta mânăstire din muntele Sinai și am dat, dela noi <danie> [1]) și întărire, acest uric, la această sfântă mânăstire și metoh, hramul preacuvioasei noastre Paraschiva, care este în mijlocul târgului Iașilor, ca să fie sfintei mânăstiri dela Sinai, metoh și ajutor, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și pentru aceasta, pentru încredințarea tuturor celor mai sus scrise, este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Io Costantin Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă frați ai domniei mele, Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința a însuși credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic al țării <de jos>, credința panului Văscan Orăș mare vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Apostolachi și Vicol pârcălabi de Neamț, credința panului Vasilie Crăescul pârcălab de Roman, credința panului Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dumitrachi Chirița Paleologul postelnic, credința panului Gheanghe spătar, credința panului Coste Băcioc ceașnic, credința panului Ștefan Prăjescul stolnic, credința panului Nicoară Prăjescul vistier, credința panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn al țării Moldovei, dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau oricine va fi ales cu darul lui dumnezeu, milostivirea lui, iarăși să dea și să întărească sfânta mânăstire dela sfântul munte Sinai cu această sfântă mânăstire și metoh, din mijlocul târgului Iașilor, hramul sfintei preacuvioasei Paraschiva, pe care mai sus scrisul pan Nistor Ureche mare vornic a dăruit-o și a închinat-o acelei sfinte mânăstiri, pentru dumnezeu, întru ajutor și întărire, ca să fie milostivirii sale și acelui domn pomenire fără de sfârșit, pentruca <dumnezeu> [1]) să-i înmulțească anii vieții lui, întru împăcare adâncă.

Iar o astfel de pomană a acelui pan pe care a făcut-o cu bunăvoința noastră, dacă cineva ar cuteza să o strice sau să ia ceva din averea ei, din sate și vecini sau din vii sau din vite sau din Țigani sau din orice, să-i piardă mânia lui dumnezeu, să piară de pe pământ pomenirea lui, cu tunet și cu vuiet, ca Datan și Aviron, în Sinai, care s'au ridicat asupra lui Moisi și Aron, arhiereii binecinstitori de dumnezeu, și ca cei nevrednici, care au cutezat împotriva bisericii lui dumnezeu și să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul <cerului> și al pământului și de cei 12 sfinți apostoli de frunte, cu ei și cei 4 evangheliști și ceilalți sfinți apostoli și cei 318 sfinți și purtători de dumnezeu părinți, care au strălucit în cetatea Nicheii, la întâiul sobor, de către sfinții și purtătorii de dumnezeu părinți dela celelalte soboare

---

[1]) loc rupt în text.

şi blestemul lui Arie să se coboare . . . . [1]) şi să aibă parte cu Iuda în muncile cele fără de moarte şi fără de sfârşit, la înfricoşata judecată a lui Hristos, să aibă potrivnică înfricoşată pe preacurata născătoare de dumnezeu Maria . . [1]) taină, în muntele Sinai . . . [1]) s'a arătat, cu el văzătorul de dumnezeu Moisii . [1]) <muntele> Sinai şi sunt înainte stătători şi acolo, stând şi strălucind ca soarele dumnezeiesc, amin.

La aceasta, întru încredinţarea şi întărirea acestor mai sus scrise am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan <Pătraşco mare logofăt să scrie> [1]) şi să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatĉo, în Iaşi, în anul 7119 <1610> luna Decembrie 21 zile.

Costantin voevod <m. p.>

† Marele logofăt a iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII 31.
Fotocopie slavă.

451

1610 (7119) Decembrie 24, Hălăşeşti.

Adică eu, Ştefan Prăjăscul *mare* stol. *şi* Arpintie postelnic *şi* Pătraşco *din* Lincani *şi* Ionaşco *de acolo şi* popa Vasile *din* Hărliceşti şi mulţi oameni buni, cum au venit înainte noastră Vasile, ficiorul lui Vasile, *fiul* Cărstei din Balomireşti, de nime asuprit, nici împresurat, ce de bună voe sa au văndut a sa driaptă ocenă şi moşie din sat din Balomireşti, din giumătate de sat, din a trei parte, a trie parte, parte lui Vasile au vândut-o lui Dumitru Goe, din Doljăşti, dreptu 40 de talere bani gata, ca să fie lui ocenă şi moşie cu tot venitul şi din vatra satului şi cu vad de moară şi în ţar<i>nă sint 19 pămănturi.

Deci noi, văzăndu de bună voe tocmeală şi deplină plată ni-am pus şi peceţile pre acestu zapis, să se ştie. Aceasta mărturisim.

S'au scris în Hălăşeşti, v<ă>let 7119 <1610> Dechemv. 24.

Acad. R.P.R., ms. rom. nr. 13; f. 40v.
Trad. rom. din 1796, 5 peceţi.

452

1610 (7119) Decembrie 25, Iaşi.

† *Adică eu,* postélnicul Alexa Arapul, mărturisescu cu acest zapis al meu, cum eu am dat un loc de casă, ce e pre uliţa Armenească, între casa popei şi între feciorii lui Drăgan, l-am dat s<fin>ti<i> mănăstiri ce se cheamă s<ve>ti Sava, în tărg în Iaşi, dere sufletul părinţilor noştri şi dere sufletul nostru, anume Ilie *şi* Anna *şi*

---

[1]) loc rupt in text.

Alexa *şi* Anghelina *şi* Sofiica şi dere sufletele coconilor noştri, anume Dragomir *şi* Nastasiia *şi* Samfira *şi* Mărica soru-ne *şi* Martha *şi* Simina *şi* Aniţa, ca noo să ne fie pomeană şi să ne scrie în pomeanicul *sfintei* mănăstiri, să ne pomenească.

Şi la aceasta a noastră bună tocmală şi dare au fost oameni buni şi bătrâni, anume: Isac Arapul starostea de neguţători, Gheorghie Palaleu şi Dumitru Ţiţul şi *Toader vătah de cărăuşi* şi Căr‹s›tea scroitorul [1]). Şi mai mare mărturie am pus a mea pécete şi toţ‹i› aceşti oameni buni ş'au pus ale lor peceţ‹i›.

Derept acea nimea de în feciorii mei sau de în ruda noastră ca să n'aibă a luoa sau a strica aceasta dare ce-am dat, ce mai sus scris, acestu loc de casă. Iară cine se va ispiti a luoa sau a strica tocmeala noastră, acela om să aibă a da răspuns de păcatele noastre înaintea giudeţului înfricat.

Şi am scris eu, Toader diiac, *în târgul Iaşi.*

Scris în Iaşi, leat 7119 ‹1610› Dec. 25.

‹In greceşte:› Şi eu Gheorghe Paleologu martor la cele de mai sus, am iscălit cu mâna mea şi am pus şi pecetea mea.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, LVII2.
Orig. rom. hârtie filigram, 5 peceţi aplicate.

---

[1]) « scroitorul » în orig.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE INDOELNICE

1

1606 (7114) Aprilie 13.

† Adec‹ă› me‹r›turițim într'acestŭ zapisŭ eu Vasili păh., *fiul lui* Dura *din* Inusăști, că am văndut parte me di ocină ce să va alegi din sat den Băloseşti, cu tot venitul din tot locul fratilui meu Toadir păh. *din* Băluşeşti, dere‹p›t şăptizăci zloți tătărăşti, ban‹i› gata; şi într'această tocmală Simio‹n› au fost vărul meu Pătraşco şi vărul meu Toadir şi nepotul Băisan şi Andronic şi Macxim păhi.

Aceasta mărturisim cu sufletili noastri mai spre mare credi‹n›ța né-am pusu pecițili, să să ştie.

Ve‹leat› 7114 ‹1606› Ap‹rilie› 13.

Acad. R.P.R., CV 73.
Orig. rom., hârtie, 6 peceți inelare, aplicate.
După grafie, limbă şi hârtie este fals.

2

1607 (7115) Mai 10, Iaşi.

† Io Sămion Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă, Metricu Bainschi fost mare vornic şi ne-a spus că Petreceico logofăt a dat de danie cneaghinei lui şi a dăruit pe sora sa numită Grozava, iar dela botez cu numele de Marea, ei şi fiilor şi nepoților şi strănepoților ei, o parte, adică o jumătate de sat şi ocină din Voinejani, care acum se numesc Domuşani, care este în ținutul Dorohoi, pe râul Volovăț, ‹pe care› el a cumpărat-o dela Ciorcea diac şi dela frații lui, cum arată uricul de întărire dela Eremia Moghilă voevod, Şi deasemeni din acelaş sat, din cealaltă jumătate, pentru o parte cu numele de curătura Voineajani ‹dela› Toader Pribeagu şi dela frații lui; deasemeni arată uricul aceluiaş Eremia Moghila voevod.

Şi iarăşi a cumpărat Petreceico logofăt o parte din satul Borăliana dela Steţco şi dela femeia lui, Varvara, părţile lor, care se vor alege, din acelaşi ţinut [1]) Dorohoiu. Astfel spune Eremia Moghila voevod . . . [2]) şi i-am întărit lui.

Şi de aceia, domnia mea cum am văzut . . . [2]) din ispisoc pe acele părţi . . . [2]) martori boierul nostru Bu . . [2]) fiul cu sora lui Faţă şi am auzit că a dăruit de danie, am crezut şi deasemeni am dat dela noi şi am întărit boierului mai sus scris Mitrecu Bainschi şi cneaghinei sale Ma<ri>a Bainsca, fiilor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor, acea parte Domuşana şi Borâliana, din vatra satului şi din poiană, din apă cu loc de iazuri şi cu vii, cu tot venitul, să le fie şi dela domnia mea dreaptă ocină şi uric şi întărire cu tot venitul acum şi nemişcat. Şi nimeni să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7115 <1607> Mai 10.

Insuş domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., LXXIX 143.
Fals slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Nici scrisul, nici limba, nici formularul nu corespund epocii lui Simion Movilă.
Iscălitura lui Stroici logofăt e contrafăcută.

3

1609 (7117) Iulie 5.

Adecă eu, Nistor, ficiorul Nicăi de Băhriceni, scriu şi mărturisescu cu acest adevărat zapis al meu, la mâna dumnisali lui Gavril păharnicului Gănescul, de Plopeni, precum i-am furat un cal şi prinzându-m<ă> dumnealui m'am pus la închisoare în Fălcii. Şi stăndure cu dumnalui la giudecat<ă> denaintea dumisali pârcălabulu<i> Năd<ă>baico, m'<a>u rămas dumnalui, să-i plătesc calul şi s'au preţuit calul cu oameni buni, dirept triidzeci de lei bătuţi.

Deci eu, neavândure cu ce plăti, i-am dat o moşii la Prut, ce se chiam<ă> locul Şchei, ca să-i hie dumisale direapt<ă> moşie în veci, neclătiţi şi cuconilor dumisali şi nepoţilor dumisali şi a totă sămenţie dumisale. Cari acest hotar să încep dinspre pră<i>saca despre apus în o . . [1]) şti, pe la mijlocul dialului şi să înpreună cu locul Todereştilor şi loveşte peste dialul Prutului pin polili Hărtopului şi alăture cu locul lui Arame şi mergi pentre bălţi, din sus de casa lui Arami, apropi în capul Hârtopului; din sus şi din jos loveşti păn'în ruptura dialului şi păn'în biserică şi să hotoreşti cu locul lui Strătulat şi cade în Prut peste Repezi, la cotul cel adâncu.

Şi acest zapis l-am făcut denainte dumisali pârcălabului Năd<ă>baico şi denainte dumilor sali târgăveţilor de Fălcii şi denainte a mulţi oameni buni, carii

[1]) loc rupt în text.
[2]) loc rupt şi şters în text.

mai gios s'au iscălit, ca s<ă> hie pentru bun<ă> credinţe. Şi eu pentru mai mare credinţa m'am iscălit.

† Nistor, *fiul* Nicăi.

Vălet 7117 <1609> Iuli 5 *zile.*

Năd<ă>baico pârcălab *dela* Fălcii.

† Hamdze *dela* Fălcii m'am tămplat.

† Flore *de acolo.*

Şi eu Medialan *dela* Văriţi m'am tămplat.

† Şi eu Vasăli Belei copchil din cas<a> Golăescul am scris acestu zapis.

Arh. St. Iaşi, CDXXV/13.
Fals, rom., hârtie.
O copie, ibid., XL/7.
După scris, pare din sec. XVIII.

4

1610 (7119) Decembrie 7, Iaşi.

Constantin Movilă.

...[1]) drept la zăgaz şi dela zăgaz drept ...[1]) ... şi drept la movila Zoschinei şi de acolo pe vale ...[1]) iazul ...[1]) ai Hlihorciucului şi de acolo, pe vechile sale hotare, pe unde din veac <au folosit> ...[1]) <fraţilor domniei> mele Io Alexandru şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Nistor U<reche> ...[1]) <credinţa> panului Apostolachi, credinţa panului Isac Balica hatman, credinţa panului Dumitrache Chiriţă postelnic ...[1]) credinţa panului Gheanea[2]) spătar şi credinţa panului Coste B<ucioc> ...[1]) Prăjescul stolnic, credinţa panului Nicoară vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa panului ...[1])

<Iar> după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri au dintre fraţii noştrii sau din neamul nostru sau, iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova ...[1]) miluire şi întărire ci să-i dea şi să-i întărească, după cum şi noi îi dăm şi-i întărim dreapta ocină şi vislujenie, al domniei pentrucă a dat el dreptele şi propriile sale averi.

Iar <cine s'ar ispiti să-i strice dania> şi întărirea <noastră>[1]), acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de sfinţii 4 evanghelişti şi de sfinţii şi întru tot lăudaţi 12 apostoli şi de sfinţii şi purtătorii de dumnezeu 318 părinţi cei din Nicheia şi de ...[1]) şi anatema şi să aibă a da seamă şi răspuns, înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit să scrie şi pecetea noastră să atârne <la această adevărată carte> a noastră.

---

[1]) loc rupt în text.
) greşit în loc de « Gheanghea ».

In Iaşi, în anul 7119 <1610> luna Decembrie 7 zile.
Nistor Urechi mare vornic de ţara de jos a iscălit <m. p.>
Cu dumnezeu am început.
<Pe verso, însemnarea românească:> «hrisov Buzneştilor, ce s'au rupt la giudecată»

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 62.

Fals, slav, perg., rupt, pecete atârnată, stricată,

Falsul este evident după limbă, grafie, formularul diplomatic. Iscălitura lui Nistor Ureche este falsificată. Insemnarea de pe verso arată că la o judecată s'a constatat falsul.

5

<1610> Decembrie 7, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Costantin Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios şi cinstit, pan Pătraş<co> mare logofăt, a slujit mai înainte, drept şi credincios, sfânt răposatului părintelui domniei mele, Eremia voevod şi ţării noastre, iar astăzi ne slujeşte şi nouă şi ţării noastre, drept şi credincios. De aceia noi, văzând drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat şi i-am întărit, dela noi în ţara noastră, în Moldova, două selişti anume: Dimileni şi Vârful Başeului şi două iazuri şi mori şi iazul şi moara care este la Ibăneasa, care sunt în ţinutul Dorohoi. Care acele două selişti, Dimilenii şi Vârful Başeului, au fost danie şi miluire ale părintelui domniei mele Eremia voevod, dela răposatul Petru voevod, când a mers şi a reparat Daşeul, în zilele lui Petru voevod. Şi au fost aceste două selişti de mai înainte, drepte domneşti ascultătoare de ocolul Dorohoiului. Şi l-am dat şi i-ma miluit, întâi pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă şi al doilea, pentrucă a dat domniei mele trei sute ughi şi doi cai buni, ca de o sută şi douăzeci ughi, care acei bani şi acei cai s'au dat în trebuinţa ţării, când a avut ţara noastră greutate şi nevoie.

Pentru aceasta, acea mai sus scrisă selişte Dimileni şi Vârful Başeului, să fie şi dela noi mai sus zisului nostru boier, pan Petraşco mare logofăt, danie şi miluire şi întărire şi cumpărătură şi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Şi am dat şi uricul ce mi-a rămas, care a fost dela Petru voevod, pe acele două selişti într'un hotar. Iar uricul ce ni l-a arătat Gheorghii Albu diac Durhucean dela Petru voevod, din anul 7199 <1591> Martie 16 şi neaflându-se niciun mij-

loc de stăpânire, în vremea în care a trăit răposatul Petru voevod, s'a cunoscut că este nedrept şi chiar dacă se vor găsi scrisori, să se rupă.

Iar hotarul se începe astfel: din pădure dela bour şi merge în pădure, pe voloace, în dreptul Prutului, alătufi de moşia Başeului, la o voloacă, pe care este o salcie şi dela acel loc, tot pe vale şi spre miază noapte, deasupra podului şi la Başeu şi peste pădure la un teiu mare şi drept la un loc de vânătoare [1]) şi de acolo pe câmp peste pod şi la vale, prin desiş şi apucă, tot pe vale, spre miază noapte şi merge la deal, peste voloace şi la vale, unde sunt semne de izvoare şi de acolo peste pod şi la vale şi iar apucă la răsărit, locul <drept la iaz şi dela iaz> [2]) la deal şi iarăşi peste pod, de deasupra unor voloace şi drept la un iezer, care se numeşte Ozărnaia şi de acolo, tot peste pod şi pe deasupra văii unde se împreună cu moşia Livenilor şi apucă la deal <şi drept la movila Zosimii şi de acolo la valea>[2]) Treticova la deal şi peste pod, drept la vale, până la Ibăneasa, unde este şi stâlp de piatră, în capătul iazului Popenilor şi spre vale, dela iazul < lui Hlihorciuc, iar de acolo, după hotarele sale cele vechi, pe unde din vechime> [2]) au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Costantin voevod Moghila şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă <fii [3]) ai> domniei <mele Alexandru şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri ai Moldovei: Nistor U>reche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Orăş [4]) mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa <Postolachi, Isac Balica hatman, Dimitrachi Chiriţă postel>[2])nic, credinţa panului Vasilie Crăescul pârcălab de Roman, <Gheorghe spătar, Coste Buciuc paharnic, Ştefan Prăjescu stolnic, Nicoară vistier, Vorontar [5]) comis şi credinţa> [2]) tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Şi iar după <viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre fiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau pe cine şi ar alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova>[1]) acela să nu-i clintească dania şi miluirea <noastră, ci mai vârtos să-i dea şi să-i întărească, precum şi noi i-am dat şi l-am întărit dreapta lui ocină şi slujire, iar al doilea, pentrucă el a dat drepţii săi bani. Iar>[1]) cine s'ar ispiti să strice dania şi miluirea <şi întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata sa maică şi de sfinţ i 4 evanghelişti şi de sfinţii 12 apostoli şi de 318 sfinţi părinţi dela soborul Nicheii şi de> [1]) toţi sfinţii, amin; şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat <şi anatema şi să aibă a da seamă şi răspuns înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos> [1]).

---

[1]) în text «lognius» care nu înseamnă nimic, probabil greşeală pentru «lovnius».

[2]) text rupt, completat după traducere

[3]) aşa în text, în loc de «fraţi».

[4]) în trad. «Urieş».

[5]) în trad. «Volistarh»

<Şi spre mai mare credinţă şi întărire a tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit să se scrie şi să se lege şi pecete> [1]) la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco <în Iaşi, anul 7112 <1603> Decembrie 7> [1]).

<Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos> [1]).

Arh. St. Iaşi, CCCXL/17.

Fals slav, după scris şi limbă. Scrisul nu este a lui Arsenie Nebojatco.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, după care s'au făcut completările şi datarea, la Acad. R.P.R., CLVII/88.

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA SLAVĂ

Doc. Nr. 3 (pag. 4)

Doc. Nr. 4 (pag. 5)

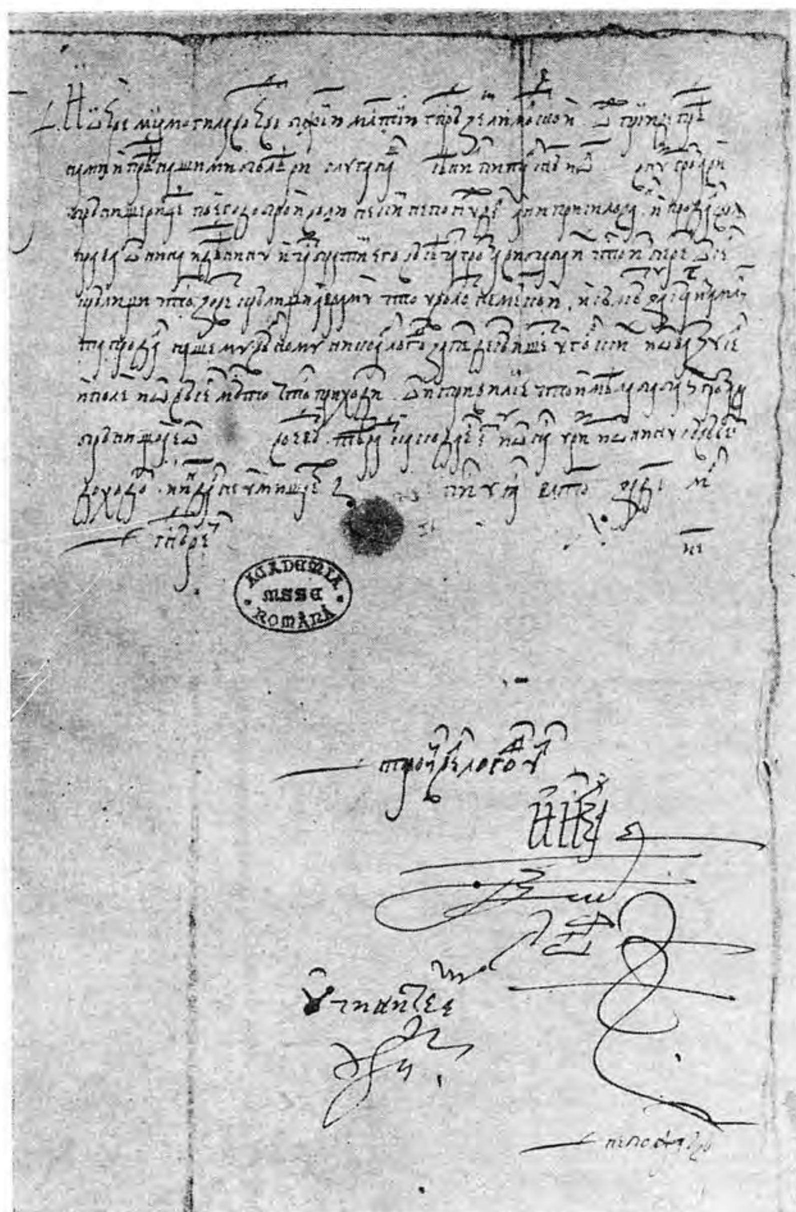
78
CXXXIX

Doc. Nr. 8 (pag. 8)



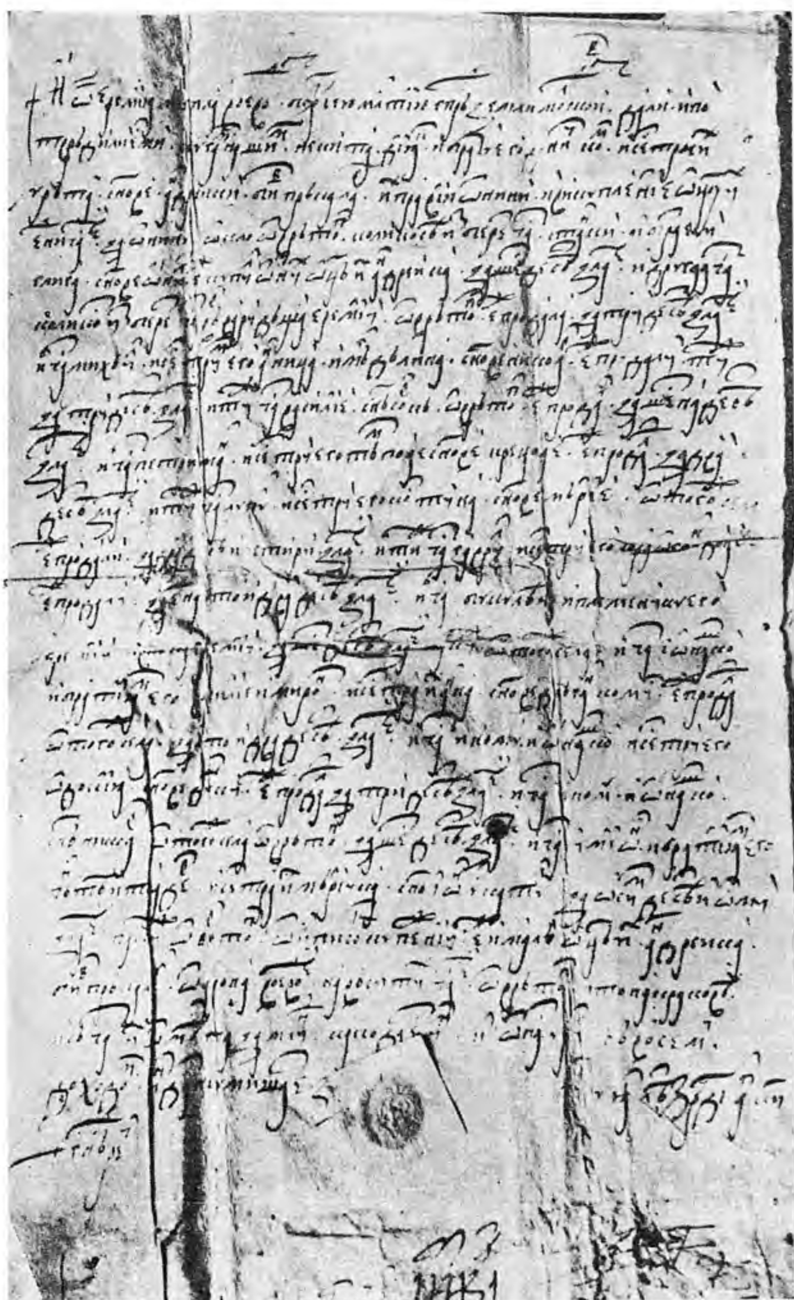
Doc. Nr. 9 (pag. 8—9)

Doc. Nr. 12 (pag. 101—1)

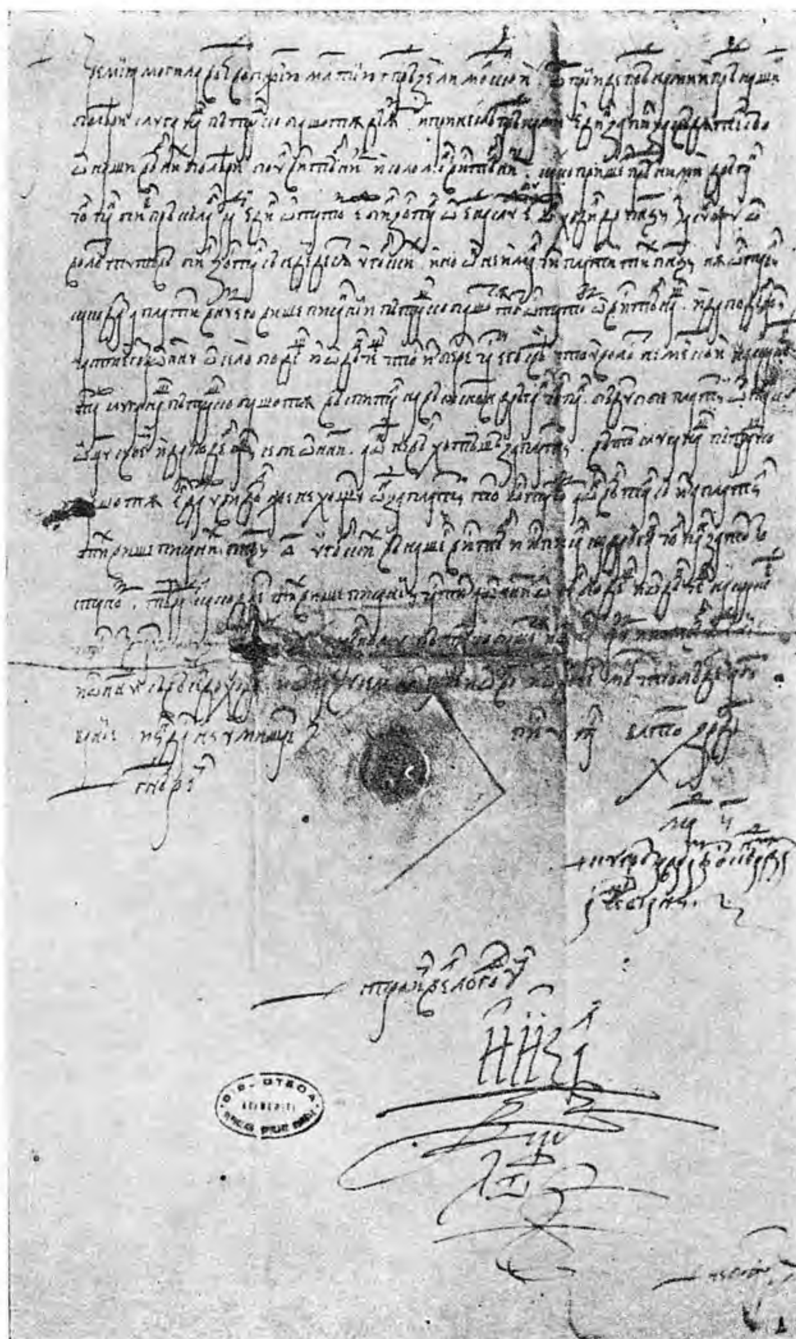


Doc. Nr. 30 (pag. 30)

Doc. Nr. 31 (pag. 30—31)



Doc. Nr. 38 (pag. 34—35)



Doc. Nr. 44 (pag. 39)

Doc. Nr. 47 (pag. 43—44)



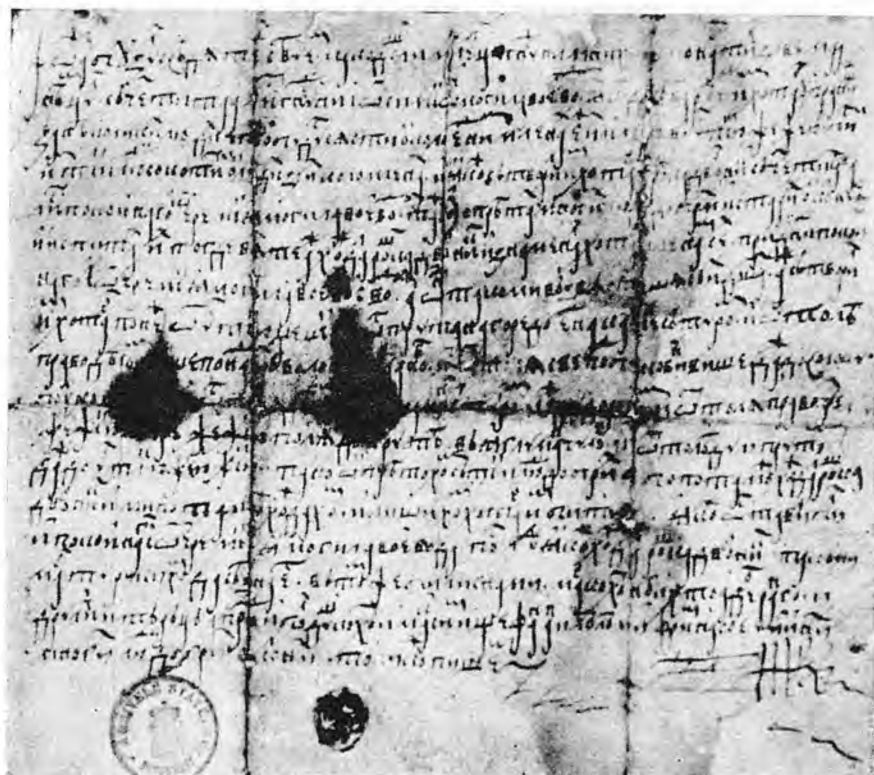


Doc. Nr. 60 (pag. 57–58)



Doc. Nr. 61 (pag. 58)

Doc. Nr. 62 (pag. 58—59)



Doc. Nr. 63 (pag. 59—60)



Doc. Nr. 64 (pag. 60)



Doc. Nr. 65 (pag. 61)

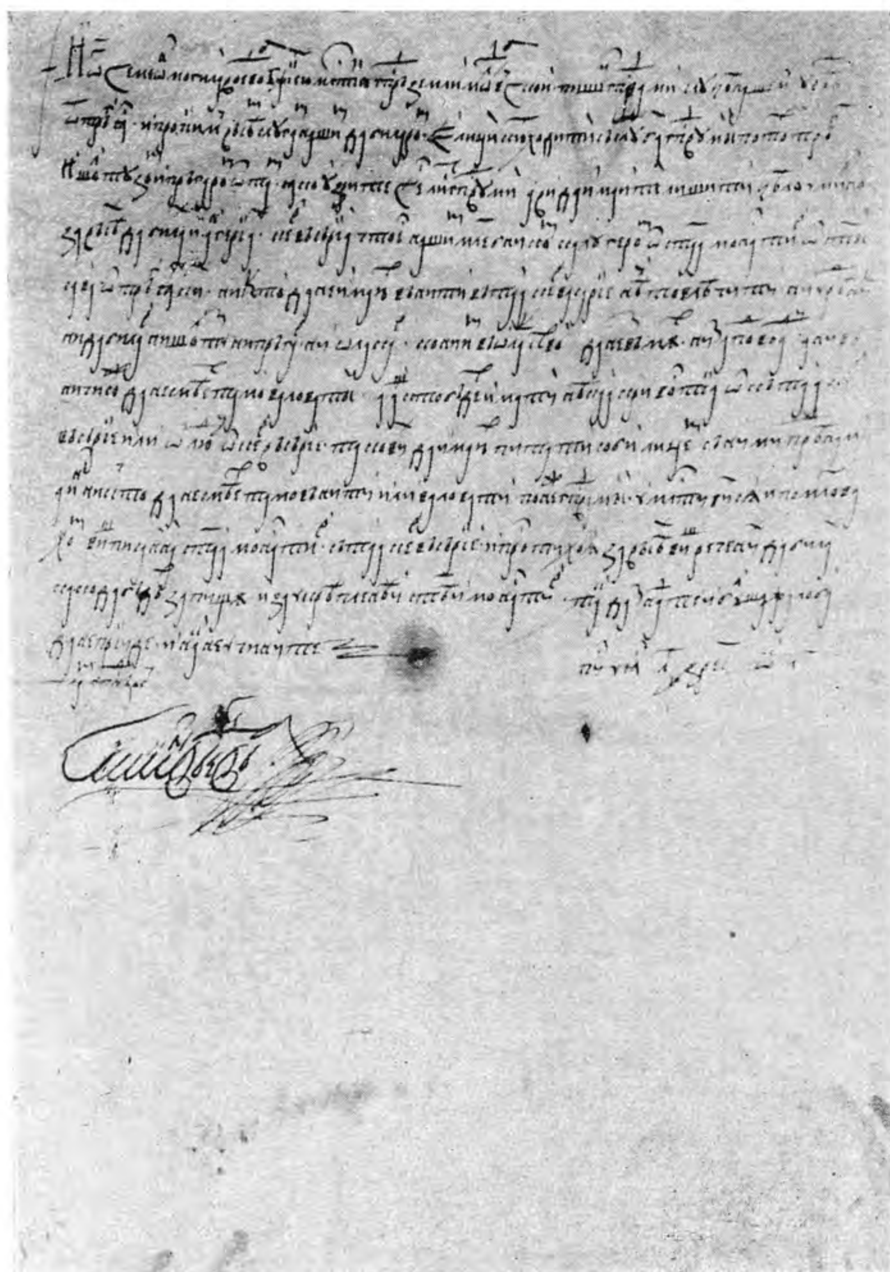


Doc. Nr. 72 (pag. 64—66)

Doc. Nr. 76 (pag. 69—70)

Doc. Nr. 77 (pag. 70)

Doc. Nr. 78 (pag. 70—71)



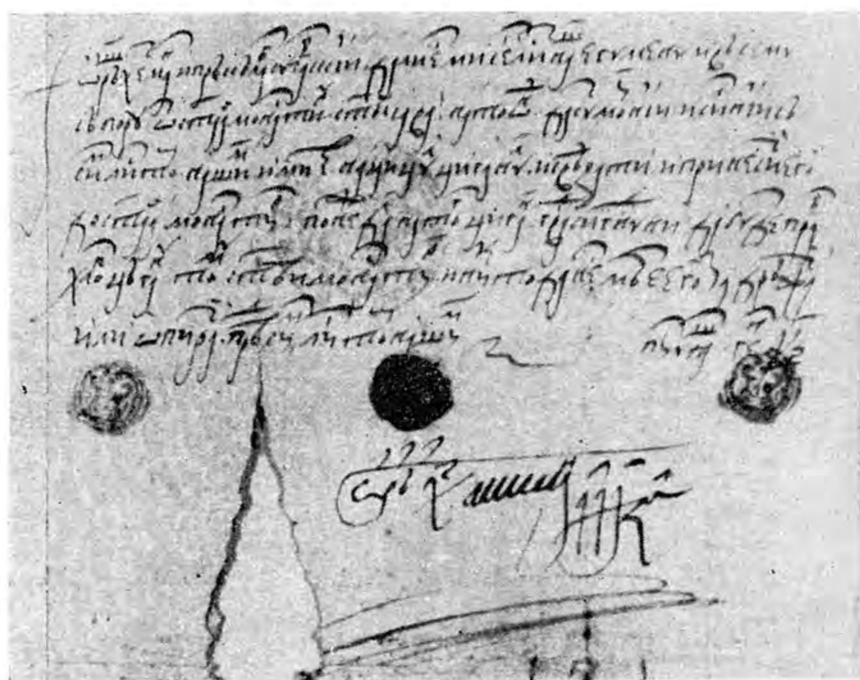
Doc. Nr. **79** (pag. 71)

Doc. Nr. 80 (pag. 71—72)

Doc. Nr. 83 (pag. 74—75)

Doc. Nr. 93 (pag. 81)

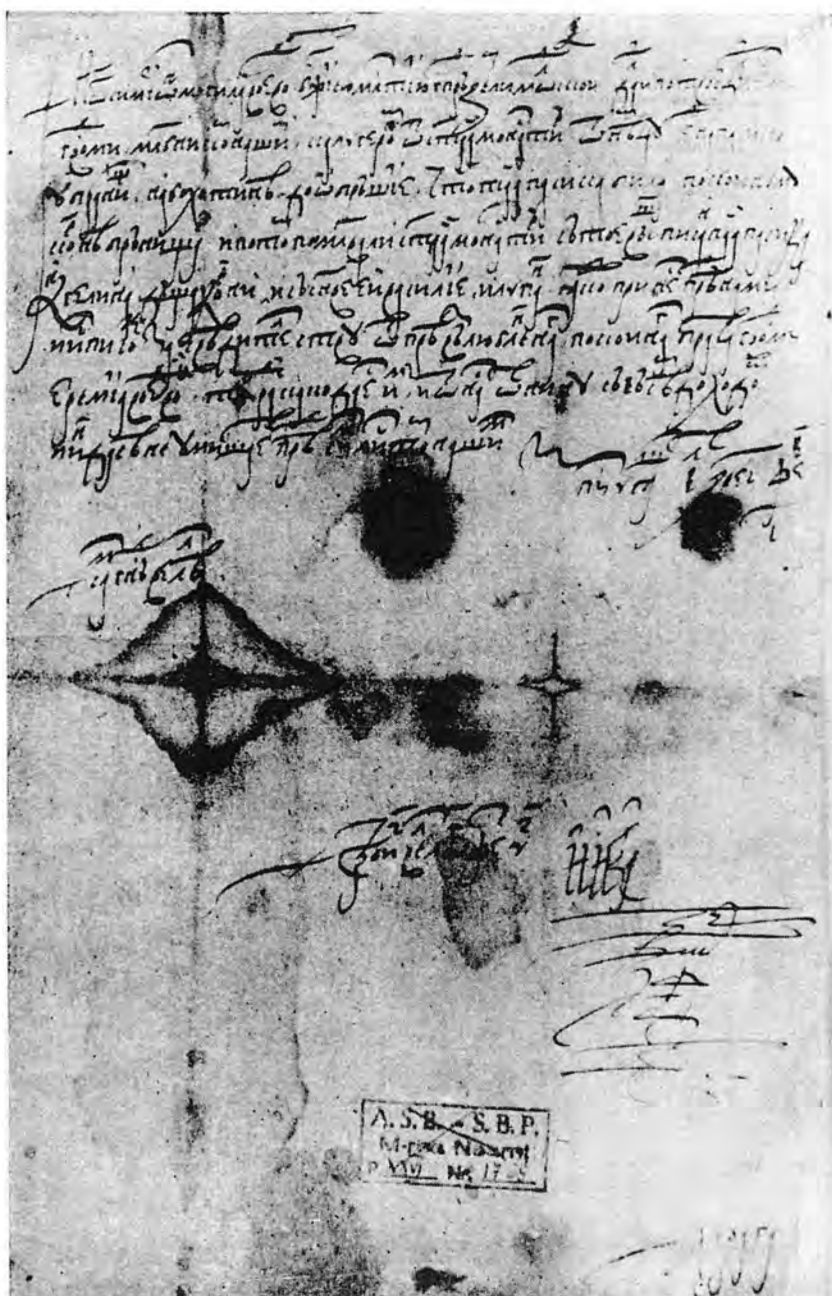
Doc. Nr. 95 (pag. 82)



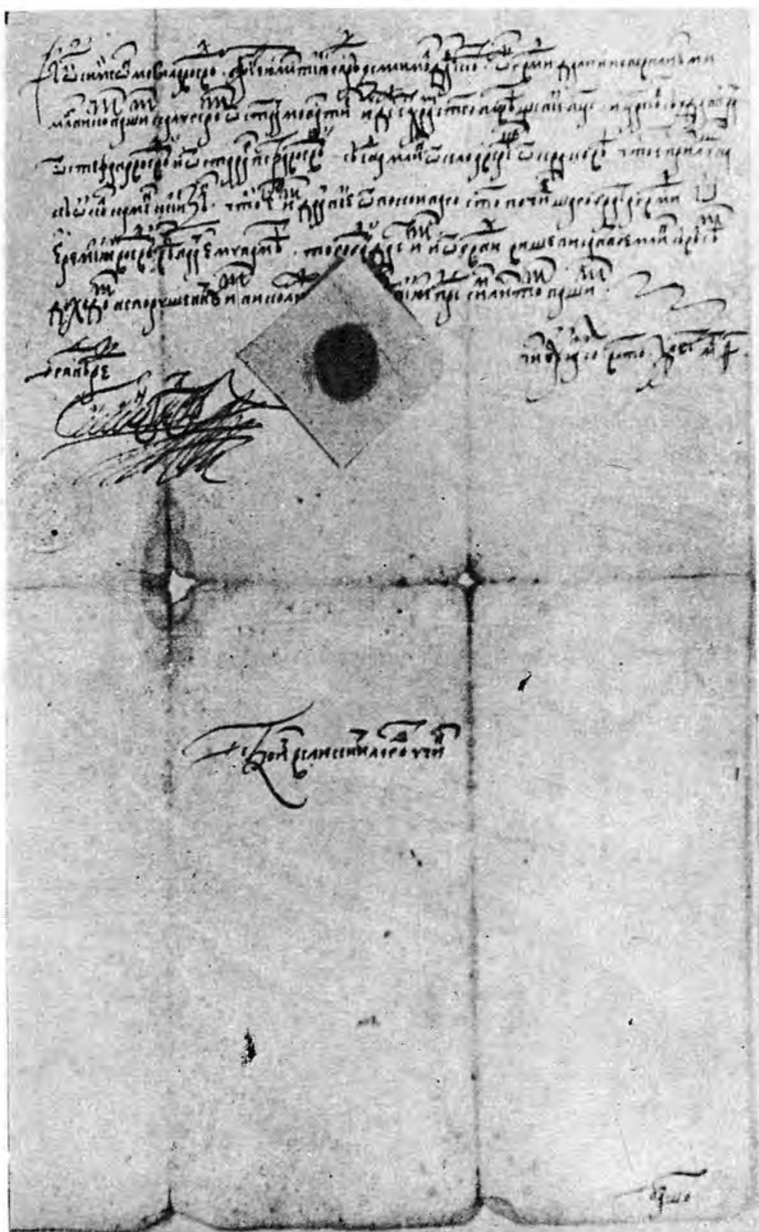
Doc. Nr. 100 (pag. 85)

Doc. Nr. 102 (pag. 86—87)

Doc. Nr.104 (pag. 88)

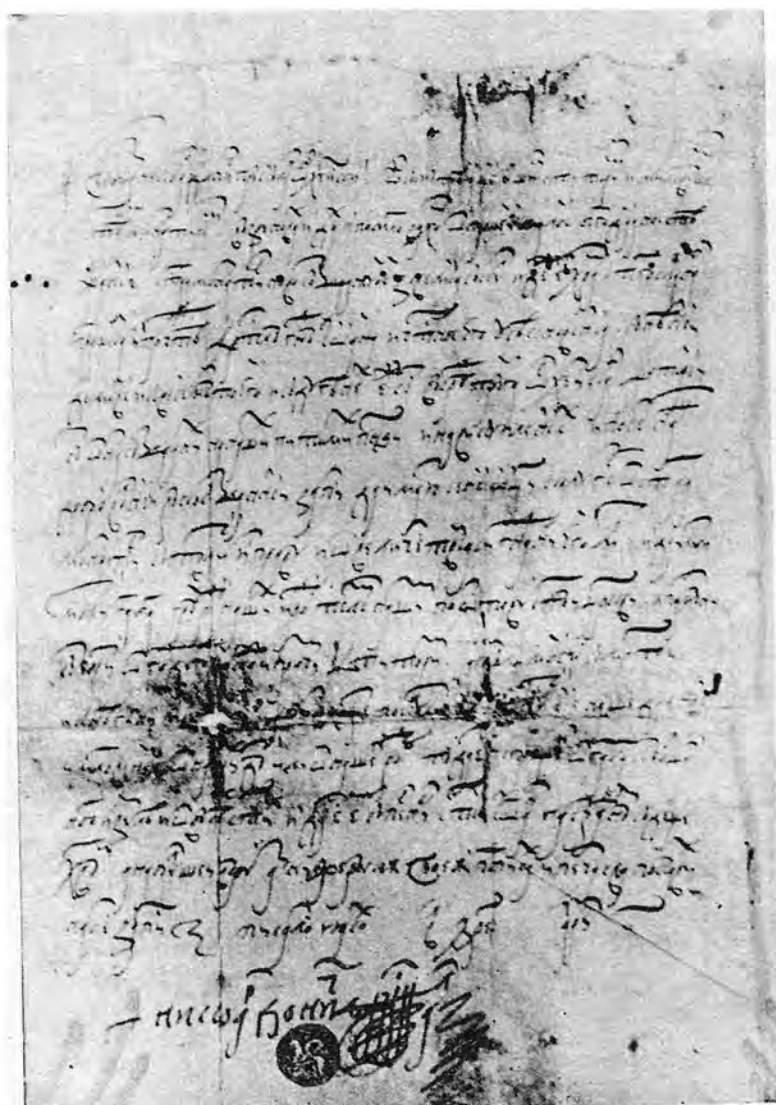


Doc. Nr. 109 (pag. 91—92)

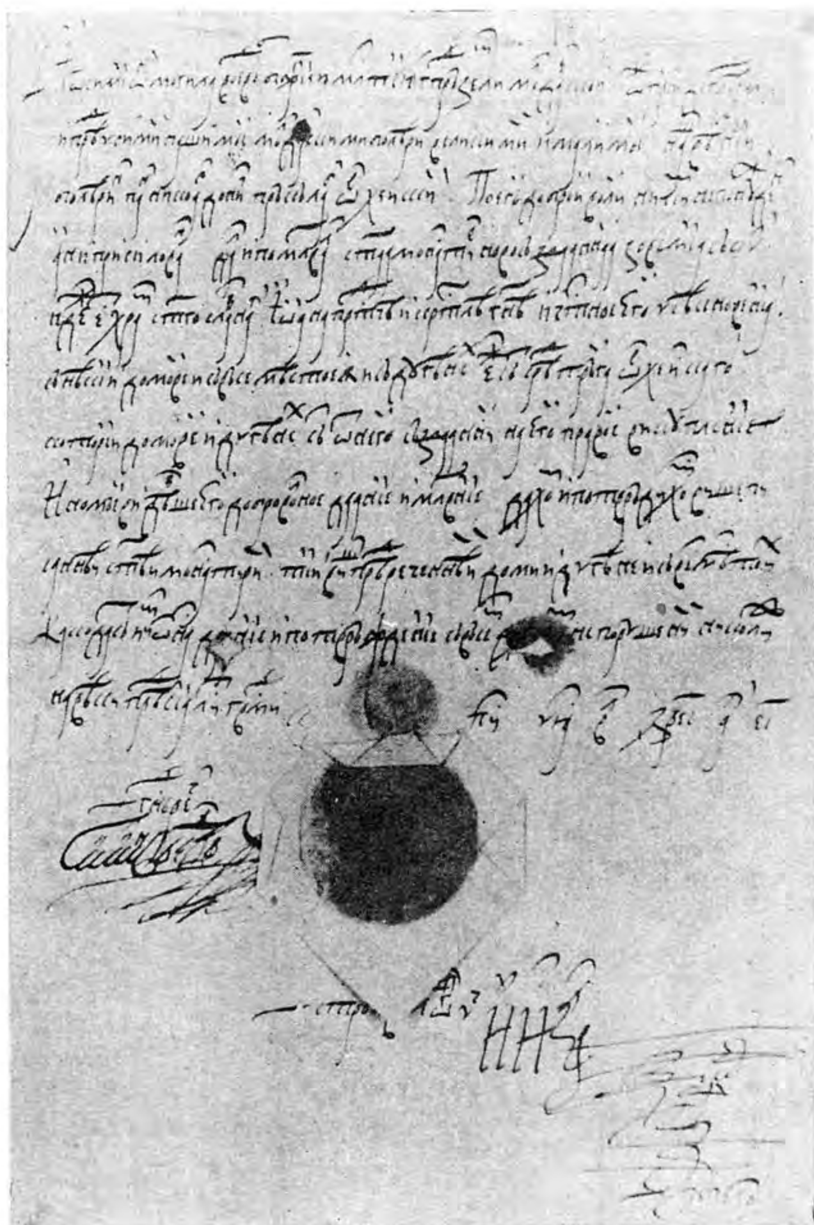


Doc. Nr. 113 (pag. 94—95)

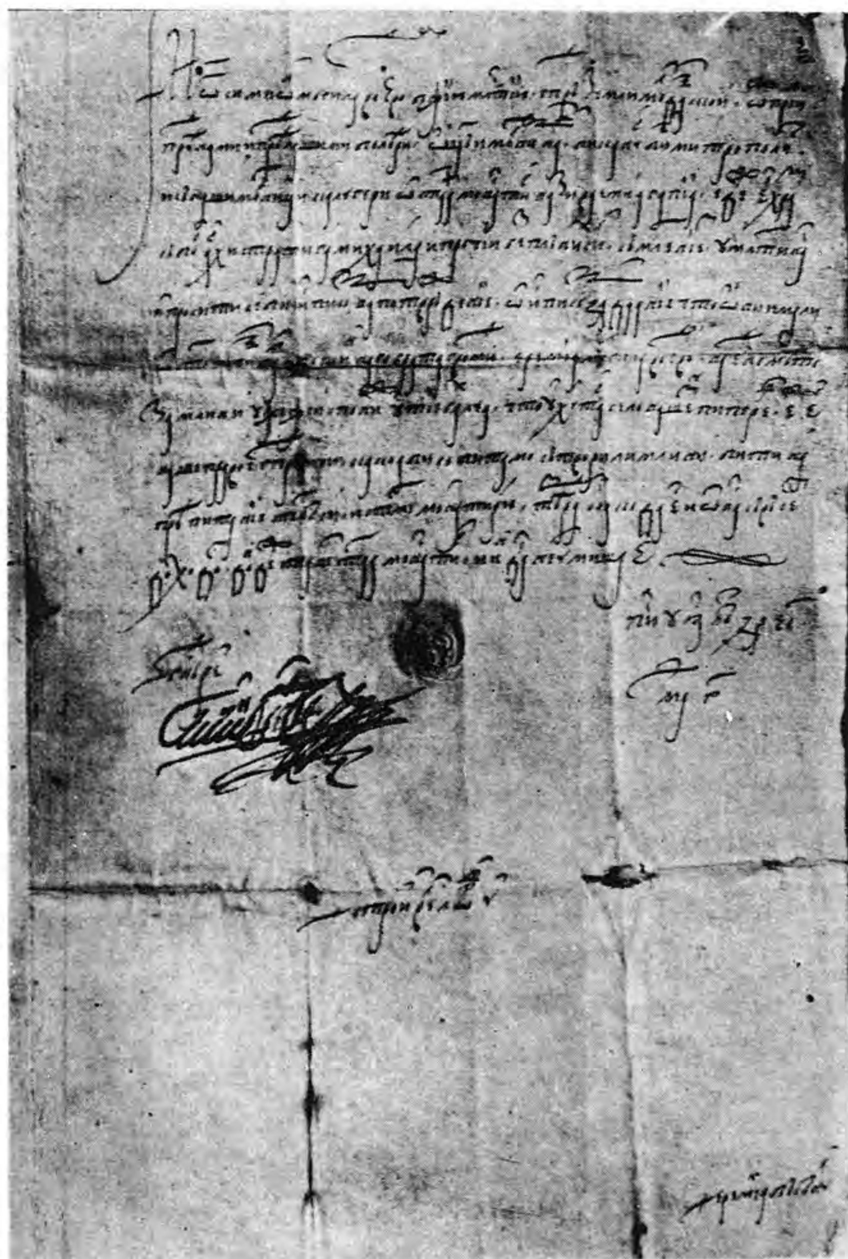
Doc. Nr. 115 (pag. 95—96)



Doc. Nr. 116 (pag. 96—97)

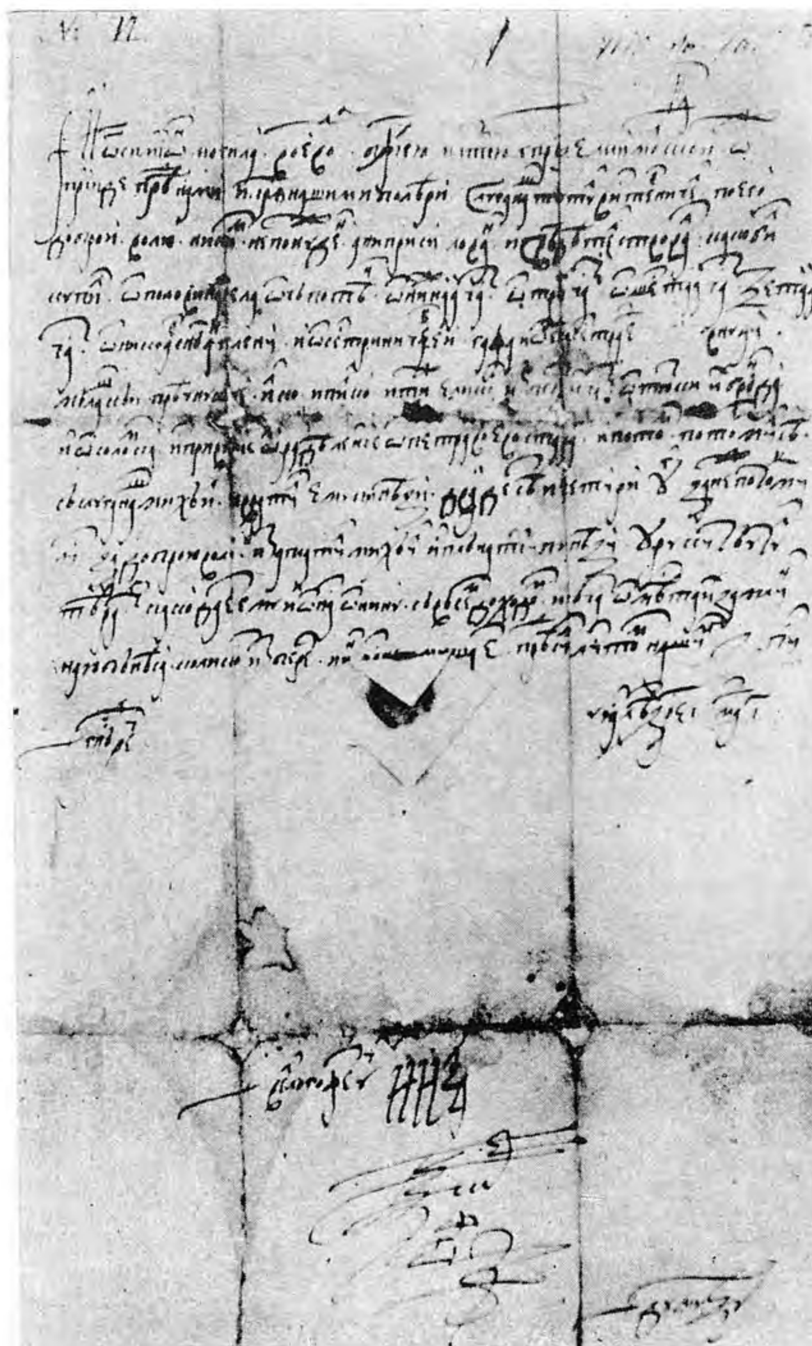


Doc. Nr. 117 (pag. 97)



Doc. Nr. 124 (pag. 104)



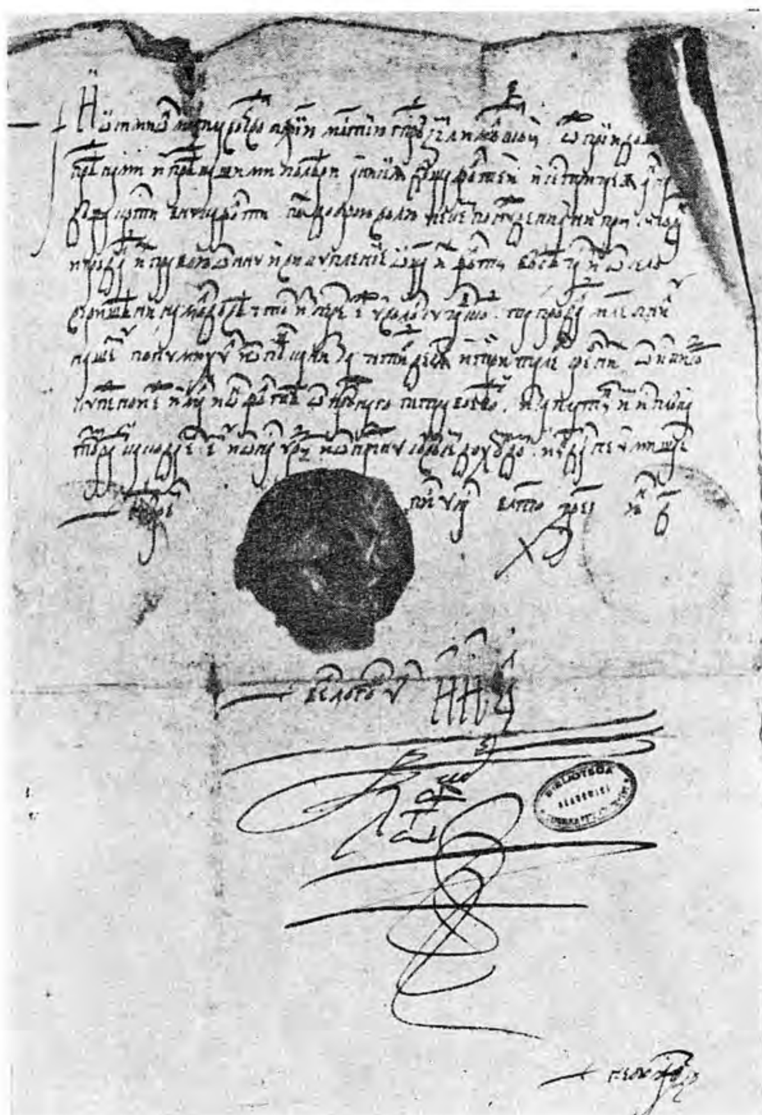


Doc. Nr. 128 (pag. 106)

Doc. Nr. 129 (pag. 107)

Doc. Nr. 133 (pag. 109)





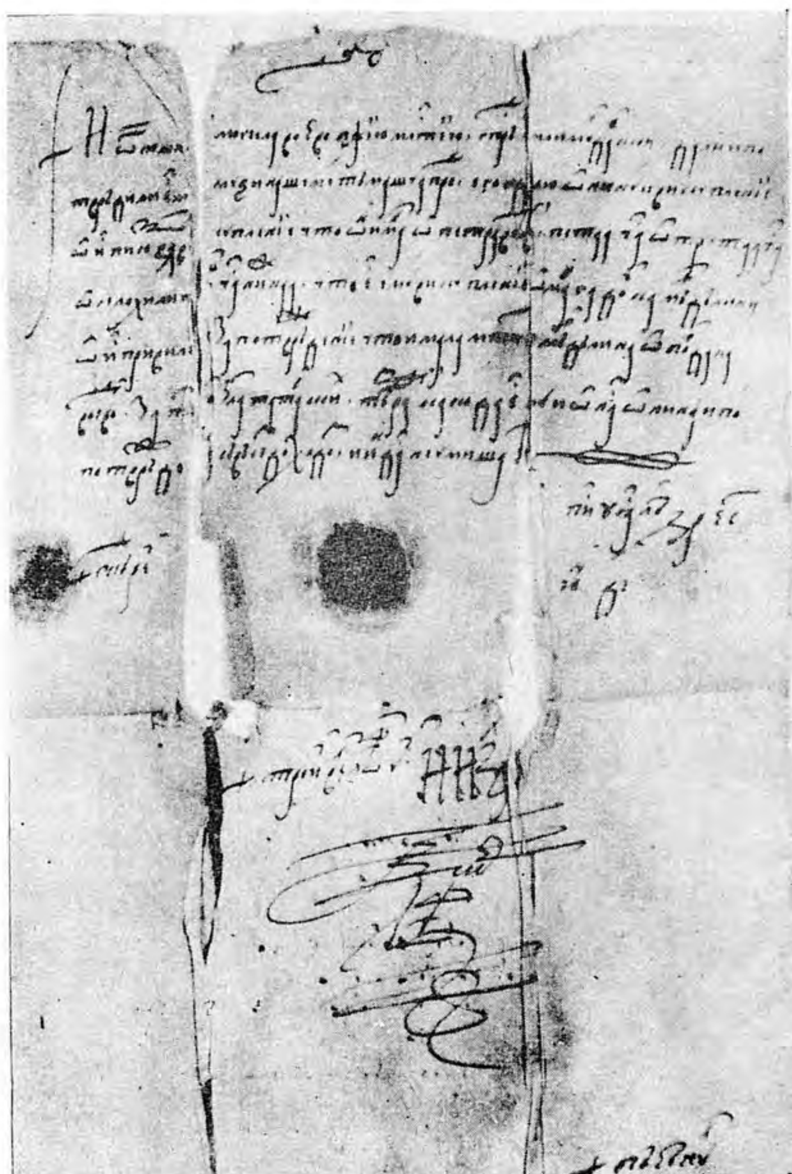
Doc. Nr. 138 (pag. 113 — 114)



Doc. Nr. 139 (pag 114)

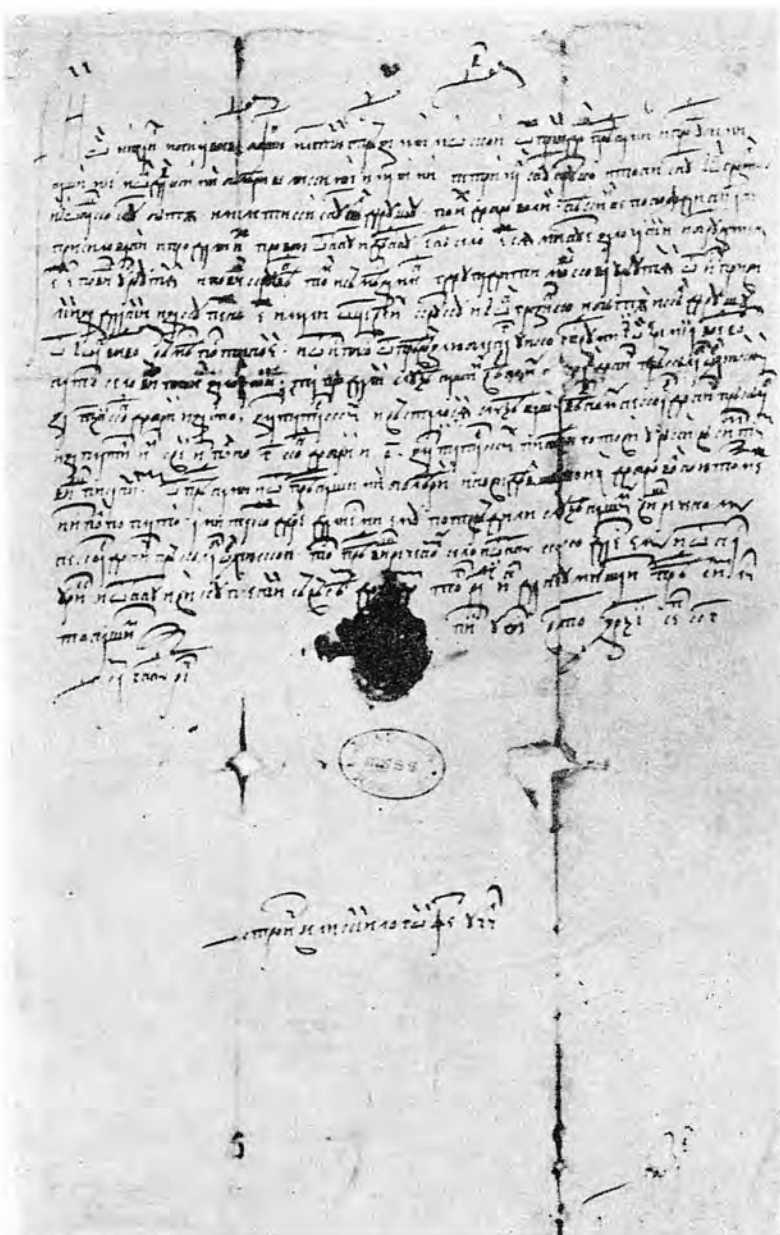


Doc. Nr. 141 (pag. 115)

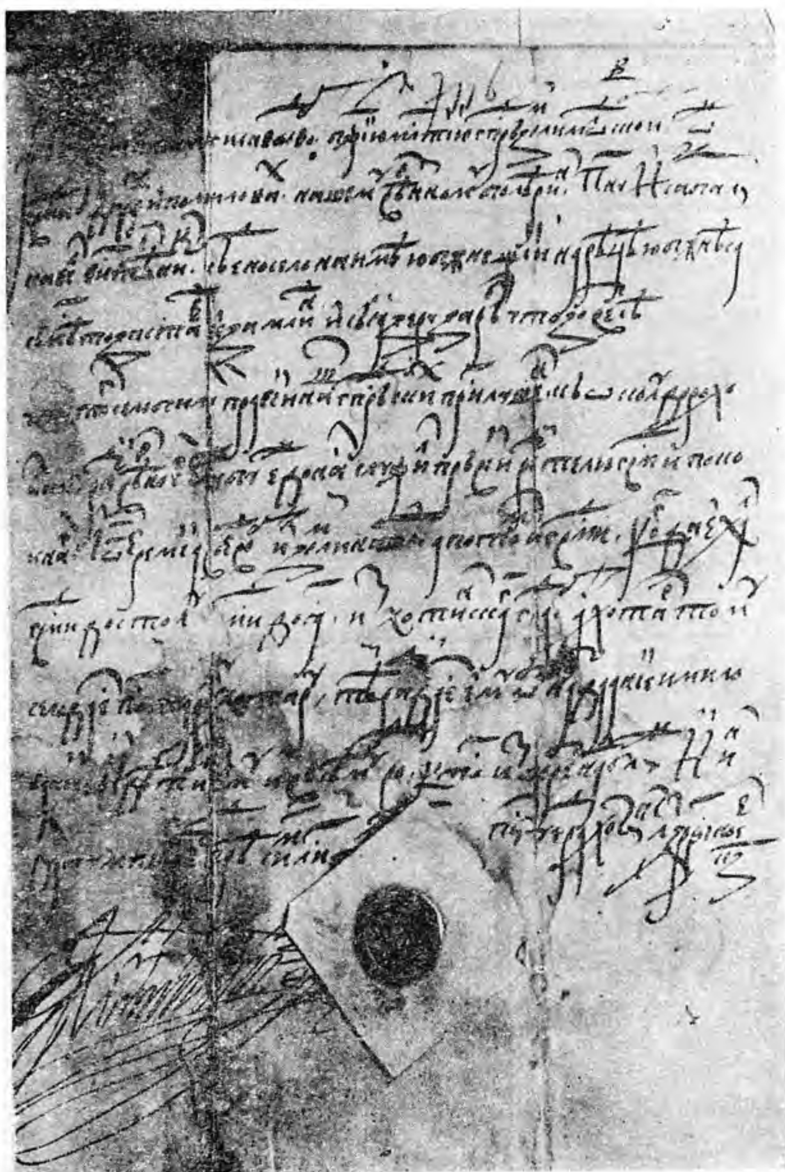


Doc. Nr. 143 (pag. 116)

Doc. Nr. 150 (pag. 123)







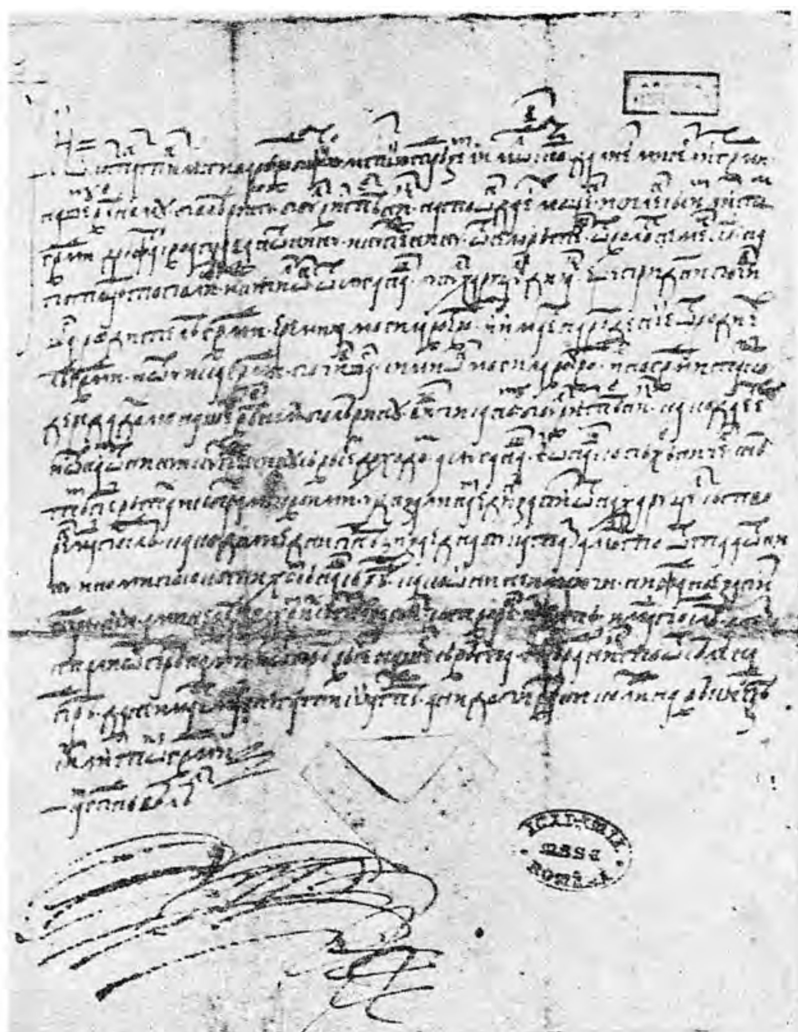
Doc. Nr. 164 (pag. 133 — 134)

Doc. Nr. 165 (pag. 134)



Doc. Nr. 166 (pag. 134—135)

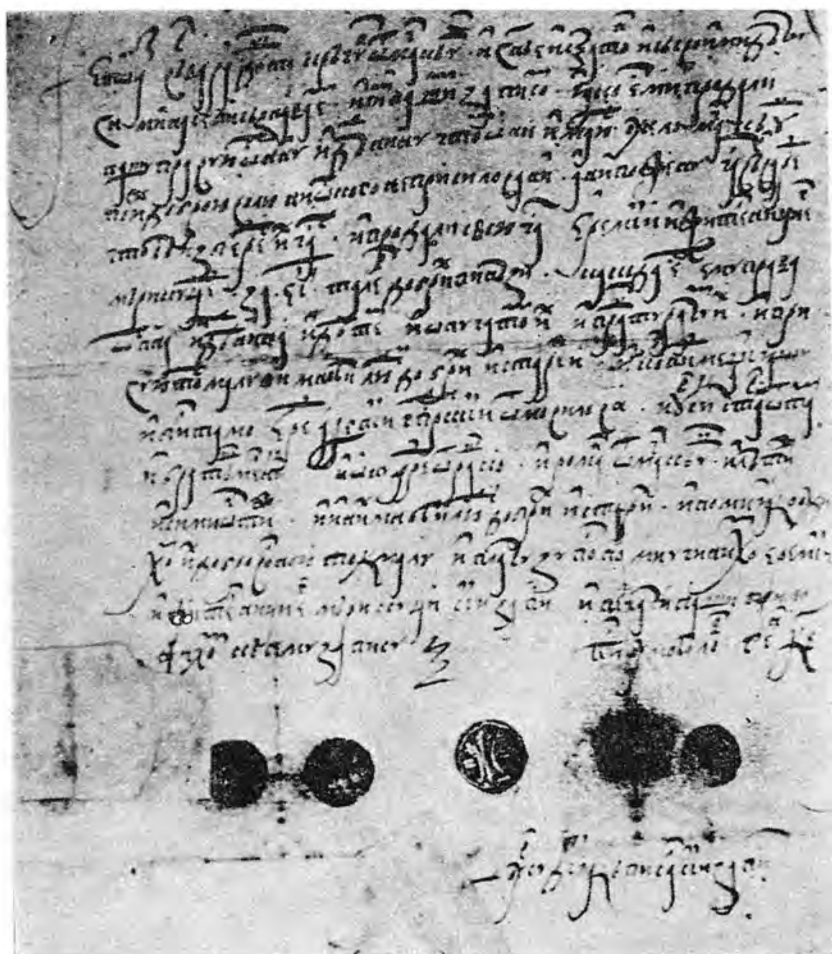
Doc. Nr. 167 (pag. 135—136)



Doc. Nr. 174 (pag. 139—140)

Doc. Nr. 175 (pag. 140)

Doc. Nr. 179 (pag. 142—143)

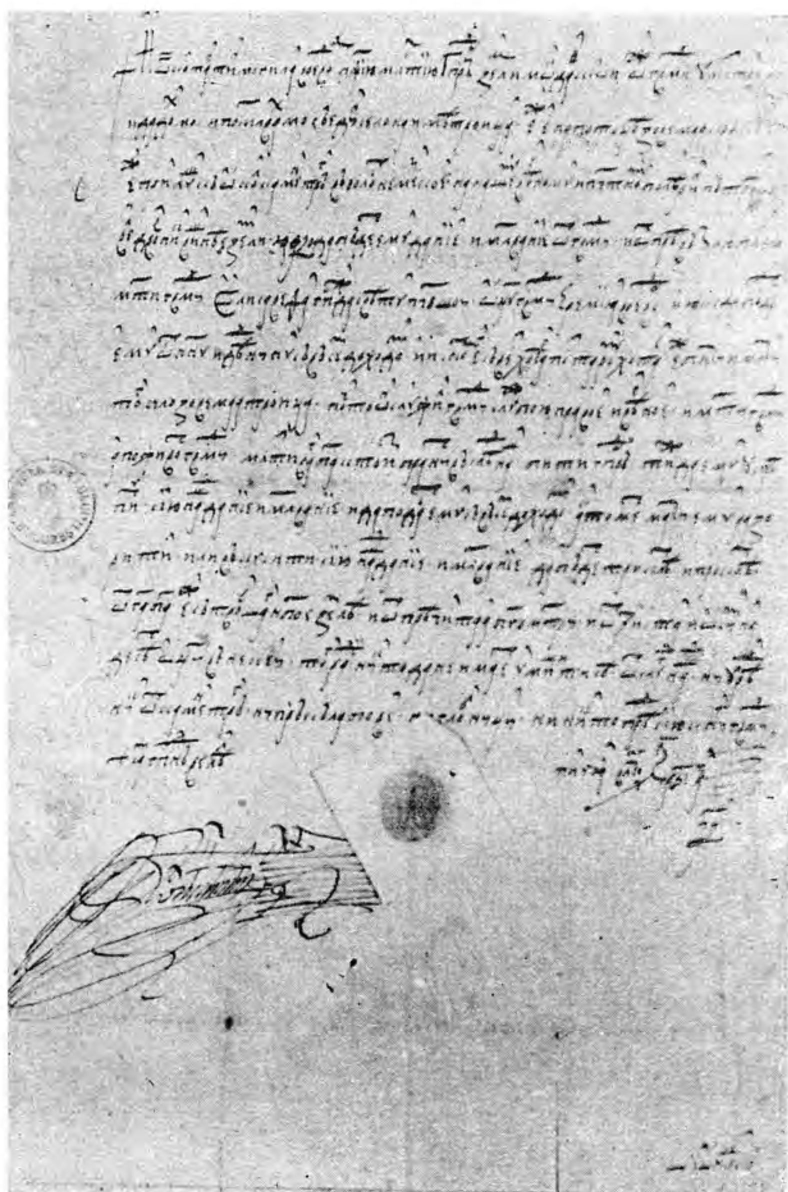


Doc. Nr. 186 (pag. 146—147)

Doc. Nr. 187. (pag. 147)

Doc. Nr. 188 (pag. 148)

Doc. Nr. 190 (pag. 149)

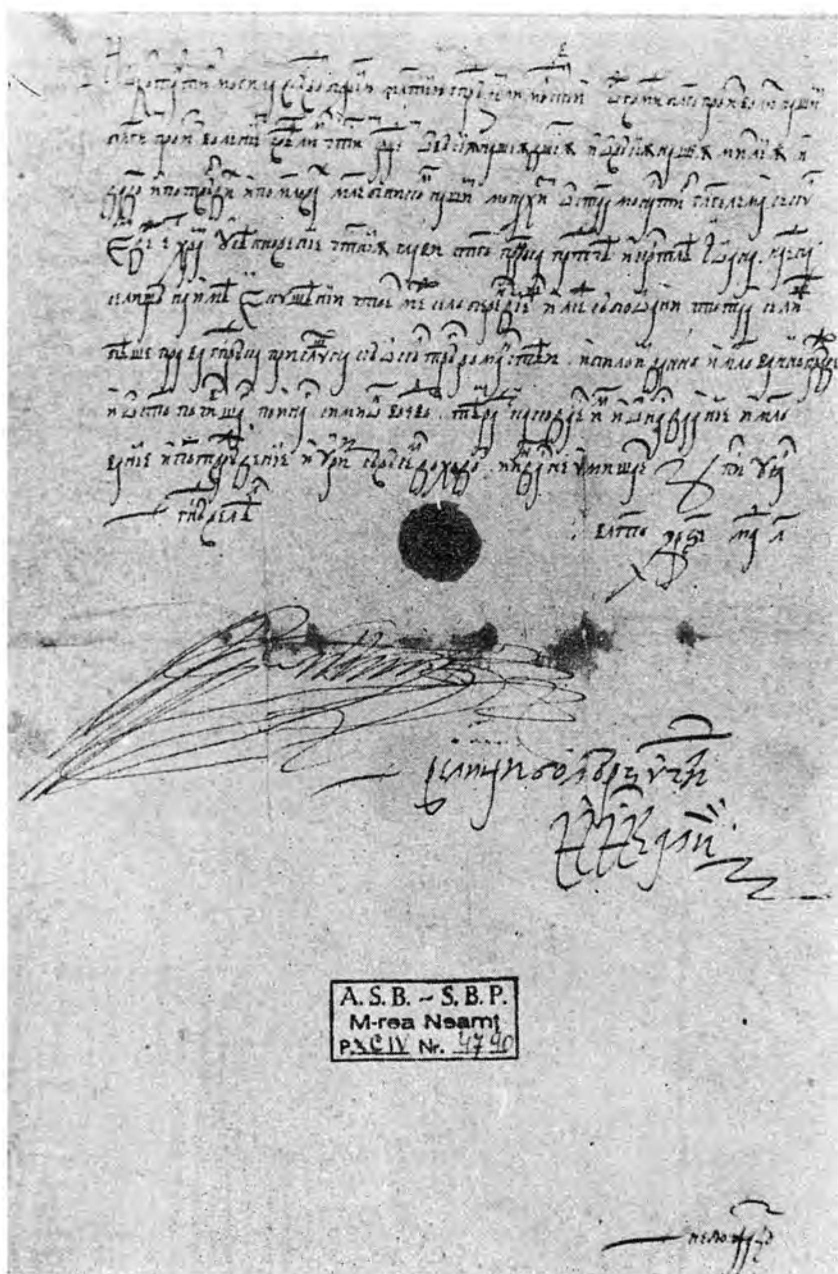


Doc. Nr. 192—a (pag. 150)

Doc. Nr. 192—*b* (pag. 150—151)

Doc. Nr. 196 (pag. 153—154)

Doc. Nr. 197 (pag. 154)



Doc. Nr. 198 (pag. 154—155)

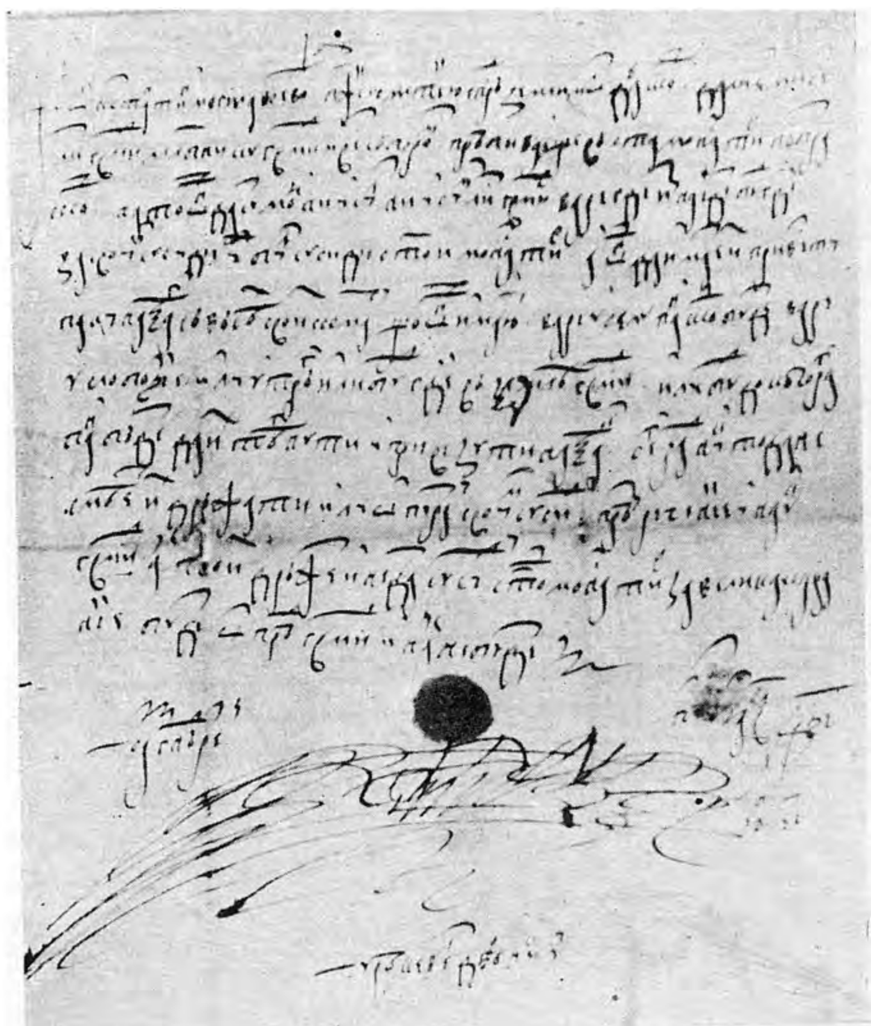
Doc. Nr. 199 (pag. 155)

Doc. Nr. 200 (pag. 156)

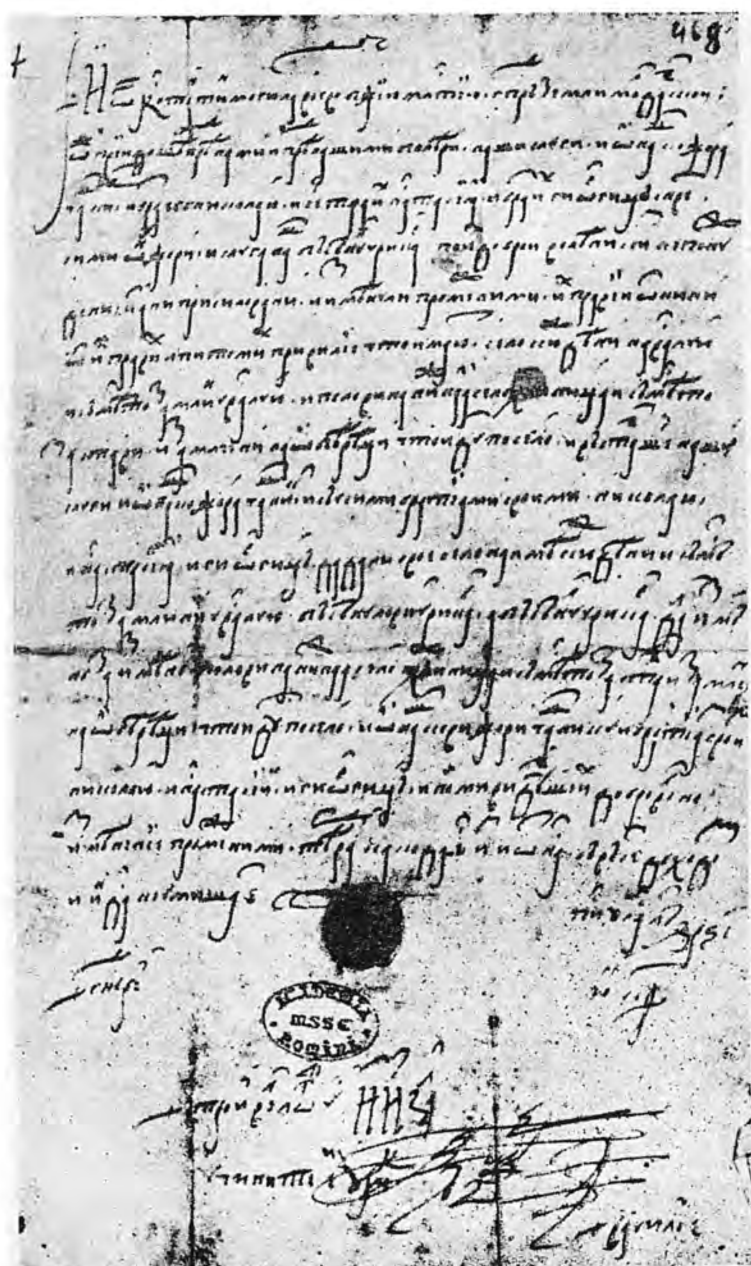
Doc. Nr. 203 (pag. 157—158)



Doc. Nr. 204 (pag. 158–159)







Doc. Nr. 208 (pag. 161)

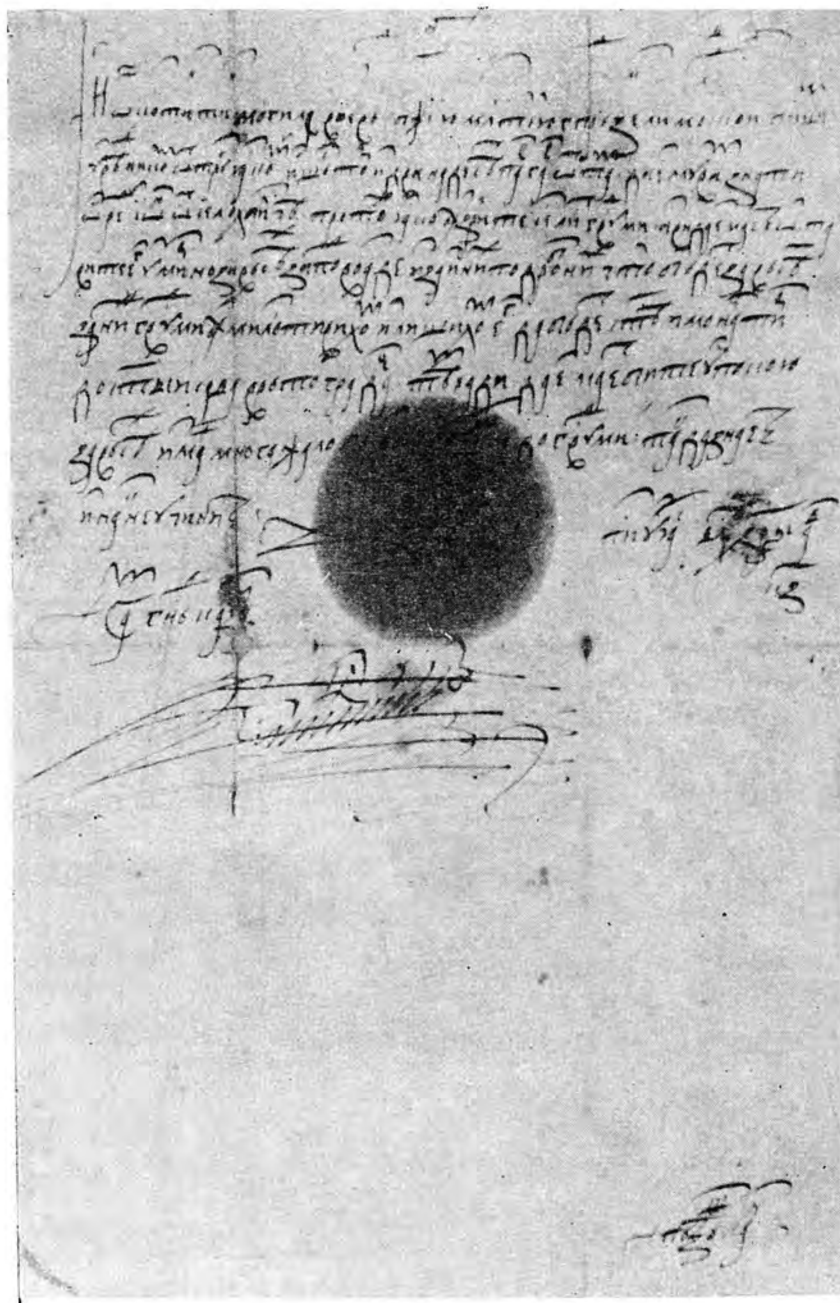
Doc. Nr. 209 (pag. 162)

Doc. Nr. 212 (pag. 164)



Doc. Nr. 214 (pag. 165—166)

Doc. Nr. 224 (pag. 173)



Doc. Nr. 225 (pag. 173—174)

Doc. Nr. 227 (pag. 174)

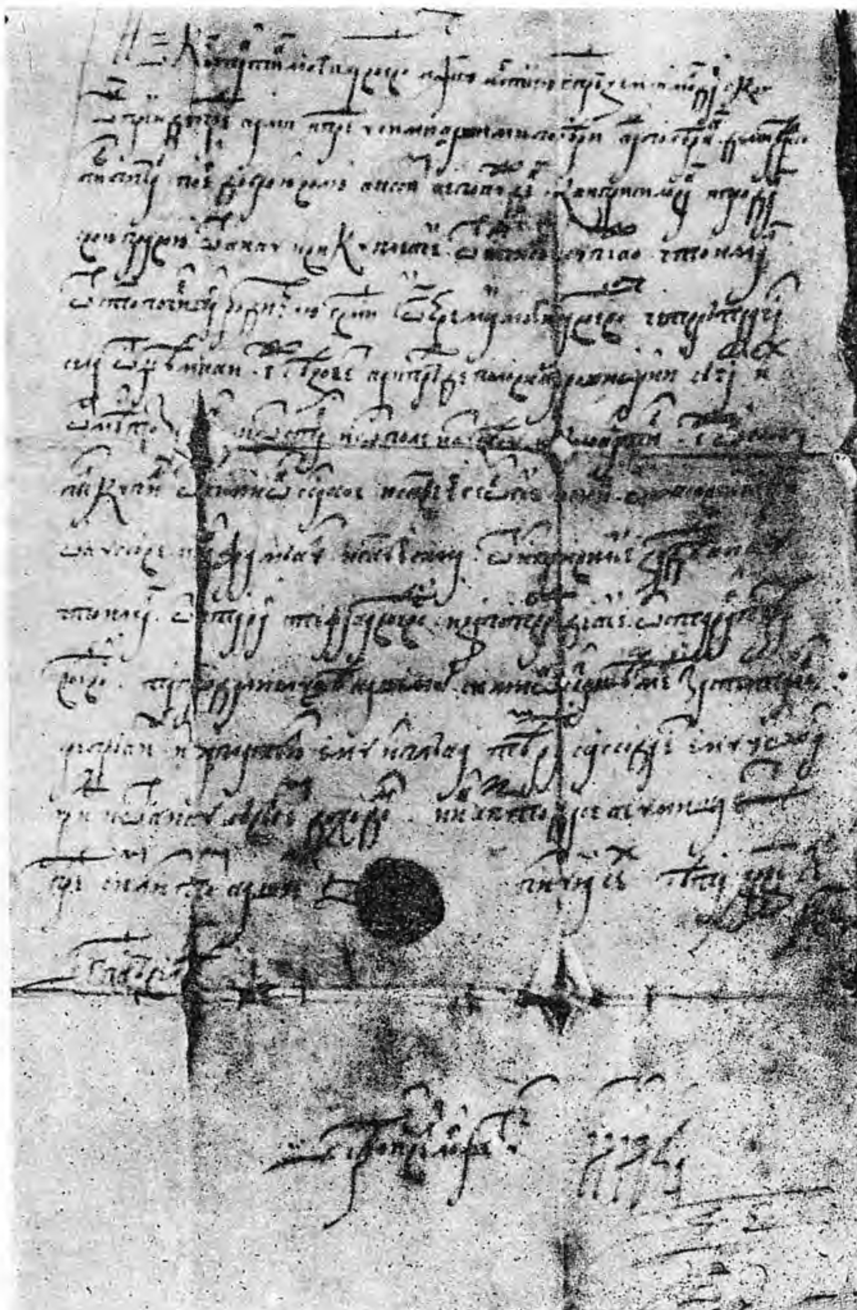
Doc. Nr. 231 (pag. 177)



Doc. Nr. 232 (pag. 178)

Doc. Nr. 234 (pag. 179)

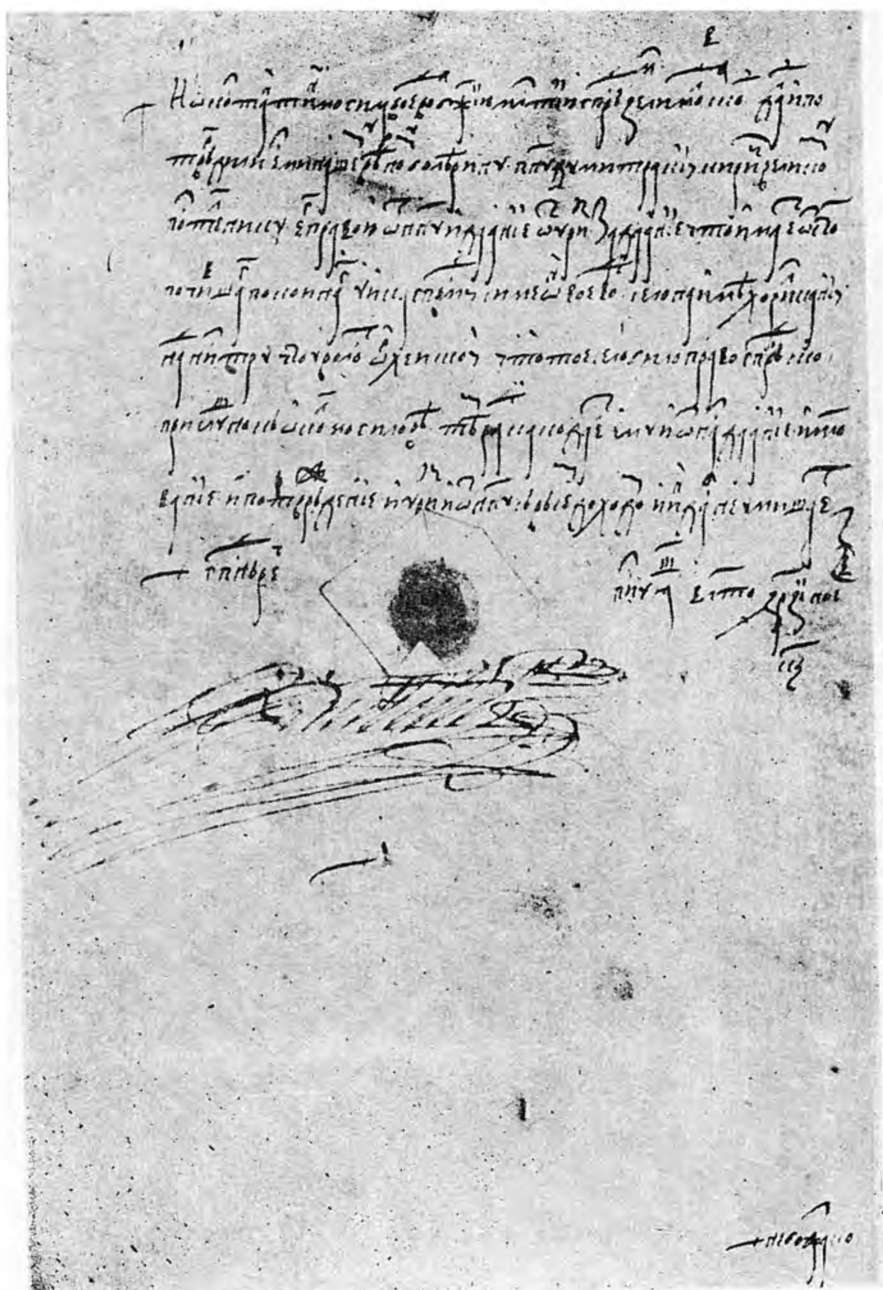
Doc. Nr. **236** (pag. 180)



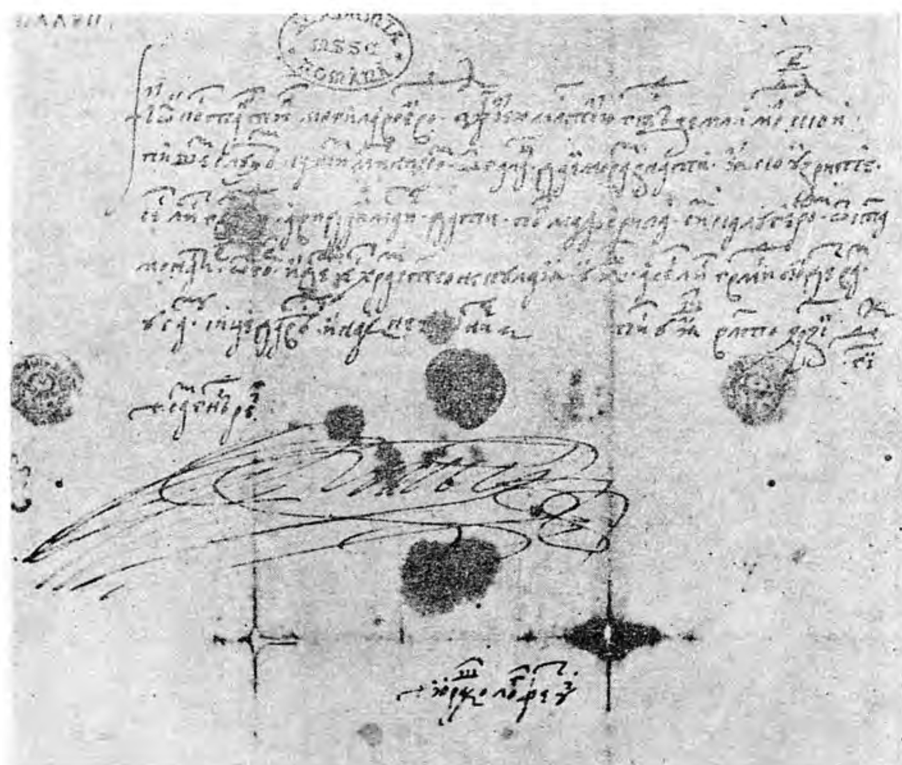
Doc. Nr. 240 (pag. 182—183)



Doc. Nr. 241 (pag. 183—184)



Doc. Nr. 248 (pág. 187)



Doc. Nr. 249 (pag. 187—188)



Doc. Nr. 252 (pag. 189—190)



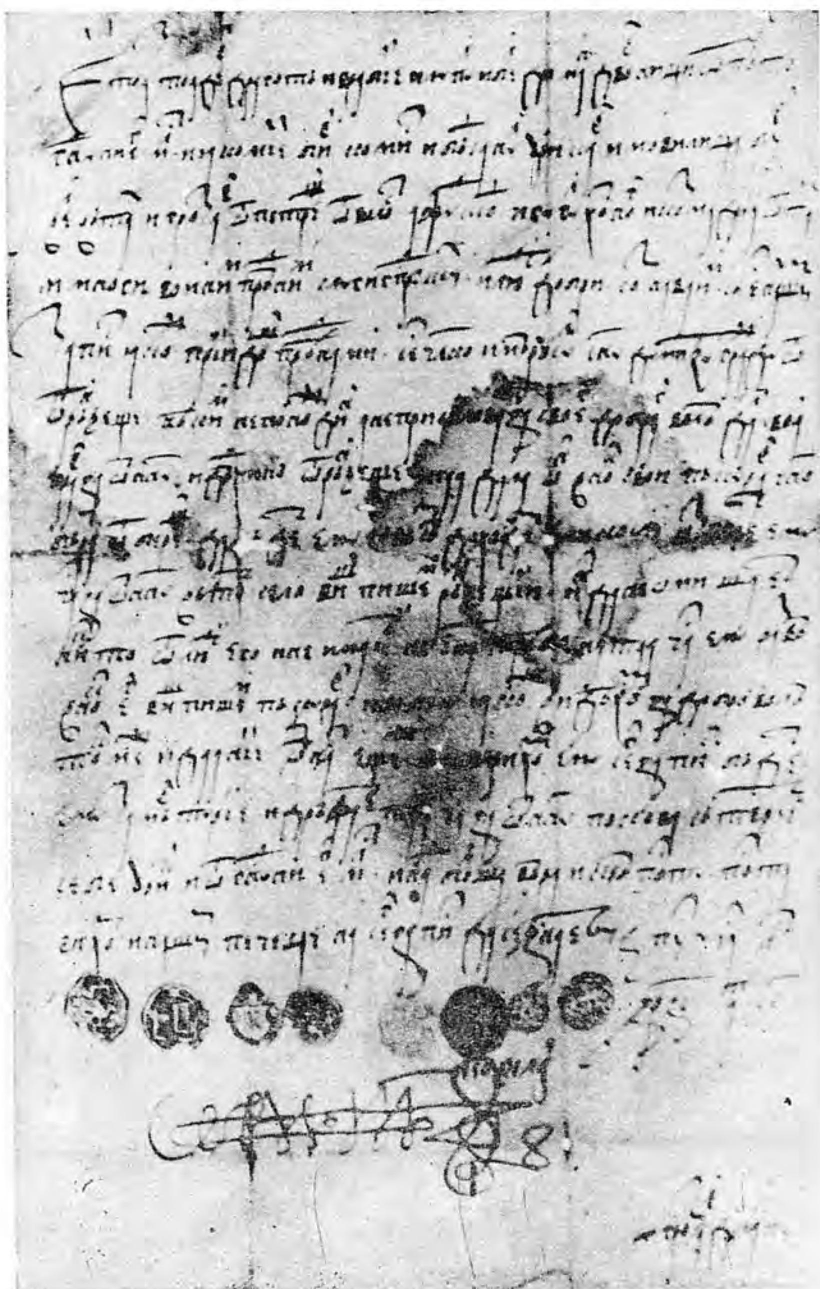
Doc. Nr. 258 (pag. 194—195)

Doc. Nr. 263 (pag. 199)

Doc. Nr. 266 (pag. 201—202)



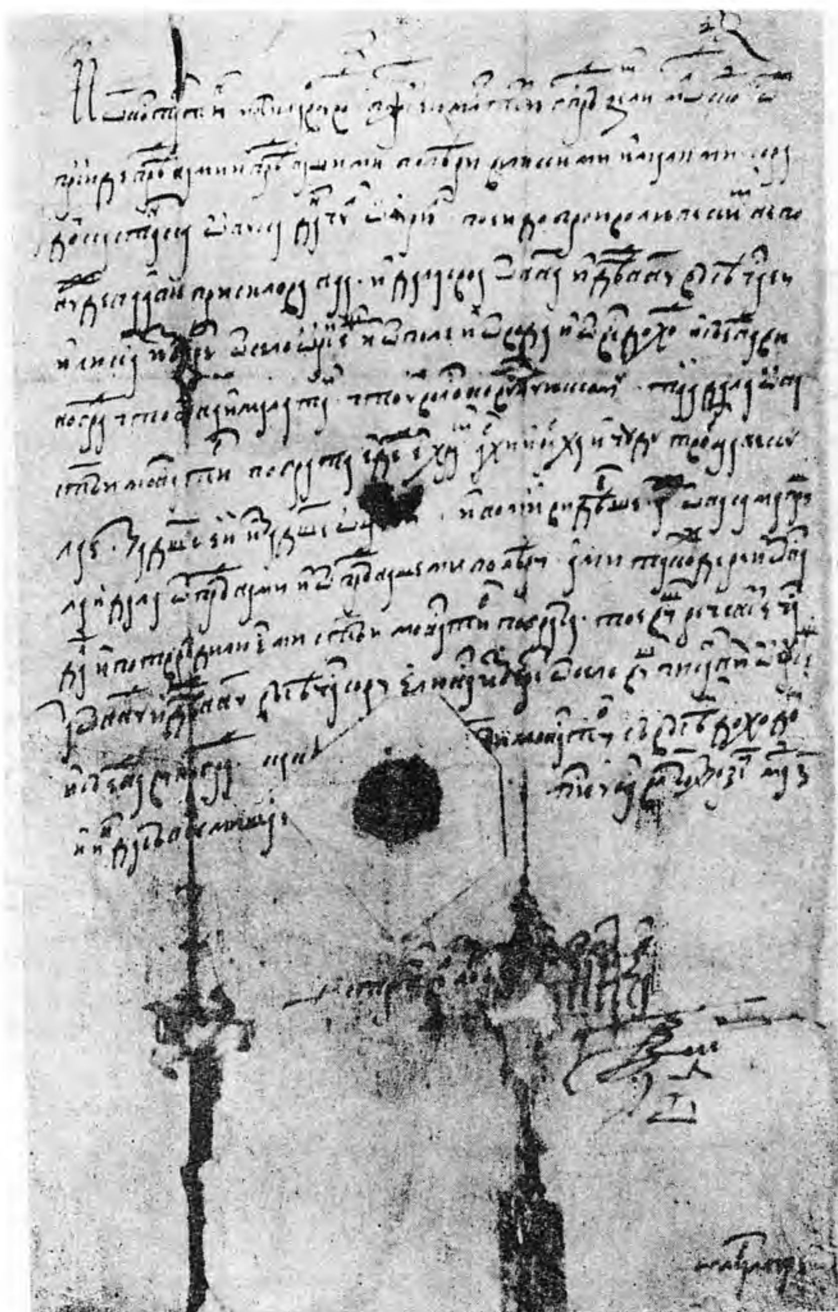
Doc. Nr. 269 (pag. 203)



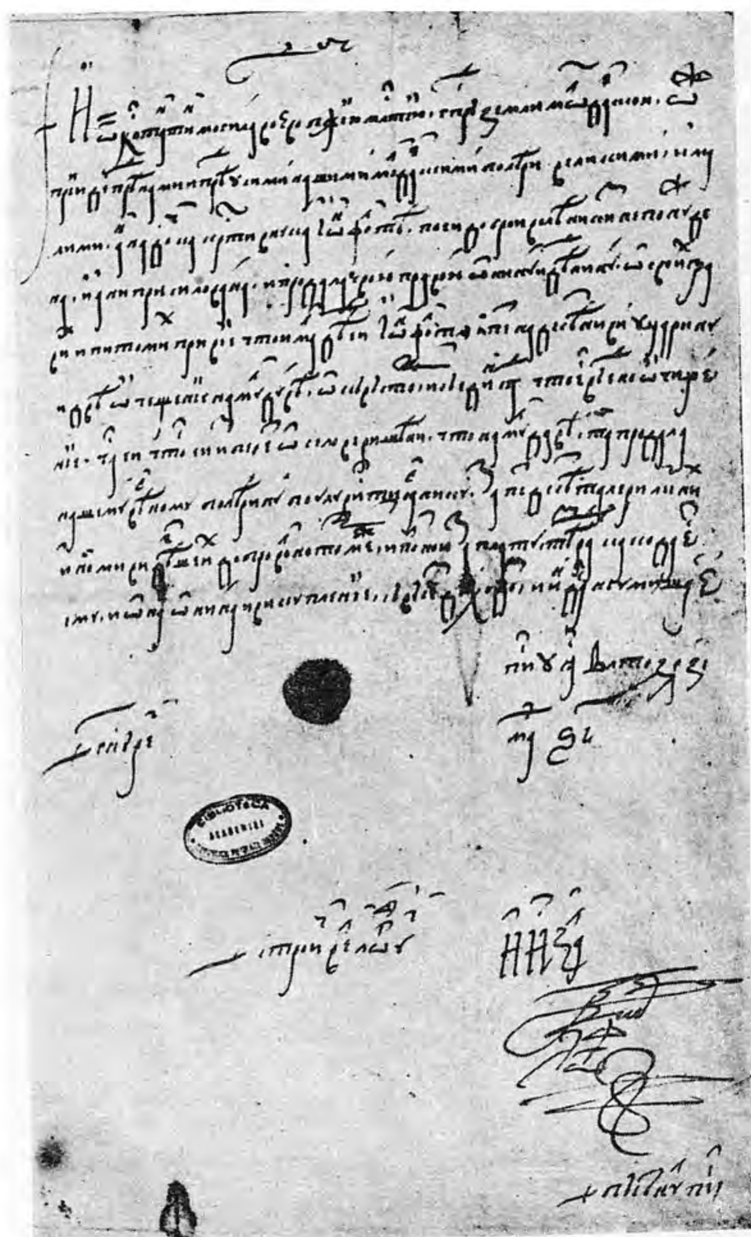
Doc. Nr. 271 (pag. 204—205)

Doc. Nr. 273 (pag. 206)

Doc. Nr. 274 (pag. 207)



Doc. Nr. 283 (pag. 213)



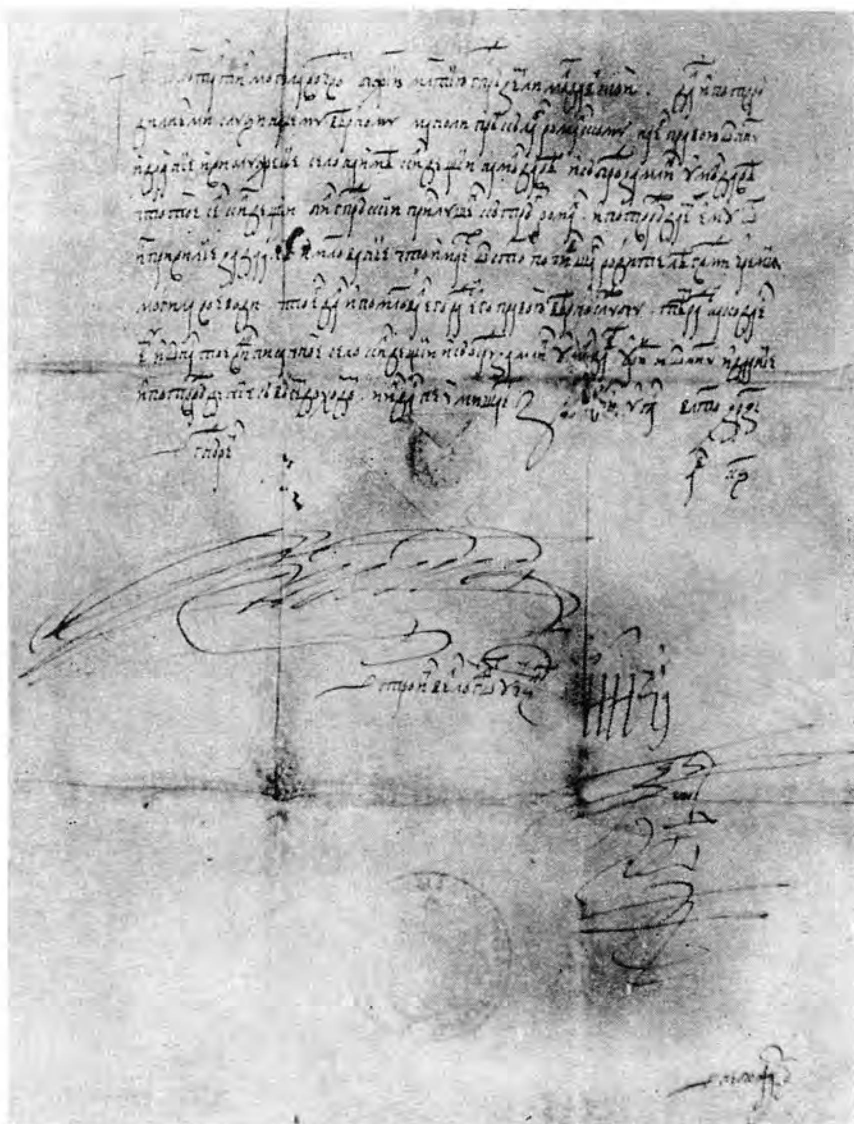
Doc. Nr. 288 (pag. 218)



Doc. Nr. 295 (pag. 223)



Doc. Nr. 308 (pag. 232)

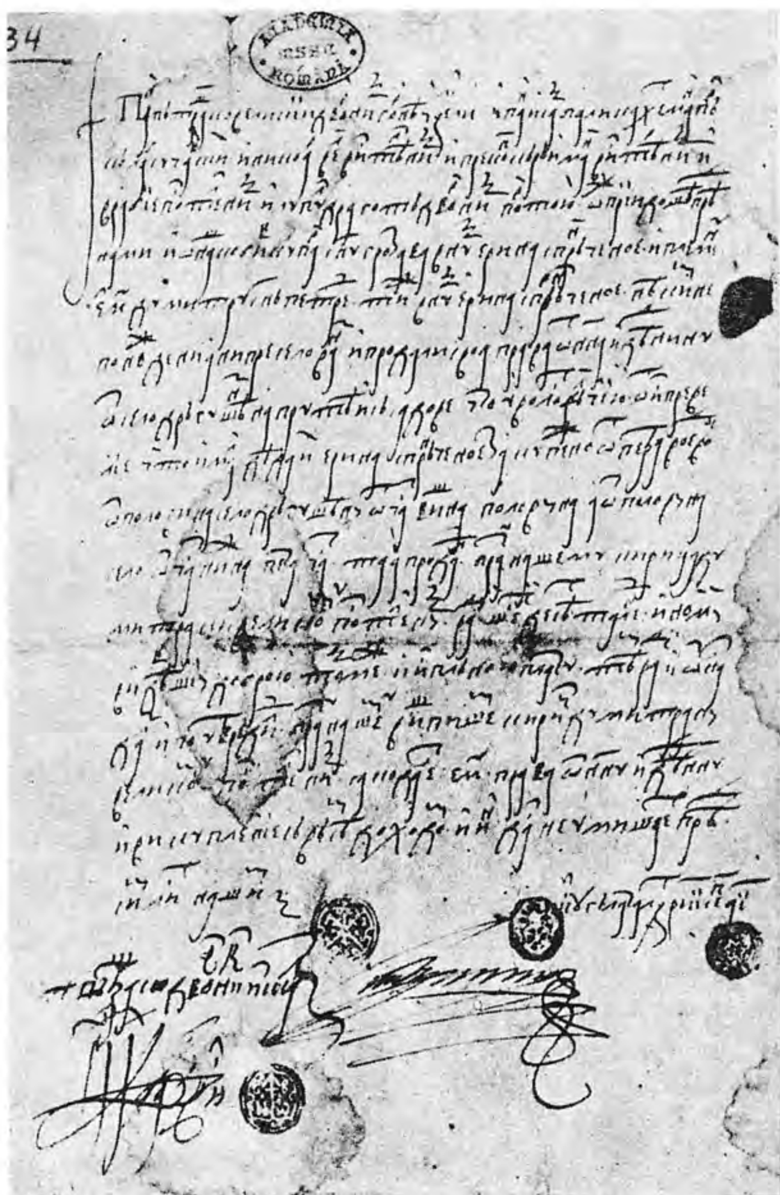


Doc. Nr. 321 (pag. 249)

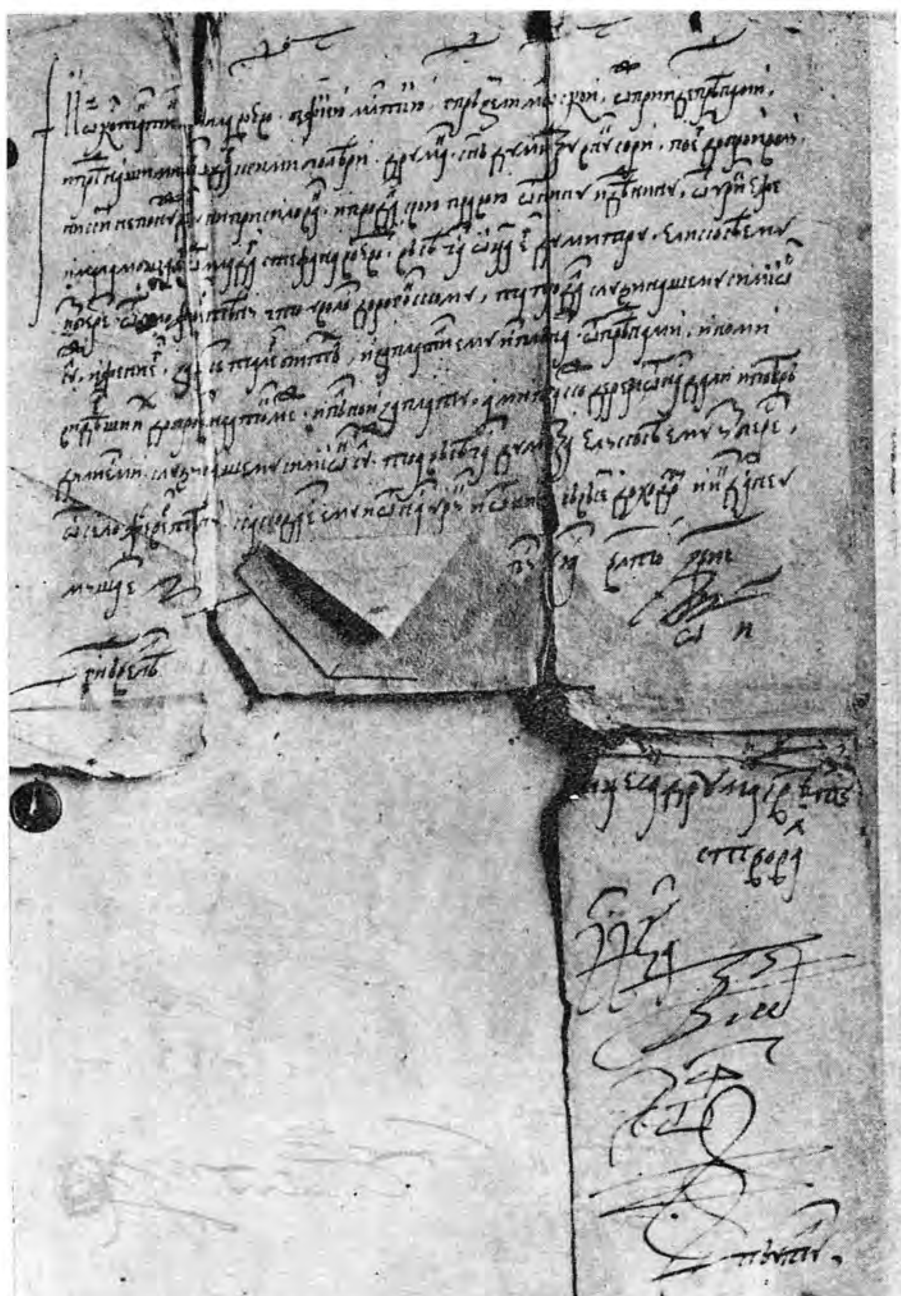
Doc. Nr. 323 (pag. 250)



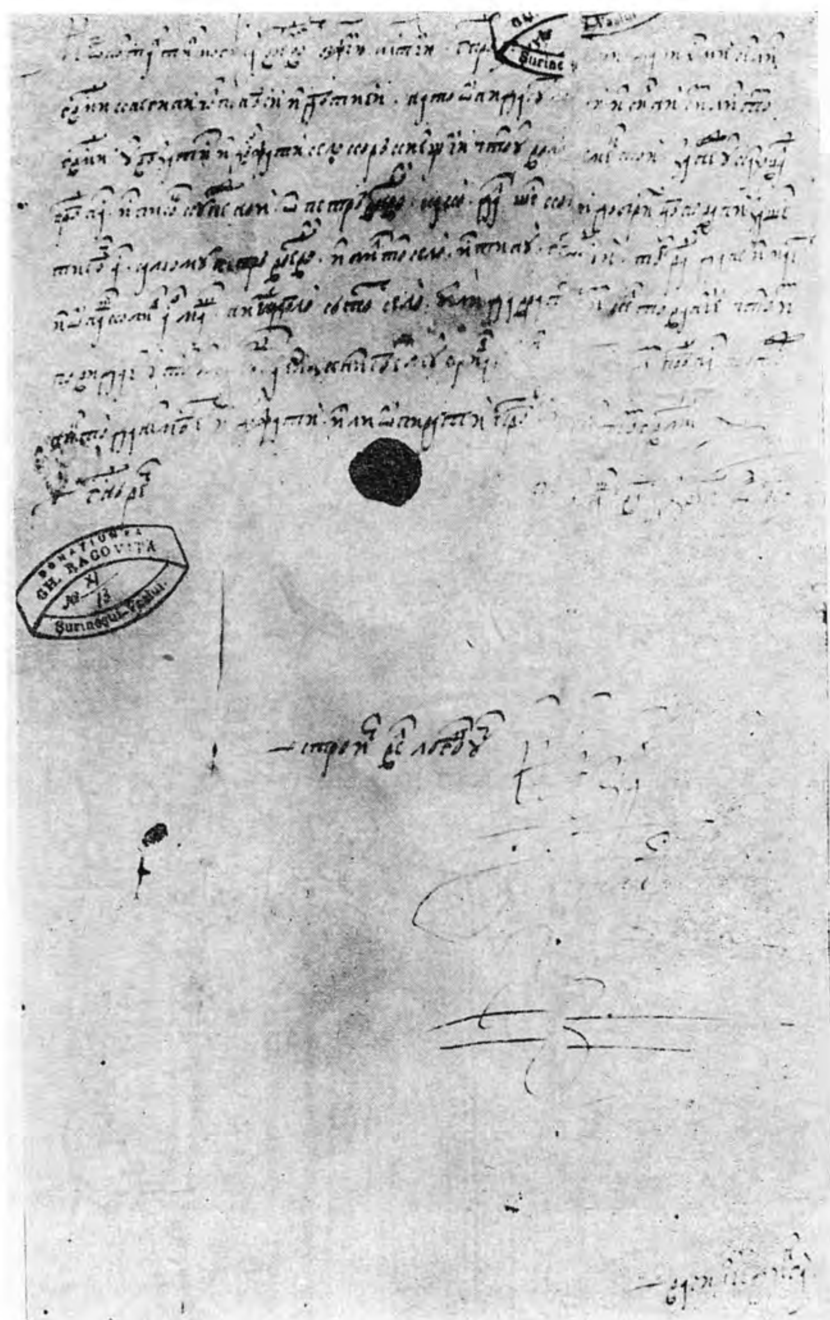
Doc. Nr. 326 (pag. 252—253)



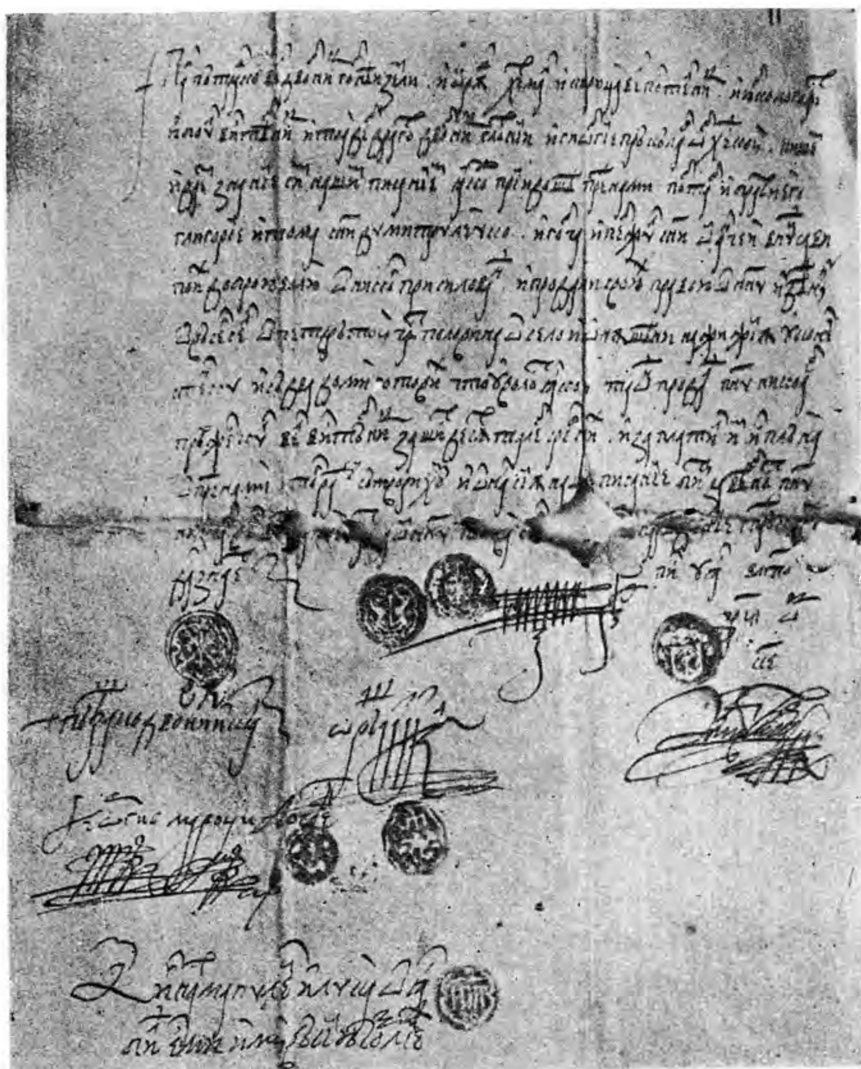
Doc. Nr. 330 (pag. 254—255)



Doc. Nr. 337 (pag. 259)



Doc. Nr. 338 (pag. 260)

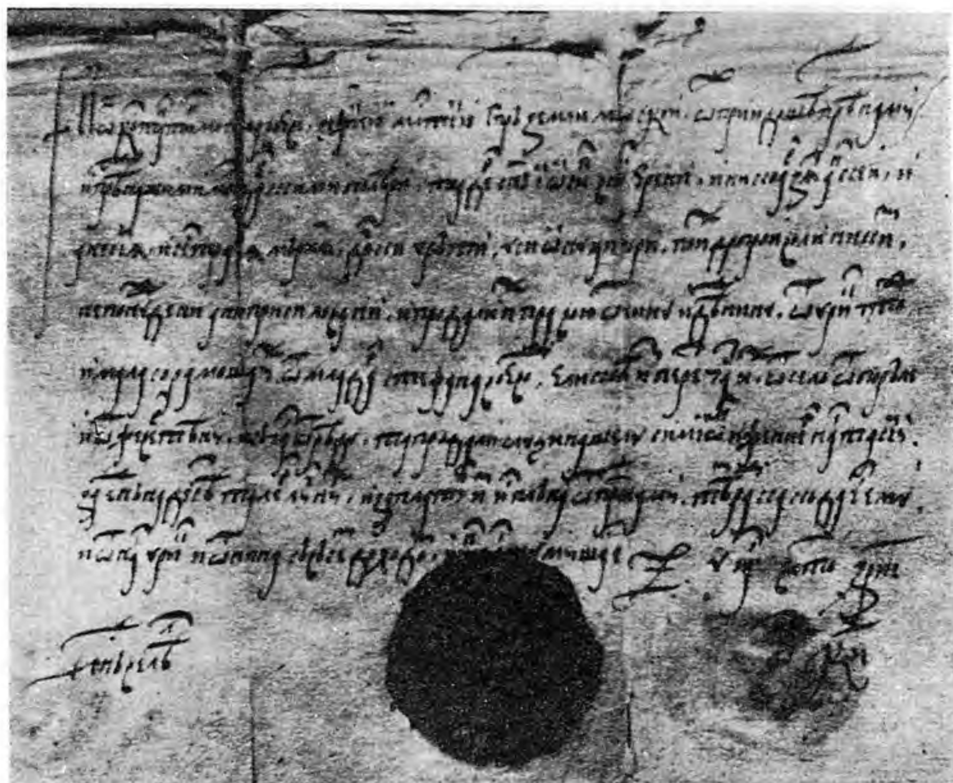


Doc. Nr. 339 (pag. 260—261)





Doc. Nr. 341 (pag. 262)





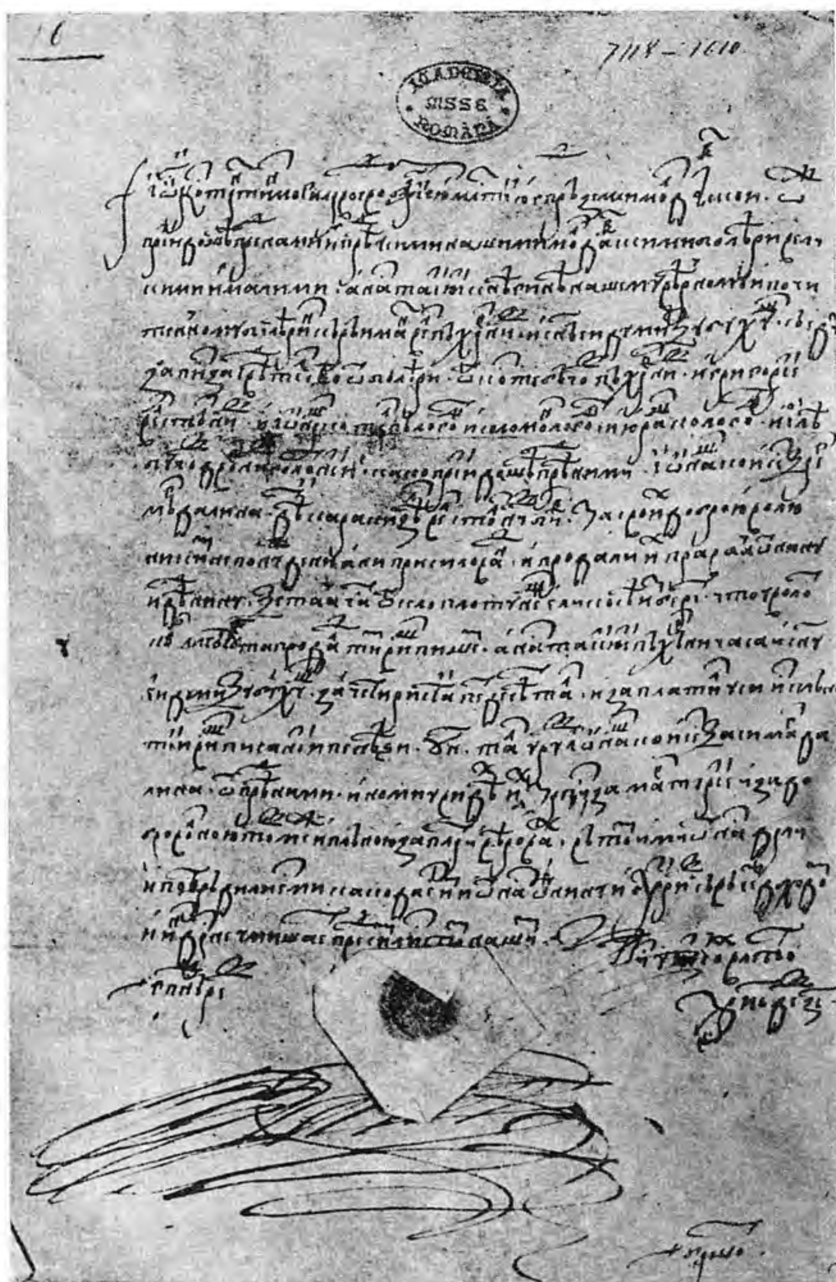


Doc. Nr. 349 (pag. 267—268)





Doc. Nr. 354 (pag. 270—271)



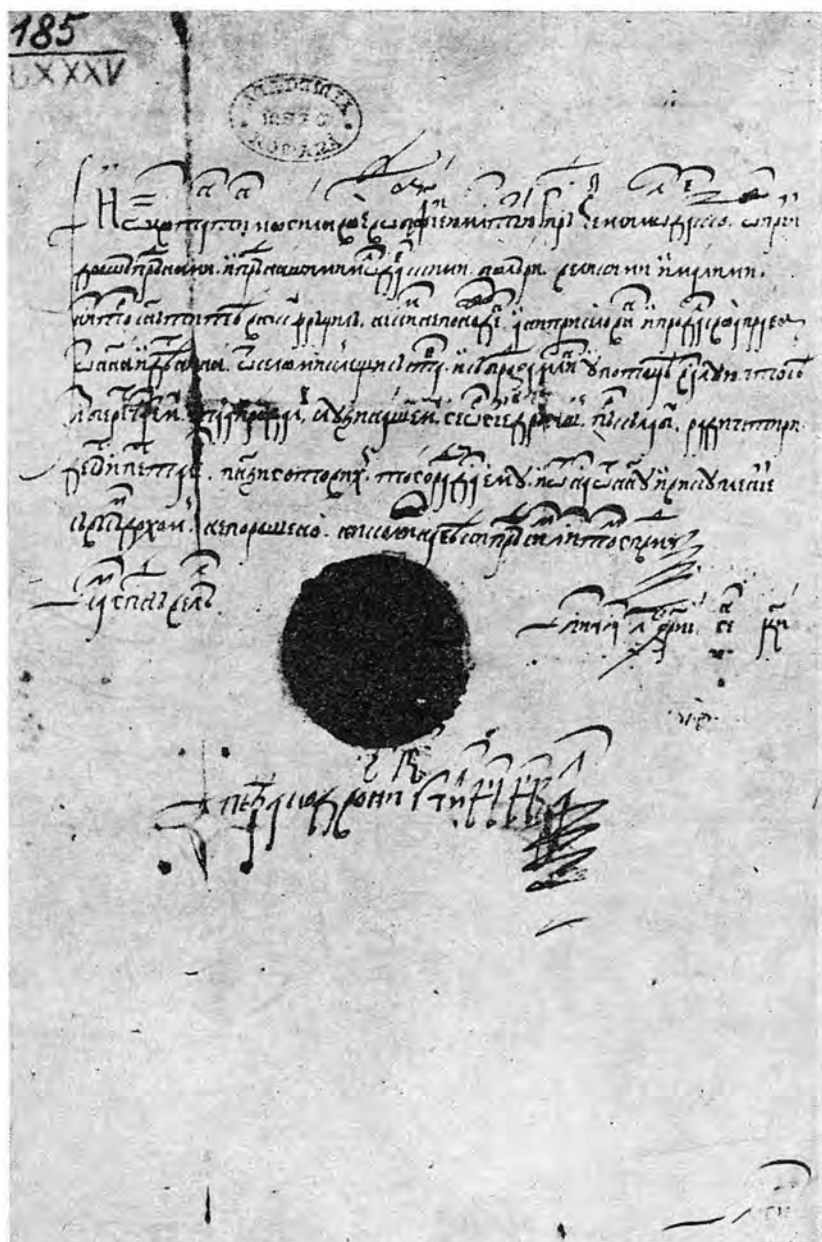
Doc. Nr. 356 (pag. 271—272)

83

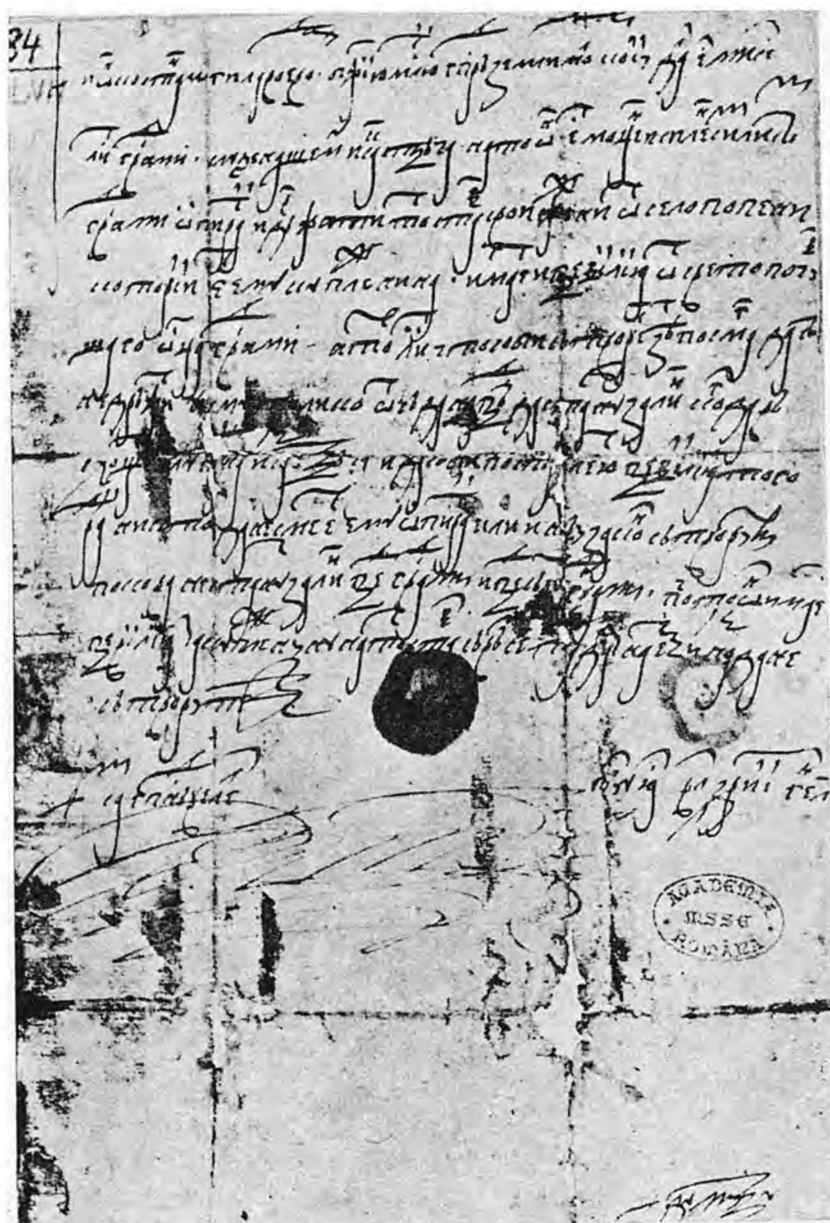
CLVII

Doc. Nr. 358 (pag. 273)

Doc. Nr. 363 (pag. 276)



Doc. Nr. 364 (pag. 276—277)



Doc. Nr. 366 (pag. 278)

Doc. Nr. 369 (pag. 280)

Doc. Nr. 371 (pag. 281—282)





Doc. Nr. 376 (pag. 285)

Doc. Nr. 380 (pag. 287—288)

22

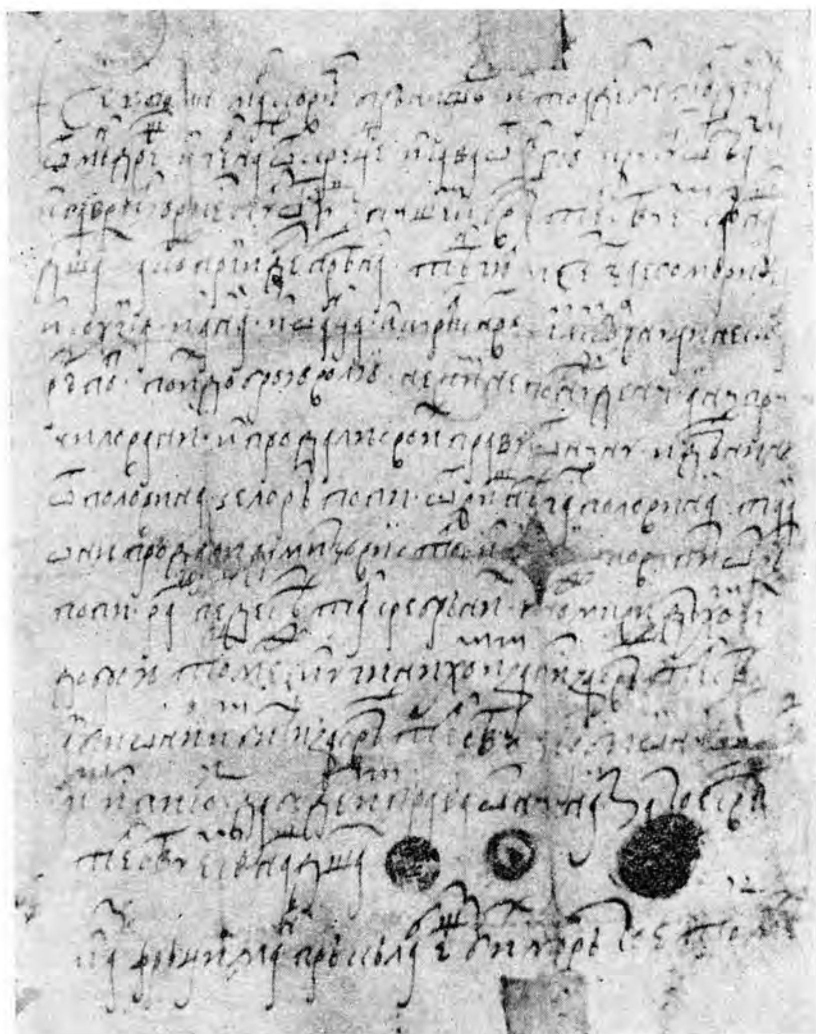


Doc. Nr. 382 (pag. 289)

Doc. Nr. 383 (pag. 290)

Doc. Nr. 386 (pag. 291—292)

Doc. Nr. 388 (pag. 293)

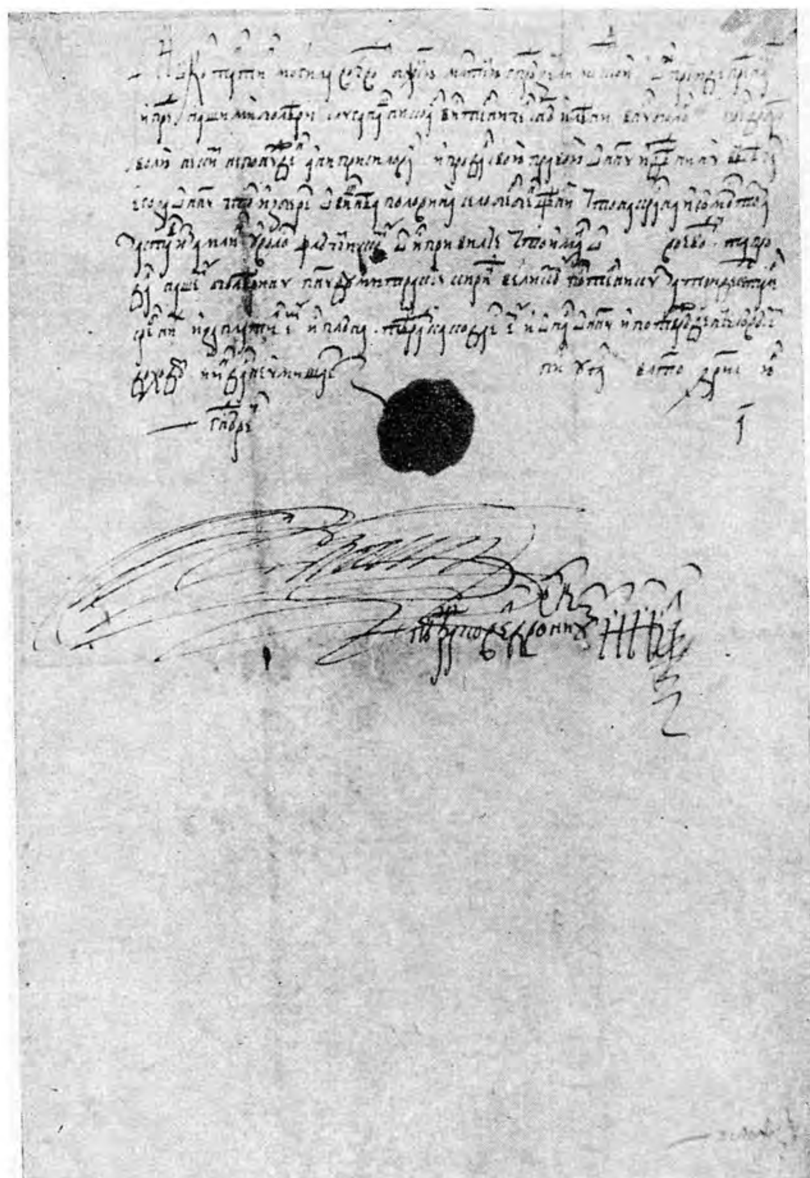




Doc. Nr. 393 (pag. 296—297)



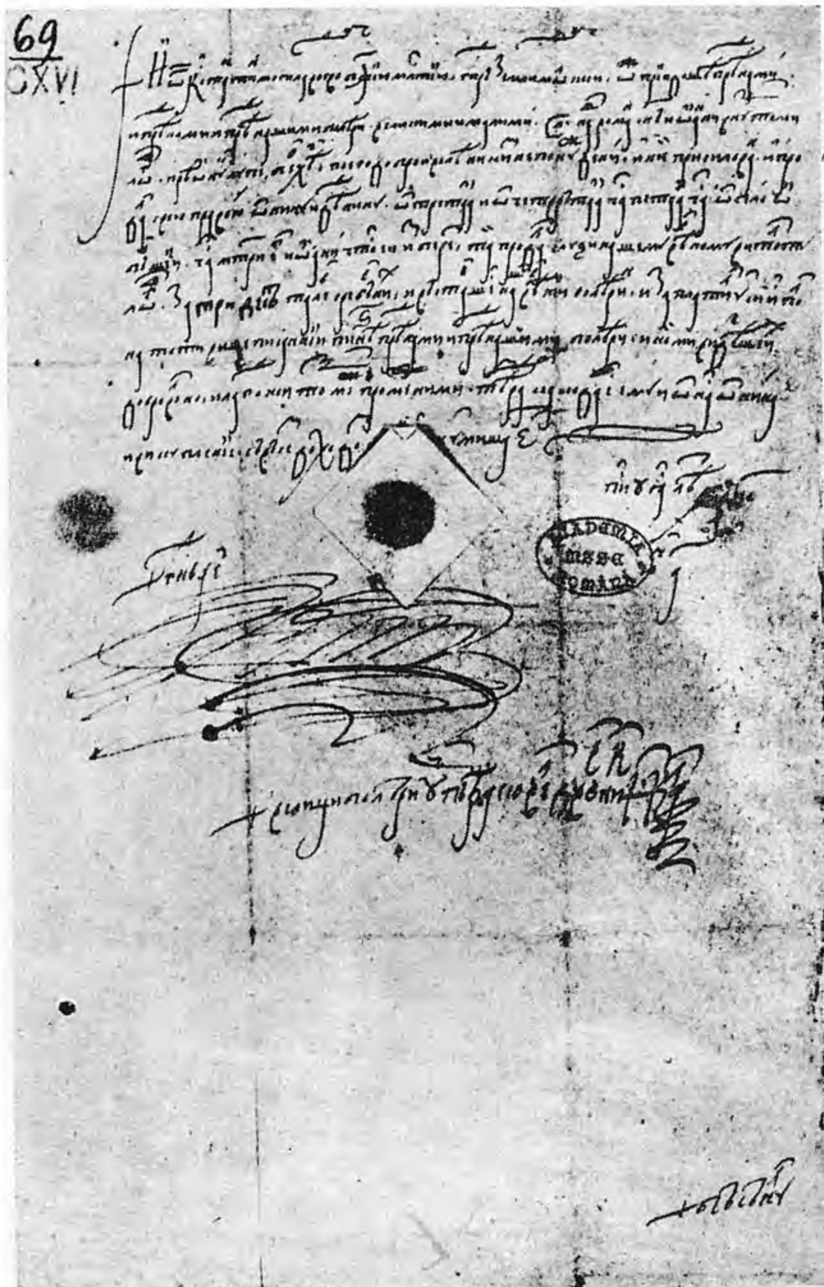
Doc. Nr. 394 (pag. 297)



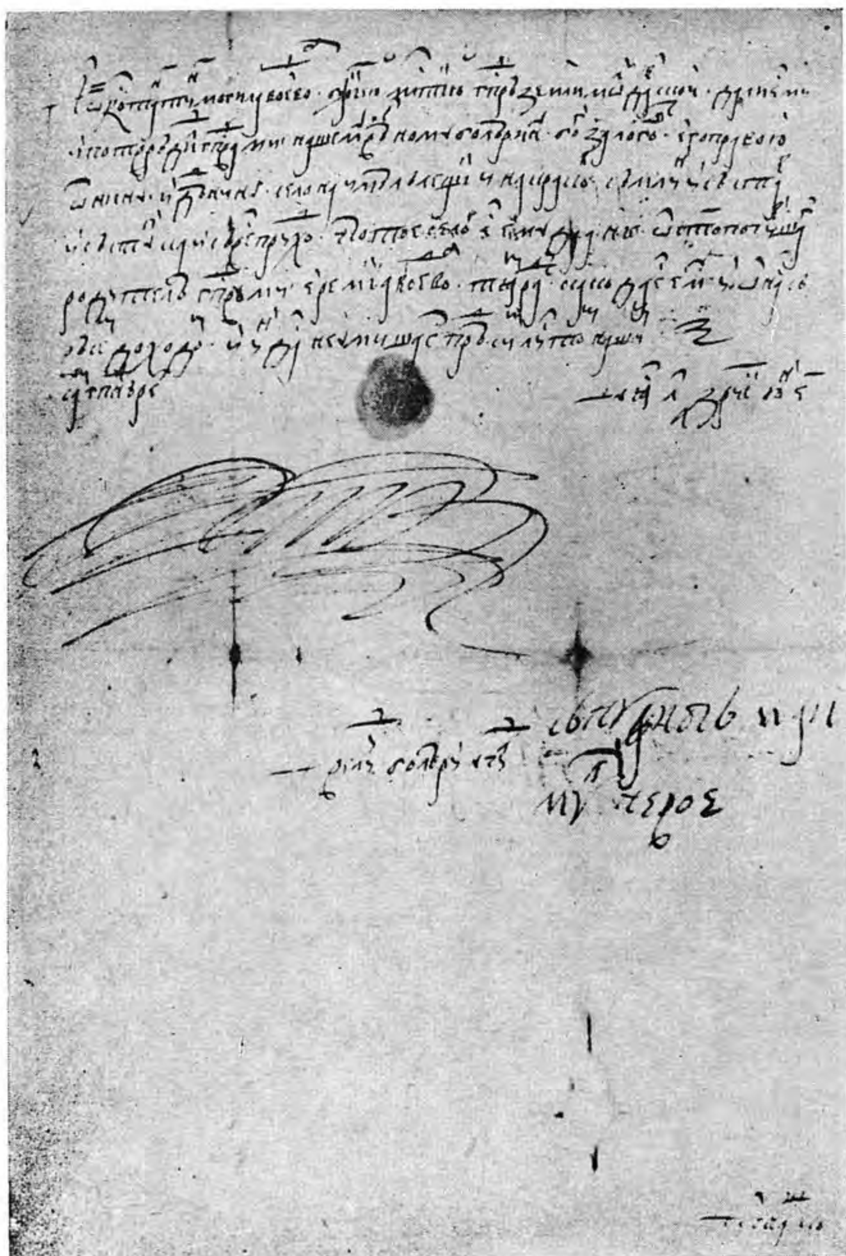
Doc. Nr. 395 (pag. 297—298)



Doc. Nr. 397 (pag. 299)



Doc. Nr. **399** (pag. 300)



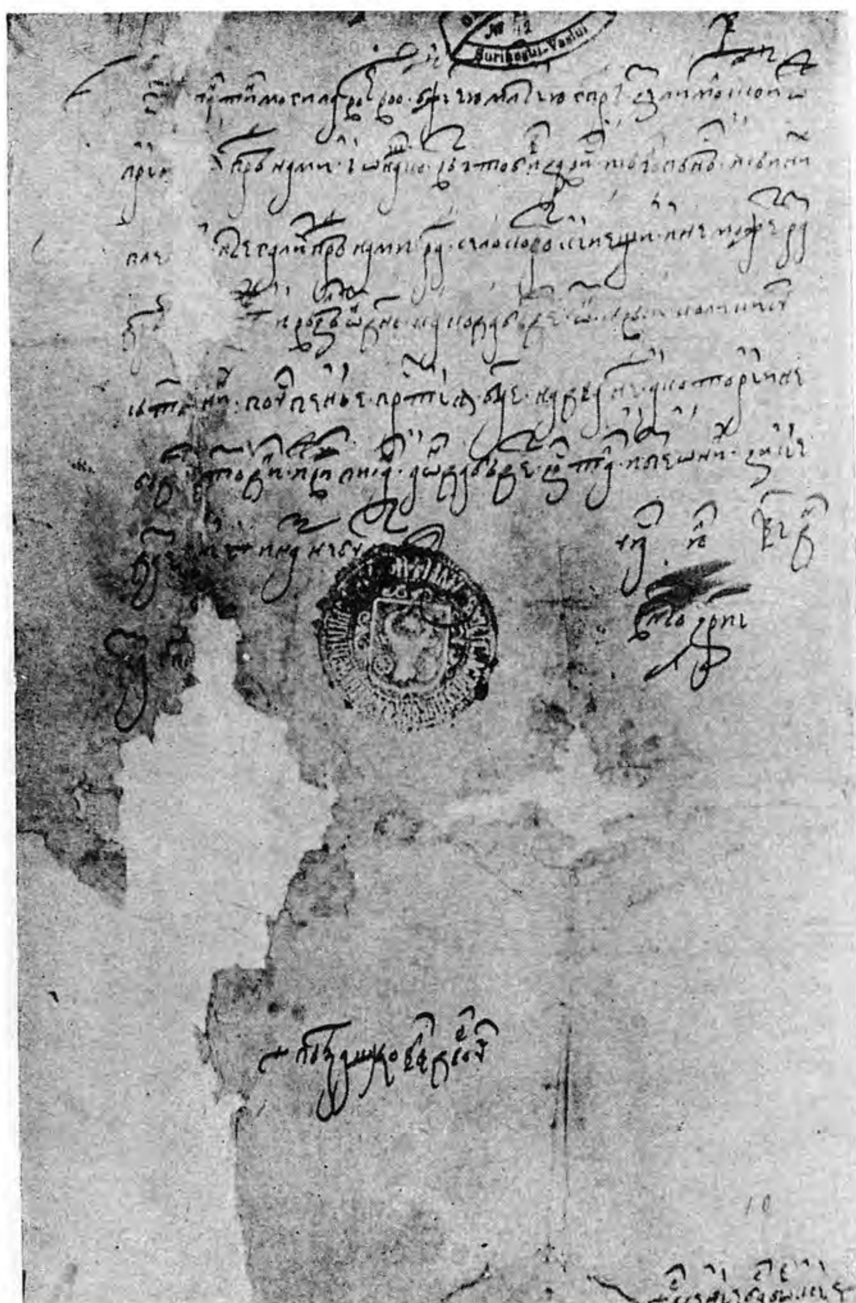
Doc. Nr. 400 (pag. 301)

Doc. Nr. 402 (pag. 302—303)

Doc. Nr. 407 (pag. 305—306)

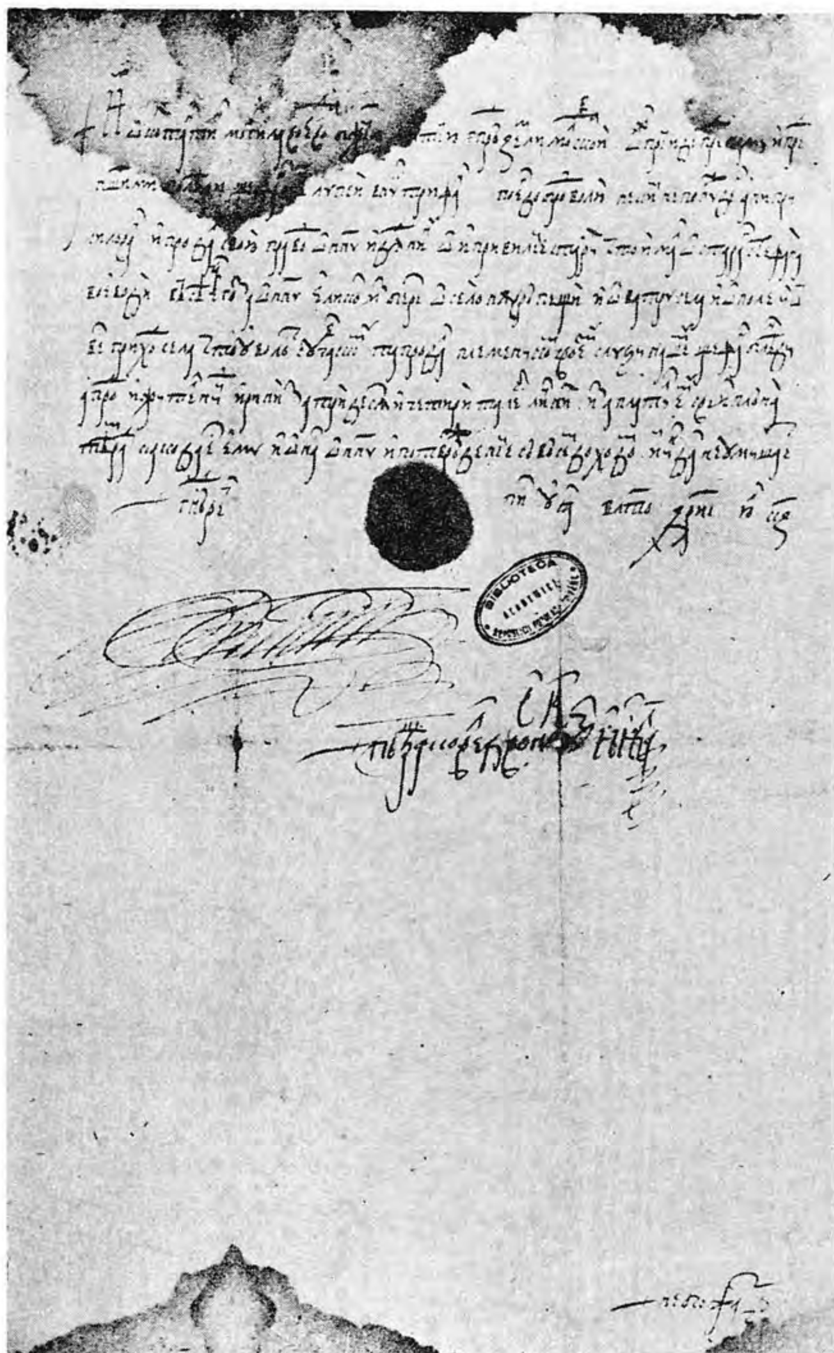
Doc. Nr. 410 (pàg. 309)

Doc. Nr. 411 (pag. 309—310)



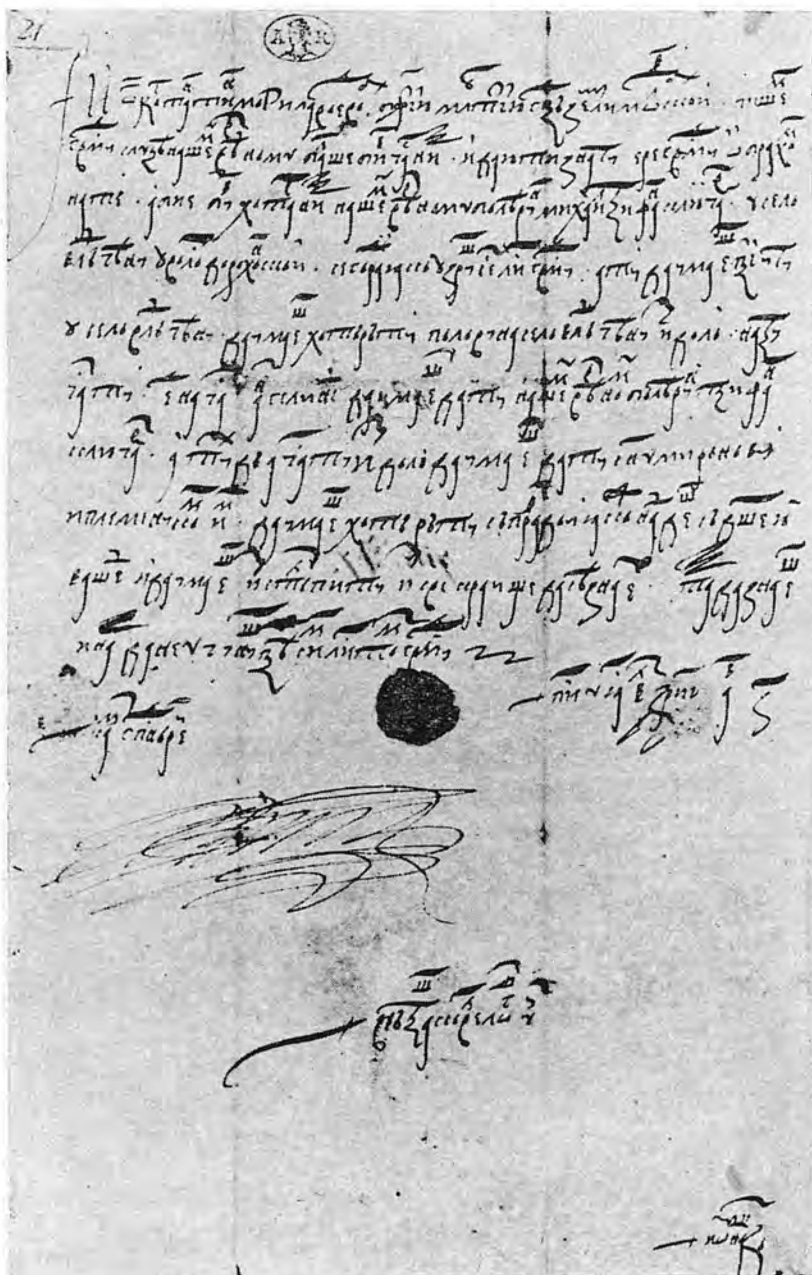
Doc. Nr. 413 (pag. 310—311)





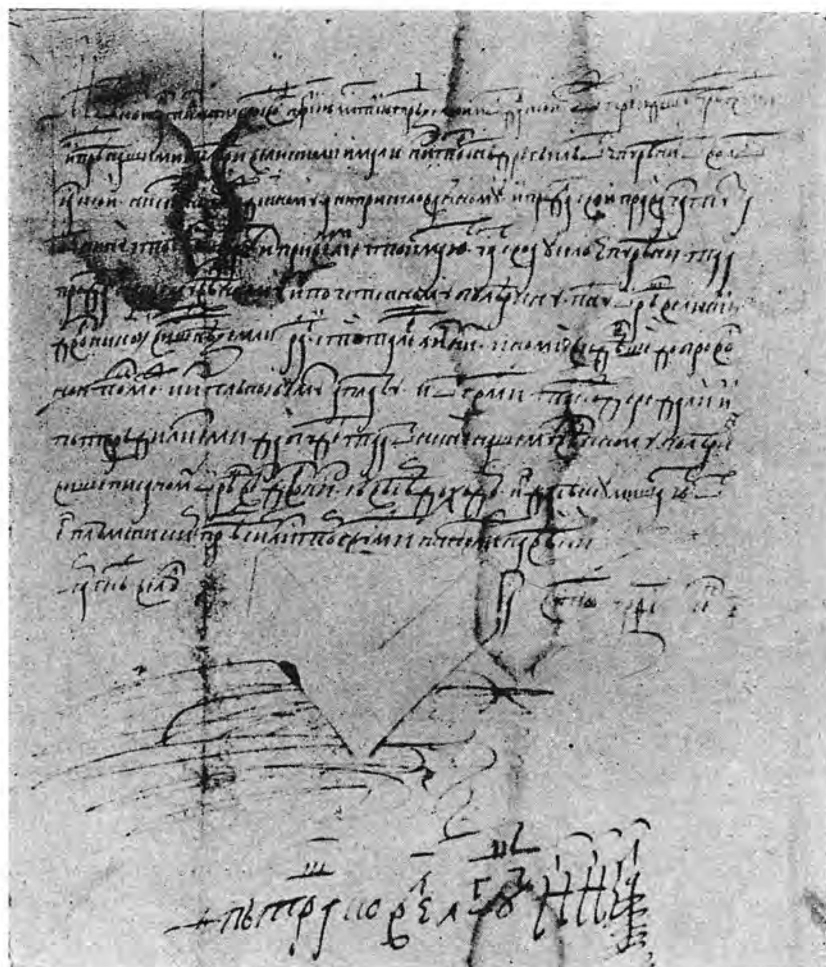
Doc. Nr. 416 (pag. 312—313)



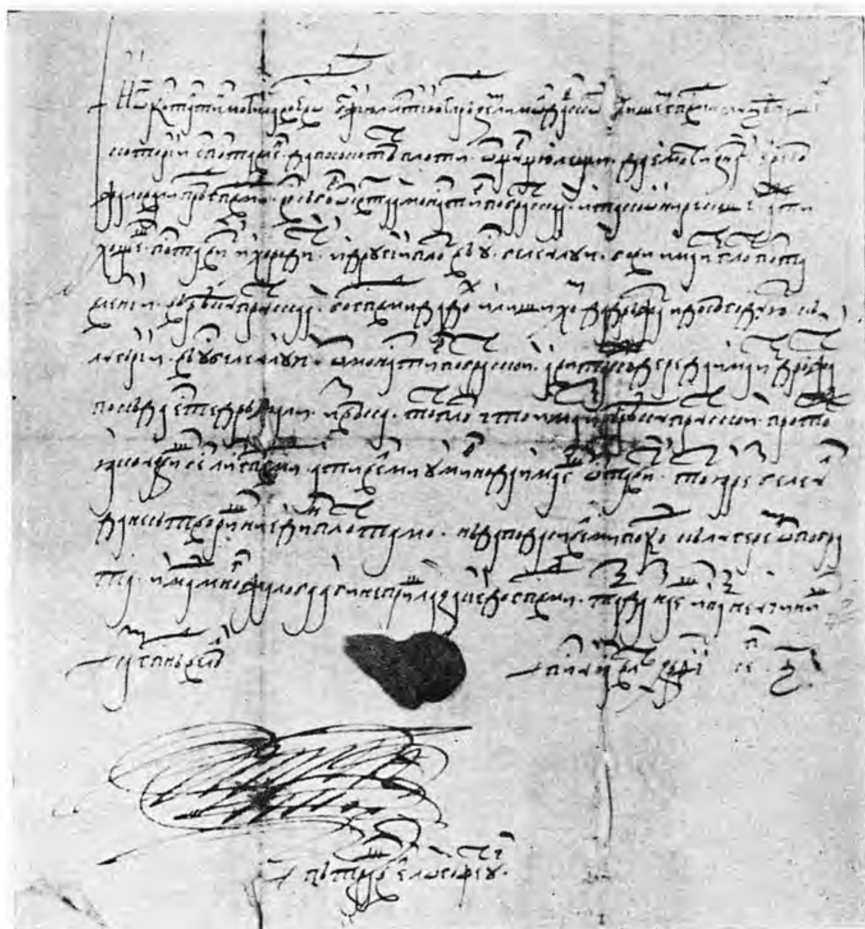


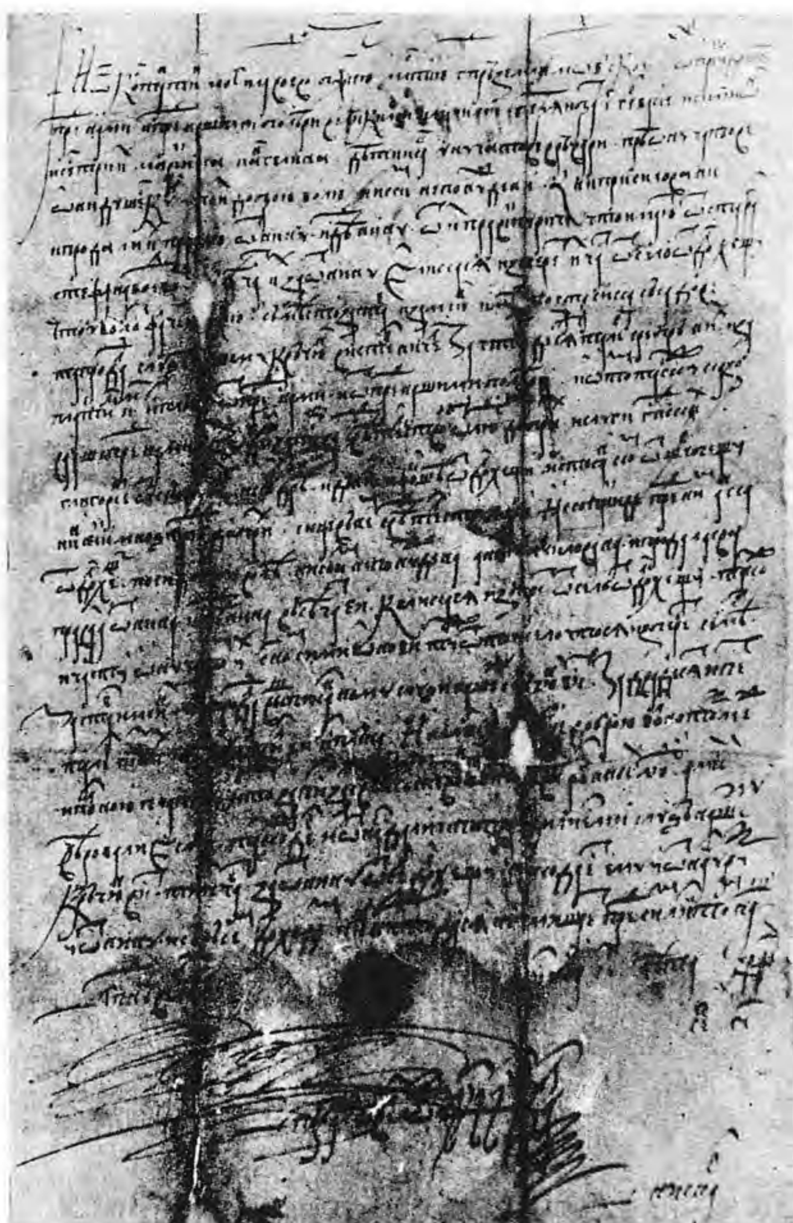
Doc. Nr. 424 (pag. 317)

Doc. Nr. 426 (pag. 318—319)

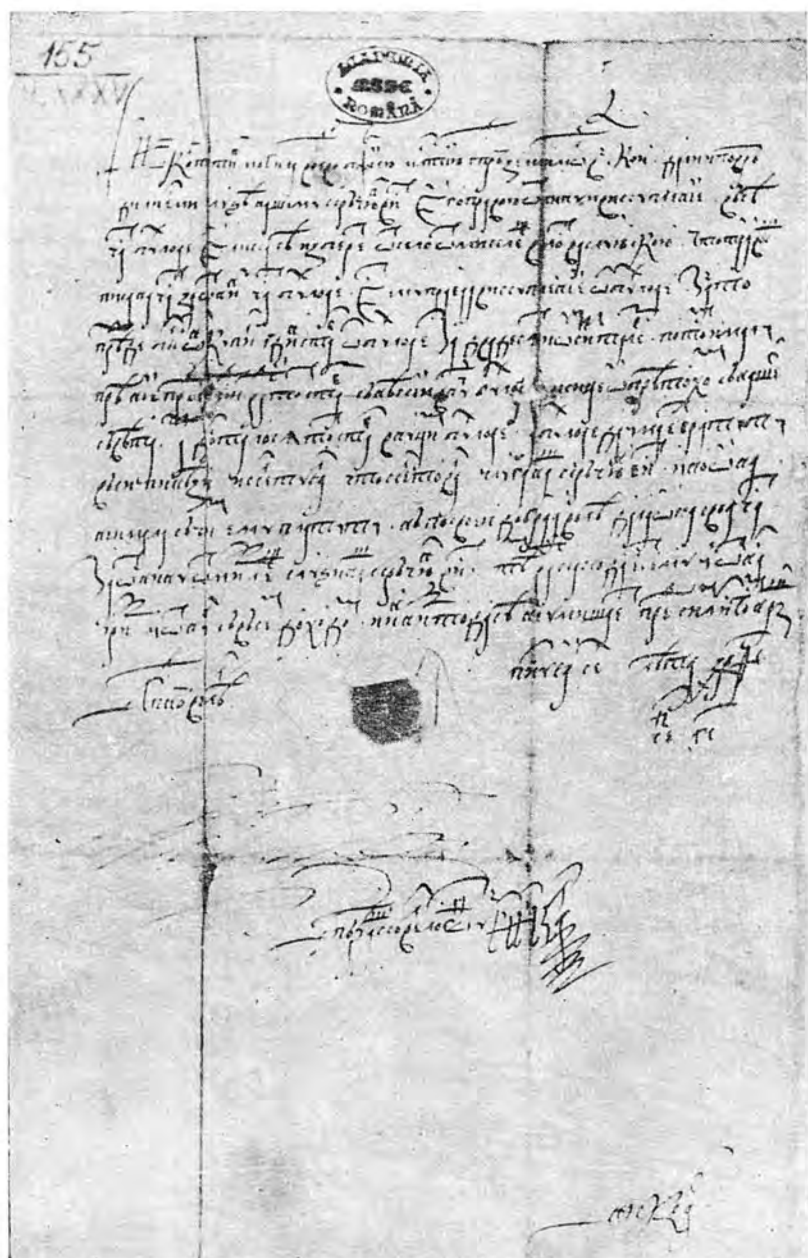


Doc. Nr. 427 (pag. 319)

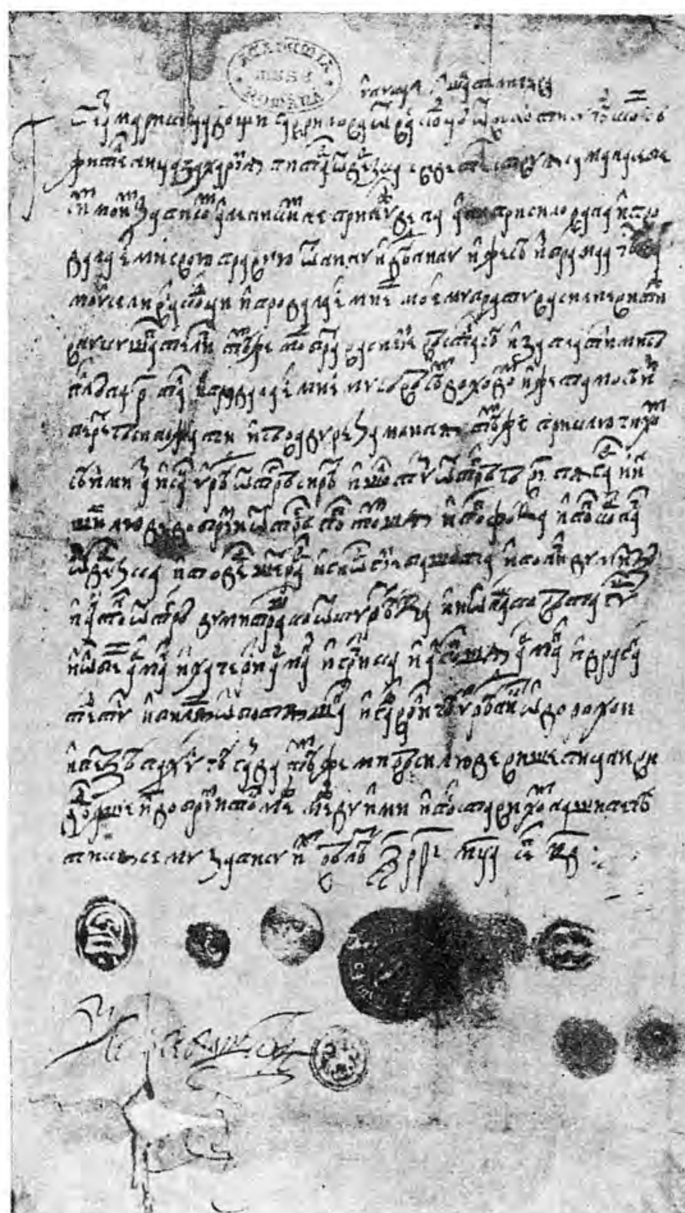




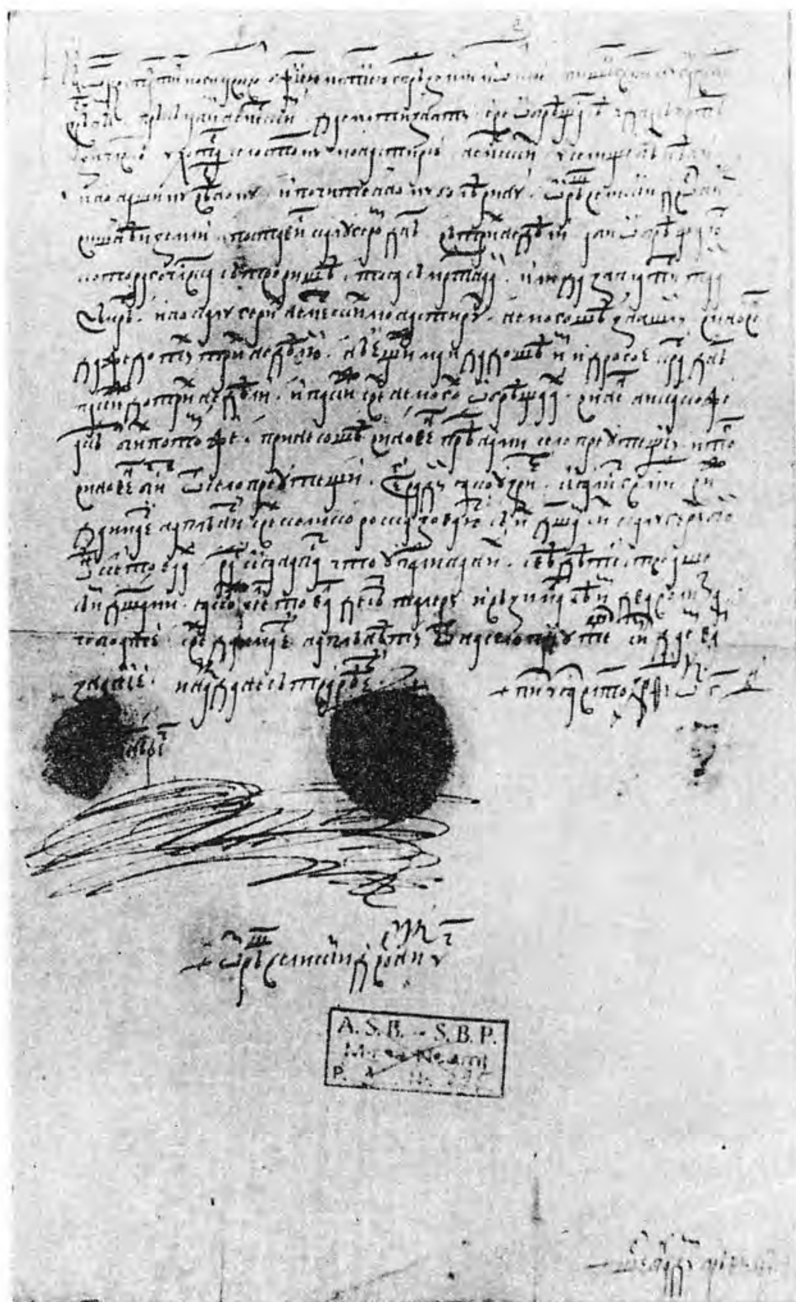
Doc. Nr. 429 (pag. 320—321)



Doc. Nr. 430 (pag. 321)



Doc. Nr. 433 (pag. 323—324)

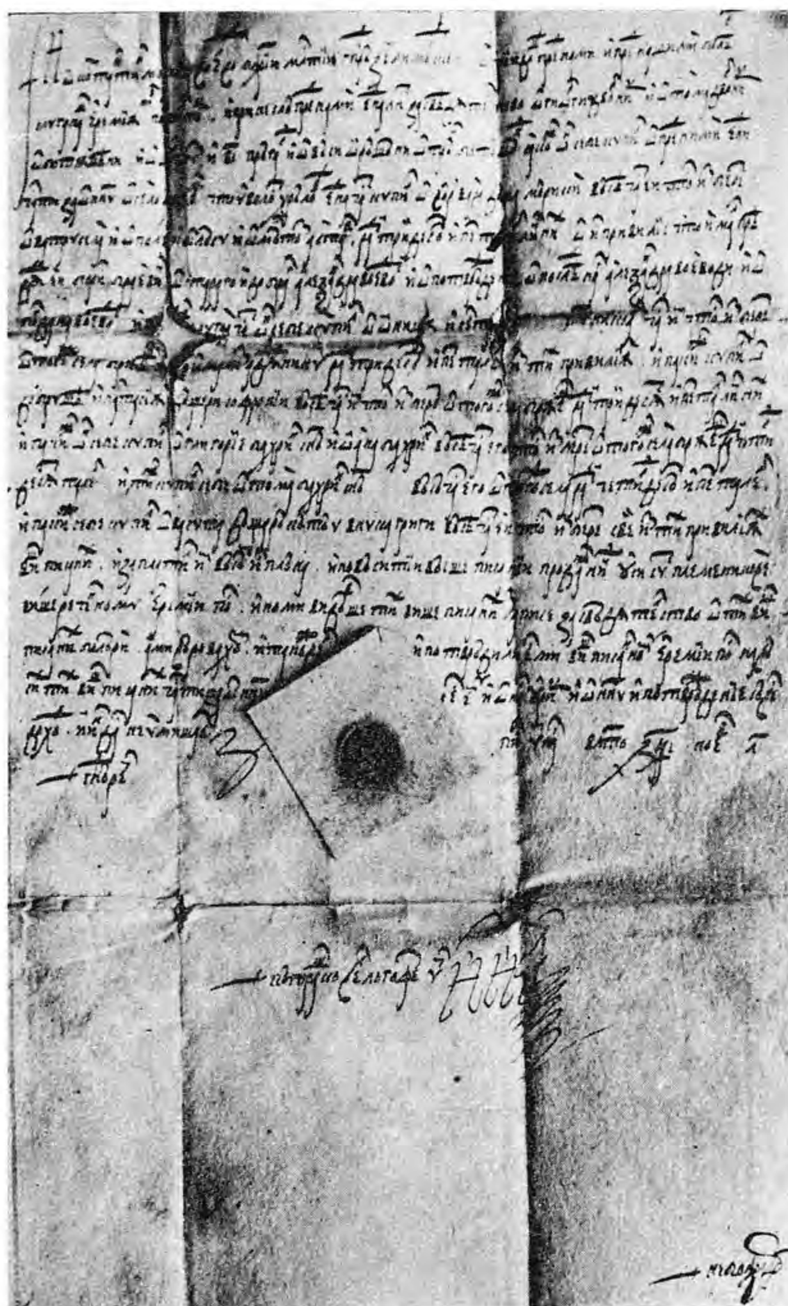


Doc. Nr. 444 (pag. 331)

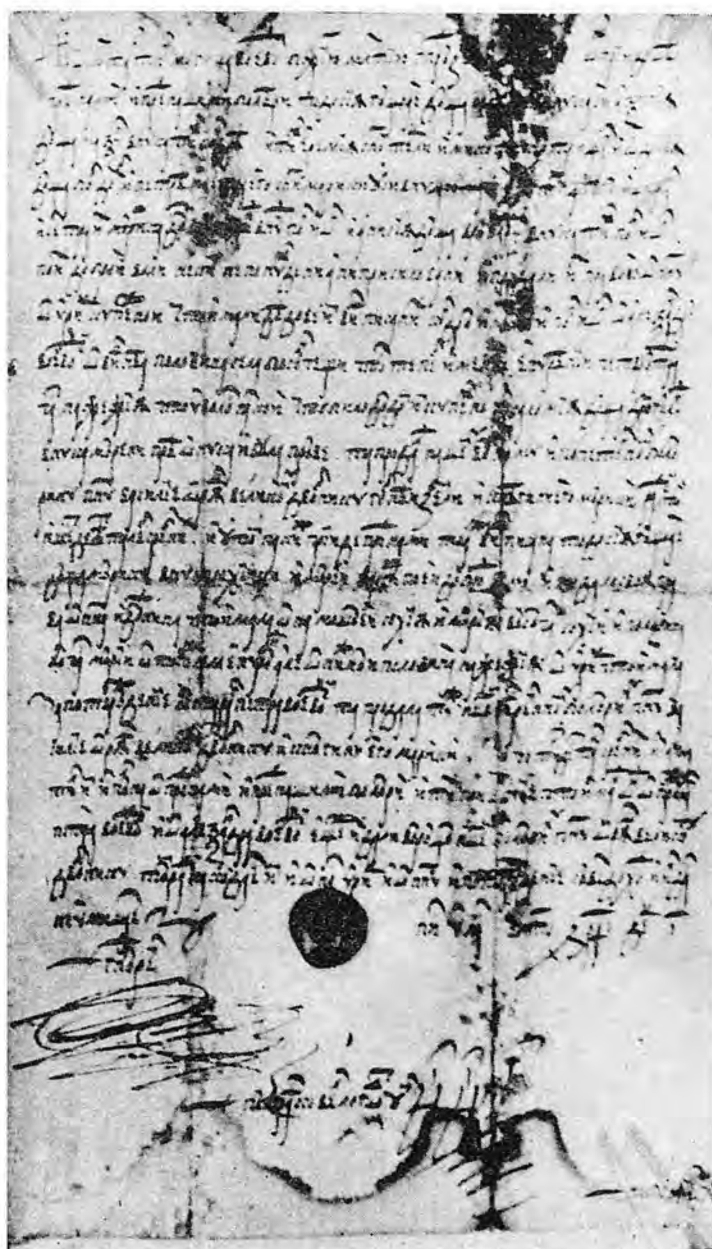


Doc. Nr. 445 (pag. 331—332)





Doc. Nr. 447 (pag. 333—334)



FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Doc. Nr. 29 (pag. 29—30)

Doc. Nr. 39 (pag. 35)

Doc. Nr. 41 (pag. 36—37)

Doc. Nr. 132 (pag. 108—109)



Doc. Nr. 156 (pag. 127—128)

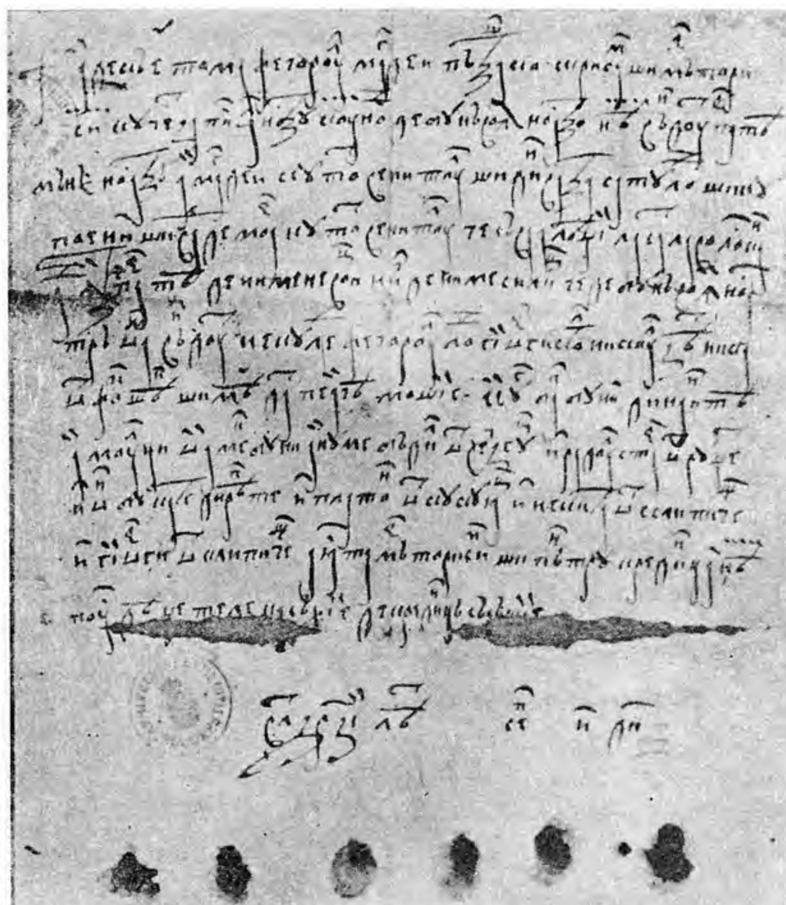
[illegible]

Doc. Nr. 180 (pag. 143)

Doc. Nr. 216 (pag. 167)

Doc. I. 80:

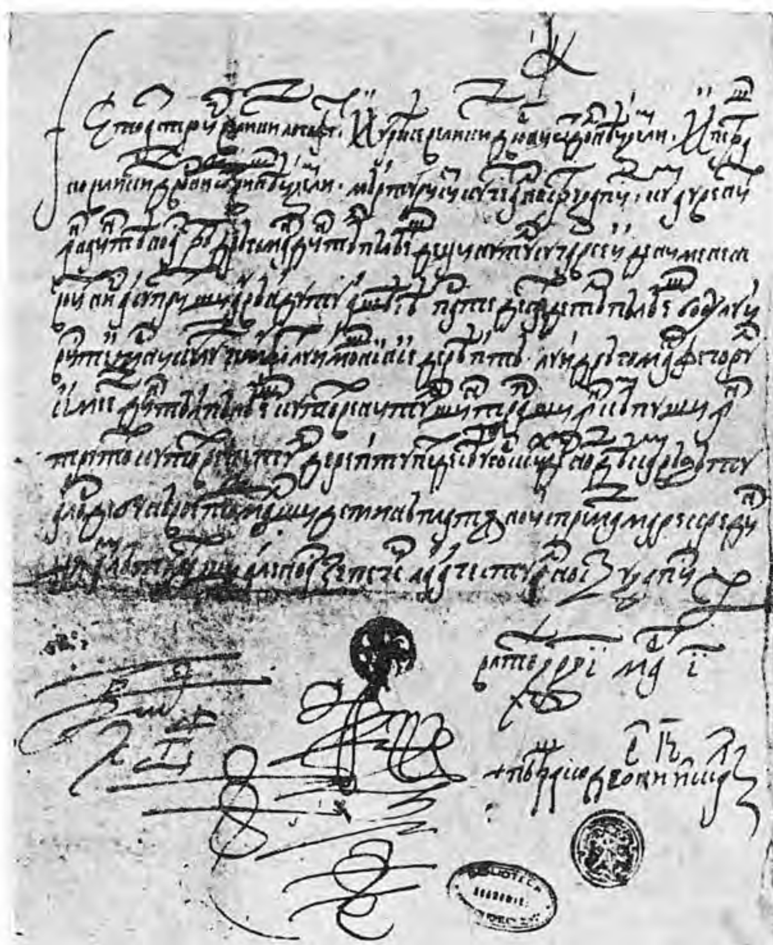
Doc. Nr. 230 (pag. 176—177)





Doc. Nr. 246 (pag. 186)

Doc. Nr. 250 (pag. 188)



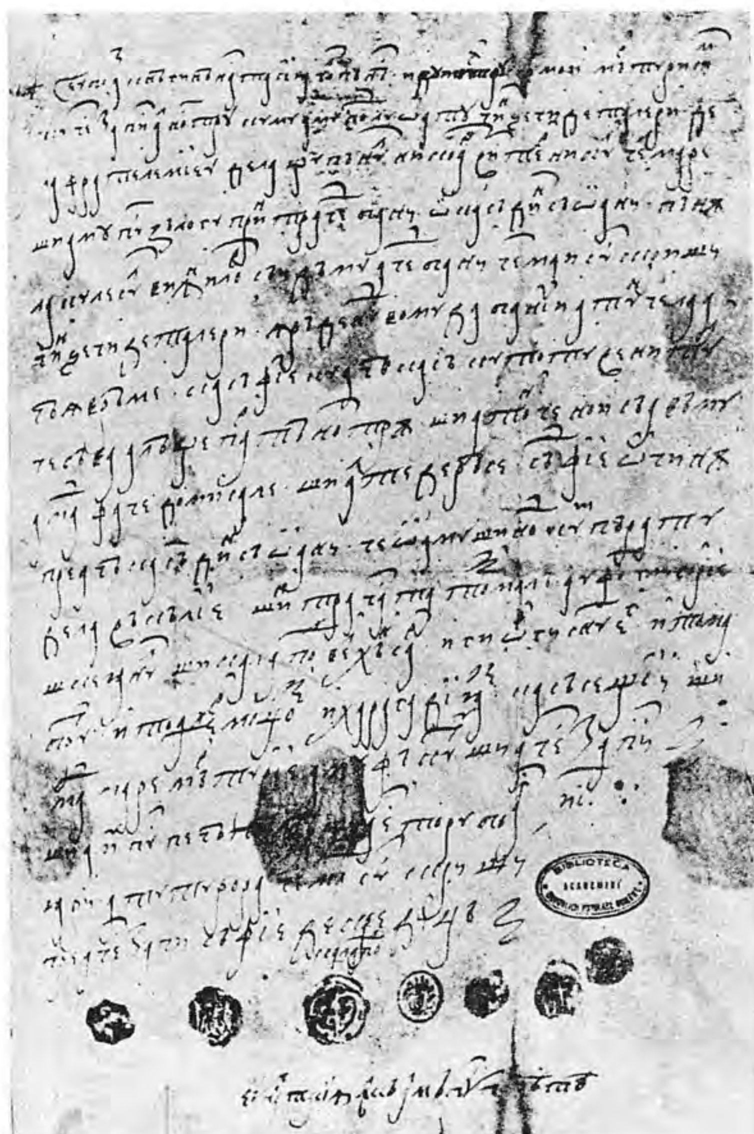
Doc. Nr. 296 (pag. 223—224)

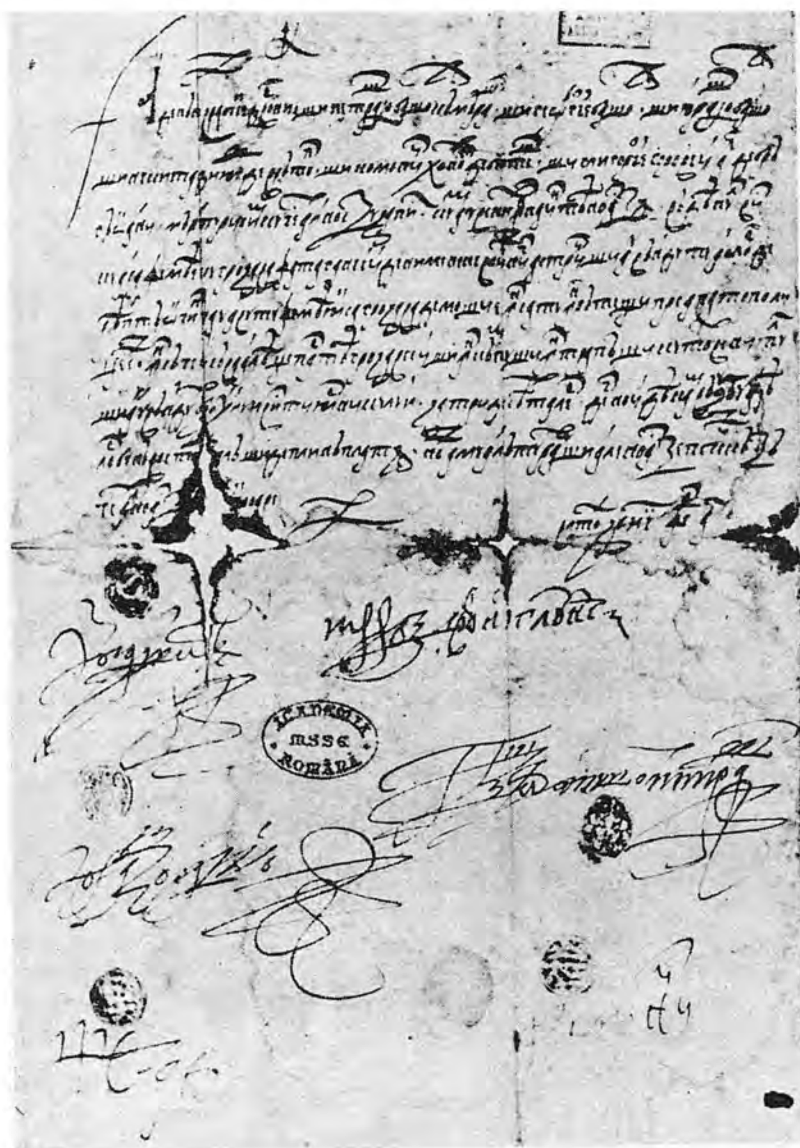
Doc. Nr. 299 (pag. 225)

Doc. Nr. 300 (pag. 226)



Doc. Nr. 315 (pag. 244—245)





Doc. Nr. 368 (pag. 280)

Doc. Nr. 384 (pag. 290—291)

Doc. Nr. 404 (pag. 304)

Doc. Nr. 405 (pag. 304)

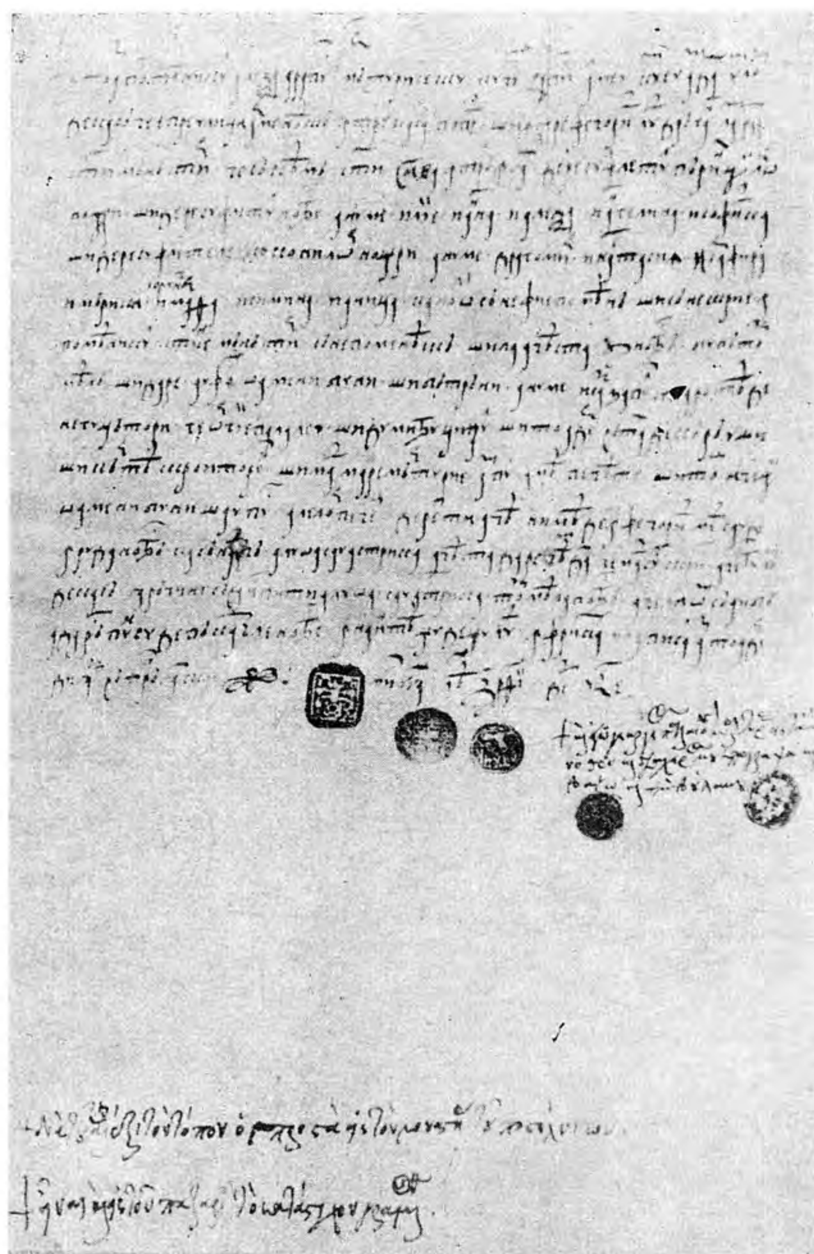
Doc. Nr. 406 (pag. 304—305)

Doc. Nr. 408 (pag. 306—307)

Doc. Nr. 409 (pag. 307—308)

[illegible]

Doc. Nr. 452 (pag. 339—340)



Dat la cules 25.VII.1952. Bun de tipar 22.I.1953. Tiraj 1500. Hârtie velină 80/gmp. ft. 70×100/16. Coli editoriale 39,9. Coli tipar 40¹/₄. Prețul unui ex. 15 lei. Comanda 2069. 196 planșe tipo. A. 02675
Pentru bibliotecile mici indicile de clasificare 9 (R).
Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001—12)

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4.
Calea Șerban Vodă 133 — 135, București, — R.P.R.

Prețul lei 15. —